This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

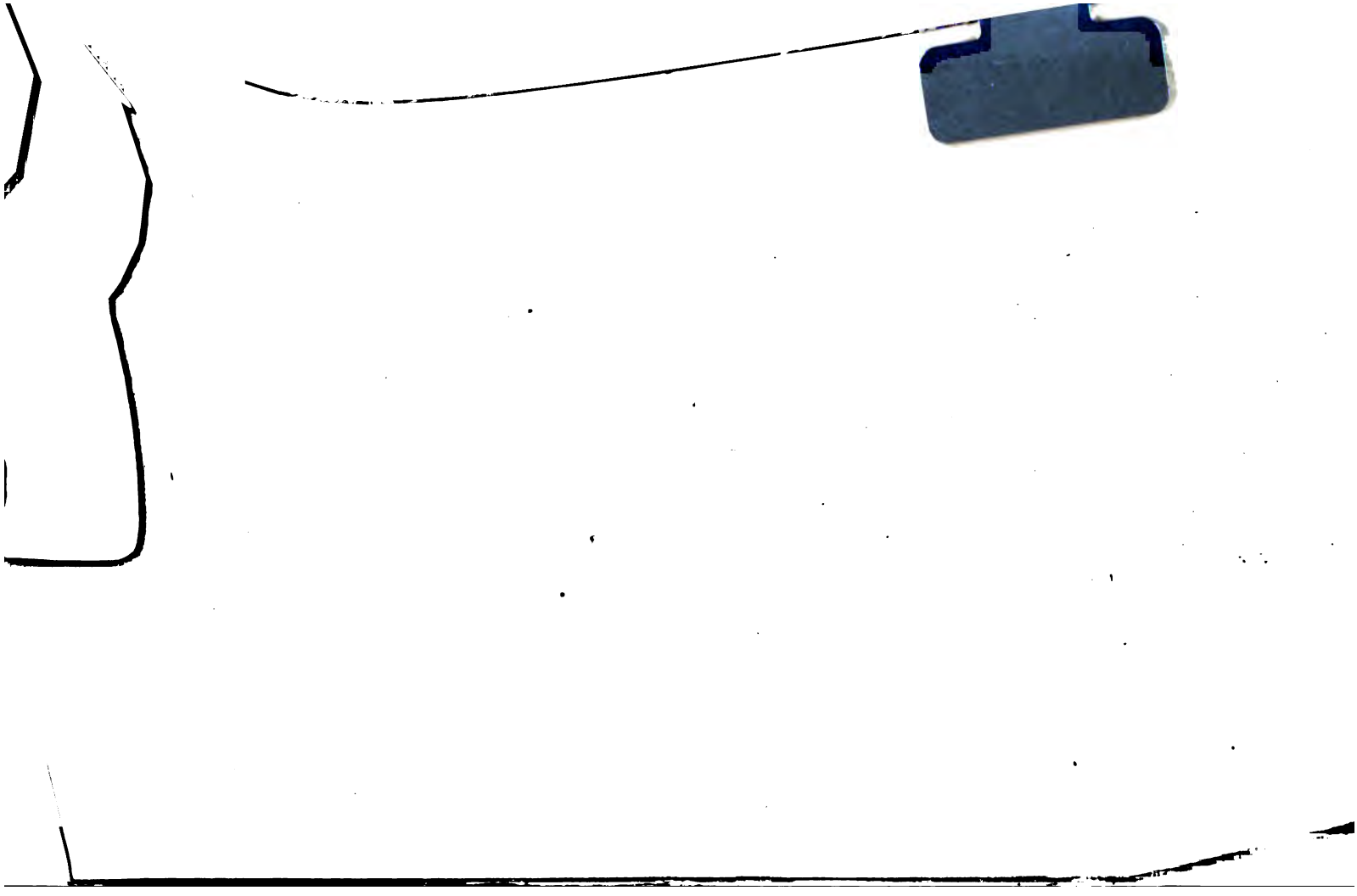

3.2.4.2,

880.8
A63
J

13717

ANTHOLOGIA GRAECA

AD FIDEM

CODICIS OLIM PALATINI NUNC PARISINI

EX APOGRAPHO GOTHANO

EDITA.

CURAVIT

EPIGRAMMATA IN CODICE PALATINO DESIDERATA

ET

ANNOTATIONEM CRITICAM

ADIECIT

FRIDERICUS JACOBS,

S. D. SAX. GOTH. A CONSIL. AUL. ORDINIS MERITORUM CIVIL.

CORONAE BAVARICAE EQUES.

TOMUS SECUNDUS.

LIPSIAE

OPUS IMPRESSUM TYPIS HERTELIO-BREITKOPFIANIS

VENDITUR IN LIBRARIA DYCKIANA

1814.

IX.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΑ.

IX.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΑ.

[P] 1. ΠΟΛΤΑΙΝΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ.

Δορκάδος ἀρτιτόκοιο τιθηνητήριον οὖθαρ
ἔμπλεον οἰδούσης πικρὸν ἔτυψεν ἔχις.
νεβρὸς δ' ἰομιγῆ θηλὴν σπάσε, καὶ τὸ δυσαλθὲς
τραύματος ἐξ ὁλοοῦ πικρὸν ἔβροξε γάλα.
ᾄδην δ' ἠλλάξαντο, καὶ αὐτίκα νηλέϊ μοίρῃ
ἣν ἔπορεν γαστήρ, μαστὸς ἀφεῖλε χάριν.

2. ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΙΑΛΟΫΣΤΡΙΟΥ.

Κεμμάδος ἀρτιτόκου μαζοῖς βρίθουσι γάλακτος
ἡ φονίη δακέτων ἰὸν ἐνῆκεν ἔχις.
φαρμαχθὲν δ' ἰῷ μητρὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλξας
χείλεσι, τὸν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.

No. 1. V. 2. εἰδοῦσα. P. — λυγρὸς ἔτυψεν. Br. V. 5. νηλαίῃ.

3. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, οἱ δὲ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.
πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι, πυκιναῖς χέρμασι βαλλομένη.
δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἦ γὰρ ἔγωγε
δυςδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

4. ΚΥΛΛΗΝΙΟΥ.

Ἡ πάρος ἐν δρυμοῖσι νόθης ζείδωρος ὀπώρης
ἀχράς, θηροβότου πρέμνον ἐρημοσύνης,
ὀθνείοις ὄζοισι μετέμφυτος, ἤμερα θάλλω,
οὐκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρος.
πολλὴ σοί, φυτοεργέ, πόνου χάρις· εἵνεκα σεῖο
ἀχρὰς ἐν εὐκάρποις δένδρεσιν ἐγγράφομαι.

5. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὄχνη, χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος, ἦ μὲν ἐφ' ὑγρῷ
φλοιῷ φύλλον ἔδησα θέρει· πτόρθος δ' ἐπὶ δένδρῳ
ῥιζωθείς, δένδροιο τομῇ καὶ καρπὸν ἄμειψεν.
νέρθε μὲν ἀχρὰς ἔτ' ἔστιν, ὕπερθε δ' ἄρ' εὔπνοος
ὄχνη.

Nr. 3. V. 5. εἰ γάρ. P. Nr. 4. V. 1. νοθῆ. P. Nr. 5. V. 1. Ὄχνη. Plan. V. 2. φλοιῷ φλοιόν. Plan. V. 3. ἀμείψας. P. V. 4. ὄχνη. Pl.

6. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀχρὰς ἔην· σέο χερσὶ μυρίπνοον * ὄχνην ἔθηκας,
δένδρῳ πτόρθον ἐνείς· σὴν χάριν εἰς σὲ φέρω.

[P] 7. ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Εἰ καί σευ πολύφωνος ἀεὶ πίμπλησιν ἀκουὰς
ἢ φόβος εὐχομένων, ἢ χάρις εὐξαμένων,
Ζεῦ Σχερίης ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
κλῦθι, καὶ ἀψευδεῖ νεῦσον ὑποσχεσίῃ,
ἤδη μοι ξενίης εἶναι πέρας, ἐν δέ με πάτρῃ
ζώειν, τῶν δολιχῶν παυσάμενον καμάτων.

8. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐλπὶς ἀεὶ βιότου κλέπτει χρόνον· ἡ πυμάτη δὲ
ἠὼς τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀσχολίας.

9. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πολλάκις εὐξαμένῳ μοι ἀεὶ θυμῆρες ἔδωκας
τέκμαρ ἀκυμάντου, Ζεῦ πάτερ, εὐπλοίης·
δῴης μοι καὶ τοῦτον ἔτι πλόον, ἠδὲ σαώσοις
ἤδη, καὶ καμάτων ὅρμισον εἰς λιμένας.
οἶκος καὶ πάτρη βιότου χάρις· αἱ δὲ περισσαὶ
φροντίδες ἀνθρώποις οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

Nr. 6. V. 1. *ἀχρὰς ἦν.* — Fort. *ὄζον ἔθηκας.* V. 2. *πτόρθον ἱρεῖς.* P. Nr. 8. cohaeret cum nr. 7. in P. — Nr. 9. V. 3. *δοίης.* Plan. *σαώσαις.* Ib. V. 5. 6. peculiare sunt Epigramma in Plan.

10. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Πούλυπος εἰναλίη ποτ' ἐπὶ προβλῆτι τανυσθεὶς
ἠελίῳ ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα·
οὔπω δ' ἦν πέτρῃ ἴκελος χρόα, τοὔνεκα καί μιν
αἰετὸς ἐκ νεφέων ὀξὺς ἔμαρψεν ἰδών·
πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεὶς πέσεν εἰς ἅλα δύσμορος· ἦ ῥα
ἄμφω καὶ θήρης ἤμβροτε καὶ βιότου.

11. ΦΙΛΙΠΠΟΥ, οἱ δὲ ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Πηρὸς ὁ μὲν γυίοις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασιν· ἀμφότεροι δὲ
εἰς αὐτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν.
τυφλὸς γὰρ λιπόγυιον ἐπωμάδιον βάρος αἴρων,
ταῖς κείνου φωναῖς ἀτραπὸν ὠρθοβάτει·
πάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη
ἀλλήλοις μερίσαι τοὐλλιπὲς εἰς τέλεον.

12. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τυφλὸς ἀλητεύων χωλὸν πόδας ἠέρταζεν,
ὄμμασιν ἀλλοτρίοις ἀντερανιζόμενος.
ἄμφω δ' ἡμιτελεῖς πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν,
τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις ἀντιπαρασχόμενοι.

Nr. 10. V. 5. δ' om. P. Nr. 11. V. 4. ὀρθοβάτει. P. V. 6. εἰς τέλεον. P.

13. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ἀνέρα τις λιπόγυιον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγὴς
ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.
[P] ἄμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, ἀλλ' ὁ μέν, ὄψεις,
ὃς δέ, βάσεις· ἄλλου δ' ἄλλος ὑπηρεσίη·
τυφλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρος αἴρων
ἀτραπὸν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβάτει.
ἡ μία δ' ἀμφοτέροις ἦρκει φύσις· ἐν γὰρ ἑκάστῳ
τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν.

14. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Αἰγιαλοῦ τενάγεσσιν ὑποπλώοντα λαθραίη
εἰρεσίῃ Φαίδων εἶςιδε πουλυπόδην·
μάρψας δ' ὠκὺς ἔριψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας
πλέξασθαι βρύγδην ὀκτατόνους ἕλικας·
δισκευθεὶς δ' ἐπὶ θάμνον ἐς οἰκία δειλὰ λαγωοῦ,
εἰλιδὸν ταχινοῦ πτῶκος ἔδησε πόδας·
εἶλε δ' ἁλούς· σὺ δ' ἄελπτον ἔχεις γέρας ἀμφοτέ-
ρωθεν,
ἄγρης χερσαίης, πρέσβυ, καὶ εἰναλίης.

Nr. 13. V. 4. ὁ δὲ β. P. V. 5. ἕρατ. Pl. V. 6. ἀκριβατει. P.
Nr. 14. V. 2. πολυπόδην. P.

15. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Αὐτὸ τὸ πῦρ παύσειν διζήμενος, οὗτος, ὁ νύκτωρ
τὸν καλὸν ἱμείρων λύχνον ἀναφλογίσαι,
δεῦρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἄψον σέλας· ἔνδοθι γάρ μοι
καιόμενον πολλὴν ἐξανίησι φλόγα.

16. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τρισσαὶ μὲν Χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι Ὧραι·
τρεῖς δ' ἐμὲ θηλυμανεῖς οἰστροβολοῦσι Πόθοι.
ἦ γάρ τοι τρία τόξα κατείρυσεν, ὡς ἄρα μέλλων
οὐχὶ μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας;

17. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Οὔρεος ἐξ ὑπάτοιο λαγὼς πέσεν ἔς ποτε βένθος,
ἐκπροφυγεῖν μεμαὼς τρηχὺν ὀδόντα κυνός.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἤλυξε κακὸν μόρον· αὐτίκα γάρ μιν
εἰνάλιος μάρψας πνεύματος ὠρφάνισεν.
ἐκ πυρός, ὡς αἶνος, πέσες εἰς φλόγα· ἦ ῥά σε δαί-
μων
κὴν ἁλί, κὴν χέρσῳ θρέψε κύνεσσι βορήν.

Nr. 15. V. 3. γάρ μιν. P. Nr. 16. V. 3. ἦ γὰρ Ἔρως. Br. κατεί-ρυσεν. P. Nr. 17. V. 1. ποτέ. P. V. 4. ὀρφάνισεν. P. V. 5. αἰ-νός. P.

18. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐκ κυνὸς εἶλε κύων με. τί τὸ ξένον; εἰς ἐμὲ θῆρες
ὑγροὶ καὶ πεζοὶ θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.
αἰθέρα λοιπὸν ἔχοιτε, λαγοί, βατόν. ἀλλὰ φοβοῦμαι,
Οὐρανέ· καὶ σὺ φέρεις ἀστερόεντα κύνα.

[P] 19. ΑΡΧΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Ὁ πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον Αἰετὸς ἵππων,
ὁ πρὶν ὑπαὶ μίτραις κῶλα καθαψάμενος,
ὃν Φοίβου χρησμῳδὸς ἀέθλιον ἔστεφε Πυθώ,
ὀρνύμενον πτανοῖς ὠκυπέταις ἴκελον,
καὶ Νεμέῃ βλοσυροῖο τιθηνήτειρα λέοντος,
Πῖσά τε, καὶ δοιὰς ᾐόνας Ἰσθμὸς ἔχων,
νῦν κλοιῷ δειρὴν πεπεδημένος, οἷα χαλινῷ,
καρπὸν ἐλᾷ Δηοῦς ὀκριόεντι λίθῳ,
ἴσαν μοῖραν ἔχων Ἡρακλέϊ· καὶ γὰρ ἐκεῖνος
τόσσ' ἀνύσας δούλαν ζεῦγλαν ἐφηρμόσατο.

20. ΑΛΛΟ.

Ὁ πρὶν ἐπ' Ἀλφειῷ στεφανηφόρος, ὦ ἄνερ, ὁ τὸ πρὶν
δισσάκι κηρυχθεὶς Κασταλίης παρ' ὕδωρ,
ὁ πρὶν ἐγὼ Νεμέῃ βεβοημένος, ὁ πρὶν ἐπ' Ἰσθμῷ
πῶλος, ὁ πρὶν πτηνοῖς ἴσα δραμὼν ἀνέμοις,

Nr. 18. V. 2. καὶ θυμόν. P. Nr. 19. V. 7. δειρῇ. P. χαλινόν. Ib. V. 8. ἐλαϊ. P. ἐλᾷ. Plan. ἀλεῖ. Br. V. 9. ἡρακλεῖ. P. Nr. 20. V. 4. Fort. πτηνοῖς, ἴσα δραμών τ' ἀν.

νῦν ὅτε γηραιός, γυροδρόμον ἠνίδε πέτρων
δινεύω, στεφέων ὕβρις, ἐλαυνόμενος.

21. ΑΔΕΣΠΟΤΟΥ.

Σοί, πατρὶ Θεσσαλίη πωλοτρόφε, μέμψιν ἀνάπτω
Πήγασος, ὡς ἀδίκου τέρματος ἠντίασα,
ὃς Πυθοῖ, κἠν Ἰσθμῷ ἐκώμασα, κἠπὶ Νέμειον
Ζῆνα, καὶ Ἀρκαδικοὺς ἦλυθον ἀκρέμονας·
νῦν δὲ βάρος πέτρης Νισυρίτιδος ἔγκυκλον ἕλκω,
λεπτύνων Δηοῦς καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

22. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Νηδύϊ βριθομένην δάμαλιν Λητωΐδι κούρῃ
στῆσαν νηοκόροι θῦμα χαριζόμενοι,
ἧς αἴδην μέλλοντα προέφθασεν εὔστοχος ὠδίς,
πέμφθη δ' εἰς ἀγέλην τεκνογονεῖν ἄφετος.
ἦ θεὸς ὠδίνων γὰρ ἐπίσκοπος οὐδ' ἐδίκαζεν
τικτούσας κτείνειν, ἃς ἐλεεῖν ἔμαθεν.

23. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Γειαρύτης Ἄρχιππος, ὅτ' ἐκ νούσοιο βαρείης
ἄρτι λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς Ἀΐδην,

Nr. 21. V. 3. Ἰσθμόν. P. V. 4. Ζῆνα et Ἀρκαδικᾶς. P. Fort. Ἀρκαδίας. V. 5. Νισυρήτιδος. P. Nr. 22. V. 1. Λητωΐδη. P. V. 2. θαῖμα. P. Nr. 23. V. 2. Fort. ἔρρεπεν c. Scaligero.

εἶπε τάδ' υἱήεσσιν· Ἰὼ φίλα τέκνα, μάκελλαν
καὶ τὸν ἀροτρητὴν στέρξατέ μοι βίοτον·
μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον στονόεντα θαλάσσης,
καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίης κάματον.
ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
τόσσον ἁλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη.

[P] 24. ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ἄστρα μὲν ἠμαύρωσε καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης
ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἠέλιος·
ὑμνοπόλους δ' ἀγεληδὸν ἀπημάλδυνεν Ὅμηρος,
λαμπρότατον Μουσῶν φέγγος ἀνασχόμενος.

25. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Γράμμα τόδ' Ἀρήτοιο δαήμονος, ὅς ποτε λεπτῇ
φροντίδι δηναιοὺς ἀστέρας ἐφράσατο,
ἀπλανέας τ' ἄμφω καὶ ἀλήμονας, οἷσιν ἐναργὴς
ἰλλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδέδεται.
αἰνείσθω δὲ καμὼν ἔργον μέγα, καὶ Διὸς εἶναι
δεύτερος, ὅστις ἔθηκ' ἄστρα φαεινότερα.

V. 4. ἀροτριτήν. P. V. 6. ἀτειρῆς. P. Nr. 25. V. 4. ὀλλόμενος. P.

26. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Τάςδε θεογλώσσους Ἑλικὼν ἔθρεψε γυναῖκας
ὕμνοις, καὶ Μακεδὼν Πιερίας σκόπελος,
Πρήξιλλαν, Μοιρώ, Ἀνύτης στόμα, θῆλυν Ὅμηρο
Λεσβιάδων Σαπφὼ κόσμον ἐϋπλοκάμων,
Ἤριννα, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σέ, Κόριννα,
θυῶριν Ἀθηναίης ἀσπίδα μελψαμέναν,
Νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μύρτιν,
πάσας ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων.
ἐννέα μὲν Μούσας μέγας Οὐρανός· ἐννέα δ' αὐτὰς
Γαῖα τέκεν, θνατοῖς ἄφθιτον εὐφροσύναν.

27. ΑΡΧΙΟΥ, οἱ δὲ ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Εὔφημος γλώσσῃ παραμείβεο τὴν λάλον Ἠχώ,
κοὐ λάλον· ἦν τι κλύω, τοῦτ' ἀπαμειβομέναν.
εἰς σὲ γὰρ ὃν σὺ λέγεις στρέψω λόγον· ἦν δὲ σιωπᾷς,
σιγήσω. τίς ἐμεῦ γλῶσσα δικαιοτέρη;

28. ΠΟΜΠΗΪΟΥ, οἱ δὲ ΜΑΡΚΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Εἰ καὶ ἐρημαίη κέχυμαι κόνις ἔνθα Μυκήνη,
εἰ καὶ ἀμαυροτέρη παντὸς ἰδεῖν σκοπέλοι,
Ἴλου τις καθορῶν κλεινὴν πόλιν, ἧς ἐπάτησα
τείχεα, καὶ Πριάμου πάντ' ἐκένωσα δόμον,
γνώσεται ἔνθεν ὅσον πάρος ἔσθενον. εἰ δέ με γῆρας
ὕβρισεν, ἀρκοῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ.

29. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγέ, (σὺ γὰρ δρόμον ηὔραο πόντου,
καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας)
οἷον ἐτεκτήνω δόλιον ξύλον, οἷον ἐνῆκας
ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον;
ἦν ὄντως μερόπων χρύσεον γένος, εὖτ' ἀπὸ χέρσου
τηλόθεν, ὡς Ἅϊδης, πόντος ἀπεβλέπετο.

30. ΖΗΛΩΤΟΥ, οἱ δὲ ΒΑΣΣΟΥ.

Ἐκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς· ἐς τί με πόντῳ
στέλλετε ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίης;

31. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐς τί πίτυν πελάγει πιστεύετε, γομφωτῆρες,
ἧς πολὺς ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε Νότος;
αἴσιον οὐκ ἔσομαι πόντου σκάφος, ἐχθρὸν ἀήταις
δένδρεον. ἐν χέρσῳ τὰς ἁλὸς οἶδα τύχας.

32. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἀρτιπαγῆ ῥοθίαισιν ἐπὶ κροκάλαισί με νῆα,
καὶ μήπω χαροποῦ κύματος ἁψαμέναν,
οὐδ' ἀνέμεινε θάλασσα· τὸ δ' ἄγριον ἐπλήμμυρεν
χεῦμα, καὶ ἐκ σταθερῶν ἤρπασεν ἠϊόνων
ὁλκάδα τὰν δείλαιαν ἀεὶ κλόνος, ἦ γε τὰ πόντου
χεύματα κὴν χέρσῳ λοίγια κὴν πελάγει.

Nr. 29. V. 3. ἐνεῖκας. P. V. 5. αἰ ἀπό. P. εἴγ' Br.

33. ΚΥΛΛΗΝΙΟΥ.

Οὔπω ναῦς, καὶ ὅλωλα· τί δ' ἂν πλέον, εἰ βυθὸι ἔγνων,
ἔτλην; φεῦ, πάσαις ὁλκάσι μοῖρα κλύδων.

34. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Μυρία με τρίψασαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης
κύματα, καὶ χέρσῳ βαιὸν ἐρεισαμένην,
ὤλεσεν οὐχὶ θάλασσα, νεῶν φόβος, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
Ἥφαιστος. τίς ἐρεῖ πόγτον ἀπιστότερον;
ἔνθεν ἔφυν ἀπόλωλα· παρ' ἠϊόνεσσι δὲ κεῖμαι,
χέρσῳ τὴν πελάγευς ἐλπίδα μεμφομένη.

35. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄρτι με πηγνυμένην ἀκάτου τρόπιν ἔσπασε γείτων
πόντος, κὴν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μηνίμενος.

36. ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

Ὁλκὰς ἀμετρήτου πελάγευς ἀνύσασα κέλευθον,
καὶ τοσάκις χαροποῖς κύμασι νηξαμένη,
ἣν ὁ μέλας οὔτ' Εὖρος ἐπόντισεν, οὔτ' ἐπὶ χέρσον
ἤλασε χειμερίων ἄγριον οἶδμα Νότων,
ἐν πυρὶ νῦν ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μέμφομ' ἀπίστῳ,
νῦν ἁλὸς ἡμετέρης ὕδατα διζομένη.

Nr. 36. V. 2. τοσσάκις. P. Fort. κέλευθον τοσσάκι καὶ χ. cum Schaefero. V. 6. ἵδατος. P.
a

Secundo huic Anthologiae nostrae volumini, (quod praeter textum Palatini Codicis duplicem complectitur Appendicem, alteram epigrammatum eorum, quae a Planude ex copiosiore codice excerpta in Palatinis membranis desiderantur, alteram ex variis antiquitatis scriptoribus, qui epigrammata data occasione excitaverunt, marmoribusque litteratis concinnatam *), ita ut

*) Ad ea, quae *Brunkius* ex iisdem fontibus derivata in Analecta recepit, quaeque nos, pro instituti nostri ratione, repetivimus omnia, plurima accesserunt, partim ab illo neglecta, partim post Analecta demum edita in lucem protracta. Haec non omnia optimae notae sunt, ut nec in antiquioribus omnia. Inprimis autem illa, quae ex marmoribus a festinantibus interdum aut parum doctis peregrinatoribus negligenter descripta sunt, et lacunis foedantur et vitiis metricis, quae, utrum descriptorum negligentiae tribuenda sint, an auctorum, non ubique constat. In his nonnulla sunt prorsus ἄμετρα, ut p. 823. nr. 209. v. 9. p. 830. nr. 233.

hoc volumine totum epigrammatum corpus, quale adumbravi in Praefatione ad primum Tomum, absolutum videri debeat) pauca quaedam praefationis loco praemittenda duxi. Ac primum quidem satis faciendum esse existimavi officio erga virum eximium, omnique et eruditionis et humanitatis laude florentissimum, *Godofredum Henricum Schaeferum*, qui, quum et bibliopolae, viri honestissimi, meisque precibus permotus chartarum corrigendarum laborem suscepisset, ea, qua pollet, diligentia effecit, ut hoc volumen a typographorum peccatis priore haud paulo sit purius. Neque tamen intra hos fines suam erga me voluntatem subsistere passus, notulas inter

---

v. 3, 4., quae *Brunkius*, ut metri quandam speciem restitueret, pro arbitrio mutavit. Nos ab eiusmodi locis corrigendis abstinendum duximus. Sic reliqui etiam ὀκτὼ μόνοις (p. 851. nr. 237. v. 4.), quod, quamvis metro adversans, sincere tamen scriptum est, et plurima alia, quae suo loco notabimus. Caeterum epigrammata alterius huius Appendicis in duas classes distribui, quarum prior ea habet, quae certis auctoribus inscribuntur, altera τὰ ἀδέσποτα. Disposui autem omnia, cum scriptores, tum singula epigrammata, secundum elementarem ordinem, quo ordine pauca quaedam incommmoda multo pluribus commodis compensari videbantur.

corrigendum enatas et in schedulas coniectas perquam humaniter mecum communicavit. Quas viri doctissimi observationes, quae mihi haud paucis in locis ad textum rectius constituendum profuerunt, summa cum fide inseremus notis criticis nostris, quae tertio eoque ultimo huius operis volumine comprehensae, hoc ipso anno, si deus voluerit, publice prodibunt. In his etiam expromentur emendationes et observationes nondum editae, quas viri doctissimi mihique amicissimi, *Passovius*, *Graefius* *), *Spitznerus*, aliique mecum per litteras communicaverunt; quibus omnibus pro sua erga me voluntate publice hîc gratias ago.

Caeterum quam verum sit, quod *diem diem docere* dicunt, in nulla fortasse alia ar magis

---

*) Unam *Graefii* correctionem, plane egregiam, non p s um, quin hoc loco commemorem. Est ea in *Christodori* Ecphrasi v. 261., ubi vulgo legitur: *λυρόκτιτος ἀνδράσι Θήβη*. Cod. Pal. *βιόκτιτος* offert, unde lenissima mutatione *μιτόκτιτος* effeceram. Sed verum procul dubio vidit Vir doctissimus, qui *βοόκτιτος* correxit ex *Nonni* Dion. L. XXV. 415. p. 666. *τεῦξε λυροδμήτοιο βοόκτιτα τείχεα Θήβης*. Cf. *Eurip.* Phoen. v. 642.

elucet, quam in hac, quae a iudicando nomen habet. Quae quum magnam partem in rebus minutissimis, vocabulorum formis litterarumque apicibus recte ponendis cernatur, quae nemo facile reperitur — infinita enim sunt — qui omnia omni tempore in promptu habeat, non magnopere mirandum est, si eos, qui in illa arte versantur, magis fere quam alius cuiusquam artis professores, erroribus obnoxios viderimus. In corruptis praesertim locis, ingenii ope emendandis, quanta sit vis temporis et opportunitatis cuiusdam, nemo ignorat, nisi qui totam huius rei rationem ignoret. Sic plura in primo huius Anthologiae volumine asterisco notata sunt, quae postea, quomodo emendanda essent, sponte vidi; ut p. 144. (p. 119. Cod. Pal.) nr. 209. primum distichon duabus tribusve litteris, quae crebro inter se permutari solent, emendatis, sic procul dubio legendum est:

*Σῇ, Παφίη Κυθέρεια, παρ' ἠόνι *) εἶδε Κλέανδρος*
Νιχοῦν ἐν χαροποῖς κύμασι νηχομένην.

---

*) De hiatu, minime illo vituperando, vide *Hermann.* ad Orph. p. 730.

ubi Ionicae formae in *Νικοῦν* ignoratio lectioni corrumpendae occasionem dedisse videtur. Ibid. p. 283. (p. 197. Cod.) nr. 295. in verbis *σπόγγον καλάμων ψαίστορ' ἀπὸ Κνιδίων* mihi satis facere non poterat lectio a *Brunkio* in textum recepta: *ψαίστορα τῶν Κνιδίων*. Erat, qui vitium in ultima voce quaereret, quam tamen veterum loca, in Animadverss. T. II. P. I. p. 162. de *calamis Cnidiis* a nobis excitata satis, ni fallor, a correctionibus tuentur. Scribendum est autem:

σπόγγον ἔχεν καλάμων ψαίστορ' ἁλὸς Κνιδίων.

In *Apollonidae* epigr. p. 264. (p. 185. Cod.) nr. 239. v. 1. *Toupii* coniecturam adoptaverat *Brunkius*: *γλυκερὸν θέρος ἀντὶ νομαίων*, ex *Suida*, qui in *σμήνη* T. III. p. 342. *ἀντινομαίων* offert, ubi Pal. membr. *ἀμφινομέων* habent. Neutra harum lectionum vera, sed earum inter se comparatio ad verum ducit. Scribendum enim, nisi omnia fallunt:

Σμήνεος ἐκ με ταμὼν γλυκερὸν θέρος, αἰγινομεῦ Πάν.

restituto nomine dei, quod abesse nullo modo

poterat. In his plurimisque aliis locis, in quibus vera se mihi lectio serius, quam vellem, obtulit, nunc minime poenitet, quod mihi a Brunkianis emendationibus admittendis cavi; sunt autem alia quaedam, in quibus lectiones Brunkiani textus, aut falsae, aut minus certae, etiamnum locum me invito obtinent. Quum enim textus noster maximam partem ex duobus exemplis Lipsiensis Analectorum editionis dissectis et in eum ordinem, quem Cod. Palatinus exhibet, dispositis, expressus sit, accidit interdum, ut lectiones tollendae, praesertim si vitium esset in una alterave littera, aut meam, aut operarum aciem fallerent. Sic T. I. p. 274. (p. 193. Cod.) nr. 267. v. 1. ἴσταθι relictum est pro ἔσταθι, quod reposueram, membr. lectione ἔσταθι in marg. notata. Ib. p. 440. (p. 245. Cod.) nr. 440. v. 10. in epigr. *Leonidae* recte deleta est interlocutoris nota, sed eadem neglecta v. 1mo et 3^tio^, ubi, specie dialogi relicta, capiti cum exitu non convenit. Etiam in *Hedyli* epigr. p. 282. (p. 197. Cod.) nr. 292. v. 2. temere secutus sum *Brunkium*, quamvis eleganter scribentem: καὶ

ληρῶν χρύσεοι οἱ κάλαμοι, praeeunte *Dorvillio* in Vanno crit. p. 189. quum membr. lectioni, *οἱ χρύσεοι κάλαμοι*, et *Suidas* patrocinetur et *Planudes*. Et recte sane. Nam in voce χρύσεος primam interdum corripi, quod doctissimos viros latuerat, nunc post *Hermanni* observationem non dubitatur. Non magis verum videtur, quod post *Brunkium* p. 353. (p. 232. Cod.) nr. 171. v. 3^tio^, quamvis *Planude* praeeunte, dedimus: *Ποίμανδρος ὁ Μάλλιος*. Scr. *Μάλιος* cum membr. Pal. Sed de his et hoc genus aliis in notis monebitur. Nunc hoc unum addam, uti *Brunkius* in primae personae pronomine *τῷ ὀρθοτονουμένῳ* sexcentis in locis abusus est, ita me in secunda persona interdum tonum, qui inclinandus erat, perperam erexisse. Scribebam Gothae a. d. XXII. Martii CIↃIↃCCCXV.

37. ΤΥΛΛΙΟΥ ΦΑΛΑΚΚΟΥ.

α Σιγήσας ἄρυσαι. β τίνος οὕνεκα; α μηκέτ' ἀρύου.
β τεῦ χάριν; α Ἡσυχίης ἡδὺ λέλογχα ποτόν.
β δύσκολος ἡ κρήνη. α γεῦσαι, καὶ μᾶλλον ἐρεῖς με
δύσκολον. β ὦ πικροῦ νάματος. α ὦ λαλιῆς.

38. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἥκεις, ἄρυσαι, ξένε, τῆςδ' ἀπὸ πηγῆς·
εἰ δὲ φύσει μαλακός, μή με πίῃς πρόφασιν.
ἄῤῥεν ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μοῦνον ἀρέσκω.
τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς ἡ φύσις ἐστὶν ὕδωρ.

39. ΜΟΥΣΙΚΙΟΥ.

Ἁ Κύπρις Μούσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ', ἢ τὸν Ἔρων ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
καὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
ἡμῖν δ' οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

40. ΖΩΣΙΜΟΥ ΘΑΣΙΟΥ.

Οὐ μόνον ὑσμίνῃσι καὶ ἐν στονόεντι κυδοιμῷ
ῥύομ' ἀρειτόλμου θυμὸν Ἀναξιμένους,
ἀλλὰ καὶ ἐκ πόντου, ὁπότ' ἔσχισε νῆα θάλασσα,
ἀσπίς, ἐφ' ἡμετέρης νηξάμενον σανίδος.

Nr. 37. V. 2. ἡσυχίοις. Nr. 39. V. 2. ἔρωτ'. Diog. ἔρον. Pl. V. 3. Κύπρι. P. V. 4. ἀμῖν. Br. Nr. 40. V. 2. Ἀνιξαμένους. P. V. 4. νηξαμίνης. P.

εἰμὶ δὲ κἠν πελάγει καὶ ἐπὶ χθονὸς ἐλπὶς ἐκείνῳ,
τὸν θρασὺν ἐκ διπλῶν ῥυσαμένη θανάτων.

41. ΘΕΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Ἡ πάρος ἀντιπάλων ἐπιῤῥανος ἀσπὶς ἀκόντων,
ἡ φόνιον στυγνοῦ κῦμα φέρουσα μόθου,
ἄγριον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτί,
καὶ πικρὴ ναυτέων ἔπλεθ' ἁλιφθορίη,
συζυγίης ἀμέλησα· καλὸν δέ σε φόρτον ἄγουσα,
ναὶ φίλος, εὐκταίων ἄχρις ἔβην λιμένων.

42. ΙΟΥΛΙΟΥ ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἶν ἑνὶ κινδύνους ἔφυγον δύο Μυρτίλος ὅπλῳ,
τὸν μέν, ἀριστεύσας· τὸν δ', ἐπινηξάμενος,
Ἀργέστης ὅτ' ἔδυσε νεὼς τρόπιν. ἀσπίδα δ' ἔσχον
σωθεὶς κεκριμένην κύματι καὶ πολέμῳ.

43. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας, οὐδὲ τραπέζαις
δουλεύσω, Μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος.
μισῶ πλοῦτον ἄνουν, κολάκων τροφόν, οὐδὲ παρ' ὀφρὺν
στήσομαι· οἶδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην.

V. 6. *Θάνατον.* P. Nr. 42. V. 1. *Ἀ. εἰ ἑνί.* P. V. 3. *δ' ὅτ'.* P. *ἀσπίδ' ἔσχον.* P. V. 4. Fort. *κύμασι.* Nr. 43. V. 1. *τραπίζας.*

[P] 44. ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

45. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὧν ὁ μὲν εὑρὼν
ῥίψεν· ὁ δ' οὐχ εὑρὼν λυγρὸν ἔθησε βρόχον.

46. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Πηρὸς ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδεῖν, ἢ παῖδα τεκέσθαι
εὐξαμένη, δοιῆς ἔμμορεν εὐτυχίης·
τίκτε γὰρ εὐθὺς ἄελπτα μετ' οὐ πολύ, καὶ τριποθήτου
αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσείδε φάους.
Ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος, ἥ τε λοχείης
μαῖα, καὶ ἀργεννῶν φωσφόρος ἠ σελάων.

47. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται.
ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.

Nr. 46. V. 3. γὰρ υἱὸν. Br. V. 6. η σελ. P. εἰ σ. Br.

48. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς δὲ ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

49. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐλπὶς καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε· τὸν λιμένʼ εὗρον.
οὐδὲν ἐμοὶ χ᾽ ὑμῖν· παίζετε τοὺς μετʼ ἐμέ.

50. ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ.

Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε, δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

51. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Λιὼν πάντα φέρει. δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὔνομα, καὶ μορφήν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

52. ΚΑΡΠΤΑΛΙΔΟΥΣ.

Ἰχθῦς ἀγκίστρῳ τις ἀπʼ ἠόνος εὐτριχι βάλλων
εἵλκυσε ναυαγοῦ κρᾶτα λιποτριχέα.
οἰκτείρας δὲ νέκυν τὸν ἀσώματον, ἐξ ἀσιδήρου
χειρὸς ἐπισκάπτων λιτὸν ἔχωσε τάφον·
εὗρε δὲ κευθόμενον χρυσοῦ κτέαρ. ἦ ῥα δικαίοις
ἀνδράσιν εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

Nr. 49. V. 1. καὶ τύχη. P. Nr. 51. V. 2. ἦ δέ. P. Nr. 52. V. 1. ἰχθύς. P. ἰχθύας. Pl. V. 3. νέκυν ἀσώμ. P. V. 5. δικαίως. P.

53. ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ, οἱ δὲ ΒΑΣΣΟΥ.
ἀναστρεφόμενον.

Ἱπποκράτης φάος ἦν μερόπων, καὶ σώετο λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν Ἀΐδῃ.

54. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
μέμφεται. ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

55. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ, οἱ δὲ ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΣΑΜΙΟΥ.

Εἴ τις γηράσας ζῆν εὔχεται, ἄξιός ἐστι
γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.

[P] 56. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἔβρου Θρηϊκίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ
νήπιος ἐμβαίνων, οὐκ ἔφυγεν θάνατον·
ἐς ποταμὸν δ' ἤδη λαγαρούμενον ἴχνος ὀλισθών,
κρυμῷ τοὺς ἀπαλοὺς αὐχένας ἀμφεκάρη.
καὶ τὸ μὲν ἐξεσύρη λοιπὸν δέμας· ἡ δὲ μένουσα
ὄψις ἀναγκαίην εἶχε τάφου πρόφασιν.
δύσμορος ἧς ὠδῖνα διείλατο πῦρ τε καὶ ὕδωρ·
ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, οὐδενός ἐστιν ὅλως.

Nr. 55. V. 2. πολλάς. Br. Nr. 56. V. 2. ἐκβαίνων. P. εἰσβ. Br. V. 7. διείλατο. Br. V. 8. ὅλος. Plan.

57. ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

Τίπτε παναμέριος, Πανδιονὶ κάμμορε κούρα,
μυρομένα κελαδεῖς τραυλὰ διὰ στομάτων;
ἦ τοι παρθενίας πόθος ἵκετο, τάν τοι ἀπηύρα
Θρηΐκιος Τηρεὺς αἰνὰ βιησάμενος;

58. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ κρανάας Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος,
καὶ τὸν ἐπ' Ἀλφειῷ Ζῆνα κατηυγασάμην,
κἄπων τ' αἰώρημα, καὶ Ἡελίοιο κολοσσόν,
καὶ μέγαν αἰπεινᾶν πυραμίδων κάματον,
μνᾶμα τε Μαυσωλοῖο πελώριον· ἀλλ' ὅτ' ἐσεῖδον
Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον,
κεῖνα μὲν ἠμαύρωτο· τί κεῖνα δέ; νόσφιν Ὀλύμπου
Ἅλιος οὐδέν πω τοῖον ἐπηυγάσατο.

59. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τέσσαρες αἰωροῦσι τανυπτερύγων ἐπὶ νώτων
Νῖκαι ἰσηρίθμους υἱέας ἀθανάτων·
ἁ μὲν Ἀθηναίαν πολεμαδόκον, ἁ δ' Ἀφροδίταν,
ἁ δὲ τὸν Ἀλκείδαν, ἁ δ' ἀφόβητον Ἄρη,

Nr. 57. V. 3. παρθενίης. P. Nr. 58. V. 3. πον τον τ' αἰ. P. V. 5. Μαυσώλοιο. Br. V. 7. δὲ κῆν εἶδ. P. V. 8. ἐπαυγάσατο. P. Nr. 59. V. 1. αἰωροῦσιν τὰν πτερύγων. P. V. 2. νίκα καὶ. P. V. 4. τὰν Ἀλ. P. ἁ δ' ἀμφίβοντον. Ib.

εῖο κατ᾽ εὐόροφον γραπτὸν τέγος· ἐς δὲ νέονται
οὐρανόν, ὦ Ῥώμας, Γαῖε, πάτρας ἔρυμα.
θεία ἀνίκατον μὲν ὁ βουφάγος· ἁ δέ [σε] Κύπρις
εὔγαμον· εὔμητιν Παλλάς· ἄτρεστον Ἄρης.

60. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Πύργος ὅδ᾽ εἰναλίης ἐπὶ χοιράδος, οὔνομα νήσῳ
ταὐτὸν ἔχων, ὅρμου σύμβολόν εἰμι Φάρος.

61. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
παῖδ᾽ ἑὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἰέντα πόδα,
[P] ἀντίη αἴξασα δι᾽ ἤπατος ἤλασε λόγχαν,
ἄῤῥενα ῥηξαμένα φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ·
ἀλλότριον Σπάρτας, εἶπεν, γένος, ἔῤῥε πρὸς Ἅιδαν,
ἔῤῥ᾽, ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα καὶ γενέταν.

62. ΕΤΗΝΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν, Ἴλιον ἱρήν,
τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,
αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν· ἀλλ᾽ ἐν Ὁμήρῳ
κεῖμαι, χαλκείων ἔρκος ἔχουσα πυλῶν.
οὐκέτι με σκάψει Τρωοφθόρα δούρατ᾽ Ἀχαιῶν,
πάντων δ᾽ Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόματι.

V. 6. γαῖαν. P. V. 7. ὁ μὲν ὁ. P. ἁ δὲ Κ. P. Nr. 60. V. 2. σύμβολα. P. Nr. 61. V. 2. ἑόντα πόδα. P. hoc loco. V. 6. γενέτην. P.

63. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

ΛΥΔΗ καὶ γένος εἰμὶ καὶ οὔνομα· τῶν δ' ἀπὸ Κόδρου
σεμνοτέρη πασῶν εἰμὶ δι' Ἀντίμαχον.
τίς γὰρ ἔμ' οὐκ ἤεισε; τίς οὐκ ἀνελίξατο Λύδην,
τὸ ξυνὸν Μουσῶν γράμμα καὶ Ἀντιμάχου;

64. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ, οἱ δὲ ΑΡΧΙΟΥ.

Αὐταὶ ποιμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆλά σε Μοῦσαι
ἔδρακον ἐν κραναοῖς οὔρεσιν, Ἡσίοδε,
καί σοι καλλιπέτηλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
ὤρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρέμονα,
δῶκαν δὲ κράνας Ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,
τὸ πτανοῦ πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ,
οὗ σὺ κορεσσάμενος μακάρων γένος, ἔργα τε μολ-
παῖς
καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων.

65. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Γῆ μὲν ἔαρ κόσμος πολυδένδρεον· αἰθέρι δ', ἄστρα·
Ἑλλάδι δ', ἥδε χθών· οἵδε δέ, τῇ πόλει.

Nr. 64. V. 1. *μεσαμερινά*. P. V. 5. *κρήνας*. P. V. 8. *ἠϊθέων*. P. Nr. 65. V. 1. *πολυδένδρεος*. P. V. 2. *τῇδε πόλει*. Plan.

66. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Μναμοσύναν ἔλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μελιφώνου
Σαπφοῦς, μὴ δεκάταν Μοῦσαν ἔχουσι βροτοί.

67. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Στήλην μητρυιῆς, μικρὰν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
ὡς βίον, ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος·
ἡ δὲ τάφῳ κλινθεῖσα κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

68. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Μητρυιαὶ προγόνοισιν ἀεὶ κακόν· οὐδὲ φιλοῦσαι
σώζουσιν· Φαίδρην γνῶθι καὶ Ἱππόλυτον.

69. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Μητρυιῆς δύσμηνις ἀεὶ χόλος, οὐδ' ἐν ἔρωτι
ἤπιος, οἶδα πάθη σώφρονος Ἱππολύτου.

[P] 70. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

Τραυλὰ μινυρομένα, Πανδιονὶ παρθένε, φωνᾷ,
Τηρέος οὐ θεμιτῶν ἁψαμένα λεχέων,
τίπτε παναμέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα, χελιδών;
παῦε, ἐπεί σε μένει καὶ κατόπιν δάκρυα.

Nr. 67. V. 1. *μιαράν.* Bentl. V. 2. *βίον.* P. V. 3. *κλινθέντα.* Br.
Nr. 69. V. 1. *δύεμηνος.* P. Nr. 70. V. 1. *μινυρομένη.* P. V. 4. *παῦσαι.* Pl.

71. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Κλῶνες ἀπηόριοι ταναῆς δρυός, εὔσκιον ὕψος
ἀνδράσιν ἄκρητον καῦμα φυλασσομένοις,
εὐπέταλοι, κεράμων στεγανώτεροι, οἰκία φαττῶν,
οἰκία τεττίγων, ἔνδιοι ἀκρέμονες,
κἠμὲ τὸν ὑμετέραισιν ὑποκλινθέντα κόμαισιν
ῥύσασθ', ἀκτίνων ἠελίου φυγάδα.

72. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εὔκολος Ἑρμείας, ὦ ποιμένες, ἐν δὲ γάλακτι
χαίρων, καὶ δρυΐνῳ σπενδόμενος μέλιτι·
ἀλλ' οὐχ Ἡρακλῆς· ἕνα δὲ κτίλον ἢ παχὺν ἄρνα
αἰτεῖ, καὶ πάντως ἔν θύος ἐκλέγεται.
ἀλλὰ λύκους εἴργει. τί δὲ τὸ πλέον, εἰ τὸ φυλαχθὲν
ὄλλυται εἴτε λύκοις, εἴθ' ὑπὸ τοῦ φύλακος;

73. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Εὐβοϊκοῦ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα,
πλαγκτὸν ὕδωρ, ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον,
ἠελίῳ κἠν νυκτὶ τεταγμένον ἐς τρίς, ἄπιστον,
ναυσὶν ὅσον πέμπεις χεῦμα δανειζόμενον.
θαῦμα βίου, θαμβῶ σε τὸ μυρίον, οὐδὲ ματεύω
σὴν στάσιν. ἀῤῥίπτῳ ταῦτα μέμηλε φύσει.

No. 71. V. 3. φωτῶν. P. V. 5. τὴν ὑμετέροισιν. P. V. 6. φυγάδων. P. Nr. 72. V. 6. λύκος. P. Nr. 73. V. 5. ματεύω. P. Fort. οὐδὲ ματ.

74. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτέ, νῦν δὲ Μενίππου·
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μέ ποτ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος
οἴεται· εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ Τύχης.

75. ΕΥΗΝΟΥ ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΟΥ.

Κῆν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ.

76. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Λισσᾶν ἐκ βροχίδων ἃ μὲν μία πίονα κίχλαν,
ἃ μία δ' ἱππείᾳ κόσσυφον εἶλε πάγᾳ.
ἀλλὰ τὸ μὲν κίχλας θαλερὸν δέμας ἐς φάος Ἠοῦς
οὐκέτ' ἀπὸ πλεκτᾶς ἦκε δεραιοπέδας·
[P] ἃ δ' αὖθις μεθέηκε τὸν ἱερόν. ἦν ἄρ' ἀοιδῶν
φειδὼ κἠν κωφαῖς, ξεῖνε, λινοστασίαις.

77. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Πριομένα κάλλει Γανυμήδεος εἶπέ ποθ' Ἥρα,
θυμοβόρον ζάλου κέντρον ἔχουσα νόῳ·

Nr. 76. V. 3. ἀλλὰ μὲν κίχλης. P. V. 4. δερειοπίδας. P.

Ἄρσεν πῦρ ἔτεκεν Τροία Διΐ· τοιγὰρ ἐγὼ πῦρ
πέμψω ἐπὶ Τροίᾳ, πῆμα φέροντα Πάρι·
ἥξει δ' Ἰλιάδαις οὐκ αἰετός, ἀλλ' ἐπὶ θοίναν
γῦπες, ὅταν Δαναοὶ σκῦλα φέρωσι πόνων.

78. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Μὴ μέμψῃ μ' ἀπέπειρον ἀεὶ θάλλουσαν ὀπώρην
ἀχράδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βριθομένην.
ὀππόσα γὰρ κλαδίοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ἐφέλκει·
ὀππόσα δ' ὠμὰ μένει, μητρὶ περικρέμαται.

79. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Αὐτοθελὴς καρποὺς ἀποτέμνομαι, ἀλλὰ πεπείρους
πάντοτε· μὴ σκληροῖς τύπτε με χερμαδίοις.
μηνίσει καὶ Βάκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνου
ἔργα· Λυκούργειος μὴ λαθέτω σε τύχη.

80. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μάντιες ἀστερόεσσαν ὅσοι ζητεῖτε κέλευθον,
ἔρροιτ' εἰκαίης ψευδολόγοι σοφίης.
ὑμέας ἀφροσύνη μαιώσατο, τόλμα δ' ἔτικτεν,
τλήμονας, οὐδ' ἰδίην εἰδότας ἀκλείην.

Nr. 77. V. 5. ἀετός. P. Nr. 78. V. 3. κλάδοισι. P. Nr. 79. V. 1. αὐτοθελὴς. P.

81. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Μὴ εἴπῃς θάνατον βιοτῆς ὅρον· εἰσὶ καμοῦσιν,
ὡς ζωοῖς, ἀρχαὶ συμφορέων ἕτεραι.
ἄθρει Νικίεω Κῴου μόρον· ἤδη ἔκειτο
εἰν Ἀΐδῃ· νεκρὸς δ' ἦλθεν ὑπ' ἠέλιον.
ἀστοὶ γὰρ τύμβοιο μετοχλίσσαντες ὀχῆας,
εἴρυσαν ἐς ποινὰς τλήμονα δυσθανέα.

82. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Μηδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκύρης, ὁλοῇ πίστευε θαλάσσῃ,
ναυτίλε, μηδ' εἴ τοι πείσματα χέρσος ἔχοι.
καὶ γὰρ Ἴων ὅρμῳ ἐνικάππεσεν· ἐς δὲ κόλυμβον
ναύτου τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδησε χέρας.
φεῦγε χοροιτυπίην ἐπινήϊον. ἐχθρὸς Ἰάκχῳ
πόντος. Τυρσηνοὶ τοῦτον ἔθεντο νόμον.

83. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νηὸς ἐπειγομένης ὠκὺν δρόμον ἀμφεχόρευον
δελφῖνες, πελάγους ἰχθυφάγοι σκύλακες.
[P] καπροφόνος δὲ κύων θηρσὶν κείνους ἐκελώσας,
δύσμορος, ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθὸν ἐξέθορεν.
ὤλετο δ' ἀλλοτρίης θήρης χάριν· οὐ γὰρ ἐλαφρὸς
πάντων ἐστὶ κυνῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγει.

Nr. 81. V. 1. *βιότου*. P. V. 2. *ἑτέρων*. Pl. V. 5. *μετοχλήσαντες*. P. Nr. 82. V. 1. *ἀγκύρῃ*. P. *πιστεύετε*. Ib.

84. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Νηὸς ἁλιστρέπτου πλαγκτὸν κύτος εἶδεν ἐπ' ἀκτῆς
μηλοβότης, βλοσυροῖς κύμασι συρόμενον,
χεῖρα δ' ἐπέρριψεν· τὸ δ' ἐπεσπάσατ' ἐς βυθὸν ἅλμη
τὸν σώζοντ'· οὕτως πᾶσιν ἀπηχθάνετο.
ναυηγὸν δ' ὁ νομεὺς ἔσχεν μόρον. ὣ δι' ἐκείνην
καὶ δρυμοὶ χῆροι πορθμίδα, καὶ λιμένες.

85. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος, ἐμοὶ δ' ἔπορεν πάλι δαίμων
πλαζομένῳ φύσεως νῆα ποθεινοτέρην.
πατρὸς ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ καίριον ἐλθόν,
μουνερέτης ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος.
ἦγαγε δ' εἰς λιμένας με, καὶ ἔσπειρεν δὶς ὁ πρέσβυς,
νήπιον ἐν γαίῃ, δεύτερον ἐν πελάγει.

86. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Παμφάγος ἑρπηστὴς κατὰ δώματα, λιχνοβόρος μῦς,
ὄστρεον ἀθρήσας χείλεσι πεπταμένον,
πώγωνος διεροῖο νόθην ὠδάξατο σάρκα·
αὐτίκα δ' ὀστρακόεις ἐπλατάγησε δόμος,
ἁρμόσθη δ' ὀδύναισιν· ὁ δ' ἐν κλείθροισιν ἀφύκτοις
ληφθεὶς αὐτοφόνον τύμβον ἐπεσπάσατο.

Nr. 84. V. 1. πλακτόν. P. ἀπ' ἀκτῆς. Plan. V. 2. βλοσυρῆς. P. Nr. 85. V. 5. ἦγαγεν εἰς λ. δέ. P. Nr. 86. V. 1. δῶμα λ. P. V. 3. διεροιο. νωθήν. P.

87. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Μηκέτι νῦν μινύριζε παρὰ δρυΐ, μηκέτι φώνει
κλωνὸς ἐπ' ἀκροτάτου, κόσσυφε, κεκλιμένος.
ἐχθρόν σοι τόδε δένδρον· ἐπείγεο δ' ἄμπελος ἔνθα
ἀντέλλει γλαυκῶν σύσκιος ἐκ πετάλων·
κείνης ταρσὸν ἔρεισον ἐπὶ κλάδον, ἀμφί τ' ἐκείνῃ
μέλπε, λιγὺν προχέων ἐκ στομάτων κέλαδον.
δρῦς γὰρ ἐπ' ὀρνίθεσσι φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν·
ἁ δὲ βότρυν· στέργει δ' ὑμνοπόλους Βρόμιος.

88. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Μεμφομένη Βορέην ἐπεπωτώμην ὑπὲρ ἅλμης·
πνεῖ γὰρ ἐμοὶ Θρῄκης ἤπιος οὐδ' ἄνεμος.
[P] ἀλλά με τὴν μελίγηρυν ἀηδόνα δέξατο νώτοις
δελφίν, καὶ πτηνὴν πόντιος ἠνιόχει.
πιστοτάτῳ δ' ἐρέτῃ πορθμευομένη, τὸν ἄκωπον
ναύτην τῇ στομάτων θέλγον ἐγὼ κιθάρῃ.
εἰρεσίην δελφῖνες ἀεὶ Μούσῃσιν ἄμισθον
ἤνυσαν. οὐ ψεύστης μῦθος Ἀριόνιος.

Nr. 87. V. 6. στομάτων. P. Nr. 88. V. 2. ἐκ γάρ. Br. V. 3. μελίγυριν. P. V. 8. Ἀρειόνιος. P.

89. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Λιμὸν ὀϊζυρὴν ἀπαμυνομένη πολύγηρως
Νικὼ σὺν κούραις ἠκρολόγει στάχυας.
ὤλετο δ' ἐκ θάλπους· τῇ δ' ἐκ καλάμης συνέριθοι
νῆσαν πυρκαϊὴν ἄξυλον ἐκ σταχύων.
μὴ νεμέσα, Δήμητερ, ἀπὸ χθονὸς εἰ βροτὸν οὖσαν
κοῦραι τοῖς γαίης σπέρμασιν ἡμφίεσαν.

90. ΛΑΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Νηῶν ὠκυπόρων ὃς ἔχεις κράτος, ἵππιε δαῖμον,
καὶ μέγαν Εὐβοίης ἀμφικρεμῆ σκόπελον,
οὔριον εὐχομένοισι δίδου πλόον Ἄρεος ἄχρις
ἐς πόλιν, ἐκ Συρίης πείσματα λυσαμένοις.

91. ΑΡΧΙΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ἑρμῇ Κωρυκίων ναίων πόλιν, ὦ ἄνα, χαίροις,
Ἑρμῇ, καὶ λιτῇ προσγελάσαις ὁσίῃ.

92. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος· ἀλλὰ πιόντες
ἀείδειν κύκνων εἰσὶ γεγωνότεροι.

Nr. 89. V. 3. Fort. τῇ δ' αἱ καλάμης. V. 4. πῦρ καὶ ἦν. P.
Nr. 90. V. 2. Εὐβοίβης. P. Nr. 91. V. 1. Κωρύκιον. P.

ὡς καὶ ἀοιδὸς ἀνήρ, ξενίων χάριν, ἀνταποδοῦναι
ὕμνους εὐέρκταις οἶδε, παθὼν ὀλίγα.
τοὔνεκα σοι πρώτως μὲν ἀμείβομεν· ἢν δ' ἐθέλωσιν
Μοῖραι, πολλάκι μοι κείσεαι ἐν σελίσιν.

93. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντίπατρος Πείσωνι γενέθλιον ὥπασε βίβλον
μικρήν, ἐν δὲ μιῇ νυκτὶ πονησάμενος.
ἵλαος ἀλλὰ δέχοιτο, καὶ αἰνήσειεν ἀοιδόν,
Ζεὺς μέγας ὡς ὀλίγῳ πειθόμενος λιβάνῳ.

94. ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΑΙΓΕΑΤΟΥ.

Πούλυπον ἀγρεύσας ποτὲ Τύννιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
ἔῤῥιψεν, δείσας θηρὸς ἰμαντοπέδην.
ἀλλ' ὅ γ' ἐφ' ὑπνώοντα πεσὼν συνέδησε λαγωόν,
φεῦ, τάχα θηρευτὰς ἄρτι φυγόντα κύνας.
ἀγρευθεὶς ἤγρευσεν. ὁ δ' εἰς ἅλα Τύννιχος ἰχθὺν
ἦκε πάλιν ζωόν, λύτρα λαγωὸν ἔχων.

[P] 95. ΛΑΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Χειμερίοις νιφάδεσσι παλυνομένα τιθὰς ὄρνις,
τέκνοις εὐναίας ἀμφέχεε πτέρυγας,

Nr. 92. V. 5. τοὔνεκά σοι πρ. ἀμειβομένην δ'. P. σε πρ. μὲν ἀμείβομαι. ἢν δ'. Br. Fort. νῦν πρ. μέν. V. 6. κείσεται. P. Nr. 93. V. 4. σπεισόμενος. P.. Nr. 94. V. 6. ζωῆς λύτρ. Plan. Nr. 95. V. 1. χειμερίαις. Plan. τιτθάς. P.

μέσφα μιν οὐράνιον κρύος ὤλεσεν· ἦ γὰρ ἔμεινεν
αἰθέρος, οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων.
Πρόκνη καὶ Μήδεια, κατ' Ἄϊδος αἰδέσθητε,
μητέρες, ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

96. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντιγένης ὁ Γελῶος ἔπος ποτὲ τοῦτο θυγατρὶ
εἶπεν, ὅτ' ἦν ἤδη νεύμενος εἰς Ἄϊδην·
παρθένε καλλιπάρῃε, κύρη δ' ἐμή, ἴσχε συνεργὸν
ἡλακάτην, ἀρκεῦν κτῆμα πένητι βίῳ·
ἢν δ' ἵκῃ εἰς ὑμέναιον, Ἀχαιΐδος ἤθεα μητρὸς
χρηστὰ φύλασσε, πόσει προῖκα βεβαιοτάτην.

97. ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Ἀνδρομάχης ἔτι θρῆνον ἀκούομεν, εἰσέτι Τροίην
δερκόμεθ' ἐκ βάθρων πᾶσαν ἐρειπομένην,
καὶ μόθον Αἰάντειον, ὑπὸ στεφάνῃ τε πόληος
ἕκδετον ἐξ ἵππων Ἕκτορα συρόμενον,
Μαιονίδεω διὰ μοῦσαν, ὃν οὐ μία πατρὶς ἀοιδὸν
κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

V. 3. οὐράνιος. P. V. 4. Fort. αἴθριος, οὐραν. Nr. 96. V. 2. νεύματος εἰς ἄϊδαν. P. V. 4. ἀρκεῖν. P. Nr. 97. V. 2. ἐκ βαράθρων. P. V. 4. ηδὲ τόν. P.

98. ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Οἰδίποδες δισσοί σε, καὶ Ἠλέκτρη βαρύμηνις,
καὶ δείπνοις ἐλαθεὶς Ἀτρέος Ἥλιος,
ἄλλα τε πουλυπαθέσσι, Σοφόκλεες, ἀμφὶ τυράννοις
ἄξια τῆς Βρομίου βύβλα χοροιτυπίης
ταγὸν ἐπὶ τραγικοῖο κατήνεσσαν θιάσοιο,
αὐτοῖς ἡρώων φθεγξάμενον στόμασιν.

99. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ἴξαλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἔν ποθ' ἁλωῇ
οἴνης τοὺς ἁπαλοὺς πάντας ἔδαψε κλάδους·
τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε· κεῖρε, κάκιστε,
γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον·
ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα πάλιν [γλυκὺ] νέκταρ ἀνήσει,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ.

100. ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Λητοῦς ὠδίνων ἱερὴ τροφέ, τὴν ἀσάλευτον
Αἰγαίῳ Κρονίδης ὡρμίσατ' ἐν πελάγει,
[℣] οὐ νύ σε δειλαίην, μὰ τεούς, δέσποινα, βοήσω,
δαίμονας, οὐδὲ λόγοις ἕψομαι Ἀντιπάτρου.

Nr. 98. V. 1. *δισσοί τε.* P. V. 4. *χαροι τυπίης.* P. V. 5. *ἐπεί.* P. Nr. 99. V. 3. Fort. *ἡ δ' ἔπος.* P. V. 5. *γλυκὺ* om. P. Nr. 100. V. 3. *τεοῦ.* V. 4. *δαίμονος.* P.

ὀλβίζω δ', ὅτι Φοῖβον ἐδέξαο, καὶ μετ' Ὄλυμπον
Ἄρτεμις οὐκ ἄλλην ἢ σὲ λέγει πατρίδα.

101. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἡρώων ὀλίγαι μὲν ἐν ὄμμασιν, αἱ δ' ἔτι λοιπαὶ
πατρίδες οὐ πολλῷ γ' αἰπύτεραι πεδίων,
οἵην καὶ σέ, τάλαινα, παρερχόμενός γε Μυκήνην
ἔγνων, αἰπολίου παντὸς ἐρημοτέρην,
αἰπολικὸν μίνυμα· γέρων δέ τις, ἡ πολύχρυσος,
εἶπεν, Κυκλώπων τῇδ' ἐπέκειτο πόλις.

102. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓΕΙΟΥ.

Ἡ πρὶν ἐγὼ Περσῆος ἀκρύπτολις αἰθερίοιο,
ἡ πικρὸν Ἰλιάδαις ἀστέρα θρεψαμένη,
αἰπολίοισιν ἔναυλον ἐρημαίοισιν ἀνεῖμαι,
τίσασα Πριάμου δαίμοσιν ὀψὲ δίκας.

103. ΜΟΥΝΔΟΥ ΜΟΥΝΑΤΙΟΥ.

Ἡ πολύχρυσος ἐγὼ τὸ πάλαι πόλις, ἡ τὸν Ἀτρειδῶν
οἶκον ἀπ' οὐρανίου δεξαμένη γενεῆς,

V. 6. Ἄρτεμι et λέγει. P. Nr. 101. V. 1. μὲν ὀνόματι. P. V. 2. πολλῶν. P. πολλὸν αἰπ. Br. V. 3. Μυκήνη. Br. V. 4. Fort. ἔγνωκα, σκοπέλου. Nr. 102. V. 1. ἀκρέπτολις. P. V. 3. ἀντίκα. P. Nr. 103. V. 1. ἡ τῶν. P.

ἢ Τροίην πέρσασα θεόκτιτον, ἢ βασίλειον
ἀσφαλὲς Ἑλλήνων οὖσά ποθ' ἡμιθέων,
μηλόβοτος κεῖμαι καὶ βούνομος ἔνθα Μυκήνη,
τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οὔνομ' ἔχουσα μόνον.
Ἴλιον ἃ Νεμέσει μεμελημένον, εἴ γε, Μυκήνης
μηκέθ' ὁρωμένης, ἐσσί, καὶ ἐσσὶ πόλις.

104. ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Ἄργος, Ὁμηρικὲ μῦθε, καὶ Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας,
καὶ χρυσέη τὸ πάλαι Περσέος ἀκρόπολι,
ἐσβέσαθ' ἡρώων κείνων κλέος, οἵ ποτε Τροίης
ἤρειψαν κατὰ γῆς θειόδομον στέφανον.
ἀλλ' ἡ μὲν κρείσσων ἐστὶν πόλις· αἱ δὲ πεσοῦσαι
δείκνυσθ' εὐμύκων αὔλια βουκολίων.

105. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἐκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς. τί με τεύχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσόθι γευσαμέναν;

106. ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ὀλκάδα πῦρ μ' ἔφλεξε, τόσην ἄλα μετρήσασαν,
ἐν χθονί, τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ πειραμένῃ,

V. 7. ἴλιον ἀναμέσει. P. Nr. 104. V. 4. ἤριψαν. P. V. 6. εὐμήκων αὔλεα. P. Nr. 106. V. 2. πειρομένη.

ἦν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠόνος· ἀλλὰ θαλάσσης
τὴν ἐμὲ γειναμένην εἶρον ἀπιστοτέρην.

[P] 107. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὴν μικρήν με λέγουσι, καὶ οὐκ ἴσα ποντοπορεύσαι
ναυσὶ διϊθύνειν ἄτρομον εὐπλοΐην·
οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγώ. βραχὺ μὲν σκάφος· ἀλλὰ θαλάσσῃ
πᾶν ἴσον· οὐ μέτρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
ἔστω πηδαλίοις ἑτέρῃ πλέον· ἄλλο γὰρ ἄλλῃ
θάρσος· ἐγὼ δ' εἴην δαίμοσι σωζομένη.

108. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ὁ Ζεὺς πρὸς τὸν Ἔρωτα· Βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελοῦμαι·
χὠ πτανός· Βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔσῃ.

109. ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΙΟΚΛΕΩΣ.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαιμί σε, τὴν ἐπὶ πολλοὺς
ἀντιπάλους πιστὴν σύμμαχον ὡπλισάμην,
εἴτε δὲ βαιὸν ἐμοὶ πόντου σκάφος, ἤ μ' ἀπὸ νηὸς
ὀλλυμένης κόμισας νηκτὸν ἐπ' ἠϊόνας.
Ἄρεος ἐν πολέμοις ἔφυγον χόλον, ἔν τε θαλάσσῃ,
Νηρῆος· σὺ δ' ἄρ' ἦς ὅπλον ἐν ἀμφοτέροις.

V. 4, γεινομένην. P. Nr. 107. V. 1. ποντοτορεῖσαι. P. Nr. 109. V. 4. ὀλλυμένοις. P. V. 5. ἐν δὲ θ. Plan.

110. ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Οὐ στέργω βαθυληΐους ἀρούρας,
οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα Γύγης.
αὐτάρκους ἔραμαι βίου, Μακρῖνε·
τὸ Μηθὲν γὰρ ἄγαν ἄγαν με τέρπει.

111. ΑΡΧΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Θρῄϊκας αἰνείτω τις, ὅτι στοναχεῦσι μὲν υἷας
μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους·
ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσιν ὅσους αἰῶνα λιπόντας
ἀπροϊδὴς Κηρῶν λάτρις ἔμαρψε Μόρος.
οἱ μὲν γὰρ ζώοντες ἀεὶ παντοῖα περῶσιν
ἐς κακά, τοὶ δὲ κακῶν εὗρον ἄκος φθίμενοι.

112. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Τρὶς δέκα με πνεύσειν καὶ δὶς τρία μάντιες ἄστρων
φασίν· ἐμοὶ δ' ἀρκεῖ καὶ δεκὰς ἡ τριτάτη.
τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος· οἱ δ' ἐπὶ τούτοις
Νέστορι· καὶ Νέστωρ δ' ἤλυθεν εἰς Ἀΐδην.

113. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Οἱ κόρις ἄχρι κόρου κορέσαντό μου· ἀλλ' ἐκορέσθην
ἄχρι κόρου καὐτὸς τοὺς κόρις ἐκκορίσας.

Nr. 111. V. 6. φθίμενος. P. Nr. 112. V. 1. τρεῖς. P. V. 3. Fort. ἡ δ' ἐπί. — τούτους. P. Nr. 113. V. 1. κορίσαντό μ. P.

114. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Παιδὸς ἀφ' ὑψηλῶν κεράμων ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
κύπτοντος, (Μοῖρα νηπιάχοις ἄφοβον)
[P] μήτηρ ἐξόπιθεν μαζῷ μετέτρεψε νόημα.
δὶς δὲ τέκνῳ ζωὴν ἐγκεχάριστο γάλα.

115. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος, τὴν Ἕκτορος αἷμα πιοῦσαν,
Λαρτιάδης Δαναῶν ἦρε κακοκρισίῃ·
ναυηγοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον
Αἴαντος νηκτὴν ὥρμισεν, οὐκ Ἰθάκῃ.
καὶ κρίσιν Ἑλλήνων στυγερὴν ἀπέδειξε θάλασσα,
καὶ Σαλαμὶς ἀπέχει κῦδος ὀφειλόμενον.

116. ΑΛΛΟ.

Καλὰ Ποσειδάων δίκασεν πολὺ μᾶλλον Ἀθήνης·
ἀσπὶς ἐν αἰγιαλοῖσι βοᾷ, καὶ σῆμα τινάσσει,
αὐτόν σ' ἐκκαλέουσα, τὸν ἄξιον ἀσπιδιώτην.
ἔγρεο, παῖ Τελαμῶνος, ἔχεις σάκος Αἰακίδαο.

117. ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ.

Πένθιμον ἠνίκα πατρὶ Πολυξείνης ὑμέναιον
ἤνυσεν ὀγκωτοῦ Πύῤῥος ὕπερθε τάφου,

Nr. 114. V. 2. μοῖραν. Pl. μοῖραι corr. Passow. V. 3. ἐξόπιθε. P. μετέστρεψε. Ib. Nr. 115. V. 2. εἶλε κακ. Plan. V. 4. ὥρμισεν. P. Nr. 116. V. 3. σε καλέουσα. P.

ὧδε πολυκλαύτοιο κόμας λακίσασα καρήνου
Κισσηΐς τεκέων κλαῦσε φόνους Ἑκάβη·
Πρόσθε μὲν ἀξονίοις φθιτὸν εἴρυσας Ἕκτορα δεσμοῖς·
νῦν δὲ Πολυξείνης αἷμα δέχῃ φθίμενος·
Λιακίδη, τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠδύσσαο νηδύν;
παισὶν ἔφυς γὰρ ἐμοῖς ἤπιος οὐδὲ νέκυς.

118. ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΥ.

Ὤ μοι ἐγὼν ἤβης καὶ γήραος οὐλομένοιο·
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσαμένης.

119. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. [ΠΑΛΛΑΔΑ.]

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,
πολλοὺς ἐκδώσει τοῖς μιαροῖς στόμασιν·
ὥστε χρὴ τὸν ἄριστον, ἀπεχθαίροντα δικαίως,
ὡς κόλακας μισεῖν τοὺς κολακευομένους.

120. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΩΣΑΤΕΩΣ.

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἁπάσας
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

121. ΑΔΗΛΟΝ.

Σπάρτης καὶ Σαλαμῖνος ἐγὼ φυτὸν ἀμφήριστον·
κλαίω δ' ἠϊθέων ἔξοχον ἢ προμάχων.

Nr. 117. V. 5. *εὐξενίοις*. P. V. 7. *ὠδύσαο*. P. *ἐμῇ ὠ. νηδυΐ*. Schaefer. Fort. *ἐμὴν ὠνόσσαο νηδύν*. Nr. 118. V. 2. *ἀπονισαμένης*. P. Nr. 121. V. 2. *κλαίω*. P. hoc loco. — Fort. *ἐν προμάχοις*.

122. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ, οἱ δὲ ΕΥΗΝΟΥ.

Ἀνθὶ κόρα, μελίθρεπτε, λάλος λάλον ἁρπάξασα
τέττιγα πτανοῖς δαῖτα φέρεις τέκεσιν,
[P] τὸν λάλον ἀ λαλόεσσα, τὸν εὔπτερον ἀ πτερόεσσα
τὸν ξένον ἀ ξείνα, τὸν θερινὸν θερινά;
κοὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις, οὐδὲ δίκαιον,
ὄλλυσθ' ὑπνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασιν.

123. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἐκ θοίνης φάος ἔσχεν ἐπ' ἀχράδα μηκὰς ἰοῦσα,
ἐκ δ' ἐφάνη τυφλὴν μηκέτ' ἔχουσα κόρην.
δισσῶν τὴν ἑτέρην γὰρ ἐκέντρισεν ὀξὺς ἀκάνθης
ὄζος. ἴδ' ὡς τέχνης δένδρον ἐνεργότερον.

124. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς δάφνην τὸ φυτόν.

Ποῖ Φοῖβος πεπόρευται; Ἄρης ἀναμίγνυτο Δάφνῃ;

125. ΑΔΗΛΟΝ.

Θαρσαλέοι Κελτοὶ ποταμῷ ζηλήμονι Ῥήνῳ
τέκνα ταλαντεύουσι, καὶ οὐ πάρος εἰσὶ τοκῆες,
πρὶν πάϊν ἀθρήσωσι λελουμένον ὕδατι σεμνῷ.
αἶψα γὰρ ἠνίκα μητρὸς ὀλισθήσῃ διὰ κόλπων

Nr. 122. V. 2. τετιγγαττανοῖς. P. τέττιγ' ἁπτῆσιν. Br. V. 4. εὐξείνα. P. hoc loco. V. 5. οὐχί. Plan. V. 6. ὄλλυθ' et ὄλλυσθαι. P. Nr. 123. V. 1. εἰ (ἐκ) χθονίης. P. hoc loco. Nr. 124. πορεύεται et ἀναμίγνυται. P. πεπόρευτο et ὥτ' ἐμίγνυτο. Plan. Nr. 125. V. 4. ὀλισθήσας. Plan. διὰ λώπων νηπίαχον. P.

νηπίαχος, πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν ἀείρας
αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκεν ἑὸν παῖν, οὐδ' ἀλεγίζει·
οὔπω γὰρ γενέταο φέρει νόον, πρίν γ' ἐσαθρήσῃ
κεκριμένον λουτροῖσιν ἐλεγξιγάμου ποταμοῖο.
ἡ δὲ μετ' εἰλήθυιαν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔχουσα
μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα,
ἐκδέχεται τρομέουσα, τί μήσεται ἄστατον ὕδωρ.

126. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

τίνας ἂν εἴποι λόγους Κλυταιμνήστρα Ὀρέστου μέλλοντος αὐτὴν σφάξαι.

Πῇ ξίφος ἰθύνεις; κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν;
γαστὴρ ἥ σ' ἐλόχευσεν, ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί.

127. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἂν περιλειφθῇ μικρὸν ἐν ἄγγεσιν ἡδέος οἴνου,
εἰς ὀξὺ τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον.
οὕτω ἀπαντλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθὺ δ' ἐλθὼν
γῆρας ὁ πρεσβύτης, γίγνεται ὀξύχολος.

128. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἶρπε δράκων, καὶ ἔπινεν ὕδωρ· σβέννυντο δὲ πηγαί,
καὶ ποταμὸς κεκόνιστο, καὶ ἦν ἔτι διψαλέος θήρ.

V. 5. Fort. πρῶτόν τε χέῃ δ. V. 6. θῆκενέον. Pl. V. 8. κεκρυμένον λ. ἐλεγχιγάμου. P. V. 11. μήσετο. P. Nr. 126. V. 2. Fort. γαστὴρ ἥ σ' ἐλόχ. Nr. 127. V. 3. οὕτως. P. hoc loco.

129. ΝΕΣΤΟΡΟΣ.

Εἶρπε τὸ μέν, τὸ δ' ἔμελλε, τὸ δ' ἦν ἔτι νωθρὸ
ἐν εὐνῇ.
αὐτὰρ ὁ διψήσας ποταμῷ ὑπέθηκε γένειον.
πᾶς δ' ἄρα Κηφισὸς εἴσω ῥέεν· ἀργαλέον δὲ
ἀνθερεὼν κελάρυζε. κατερχομένου δὲ ῥεέθρου,
Κηφισὸν κώκυον ὀλωλότα πολλάκι Νύμφαι.

130. ΑΔΗΛΟΝ.

Παλλάδος εἰμὶ φυτόν· Βρομίου τί με θλίβετε κλῶ-
νες;
ἄρατε τοὺς βότρυας· παρθένος οὐ μεθύω.

131. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πίτυν ὑετιός με
πρόῤῥιζον γαίης ἐξεκύλισε Νότος·
ἔνθεν ναῦς γενόμην, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι.
ἄνθρωποι τόλμης οὔ ποτε φειδόμενοι.

132. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Σωφροσύνη καὶ Ἔρως κατεναντίον ἀλλήλοισιν
ἐλθόντες ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφότεροι.

Nr. 129. V. 1. τὸ δ' ἔτι. P. V. 3. Κηφισός. P. V. 5. Κηφισόν. P.
Nr. 131. V. 2. ἐξεκύλισσε. P.

Φαίδρην μὲν κτεῖνεν πυρόεις πόθος Ἱππολύτοιο·
Ἱππόλυτον δ' ἀγνὴ πέφνε σαοφροσύνη.

133. *ΑΔΗΛΟΝ.*

Εἴ τις ἅπαξ γήμας πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,
ναυηγὸς πλώει δὶς βυθὸν ἀργαλέον.

134. *ΠΑΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.*

Ἐλπίς, καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε· τὴν ὁδὸν εὗρον.
οὐκέτι γὰρ σφετέροις ἐπιτέρπομαι· ἔρρετε ἄμφω,
οὕνεκεν ἐν μερόπεσσι πολυπλανέες μάλα ἐστέ.
ὅσσα γὰρ ἀτρεκέως οὐκ ἔσσεται ὔμμες ἐν ἡμῖν
φάσματα, ὡς ὕπνῳ, ἐμβάλλετε, οἷά τ' ἐόντα.
ἔρρέ κακὴ γλήνη, πολυώδυνε· ἔρρετε ἄμφω.
*παίζοιτε, * ἴετε θέλοιτε οὓς ἐμεῦ ὕστερον ὄντας*
εὕροιτ' οὐ νοέοντας ὅπερ θέμις ἐστὶ νοῆσαι.

135. *ΑΛΛΟ.*

Ἀτρεκέως μάλα πᾶσι πλάνη Τύχη ἐστὶ βροτοῖσι·
ἐστὶ γὰρ ἀδρανέη, τὸ δ' ἐπιπλέον οὐδὲ πέλουσα.
[γράψε τίς; οἶδε θεός· τίνος εἵνεκεν; οἶδε καὶ αὐτός.]

Nr. 132. V. 4. *αγανὴ πέφνεν σωφροσύνα.* P. Nr. 134. V. 5. *ὡς ἐν ὕπνῳ.* Pl. V. 6. *πολυώδινε.* P. V. 7. *στροφέοιτε ὕσσους.* Plan. Fort: *παίζετε, τείρετε, φλᾶτε ὕσσους.* Nr. 135. cohaeret cum praecedente in P.

136. ΚΥΡΟΥ.

Λίθε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν·
ὡς κεν ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτρῃς
συρίσδων καλάμοισιν ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας.
Περίδες φεύγωμεν ἐϋκτιμένην πόλιν, ἄλλην
πατρίδα μαστεύσωμεν. ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσιν,
ὡς ὁλοοὶ κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας.

[P] 137. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τινὸς ἡμιξήρου πρὸς Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα.

Ἥμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει·
σῶσόν μου, βασιλεῦ, μουσικὸν ἡμίτονον.

πρὸς ὃν ὁ βασιλεὺς ΑΔΡΙΑΝΟΣ
ἀπεκρίνατο·

Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ Πλουτέα, καὶ Φαέθοντα·
τὸν μέν, ἔτ' εἰσορόων, τοῦ δ' ἀπολειπόμενος.

138. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης· νῦν γηρῶν πλούσιός εἰμι,
ὦ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις·
ὃς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην, ὁπότ' οὐδὲ ἔν εἶχον·
νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω.

Nr. 137. V. 2. ἡμίτομον. P. Nr. 138. V. 3. οὐδέν. P.

139. ΚΑΛΛΙΔΙΑΝΟΥ.

Μαχλὰς ἐυκροτάλοισιν ἀνευάζουσα χορείαις,
δίζυγα παλλομένοισι τινάγμασι χαλκὸν ἀράσσει·
* * *
τῆς μὲν ὑποκλέπτων πολιὴν τρίχα, γείτονα μοίρης,
ἠλεμάτοις ἀκτῖσι χαράσσεται ὄμματος αὐγή·
ψευδόμενον δ' ἐρύθημα κατέγραφεν ἄχροος αἰδώς,
ἀγλαΐῃ στέψασα νόθῃ κεκαλυμμένα μῆλα.

140. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς δοῦλόν τινα τυφθέντα παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ ἐπιδοῦναι σέλλιον ἐν ἀκροάσει.

Ἕδρην χαλκεόπεζον ἐπὶ προθύροις Ἑλικῶνος
εἱστήκει θεράπων τις ὑπὲρ νώτοιο μεμαρπώς,
οὐδ' ἔθελεν μογέοντι πορεῖν ἐπίβαθρον ἀοιδῆς.
τοὔνεκά μευ θώρηξε νόον πολύμητις ἀνάγκη.

141. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Κοινῇ πὰρ κλισίῃ ληθαργικὸς ἠδὲ φρενοπλὴξ
κείμενοι, ἀλλήλων νοῦσον ἀπεσκέδασαν.
ἐξέθορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύσσης,
καὶ τὸν ἀναίσθητον παντὸς ἔτυπτε μέλους.

Nr. 139. V. 4. αἴρῃ. P. Nr. 140. V. 1. χαλκεόπεζαν. P. V. 4. θώρηξεν ἰών. P. Nr. 141. V. 1. παρα κλ. P. V. 2. ἀπεσκέδασαν. P. V. 3. ὑποτυλύσσης. P. V. 4. ἔτυψε. Bt.

εἰς ὑμέας δὲ καὶ αὐτὸς ὁρῶν, τὸ μεταξὺ μεριμνῶ
πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω.

149. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἶχεν Ἀριστείδης ὁ βοκέρριος οὐκ ἀπὸ πολλῶν
πολλά, μιῆς δ' ὄϊος καὶ βοὸς εὐπορίην.
ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ὁ πένης ἔφυγε φθόνον· ἤματι δ' αὖτ
θῆρες ὄϊν, τὴν βοῦν δ' ὤλεσε δυστοκίη.
μισήσας δ' ἀβληχὲς ἐπαύλιον, ἄμματι πήρης
ἐκ ταύτης βιοτὴν ἀχράδος ἐκρέμασεν.

[P] 150. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
ἦν ὄις· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρης.
ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων. ἀμνὴν λύκος, ἔκτανε δ' ὠδὶ
τὴν δάμαλιν· πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
πηροδέτῳ δ' ὅ γ' ἰμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λιγώσας
οἰκτρὸς ἀμυκήτῳ κάτθανε πὰρ καλιῇ.

151. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ποῦ τὸ περίβλεπτον κάλλος σέο, Δωρὶ Κύρινθε;
ποῦ στεφάναι πύργων, ποῦ τὰ πάλαι κτέανα;
ποῦ νηοὶ μακάρων, ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμαρτες
Σισύφιαι, λαῶν θ' αἱ ποτὲ μυριάδες;

Nr. 148. V. 5. αὐτούς. P. μεριμνῶν. Ib. Nr. 150. V. 3. ἔκτανεν ὠδί. P. hoc loco. V. 5. πεδήσας. P. alio loco.

οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἴχνος, πολυκάμμορε, σεῖο λέλειπται,
πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγεν πόλεμος.
μοῦναι ἀπόρθητοι Νηρηΐδες, Ὠκεανοῖο
κοῦραι, σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες.

152. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ἅδε ποθ' ἁ κλεινὰ Πριάμου πόλις, ἂν ἀλαπάξαι
Ἑλλάνων δεκέτης οὐκ ἐτάλασσεν ἄρης
ἀμφαδόν, ἀλλ' ἵπποιο κακὸν ξύλον. αἴθε δ' Ἐπειὸς
κάτθανε, πρὶν τεῦξαι δουρατέαν παγίδα,
οὐ γὰρ ἄν, Ἀτρειδᾶν ὀροφηφάγον ἀψαμένων πῦρ,
οὕτω ἐφ' ἀμετέροις λάεσιν ἠριπόμαν.

153. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὦ πόλι, πῆ σέο κεῖνα τὰ τείχεα; πῆ πολύολβοι
νηοί; πῆ δὲ βοῶν κράατα τεμνομένων;
πῆ Παφίης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεστρίς;
πῆ δὲ Τριτογενοῦς δεικέλον ἐνδαπίης;
πάντα μόθος, χρονίη τε χύσις, καὶ Μοῖρα κραταιὴ
ἥρπασεν, ἀλλοίην ἀμφιβαλοῦσα τύχην·
καί σε τόσον νίκησε βαρὺς φθόνος. ἀλλ' ἄρα μοῦνον
οὔνομα σὸν κρύψαι καὶ πλέος οὐ δύναται.

Nr. 152. V. 2. ἐτάλασεν. P. V. 6. ἠριπόμαν. P.

154. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πλήκοις πολιοῦχε, σὲ μὲν χρυσαυγεῖ νηῷ,
ὡς θέμις, ἡ τλήμων Ἴλιος ἡγασάμην.
ἀλλὰ σύ με προλέλοιπας ἑλώριον· ἀντὶ δὲ μίλου
πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαΐην.
[P] ἄρκιον ἦν θνήσκειν τὸν βουκόλον· εἰ γὰρ ἄθεσμ
ἔπλετο, τῆς πάτρης οὐκ ἀλίτημα τόδε.

155. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ μὲν ἀπὸ Σπάρτης τις ἔφυς, ξένε, μή με γελάσσ
οὐ γὰρ ἐμοὶ μούνῃ ταῦτα τέλεσσε Τύχη.
εἰ δέ τις ἐξ Ἀσίης, μὴ πένθει· Δαρδανικοῖς γὰρ
σκήπτροις Αἰνεαδῶν πᾶσα νένευκε πόλις.
εἰ δὲ θεῶν τεμένη, καὶ τείχεα, καὶ ναετῆρας
ζηλήμων δηΐων ἐξεκένωσεν Ἄρης,
εἰμὶ πάλιν βασίλεια· σὺ δ', ὦ τέκος, ἄτρομε Ῥώμ
βάλλε καθ' Ἑλλήνων σῆς ζυγόδεσμα δίκης.

156. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Δέρκεο τὸν Τροίας δεκέτη λόχον, εἶσιδε πῶλον
εὐόπλου Δαναῶν ἔγκυον ἡσυχίης.

Nr. 154. V. 2. ἀ τλάμων. P. V. 5. θνάσκειν. P. ἄθεσμον. V. 6. τᾶι πάτρας. P. Nr. 155. V. 1. γελάσῃς. P. V. 2. εἴχα. P. V. μὴ πένθεο. P. δαρδανικῆς. Ib.

τεκταίνει μὲν Ἐπειός, Ἀθηναίη δὲ κελεύει
ἔργον· ὑπὲκ νώτου δ' Ἑλλὰς ὅλα δύεται.
ἦ ῥα μάταν ἀπόλοντο, τόσος στρατός, εἰ πρὸς Ἄρηα
ἦν. δόλος Ἀτρείδαις ἐσθλότερος πολέμου.

157. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τίς θεὸν εἶπεν Ἔρωτα; θεοῦ κακὸν οὐδὲν ὁρῶμεν
ἔργον· ὁ δ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.
οὐ θοὸν ἐν παλάμαις κατέχει ξίφος; ἠνίδ' ἄπιστα
τῆς θεοδηλήτου σκῦλα μιαιφονίης.
μήτηρ μὲν σὺν παιδὶ κατέφθιτο· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
ποίνιμος ἔκτεινεν φῶτα λιθοκτονίη.
καὶ ταῦτ' οὔτ' Ἄιδος, οὔτ' Ἄρεος, ἔργα δ' Ἔρωτος
λεύσσομεν, οἷς παίζει κεῖνος ὁ νηπίαχος.

158. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Αἱ τρισσαί ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλαισιν ἔπαιζον
κλήρῳ, τίς προτέρη βήσεται εἰς Ἀΐδην·
καὶ τρὶς μὲν χειρῶν ἔβαλον κύβον, ἦλθε δὲ πασῶν
ἐς μίαν· ἡ δ' ἐγέλα κλῆρον ὀφειλόμενον.

Nr. 156. V. 4. ὑπὲρ νώτου. P. ὑπαὶ νῶτον. Br. Nr. 157. V. 4. θεοδμήτου. P. V. 5. αὐταῖς. Plan. Stob. V. 6. ποιμένος. P. V. 7. αἴδεω. corr. Herm. Fort. οὔτ' Ἄρεως, οὔτ' Ἄιδος. Nr. 158. V. 1. ἀλλήλοισιν. P. V. 3. τρεῖς. P. χειρῶν χρειῶν. Ib. Fort. Κηρῶν.

ἐκ τέγεος δ' ἄρ' ἄελπτον ἀπωλίσθησε πέσημα·
δύσμορος· ἐς δ' Ἀΐδην ἦλυθεν, ὡς ἔλαχεν.
ἀψευδὴς ὁ κλῆρος, ὅτῳ κακόν· ἐς δὲ τὸ λῷον
ῥῦτ' εὐχαὶ θνητοῖς εὔστοχοι, οὔτε χέρες.

159. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Κρανίον ἐν τριόδοισι κατοιχομένου τις ἐσαθρῶν
εἰκόνα τὴν κοινὴν οὐκ ἐδάκρυσε βίου·
[P] δεξιτερὴν δ' ἔρριψεν ἐπὶ χθόνα, καὶ λίθον ἧκε,
κωφὸν μὲν δοκέοντ', ἀλλὰ πνέοντα δίκης.
ὀστέον ὡς γὰρ ἔπληξεν, ἀφήλατο, καὶ τὸν ἀφέντα
πήρωσεν, γλυκεροῦ βλέμματος ὀρφανίσας.
καὶ πάλιν εἰς Ἀΐδην ἐκολάζετο· τὴν ἰδίην δὲ
ἐκλαυσεν χειρῶν εὔστοχον ἀφροσύνην.

160. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἡρόδοτος Μούσας ὑπεδέξατο· τῷ δ' ἄρ' ἑκάστη
ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίαν.

161. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἡσιόδου ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἑλίσσων,
Πύῤῥην ἐξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην·
βίβλον δὲ ῥίψας ἐπὶ γῆν χερί, ταῦτ' ἐβόησα·
ἔργα τί μοι παρέχεις, ὦ γέρον Ἡσίοδε.

V. 5. εἰπώλισθε. P. V. 6. ἤλυθεν. P. Fort. ἦλυθεν, ὡς ἔλαχον. Nr. 159. V. 3. δεξιτερῇ. corr. Scalig. V. 4. δοκέων. P. V. 7. κωλάζετο. P. πάλιν ὡς ἄλιτεν. corr. Lobeck. Fort. καὶ παλάμης ἀλίτημ' ἐκολ. Nr. 161. V. 3. βίβλων. P.

162. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἤμην ἀχρεῖον κάλαμος φυτόν· ἐκ γὰρ ἔμειο
οὐ σῦκ', οὐ μῆλον φύεται, οὐ σταφυλή.
ἀλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησε ἑλικωνίδα, λεπτὰ τορήσας
χείλεα, καὶ στεινὸν ῥοῦν ὀχετευσάμενος,
ἐκ δὲ τοῦ εὖτε πίοιμι μέλαν ποτόν, ἔνθεος οἷα,
πᾶν ἔπος ἀφθέγκτῳ τῷδε λαλῶ στόματι.

163. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἐκ πυρὸς Ἰλιακοῦ δοράτων μέσον ἥρπασεν ἥρως
Αἰνείας, ὅσιον παιδὶ βάρος, πατέρα.
ἔκλαγε δ' Ἀργείοις· μὴ ψαύετε. μικρὸν ἐς ἄρη
κέρδος ὁ γηραλέος, τῷ δὲ φέροντι μέγα.

164. ΑΔΗΛΟΝ.

α. Τίς σέ, Δικαιοσύνη, βροτὸς ἤκαχεν; β. οὗτος ὁ κλέπτης,
ἐνθάδε με στήσας, οὐδὲν ἔχων πρὸς ἐμέ.

[P] 165. ΠΑΛΛΑΔΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Ὀργὴ τοῦ Διός ἐστι γυνή, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα
δῶρον, ἀνιηρὸν τοῦ πυρὸς ἀντίδοτον.

Nr. 162. V. 2. *οὐ σῦκον.* P. V. 5. *ἔνθεον.* P. Nr. 163. V. 1. *ἥρων.* P.

ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν ἠδὲ μαραίνει,
καὶ γῆρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει.
οὐδ' ὁ Ζεὺς ἀμέριμνος ἔχει χρυσόθρονον Ἥρην·
πολλάκι γοῦν αὐτὴν ῥίψεν ἀπ' ἀθανάτων,
ἠέρι καὶ νεφέλῃσι μετήορον. οἶδεν Ὅμηρος,
καὶ Δία συγγράψας τῇ γαμετῇ χόλιον.
οὕτως οὐδέποτ' ἐστὶ γυνὴ σύμφωνος ἀκοίτῃ,
οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μιγνυμένη δαπέδῳ.

166. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πᾶσαν Ὅμηρος ἔδειξε κακὴν σφαλερήν τε γυναῖκα,
σώφρονα, καὶ πόρνην, ἀμφοτέρας ὄλεθρον.
ἐκ γὰρ τῆς Ἑλένης μοιχευσαμένης φόνος ἀνδρῶν,
καὶ διὰ σωφροσύνην Πηνελόπης θάνατοι.
Ἰλιὰς οὖν τὸ πόνημα μιᾶς χάριν ἐστὶ γυναικός·
αὐτὰρ Ὀδυσσείῃ Πηνελόπη πρόφασις.

167. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὁ Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο, γυναῖκας.
εἴθε δὲ μήτε γυνή, μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.
πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἡ δὲ γυνὴ πῦρ
ἄσβεστον, φλογερόν, πάντοτ' ἀναπτόμενον.

Nr. 165. V. 3. ἠὲ μ. P. V. 5. ἀμεριμνον. P. Nr. 166. V. 6. Ὀδυσσείη Πηνελόπις, P. Nr. 167. V. 1. γυναικος. P.

168. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μῆνιν οὐλομένην γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα,
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μήνιδος ἀρξάμενος.
ὤμοι ἐγὼ πολύμηνις, ἔχων τριχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

169. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μῆνις Ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γεγένηται
οὐλομένης πενίης γραμματικευσαμένῳ.
εἴθε δὲ σὺν Δαναοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
πρὶν χαλεποὺς λιμοὺς γραμματικῆς ὀλέσαι.
ἀλλ' ἵν' ἁφαρπάξῃ Βρισηΐδα πρὶν Ἀγαμέμνων,
τὴν Ἑλένην δ' ὁ Πάρις, πτωχὸς ἐγὼ γενόμην.

170. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Νηδὺν ἀναίσχυντον στιβαροῖς ἔσχυνα λογισμοῖς,
σωφροσύνῃ κολάσας ἔντερον ἀργαλέον·
[P] εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρός,
πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποτασσομένην;

Nr. 168. V. 3. πολύμηνος. P. διχόλωτον. Plan. V. 4. καὶ γυναικός. P. Nr. 169. V. 3. εἴθε σύν. P. Nr. 170. V. 1. ἴσχηνα. corr. Scaliger. V. 2. ἀργεινεον. P.

171. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὄργανα Μουσάων, τὰ πολύστονα βιβλία πωλῶ,
εἰς ἑτέρας τέχνας ἔργα μετερχόμενος.
Πιερίδες σώζοισθε· Λόγοι, συντάσσομαι ὑμῖν·
σύνταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει.

172. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐλπίδος οὐδὲ Τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγίζω
λοιπὸν τῆς ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα.
εἰμὶ πένης ἄνθρωπος, ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ·
ὑβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι.

173. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχός ἐστι κατάρα.
πρῶτος Μῆνιν ἔχει· δεύτερος Οὐλομένην.
καὶ μετὰ δ' Οὐλομένην, Δαναῶν [πάλιν] Ἄλγεα πολλά,
ὁ τρίτατος ψυχὰς εἰς Ἀΐδην κατάγει.
τοῦ δὲ τεταρταίου τὰ Ἑλώρια καὶ Κύνες ἀργοί.
πέμπτου δ' Οἰωνοί, καὶ χόλος ἐστὶ Διός.
πῶς οὖν γραμματικὸς δύναται μετὰ πέντε κατάρας,
καὶ πέντε πτώσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

Nr. 172. V. 1. μέλλει. P. V. 3. Fort. συνοικῶν, ὑβρ. Nr. 173. V. 3. πάλιν om. P.

174. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐνθάδε παιδεύουσιν ὅσοις κεχόλωτο Σάραπις,
τοῖσιν ἀπ' οὐλομένης μήνιδος ἀρχομένοις·
ἔνθα τροφὸς κατὰ μῆνα φέρει μισθὸν μετ' ἀνάγκης,
βύβλῳ καὶ χάρτῃ δησαμένη πενίην.
ὡς δὲ κάπνισμα τιθεῖ παρὰ τὸν θρόνον, ὡς παρὰ τύμβον,
τὸν μικρὸν χάρτην, τὸν παραριπτόμενον.
κλέπτει δ' ἐξ ὀλίγου μισθόν, καὶ χαλκὸν ἀμείβει,
καὶ μόλιβον μίσγει, καὶ τὸ ἔθος δέχεται.
ἢν δέ τις εἰς ἐνιαυτὸν ἄγοι χρυσοῖο νόμισμα,
ἐνδεκάτῳ μηνί, πρὶν προφέρειν, μετέβη,
ἀγνώμων τε φανείς, καὶ τὸν πρότερον διασύρας
γραμματικόν, στερέσας μισθὸν ὅλου ἔτεος.

175. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καλλίμαχον πωλῶ καὶ Πίνδαρον, ἠδὲ καὶ αὐτὰς
πτώσεις γραμματικῆς, πτῶσιν ἔχων πενίης.
Δωρόθεος γὰρ ἐμὴν τροφίμην σύνταξιν ἔλυσεν,
πρεσβείην κατ' ἐμοῦ τὴν ἀσεβῆ τελέσας.
ἀλλὰ σύ μου πρόστηθι, θεῷ φίλε, μηδέ μ' ἐάσῃς
συνδέσμῳ πενίης τὸν βίον ἐξανύσαι.

Nr. 174. V. 1. κεχόλωται. P. V. 8. τὸ ἔτος. Br. V. 9. ἄγῃ. Br. Fort. εἰ δέ τις .. ἄγαι. Nr. 175. V. 3—6. desiderantur in P. hoc loco. V. 5. σύ μοι. P.

[P] 176. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐλήθην παρὰ σοῦ τοῦ ῥήτορος· εἰ δ' ἀπελείφθην,
τὴν τιμὴν ἀπέχω, καὶ πλέον εἰμὶ φίλος.
οὐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν πρίνουσα γέγηθεν,
ἀλλὰ μόνον τιμῆς αἰσθομένη τρέφεται.

177. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Αἴαντος παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παραστὰς
Φρὺξ ἐπέων * κακῆς ἦρχεν ἐπεσβολίης·
„Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνεν" ὁ δ' ἀντεγέγωνεν ἔνερθε·
„μίμνεν" ὁ δ' οὐκέτ' ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

178. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ὡς πάρος Ἀελίου, νῦν Καίσαρος ἀ Ῥόδος εἰμὶ
νᾶσος, ἴσον δ' αὐχῶ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
ἤδη σβεννυμέναν με νέα κατεφώτισεν ἀκτίς,
Ἅλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.
πῶς εἴπω, τίνι μᾶλλον ὀφείλομαι; ὃς μὲν ἔδειξεν
ἐξ ἀλάς· ὃς δ' ἤδη ῥύσατο δυομέναν.

Nr. 176. V. 4. αἰσθομένη γέγηθεν. P. Nr. 177. V. 2. ἐπίων δεδαώς. Br. V. 4. μίμνειν δ'. P. Nr. 178. V. 3. γενειὰν κατ. P. V. 6. ὁ δ' ἤδη. P.

179. ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Τοξοβόλον τὸν Ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιβανωτοῦ,
τόν ποτε μηδ' αὐτοῦ Ζηνὸς ἀποσχόμενον;
ὀψέ ποθ' Ἡφαίστῳ κεῖται σκοπός, ὃν καθορᾶσθαι
ἔπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

180. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τύχη καπηλεύουσα πάντα τὸν βίον,
ἀσυγκέραστον τὴν φύσιν κεκτημένη,
καὶ συγκυκῶσα καὶ μεταντλοῦσ' αὖ πάλιν,
καὐτὴ κάπηλός ἐστι νῦν τις, οὐ θεά,
τέχνην λαχοῦσα, τὴν τρόπων ἐπαξίαν.

181. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀνεστράφησαν, ὡς ὁρῶ, τὰ πράγματα,
καὶ τὴν Τύχην νῦν δυστυχοῦσαν εἴδομεν.

182. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ σὺ Τύχη δέσποινα, τύχην ἀτυχῆ πόθεν ἔσχες;
ἢ παρέχουσα τύχας πῶς ἀτυχὴς γέγονας;
μάνθανε καὶ σὺ φέρειν τὰ σὰ ῥεύματα, καὶ σὺ δίδαξο
τὰς ἀτυχεῖς πτώσεις, ἃς παρέχεις ἑτέροις.

Nr. 180. V. 3. *μεταντλοῦσα πάλιν.* P. Nr. 182. V. 3. *δίδαξον.* P. *διδάσκου.* Plan. V. 4. *ἀποτυχεῖς.* P.

183. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ σὺ Τύχη λοιπὸν μεταβαλλομένη καταπαίζου,
μηδὲ τύχης τῆς σῆς ὕστατα φεισαμένη·
ἣ πρὶν νηὸν ἔχουσα, καπηλεύεις μετὰ γῆρας,
θερμοδότις μερόπων νῦν ἀναφαινομένη.
νῦν ὁσίως στένε καὶ σὺ τεὸν πάθος, ἄστατε δαῖμον,
τὴν σήν, ὡς μερόπων, νῦν μετάγουσα τύχην.

[P] 184. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Πίνδαρε, Μουσάων ἱερὸν στόμα, καὶ λάλε Σειρὴν
Βακχυλίδη, Σαπφοῦς τ' Αἰολίδες χάριτες,
γράμμα τ' Ἀνακρείοντος, Ὁμηρικὸν ὅς τ' ἀπὸ ῥεῦμα
ἔσπασας οἰκείοις Στησίχορ' ἐν καμάτοις,
ἣ τε Σιμωνίδεω γλυκερὴ σελίς, ἠδύ τε Πειθοῦς
Ἴβυκε καὶ παίδων ἄνθος ἀμησάμενε,
καὶ ξίφος Ἀλκαίοιο, τὸ πολλάκις αἷμα τυράννων
ἔσπεισεν, πάτρης θέσμια ῥυόμενον,
θηλυμελεῖς τ' Ἀλκμᾶνος ἀηδόνες, ἴλατε, πάσης
ἀρχὴν οἳ λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε.

185. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἀρχιλόχου τάδε μέτρα, καὶ ἰχήεντες ἴαμβοι,
θυμοῦ καὶ φορερῆς ἰὸς ἐπεσβολίης.

186. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Βίβλοι Ἀριστοφάνευς, θεῖος πόνος, αἷσιν Ἀχαρνεὺς
κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πουλὺς ἔσεισε κόμην.
ἡνίδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἷα δὲ μῦθοι
ἡχεῦσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ Ἑλλάδος ἤθεσιν ἴσω
κωμικέ, καὶ στύξας ἄξια καὶ γελάσας.

187. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Αὐταί σοι στομάτεσσιν ἀνηρείψαντο μέλισσαι
ποικίλα Μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι·
αὐταὶ καὶ Χάριτές σοι ἐδωρήσαντο, Μένανδρε,
στωμύλον εὐτυχίην δράμασιν ἐνθέμεναι.
ζώεις εἰς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος ἔστ' ἐν Ἀθήναις
ἐκ σέθεν οὐρανίων ἁπτόμενον νεφέων.

188. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἀτθίδος εὐγλώττου στόμα φέρτατον, οὐ σέο μεῖζον
φθέγμα Πανελλήνων πᾶσα κέκευθε σελίς·
πρῶτος δ' εἰς τε θεὸν καὶ ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας,
θεῖε Πλάτων, ἦθη καὶ βίον ηὐγάσαο,
Σωκρατικῷ Σάμιον κεράσας μυκτῆρι φρόνημα,
κάλλιστον σεμνῆς σῆμα διχοστασίης.

Nr. 186. V. 3. *Διόννσος.* P. V. 6. *ἄξια.* P. Nr. 187. V. 4. *εὐτυχίην.* Plan. V. 5. *ἐστὶν Ἀ. τοὺς σ.* Plan. Fort. *αἰὲν Ἀ. ἐκ σ.* V. 6. *ἁπτ. κεράτων.* Plan. Nr. 188. V. 3. *εἰς θεόν.* P. V. 5. *μυκτῆρα.* P.

189. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἔλθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν Ἥρης,
Λεσβίδες, ἁβρὰ ποδῶν βήματ' ἐλισσόμεναι,
[P] ἔνθα καλὸν στήσασθε θεῇ χορόν· ὔμμι δ' ἀπάρξει
Σαπφὼ χρυσείην [χερσὶν] ἔχουσα λύρην.
ὄλβιαι ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος· ἦ γλυκὺν ὕμνον
εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

190. ΑΔΗΛΟΝ.

Λέσβιον Ἡρίννης τόδε κηρίον· εἰ δέ τι μικρόν,
ἀλλ' ὅλον ἐκ Μουσέων κιρνάμενον μέλιτι.
οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἶσοι Ὁμήρῳ,
τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαιδεκέτευς,
ἣ καὶ ἐπ' ἠλακάτῃ μητρὸς φόρῳ, ἣ καὶ ἐφ' ἱστῷ
ἑστήκει, Μουσέων λάτρις ἐφαπτομένη.
Σαπφὼ δ' Ἡρίννης ὅσσον μελέεσσιν ἀμείνων,
Ἥριννα Σαπφοῦς τόσσον ἐν ἑξαμέτροις.

191. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὴν βίβλον Λυκόφρονος.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
ῥηϊδίως προμόλοις ἐς φάος, αἶκε τύχῃς.

Nr. 189. V. 2. ἁβροπόδων βήματ'. P. V. 3. στήσασθε η χορ. P. V. 4. χερσίν. om. P. Nr. 190. V. 1. ἀδύ τι μ. P. V. 4. ἐννεα καὶ δεκάτευς. P.

τοίους γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθους,
ἄγγελος οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχις.
εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δὲ
νῆϊς ἔφυς Μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.

192. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

α. Αἱ βίβλοι, τίνες ἐστέ; τί πεύθετε; β. θυγατέρες μὲν
Μαιονίδου, μύθων δ' ἵστορες Ἰλιακῶν.
ἁ μία μὲν μηνιθμὸν Ἀχιλλέος, ἔργα τε χειρὸς
Ἕκτορέας, δεκέτους ἄθλα λέγει πολέμου·
ἁ δ' ἑτέρα μόχθον τὸν Ὀδυσσέος, ἀμφί τε λέκτροις
χηρείοις ἀγαθᾶς δάκρυα Πηνελόπας.
α. ἵλατε σὺν Μούσαισι· μεθ' ὑμετέρας γὰρ ἀοιδὰς
εἶπεν ἔχειν αἰὼν ἕνδεκα Πιερίδας.

193. ΕΥΝΟΜΙΑΝΟΥ.

εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Φιλοστοργίου.

Ἱστορίην ἐτέλεσσα θεοῦ χαρίτεσσι σοφῇσι,
πράγματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηνάμενος.

Nr. 191. V. 3. *Κασάνδρη*. P. V. 5. *ἦν δέ*. P. Nr. 192. V. 1. *τίνος*. Plan. V. 3. *χειρῶν ἑκτορίαις*. P. V. 4. *δεκέτευς τ' ἄθλα*. Br. V. 8. Fort. *ἔχειν Ἑλικών*.

194. ΑΛΛΟ.

Γράμματα δώδεκ' ἔχει ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΟΣ, οὔνομα καλόν·
τοὔνεκα δὴ κατὰ γράμμα λόγους ἀνεγράψατο τούτους,
ἀρξάμενος πρώτου ἀπὸ γράμματος, εἶτα δ' ἑφεξῆς·
καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς εὖν οὔνομα γράψας.

[℣] 195. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Κωνσταντινιάδης Ἀσκληπιὸς ἄστυ γεραίρων
γράψεν Ἀναζαρβοῦ πάτρια κυδαλίμης.

196. ΜΑΡΙΝΟΥ ΝΕΑΠΟΛΙΤΟΥ.

Ἀθανάτοισι θεοῖς κεχαρισμένα πάντοτε ῥέζων
καὶ τάδ' ἐπ' εὐσεβέοντι νόῳ συνέγραψε Μαρῖνος.

197. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ τόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον,
Πρόκλε μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπνοον ὅττι Μαρῖνον
ἀθανάτων, μερόπεσσι βοηθόον εὐσεβέεσσιν,
ἀντὶ τεῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόον ἄλκαρ
κάλλιπες, ὃς βιοτὴν θεοτερπέα σεῖο λιγαίνων
γράψε τάδ' ἐσσομένοις μνημήϊα σῶν ἀρετάων.

Nro. 194. V. 2. *τούτους ἀν. λόγους.* P. Fort. *λ. ἀν. τέσσους.* V. 3. *εἶπεν ἐφ.* P. *εἶτεν* corr. Schaefer. Nr. 195. V. 1. *Ἀυκληπιάδης.* P. Nr. 196. V. 1. *κεχαρισμένε.* P. hoc loco. Nr. 197. V. 2. *ὅτι.* P. V. 3. *βοηθῶν.* P.

198. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Νόννος ἐγώ. Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις· ἐν Φαρίῃ δὲ
ἔγχεϊ φωνήεντι γονὰς ἤμησα Γιγάντων.

199. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Δίου Ὀρειβασίοιο, τὸν ἀθανάτην διὰ τέχνην
πολλάκι δειμαίνουσα μίτους ἀνεβάλλετο Μοίρη.

200. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Βίβλος μηχανικὴ· Κυρῖνος δέ μιν ἐξεπόνησε,
Μαρκέλλου γνωτοῖο συνερχομένου κατὰ μόχθον.

201. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θέσφατα μαντῳ̃ης Φοιβηΐδος ὄργια τέχνης
ἀστρολόγων Παῦλός μ' ἐδιδάξατο κύδιμος ἀνήρ.

202. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Βίβλος Θέωνος καὶ Πρόκλου, τῶν πανσόφων·
βίβλος πόλου τε καὶ χθονὸς φέρει μέτρα.
Θέων πόλον μέν, καὶ Πρόκλος μετρεῖ χθόνα·
Πρόκλος μὲν οὖν γῆν, καὶ Θέων μετρεῖ πόλον.
ἄμφω δ' ἐπίσης τῶν ἐπαίνων ἄξιοι,
ἄμφω δ' ἀμοιβὴν τῶν λόγων τετεύχατον.

Nr. 199. V. 1. *Ὀρειβασίου*. P. Nr. 200. V. 1. *Κυρῖνος*. P. Nr. 202. V. 3. fort. delendus cum Reiskio. V. 6. *τετεύχατε*. P.

Θέων Πρόκλου γὰρ λαμβάνων σοφὰς θέσεις,
δείκνυσι ταύταις τοὺς δρόμους τῶν ἀστέρων·
Πρόκλος δὲ δείξεις τοῦ Θέωνος λαμβάνων
ταύταις ἀναλύει καὶ προβάλλει τὰς θέσεις.
ἀλλ', ὦ σοφὴ ξυνωρί, χαῖρέ μοι λίαν.
χαίροις Θέων ἄριστε, πάνσοφον κάρα,
ὁ νῦν πυκάζων τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν·
χαίροις δὲ καὶ σύ, Πρόκλε, τοῦ Σαρπηδόνος
ἄριστον αἷμα τοῖς ὕλοις βυώμενον.

[Γ] 203. ΦΩΤΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ. οἱ δὲ ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ἔρωτα πικρόν, ἀλλὰ σώφρονα βίον
ὁ Κλειτοφῶντος ὥσπερ ἐμφαίνει λόγος.
ὁ Λευκίππης δὲ σωφρονέστατος βίος,
ἅπαντας ἐξίστησι· πῶς τετυμμένη,
πεκαρμένη τε, καὶ κατηχρειωμένη,
τὸ δὴ μέγιστον, τρὶς θανοῦσ' ἐκαρτέρει.
εἴπερ δὲ καὶ σὺ σωφρονεῖν θέλῃς, φίλος,
μὴ τὴν πάρεργον τῆς γραφῆς σκόπει θέαν·
τὴν τοῦ λόγου δὲ πρὸς τὴν συνδρομὴν μάθε.
νυμφοστολεῖ γὰρ τοὺς ποθοῦντας ἐμφρόνως.

V. 7. Πρ. μέν. Br. Nr. 203. V. 1. Fort. σώφρονας βίους.
V. 2. ὥσπερ. P. V. 9. πρώτα πρωτην. P.

201. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Μή με τὸν Αἰάντειον ἀνοχμάσσειας, ὁδῖτα,
πέτρον, ἀκοντιστὴν στήθεος Ἕκτορέου.
εἰμὶ μέλας τρηχύς τε· σὺ δ' εἴρεο θεῖον Ὅμηρον,
πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ.
νῦν δὲ μιόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης
ἄνθρωποι, γενεῆς αἰσχεα λευγαλέης.
ἀλλά μέ τις κρύψειεν ὑπὸ χθονός· αἰδέομαι γὰρ
παίγνιον οὐτιδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενος.

205. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων.

Βουκολικαὶ Μοῦσαι σποριάδες ποκά· νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

206. ΕΥΠΙΘΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

στίξαντος τὴν Καθόλου.

Ταυτολόγων κανόνων φεῦ πληθύος, ἠδ' ἀϊδήλων
ξυσμάων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
ὄμματά μευ κέκμηκε, τένων, ῥάχις, ἰνίον, ὦμοι·
τῆς ΚΑΘΟΛΟΥ δὲ φέρω τὴν ὀδύνην καθόλου.

Nr. 204. V. 1. ἀνοχμάσειας. P. V. 7. μέ τι κρ. ἐπί. P. Nr. 206. V. 2. ξυσμάων ἄς λεπτὸς τάσδ'. P.

207. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου τοῦ φιλοσόφου.

Μῆτιν Ἐπικτήτοιο τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
ὄφρα κεν εἰς φίκηαι ἐς οὐρανίους κενεῶνας,
ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζων ἀπὸ γαίης.

208. ΑΛΛΟ.

Ὅς κεν Ἐπικτήτοιο σοφὴν τελέσειε μενοινήν,
μειδιάει, βιότοιο γαληνιόων ἐνὶ πύντῳ,
καὶ μετὰ ναυτιλίην βιοτήσιον εἰσαφικάνει
οὐρανίην ἀψῖδα καὶ ἀστερίην περιωπήν.

[P] 209. ΑΔΗΛΟΝ.

ἀπὸ ἰξευτοῦ πρὸς στρουθίον.

Τίπτε μετοκλάζεις πωτωμένη ὄζον ἀπ' ὄζου;
τοια καὶ ἄλλη ἔρεξε, καὶ οὐ φύγεν ἰξοφορῆας
ἡμετέρους δόνακας, περὶ δὲ πτερὰ πυκνὰ βαλοῦσα
ἦλυθε τεχνήεντα, καὶ οὐκ ἐθέλουσα, πρὸς ἄνδρα.

Nr. 207. V. 1. τεὸν ἐπικάτθεο θυμῷ. P. V. 2. καὶ οἰρ. P. V. 3. ἐλαφρίζειν. P. Nr. 209. V. 1. πετομένη. P. V. 2. ἐρίξεν.

210. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς βίβλον Τακτικῶν Ὀρβικίου ἀπὸ ὑπάτων. ἦν δὲ πόνημα Ἀδριανοῦ βασιλέως, ἢ, ὡς ἄλλοι τινές, Τραϊανοῦ Καίσαρος.

Τέρπεό μοι κρατερῶν καμάτων ἐγκύμονα βίβλον,
ἣν πάρος Ἀδριανὸς μὲν ἄναξ ἔχεν ἐν πολέμοισι,
κρύψε δ' ἀεργίη χρόνον ἄσπετον ἐγγύθι λήθης·
ἀλλ' ὑπὸ καρτερόχειρος Ἀναστασίου βασιλῆος
ἤλυθον ἐς φάος αὖθις, ἵνα στρατιῇσιν ἀρήξω.
οἶδα γὰρ ἀνδροφόνου καμάτους πολέμοιο διδάσκειν·
οἶδα δὲ, πῶς μετ' ἐμεῖο καὶ ἑσπερίης ἁλὸς ἄνδρας
καὶ Πέρσας ὀλέσεις, καὶ αἰνομόρους Σαρακηνούς,
καὶ θοὸν ἱπποκέλευθον ἀρειμανέων γένος Οὔννων,
πετράων τ' ἐφύπερθεν ἁλυσκάζοντας Ἰσαύρους·
πάντα δ' ὑπὸ σκήπτροισιν Ἀναστασίοιο τελέσσω,
ὃν καὶ Τραϊανοῖο φαάντερον ἤγαγεν ἠώς.

211. ΑΔΗΛΟΝ.

Παιήων, Χείρων, Ἀσκληπιός, Ἱπποκράτης τε·
τοῖς δ' ἔπι Νίκανδρος προφερέστερον ἔλλαχεν εὖχος.

212. ΑΛΛΟ.

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ Νίκανδρος κατέλεξεν, ἐπιστάμενος πέρι πάντων ἀνθρώπων. ἦ γὰρ Παιήονός ἐστι γενέθλης.

Nr. 210. V. 1. *ἐγκύμονι βίβλῳ*. Br. Fort. *Τῇ πολέμου κρατ. καμ.* V. 3. *ἀεργίῃ*. P.

213. ΑΛΛΟ.

Καὶ Κολοφὼν ἀρίδηλος ἐνὶ πτολίεσσι τέτυκται,
δοιοὺς θρεψαμένη παῖδας ἀριστονόους,
πρωτότοκον μὲν Ὅμηρον, ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπειτα,
ἀμφοτέρους Μούσαις οὐρανίῃσι φίλους.

214. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Τῇ τῶν λόγων σου κογχύλῃ, Πορφύριε,
βάπτεις τὰ χείλη, καὶ στυλίζεις τὰς φρένας.

215. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Ἀιεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλήσποντος,
ξεῖνε· Κλεωνίκης πεύθεο Δυρράχιδος.
πλῶε γὰρ ἐς Σηστὸν μετὰ νυμφίον· ἐν δὲ μελαίνῃ
φορτίδι τὴν Ἕλλης μοῖραν ἀπεπλύσατο.
Ἠροῖ δειλαίη, σὺ μὲν ἀνέρα, Δηΐμαχος δὲ
νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίοις.

[℣] 216. ΟΝΕΣΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ.

Ἁρμονίης ἱερὸν φήσεις γάμον· ἀλλ' ἀθέμιστος
Οἰδίποδος, λέξεις Ἀντιγόνην ὁσίην·

Nr. 213. V. 1. πτολέμοισι. P. Nr. 215. V. 1. ἀεί. P. V. 2. Κλεοφίκης, P. Fort. Κλεννίκης, V. 4. ἐπεσπάσατο. Br.

ἀλλὰ πασίγνητοι μιαρώτατοι. ἄμβροτος Ἰνώ·
ἀλλ' Ἀθάμας τλήμων. τειχομελὴς κιθάρη·
ἀλλ' αὐλὸς δύσμουσος. ἴδ' ὡς ἐκεράσσατο Θήβῃ
δαίμων, ἐσθλὰ κακοῖς δ' εἰς ἓν ἔμιξεν ἴσα.

217. ΜΟΥΣΙΟΥ ΣΚΕΥΟΛΑ.

Αἰ χίμαροι, τί ποτ' ἄρα τὰ μὲν θύμα καὶ τιθύμαλλα
λείπετε, καὶ χλοερὴν αἰγίνομον βοτάνην,
γυρὰ δ' ἐπ' ἀλλήλαις σκιρτήματα γαῦρα τίθεσθε
ἀμφὶ τὸν ὑλιβάτην ἀλλόμεναι Νόμιον;
οὐκ ἀπὸ πυγμαχίης ἀποπαύσετε; μή ποτ' ἀπεχθὴς
ἀντήσῃ κορύνῃ χειρὸς ἀπ' αἰπολικῆς.

218. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΝΙΚΑΕΩΣ.

Ἄβαλε χειμερίου με κατέκλυσε κύματα πόντου
δειλαίην, νεκύων φόρτον ἀμειψαμένην.
αἰδέομαι σωθεῖσα. τί μοι πλέον ὅρμον ἱκέσθαι,
δευομένῃ φωτῶν πείσματα λυσομένων;
Κωκυτοῦ με λέγοιτε βαρὺ σκάφος· ὤλεσα φῶτας,
ὤλεσα· ναυηγοὶ δ' εἰσὶν ἔσω λιμένος.

Nr. 216. V. 5. ἐκεράσατο. P. V. 6. Fort. δαίμων ἐσθλὰ κακοῖς, κεἰς ἓν ἔμ. ἴσα. Nr. 217. V. 3. ἀλλήλαισι. P. Fort. πυκνὰ δ' ἐπ'. c. Ruhnkenio. V. 4. ὑλοβάτην. Br. V. 6. αἰτολικῆς. P. Nr. 218. V. 4. Fort. ᾠησομένων. c. Stephano.

219. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ.

Αἰγιβότου Σκύροιο λιπὼν πέδον Ἴλιον ἔπλω
οἷος Ἀχιλλείδης πρόσθε μενοπτόλεμος,
τοῖος ἐν Λινεάδῃσι Νέρων ἀγὸς ἄστυ Ῥέμοιο
νεῖται, ἐπ᾽ ὠκυρόην Θύμβριν ἀμειψάμενος,
κοῦρος ἔτ᾽ ἀρτιγένειον ἔχων χνόον. ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἔγχει
θῦεν· ὁ δ᾽ ἀμφοτέροις, καὶ δορὶ καὶ σοφίῃ.

220. ΘΑΛΛΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

Ἁ χλοερὰ πλατάνιστος ἰδ᾽ ὡς ἔκρυψε φιλεύντων
ὄργια, τὰν ἱερὰν φυλλάδα τεινομένα.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἀκρεμόνεσσιν ἑοῖς κεχαρισμένος ὥραις
ἠμερίδος λαρῆς βότρυς ἀποκρέμαται.
οὕτως, ὦ πλατάνιστε, φύοις· χλοερὰ δ᾽ ἀπὸ σεῖο
φυλλὰς ἀεὶ κεύθοι τοὺς Ἰιαφίης ἑτάρους.

221. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Αὐγάζω τὸν ἄφυκτον ἐπὶ σφραγῖδος Ἔρωτα
χερσὶ λεοντείαν ἀνιοχεῦντα βίαν,
ὡς τᾷ μὲν μάστιγα κατ᾽ αὐχένος, ᾇ δὲ χαλινοὺς
εὐθύνει· πολλὰ δ᾽ ἀμφιτέθηλε χάρις.
[P] φρίσσω τὸν βροτολοιγόν· ὁ γὰρ καὶ θῆρα δαμάζων
ἄγριον, οὐδ᾽ ὀλίγων φείσεται ἀμερίων.

Nr. 219. V. 2. Νεοπτόλεμος. Plan. Nr. 220. V. 5. δ᾽ ἂν ἀκρ. P. V. 6. Fort. Ἰαφίης ὀάρους.

222. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἀνέρα θὴρ χερσαῖον ὁ πόντιος, ἄπνοον ἔμπνους,
ἀράμενος λοφιῆς ὑγρὸν ὕπερθε νέκυν,
εἰς ψαμάθους ἐκόμισσα. τὸ δὲ πλέον, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
νηξάμενος, φόρτου μισθὸν ἔχω θάνατον.
δαίμονα δ' ἀλλήλων ἠμείψαμεν. ἡ μὲν ἐκείνου
χθών, ἐμὲ τὸν δ' ἀπὸ γῆς ἔκτανε τοὐμὸν ὕδωρ.

223. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἄγγελίην παὰρ Ζηνὸς ἐπεὶ φέρεν ἠεροδίνης
αἰετός, οἰωνῶν μοῦνος ἐνουράνιος,
οὐκ ἔφθη τὸν Κρῆτα, θοὴν δ' ἐπετείνατο νευρήν·
πτηνὸν δ' ὁ πτερόεις ἰὸς ἐληΐσατο.
Ζηνὸς δ' οὔτι Δίκην ἔλαθεν μόνος· ἔμπεσε δ' ὄρνις
ἀνδρί, τὰ δ' εὐστοχίης ἀνταπέτισε βέλη.
αὐχένι δ' ἰὸν ἔπηξεν, ὃν ἥπατι κοίμισεν αὐτός·
ἓν δὲ βέλος δισσῶν αἶμ' ἔπιεν θανάτων.

224. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Λίγά με τὴν εὔθηλον, ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγεὺς
οὔθατα πασάων πουλυγαλακτοτάτην,

Nr. 222. V. 3. ἐκόμισσα. P, Fort. τί δὲ πλέον; cum Schaefero.

γευσάμενος, μελιηδὲς ἐπεί τ' ἐφράσσατο πῖαρ
Καίσαρ, κὴν νηυσὶν σύμπλοον εἰρύσσατο.
ἦξω δ' αὐτίκα που καὶ ἐς ἀστέρας· ᾧ γὰρ ἐπέσχον
μαζὸν ἐμόν, μείων οὐδ' ὅσον Αἰγιόχου.

225. ΟΝΕΣΤΟΥ.

Ἀσωπὶς κρήνη καὶ Πηγασίς, ὕδατ' ἀδελφά,
ἵππου καὶ ποταμοῦ δῶρα ποδορράγεα.
χὠ μὲν ἔκοψ' Ἑλικῶνος, ὁ δὲ φλέβας Ἀκροκορίνθου
ἔπληξ'. ὦ πτέρνης εἰς ἴσον εὐστοχίη.

226. ΖΩΝΑ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ.

Αἱ δ' ἄγετε ξουθαὶ συμβληῖδες ἄκρα μέλισσαι
φέρβεσθ' ἢ θυμέων ῥικνὰ περικνίδια,
ἢ πετάλας μάκωνος, ἢ ἀσταφιδίτιδα ῥᾶγα,
ἢ ἴον, ἢ μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον·
πάντα περικνίξασθε, καὶ ἄγγεα κηρώσασθε,
ὄφρα μελισσοσόος Πὰν ἐπικυψέλιος
[℞] γεύσηται τὸ μὲν αὐτὸς, ὁ δὲ βλιστηρίδι χειρὶ
καπνώσας, βαιὴν κύμμι λίπῃ μερίδα.

227. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἀκταίην παρὰ θῖνα, διαυγέος ἔνδοθεν ἅλμας
ἰχθύα πουλυπόδην ἔδρακεν ἰχθυβόλος·

Nr. 224. V. 3. ἐφράσατο. P. Nr. 226. V. 3. ἀσταφιτίτιδι ῥαῶγα. P. V. 6. μελισσοσύας. P. V. 8. λίπει. P.

νηχομένῳ δ' ἐπόρουσε καὶ ἐξ ἁλὸς ἦκ' ἐπὶ χέρσον
ἁρπάγδην, ἄγρης δεσμὸν ὑποφθάμενος.
αὐτὰρ ὁ δισκηθεὶς κατακαίριος ἔμπεσε δειλῷ
πτωκὶ * παχυσχοίνῳ· κεῖτο γὰρ ὑπναλέος·
τὸν δὲ χυθεὶς περὶ πάντα πεδήσατο, φωτὶ δ' ὑπ' ἄγρην
ἐμβυθίην ἄγρη χερσόθεν ἠντίασεν.

228. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἀγγελίης ἤκουσεν ἀνωΐστου Μελίτεια,
υἱέα σὺν φόρτῳ κύματι κρυπτόμενον·
ἠϊόσιν δ' ἐπικέλσαν ἀλίκλυστον δέμας ἄλλου,
δύσμορος οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης,
υἱέα δ' ὣς ἔστειλε. Λίων δ' ἐπὶ νηὸς ἀθραύστου
ἦλυθεν εὐκταίης σῶος ἀπ' ἐμπορίης.
μητέρες ὡς ἀνίσου μοίρης λάχον. ἡ μὲν ἄελπτον
ζωὸν ἔχει· κείνη δ' ὄψεται οὐδὲ νέκυν.

229. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἀρχαίη σύνδειπνε, καπηλικὰ μέτρα φιλεῦσα,
εὔλαλε, πρηΰγελως, εὔστομε, μακροφάρυξ,

Nr. 227. V. 6. Fort. *παρὰ σχοίνῳ*. V. 7. *ἐπ' ἄγρην*. Reisk. Nr. 228. V. 1. *Μελίτινα*. Br. V. 6. *ἐκ γαίης*. P. Nr. 229. V. 2. *μακροφάρυγξ*. Br.

αἰὲν ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε μύστι, λάγυνε,
ἦλθες ὅμως ὑπ' ἐμὴν χειρά ποτε χρύσιος.
αἴθ' ὄφελες καὶ ἄμικτος ἀνύμφευτός τε παρείης,
ἄφθορος ὡς κούρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

230. ΟΝΕΣΤΟΥ.

Ἀμβαίνων Ἑλικῶνα μέγαν κάμες· ἀλλ' ἐκορέσθης
Πηγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.
οὕτως καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος· ἦν δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
τέρμα μόλῃς, ἀρύσῃ Πιερίδων χάριτας.

231. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Ἄὔην με πλατάνιστον ἐφερπύζουσα καλύπτει
ἄμπελος· ὀθνείῃ δ' ἀμφιτέθηλα κόμῃ,
ἣ πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσιν ἐνιθρέψασ' ὀροδάμνοις
βότρυας, ἣ ταύτης οὐκ ἀπετιλοτέρη.
τοίην μέντοι ἔπειτα τιθηνείσθω τις ἑταίρην,
ἥτις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μύνη.

[P] 232. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἀδριακοῖο κύτους λαιμὸς τὸ πάλαι μελίγηρυς,
ἡνίκ' ἐγαστροφόρουν Βακχιακὰς χαρίτας,

V. 3. μυστιλάγυνε. Plan. V. 5. ἄμικτος. P. παρεῖναι. Plan. Fort. αἴθ' ἀφελὴς καὶ ἄμ. V. 6. ἄφθορος. P. Nr. 230. v. 3. Fort. οὕτω ἀεί. Nr. 231. V. 3. ὀροδάμνους. V. 4. ἀποτιλοτέρη. P.

νῦν κλασθεὶς κεῖμαι νεοθηλέϊ καρτερὸν ἔρκος
κλήματι, πρὸς τρυφερὴν τεινομένῳ καλύβην.
αἰεί τι Βρομίῳ λατρεύομεν· ἢ γεραὸν γὰρ
φρουροῦμεν πιστῶς, ἢ νέον ἐκτρέφομεν.

233. ΕΡΥΚΙΟΥ.

Αὗά τοι ἐκτάμνοντι γεράνδρυα, κάμμορε Μίνδων,
φωλὰς ἀραχναίη σκαιὸν ἔτυψε πόδα,
νειόθεν ἀντιάσασα· χύδην δ' ἔβρυξε μελαίνῃ
σηπεδόνι χλωρὴν σάρκα κατ' ἀστραγάλους.
ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς στιβαρὸν γόνυ, καί σε κομίζει
μουνόποδα βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνου.

234. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ἄχρι τεῦ, ἄ δείλαιε, κεναῖς ἔτ' ἐπ' ἐλπίσι, θυμέ,
πωτηθεὶς ψυχρῶν ἀσσοτάτω νεφέων,
ἄλλοις ἄλλ' ἔπ' ὄνειρα διαγράψεις ἀφένοιο;
κτητὸν γὰρ θνητοῖς οὐδὲ ἓν αὐτόματον.
Μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο· ταῦτα δ' ἀμυδρὰ
εἴδωλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μέθες.

Nr. 232. V. 5. *ἀεί.* P. *γεραὸν δέ.* P. Nr. 233. V. 1. *Μειδων.* Plan. V. 3. *μελαίνη.* P. V. 4. *σάρην καταστρ.* P. V. 6. *σκιπάνιον.* P. Nr. 234. V. 1. *κεναῖς ἐπ' ἐλπίσι.* P. V. 6. *μέθαις.* P.

235. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄγχουροι μεγάλαι κόσμου χθόνες, ἃς διὰ Νεῖλος
πιμπλάμενος μελάνων τέμνει ἀπ' Αἰθιόπων,
ἀμφότεραι βασιλῆας ἐκοινώσασθε γάμοισιν,
ἓν γένος Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ὑμέναι.
ἐκ πατέρων εἴη παισὶν πάλι τοῖσιν ἀνάκτων
ἔμπεδον ἠπείροις σκῆπτρον ἐπ' ἀμφοτέραις.

236. ΒΑΣΣΟΥ ΛΟΛΛΙΟΥ.

Ἄῤῥηκτοι Μοιρῶν πυμάτην ἐσφράγισαν ὅρκοι
τῷ Φρυγὶ παῤ βωμῷ τὴν Πριάμου θυσίην.
ἀλλὰ σοί, Λίνεια, στόλος ἱερὸς Ἰταλὸν ἤδη
ὅρμον ἔχει, πάτρης φροίμιον οὐρανίης.
ἐς καλὸν ὤλετο πύργος ὁ Τρῳὸς· ἦ γὰρ ἐν ὅπλοις
ἠγέρθη κόσμου παντὸς ἄνασσα πόλις.

237. ΕΡΥΚΙΟΥ.

α. Βουκόλε, πρὸς τῶ Πανός, ὁ φηγινός, εἰπέ, κολοσσὸς
οὗτος, ὕτῳ σπένδεις τὸ γλάγος, ἔστι τίνος;
[P] β. τῶ λειοντοπάλα Τιρυνθίω. σὺ δὲ τὰ τόξα,
νήπιε, καὶ σκυτάλην ἀγριέλαιον ὁρῇς;
α. χαίροις Ἀλκείδα δαμαληφάγε, καὶ τάδε φρούρει
αὔλια, κηξ ὀλίγων μυριόβοια τίθει.

Nr. 236. V. 3. ἀλλὰ σύ. P. V. 4. ἔχεν. P. Nr. 237. V. 1. τοῦ τῶ. P. V. 5. ληοντωπάλα. P.

238. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Βούπαις ὠπόλλων, τόδε χάλκεον ἔργον Ὀνατᾶ,
ἀγλαΐης Λητοῖ καὶ Διὶ μαρτυρίη,
οὔθ' ὅτι τῆσδε μάτην Ζεὺς ἤρατο, χὤτι, κατ' αἶνον,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἀγλαὸς ὁ Κρονίδης.
οὐδ' Ἥρη νεμεσητὸν ἐχεύατο χαλκὸν Ὀνατᾶς,
ὃν μετ' Ἐληθυίης τοῖον ἀπεπλάσατο.

239. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Βύβλων ἡ γλυκερὴ λυρικῶν ἐν τεύχεϊ τῷδε
πεντὰς ἀμιμήτων ἔργα φέρει Χαρίτων
Ἀνακρέοντος, ἃς ὁ Τήϊος * ἡδὺς πρέσβυς
ἔγραψεν ἢ παρ' οἶνον, ἢ σὺν Ἱμέροις·
δῶρον δ' εἰς ἱερὴν Ἀντωνίῃ ἥκομεν ἠῶ,
πάλλευς καὶ πραπίδων ἔξοχ' ἐνεγκαμένη.

240. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Βαιὸν ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα Καλύπτρης,
κριὸς ἑλιξόκερως θεῖνε θρασυνόμενος.
κάπρος δ' Ἡράκλειος ἀποῤῥήξας ἀπὸ δεσμῶν,
ἐς νηδὺν κριοῦ πᾶσαν ἔβαψε γένυν·

Nr. 238. V. 1. ὠπόλλον. P. Ὀνᾶτα. Ib. V. 2. αἰγλαίης. P. V. 6. εἰληθυίης. P. Nr. 239. V. 3. ἀνακρείοντος. P. Fort. ἃς ὁ Τήϊος κύκνος Ἔγραψεν. V. 6. ἐνεγκαμένην. P. Nr. 240. V. 3. Fortε ἐπιῤῥήξας.

ζωὴν νηπιάχῳ δ' ἐχαρίσσατο. ἆρ' ἀπὸ Ἥρης
Ἡρακλέης βρεφέων ᾤκτισεν ἡλικίην.

241. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Βουκόλος ἔπλεο, Φοῖβε, Ποσειδάων δὲ καβάλλης,
κύκνος Ζεύς, Ἄμμων δ' ἀμφιβόητος, ὄφις, —
χοὶ μὲν ἐπ' ἠϊθέας, σὺ δὲ παιδικούς, — ὄφρα λάθοιτε·
ἐστὲ γὰρ οὐ πειθοῦς εὑρέται, ἀλλὰ βίης.
Εὐαγόρας δ' ὧν χαλκὸς ἄτερ δόλου αὐτὸς ἐναργὴς
πάντας καὶ πάσας, οὐ μεταβαλλόμενος.

242. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Γλαῦκος ὁ νησαίοιο διαπλώουσιν ὁδηγὸς
πορθμοῦ, καὶ Θασίων ἔντροφος αἰγιαλῶν,
πόντου ἀροτρευτὴρ ἐπιδέξιος, οὐδ', ὅτ' ἔκνωσσεν,
πλαζομένῃ στρωφῶν πηδάλιον παλάμῃ,
μυριέτης, ἁλίοιο βίου ῥάκος, οὐδ', ὅτ' ἔμελλεν
θνήσκειν, ἐκτὸς ἔβη γηραλέης σανίδος.
[P] τοὶ δὲ κέλυφος ἔκαυσαν ἐπ' ἀνέρι, τόφρ' ὁ γεραιὸς
πλώσῃ ἐπ' οἰκείης εἰς Ἀΐδην ἀκάτου.

V. 5. διχαρίσατο. P. Fort. καὶ γὰρ ἀφ' Ἥρης. Nr. 242. V. 1. Fort. ὁ Νεσταίοιο. V. 5. αἰλίοιο. P. οὐδὰρ ἔμ. Ib. V. 7. ἔκλυσαν. P. τοφραγεραιός. Ib.

243. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Γήθησαν περὶ παιδὸς Ἀριστίπποιο τοκῆες,
καὶ κλαῦσαν· μοίρης δ' ἦμαρ ἔν ἀμφοτέρης.
εὖτε γὰρ αἰθόμενον δόμον ἔκφυγεν, ἐθὺ κεραυνοῦ
Ζεὺς κατά οἱ κεφαλῆς ἄσπετον ἧκε σέλας.
τοῦτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαν ὅσοι νέκυν ὠδύροντο·
ὦ πυρὶ δαιμονίῳ τλῆμον ὀφειλόμενε.

244. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Λειματόεις ἐλάφων κεραὸς λόχος, εὖτε κρυώδεις
πλῆσαν ὀρῶν κορυφὰς χιόνεαι νιφάδες,
δείλαιαι ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν, ἐλπίδι φροῦδοι
χλιῆναι νοτεροῖς ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ.
τὰς δὲ περιφράξας ἐχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄφνω
χειμερίῃ στυγεροῦ δῆσε πάγοιο πέδῃ.
πληθὺς δ' ἀγροτέρων ἁλίνου θοινήσατο θήρης,
ἣ φύγεν ἀρπεδόνην πολλάκι καὶ στάλικα.

245. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Λυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ παστάσιν οὐχ Ὑμέναιος,
ἀλλ' Ἀΐδης ἔστη πικρογάμου Πετάλης.
δείματι γὰρ μούνην πρωτόζυγα Κύπριν ἀν' ὄρφνην
φεύγουσαν, ξυνὸν παρθενικαῖσι φόβον,

Nr. 244. V. 3. ἐλπίσι φρούδαις. Br. V. 4. γόνου. Ib. νάμασιν. Br. V. 6. χειμερίης. P. V. 8. στάλικας. Plan. Nr. 245. V. 1. ἐπὶ παράστασιν. P.

φρουροδόμοι νηλεῖς κύνες ἔκτανον· ἦν δὲ γυναῖκα
ἐλπὶς ἰδεῖν, ἄφνως ἔσχομεν οὐδὲ νέκυν.

246. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἐθραύσθης ἠδεῖα παρ' οἰνοπόταισι λάγυνε
νηδύος ἐκ πάσης χευαμένη Βρόμιον.
τηλόθε γὰρ λίθος εἰς σὲ βαρύστονος, οἷα κεραυνός,
οὐ Διὸς ἐκ χειρῶν, ἀλλὰ Δίωνος ἔβη.
ἦν δὲ γέλως ἐπὶ σοί, καὶ σκώμματα πυκνά, τυπείσης,
καὶ πολὺς ἐξ ἑτάρων γιγνόμενος θόρυβος.
οὐ θρηνῶ σε, λάγυνε, τὸν εὐαστῆρα τεκοῦσαν
Βάκχον, ἐπεὶ Σεμέλη καὶ σὺ πεπόνθατ' ἴσα.

247. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εὐθηλῇ πλάτανόν με Νότου βαρυλαίλαπες αὖραι
ῥίζης ἐξ αὐτῆς ἐστόρεσαν δαπέδοις.
[P] λουσαμένη Βρομίῳ δ' ἔστην πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
χείματι καὶ θάλπει τοῦ Διὸς ἡδύτερον.
ὀλλυμένη δ' ἔζησα· μόνη δὲ πιοῦσα Λυαῖον,
ἄλλων κλινομένων, ὀρθοτέρη βλέπομαι.

248. ΒΟΗΘΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΓΕΙΟΓΡΑΦΟΥ.

Εἰ τοῖος Διόνυσος ἐς ἱερὸν ἦλθεν Ὄλυμπον,
κωμάζων Λήναις σύν ποτε καὶ Σατύροις,

V. 6. ἄφνω. P. Nr. 246. V. 1. ἠλεῖα. P. Nr. 247. V. 1. εὐθαλεῖ. P. εὐθαλέα. Br.

οἷον ὁ τεχνήεις Πυλάδης ὠρχήσατο κεῖνον,
ὀρθὰ κατὰ τραγικῶν τέθμια μουσοπόλων,
παυσαμένη ζήλου Διὸς ἂν φάτο σύγγαμος Ἥρη·
ἐψεύσω, Σεμέλη, Βάκχον· ἐγὼ δ' ἔτεκον.

249. ΜΑΚΚΙΟΥ.

Εὐπέταλον γλαυκὴν ἀναδενδράδα τάνδε παρ' ἄκραις
ἱδρυνθεὶς λοφιαῖς Πὰν ὅδ' ἐπισκοπέω.
εἰ δέ σε πορφύροντος ἔχει πόθος, ὦ παροδῖτα,
βότρυος, οὐ φθονέω γαστρὶ χαριζομένῳ·
ἢν δὲ χερὶ ψαύσῃς κλοπίῃ μόνον, αὐτίκα δέξῃ
ὀζαλέην βάκτρου τήνδε καρηβαρίην.

250. ΟΝΕΣΤΟΥ.

Ἔστην ἐν φόρμιγγι, κατηρείφθην δὲ σὺν αὐλῷ
Θήβῃ. φεῦ Μούσης ἔμπαλιν ἁρμονίης.
κωφὰ δέ μοι κεῖται λυροθελγέα λείψανα πύργων,
πέτροι μουσοδόμοις τείχεσιν αὐτόμολοι,
σῆς χερός, Ἀμφίων, ἄπονος χάρις· ἑπτάπυλον γὰρ
πάτρην ἑπταμίτῳ τείχισας ἐν κιθάρῃ.

Nr. 249. V. 1. Fort. γλαυκὴν et τήνδε. V. 2. ἱδρυθείς. P. V. 5. χερὶ ηψαύσῃς. P. κλοπίμῃ. Br. Nr. 250. V. 1. κατ' ἠριφίην. P. V. 4. πέτροις. αὐτομόλοις. P. V. 5. ἑπτάμιτον γάρ. P.

251. ΕΥΗΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐχθίστη Μούσαις σελιδηφάγε, λωβήτειρα
φωλάς, ἀεὶ σοφίης κλέμματα φερβομένη,
τίπτε κελαινόχρως ἱεραῖς ψήφοισι λοχάζῃ,
σίλφη, τὴν φθονερὴν εἰκόνα πλαττομένη;
φεῦγ' ἀπὸ Μουσάων, εἶδε τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει
βάσκανον * ἐν ψήφῳ δύξαν ἐπεισαγάγῃ.

252. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἐς βαθὺν ἵλατο Νεῖλον ἀπ' ὀφρύος ὀξὺς ὀδίτης,
ἠνίκα καμμόργων εἶδε λύκων ἀγέλην.
ἀλλά μιν ἀγρεύσαντο δι' ὕδατος· ἔβρυχε δ' ἄλλος
ἄλλον, ἐπουραίῳ δ' ὄγματι δραξάμενος.
μακρὰ γεφυρώθη δὲ λύκοις βυθός. ἔφθανε δ' ἄνδρα
νηχομένων θηρῶν αὐτοδίδακτος ἄρης.

[P] 253. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἐν Θήβαις Κάδμου κλεινὸς γάμος, ἀλλὰ μυσαχθὴς
Οἰδίποδος. τελετὰς Εὔϊος ἡσπάσατο,
ἃς γελάσας Πενθεὺς ὠδύρατο. τείχεα χορδαῖς
ἔστη, καὶ λωτοις ἔστενε λυόμενα.
Ἀντιόπης ὀσίη, χαλεπὴ δ' ὠδὶς Ἰοκάστης.
ἦν Ἰνὼ φιλόπαις, ἀλλ' ἀσεβὴς Ἀθάμας.

Nr. 251, V. 2. Port. *σοφίης λέμματα*. V. 6. *εἰψήκτῳ δῆξιν ἐπεισαγάγῃς*. Br. Fort. *βάσκανε, τὸν εἴπων' ὀξὺν ἐπεισαγάγῃς*. Nr. 252, V. 2. *λύκων εἶδεν*. P. V. 3. *ἀγεύσαντο*. P. *ἔβρυκε*. Br.

οἰκτρὸν ἀεὶ πτολίεθρον· ἴδ' ὡς ἐσθλῶν περὶ Θήβας
μύθων καὶ στιγνῶν ἤρκεσεν ἱστορίη.

254. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἡ πυρὶ πάντα τεκοῦσα Φιλαίνιον, ἢ βαρὺ πένθος
μήτηρ, ἡ τέκνων τρισσὸν ἰδοῦσα τάφον,
ἀλλοτρίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα· ἦ γὰρ ἐώλπειν
πάντως μοι ζήσειν τοῦτυν, ὃν οὐκ ἔτεκον.
ἡ δ' εὔπαις θετὸν υἱὸν ἀνήγαγον. ἀλλά με δαίμων
ἤθελε μηδ' ἄλλης μητρὸς ἔχειν χάριτα.
κληθεὶς ἡμέτερος γὰρ ἀπέφθιτο· νῦν δὲ τεκούσαις
ἤδη καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέγονα.

255. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἠρίθμει πολὺν ὄλβον Ἀριστείδης ὁ πενιχρός,
τὴν ὄϊν, ὡς ποίμνην, τὴν βόα δ', ὡς ἀγέλην·
ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος, ἔκτανε δ' ὠδὶς
τὴν δάμαλιν, πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον·
πηροδέτῳ δ' ὅ γ' ἰμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα πεδήσας,
οἰκτρὸς ἀμυκήτῳ κάτθανε παρ' καλύβῃ.

Nr. 254. V. 1. βαρύπενος. P. V. 3. Fort. καὶ γὰρ ἐώλπ. Nr. 255. Cf. supra p. 380. nr. 150. V. 3. ἀμφοτέρην. P. V. 5. π. δ' ἰμάντι. P.

256. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ἥμισύ μευ ζώειν ἐδόκουν ἔτι, κεῖνο δ' ἔφυσεν
ἓν μόνον αἰπυτάτου μῆλον ἐπ' ἀκρέμονος·
ἠὲ δὲ κύων δένδρων καρποφθόρος, ἢ πτιλόνωτος
κάμπη, καὶ τὸ μόνον βάσκανος ἐξέφαγεν.
ὁ Φθόνος εἰς πολὺν ὄχλον ἀπέβλεπεν· ὃς δὲ τὰ μικρὰ
πορθεῖ καὶ τούτους * γηρὰν ἀεί μ' ἔλεγεν.

257. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἡ ΚΑΘΑΡΗ (Νύμφαι γὰρ ἐπώνυμον ἔσχον ἄλλων
κρήνῃ πασάων δῶκαν ἐμοὶ λιβάδων)
λῃϊστὴς ὅτε μοι παρακλίντορας ἔκτανεν ἄνδρας,
καὶ φονίην ἱεροῖς ὕδασι λοῦσε χέρα,
[P] κεῖνον ἀναστρέψασα γλυκὸν ῥόον, οὐκέθ' ὁδίταις
βλύζω· τίς γὰρ ἐρεῖ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΗΝ ἔτι με;

258. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ.

Ἡ πάρος εὐῦδροισι λιβαζομένη προχοαῖσι,
πτωχὴ νῦν Νυμφῶν, μέχρι καὶ εἰς σταγόνα.
λυθρώδεις γὰρ ἐμοῖσιν. ἐνίψατο νάμασι χεῖρας
ἀνδροφόνος, κηλὶδ' ὕδασιν ἐγκεράσας·

Nr. 256. V. 3. καρποφόρος. P. V. 5. Fort. ὄλβον ἀποβλέπει. V. 6. Fort. καὶ τοῦτον Κῆρα κάλει μεγάλην. Nr. 257. V. 3. παρακλίντορας. P. Nr. 258. V. 4. ἀνδροφώνου. P.

ἐξ οὗ μοι κοῦραι φύγον ἤλιον, εἰς ἕνα Βάκχον,
εἰποῦσαι, Νύμφαι μισγόμεθ', οὐκ ἐς Ἄρη.

259. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἤριπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος, ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ
νηπιάχῳ Ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος·
φείσατο κουροσύνης καὶ ἐρείπιον. ὦ μεγάλαυχοι
μητέρες, ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται.

260. ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ἡ τὸ πάλαι Λαΐς πάντων βέλος, οὐκέτι Λαΐς,
ἀλλ' ἐτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ Νέμεσις.
οὐ μὰ Κύπριν (τί δὲ Κύπρις ἐμοὶ ἔτι, πλὴν ὅσον
ὅρκος;)
γνώριμον οὐδ' αὐτῇ Λαΐδι Λαΐς ἔτι.

261. ΕΠΙΓΟΝΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἡ πάρος εὐπεταλοισιν ἐν οἰνάνθαις νεάσασα,
καὶ τετανῶν βοτρύων ῥᾶγα κομισσαμένη,
νῦν οὕτω γραιοῦμαι. ἴδ' ὁ χρόνος οἷα δαμάζει·
καὶ σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων.

Nr. 259. V. 3. ἐρίπιον. P. Nr. 260. V. 3. ἐμοῦ ἔτι. P. ἐμοὶ πλέον ἢ ὅσον. Schol. Wech. Fort. ἐμοί γ' ἔτι. Nr. 261. V. 2. πεπάνων. Br. κομησαμένη. P.

262. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἠρίθμουν ποτὲ πάντες Ἀριστοδίκην κλυτόπαιδα,
ἑξάκις ὠδίνων ἄχθος ἀπωσαμένην.
ἤρισε δ' εἰς αὐτὴν ὕδωρ χθονί. τρεῖς γὰρ ὅλοντο
νούσῳ· λειπόμενοι δ' ἤμυσαν ἐν πελάγει.
αἰεὶ δ' ἡ βαρύδακρυς, ἐπὶ στήλαις μὲν ἀηδών,
μεμφομένη δὲ βυθοῖς, ἀλκυονὶς βλέπεται.

263. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἡ γραῦς Εὐβούλη, ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι,
Φοίβου τὸν πρὸ ποδῶν μάντιν ἔειρε λίθον,
χείρεσι πειράζουσα· καὶ ἦν βαρύς, ἠνίκα μή τι
ἤθελεν· εἰ δ' ἐθέλοι, κουφότερος πετάλων.
αὐτὴ δὲ πρήσσουσα τό οἱ φίλον, ἦν ποθ' ἁμάρτῃ,
Φοίβῳ τὰς ἀνίσους χεῖρας ἐπεγράφετο.

264. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Θάμνου ποτ' ἄκρους ἀμφὶ πρῶνας ἥμενος
τέττιξ πτερῷ, φλέγοντος ἠλίου μέσου,
[P] νηδὺν ῥαπίζων, δαίδαλ' αὐτουργῷ μέλει
ἡδὺς κατωργάνιζε τῆς ἐρημίας.
Κρίτων δ', ὁ πάσης ἐξοεργὸς Πιαλεὺς
θήρης, ἀσάρκου νῶτ' ἐδουνακεύσατο.

Nr. 263. V. 3. περίζωσα καὶ εἰ β. P. V. 5. ἁμαρτοι. P. εἴ ποθ' ἁμάρτοι corr. Schneider. Nr. 264. V. 1. κλῶνας. Br. V. 2. μέσου. P. V. 3. ῥανίζων δαιδαλον. P. V. 6. ἄσαρκα. Br. νῶτα δουν. P.

τίσιν δ' ἔτισεν· εἰς γὰρ ἠθάδας πάγας
σφαλεὶς ἁλᾶται παντὸς ἱμείρων πτεροῦ.

265. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἰοτυπὴς Διὸς ὄρνις ἐτίσατο Κρῆτα φαρέτρης,
οὐρανόθεν τόξῳ τόξον ἀμυνόμενος·
* ξένον δ' εὐθὺς ἄκοντι πάλιν * * *
ἠερίον, πίπτων δ' ἔκτανεν, ὡς ἔθανεν.
μηκέτ' ἐφ' ὑμετέροις ἀψευδέσι Κρῆτες ὀϊστοῖς
αὐχεῖθ'· ὑμνείσθω καὶ Διὸς εὐστοχίη.

266. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἶμερον αὐλήσαντι πολυτρήτων διὰ λωτῶν
εἶπε λιγυφθόγγῳ Φοῖβος ἐπὶ Γλαφύρῳ·
Μαρσύη, ἐψεύσω τεὸν εὕρεμα, τοὺς γὰρ Ἀθήνης
αὐλοὺς ἐκ Φρυγίης οὗτος ἐληΐσατο·
εἰ δὲ σὺ τοιούτοις τότ' ἐνέπνεες, οὐκ ἂν Ὑαγνις
τὴν ἐπὶ Μαιάνδρῳ κλαῦσε δύσαυλον ἔριν.

267. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἰκαρίην πλώων * * * * ἅλα, νηὸς ὀλισθὼν
Δᾶμις ὁ Νικαρέτου κάππεσεν εἰς πέλαγος.

Nr. 265. V. 1. ἰοτυπεὶς. P. V. 3. κεῖνον .... παλινδρομέοντι κατέκτα ἠερόθεν. Plan. V. 6. αὐχεῖσθ'. P. Nr. 266. V. 2. γλαφυρῷ. P. Nr. 267. V. 1. Ἰκαρίην τὸ πάρος. Plan. Fort. Ἰκαρίην πλώων ἔτι παῖς ἅλα.

πολλὰ πατὴρ δ' ἠρᾶτο πρὸς ἀθανάτους, καὶ ἐς ὕδωρ
φθέγγεθ', ὑπὲρ τέκνου κύματα λισσόμενος.
ὤλετο δ' οἰκτίστως βρυχθεὶς ἁλί. κεῖνο δὲ πατρὸς
ἔκλυεν ἀράων οὐδὲ πάλαι πέλαγος.

268. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Κρῆσσα κύων ἐλάφοιο κατ' ἴχνιον ἔδραμε Γοργώ,
ἔγκυος, ἀμφοτέρην Ἄρτεμιν εὐξαμένη·
τίκτε δ' ἀποκτείνουσα· θοὴ δ' ἐπένευσεν Ἐλευθὼ
ἄμφω, εὐαγρίης δῶρα καὶ εὐτοκίης·
καὶ νῦν ἐννέα παισὶ διδοῖ γάλα. φεύγετε, Κρῆσσαι
κεμμάδες, ἐκ τοκάδων τέκνα διδασκόμενα.

269. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κλασθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδατι, δῆριν ἔθεντο
δισσοὶ ὑπὲρ μούνης μαρνάμενοι σανίδος.
[P] τύψε μὲν Ἀνταγόρης Πεισίστρατον. οὐ νεμεσήτύν,
ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς· ἀλλ' ἐμέλησε Δίκῃ.
νήχεθ' ὁ μέν· τὸν δ' εἶλε κύων ἁλός· ἢ παναλάστωρ
Κηρῶν οὐδ' ὑγρῷ παύεται ἐν πελάγει.

V. 5. οἰκτίστῳ. P. Nr. 268. V. 1. κατ' ἴχνος Id. γοργή. P. V. 4. Fort. ἀμφότερ', εὐαγρ. V. 6. διδασκόμεναι. P. Fort. φεύγετε Κρησσῶν, Κεμμάδες, ἐκ τοκάδων τέκνα διδασκόμενα. Nr. 269. V. 3. Fort. δύψε. V. 5. νῆχεθ'. P. ἁλὸς παναλάστωρ. P. V. 6. χήρων. P.

270. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Κωμάζω, χρύσειον ἐς ἑσπερίων χορὸν ἄστρων
λεύσσων, οὐδ' ἄλλων λαξ * ἐβαρυναόρος·
στέψας δ' ἀνθόβολον κρατὸς τρίχα, τὴν κελαδεινὴν
πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα.
καὶ τάδε δρῶν, εὔκοσμον ἔχω βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
κόσμος ἄνευθε λύρης ἔπλετο καὶ στεφάνου.

271. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Καὶ πότε * δινήεις ἄφορος πόρος, εἰπέ, θάλασσα,
εἰ καὶ ἐν ἀλκυόνων ἤμασι κλαυσόμεθα,
ἀλκυόνων, αἷς πόντος ἀεὶ στηρίξατο κῦμα
νήνεμον, ὡς κρῖναι χέρσον ἀπιστοτέρην;
ἀλλὰ καὶ ἠνίκα μαῖα καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων
αὐχεῖ, σὺν φόρτῳ δῦσας Ἀριστομένην.

272. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Καρφαλέος δίψει Φοίβου λάτρις εὖτε γυναικὸς
εἶδεν ὑπὲρ τύμβου κρωσσίον ὀμβροδόκον,

Nr. 270. V. 1. ἄστρον. P. V. 2. ἐβάρυνε χορούς. Plan. Fort. ἐβάρυν' ἀόρους cum Schaefero. V. 3. στρέψας. P. Nr. 271. V. 1. διὰ Θεῖσα Βόσπορος νήεις ἄφορος. P. δὴ νάεις. Br. Fort. καὶ πότε δὴ ναύταις. V. 2. εἰ καὶ ἀλ. P. Fort. εἰ κἠν. V. 3. γαῖα καί. P. Nr. 272. V. 2. ὀμβροδόκην. P.

πλάγξεν ὑπὲρ χείλους, ἀλλ' οὐ γένυς ἥπτετο βεσσοῦ.
Φοίβε, σὺ δ' εἰς τέχνην ὄρνιν ἐκαιρομάνεις.
χερμάδα δὲ ψάμμων σφαιρῶν, πότον ἅρπαγι χείλεϊ
ἔφθανε μαιμάσσων λαοτίνακτον ὕδωρ.

273. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καύματος, ἐν θάμνοισι λαλίστατος ἠνίκα τέττιξ
φθέγξατο διγλώσσῳ μελπόμενος στόματι,
δουνακόεντα Κρίτων συνθεὶς δόλον, εἶλεν ἀοιδὸν
ἠέρος, οὐκ ἰδίην ἰξοβολῶν μελέτην.
ἄξια δ' οὐχ ὁσίης θήρης πάθεν· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλων
πήξατ' ἐπ' ὀρνίθων εὔστοχον, ὡς πρίν, ἄγρην.

274. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Καὶ τὸν ἀρουραῖον * γυρητόμον αὔλακα τέμνει
μηροτυπεῖ κέντρῳ πειθομένη δάμαλις·
καὶ μετ' ἀρυτροπόνους ζεύγλας πάλι τῷ νεοθηλεῖ
πινομένη μόσχῳ δεύτερον ἄλγος ἔχει.
μὴ θλίψῃς αὐτὴν ὁ γεωμόρος. οὗτος ὁ βαιὸς
μόσχος, ἐὰν φείσῃ, σοὶ τρέφεται δάμαλις.

V. 4. Fort. ἐκαιρονόμεις. V. 5. χ. δὲ ψαλμῶν σφαῖρον πότον. P. V. 6. λαοτίτακτον. P. Nr. 273. V. 4. ἐξ βολῶν. P. V. 5. Fort ἅρπην. Nr. 274. V. 1. πυρητόκον. Br. Fort. γυιητόμον. V. 3. ἀροτροπόνου. P.

[P] 275. ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ.

Κάπρον μὲν χέρσῳ Κόδρος ἔκτανε· τὴν δὲ ταχεῖαν
εἶν ἁλὶ καὶ χαροποῖς κύμασιν εἶλ' ἔλαφον.
εἰ δ' ἦν καὶ πτηνὴ θηρῶν φύσις, οὐδ' ἂν ἐν αἴθρῃ
τὴν κείνου κενεὴν Ἄρτεμις εἶδε χέρα.

276. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Λῶπος ἀποκλύζουσα παρὰ κροκάλαισι θαλάσσης
χερνῆτις, διεροῦ τυτθὸν ὕπερθε πάγου,
χέρσον ἐπεκβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι,
δειλαίη πικροῦ κῦμ' ἔπιεν θανάτου·
πνεῦμα δ' ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο. τίς κ' ἐνὶ νηῒ
θαρσήσαι πεζοῖς τὴν ἀφύλακτον ἅλα;

277. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Λαβροπόδη χείμαῤῥε, τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ,
πεζὸν ἀποκλείων ἴχνος ὁδοιπορίης;
ἦ μεθύεις ὄμβροισι, καὶ οὐ Νύμφαισι διαυγὲς
νᾶμα φέρεις, θολεραῖς δ' ἠράνισαι νεφέλαις.
ὄψομαι ἠελίῳ σε κεκαυμένον, ὅστις ἐλέγχειν
καὶ γόνιμον ποταμῶν καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

Nr. 275. V. 3. αἴθρι. P. Nr. 276. V. 5. πενίῃ. P. Nr. 277. V. 4. ἠράνισ' ἐν. P.

278. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Λάρνακα, πατρῴων ἔτι λείψανα κοιμίζουσαν
νεκρῶν, χειμάῤῥῳ παῖς ἴδε συρομένην·
καί μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσατο, χεῦμα δ' ἀναιδὲς
εἰςέθορεν, πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην.
ὀστέα μὲν γὰρ ἔσωσεν ἀφ' ὕδατος, ἀντὶ δὲ τούτων
αὐτὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χεύματος ἐφθάνετο.

279. ΒΑΣΣΟΥ.

Ληθαίης ἀκάτοιο τριηκοσίους ὅτε ναύτας
δεύτερον ἔσχ' Ἀΐδης, πάντας ἀρηϊφάτους,
Σπάρτας ὁ στόλος, εἶπεν· ἰὼ ὡς πάλι πρόσθια πάντα
τραύματα, καὶ στέρνοις δῆρις ἔνεστι μόνοις·
νῦν γε μόθου κορέσασθε, καὶ αἴσιμον ἀμπαύσασθε
ὕπνον, ἀνικήτου δῆμος Ἐνυαλίου.

280. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Λαίλιος, Αὐσονίων ὑπάτων κλέος, εἶπεν ἀθρήσας
Εὐρώταν· Σπάρτης χαῖρε φέριστον ὕδωρ.
Μουσάων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυΐστορι βίβλῳ,
εἶδεν ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον εὐμαθίης.

Nr. 278. V. 1. πατρῳων. P. κομίζουσαν. Ib. Nr. 279. V. 5. καὶ εἰς ἰμόν. P. V. 6. ἀνικάτου. P. Nr. 280. V. 1. ὑπάτων. P.

πίτται, μιμηλὸν βιότου πτερόν, ἐν σκιεροῖσιν
ἄγκεσι παμφώνων μέλπον ἀπὸ στομάτων.
[P] ὡρμήθη δ' ἐπὶ ταῖσι. τί δ' οὐ ζηλωτὸς ὁ μόχθος,
εἰ καὶ πτηνὰ ποθεῖ [γάρυος ἡμετέρης;]

281. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ξεῖνον ὀπηνίκα θαῦμα κατείδομεν Ἀσὶς ἅπασα,
πῶλον ἐπ' ἀνδρομέαν σάρκα φριμασσόμενον,
Θρηϊκίης φάτνης παλαιὸς λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα
ἦλυθε. δίζημαι δεύτερον Ἡρακλέα.

282. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Ξεῖνοι, παρθένος εἰμὶ τὸ δένδρεον· εἴπατε δάφνης
φείσασθαι δμώων χερσὶν ἑτοιμοτόμοις.
ἀντὶ δ' ἐμεῦ κομάρου τις ὁδοιπόρος ἢ τερεβίνθου
δρεπτέσθω, χθαμαλὴν ἐς χύσιν· οὐ γὰρ ἐκάς·
ἀλλ' ἀπ' ἐμεῦ ποταμὸς μὲν ὅσον τρία, τοῦ δ' ἀπὸ πηγῶν
ὕλη πανθηλὴς δοῖα πέλεθρ' ἀπέχει.

V. 5. κιττέ. P. V. 8. verba γάρυος ἡμετέρης accesserunt ex Plan. Nr. 281. V. 1. ξυνόν. P. V. 2. ὑπ' ἀνδ. et φρισσόμενον. P. V. 3. παλεός. P. πολιός. Plan. Nr. 282. V. 2. φείσασθε. P. V. 5. ὑπ' ἐμεῦ. P.

283. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Οὖρεα Πυρηναῖα, καὶ αἱ βαθυάγκεες Ἄλπεις,
αἳ Ῥήνου προχοὰς ἐγγὺς ἀποβλέπετε,
μάρτυρες ἀκτίνων, Γερμανικὸς ἃς ἀνέτειλεν,
ἀστράπτων Κελτοῖς πουλὺν ἐνυάλιον.
οἱ δ' ἄρα δουπήθησαν ἀολλέες· εἶπε δ' Ἐνυὼ
Ἄρεϊ· τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα.

284. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἵους ἀνθ' οἵων οἰκήτορας, ὦ ἐλεεινή,
εὗρας. φεῦ μεγάλης Ἑλλάδος ἀμμορίης.
αὐτίκα * καὶ γᾶς ἦ χθαμαλωτέρη εἶθε Κόρινθε
κεῖσθαι, καὶ Λιβυκῆς ψάμμου ἐρημοτέρη,
ἢ τοίοις διὰ πᾶσα παλιμπρήτοισι δοθεῖσα
θλίβειν ἀρχαίων ὀστέα Βακχιάδων.

285. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Οὐκέτι πυργωθεὶς ὁ φαλαγγομάχας ἐπὶ δῆριν
ἄσχετος ὁρμαίνει μυριόδους ἐλέφας,
ἀλλὰ φόβῳ στείλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμους,
ἄντυγα διφρουλκεῖ Καίσαρος οὐρανίου.
ἔγνω δ' εἰρήνης καὶ θὴρ χάριν· ὄργανα ῥίψας
Ἄρεος, εὐνομίης ἀνταναγεῖ πατέρα.

Nr. 283. V. 1. πυῤῥηναῖα. P. Nr. 284. V. 2. ἀμμορίη. P. V. 3. καὶ Γάζης. Reisk. Fort. δ' Λιγείρης. V. 5. δεθεῖσα. P. Nr. 285. V. 1. φαλαγγομάχος. P. V. 3. ἀλλὰ φωιστείλας. P. ζυγοδέσμοις. Ib.

286. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ὄρνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἠδὺ δὲ Πύῤῥης
εἴδωλον κοίτης ᾧχετ' ἀποπτάμενον.
[℣] ἦ τάδε θρέπτρα τίνεις, ὅτι σῆκά σε, δύσμορε, πάσης
ὠοτόκου κραίνειν ἐν μεγάροις ἀγέλης;
ναὶ βωμὸν καὶ σκῆπτρα Σαράπιδος, οὐκέτι νυκτὸς
φθέγξεαι, ἀλλ' ἕξεις βωμὸν ὃν ὠμόσαμεν.

287. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ὁ πρὶν ἐγὼ Ῥοδίοισιν ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις,
ὁ πρὶν Κερκαφίδαις αἰετὸς ἱστορίη,
ὑψιπετῆ τότε ταρσὸν ἀνὰ πλατὺν ἠέρ' ἀερθείς,
ἦλυθον, Ἠελίου νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων·
κείνου δ' αὐλίσθην ἐνὶ δώμασι, χειρὶ συνήθης
πράντορος, οὐ φεύγων Ζῆνα τὸν ἐσσόμενον.

288. ΓΕΜΙΝΟΥ.

Οὗτος ὁ Κεκροπίδησι βαρὺς λίθος Ἄρεϊ κεῖμαι,
ξεῖνε, Φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης,
ὑβρίζων Μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλου Σαλαμῖνος
ἔργα, Μακηδονίης ἔγχεσι πεπλιμένα.

Nr. 286. V. 4. ὠστόκον ἀγέλην. P. V. 6. Fort. φθέγξεαι, αἰμαξεαι. Nr. 287. V. 3. ἀερθης. P. Nr. 288. V. 1. Κεκροπίδεσσι. P. V. 2. φιλιππίης. P.

ὄμνυε νῦν νέκυας, Δημόσθενες· αὐτὰρ ἔγωγε
καὶ ζωοῖς ἔσομαι καὶ φθιμένοισι βαρύς.

289. ΒΑΣΣΟΥ.

Οὐλόμεναι νήεσσι Καφηρίδες, αἵ ποτε νόστον
ὠλέσαθ' Ἑλλήνων καὶ στόλον Ἰλιόθεν,
πυρσὸς ὅτε ψεύστας χθονίης ὀνοφερώτερα νυκτὸς
ἧψε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα τρόπις
χοιράδας ἐς πέτρας, Δαναοῖς πάλιν Ἴλιος ἄλλη
ἔπλετο, καὶ δεκέτους ἐχθροτέρη πολέμου.
καὶ τὴν μὲν τότ' ἔπερσαν· ἀνίκητος δὲ Καφηρεύς,
Ναύπλιε· σοὶ γὰρ ἄποιν' Ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ.

290. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ὅτ' ἐξ ἀήτου Λίβυος, ἐκ ζαοῦς Νότου
συνεζοφώθη πόντος, ἐκ δὲ νειάτων
μυχῶν βυθῖτις ψάμμος ἐξηρεύγετο,
ἱστὸς δὲ πᾶς ὤλισθεν εἰς ἅλα πτύσας,
φορτὶς δ' ἐσύρετ' ἐς Ἅϊδαν, πλανώμενος
ἀρωγοναύτας δαίμονας Λυσίστρατος

Nr. 289. V. 1. νόστου. P. V. 4. σέλας. P. V. 7. ἀνίκατος. P. V. 8. γὰρ πᾶν Ἑ. P. Nr. 290. V. 1. αἰζαοῦ νότου. P. V. 3. βυθίτης ψ. ἐξηρεύετο. P. V. 4. ὔλισθεν. P. Fort. εἰς ἁλὸς πλάκας, sive μυχούς. V. 5. δὲ σῦρεν ἀΐδαν πλανώμενον. P. Fort. φ. δ' ἐσύρετ', ἰν ἀΐδᾳ πλανωμένων ἀρ.

ἐλπάρησεν· οἱ δὲ τῷ νεωκόρῳ
μούνῳ θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν.

[P] 291. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Οὐδ' ἦν Ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμῦραν ἐγείρῃ,
οὐδ' ἦν Γερμανίη Ῥῆνον ἅπαντα πίῃ,
Ῥώμης οὐδ' ὅσσον βλάψει σθένος, ἄχρι κε μίμνῃ
δεξιὰ σημαίνειν Καίσαρι θαρσαλέῃ.
οὕτως καὶ ἱεραὶ Ζηνὸς δρύες ἔμπεδα ῥίζαις
ἑστᾶσιν, φύλλων δ' αὖα χέουσ' ἄνεμοι.

292. ΟΝΕΣΤΟΥ.

Παίδων ὃν μὲν ἔκαιεν Ἀρίστιον, ὃν δ' ἐσάκουσε
ναυηγόν· δισσὸν δ' ἄλγος ἔτηξε μίαν.
αἴ, αἴ, μητέρα Μοῖρα διείλετο, τὴν ἴσα τέκνα
καὶ πυρὶ καὶ πεκρῷ νειμαμένην ὕδατι.

293. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Πουλὺ Λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδάϊκτον
Ξέρξης, ἐχλαίνου φάρεϊ πορφυρέῳ.
κἠκ νεκύων δ' ἤχησεν ὁ τᾶς Σπάρτας πολὺς ἥρως·
οὐ δέχομαι προδόταις μισθὸν ὀφειλόμενον·

V. 7. νεηκόρῳ. P. V. 8. ἐκοίμισεν. P. Nr. 291. V. 3. Ῥώμης δ' οὐδ'. P. V. 5. Fort. καί ῥ' ἱεραί. Nr. 293. V. 2. εὐχλαίνου. P. V. 3. Fort. δ' delendum cum Schaefero.

ἀσπὶς ἐμοὶ τύμβου κόσμος μέγας· αἶρε τὰ Περσῶν·
χῆξω κεἰς Ἅϊδαν ὡς Λακεδαιμόνιος.

291. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

α. Πορφυρέαν τοι τάνδε, Λεωνίδα, ὤπασε χλαῖναν
Ξέρξης, ταρβήσας ἔργα τεᾶς ἀρετᾶς.
β. οὐ δέχομαι· προδόταις αὕτα χάρις. ἀσπὶς ἔχοι με
καὶ νέκυν· ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐντάφιον.
α. ἀλλ' ἔθανες. τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπεχθὴς
Πέρσαις; β. οὐ θνάσκει ζῆλος ἐλευθερίας.

296. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Πῶλον, τὸν πεδίων, ἀλλ' οὐχ ἁλὸς ἱππευτῆρα,
νηῒ διαπλώειν πόντον ἀναινόμενον,
μὴ θάμβει χρεμέθοντα, καὶ ἐν ποσὶ λὰξ πατέροντα
τοίχους, καὶ θυμῷ δεσμὰ βιαζόμενον.
ἄχθεται, εἰ φόρτου μέρος ἔρχεται· οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλοις
κεῖσθαι τὸν πάντων ἔπρεπεν ὠκύτατον.

296. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Σκύλλος, ὅτε Ξέρξου δολιχὸς στόλος Ἑλλάδα πᾶσαν
ἤλαυνεν, βυθίην εὕρετο ναυμαχίην,
Νηρῆος λαθρίοισιν ὑποπλεύσας τενάγεσσι,
καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρης ὅρμον ἔκειρε νεῶν.

V. 6. κῆξω. P. Nr. 294. V. 1. Λεωνίδη. P. V. 6. ἰλευθερίης. P. Nr. 296. V. 3. νιρῆος. P. Ibid. ὑποπλώσας. Plan.

αὔτανδρος δ' ἐπὶ γῆς ὠλίσθανε Περσὶς ἄναυδος
ὀλλυμένη, πρώτη πεῖρα Θεμιστοκλέους.

[P] 297. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Στέλλευ ἐπ' Εὐφρήτην, Ζηνὸς τέκος· εἰς σὲ γὰρ ἤδη
ἠῶοι Πάρθων αὐτομολοῦσι πόδες.
στέλλευ ἄναξ· δήεις δὲ φόβῳ κεχαλασμένα τόξα,
Καῖσαρ· πατρῴων δ' ἄρξαι ἀπ' ἀντολέων·
Ῥώμην δ', ὠκεανῷ περιτέρμονα πάντοθεν, αὐτὸς
πρῶτος ἀνερχομένῳ σφράγισαι ἠελίῳ.

298. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Σκίπων με πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν, ὄντα βέβηλον
οὐ μοῦνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου.
μύστην δ' ἀμφοτέρων με Θεαὶ θέσαν· οἶδα δ' ἐκείνῃ
νυκτὶ καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.
ἀσκίπων δ' εἰς ἄστυ κατέστιχον, ὄργια Διηοῦς
πηρύσσων γλώσσης ὄμμασι τρανότερον.

299. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ταῦροι πρηϋτένοντες, ἀροτρευτῆρες ἀρούρης,
εἶν ἀλὶ τοὺς γαίης ἀντέχομεν καμάτους.

V. 5. ἐπὶ γῆν. P. Nr. 297. V. 1. ἀπ' εὐφρήτην. P. V. 6. ἠλίωι. P. Nr. 298. V. 2. μόνον. P.

αὔλακα τὴν ἀσίδαρον ἐν ὕδασιν ἕλκομεν ἄμφω,
μακροτόνων σχοίνων ἄμμα σαγηνόδετον.
ἰχθύσι δ' ἐκ σταχύων λατρεύομεν. ἃ ταλαεργοί,
ἤδη κὴν πελάγει καρπὸν ἀροῦσι βόες.

300. ΑΛΙΑΙΟΥ.

Ταύρῳ φρικαλέον νάπος ἐκβαίνοντι Δοβήρου
Πευκέστης ἵππῳ καρτερὸς ἡντίασεν.
ἀλλ' ὁ μὲν ὡρμήθη πρηῶν ἅτε· τοῦ δ' ἀπαλοῖο
Παιονίδα λόγχην ἧκε διὰ κροτάφου·
συλήσας κεφαλῆς δὲ διπλοῦν κέρας, αἰὲν ἐκείνῳ
ζωροποτῶν ἐχθροῦ κόμπον ἔχει θανάτου.

301. ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

Τίπτε τὸν ὠκιστὴν βραδύπουν ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις
γυρὸν ἀλωεικαῖς ἐξελάατε δρόμον;
οὐχ ἅλις, ὅ τι μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης
σπειρηδὸν σκοτόεις κυκλοδίωκτος ἔχω;
ἀλλ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν. ἦ ῥ' ἔτι λοιπὸν
νῦν μοι τὴν σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἀροῦν.

Nr. 299. V. 6. κἐν. P. Nr. 300. V. 3. πρειῶν. P. V. 4. κροτάφων. P. V. 6. κόμπον μὴ θ. P. Nr. 301. V. 1. ὠκιστήν. P. V. 2. δρόμῳ. P. V. 5. πάλοισιν. P.

[P] 302. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τὸ βρέφος Ἑρμώνακτα διεχρήσασθε, μέλισσαι,
φεῦ κύνες, ἑρπυστήν, κηρία μαιόμενον·
πολλάκι δ' ἐξ ὑμέων ἐψισμένον ὠλέσατ', αἴ, αἴ,
κέντροις. εἰ δ' ὀφίων φωλεὰ μεμφόμεθα,
πείθεο Λυσιδίκῃ καὶ Ἀμύντορι μηδὲ μελίσσας
αἰνειν· κἀκείναις πικρὸν ἔνεστι μέλι.

303. ΑΔΑΙΟΥ.

Τῇ βαιῇ Καλαθίνῃ ὑπὸ σκυλάκων μογεούσῃ
Λητωΐς κούφην εὐτοκίην ἔπορεν.
μούναις οὔ τι γυναιξὶν ἐπήκοος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
συνθήρους σώζειν Ἄρτεμις οἶδε κύνας.

304. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Τὸν γαίης καὶ πόντου ἀμειφθείσαισι κελεύθοις
ναύτην ἠπείρου, πεζοπόρον πελάγους,
ἐν τρισσαῖς δοράτων ἑκατοντάσιν ἔστεγεν ἄρης
Σπάρτης. αἰσχύνεσθ' οὔρεα καὶ πελάγη.

305. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὕδατος ἀκρήτου κεκορημένῳ ἄγχι παραστὰς
χθιζὸν ἐμοὶ λεχέων Βάκχος ἔλεξε τάδε·

Nr. 302. V. 3. ὠλίσατ' αἰεί. P. V. 4. κέντροις δ' οὐδ' ὀφ. P. V. 5. μελίσσαις. P. V. 6. Fort. ἔνεστι βέλος. Nr. 305. V. 1. ἀκρίτου. P.

εὕδεις ἄξιον ὕπνον ἀπεχθομένων Ἀφροδίτῃ·
εἰπέ μοι, ὦ νήφων, πεύθεαι Ἱππολύτου;
τάρβει, μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον. Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ᾽· ἐμοὶ δ᾽ ἀπὸ τῆς οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ.

306. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ὑλοτόμοι παύσασθε νεῶν χάριν. οὐκέτι πεύκη
κύματος, ἀλλ᾽ ἤδη ῥινὸς ἐπιτροχάει·
γόμφος δ᾽ οὐκέτι χαλκὸς ἐν ὁλκάσιν, οὐδὲ σίδηρος,
ἀλλὰ λίνῳ τοίχων ἁρμονίη δέδεται.
τὰς δ᾽ αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει νέας, ἄλλοτε γαῖα
πυκτὸν ἁμαξίτην φόρτον ἀειρομένας.
Ἀργὼ μὲν προτέροισιν ἀοίδιμος· ἀλλὰ Σαβίνῳ
καινοτέρην πῆξαι Παλλὰς ἔνευσε τρόπιν.

307. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φοῖβον ἀνηναμένη Δάφνη ποτέ, νῦν ἀνέτειλεν
Καίσαρος ἐκ βωμοῦ κλῶνα μελαμπέταλον·
ἐκ δὲ θεοῦ θεὸν εὗρεν ἀμείνονα. Λητοΐδην γὰρ
ἐχθήρασα, θέλει Ζῆνα τὸν Αἰνεάδην.
[P] ῥίζαν δ᾽ οὐκ ἀπὸ γῆς μητρὸς βάλεν, ἀλλ᾽ ἀπὸ πέτρης.
Καίσαρι μὴ τίκτειν οὐδὲ λίθος δύναται.

V. 3. ἀπεχθομένην ἀφροδίτην. P. V. 4. πεύθεσθαι. P. Nr. 306. V. 1. ὑλοτόμων. P. V. 6. ἁμαξείτην. P. πυκνὸν ἁμ. corr. van Eldick. Nr. 307. V. 4. φιλεῖ Z. Plan.

308. *ΒΙΑΝΟΡΟΣ.*

Φῶρες ὅτ' εἰνάλιοι Τυρσηνίδος ἀγχόθι δίνης
φορμικτὰν ἀκάτου θῆκαν ὕπερ βύθιον,
αὐτίκα μιν κιθάρῃ λιγυαχεῖ δέξατο δελφὶν
σύνθροον, ἐκ δὲ βυθοῦ νήχεθ' ἑλισσόμενος,
μέχρις ἐπ' Ἰσθμὸν ἔκελσε Κορίνθιον. ἦ ῥα θάλασσα
ἰχθῦς ἀνθρώπων εἶχε δικαιοτέρους.

309. *ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.*

Χειμέριον καίουσαν ἐφ' ἑστίῃ ἄνθρακα Γοργὼ,
τὴν γρῆῢν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος·
πνεύμονα δὲ ψυχθεῖσα κατήμυσεν. ἦν ἄρα μέσση
γήρως καὶ θανάτου λειπομένη πρόφασις.

310. *ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.*

Ψῆγμ' ἄπυρον χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων
ῥινηθέν, Λιβυκῆς κουφότερον ψαμάθου,
μῦς ὀλίγος βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο· πᾶσα δὲ νηδὺς
συρομένη βραδύπουν θῆκε τὸν ὠκύτατον.
ληφθεὶς δ' ἐκ μεσάτης ἀνετέμνετο κλέμματα γαστρὸς·
ἦς ἄρα κὴν ἀλόγοις, χρυσέ, κακοῦ πρόφασις.

Nr. 308. V. 4. *σύνθρονον.* P. V. 5. *ἄρα.* P. Nr. 309. V. 1. *ἄνθρακι.* Nr. 310. V. 4. *ἔθηκε.* P. V. 5. *ληφθεὶς ἐκ.* P.

311. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ὠκείαις ἐλάφοισι κύων ἰσάμιλλα δραμοῦσα
ἔγκυος, ἠλκώθη παιδοπόρον γένεσιν·
πᾶσα δὲ συγκατέμυσε κατουλωθεῖσα χρόνοισιν.
ἤδη δ' ἡ τοκετῶν ὥριος ἦν βάσανος.
πολλὰ δ' ἐπωρύουσαν ἀνὴρ ἐσιδηροτόμησεν,
καὶ σκύλακες φίλιοι νηδύος ἐξέθορον.
Ἀρτέμιδος λέλυται λοχίων χάρις· ἔμπαλι δ' Ἄρης
ἤρκται μαιοῦσθαι γαστέρας ἡμετέρας.

312. ΖΩΝΑ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ.

Ὤνερ, τῶν βαλάνων τὰν ματέρα φείδεο κόπτειν,
φείδεο· γηραλέαν δ' ἐκκεράϊζε πίτυν,
ἢ πεύκαν, ἢ τάνδε πολυστέλεχον παλίουρον,
ἢ πρῖνον, ἢ τὰν αὐαλέαν κόμαρον.
τηλόθι δ' ἴσχε δρυὸς πέλεκυν· κοκύαι γὰρ ἔλεξαν
ἁμῖν ὡς πρότεραι ματέρες ἐντὶ δρύες.

[℣] 313. ΑΝΥΤΗΣ.

Ἶζευ ἄπας ὑπὸ καλὰ δάφνας εὐθαλέα φύλλα,
ὡραίου τ' ἄρυσαι νάματος ἀδὺ πόμα,
ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα
ἀμπαύσῃς, πνοιῇ τυπτόμενα Ζεφύρου.

Nr. 311. V. 2. εἰλκώθη. P. V. 5. ἐσιδαρατόμησεν. P. V. 8. Fort. γαστέρα θηλυτέραις. Nr. 312. V. 4. Fort. καὶ τάν. V. 6. ὄφρα δρ. P. Nr. 313. V. 1. Fort. Ἶζεο τῶδ' ὑπό. et εὐθηλέα.

314. ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ἑρμᾶς τᾷδ' ἔστακα παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα
ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐγγύθεν αἰόνος,
ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ῥοΐο·
ψυχρὸν δ' ἀχραὲς κράνα ὑποϊάχει.

315. ΝΙΚΙΟΥ.

Ἶζευ ὑπ' αἰγείροισιν, ἐπεὶ κάμες, ἐνθάδ' ὀδῖτα,
καὶ πίε θᾶσσον ἰὼν πίδακος ἀμετέρας·
μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθι, τὰν ἐπὶ Γίλλῳ
Σῖμος ἀποφθιμένῳ παιδὶ παριδρύεται.

316. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ὦ τάνδε στείχοντες ἀταρπιτόν, αἴτε ποτ' ἀγρούς
δαμόθεν, αἴτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
ἄμμες ὅρων φύλακες, δισσοὶ θεοί, ὧν ὁ μέν, Ἑρμᾶς,
οἷον ὁρῇς μ', οὗτος δ' ἄτερος, Ἡρακλέης.
ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι, ἀλλὰ * ποθ' αὐτοὺς
αἴτ' ὠμὰς παραθῇς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν·
ναὶ μὰν ὡςαύτως τοὺς βότρυας, αἴτε πέλονται
ὧριμοι, αἴτε χύδαν ὄμφακες, εὐτρέπικεν.

Nr. 314. V. 4. ἀκραὲς κρ. P. Fort. ὑποπρόχέει cum Schaefero.
Nr. 315. V. 1. ὑπό. P. V. 3. μνᾶσε. P. ἀπὸπρόθι ἂν ἐπιγγείλω. P.
Nr. 316. V. 1. στίχοντες. P. V. 5. Fort. ἀλλ' ὁ λαφύκτας, Κῆν ὠμὰς π. V. 6. αἰτῶμαι παρ. P. ἐγκέκαφεν. Ib. V. 8. χύλαν. P.

μισέω τὰν μετοχάν, οὐδ᾽ ἥδομαι· ἀλλ᾽ ὁ φέρων τι,
ἀμφίς, μὴ κοινᾷ, τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,
καὶ λεγέτω· τῇ τοῦθ᾽, Ἡράκλεες· ἄλλο τὺ τοῦτο,
Ἑρμᾶ· καὶ λύοι τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

317. ΑΔΗΛΟΝ.

α. Χαίρω τὸν λακέρυζον ὁρῶν θεὸν εἰς τὸ φάλανθον
βρέγμ᾽ ὑπὸ τᾶν ὀχνᾶν, αἰπόλε, τυπτόμενον.
β. αἰπόλε, τοῦτον ἐγὼ τρὶς ἐπύγισα· τοὶ δὲ τραγίσκοι
εἰς ἐμὲ δερκόμενοι τὰς χιμάρας ἐβάτευν.
α. ὄντως, Ἑρμαφρόδετε, πεπύγικεν; γ. οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν,
αἰπόλε. β. ναὶ τὸν Πᾶν, αἰπόλε, κἀπιγελῶν.

318. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εὐμάραθον πρηῶνα καὶ εὐσπάνθμα λελογχώς,
Ἑρμῆ, καὶ ταύταν, ἃ φίλος, αἰγίβοσιν,
καὶ λαχανηλόγῳ ἔσσο καὶ αἰγινομῆϊ προσηνής·
ἕξεις καὶ λαχάνων καὶ γλάγεος μερίδα.

[P] 319. ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ.

Πτηπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἑρμᾶν ἀφετήριον ἕρμα
ἱροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,

V. 10. ἄμφω μὴ κοινά. P. V. 11. τὴν τοῦθ᾽. P. ἄλλοτε. Ib. Fort. ἀλλὰ τὺ τ. V. 12. Ἑρμαῖ. P. Nr. 317. V. 1. λακόρυζον. P. V. 2. τᾶν αἰγᾶν. Br. V. 4. χιμέρας ἔβλεπον. P. V. 5. Fort. ὄντως ὁ, Ἑρμ. V. 6. καὶ τόν. P. Nr. 318. V. 1. πριῶνα. P.

δὶς δέκ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε,
μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄπνον ἀπωσάμενοι.

320. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Εἶπέ ποκ' Εὐρώτας ποτὶ τὰν Κύπριν· ἢ λάβε τεύχη,
ἢ ἴθι τᾶς Σπάρτας· ἃ πόλις ὁπλομανεῖ.
ἃ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσσομαι αἰὲν ἀτευχής,
εἶπε, καὶ οἰκήσω τὰν Λακεδαιμονίαν.
χἁ μὲν Κύπρις ἄνοπλος· ἀναιδέες οἱ δὲ λέγουσιν
ἵστορες, ὡς ἁμῖν χἁ θεὸς ὁπλοφορεῖ.

321. ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ.

Τίπτε μόθων ἄτλητος, Ἐνυαλίοιο λέλογχας,
Κύπρι; τίς ὁ ψεύστας στυγνὰ καθᾶψε μάτην;
ἔντεα σοὶ γὰρ Ἔρωτες ἐφίμεροι, ἅ τε κατ' εὐνὰν
τέρψις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.
δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τριτωνίδι δίᾳ
ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Ἰμέναιον ἴθι.

322. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς ὁ θρηικοῖσιν ἀνάψας
Ἄρηος ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα;

Nr. 320. V. 1. ποτάν P. V. 4. εἶπεν. P. V. 5. Fort. ἀναιδίες, οὐ δὲ λέγουσιν ἵστορες. Nr. 321. V. 2. Fort. μάτην Ἔντεα; σοὶ γὰρ Ἔρ. V. 5. καθιστρωνίδι. P. V. 6. εὔχεται ἄν. P. Nr. 322. V. 2. Ἄρηως. P.

ἄκλαστοι μὲν κῶνοι, ἀναίμακτοι δὲ γανῶσαι
ἀσπίδες, ἄπλαστοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες.
αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπου
ἱδρὼς πιδύων στῆθος ἐπισταλάει.
παστάδα τις τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρεῶνα, καὶ αὐλὰν
κοσμείτω, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον·
Ἄρευς δ' ἁματόεντα διωξίπποιο λάφυρα
νηὸν κοσμοίη· τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

323. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τίς θέτο μαρμαίροντα βοάγρια; τίς δ' ἀφόρυκτα
δούρατα, καὶ ταύτας ἀρῳγέας κόρυθας,
ἀγκρεμάσας Ἀρηϊ μιάστορι κόσμον ἄκοσμον;
οὐκ ἀπ' ἐμῶν ῥίψει ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
ἀπτολέμων τάδ' ἔοικεν ἐν οἰνοπλῆξι τεράμνοις
πλάθειν, οὐ θριγκῶν ἐντὸς Ἐνυαλίου.
σκῦλά μοι ἀμφίδρυπτα, καὶ ὀλλυμένων ἄδε λύθρος
ἀνδρῶν, εἰπερ ἔφυν ὁ βροτολοιγὸς Ἄρης.

[P] 324. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

Ἄ σύριγξ, τί τοι ὧδε παρ' Ἀφρογένειαν ὄρουσας;
τίπτ' ἀπὸ ποιμενίου χείλεος ὧδε πάρει;

V. 3. Fort. ἄθλαστοι. — κλωποί. P. V. 4. κλεμπαραί. P. V. 8. νυμφάδιον. P. V. 9. διώξιτποιο. P. Nr. 323. V. 6. πλάθιν. P. V. 7. ὁ δὲ λ. P. Nr. 324. V. 2. πάρη. P.

οὔ τοι πρῶνες ἔθ' ὧδ', οὔτ' ἄγκεα· πάντα δ' Ἔρωτες
καὶ Πόθος· ἁ δ' ἀγρία Μοῦσ' ἐν ὄρει νέμεται.

325. ΑΔΗΛΟΝ.

Πρὶν μὲν ἁλικλύστου πέτρας ἐνὶ βένθεσιν ἦμαν
εὐαλδὲς πόντου φῦκος ἀπαινυμένα·
νῦν δέ μοι ἱμερόεις κόλπων ἔντοσθεν ἰαύει
λάτρις εὐστεφάνου Κύπριδος ἁβρὸς Ἔρως.

326. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Πέτρης ἐκ δισσῆς ψυχρὸν καταπάλμενον ὕδωρ,
χαίροις, καὶ Νυμφέων ποιμενικὰ ξόανα,
πέτραι τε κρηνέων, καὶ ἐν ὕδασι κόσμια ταῦτα
ὑμέων, ὦ κοῦραι, μυρία τεγγόμενα,
χαίρετ'· Ἀριστοκλέης δ' ἰδ', ὁδοιπόρος ὥπερ ἀπῶσα
δίψαν βαψάμενος, τοῦτο δίδωμι κέρας.

327. ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Νύμφαι ἐφυδριάδες, ταῖς Ἑρμοκρέων τάδε δῶρα
εἵσατο, καλλιναίου πίδακος ἀντιτυχών,
χαίρετε, καὶ στείβοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
τόνδε δόμον, καθαροῦ πιμπλάμεναι πόματος.

V. 3. ὧδε. P. V. 4. μένεται. P. Nr. 325. V. 1. ἁλικλαύστου. P. ἐν βένθ. Ib. V. 2. ἀναινομένα. Br. V. 3. κόλποις ἐντοθεν. P. Nr. 326. V. 3. κρηναίων. P. Fort. πέτρα τε κρηνάων. V. 5. Ἀριστοκλέη σὲ δ' ὁδ. P. V. 6. τοντι δ. γέρας. P.

328. ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Νύμφαι Νηϊάδες, καλλίῤῥοον αἵ τόδε νᾶμα
χεῖτε κατ' οὐρείου πρωνὸς ἀπειρέσιον,
ὔμμιν ταῦτα πόρεν Δαμόστρατος Ἀντίλα υἱὸς
ξέσματα, καὶ δοιῶν ῥινὰ κάπρων λάσια.

329. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Νύμφαι ἐφυδριάδες, Δώρου γένος, ἀρδεύοιτε
τοῦτον Τιμοκλέους κᾶπον ἐπεσσύμεναι·
καὶ γὰρ Τιμοκλέης ὔμμιν, κόραι, αἰὲν ὁ καπεὺς
κάπων ἐκ τούτων ὥρια δωροφορεῖ.

[P] 330. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

α. Κράνας εὐῦδρου παρὰ νάμασι, καὶ παρὰ Νύμφαις
ἔστασέν με Σίμων, Πᾶνα τὸν αἰγιπόδην.
β. τεῦ δὲ χάριν; α. λέξω τοι. ὅσον ποθέεις ἀπὸ κράνας
καὶ πίε, καὶ ποίλαν κάλπιν ἑλὼν ἄρυσαι.
ποσσὶ δὲ μὴ ποτὶ νίπτρα φέρειν κρυστάλλινα Νυμφᾶν
δῶρα, τὸν ὑβριστὰν εἰς ἐμὲ δερκόμενος.
β. ὦ σέμν', οὐ λέξεις ἕτερον λύγον; α. ἀλλὰ παρέξεις
πυγίξαι· τούτοις χρῶμαι ὁ Πὰν νομίμοις.
ἦν δὲ ποιῇς ἐπίτηδες, ἔχων πάθος, ἔστι καὶ ἄλλα
τέχνα, τῷ ῥοπάλῳ τὰν κεφαλὰν λέπομες.

Nr. 328. V. 1. καλλίρροον. P. V. 4. κάπρωνα. P. Nr. 329. V. 1. διερὸν corr. Graef. V. 2. ἐπεσσόμεναι. P. V. 3. ὔμμε. P. Nr. 330. V. 5. νῆπτρα. P. V. 9. πίνης. P.

331. *ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.*

Αἱ Νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἥλατο κοῦρος,
νίψαν ὕπερ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον.
τοὔνεκα σὺν Νύμφαις Βρόμιος φίλος· ἦν δέ νιν εἴργῃς
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον.

332. *ΝΟΣΣΙΔΟΣ ΛΕΣΒΙΑΣ.*

Ἐλθοῖσαι ποτὶ ναὸν ἰδοίμεθα τᾶς Ἀφροδίτας
τὸ βρέτας, ὡς χρυσῷ δαιδαλόεν τελέθει.
εἵσατό μιν Πολυαρχίς, ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν
κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

333. *ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.*

Στῶμεν ἁλιῤῥάντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου,
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος Εἰναλίας,
κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον, ἃς ἄπο νᾶμα
ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες.

334. *ΠΕΡΣΟΥ.*

Κἀμὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἦν ἐπιβώσῃς
εὐκαίρως, τεύξῃ· μὴ μεγάλων δὲ γλίχου.
ὡς ἅ γε δημογέρων δύναται θεὸς ἀνδρὶ πενέστῃ
δωρεῖσθαι, τούτων κύριός εἰμι Τύχων.

Nr. 331. V. 1. ἥλαθ' ὁ κ. B. Nr. 332. V. 1. Fort. ἰδώμεθα. V. 2. ὃ χρυσῷ. Br. V. 3. Fort. ἀπαρνυμένα. Nr. 333. V. 1. χθαμαλόν. P. V. 3. αἰγείροιο. P. ἧς ἄπο. Ib. Nr. 334. V. 2. μεγάλως. P. V. 3. ὡς ὅτε. P. ὥς ἅ γε. Br.

335. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ὑλοφόρου τωὐγάλμαθ', ὁδοιπόρε, Μικκαλίωνος·
Ἑρμῆς ἀλλ' ἴδε τὸν κρήγυον ὑλοφόρον,
ὡς ἐξ οἰζυρῆς ἠπίστατο δωροδοκῆσαι
ἐργασίης· αἰὲν δ' ὠγαθός ἐστ' ἀγαθός.

336. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἥρως Ἠετίωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτεω,
ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
λοξὸν ὄφιν καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ * ιπείως
θυμωθεὶς πεζὸν κἀμὲ παρῳχίσατο.

[P] 337. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Εὐάγρει λαγόθηρα, καὶ εἰ πετεεινὰ διώκων
ἰξευτὴς ἥκεις τοῦθ' ὑπὸ δισσὸν ὄρος,
κἀμὲ τὸν ὑληρὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόασον
Πᾶνα· συναγρεύω καὶ κυσὶ καὶ καλάμοις.

338. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

Εὖδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακὸς
ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.

Nr. 335. V. 1. *Μικαλλίωνος.* P. V. 2. *Ἑρμῆς δ' ἀλίδετον.* P. V. 4. Fort. *αἰεὶ* cum Herm. Nr. 336. V. 1. *αἰετίωνος.* P. V. 3. *καὶ γυμνὸν* conj. Br. *ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ.* Id. Fort. *ἀνδρὶ δὲ πεζῷ.* Nr. 337. V. 1. *λαθόγηρα.* P. V. 3. *ὑλειωρόν.* P. V. 4. *συναγεύω.* P. Nr. 338. V. 1. *κεκμακώς.* P. V. 2. *ἀμπαύω.* P. *ἀρτιπαγῆς δ' ἀν'.* P.

ἀγρεύει δὲ τὺ Πάν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ πρατὶ καθαπτόμενος,
ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόῤῥοθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
φεῦγε, μεθεὶς ὕπνου κῶμα * καταγόμενον.

339. ΑΡΧΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Ἓν ποτε παμφαίνοντι μέλαν πτερὸν αἰθέρι νωμῶν
σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ,
ὃν μάρψων ὤρουσεν· ὁ δ' αἰξαντος ἐπ' οὖδας
οὐ βραδὺς εὐκέντρῳ πέζαν ἔτυψε βέλει,
καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν. ἰὸ δ' ὡς ὃν ἔτευχεν ἐπ' ἄλλῳ,
ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

340. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Αὐλοὶ τοῦ Φρυγὸς ἔργον Ὑαγνίδος, ἡνίκα Μήτηρ
ἱερὰ τὰν Κυβέλοις πρῶτ' ἀνέδειξε θεῶν,
καὶ πρὸς ἐμὸν φώνημα καλὴν ἀνελύσατο χαίταν
ἔκφρων Ἰδαίης ἀμφίπολος θαλάμης·
εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν * πάρος οὔπερ ἀείσας
* ἐγνώθη, Φοίβου κεῖνον ἔδειξεν ἔρις.

V. 3. δ' ὅτε. P. V. 5. ἄντρου. P. V. 6. κατεγρόμενος et καταρχόμενον corr. Toup. Nr. 339. V. 1. μελάντερον. P. V. 4. ἐν κέντρῳ. P. V. 5. ζωᾶς μέν. — Ἰὸ ὅσσον. Ib. Nr. 340. V. 3. ἀνε ἐνεδύσατο. P. V. 5. Fort. πατρὸς εὕρεμ' Ἀθηνᾶς Ἔργον ἔφη, Φ. π. ἴλεγξεν ἔριν.

341. ΓΑΛΑΤΚΟΥ.

α. Νύμφαι, πευθομένῳ φράσατ' ἀτρεκές, εἰ παροδεύων
Λάφνις τὰς λευκὰς ὧδ' ἀνέπαυσ' ἐρίφους.
[P] β. Ναὶ ναί, Πὰν συρικτά, καὶ εἰς αἴγειρον ἐκείναν
σοί τι κατὰ φλοιοῦ γράμμ' ἐκόλαψε λέγειν·
Πάν, Πάν, πρὸς Μαλέαν, πρὸς ὄρος Ψωφίδιον ἔρχευ,
ἰξοῦμαι. α. Νύμφαι, χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑπάγω.

342. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Φημὶ πολυστιχίην ἐπιγράμματος οὐ κατὰ Μούσας
εἶναι. μὴ ζητεῖτ' ἐν σταδίῳ δολιχόν.
πόλλ' ἀνακυκλοῦται δολιχὸς δρόμος· ἐν σταδίῳ δὲ
ὀξὺς ἐλαυνόμενος, πνεύματός ἐστι τόνος.

343. ΑΡΧΙΟΥ.

Αὐταῖς σὺν κίχλαισιν ὑπὲρ φραγμοῖο διωχθεὶς
κόσσυφος, ἠερίης κόλπον ἔδυ νεφέλης.
καὶ τὰς μὲν συνοχηδὸν ἀνέδρομος ὤχμασε θώμιξ,
τὸν δὲ μόνον πλεκτῶν αὖθι μεθῆκε λίνων.
ἱρὸν ἀοιδοπόλων ἔτυμον γένος. ἦ ἄρα πολλὴν
καὶ κωφαὶ πτανῶν φροντίδ' ἔχουσι πάγαι.

Nr. 341. V. 5. Ψωφήδιον. P. Nr. 342. V. 1. Φαμὶ πολυστιχίην. P. Nr. 343. V. 1. διοσαῖς σύν. Br. V. 3. θώμιγξ. Br. V. 5. ἱερόν. P. πολλή. Ib.

344. ΛΕΩΝΙΔΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μοῦνον ἔτερπον,
οὐδ' ὄναρ εὐγενέταις γνώριμος Ἰταλίδαις·
ἀλλὰ τανῦν πάντεσσιν ἐράσμιος· ὀψὲ γὰρ ἔγνων,
ὁππόσον Οὐρανίην Καλλιόπη προφέρει.

345. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ τόσον [οὐδ'] Ἀθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ Λεάρχῳ,
ὅσσον ὁ Μηδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει,
ζῆλος ἐπεὶ μανίης μεῖζον κακόν· εἰ δὲ φονεύει
μήτηρ, ἐν τίνι νῦν πίστις ἔτ' ἐστὶ τέκνων;

346. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Αἶαν ὅλην νήσους τε διϊπταμένη σὺ χελιδών,
Μηδείης γραπτῇ πυκτίδι νοσσοτροφεῖς.
ἔλπῃ δ' ὀρταλίχων πίστιν σέο τήνδε φυλάξειν
Κολχίδα, μηδ' ἰδίων φεισαμένην τεκέων;

347. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ μόνον εὐάροτον βόες οἴδαμεν αὔλακα τέμνειν,
ἀλλ' ἴδε κἠκ πόντου νῆας ἐφελκόμεθα·
ἔργα γὰρ εἰρεσίης δεδιδάγμεθα· καὶ σύ, θάλασσα,
δελφῖνας γαίῃ ζεῦξον ἀροτροφορεῖν.

Nr. 344. V. 4. *Οὐρανίης*. Br. Nr. 345. V. 1. *οὐδ'* om. P. V. 3. *φονεύοι*. P. Nr. 346. V. 2. *νοσσοτροφεῖς πυκτίδι*. P. Nr. 347. V. 2. *κἠν*. P. V. 3. *εἰρήνης*. P. V. 4. *γαίης*. P.

348. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὁ σταφυλοκλοπίδας Ἑκατώνυμος εἰς Ἅιδαο
ἔδραμε, μαστιχθεὶς κλήματι φωριδίῳ.

[P] 349. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὕδατά σοι Κοτίλεια γενέθλιον ἦμαρ ὀρῶντι,
Καῖσαρ, ἐπιβλύζοι σωρὸν ἀκεστορίης,
ὄφρα σε κόσμος ἅπας πάππον ..... αὐγάζηται,
ὡς πατέρα τρισσῆς εἴσιδεν εὐτοκίης.

350. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἤτριά μοι βύβλων * ἀτονώδεα σὺν καλάμοισιν
πέμπεις, Νειλορύτου δῶρον ἀπὸ προβολῆς.
μουσοπόλῳ δ' ἀτελῆ, Διονύσιε, μηκέτι πέμπε
ὄργανα. τίς τούτων χρῆσις ἄτερ μέλανος;

351. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Λυσίππης ὁ νεογνὸς ἀπὸ κρημνοῦ πάϊς ἕρπων
Ἀστυανακτείης ἤρχετο δυσμορίης·
ἡ δὲ μεθωδήγησεν ἀπὸ στέρνων προφέρουσα
μαζόν, τὸν λιμοῦ ῥύτορα καὶ θανάτου.

Nr. 349. V. 2. ἀκεσφορίης. P. ζωρὸν ἀκεστορίην. Br. V. 3. πάππον τρισὶν αὐγ. Br. Nr. 350. V. 1. ιτρια. P. — Fort. ἀτομώδεα. V. 2. πίμπει. P. Nr. 351. V. 1. ἐπὶ κρημνοῦ. Br.

352. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Νεῖλος ἑορτάζει παρὰ Θύμβριδος ἱερὸν ὕδωρ,
εὐξάμενος θύσειν Καίσαρι σωζομένῳ.
οἱ δ' ἑκατὸν βουπλῆγες ἑκούσιον αὐχένα ταύρων
ἤμαξαν βωμοῖς Οὐρανίοιο Διός.

353. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ λόγον ἱστορίῃ κοσμούμενον ἠκρίβωσας,
καὶ βίον, ἐν φιλίῃ, Πάππε, βεβαιότατε.
τοῦτο δ' ἑορτάζοντι γενέθλιον ἠριγένειαν
δῶρον ὁ Νειλαιεὺς πέμπει ἀοιδοπόλων.

354. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὃν πόλεμος δεδιὼς οὐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νούσου
θλίβομαι, ἐν δ' ἰδίῳ τήκομ' ὅλος πολέμῳ.
ἀλλὰ διὰ στέρνων ἴθι φάσγανον· ὡς γὰρ ἀριστεὺς
θνήξομ', ἀπωσάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

355. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐράνιον μίμημα γενεθλιακαῖσιν ἐν ὥραις
τοῦτ' ἀπὸ Νειλογενοῦς δέξο Λεωνίδεω,
Ποππαία, Διὸς εὐνι, Σεβαστιάς· εὔαδε γάρ σοι
δῶρα, τὰ καὶ λέκτρων ἄξια καὶ σοφίης.

Nr. 353. V. 4. ἀοιδοπόλος. Br. Nr. 354. V. 2. θλίβομ' ἐν δ. P.

356. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἴγνυμεν ἐξ ἑτέρης πόμα πίδακος, ὥστ' ἀρύσασθαι
ξεῖνον μουσοπόλου γράμμα Λεωνίδεω.
δίστιχα γὰρ ψήφοισιν ἰσάζεται. ἀλλὰ σύ, Μῶμε,
ἔξιθι, κεἰς ἑτέρους ὀξὺν ὀδόντα βάλε.

357. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα· τέσσαρες ἱροί.
οἱ δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων·
Ζηνός, Λητοΐδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόροιο.
ἆθλα δὲ τῶν, κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

358. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἴ με Πλάτων οὐ γράψε, δύω ἐγένοντο Πλάτωνες.
Σωκρατικῶν ὀάρων ἄνθεα πάντα φέρω.
ἀλλὰ νόθον μ' ἐτέλεσσε Παναίτιος· ὅς ῥ' ἐτέλεσσε
καὶ ψυχὴν θνητήν, κἀμὲ νόθον τελέσει.

359. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ. οἱ δὲ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν
νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες· ἐν δὲ δόμοις
φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς καμάτων ἅλις· ἐν δὲ θαλάσσῃ
τάρβος· ἐπὶ ξείνης δ', ἢν μὲν ἔχῃς τι, δέος·

Nr. 358. V. 1. *Πλάτωνος*. P. V. 3. *παραίτιος*. P. V. 3. *ἐτέλεσσε*. Plan. V. 3. *τελέσαι*. P. Nr. 359. V. 1. Fort. *τάμῃ* c. Br. V. 4. *ἴχεις*. P.

ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιηρόν. ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
ἔσσεαι· οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐρημότερος.
τέκνα, πόνοι· πήρωσις, ἄπαις βίος. αἱ νεότητες
ἄφρονες· αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
ἢν ἄρα τοῖνδε δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.

360. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον. εἰν ἀγορῇ μὲν
κύδεα καὶ πινυταὶ πρήξιες· ἐν δὲ δόμοις
ἄμπαυμ'· ἐν δ' ἀγροῖς Φύσιος χάρις· ἐν δὲ θαλάσσῃ
κέρδος. ἐπὶ ξείνης, ἢν μέν ἔχῃς τι, κλέος·
ἢν δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος
ἔσσεται· οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐλαφρότερον.
τέκνα, πόθος· ἄφροντις ἄπαις βίος. αἱ νεότητες
ῥωμαλέαι· πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
οὐκ ἄρα τῶν δισσῶν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν. πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίῳ.

361. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ

V. 6. ζήσῃ. Br. V. 9. τοῖν δυοῖν. P. V. 10. μήποτε ἢ τὸ θανέειν. P. ἢν ἄρα τῶν πάντων τόδε λῴϊον, ἠὲ γενέσθαι Μήποτε, ἠὲ θανεῖν. Stob. Nr. 360. V. 1. βίου. Plan.

[P] νύκτα δ' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι,
γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος.
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρόν τε προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.

362. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς Ἀλφειὸν ποταμόν.

Ἱμερόεις Ἀλφειέ, Διὸς στεφανηφόρον ὕδωρ,
ὃς διὰ Πισαίων πεδίων κεκονιμένος ἔρπεις,
ἡσύχιος τὸ πρῶτον, ἐπὴν δ' ἐς πόντον ἵκηαι,
ὀξὺς ἀμετρήτοιο πεσὼν ὑπὸ κῦμα θαλάσσης,
νυμφίος αὐτοκέλευθος ἐὼν ὀχετηγὸς ἐρώτων,
ἐς Σικελὴν Ἀρέθουσαν ἐπείγεαι ὑγρὸς ἀκοίτης.
ἣ δέ σε κεκμηῶτα καὶ ἀσθμαίνοντα λαβοῦσα,
φῦκος ἀποσμήξασα καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης,
χείλεα μὲν στομάτεσσι συνήρμοσεν· οἷα δὲ νύμφη
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα περίπλοκον ἡδεῖ δεσμῷ
κείμενον ἐν κόλποισιν Ὀλύμπιον εὔνασεν ὕδωρ.
καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι λιβὰς κατεκίρνατο πηγή.
οὐδέ σε Συρακοσίης ἔτι σοι μέλεν ἵμερος εὐνῆς·
πορφυρέῃ δ' ἀνέκοπτες ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ,
φειδόμενος καὶ πόντον ὁμοῦ καὶ λέκτρα μιῆναι.
πολλάκι δ' εὐναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ,

Nr. 362. V. 4. ἀμετρήτοις. P. V. 5. ἀγρὸς οἰκέτης. P. V. 8. ἀποτμήξασα. P. V. 15. πότμον. P. μιγῆναι. Ib.

αὐτὴν ἐς φιλότητα χυτῆς ἀλόχοιο περήσας,
ἑστήκεις ἄχραντον ὁρῶν Ἀρεθούσιον ὕδωρ·
ἡ δέ σε παπταίνουσα Πελωριάδος κατὰ πέτρης
δάκρυσι κυμαίνοντα, κατοικτείρουσα καὶ αὐτὴ
εὐειδὴς Ἀρέθουσα, φίλους ἀνεκόπτετο μαζούς,
καὶ δρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυρομένῳ δὲ
Πισαίῳ ποταμῷ Σικελὴ προεμύρετο πηγή. *
οὐδὲ Λίκην ἔλαθεν πολυδερκέα φοίνιος ἀνὴρ
Ἑλλάδος ἀμώων ἄγαμον στάχυν, ᾧ ἔπι πολλαὶ
ἡρώων ἄλοχοι, μινυώρια τέκνα τεκοῦσαι,
μαψιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναῖκες.

363. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρη.
γαῖα δὲ κυανέη χλοερὴν ἐστέψατο ποίην,
καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμησε πετήλοις.
οἱ δ' ἀπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον Ἠοῦς
λειμῶνες γελόωσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
πνοιῇ ἀπημάντῳ Ζεφύρου λίνα κολπώσαντες.

V. 21. Fort. ἄμ' ἐκόπτετο. V. 23. προεμοίρετο. P. V. 24. Fort. οὐ δέ. V. 25. ἀγάμων. P. Nr. 363. V. 4. ἐκόμισσε πετίλοις. P. V. 10. ζεφύρως. P.

ἤδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ
ἄνθεϊ βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόρρυτα κάλλεα κηροῦ.
πάντη δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνον ἀείδει·
ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλεν,
συρίζει δὲ νομεύς, καὶ τέρπεται εὔκομα μῆλα,
καὶ ναῦται πλώουσι, Διώνυσος δὲ χορεύει,
καὶ μέλπει πετεεινά, καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι,
πῶς οὐ χρὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀείσαι;

364. *ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΛΑΡΑΝΔΕΩΣ.*

Σπείσατέ μοι, Μοῦσαι, λιγυρὴν εὐτερπέα φωνήν,
ἡδὺν ἀπὸ στομάτων Ἑλικωνίδος ὄμβρον ἀοιδῆς.
ὅσσοι γὰρ προχέουσιν ἀοιδοτόκου πόμα πηγῆς,
ὑμετέρων ἐπέων λιγυρῇ τέρπονται ἀοιδῇ.

365. *ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.*

Ἀλλοίην ὁρόω δονάκων φύσιν. ἦπου ἀπ' ἄλλης
χαλκείης τάχα μᾶλλον ἀνεβλάστησαν ἀρούρης,

V. 13. τευχήεντα. P. V. 14. μέλη. P. V. 17. δ' ἀμφί. P. V. 18. κύκνος δ' ἐπ' ὄχθεσι. P. V. 21. δὲ πλώουσιν διόνυσος. P. Nr. 364. V. 3. Fort. ποθέουσιν c. Reiskio.

ἄγριοι, οὐδ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροις δονέονται·
ἀλλ' ἀπὸ ταυρείης προθορὼν σπήλυγγος ἀήτης
νέρθεν ἐϋτρήτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὀδεύει.
καί τις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχων θοὰ δάκτυλα χειρῶν,
ἵσταται ἀμφαφόων κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν·
οἳ δ' ἄπαλὸν σκιρτῶντες ἀποθλίβουσιν ἀυτήν.

[P] 366. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Ἑπτὰ Σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.
Μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος εἶπεν ἄριστον.
Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι, Γνῶθι σεαυτόν.
ὃς δὲ Κόρινθον ἔναιε, Χόλου κρατέειν, Περίανδρος.
Πιττακός, Οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἦεν γένος ἐκ Μιτυλήνης.
Τέρμα δ' ὁρᾶν βιότοιο, Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
Τοὺς πλέονας κακίους δὲ Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς.
Ἐγγύην φεύγειν δὲ Θαλῆς Μιλήσιος ηὔδα.

367. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν Θήρων ὁ Μενίππου αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.

Nr. 365. V. 4. ἀλλ' ὑπό. P. Nr. 366. V. 4. ἔναιεν. P. V. 5. μυτιλίνης. P. Nr. 367. V. 2. δαπάναις. P.

ἀλλά μιν Εὐκτήμων, πατρικὸς φίλος, ὡς ἐνόησεν
ἤδη καρφαλέῃ τειρόμενον πενίῃ,
καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ἐπὶ μείλια δούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνα * περιφρένας ἦλυθε πλοῦτος,
αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν οὐ κατὰ κόσμον,
τῇ δ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
οὕτως μὲν Θήρωνα τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυσε τὸ δεύτερον, οὐκέτι κεῖνον,
ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς πρωϊκά τε καὶ θάλαμον.
ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
τοῖς ἰδίοις εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

368. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Τίς; πόθεν εἰς Διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα Βάκχον,
οὔ σ' ἐπιγιγνώσκω. τὸν Διὸς οἶδα μόνον.
[P] κεῖνος νέκταρ ὄδωδε· σὺ δὲ τράγου. ἦ ῥά σε Κελτοὶ
τῇ πενίῃ βοτρύων τεῦξαν ἀπ' ἀσταχύων.
τῷ σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, οὐ Διόνυσον,
πυρογενῆ μᾶλλον, καὶ Βρόμον, οὐ Βρόμιον.

V. 6. μήλια. P. V. 7. Θήρωνι παρ' ἐλπίδας. Plan. Fort. περὶ φερνῆς ηλίσε πλ. V. 9. κατὰ κοίμον. P. V. 13. ἐδάκρυε. P. Nr. 368. V. 3. ἦ ῥά νύ σε K. P.

369. ΚΥΡΙΛΛΟΥ.

Πάγκαλόν ἐστ' ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον· ἦν δὲ παρ-
ἐλθῃς
τοὺς τρεῖς, ῥαψῳδεῖς, οὐκ ἐπίγραμμα λέγεις.

370. ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΙΛΛΟΥΣΤΡΙΟΥ.

Οὐ κύνες, οὐ στάλικές με κατήνυσαν, οὐχὶ κυνηγοὶ
δορκάδα· τὸν δ' ἀπὸ γῆς εἰν ἁλὶ πλῆσα μόρον.
ἐξ ὕλης πόντῳ γὰρ ἐνέδραμον· εἶτά με πλεκταὶ
ἕλξαν ἐπ' αἰγιαλοὺς δικτυβόλων παγίδες.
ἤλιτον ἢ χέρσοιο μάτην φυγάς· οὐδ' ἀδίκως με
εἷλε σαγηνευτὴς τἀμὰ λιποῦσαν ὄρη.
οὔποτ' ἄγρης ἁλιῆες ἔτ' ἄστοχον οἴσετε χεῖρα,
χέρσῳ καὶ πελάγει κοινὰ πλέοντες ὕφη.

371. ΑΔΗΛΟΝ.

Δίκτυον ἐκθρώσκοντα πολύπλοκον ἄρτι λαγωὸν
σεῦε κύων θερμοῖς ἴχνεσιν ὠκυπόδην.
τρηχὺν ὃ δ' ἐκνεύσας ταχινῶς πάγον, ἐς βαθὺ πόντου
ἵλατ' ἀλυσκάζων κῦμα παρακτίδιον.
εἰνάλιος τὸν δ' αἶψα κύων βρυχηδὸν ὀδοῦσιν
μάρψε. κυσὶν τλήμων ἦν ἄρ' ὀφειλόμενος.

Nr. 369. V. 1. πᾶν καλόν. P. Nr. 370. V. 3. ἐπέδραμον. Br. V. 7. ἄγρην. P. Nr. 371. V. 3. ταχινοῖς. P.

372. ΑΔΗΛΟΝ.

Λεπτὸν ὑφηναμένα ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχνα
τέττιγα σκολιαῖς ἔνδετον εἶχε πάγαις.
ἀλλ᾽ οὐ μὰν λεπταῖσιν ἐπαιάζοντα ποδίστραις
τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα παρετρόχασα·
λύσας δ᾽ ἐκ βροχίδων ἀπεκούφισα, καὶ τόδ᾽ ἔλεξα·
σώζου μουσείῳ φθεγγόμενος κελάδῳ.

373. ΑΔΗΛΟΝ.

Τίπτ᾽ ἐμὲ τὸν φιλέρημον ἀναιδεῖ ποιμένες ἄγρῃ
τέττιγα δροσερῶν ἕλκετ᾽ ἀπ᾽ ἀκρεμόνων,
τὴν Νυμφέων παροδῖτιν ἀηδόνα, κῆματι μέσσῳ
οὔρεσι καὶ σκιεραῖς ξουθὰ λαλεῦντα νάπαις;
ἠνίδε καὶ κίχλην καὶ κόσσυφον, ἠνίδε τόσσους
ψᾶρας, ἀρουραίης ἅρπαγας εὐπορίης.
[P] καρπῶν δηλητῆρας ἐλεῖν θέμις· ὅλλυτ᾽ ἐκείνους.
φύλλων καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐστὶ δρόσου;

374. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἄενναον ΚΑΘΑΡΗΝ με παρερχομένοισιν ὁδίταις
πηγὴν ἀμβλύζει γειτονέουσα νάπη·

Nr. 372. V. 1. Fort. ῥαδινοῖς ποσὶν ἰστόν. V. 3. οὐμὶν. P. ἐπαιάζοντα ποδάγραις. Plan. Nr. 373. V. 3. παριδίτην. P. V. 6. ἅρπαγες. V. 8. τί φθόνος. P.

πάντη δ' αὖ πλατάνοισι καὶ ἡμεροθαλλέσι δάφναις
ἔστεμμαι, σκιερὴν ψυχομένη κλισίην·
τοὔνεκα μή με θέρευς παραμείβεο· δίψαν ἀλαλκὼν
ἄμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ κόπον ἡσυχίῃ.

375. ΑΔΗΛΟΝ.

Τίς ποτ' ἀκηδέστως οἰνοτρόφον ὄμφακα Βάκχου
ἀνὴρ ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν,
χείλεα δὲ στυφθεὶς ἀπό μιν βάλεν, ὡς ἂν ὀδίταις
εἴη νισσομένοις ἡμιδαὲς σκύβαλον;
εἴη οἱ Διόνυσος ἀνάρσιος, οἷα Λυκοῦργος
ὅττι μιν αὐξομέναν ἔσβεσεν εὐφροσύναν.
τοῦδε γὰρ ἂν τάχα τις διὰ πώματος ἢ πρὸς ἀοιδὰς
ἤλυθεν, ἢ γοεροῦ κάδεος ἔσχε λύσιν.

376. ΑΔΗΛΟΝ.

Τίπτ' ἐμὲ τὴν ἀνέμοισιν ἀλώσιμον, ἠλεὲ τέκτον,
τήνδε πίτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον;
οὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας; ὅ τοι Βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί· πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει;

377. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τάνταλος οὐδὲν ἔτρωγε· τινασσομένων γὰρ ὕπερθεν
καρπὸς ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτὸν ἔφευγε φυτῶν,

Nr. 374. V. 3. ἡμεροθηλέσι Graef. V. 4. σκιερῇ . . κλισίῃ. Plan. V. 5. οὔνεκα et ἀλάλκω. P. Nr. 375. V. 4. νισομένοις. P. V. 5. Λυκούργῳ. Plan. V. 6. Fort. ὅττι οἱ. V. 8. κήδεος. Plan. Nr. 377. V. 2. αὐτῶν. P.

καὶ διὰ τοῦτο τροφῆς κεχρημένος, ἧττον ἐδίψα.
εἰ δὲ καὶ ἔτρωγεν σῦκα πεπαινόμενα,
καὶ βραβύλους, καὶ μῆλα, τί τηλίκον ἀνδράσι νεκροῖς
δίψος ἀπὸ χλωρῶν γίγνεται ἀκροδρύων;
ἡμεῖς δ' ἐσθίομεν κεκλημένοι ἁλμυρὰ πάντα,
χέννια, καὶ τυρούς, χηνὸς ἁλιστὰ λίπη,
ὄρνια καὶ μύσχεια· μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖς.
πάσχομεν οὐκοῦν σεῦ, Τάνταλε, πικρότερα.

378. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τειχίον ὑπνώοντι
νυκτὸς ἐπιστῆναι φασὶ Σάραπιν ὄναρ,
καὶ χρησμῳδῆσαι· κατακείμενος οὗτος, ἀνίστω,
καὶ κοιμῶ μεταβάς, ὦ τάλας, ἀλλαχόθι.
[P] ὃς δὲ διϋπνισθεὶς μετέβη. τὸ δὲ σαθρὸν ἐκεῖνο
τειχίον ἐξαίφνης εὐθὺς ἔκειτο χαμαί.
σῶστρα δ' ἔωθεν ἔθυε θεοῖς χαίρων ὁ κακοῦργος,
ἥδεσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνοις.
ἀλλ' ὁ Σάραπις ἔχρησε πάλιν, διὰ νυκτὸς ἐπιστάς·
κήδεσθαί με δοκεῖς, ἄθλιε, τῶν ἀδίκων;
εἰ μὴ νῦν σε μεθῆκα θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυπον
νῦν ἔφυγες, σταυρῷ δ' ἴσθι φυλαττόμενος.

V. 5. καὶ βαρβιβλους κ. μ. τιληκον. P. In marg. τί λῆκον ἀν' ἀνδρ. V. 7. κεκλιμένοι. P. V. 9. ὄρβια καὶ μόσχια. P. Nr. 378. V. 1. παραστειχίον. P. V. 3. κατακείμενος. P. ἀνίστω. P. V. 4. Fort. ὦ τάλαν. V. 7. ἔθυεν. P. V. 9. ἀπίχρησε. P. V. 12. δ' εὖ ἴσθι. P.

379. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Φασὶ παροιμιακῶς, κἂν ὗς δάκοι ἄνδρα πονηρόν·
ἀλλὰ τόδ' οὐχ' οὕτω φημὶ προσῆκε λέγειν·
ἀλλὰ δάκοι κἂν ὗς ἀγαθοὺς καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας,
τὸν δὲ κακὸν δεδιὼς δήξεται οὐδὲ δράκων.

380. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τινός, ἐπὶ τὸ μὴ δύνασθαι τοῖς ποιήμασι Παλλαδᾶ ἐξισοῦσθαι.

Εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν,
τολμῷεν δ' ἐρίσαι σκῶπες ἀηδονίσιν,
εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
ἴσα ποεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδίῳ δύναμαι.

381. ΟΜΗΡΟΚΕΝΤΡΩΝ.

εἰς Λέανδρον καὶ Ἱρώ.

Ἀκτῇ ἐπὶ προὐχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ,
παρθένος αἰδοίη ὑπερῴιον εἰσαναβᾶσα
πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει,
κεῖνον οἰομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
νηχόμενος, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπεραάσκοι

Nr. 379. V. 1. et 3. Fort. κἂν μῦς. V. 2. προιῆκε. P. V. 3. δάκοι ἄν. P. Nr. 380. V. 4. ποιεῖν. Plan. Nr. 381. V. 1. προχοούσῃ. P. V. 3. ἐφεστήκει. P. V. 5. οἴομένη. P. V. 6. ἐκπεραάσκοι. P.

νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι·
φόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.
ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐγεγάασι,
παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν,
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας,
οἳ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην.

382. ΑΛΛΟ.

ὁ πρῶτος Ἠχοῦς ἀκούσας.

Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ναίει ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἢ θεός, ἠὲ γυνή· τοὶ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες.
[P] εἰ δὲ φθεγξαμένου του ἢ αὐδήσαντος ἀκούσῃ,
αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύει.
ἀλλὰ τίη τοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἕκαστα;
τὴν δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύναμ' ἀντίον, οὔτε νοῆσαι.
ὑπποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.

383. ΜΗΝΕΣ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ.

Πρῶτος Θὼθ ἐδάη δρεπάνην ἐπὶ βότρυν ἐγείρειν.
ἰχθυβόλοισι Φαωφὶ φέρει πανδήμιον ἄγρην.

Nr. 382. V. 2. ἔτυμον P. V. 6. εἰ δὴ φ. τοῦ καὶ. P. V. 7. αὐδήεις. P. V. 8. διεξέρχεσθαι. P.

Πληϊάδων φαίνουσαν Ἀθὼρ τεκμαίρεται ὥρην.
Χοιὰκ σπειρομένων σταχύων δείκνυσι γενέθλην.
Τυβὶ δὲ πορφύρεον βουληφόρον εἶμα τιταίνει.
[σημαίνει πλωτῆρσι Μεχεὶρ πλόον ἀμφιπολεύειν.]
Ἄρεος ὅπλα φέρειν Φαμενὼθ δείκνυσι μαχηταῖς.
εἰαρινῶν Φαρμουθὶ ῥόδων πρωτάγγελός ἐστι.
λήϊα δ' αὐανθέντα Παχὼν δρεπάνῃσι φυλάσσει.
εὐκάρπου δὲ Παῦνὶ προάγγελός ἐστιν ὀπώρης.
καὶ σταφυλὴν κατέχων εὐάμπελός ἐστιν Ἐπηφί.
καὶ Μεσορὶ Νείλοιο φέρει φυσίζοον ὕδωρ.

384. ΜΗΝΕΣ ΡΩΜΑΙΩΝ.

Ἐξ ἐμέθεν λυκάβαντος * ὑπνελίοιο θύρητρα
Αὐσονίης ὕψος δέρκεται Ἠέλιος.
Αὐτὰρ ἐγὼ θαμινῇσι γύην νιφάδεσσι διαίνω,
τεύχων εἰαρινῆς ἔγκυον ἀγλαΐης.
Ἄρχετ' Ἄρης ἀπ' ἐμεῖο, καὶ ἄνθεα, καὶ γλάγος ἡδύ·
ἴση δ' εἰκοστῷ ἤματι νὺξ τελέθει.
Ἐντύνοι τῆμόςδε φυτοσκάφος, ἔρνεα τάμνων,
ῥίζῃ ἐπ' ἀγροτέρῃ ἦμερον ἀκρέμονα.
Οἴγεται ἄρτι θάλασσα· ἐφοπλίζοιτε δὲ νῆας·
ὥριον ἀκλύστων ἐκτὸς ἄγειν λιμένων.

Nr. 383. V. 6. accessit ex Plan. V. 7. ἄρεως. P. V. 9. φυλάττει. P. V. 12. φυσίζωον. P. Nr. 384. V. 1. ὑπ' ἠελίοιο. Plan. ἀνοιγομένοιο θυρέτρου. Br. V. 5. ἤδη. P. V. 7. τῆμος φ. P. V. 8. ἐπακροτάτη. P. V. 10. ὕγειν. P.

Μεσσάτιος ῥόδου εἰμὶ καὶ ἀργεννοῖο κρίνοιο,
καὶ ξανθῆς κεράσου βρίθομαι ἀκρέμοσιν.
Καρκίνον Ἠέλιος μετανείσεται· ἀστάχυας δὲ
καρφαλέους κείρει γειοπόνος δρεπάνῃ.
Κρίνω ἐγὼ Δηὼ καὶ ἀχυρμιάς· ἐν δὲ λέοντι
ἀτρεκέα τελέθει χεύματα Νηϊάδων.
[P] Βρίθω ἐγὼ σταφυλῇ, βρίθω δ' ἐπὶ πᾶσιν ὀπώρῃ·
αὖθις δ' ἰσοπαλὴς γίγνεται ἤματι νύξ.
Τίς δέ κ' ἐμεῖο πέλοι γλυκερώτερος, ὃς μέθυ ληνῷ,
ἡδυεπῆ κατάγω Βάκχον ἀπ' οἰνοπέδου;
Εἴ τοι Ἀθηναίης πέλει ἔρνεα, ὥριον ἤδη
καρπὸν ἀποθλίβειν, μνῆστιν ἔχειν καμάτων.
Παύσασθαι νειοῦ κέλομαι· γλαγόωντι γὰρ ἤδη
σπέρματι ῥιγεδανὴ πηγυλὶς ἀντιάσει.

385. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀκρόστιχα εἰς τὴν Ἰλιάδα κατὰ ῥαψῳδίαν.

Ἄλφα λιτὰς Χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων.
Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχει, ἀγορήν, καὶ νῆας ἀριθμεῖν.
Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἴοις μόθος ἐστὶν ἀκοί-
ταις.
Δέλτα θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, ἄρεος ἀρχή.

V. 13. καρκίνος. P. μετανίσσεται. Ib. V. 14. καρφαλέας. P. V. 15. δὴν καί. P. V. 17. ἐπὶ πᾶσι. P. ἔτι πάσῃ. Br. V. 19. πέλει. P. ὃς μέθυ Ληνῷ ἐπικατάγω. P. ἡδὺ ἐπικατάγω. Plan. V. 21. ἀθηναίη. P. V. 22. ῥηγεδανή. P.

Εἰ, βάλλει Κυθέρειαν, Ἀρηΐ τε Τυδέος υἱός·
Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἕκτορός ἐστ' ἀριστεύς·
Ἦτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἕκτορι δίῳ.
Θῆτα θεῶν ἀγορή· Τρώων κράτος· Ἕκτορος εὖχος.
Ἐξέσίη Ἀχιλῆος ἀπειθέος ἐστὶν Ἰωτα·
Κάππα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἦλυθον ἄνδρες.
Λάμβδα δ' ἀριστῆας Δαναῶν βάλον Ἕκτορος ἄνδρες.
Μῦ Τρώων παλάμῃσι κατήρεπε τεῖχος Ἀχαιῶν.
Νῦ δὲ Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρῃ.
Ξῖ Κρονίδην ὕπνῳ λεχέεσσί τε ἧπαφεν Ἥρη.
Οὐ Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι καὶ Ἥρῃ.
Πῖ Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἕκτορος αἰχμή.
Ῥῶ Δαναοὶ Τρῶές τε νέκυν πέρι χεῖρας ἔμισγον.
Σῖγμα Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα.
Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.
Υ̓͂ μακάρων ἔρις ὦρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.
Φῖ [κρατερῶς] κατὰ κεύμαθ' ἐδάμνατο Τρῶας Ἀχιλλεύς.
Χῖ δ' ἄρα τρὶς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.
Ψῖ Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.
Ὦ Πριάμῳ νέκυν υἱὰ λαβὼν γέρα δῶκεν Ἀχιλλεύς.

Nr. 325. V. 5. ἄρη τε ὁ T. P. V. 14. λεχέεσσί τε ὕπνῳ. V. 19. ἕκτορε. P. V. 21. κρατερῶς omissum in P. accessit ex Cod. Homeri Vratisl.

[F] 386. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἄ Κύπρις πρώαν γυμνάν σ' ἐβόασεν ἰδοῦσα·
φεῦ, φεῦ, πῶς σταγόνων ἔκτοθεν Οὐρανίων,
ζαλώσας ὠδῖνα Θαλάσσας, ὁ θρασὺς ἄλλαν
Νεῖλος ἀπὸ γλυκερῶν Κύπριν ἀνῆκε βυθῶν;

387. ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, οἱ δὲ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ.

Ἕκτορ, Ἀρηΐων αἷμα, κατὰ χθονὸς εἴ που ἀκούεις,
χαῖρε, καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος.
Ἴλιον οἰκεῖται πλειὴ πόλις, ἄνδρας ἔχουσα
σοῦ μὲν ἀφαυροτέρους, ἀλλ' ἔτ' ἀρηϊφίλους·
Μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. παρίστασο, καὶ λέγ' Ἀχιλλεῖ
Θεσσαλίην πεῖσθαι πᾶσαν ὑπ' Αἰνεάδαις.

388. 389.

Πρὸς ταῦτα ὑπέγραψε στρατιώτης, φασὶ δὲ Τραϊανοῦ εἶναι,

Θάρσυνοι· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον.

Nr. 386. V. 1. ἐβόασεν. P. Nr. 387. V. 1. ἀκοίοις. P. V. 2. ἄμπνευσον ὑπὲρ πατρίδος βαιόν. P. Nr. 388. θάρσυνος. P.

εἶτα τοῦ Βασιλέως ἐπαινέσαντος καὶ ῥάψαντος·

Δήλωσόν μοι τίς εἶ·

ἀντέγραψεν·

Εἰμὶ μὲν εὐθώρηκος Ἐνυαλίου πολεμιστής·
εἰμὶ δὲ καὶ θεράπων Ἑλικωνίου Ἀπόλλωνος,
αὐτοῖς ἐν πρώτοισι λελεγμένος ἀσπιδιώταις.

390. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ.

Παισὶν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
θεῖσα, καὶ ἀπλήστῳ δαίμονι μεμφομένη,
τέτρατον ἄλγος ἔτικτε, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἀδήλους
ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζωὸν ἔθηκε βρέφος,
οὐ θρέψω, λέξασα· τί γὰρ πλέον; Ἅιδι μαστοὶ
πάμνετε· κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

391. ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Τὰν ἦβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς
ἅδε Ποσειδῶνος, καὶ Διὸς ἁ γενεά.
κεῖται δέ σφιν ἀγὼν οὐ χαλκέου ἀμφὶ λέβητος,
ἀλλ' ὅστις ζωὰν οἴσεται ἢ θάνατον.
Ἀνταίου τὸ πτῶμα· πρέπει δ' Ἡρακλέα νικᾶν
τὸν Διός. Ἀργείων ἁ πάλα, οὐ Λιβύων.

Nr. 391. Δοτίμου. P. V. 1. πάλης. P. V. 3. χάλκεος. P. V. 4. εἴσεται. P.

392. ΔΗΛΟΝ.

Εἴ τις ἀπάγξασθαι μὲν ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,
ἐξ Ἱερᾶς πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

393. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐδεὶς καὶ καθαρὸς καὶ μείλιχος ἦλυθεν ἄρχων.
ἓν γὰρ ἑνὸς δοκέει δόγματος ἀντίπαλον·
τὸ γλυκὺ τοῦ κλέπτοντος, ὑπερφιάλου δὲ τὸ ἀγνόν.
ὄργανα τῆς ἀρχῆς ταῦτα δύ' ἐστὶ πάθη.

[P] 394. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Χρυσέ, πάτερ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱέ,
καὶ τὸ ἔχειν σε, φόβος· καὶ μὴ ἔχειν σ', ὀδύνη.

395. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος εἶπεν Ὀδυσσεύς,
ἐν γὰρ τοῖς Κίρκης ἔκχυτον οὐκ ἔφαγεν,
οὔ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντ' ἐνόησεν,
εἶπεν ἂν οἰμώζειν καὶ δέκα Πηνελόπαις.

Nr. 392. V. 2. Ἱεραπόλεως. Br. Nr. 393. V. 4. τῆς ἀρετῆς. P. Nr. 394. V. 2. καὶ τὸ μὴ ἔχειν σε λίαν. P. Nr. 395. V. 1. γλυκίον γ' ἦς. Plan. εἶπεν Ὅμηρος. P. V. 2. τῆς Κ. ἔγχυτον. Br. V. 3. Πηνελόπας. P.

396. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Ὄρθριος εὐπλέκτοιο λίνου νεφοειδέϊ κόλπῳ
ἔμπεσε σὺν κίχλῃ κόσσυφος ἡδυβόας.
καὶ τὰν μὲν πανάφυκτος ἕλε βρόχος· ὠκὺ δ' ἀπέπτα
ἐξ ὀρνιθοπέδας ᾠδὸς ἐρημοφίλας.
ἦ τάχα που τριμάκαιρα φιλαγρέτις ὄρνιν ἀοιδὸν
Ἄρτεμις εὐμόλπῳ λῦσεν ἄνακτι λύρης.

397. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Φεῦγε Λάκων ποτὲ δῆριν· ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ
εἶπε, κατὰ στέρνων ἄορ ἀνασχομένη·
ζώων μὲν σέο μητρὶ διαμπερὲς αἶσχος ἀνάπτεις,
καὶ κρατερῆς Σπάρτης πάτρια θεσμὰ λύεις·
ἢν δὲ θάνῃς παλάμῃσιν ἐμαῖς, μήτηρ μὲν ἀκούσω
δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι σωζομένη.

398. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΠ. ΑΙΓ.

Ὅλκὰς ὕδωρ προφυγοῦσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἐν χθονὸς ἀγκοίναις ὤλετο μητριάσιν.
ἱσταμένην γὰρ πυρσὸς ἐπέφλεγε· καιομένη δὲ
δυσμενέων ὑδάτων συμμαχίην ἐκάλει.

Nr. 396. V. 4. *ἐρημοφίλους*. P. V. 6. *εὐμόλπῳ*. P. Nr. 398. V. 2. *δημητρίας*. P.

399. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἥλιον νίκησε τεὸς νόος ἠδὺ φαείνων,
αἰὲν ἀπαστράπτων βροτοφεγγέα πάνσοφον αἴγλην,
ἠδυφαῆ, χαρίεσσαν, * ἀπαστράπτουσαν ἀϋτως.

400. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὅταν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ τοὺς λόγους,
τῆς παρθένου τὸν οἶκον ἀστρῷον βλέπων.
εἰς οὐρανὸν γάρ ἐστι σοῦ τὰ πράγματα,
Ὑπατία σεμνή, τῶν λόγων εὐμορφία,
ἄχραντον ἄστρον τῆς σοφῆς παιδεύσεως.

401. ΑΔΗΛΟΝ, οἱ δὲ ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἡ φύσις ἐξεῦρεν, φιλίης θεσμοὺς ἀγαπῶσα,
τῶν ἀποδημούντων ὄργανα συντυχίης,
τὸν κάλαμον, χάρτην, τὸ μέλαν, τὰ χαράγματα χειρός,
σύμβυλα τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχνυμένης.

[P] 402. ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

εἰς τὸν τάφον Πομπηΐου ἐν Αἰγύπτῳ.

Τῷ ναοῖς βρίθοντι πύση σπάνις ἔπλετο τύμβου.

Nr. 399. V. 3. ἀποστάζουσαν ἀλήκτους. Br. Fort. ἀδούκως.
Nr. 402. τῶν βοῖ σβρίθοντι. P.

403. *ΜΑΚΚΙΟΥ.*

Αὐτὸς ἄναξ ἔμβαινε θοῷ πηδήματι, ληνοῦ
λακτιστής, ἔργου δ' ἡγέο νυκτερίου,
λεύκωσαι πόδα γαῦρον, ἐπίῤῥωσαι δὲ χορείην
λάτριν, ὑπὲρ κούφων ζωσάμενος γονάτων·
εὔγλωσσον δ' ὀχέτευε κενοὺς μάκαρ ἐς πιθεῶνας
οἶνον, ἐπὶ ψαιστοῖς καὶ λασίῃ χιμάρῳ.

404. *ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.*

Ἃ καλόν, αὐτοπόνητον ἐν αἰθέρι ῥεῦμα μελισσῶν,
κἄπλαστοι χειρῶν αὐτοπαγεῖς θαλάμαι,
προίκιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρις, οὐχὶ μακέλλας,
οὐ βοός, οὐ γαμψῶν δευομένα δρεπάνων,
γαυλοῦ δὲ σμικροῖο, τόθι γλυκὺ νᾶμα μέλισσα
πηγάζει, σκήνευς δαψιλὲς ἐξ ὀλίγου.
χαίροιτ' εὐαγέες, καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνεσθε,
αἰθερίου πτηναὶ νέκταρος ἐργάτιδες.

405. *ΔΙΟΔΩΡΟΥ.*

Ἀδρήστειά σε δῖα, καὶ ἰχναίη σε φυλάσσοι
παρθένος, ἡ πολλοὺς ψευσαμένη, Νέμεσις.

Nr. 403. V. 3. *λευκῶσαι* et *ἐπιῤῥῶσαι*. P. V. 4. *χλαῖναν ὑπέρ*. Br. Nr. 404. V. 2. *αἱ πλασταί*. P. V. 3. *ἀνθρώπωι*. P. *μακέλλαις*. Ib. V. 5. *γλαυκοῦ*. P. V. 6. *σκήνες δαψηλές*. P. in marg. *γρ. δαψαλές*. *οι*
ἐξολύγον. Ib. Nr. 405. V. 1. *φυλάσσει*. P.

δείδια σόν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον, ἠδὲ σά, κοῦρε,
δήνεα, θεσπεσίης καὶ μένος ἠνορέης,
καὶ σοφίην, καὶ μῆτιν ἐπίφρονα. τοιάδε τέκνα,
Δροῦσε, πέλειν μακάρων πευθόμεθ' ἀθανάτων.

406. ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΚΑΡΥΣΤΙΟΥ.

Ἀργυρέη κρήνη με, τὸν οὐκέτι μακρὰ βοῶντα
βάτραχον, οἰνηραῖς ἔσχεν ὑπὸ σταγόσι.
κεῖμαι δ' ἐν Νύμφαις, κείναις φίλος, οὐδὲ Λυαίῳ
ἐχθρός, ὑπ' ἀμφοτέρων λουόμενος σταγόσιν.
ὀψέ ποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα. φεῦ, τίνες ὕδωρ
πίνουσιν, μανίην σώφρονα μαινόμενοι;

407. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ * ΚΑΡΥΣΤΙΟΥ.

Ἀμῴϊον Ἱπποκράτευς ἔθανε βρέφος, ἐς πλατὺ πόντου
χεῖλος γειτοσύνης ἑρπύσαν ἐκ καλύβης,
πλεῖον ἐπεὶ μαζῶν ἔπιεν ποτόν. ἔρρε θάλασσα,
ἣ βρέφος ὡς μήτηρ ψεύσαο δεξαμένη.

408. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἴθε με παντοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι ἀήταις,
ἢ Λητοῖ στῆναι μαῖαν ἀλωομένῃ.

V. 3. κοῦρα. P. Nr. 406. V. 1. ἐμέ. P. V. 2. In marg. γρ. χεῦεν. P. V. 6. ἐκώμασα. P. Nr. 408. V. 2. ἀλωομένην. P.

[P] οὐκ ἂν χητοσύνην τόσον ἔστενον. οἳ ἐμὲ δειλήν,
ὅσσαις Ἑλλήνων νήυσὶ παραπλέομαι,
Δῆλος ἐρημαίη, τὸ πάλαι σέβας. ὄψέ μοι Ἥρη
Λητοῦς, ἀλλ' οἰκτρὴν τήνδ' ἐπέθηκε δίκην.

409. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Εἴ τινα μὴ τέρπει λωτοῦ χέλυς, ἢ γλυκὺς ἦχος
ψαλμῶν, ἢ τριγέρων νεκτάρεος Βρόμιος,
ἢ πεῦκαι, κοῦροι, στέφανοι, μύρα, λιτὰ δὲ δειπνῶν
λαθροπόδας τρώκταις χερσὶ τίθησι τόκους,
οὗτος ἐμοὶ τέθνηκε * περίμνηστιν δὲ παρέρπω
νεκρόν, ἐς ἀλλοτρίους φειδόμενον φάρυγας.

410. ΤΥΛΛΙΟΥ ΣΑΒΙΝΟΥ.

Σμίνθος, ὁ παντοίης δαιτὸς λίχνος, οὐδὲ μυάγρης
δειλός, ὁ καὶ θανάτου κέρδεα ληζόμενος,
νευρολάλον Φοίβου χορδὴν θρίσεν· ἡ δ' ἐπὶ πῆχυν
ἑλκομένη θηρὸς λαιμιὸν ἀπερρόχισεν.
τόξων εὐστοχίην θαυμάζομεν· ὃς δὲ κατ' ἐχθρῶν
ἤδη καὶ κιθάρην εὔστοχον ὅπλον ἔχει.

V. 14. *ναυσί.* P. V. 5. *ὄψεποι.* P. Nr. 409. V. 1. *λωτός.* Br. V. 3. *ἢ πεύκας.* P. V. 3. *λειτά.* P. V. 4. *τρώκτας.* P. V. 5. Fort. *τέθνηκε πάλαι· νῆστιν δέ.* V. 6. *φάρυγα.* P. Nr. 410. V. 6. *ἄστοχον.* P.

411. ΜΑΚΚΙΟΥ.

Ἤλλακτ' ἐξαπίνης Κορνήλιος, οὐδ' ἐπὶ λιτῷ
τέρπεται ἡμετέρῳ μουσοχαρεῖ βιότῳ·
κούφης δ' αἰωρεῖται ἀπ' ἐλπίδος· οὐκέτι δ' ἡμεῖς
οἱ πάρος· ἀλλ' ἑτέρης ἐλπίδος ἐκκρέμαται.
εἴκωμεν, ψυχή, πεπαλαίσμεθα, μηδὲ βιάζου·
εἰς ἔδαφος τέχνης κείμεθ' ὑπ' ἀργυρέης.

412. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἤδη καὶ ῥόδον ἐστί, καὶ ἀκμάζων ἐρέβινθος,
καὶ καυλοὶ κράμβης, Σωσύλε, πρωτοτόμου,
καὶ μαίνη * ζαλαγεῦσα, καὶ ἀρτιπαγὴς ἁλίτυρος,
καὶ θριδάκων οὔλων ἀφροφυῆ πέταλα.
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὔτ' ἐν ἀπόψει
γιγνόμεθ', ὡς αἰεί, Σωσύλε, τὸ πρότερον;
καὶ μὴν Ἀντιγένης καὶ Βάκχιος ἐχθὲς ἔπαιζον·
νῦν δ' αὐτοὺς θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν.

413. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἡ τερεβινθώδης, ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαιή,
νησίς, ἀλλ' ὁμαλὴ πᾶσα καὶ ἀστύφελος·
[P] αἱ δ' ἀγχοῦ, μεγάλαι τε καὶ εὐρέες, ἀλλ' ἐπὶ πουλὺ
τρηχεῖαι· μεγέθει τοῦτο περισσότεραι.

Nr. 411. V. 1. ἔτι λιτῷ. Br. V. 2. μουσοχαρῆ. P. V. 3. Fort. ἀπ' ἐλπίδος cum Schaefero. V. 5. εἴκομεν. P. Nr. 412. V. 2. καυλοῖα. P. V. 3. λαλαγεῦσα. Br. σελαγεῦσα. Jos. Scaliger. Nr. 413. V. 2. νήσοις. P. V. 3. πολύ. P.

καρποῖς, οὐ σταδίοισιν ἐρίζομεν· οὐδὲ γὰρ αὖλαξ
Αἰγύπτου Λιβύης ψάμμου ἐπιστρέφεται.

414. ΓΕΜΙΝΟΥ.

Ἡ παλίουρος ἐγώ, τρηχὺ ξύλον· * ἴος ἐν ἔρκει·
τίς μ' ἄφορον λέξει, τὴν φορίμων φύλακα;

415. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἤμην καὶ προπάροιθε συνέμπορος ἀνέρι κέρδους,
ἡνίκα δημοτέρην Κύπριν ἐναυτολόγει·
κεῖθεν καὶ συνέπηξεν ἐμὴν τρόπιν, ὄφρα με λεύσσῃ
Κύπρις, τὴν ἀπὸ γῆς εἰν ἁλὶ φεμβομένην.
ἔστιν ἑταίρειος μὲν ἐμοὶ στόλος, εἰσὶ δὲ λεπταὶ
κάρπασα, καὶ λεπτὸν φῦκος ὑπὲρ σανίδων.
ναυτίλοι, ἀλλ' ἄγε πάντες ἐμῆς ἐπιβαίνετε πρύμνης
θαρρᾶλέως· πολλοὺς οἶδα φέρειν ἐρέτας.

416. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἡ ναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφουμένη,
πρὸς τὸν γενάρχην πόντον ἤλυθον θεοῦ·
ἀνὴρ γὰρ ὥρης μ' ἔμπορος τεκτήνατο,
καλέσας ΕΤΑΙΡΗΝ· εἰμὶ γὰρ πᾶσιν φίλη.

Nr. 414. V. 1. Fort. εἰμὶ δ' ἐν ἔρ. V. 2. ἀφορῶν. P. Nr. 415. V. 2. ἐναυστολόγει. P. V. 3. λεύσσει. P. V. 5. ἑταιρειος ἐμοί. P. et in marg. ἑταιρείοις ἐμοὶ στόλος. Nr. 416. V. 4. εἰμὶ τάν. P.

411. *ΜΑΚΚΙΟΥ.*

Ἤλακτ' ἐξαπίνης Κορνήλιος, οὐδ' ἐπὶ λιτῷ
τέρπεται ἡμετέρῳ μουσοχαρεῖ βιότῳ·
κούφης δ' αἰωρεῖται ἀπ' ἐλπίδος· οὐκέτι δ' ἡμεῖς
οἱ πάρος· ἀλλ' ἑτέρης ἐλπίδος ἐκκρέμαται.
εἴκωμεν, ψυχή, πεπαλαίσμεθα, μηδὲ βιάζου·
εἰς ἔδαφος τέχνης κείμεθ' ὑπ' ἀργυρέης.

412. *ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.*

Ἤδη καὶ ῥόδον ἐστί, καὶ ἀκμάζων ἐρέβινθος,
καὶ καυλοὶ κράμβης, Σωσύλε, πρωτοτόμου,
*καὶ μαίνη * ζαλαγεῦσα, καὶ ἀρτιπαγὴς ἁλίτυρος,*
καὶ θριδάκων οὖλων ἀφροφυῆ πέταλα.
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὔτ' ἐν ἀπόψει
γιγνόμεθ', ὡς αἰεί, Σωσύλε, τὸ πρότερον;
καὶ μὴν Ἀντιγένης καὶ Βάκχιος ἐχθὲς ἔπαιζον·
νῦν δ' αὐτοὺς θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν.

413. *ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.*

Ἡ τερεβινθώδης, ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαιή,
νησίς, ἀλλ' ὁμαλὴ πᾶσα καὶ ἀστύφελος·
[P] *αἱ δ' ἀγχοῦ, μεγάλαι τε καὶ εὐρέες, ἀλλ' ἐπὶ πουλὺ*
τρηχεῖαι· μεγέθει τοῦτο περισσότεραι.

Nr. 411. V. 1. *ἔτι λιτῷ*. Br. V. 2. *μουσοχαρῆ*. P. V. 3. Fort. *ἐπ' ἐλπίδος* cum Schaefero. V. 5. *εἴκομεν*. P. Nr. 412. V. 2. *καυλοῖο*. P. V. 3. *λαλαγεῦσα*. Br. *σιλαγεῦσα*. Jos. Scaliger. Nr. 413. V. 2. *νήσοις*. P. V. 3. *πολύ*. P.

καρποῖς, οὐ σταδίοισιν ἐρίζομεν· οὐδὲ γὰρ αὖλαξ
Αἰγύπτου Λιβύης ψάμμου ἐπιστρέφεται.

414. ΓΕΜΙΝΟΥ.

Ἡ παλίουρος ἐγώ, τρηχὺ ξύλον· * ἴος ἐν ἔρκει·
τίς μ' ἄφορον λέξει, τὴν φορίμων φύλακα;

415. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἤμην καὶ προπάροιθε συνέμπορος ἀνέρι κέρδους,
ἡνίκα δημοτέρην Κύπριν ἐναυτολόγει·
κεἶθεν καὶ συνέπηξεν ἐμὴν τρόπιν, ὄφρα με λεύσσῃ
Κύπρις, τὴν ἀπὸ γῆς εἰν ἁλὶ ῥεμβομένην.
ἔστιν ἑταίρειος μὲν ἐμοὶ στόλος, εἰσὶ δὲ λεπταὶ
κάρπασα, καὶ λεπτὸν φῦκος ὑπὲρ σανίδων.
ναυτίλοι, ἀλλ' ἄγε πάντες ἐμῆς ἐπιβαίνετε πρύμνης
θαῤῥαλέως· πολλοὺς οἶδα φέρειν ἐρέτας.

416. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἡ ναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφουμένη,
πρὸς τὸν γενάρχην πόντον ἤλυθον θεοῦ·
ἀνὴρ γὰρ ὥρης μ' ἔμπορος τεκτήνατο,
καλέσας ΕΤΑΙΡΗΝ· εἰμὶ γὰρ πᾶσιν φίλη.

Nr. 414. V. 1. Fort. εἰμὶ δ' ἐν ἔρ. V. 2. ἀφορῶν. P. Nr. 415. V. 2. ἐναυστολόγει. P. V. 3. λεύσσει. P. V. 5. ἑταιρειὸς ἐμοί. P. et in marg. ἑταιρείοιος ἐμοὶ στόλος. Nr. 416. V. 4. εἰμὶ τάν. P.

ἔμβαινε θαῤῥῶν· μισθὸν οὐκ αἰτῶ βαρύν.
ἐλθόντα δέχομαι πάντα· βαστάζω ξένον,
ἀστόν τ' ἐπὶ γαίης, κἢν βυθῷ μ' ἐρέσσετε.

417. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Θηρευτὴν Λάμπωνα, Μίδου κύνα, δίψα κατέκτα,
καίπερ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον.
ποσσὶ γὰρ ὤρυσσεν νοτερὸν πέδον, ἀλλὰ τὸ νωθὲς
πίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐτάχυνεν ὕδωρ·
πίπτε δ' ἀπαυδήσας· ἡ δ' ἔβλυσεν. ἦ ἄρα, Νύμφαι,
Λάμπωνι κταμένων μῆνιν ἔθεσθ' ἐλάφων.

418. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἴσχετε χεῖρα μυλαῖον, ἀλετρίδες, εὕδετε μακρά,
κἢν ὄρθρον προλέγῃ γῆρυς ἀλεκτρυόνων·
Δηὼ γὰρ Νύμφαισι χερῶν ἐπετείλατο μόχθους·
αἱ δὲ κατ' ἀκροτάτην ἀλλόμεναι τροχιήν,
ἄξονα δινεύουσιν· ὁ δ' ἀκτίνεσσιν ἑλικταῖς
στρωφᾶται πισύρων κοῖλα βάρη μυλάκων.
γευόμεθ' ἀρχαίου βιότου πάλιν, εἰ δίχα μόχθου
δαίνυσθαι Δηοῦς ἔργα διδασκόμεθα.

V. 5. οὐκετῶ. P. οὐκ αἰτῶ. in marg. V. 6. βαστάζων ξίναν. P. V. 7. ὥς ποτ' ἐπί. P. ἐρέσσεται. Ib. Nr. 417. V. 5. πίπτεν. P. αἱ δ' ἔβλυσαν παρὰ ν. Ib. V. 6. κταμένων. P. Nr. 418. V. 2. προλέγει. P. V. 3. χορῶν. P. V. 4. ἀλ λ όμενον προχιήν. P. in marg. τροχιήν. V. 5. δινεῦσιν. P. V. 6. στρωφᾶ πισ. P.

[P] 419. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Κῆν μυχὸν Ὀρκυναῖον, ἢ ἐς πύματον Σολόεντα
ἔλθῃ, καὶ Λιβυκῶν κράσπεδον Ἐσπερίδων
Καῖσαρ ὁ πουλυσέβαστος, ἅμα κλέος εἶσιν ἐκείνῳ
πάντῃ. Πυρήνης ὕδατα μαρτύρια.
οἷσι γὰρ οὐδὲ πέριξ δρυτόμοι ἀπεφαιδρύναντο,
λουτρὰ καὶ ἠπείρων ἔσσεται ἀμφοτέρων.

420. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Μὴ κλαίων τὸν Ἔρωτα δόκει, Τηλέμβροτε, πείσειν,
μηδ' ὀλίγῳ παύσειν ὕδατι πῦρ ἀπνεές.
χρυσὸς Ἔρωτος ἀεὶ παιώνιος· ἐσβέσθη δὲ
οὐδὲ τότ' ἐν πολλῷ τικτόμενος πελάγει.

421. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Νῆσοι ἐρημαῖαι, τρύφεα χθονός, ἃς κελαδεινὸς
ζωστὴρ Αἰγαίου κύματος ἐντὸς ἔχει,
Σίφνον ἐμιμήσασθε, καὶ αὐχμηρὴν Φολέγανδρον,
τλήμονες, ἀρχαίην δ' ὠλέσατ' ἀγλαΐην.
ἦ ῥ' ὑμᾶς ἐδίδαξεν ἕνα τρόπον ἡ τότε λευκὴ
Δῆλος, ἐρημαίου δαίμονος ἀρξαμένη.

Nr. 419. V. 2. ἔλθῃς. P. Nr. 420. V. 1. τελέμβροτε. P. Nr. 421. V. 5. ἐὼν τρ. ἦ ποτε κλεινή. Br.

422. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Πρὸς παίδων, εἶπεν, γουνάζομαι, ἤν με θανοῦσαν
στείλῃς, μὴ σπεῖσαι δεύτερα φίλτρα γάμου.
εἶπεν· ὁ δ' εἰς ἑτέρην ἐσπούδασεν. ἀλλὰ Φίλιννα
Διογένην λήθης τίσατο καὶ φθιμένη.
νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον σχάσε μῆνις ἄφυκτος,
ὡς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δεύτερον ἠέλιον.

423. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Σάρδιες αἱ τὸ πάλαι Γύγου πόλις, αἵ τ' Ἀλυάττου
Σάρδιες, αἳ βασιλεῖ Περσὶς ἐν Ἀσιάδι,
αἵ χρυσῷ τὸ παλαιὸν ἐπλινθώσασθε μέλαθρον,
ὄλβον Πακτωλοῦ ῥεύματι δεξάμεναι·
νῦν δὲ ὅλαι δύστηνοι ἐς ἓν κακὸν ἁρπασθεῖσαι,
ἐς βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρίπετε.
Βοῦρα * καὶ εἰς Ἑλίκην κεκλασμέναι· αἱ δ' ἐνὶ χέρσῳ
Σάρδιες ἐμβυθίαις εἰς ἓν ἔκεισθε τέλος.

424. ΔΟΥΡΙΔΟΣ ΕΛΛΙΤΟΥ.

Ἤριαι νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιοῦσαι
νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε,

Nr. 422. V. 3. ἑταίρην, P. Nr. 423. V. 2. ἀσιάδι. P. V. 5. κρυσῷ. P. V. 5. Fort. δ' ὅλαι, ὦ δύστηνοι. sive: δ' ἄρ' ὅλαι δ. V. 6. ἐξ ἀφανοῦς. P. V. 7. Fort. καθθ' Ἑλίκη τε κεκλασμέναι. V. 8. ἐν βυθίαις. P.

οὐ Λιβύης, Ἐφέσου δὲ τὰ μυρία κεῖνα ταλαίνης
αὔλια, καὶ μακάρων ἐξ ἐτέων κτέανα;
[P] ποῦ δὲ σαωτῆρες τότε δαίμονες ἔτραπον ὄμμα;
αἴ, αἴ, τὴν Ἰάδων πολλὸν ἀοιδοτάτην.
κεῖνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα
εἰς ἅλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένοις.

425. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΒΟΥΚΑΛΛΟΥ.

Ἄδ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἄπολις πόλις, ἄμμιγα νεκροῖς
ἐνναέταις κεῖμαι ἁ παναποτμοτάτα.
Ἥφαιστός μ' ἐδάμασσε μετὰ κλόνον Ἐννοσιγαίου.
φεῦ, ἀπὸ τοσσατίου κάλλεος εἰμὶ κόνις.
ἀλλὰ παραστείχοντες ἐμὰν στοναχήσατε μοῖραν·
σπείσατε Βηρυτῷ δάκρυα καὶ φθιμένᾳ.

426. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ποῦ τελέθει Κύπρις πολιήοχος, ὄφρα νοήσῃ
ἔνδιον εἰδώλων τὴν πρὶν ἔδος Χαρίτων;
τύμβος ἀταρχύτων μερόπων πόλις, ἧς ὑπὸ τέφρην
αἱ Βερόης πολλαὶ κείμεθα χιλιάδες.
γράψαθ' ἑνὸς καθύπερθε λίθου, φίλα λείψανα φωτῶν·
Βηρυτὸς γοερὴ κεῖται ὑπὲρ δαπέδων.

Nr. 424. V. 5. δὲ ποῦ σαωτῆρες. P. ἔτρεπον. Ib. V. 8. πεπταμένα. Br. Nr. 426. V. 5. γράψασθ'. P.

427. ΛΑΙΟ.

Ναυτίλε, μὴ στήσῃς δρόμον ὁλκάδος εἵνεκ' ἐμεῖο,
λαίφεα μὴ λύσῃς· χέρσον ὁρᾷς λιμένα.
τύμβος ὅλη γενόμην· ἕτερον δ' ἐς ἀπενθέα χῶρον
δουπήσεις κώπῃ νηὸς ἐπερχομένης.
τοῦτο Ποσειδάωνι φίλον, ξενίοις τε θεοῖσιν.
χαίρεθ' ἁλιπλανέες, χαίρεθ' ὁδοιπλανέες.

428. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Σοί με, Θρηϊκίης σκυληφόρε, Θεσσαλονίκη,
μήτηρ ἡ πάσης πέμψε Μακηδονίης·
ἀείδω δ' ὑπὸ σοὶ δεδμημένον Ἄρεα Βεσσῶν,
ὅσσ' ἐδάην πολέμου πάντ' ἀναλεξάμενος.
ἀλλά μοι ὡς θεὸς ἔσσο κατήκοος, εὐχομένου δὲ
πλῦθι. τίς ἐς Μούσας οὕατος ἀσχολίη;

429. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Τὸν σκοπὸν Εὐβοίης ἁλικύμονος ᾖσεν Ἀριστώ,
Ναύπλιον· ἐκ μολπῆς δ' ὁ θρασὺς ἐφλεγόμην.
ὁ ψεύστης δ' ὑπὸ νύκτα Καφηρείης ἀπὸ πέτρης
πυρσὸς ἐμὴν μετέβη δύσμορος ἐς κραδίην.

Nr. 427. V. 4. κώπην. P. δουπήσει κώπη. Plan. Nr. 429. V. 5. ὕπερ νύκτα καφηρείης. P. V. 4. Fort. δυσμόρου.

[P] 430. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς πρόβατον τριτόκον.

Τῆς ὄϊος γενεὴ μὲν Ἀγαρϊκή, * ἐντὸς Ἀράξεω
ὕδωρ πιλοφόροις πίνεται Ἀρμενίοις.
χαῖται δ' οὐ μήλοις * ἄτε που μαλακοῖς ἐπὶ μαλλοῖς,
ψεδναὶ δ' ἀγροτέρων τρηχύτεραι χιμάρων.
νηδὺς δὲ τριτοκεῖ ἀνὰ πᾶν ἔτος, ἐκ δὲ γάλακτος
θηλὴ ἀεὶ μαστοῦ πλήθεται οὐθατίου·
βληχὴ δ' ἀσσοτάτω τερένης μυκήματι μόσχου.
ἄλλα γὰρ ἀλλοῖαι πάντα φέρουσι γέαι.

431. ΑΔΗΑΟΝ.

εἰς κλέπτην εὑρόντα σπάθην χρυσῆν.

Καὶ χρυσὸν φιλέω καὶ δῄϊον ἄρεα φεύγω.

432. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Ὦ δείλαιε τὺ Θύρσι, τί τοι πλέον, εἰ καταταξεῖς
δάκρυσι διγλήνως ὤπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἀ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς Ἄιδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τοι πλέον, ἀνίκα τήνας
ὀστέον, οὐδὲ τέφρα λείπετ' ἀποιχομένας;

Nr. 430. V. 1. ἀράξεο. P. ἔνθα γ' Ἀρ. Br. Fort. οὗ τό γ' Ἀρ. V. 3. χεῖται. P. μήλων. Br. ποῦ. P. F. μήλοιο γένους. Nr. 431. ἀνέρα. P. Nr. 432. V. 2. ὀδυρώμενος. P. V. 5. καλεῦντι. P. V. 6. ὀστίον. P.

[P] 433. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Λῆς ποτὶ τᾶν Μοισᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀείσαι
ἀδύ τί μοι; κἠγὼ παπτίδ' ἀειράμενος
ἀρξεῖμαί τι κρέκειν· ὁ δὲ βωκόλος ἐγγύθεν ἀσεῖ
Δάφνις, καροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
ἐγγὺς δὲ στάντες λασιαύχενος ἐγγύθεν ἄντρου
Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

434. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο, περικλειτῆς τε Φιλίννης·
Μοῦσαν δ' ὀθνείαν οὔ τιν' ἐφελκυσάμαν.

435. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα·
θεὶς ἀνελεῦ, ψίφου πρὸς λύγον ἐρχομένης.
ἄλλος τις πρύφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάϊκος
χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

Nr. 433. V. 2. ἀειράμενος. P. V. 3. ταξεῖμαι. P. V. 5. λασιαίχενες. P. Fort. ἔμπροσθεν ἄντρου. V. 6. ὀρφανίσομες. P. Nr. 434. V. 1. τόδ'. P. V. 3. Fort. Φιλίννας. Nr. 435. V. 2. ἀρχυμένης. P.

436. ΑΛΛΟ.

Ἀρχαῖα τῷ Ἀπόλλωνος τἀναθήματα ταῦτα
ὑπῆρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῖς μὲν εἴκοσι,
τοῖς δ' ἑπτά, τοῖς δὲ πέντε, τοῖς δὲ δώδεκα,
τοῖς δὲ διηκοσίοισι νεωτέρη ἦδ' ἐνιαυτοῖς·
τοσσόσδε γάρ νιν ἐξέβη μετρούμενος.

437. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τήναν τὰν λαύραν, τόθι ταὶ δρύες, αἰπόλε, κάμψας,
σύκινον εὑρησεῖς ἀρτιγλυφὲς ξόανον,
τρισκελές, αὐτόφλοιον, ἀνούατον· ἀλλὰ φάλητι
παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
ἕρκος δὲ σκιερὸν περιδέδρομεν· ἀέναον δὲ
ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη·
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσαι
μέλπουσι στόμασιν τὰν μελίγηρυν ὄπα.
ἕζεο δὴ τηνεί, καὶ τῷ χαρίεντι Πριάπῳ
εὔχου ἀποστρέψαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,

Nr. 436. V. 1. τῶιπολλανος. P. Nr. 437. V. 3. ἕρκος δ' εὐθ' ἱερόν. V. 7—12. separatim leguntur P. 432. V. 11. ξουθαὶ δ' ἀηδονίδες. P. ἀντιαχεῦσι. Ib. V. 12. In marg. μέλποιτε. fortasse pro μέλποντι. V. 13—17. tanquam peculiare epigr. leguntur in P.

κεύθυς ἀποῤῥέξαι χίμαρον καλόν. ἢν δ' ἀνανεύσῃ, 15
τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι.
ῥεξῶ γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
σαπίταν· νεύοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

[P] 438. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὁ γῆς στρατός, ἠνίκα * τηνδε
γειομόρου μελιχρὴν σμηνοδόκου χάριτα,
μηνίσας ὁ πρέσβυς, ἐς ὕδατα κρωσσὸν ἔβαψεν,
ἐνθάδε τοὺς ἀπὸ γῆς οὐ δοκέων πελάσειν.
οἱ δὲ νέας, [κάρφας] ἀχυρίτιδας, ἀντιφέροντες,
αὐτοκυβερνῆται πρὸς κύτος ἐτρόχασαν.
ᾗ ῥα φίλη γαστὴρ καὶ βαιοτάτους ἀνέπεισεν
ἐκ χθονὸς εἰς Νύμφας καινοτάτους ἐρέτας.

439. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Βρέγμα πάλαι λαχναῖον, ἐρημαίδν τε κέλυφος
ὄμματος, ἀγλώσσου θ' ἁρμονίη στόματος,
ψυχῆς ἀσθενὲς ἔρκος, ἀτυμβεύτου θανάτοιο
λείψανον, εἰνύδιον δάκρυ παρερχομένων,

V. 15. ἐπιῤῥέξειν. Br. καλαν. P. ἀνανεύσει. Ib. Fort. ἐπινεύσῃ. V. 17. τἄρνα. P. Nr. 438. V. 1. ἡνίκ' ἐούλων. Plan. Fort. τίνδε, sive τίνδον. V. 3. κροσσόν. P. V. 5. μέας ἀχυρίδας. P. νέας κορ-γας ἀχ. Plan. νεῶν. Br. Nr. 439. V. 2. ἁρμονίην. P.

κεῖσο πέλας πρέμνοιο παρ' ἀτραπόν, ὄφρα [μάθῃ τις]
ἀθρήσας, τί πλέον φειδομένῳ βιότου.

404. ΜΟΣΧΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

Ἁ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει·
εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα,
δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μανυτὰς γέρας ἕξει.
μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἢν δ' ἀγάγῃς νιν,
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ', ὦ ξένε, καὶ πλέον ἕξεις.
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος, ἐν εἰκόσι πᾶσι μαθοις νιν.
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἰκελος· ὄμματα δ' αὐτοῦ
δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα·
οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά·
ἢν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἠπεροπευτάς,
οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον· ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον.
μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει·
βάλλει δ' εἰς Ἀχέροντα καὶ Ἅιδεω βασιλῆα.

V. 5. πέλας κατὰ πρέμν. P. Nr. 440. V. 3. ἐστι. P. V. 4. μισθόν. P. V. 5. τοι δ'. P. V. 13. μήνυλλα. P. V. 14. ἀΐδαο. P. καὶ εἰς ἀΐδεω. Vulgo.

γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται·
καὶ πτερύεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλως,
ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται·
τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον·
τυτθὸν ἑοῖ τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
καὶ χρυσέον περὶ νῶτα φαρέτριον· ἔνδοθι δ' ἐντὶ
τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κἀμὲ τιτρώσκει.
[P] πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺ πλεῖον δὲ οἳ αὐτῷ
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα· τὸν ἅλιον αὐτὸν ἐναίθει.
ἦν τύ γ' ἕλῃς τῆνον, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσῃς·
κἢν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσευ, μή σε πλανήσῃ.
κἢν γελάῃ, τύ νιν ἕλκε· καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα· τὰ χείλεα φαρμακόεντα.
ἢν δὲ λέγῃ, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,
μὴ τὺ θίγῃς, πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

411. ΠΑΛΛΑΔΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον υἱα,
τὸν πρὶν ἐν εὐχωλαῖς, νῦν παραριπτόμενον.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον· Ἀλεξίκακε τρισέλῃνε,
μηδέποθ' ἡττηθείς, σήμερον ἐξετάθης.

V. 16. ἄλλωι. P. V. 19. ἐεί. P. V. 23. ἐνοῖσα. P. V. 26. γυνὲ ἐντί λάα. P. V. 27. φαρμακο εντα. P. V. 29. πλαναῖ. P. Nr. 411. V. 4. μηδέποτ'. P.

νυκτὶ δὲ μειδιόων με θεὸς προσέειπε παραστάς·
καιρῷ δουλεύειν καὶ θεὸς ὢν ἔμαθον.

442. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛ. ΜΥΡΙΝΑΙΟΥ.

Γριπεύς τις μογέεσκεν ἐπ' ἰχθύσι· τὸν δ' ἐσιδοῦσα
εὐκτέανος κούρη θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ,
καί μιν θῆκε σύνευνον. ὁ δ' ἐκ βιότοιο πενιχροῦ
δέξατο παντοίης ὄγκον ἀγηνορίης.
ἡ δὲ Τύχη γελόωσα παρίστατο, καὶ ποτὶ Κύπριν,
οὐ τεὸς οὗτος ἀγών, ἀλλ' ἐμός ἐστιν, ἔφη.

443. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Μή ποτε κοιλήνῃς Παφίῃ νόον· ἀντιτύπου γὰρ
εὐθὺς ἀποθρώσκει κοῦφος Ἔρως κραδίης.
οἶστρος ὀλισθήεσσαν ἔχει φύσιν. ἤν τις οἴστοῦ
ἄκρον ἕλῃ φλογεροῦ, δύεται ἐντὸς ὅλος.
ἐλπίδι μὴ θέλξῃς φρένα μαχλάδι· γυιοβόρον γὰρ
πῦρ ὑποριπίζει, θυμὸν ἐφελκομένη.

444. ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια· παρθενίη δὲ
τὸν βίον ὤλεσσ' ἂν πᾶσι φυλασσομένη.
τοὔνεκεν εὐθέσμως ἄλοχον λάβε, καί τινα κόσμῳ
δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν· φεῦγε δὲ μαχλοσύνην.

Nr. 442. V. 3. Fort. μιν ἔθηκε. Nr. 443. V. 5. μαχάδι. P. V. 6. ὑπὸ ῥιπίζει. P. Nr. 444. V. 2. ὤλεσσ' ἐν πᾶσι. P. ὤλεσεν ἄν. alii. V. 5. ἐνθέσμως. alii.

445. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

Ἤθελε μὲν βασιλεύς σε βοηθόον εἰςέτι πέμπειν
ἄστεσι τειρομένοις δευομένων μερόπων,
Τητιανὲ χρύσειε· σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ
πατρίδα καὶ κλῆρον σὸν προβέβουλας ἔχειν,
[P] αὔξων σῶν προγόνων κτέρας ἔνδικον· ἀρχομένων γὰρ
πλοῦτον ὅτι στυγέεις σύνθρονος οἶδε Δίκη.

446. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἡδέα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. ἄστεϊ μέσσῳ
εὖχος ἑταιρεῖαι, κρυπτὰ δόμοισιν ἄχη·
ἀγρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλόος, ἀλλοδαπὴ χθὼν
γνώσιας. ἐκ δὲ γάμων οἶκος ὁμοφρονέει·
τοῖς δ' ἀγάμοις ἄφρουντις ἀεὶ βίος. ἔρκος ἐτύχθη
πατρὶ τέκος· φροῦδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.
ἠνορέην νεότης, πολιὴ φρένας οἶδεν ὀπάσσαι.
ἔνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύτευε γένος.

447. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μήτηρ υἷα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων
ἔκτανεν, ὠδίνων μνῆστιν ἀνηναμένη.

Nr. 445. V. 3. *Τιτιανέ*. Plan. *Τατιανέ*. Br. — *βίοιο*. P. V. 5. *ἀρχομ. πρίν*. marg. *πλήν*. P. V. 6. *πλοῦτον*. P.

καὶ γὰρ γνήσιον αἷμα διακρίνει Λακεδαίμων
ἀλκῇ μαρναμένων, οὐ γενεῇ βρεφέων.

448. ΑΛΛΟ.

Ἐρώτησις Ὁμήρου καὶ ἀνταπόκρισις.

α. Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης ἀλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;
β. ὅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθ', ὅσσ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα.

449. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἔρως ἐρῶν.

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασσε; τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν;
τίς κατ' ἐμῆς νευρῆς ἑτέρην ἐτανύσσατο νευρήν;
καινὸς Ἔρως κατ' Ἔρωτος ἐμῷ μένει ἰσοφαρίζει.

450. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἴσθησιν εἶχον ἄνδρες, ὡς φασίν τινες,
ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

451. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς Πρόκνην τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλη.

Σός με πόσις· κακοεργὸς ἐνὶ σπήλυγγι βαθείῃ
μουνώσας βαρύποτμον, ἐμὴν ἀπέκερσε κορείην·

Nr. 448. V. 2. λιπόμεθα. P. Fort. λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ.
Nr. 450. V. 2. φασί. P.

στυγνὰ δέ μοι πόρεν ἔδνα πολυτλήτοιο γάμοιο.
γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισσε, καὶ ἔσβεσεν ἑλλάδα φωνήν.

452. ΑΛΛΟ.

Χαῖρε, Πρόκνη, παρὰ σεῖο κασιγνήτης Φιλομήλης,
χαίρειν εἰ τόδε γ' ἔστιν· ἐμοῦ δέ σοι ἄλγεα θυμοῦ
πέπλος ἀπαγγείλειε, τά μοι λυγρὸς ὤπασε Τηρεύς,
ὅς μ' ἔρξας βαρύποτμον ἐν ἔρκεσι μηλονομήων,
πρῶτον παρθενίης, μετέπειτα δ' ἐνόσφισε φωνῆς.

453. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Μελέαγρος, μέλλοντος βοὸς θύεσθαι τῷ Διὶ καὶ μυκωμένου.

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἱκέτης ἐπιβώμιος, αἰθέριε Ζεῦ,
μυκᾶται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
ἀλλὰ μέθες, Κρονίδη, τὸν ἀροτρέα· καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
πορθμεὺς Εὐρώπης ταῦρος, ἄναξ, ἐγένου.

[Γ] 454. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Καλλιόπη εἰς Γεώργιον.

Οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ Κρονίδης.

Nr. 452. V. 3. ἀπαγγέλλει. P. V. 5. ἐνόσφησε. P. Nr. 454. ἐγώ. P.

455. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀπόλλων περὶ Ὁμήρου.

Ἤειδον μὲν ἐγών, ἐχάρασσε δὲ θεῖος Ὅμηρος.

456. ΑΛΛΟ.

Πασιφάης διὰ τὸν ἔρωτα τοῦ ταύρου.

Εἰ ποθέειν μ' ἐδίδαξας ἐν οὔρεσι ταῦρον ἀλήτην,
μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλέσσω.

457. ΑΛΛΟ.

Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς τρωθέντος Ἀγαμέμνονος.

Ἔγνως νῦν, Ἀγάμεμνον, ἐμὸν φθισίμορα θυμόν·
ἔγνως ἐν σταδίῃσιν ὅσον σθένος Ἕκτορός ἐστι.
νῦν γὰρ πάντες ὅλοντο τεῇ πολυπήμονι λώβῃ·
σοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμα φάνῃ, θανάτοιο χέρειον.
ἀφροσύνης κακὰ ἔργα, καὶ ἄσχετα πένθεα πάσχεις,
ὃς πᾶσιν Δαναοῖσιν ἀριζήλου ἔρκος ἐτύχθης.

458. ΑΛΛΟ.

Τί ἂν εἴποι Ὀδυσσεὺς ἐπιβὰς τῆς Ἰθάκης.

Χαῖρ' Ἰθάκη. μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης
ἀσπασίως τεὸν οὖδας ἱκάνομαι, ὄφρα νοήσω

Nr. 457. V. 2. σταδίοισιν. P. V. 3. βλάβη. P. V. 4. φάνει. P.

Λαέρτην, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μοῦνον.
σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον. οἶδα καὶ αὐτός,
„ὡς οὐδὲν γλυκίον ἧς πατρίδος, οὐδὲ τοκήων.“

459. *ΑΛΛΟ.*

Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς ὁρῶν Ὀδυσσέα ἐν Ἅιδου.

Ἀτρεκέως πάντων πολυμήχανός ἐστιν Ὀδυσσεύς.
ζωὸς ἐὼν ἐνόησεν ἃ μὴ θέμις ἐστὶν ἰδέσθαι,
νερτέριον κευθμῶνα, καὶ ἄλγεα πικρὰ θανόντων.
πῶς δ' ἔτλη προλιπεῖν ἱερὸν φάος; ἦ τίς ἀνάγκη
ἦγαγεν οὐκ ἐθέλοντα; δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
ἐν χθονὶ καὶ πελάγεσσι καὶ ἐν νεκύεσσιν Ὀδυσσεύς.

460. *ΑΛΛΟ.*

Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς ὁρῶν τὰ ὅπλα κείμενα.

Μῆτερ, τεύχεα ταῦτα καὶ ἀγλαὰ δῶρα νομίζεις
ἀγχεμάχῳ σέο παιδί, τὰ μὴ πάρος ἔδρακεν ἀνήρ.
οἶδα δὲ νῦν, ὅτι Παλλὰς ἐφ' Ἕκτορι χεῖρα κορύσσει
ἡμετέρην, καὶ Τρωσὶν ἀεικέα λοιγὸν ἐγείρει.

461. *ΑΛΛΟ.*

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Πύρρος ἐπιβὰς τῆς Τροίας.

Μόχθος ἐμοῦ γενετῆρος ἀμύμονος οὐ τέλος εὗρεν·
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι φόνον πάντεσσι κορύσσων

Nr. 460. V. 3. οἶδα νῦν ὅτι πολλά τ' ἐφ. P. V. 4. ἡμετέρης. P.

ἦλυθον. ἠνορέῃ γὰρ ὑπέρτερον εὖχος ἀείρω,
καὶ Πρίαμον βασιλῆα, καὶ οὓς προλέλοιπεν Ἀχιλλεύς,
πάντας ὁμοῦ κατὰ μῶλον ἐμὸν μένος οἶδεν ὀλέσσαι,
καὶ Τροίης πτολίεθρον ἀρήϊον ἐξαλαπάξω,
καὶ Δαναοῖς δεκέτηρον ἐμὸν δόρυ μόχθον ἀνύσσει.

462. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Δηϊδάμεια τοῦ Πύρρου πορθήσαντος τὴν Τροίαν.

Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπαυσας ἀνίην,
[P] ὑμετέρου γενετῆρος Ἀχιλλέος εἵνεκα πότμου,
ὃν Τροίη στονόεσσα κατέκτανεν. ἀλλὰ σὺ πᾶσαν
Ἴλιον ἐξαλάπαξας· ἐελδομένοισι δ' Ἀχαιοῖς
ἄφθιτον ὤπασας εὖχος, ὃ μὴ δεκέτηρος ἐνυοῦς
πᾶσιν μαρναμένοις Δαναοῖς χρόνος εὗρεν ἀνύσσαι.

463. ΑΛΛΟ.

Τί ἂν εἴποι Ἕλενος ὁρῶν τὸν Ἀχιλλέα ἐν τοῖς ὅπλοις.

Πηλείδην κοτέουσα πάλιν θώρηξεν Ἀθήνη
ἔντεσιν ἀθανάτοισι. τὶ ῥίγιον ἔσσεται ἄλγος
αἰνομύροις Τρώεσσι, καὶ Ἕκτορι, καὶ γενετῆρι,
ὁππόταν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρεν ἀνέρι τῷδε.

Nr. 462. V. 2. Ἀχιλλέως. P. Nr. 463. V. 2. ῥίγιον. P. Fort. ἀθανάτοισι· ἦ ῥίγιον. V. 4. ὅσποτ' ἄν. P. in marg. ὡς.

461. ΑΛΛΟ.

Τί ἂν εἴποι Πάρις τρωθέντος Μενελάου.

Ἐρρέτε οἱ ξύμπαντες, ἐλεγχέες, Λίγιαλῆες,
ἄρτι θανὼν Μενέλαος ἐμὸν μέγα κῦδος ἀέξει.

465. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀλθαία παρακαλοῦσα τὸν Μελέαγρον.

Τέκνον ἐμόν, γενεῆς ἐπιλήθεαι, οὐδ' ἀλεγίζεις
πατρίδος ὀλλυμένης, βριαρὴν δ' ἀπόειπες ἀκωκήν,
αἰσχύνων Καλυδῶνα, καὶ Οἰνέα, καὶ ναετῆρας.

466. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἄλκηστις, τοῦ Ἀδμήτου ζεύξαντος λέοντα καὶ κάπρον εἰς τὸ ὄχημα.

Ἠνορέης κλυτὰ ἔργα τετὴν ἔστρεψαν ἀπήνην,
καὶ νύμφην βούωσιν ἀριστοπόνοις ὑμεναίοις.

467. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Πηλεὺς ἀκούων, ὅτι ἀπόμαχός ἐστιν Ἀχιλλεύς.

Πηλιάδες σκοπιαί, κουροτρόφοι, εἴπατε παιδί,
ὃν Χείρων ἐδίδαξεν ἀριστεύειν ἐνὶ χάρμῃ,
μῆνιν ἀποῤῥίψαι καὶ λοίγιον ἔχθος Ἀχαιοῖς.

Nr. 464, Fort. *Ἰάνδαφος*. Nr. 465. V. 1. *ἀλεγίζῃ*. P. Nr. 466. V. 1. Fort. *ἔστεψαν*.

468. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἡ Ἥρα ἀποθεωθέντος Ἡρακλέους.

Σῆς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
σὸς γενέτης, Ἡράκλες, ἐπεὶ πόνος ἄσπετον εὖχος
ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

469. ΑΛΛΩΣ.

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσσε πόνος καὶ ἀθέσφατος ἱδρώς,
χῶρον ἔχειν πολύολβον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ.

470. ΑΛΛΟ.

Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Αἴαντα φιλωθῆναι.

Οὐ θέμις ἐν φθιμένοισιν ἔχειν κότον· ἄλγεα γαίης
καλλείψας ἀγάπαζε τεὸν φίλον· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
ἤλιτεν εἰς σὲ θέλων, βριαρὴ δέ σ' ἔπεφνεν Ἀθήνη,
Ζεύς τε πατήρ, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς.
Αἴθε δὲ τεύχεα ῥίψεν ἐς ἁλμυρὰ βένθεα πόντου
δῖα Θέτις, καὶ νεῖκος ἀπέσβεσε σεῖο μενοινῆς.

Nr. 468. V. 2. πόνον. P. Nr. 469. V. 1. χαριν ἐτέλεσσε. P. Nr. 470. V. 4. Ζεὺς δέ. P.

461. ΑΛΛΟ.

Τί ἂν εἴποι Πάρις τρωθέντος Μενελάου.

Ἔρρετε οἱ ξύμπαντες, ἐλεγχέες, Λίγιαλῆες,
ἄρτι θανὼν Μενέλαος ἐμὸν μέγα κῦδος ἀέξει.

465. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀλθαία παρακαλοῦσα τὸν Μελέαγρον.

Τέκνον ἐμόν, γενεῆς ἐπιλήθεαι, οὐδ' ἀλεγίζεις
πατρίδος ὀλλυμένης, βριαρὴν δ' ἀπόειπες ἀκωκήν,
αἰσχύνων Καλυδῶνα, καὶ Οἰνέα, καὶ ναετῆρας.

466. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἄλκηστις, τοῦ Ἀδμήτου ζεύξαντος λέοντα καὶ κάπρον εἰς τὸ ὄχημα.

Ἠνορέης κλυτὰ ἔργα τετὴν ἔστρεψαν ἀπήνην,
καὶ νύμφην βούωσιν ἀριστοπόνοις ὑμεναίοις.

467. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Πηλεὺς ἀκούων, ὅτι ἀπόμαχός ἐστιν Ἀχιλλεύς.

Πηλιάδες σκοπιαί, κουροτρόφοι, εἴπατε παιδί,
ὃν Χείρων ἐδίδαξεν ἀριστεύειν ἐνὶ χάρμῃ,
μῆνιν ἀποῤῥίψαι καὶ λοίγιον ἔχθος Ἀχαιοῖς.

Nr. 464, Fort. *Πάνδαρος*. Nr. 465. V. 1. *ἀλεγίζῃ*. P. Nr. 466. V. 1. Fort. *ἔστεψαν*.

468. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἡ Ἥρα ἀποθεωθέντος Ἡρακλέους.

Σῆς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
σὸς γενέτης, Ἡράκλες, ἐπεὶ πόνος ἄσπετον εὖχος
ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κῦκλον ἀέθλων.

469. ΑΛΛΩΣ.

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσσε πόνος καὶ ἀθέσφατος ἱδρώς,
χῶρον ἔχειν πολύολβον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ.

470. ΑΛΛΟ.

Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Αἴαντα φιλωθῆναι.

Οὐ θέμις ἐν φθιμένοισιν ἔχειν κότον· ἄλγεα γαίης
καλλείψας ἀγάπαζε τεὸν φίλον· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
ἤλιτεν εἰς σὲ θέλων, βριαρὴ δέ σ' ἔπεφνεν Ἀθήνη,
Ζεύς τε πατήρ, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινύς.
Αἴθε δὲ τεύχεα ῥίψεν ἐς ἁλμυρὰ βένθεα πόντου
δῖα Θέτις, καὶ νεῖκος ἀπέσβεσε σεῖο μενοινῆς.

Nr. 468. V. 2. πόνον. P. Nr. 469. V. 1. χαριν ἐτέλεσσε. P. Nr. 470. V. 4. Ζεὺς δέ. P.

471. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Νέστωρ ἀκούσας Ὀδυσσέα ἐπανελθόντα.

Ἔσθλὸς ἀνὴρ φύγε πόντον ἀπηνέα καὶ μετὰ μόχθου
ἐς πάτρην ἀφίκανεν, ἐμοῦ δέ κε φέρτερος εἴη,
εὖ δεδαὼς πτολίας τε καὶ ἔθνεα, καὶ νόον ἀνδρῶν.

[P] 472. ΑΛΛΟ.

εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλὰ καμὼν νόστησεν ἀνὴρ τλήθυμος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔμπης κλέος ἔσχεν ἀνὰ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἀνδράσιν ἐσσομένοισιν ἀεὶ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.

473. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ἀγαμέμνων κατοπλισθέντος Ἀχιλλέως.

Ἴλιος ὀφρυόεσσα κατήριπεν· ἄρτι δὲ πᾶσαν
λῃϊδίην Δαναοῖσι θεὸς πόρεν, ὁππότ' Ἀχιλλεὺς
μῆνιν ἀπορρίψας, φθισήνορα χεῖρα κορύσσει.

Nr. 471. V. 2. ἀφίκανε. P.

474. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Εἰδοθέα ὁρῶσα τὴν Ἑλένην εἰς τὴν Φάρον.

Οἰκτείρω σὸν κάλλος, ἐπεὶ Διός ἐσσι γενέθλη.
εἰσορόω γὰρ ἄγαλμα διοτρεφές· ἀτρεκέως δὲ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι μάχη δεκέτηρος ἐτύχθη.
ποῦ Διὸς αἰγιόχοιο, τεοῦ γενετῆρος, ἀρωγαί;
ἔμπης δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἀπήμονα νόστον ἑλοῦσα,
Εἰδοθέης ἰότητι, κακῆς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης.

475. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἑλένη ὁρῶσα τὸν Μενέλαον καὶ τὸν Πάριδα μονομαχοῦντας.

Εὐρώπης Ἀσίης τε δορισθενέες βασιλῆες,
ὑμῖν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,
τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἕλοι δύστηνον ἀκοίτης·
Ζεὺς δὲ πατὴρ δικάσειεν, ἄνευθε δὲ Κυπρογενείης,
μὴ πάλιν ἄλλος ἕλῃ με γαμοκλόπος, αἶσχος Ἀχαιοῖς.

476. ΑΛΛΟ.

Τί εἴποι Ἕκτωρ τοῦ Πατρόκλου μὴ δυνηθέντος βαστάσαι τὸ δόρυ τὸ Ἀχιλλέως.

Ἐζημίωσας ἀσθενῶν τὸν Ἕκτορα·
ἱρέες γὰρ ἡμῖν ἐλλιπῆ σκυλεύματα.

Nr. 474, V. 2. ἀτρεκέως γάρ. P. Nr. 475, V. 1. δορισθενὶς. P. V. 3. ἕλῃσι. P.

477. ΑΛΛΟ.

Τί εἶποι ἡ Θέτις τοῦ Τηλέφου σκελισθέντος ὑπὸ τῆς ἀμπέλου.

Ἄμπελε, τί πράξωμεν, ὅταν Λαφναῖος Ἀπόλλων
πτόρθον ἐμὸν κλίνῃ ἐξ Ἀλεξάνδροιο βελέμνων;

478. ΑΛΛΟ.

Τί εἶποι ὁ Πρίαμος τοῦ Ἑλένου διδόντος βουλὴν τοῖς Ἕλλησιν, ἵνα ληφθῇ Τροία.

Τὰ δῶρα λαμπρὰ προσφέρεις τῇ πατρίδι.

479. ΑΛΛΟ.

Τί εἶποι Περσεὺς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ κήτους τῆς Ἀνδρομέδας μὴ θελούσης αὐτὸν λαβεῖν.

Σεῖο νόον πέτρωσεν ἀμείλιχα δέσμια πέτρης,
καὶ λίθον ἐκτελέσειε θεὸν δέμας ὄμμα Μεδούσης.

480. ΑΛΛΟ.

Τί εἶποι Ἱπποδάμεια μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Οἰνομάου Πέλοπος μὴ θελήσαντος αὐτὴν λαβεῖν.

Ἀπεστράφης νῦν, ὡς λαβὼν ἐξουσίαν·
ταύτῃ γὰρ οὐ πέφυκε συντρέχειν Ἔρως·
Ἔρως γὰρ ἄλλην ἀνταμείβεται τρίβον.

Nr. 477. V. 1. πράξομεν. P. V. 2. ἐξ Ἀλ. P. ἐν Ἀλ. βελέμνοις. Plan.

[P] 481. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ἑσπέριός μ' ἐδάμασσεν ὁμοῦ, καὶ πρωΐος ὕπνος,
ὃς μὲν ἐπιβρίσας, ὃς δέ με μὴ κἀλέσας·
ὧν ἐξ ἀμφοτέρων ὁ μὲν ἐῤῥέτω, ὃς δὲ παρείη
ἵλαος, ὡράων μέτρον ἐπιστάμενος.

482. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Οὐτιδανοὶ μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξαμεν ἔργον,
οὔτινος εἰς μνήμην δηρὸν ἐπερχόμεθα·
οἱ δ' ἀγαθοί, κἢν μηδέν, ἀναπνεύσωσι δὲ μοῦνον,
ὡς Λίβυς εἶπεν ἀνήρ, τοῦτ' ἀδάμαντι μένει.
δήποτε γὰρ Ζήνωνα πολισσοῦχον βασιλῆα,
παίγνιον ἀφράστων ἐκτελέοντα κύβων,
τοίη ποικιλότευκτος ἔλεν θέσις, εὖτ' ἀπὸ λευκοῦ,
τοῦ καὶ ὀπισθιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένου,
ἑπτὰ μὲν ἔκτος ἔχεν, μίαν εἴνατος· αὐτὰρ ὁ σοῦμ-
μος
δισσὰς ἀμφιέπων ἶσος ἔην δεκάτῳ·
ὅς τε πέλει μετὰ σοῦμμον ἔχεν δύο, μουνάδα δ' ἄλ-
λην
ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος.

Nr. 481. V. 3. ὁ δέ. P. Nr. 482. V. 1. ῥέξομεν. Plan. V. 3. ἀναπνεύσουσι. marg. πνεύσωσι. P. V. 4. λιβυς. P. V. 6. κύβον. P. V. 7. θέτις. P. V. 8. ὀπισθιδίκην. P. V. 11. μοναδα. V. 12. πομάτην.

ἀλλὰ μέλας δισσὰς μὲν ἐν ὀγδοάτῳ λίπε χώρῳ
καὶ τόσσας ἑτέρας ἐς θέσιν ἐνδεκάτην·
ἀμφὶ δυωδέκατον δὲ διέπρεπον εἴκελοι ἄλλαι,
καὶ τριςκαιδεκάτῳ ψῆφος ἔκειτο μία·
δίζυγες Ἀντίγονον διεκόσμεον· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
ἶσος ἔμιμνε τύπος πεντεπικαιδεκάτῳ,
ὀκτωκαιδεκάτῳ πανομοίιος· εἰςέτι δ' ἄλλας
εἶχεν διχθαδίας τέτρατος ἐκ πυμάτου.
αὐτὰρ ἄναξ λευκοῖο λαχὼν σημήϊα πεσσοῦ,
καὶ τὴν ἐσσομένην οὐ νοέων παγίδα,
τριχθαδίας ἀδόκητα βαλὼν ψηφῖδας ἀπ' ἠθμοῦ,
πύργου δουρατέου κλίμακι κευθομένῃ,
[P] δοιὰ καὶ ἓξ καὶ πέντε κατήγαγεν· αὐτίκα δ' ὀκτὼ
ἄζυγας εἶχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένας.
Τάβλην φεύγετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος αὐτὸς
κείνης τὰς ἀλόγους οὐχ ὑπάλυξε τύχας.

483. ΑΔΗΛΟΝ.

εἴς τινα ἀπὸ περσέας πεσόντα.

Ἐκ φονίων Περσῶν φόνιον φυτὸν ἤγαγε Περσεύς,
παιδὶ Θεογνόστου τοῦ θανάτου πρόφασιν.

ωι

V. 13. μὲν ὀγδ. et χώρῳ. P. V. 18. παρομοίιος. Br. εἰςέτι ἄλλας. P. V. 22. ψηφάδα γὰρ ἰσθμοῦ. P. V. 25. κινδομένας. Br. V. 26. καὶ om. P.

484. ΠΑΛΛΑΔΑ.

εἴς τινα αὐτῷ πέμψαντα σιτεύσιμον.

Ἀσκὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβέν ποτε δῶρον Ὀδυσσεύς,
πόντον ἐπιπλείων· χρῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.
ἀλλ' ἐμὸς Αἰόλος οὗτος ἔχων ἀνεμώλιον ἦτορ,
ὄρνεον ἐκπέμπει τῶν ἀνέμων γεμίσας.
πνεύματά μοι πτερόεντα, φίλος, καὶ πνεύματα πέμπεις·
οὐ δύναμαι δὲ φαγεῖν θλιβομένους ἀνέμους.

485. ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ.

Τὰν Θέτιν ἀείδω· χρυσοέθειρα Θέτι,
Νηρέος ἀθανάταν εἰναλίοιο κόραν,
τὰν Διὸς ἐννεσίῃ Πηλεΐ γημαμέναν,
τὰν ἁλὸς ἀγλαΐαν, ἀμετέραν Παφίην·
ἃ τὸν δουριμανῆ, τὸν δ' Ἄρεα πτολέμῳ,
Ἑλλάδος ἀστεροπάν, ἐξέτεκεν λαγόνων,
δῖον Ἀχιλλῆα, τοῦ κλέος οὐράνιον·
τῷ ὑπὸ Πύῤῥα τέκεν παῖδα Νεοπτόλεμον,
περσέπολιν Τρώων, ῥυσίπολιν Δαναῶν.
Ἰλήκοις ἥρως ἄμμι Νεοπτόλεμε·

Nr. 484. V. 2. πόντον ἐπιπλώων. Plan. πόντου. P. ἦτει μέγα. P. V. 5. Fort. κενὰ πνεύματα. Nr. 485. V. 1. Θέτιν. P. V. 2. νηρέος. P. V. 6. λογόν. P. V. 9. ῥυσίπτολιν. P.

ὄλβιε, Πυθιάδι νῦν χθονὶ κευθόμενε.
δέχνυσο δ' εὐμενέων τάνδε θυηπολίην,
πᾶν δ' ἀπέρυκε δέος ἀμετέρας πόλιος·
τὰν Θέτιν ἀείδω, χρυσοέθειρα Θέτι.

486. ΠΑΛΛΑΔΑ.

εἰς τὸ σιτεύσιμον.

Τὴν λαπάραν, τὴν αὐτὸς ἀποσφίγξας ἀποπέμπεις,
εὗρεν ὁ παῖς λύσας φῦσαν ὑπηνέμιον.

487. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Βρώματά μοι χοίρων συκιζομένων προέθηκας,
ξηρῶν, διψαλέων, Κυπρόθεν ἐρχομένων.
ἀλλ' ἐμὲ συκωθέντα μαθὼν ἢ σφάξον ἑτοίμως,
ἢ σβέσον ἐκ δίψης νάματι τῷ Κυπρίῳ.

488. ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Τέρπης εὐφόρμιγγα κρέκων σκιάδεσσιν ἀοιδὰν
κάτθαν' * ἐνοστήσας ἐν Λακεδαιμονίοις,
οὐκ ἄορι πληγείς, οὐδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ
χείλεα. φεῦ, προφάσεων οὐκ ἀπορεῖ θάνατος.

V. 11. πυθιάδη. P. V. 14. χρ. θέτιν. P. Nr. 486. V. 1. λιπαράν. P. ἀποσφάξας. Ib. Nr. 487. V. 1. σηκαζομένων. P. hoc loco. V. 2. γυψαλίων. P. hoc loco. Nr. 488. V. 1. τέρπην et ἀείδων. P. V. 2. κάτθανεν ἐξαπίνης. Br. Fort. κάτθανεν ὑχθήσας.

[Ρ] 489. ΠΑΛΛΑΔΑ.

ἐπὶ βρέφεσι δύο ἅμα τεχθεῖσι καὶ παραχρῆμα ἀποθανοῦσι.

Γραμματικοῦ θυγάτηρ ἔτεκεν φιλότητι μιγεῖσα
παιδίον ἀρσενικόν, θηλυκόν, οὐδέτερον.

490. ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ.

Παντάρβην φορέουσα πυρὸς μὴ τάρβει ἐρωήν·
ῥηϊδίως Μοίραις καὶ ταδόκητα πέλει.

491. ΘΕΩΝΟΣ.

μονόστιχον εἰς τὴν ἑβδομάδα.

Ζεὺς, Ἄρης, Παφίη, Μήνη, Κρόνος, Ἥλιος, Ἑρμῆς.

492. ΣΤΡΑΤ.

Κεῖτο δ' ὁμοῦ σάκος, ἔγχος, ... θώρηξ, κόρυς, ἵππος.

493. ΑΛΛΟ.

Ἀσπίς, τόξα, βέλεμνα, κόρυς, ξίφος, ἄλκιμον ἔγχος.

494. ΑΛΛΟ.

Ἰός, τόξα, σάκος, κυνέη, δόρυ, φάσγανα, θώρηξ.

Nr. 492. Fort. ἄορ excidit.

495. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς Ἀγαμέμνονα.

Ἑλλάδος ἐνναετῆρες, ἀμεμφέες ἡγεμονῆες,
μηκέτι πιστὰ φέροιτε δολοφρονέουσι γυναιξί.
θηλυτέρη μὲ ἐδάμασσε, τὸν οὐ κτάνε δῆϊος Ἕκτωρ.

496. ΑΔΗΛΟΝ.

Ὦ Στοϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὦ πανάριστα
δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν,
τὰν ἀρετὰν ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον· ἅδε γὰρ ἀνδρῶν
μούνα καὶ βίοτον ῥύσατο καὶ πόλιας.
σαρκὸς δ' ἀδυπάθημα, φίλον τέλος ἀνδράσιν ἄλλοις,
ἃ μία τῶν Μνήμης ἤνυσε θυγατέρων.

497. ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος.
ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

Nr. 495. V. 2. γυναιξὶ δολοφρονεούσαις. Plan. Nr. 496. V. 1. παναριστα. P. V. 3. τὰν ἀρίστην ἀρετάν. P. V. 4. βιότου et πόλιος. P. V. 5. ἡδυπάθημα. P. V. 6. ἡ μία τῆς. P. ἤνυσε. Br. Nr. 497. V. 3. ἠρτείσθω. P.

498. *ΑΔΗΛΟΝ.*

Εἰς Πέρσην μητροφθόρον.

Μὴ θάπτε τὸν ἄθαπτον, ἔα κυσὶ κύρμα γενέσθαι·
γῆ πάντων μήτηρ μητροφθόρον οὐ δέχετ' ἄνδρα.

499. *ΑΔΗΛΟΝ.*

Ἀργαλέως φέρεται πολιὸς χρόνος· ἀλλὰ παρέρπων
καὶ φωνὰς κλέπτει φθεγγομένων μερόπων,
καὶ μὴ φαινόμενος τοὺς φαινομένους ἀφανίζει,
καὶ μὴ φαινομένους εἰς φανερὸν προφέρει.
ὦ ζωῆς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι τελευτή,
ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ [ἀεὶ] πρὸς ζόφον ἐρχομένων.

500. *ΑΛΛΟ.*

Εἰς τὴν κατάπτωσιν Βηρύτου.

Μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὁρῶντας·
τοὺς δ' ἀποθνήσκοντας κληρονόμους λέγετε.
οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες μέγα κέρδος ἔχουσι,
τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μογεροῦ βιότου.

501. *ΑΛΛΟ.*

Εἰς Βήρυτον.

Τὴν πόλιν οἱ νέκυες πρότερον ζῶσαν κατέλειψαν·
ἡμεῖς δὲ ζῶντες τὴν πόλιν ἐκφέρομεν.

Nr. 498. V. 1. *θάψης.* Br. Fort. *θάπτειν.* Nr. 499. V. 5. *ἄριστος.* P. V. 6. *ἀεὶ* omissum in P. suppeditat Plan.

[Ρ] 502. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Κονδίτου μοι δεῖ. τὸ δὲ κονδῖτον πόθεν ἔσχεν
τοὔνομα; τῆς φωνῆς ἐστὶ γὰρ ἀλλότριον
τῆς τῶν Ἑλλήνων· εἰ Ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς ἂν εἰδείης, Ῥωμαϊκώτατος ὤν.
σκεύασον οὖν μοι τοῦτο· τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
τοῦ στομάχου χρῄζει τοῦδε, λέγουσι, ποτοῦ.

503. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ ἀλόγως ἐν * διζύφοις δύναμίν τινα θείαν
εἶναι ἔφην. χθὲς γοῦν * δίζυφον ἐν χρονίῳ
ἡπιάλῳ κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα,
καὶ γέγονεν ταχέως, οἷα κρότων, ὑγιής.

504. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὰς Μούσας.

Καλλιόπη σοφίην ἡρωΐδος εὗρεν ἀοιδῆς·
Κλειὼ καλλιχόρου κιθάρης μελιηδέα μολπήν·
Εὐτέρπη τραγικοιο χοροῦ πολυηχέα φωνήν·
Μελπομένη θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον εὗρε·

Nr. 502. V. 6. χρῄζειν. Plan. Nr. 503. V. 1. ζωΐφοις. et V. 2. ζωΐφ' ἐν. Br. c. Toupio. V. 4. γέγονε. in marg. γέγονεν. P. Hoc Epigr. sequitur in P. versus Nicandri ex Ther. 771. Nr. 504. V. 1. ηὗρε marg. P.

Τερψιχόρη χαρίεσσα πόρεν τεχνήμονας αὐλούς·
ὕμνους ἀθανάτων Ἐρατὼ πολυτερπέας εὗρε·
τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὗρεν·
[ἁρμονίην πάσῃσι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς·]
Οὐρανίη πόλον εὗρε καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρων·
κωμικὸν εὗρε Θάλεια βίον καὶ ἤθεα κεδνά.

505. ΑΛΛΟ.

εἰς τὰς αὐτάς.

Οὐκ ἴδε Τερψιχόρην ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ὑπὸ τέχνας
ψεύδεται ὀφθαλμοὺς δείκελον ἀτρεκίῃ.

* *

Εἴ ποτε τερψινόοιο, φίλος, φόρμιγγος ἀκούσῃς,
τὴν Ἐρατὼ θαύμαζε τόσης εἰδήμονα τέχνης.

* *

Εὐτέρπη δονάκεσσι πολυτρήτοισι λιγαίνει,
πνεῦμα σοφῆς ὀχετηγὸν ἐπισπείρουσα μελίσσης.

* *

Κωμικὸν ἀμφιέπω Θάλεια μέλος, ἔργα δὲ φωτῶν
οὐχ ὁσίων θυμέλῃσι φιλοκροτάλοισιν ἀθύρω.

* *

Nr. 505. V. 2. εἴκελον. P. V. 3. ἀκούσεις. Br. Saltem ἀκούσῃ.
V. 4. ἐριτήμονα. P. V. 5. λιγαίνει. P. V. 8. θηλυτέρῃσι. P.

Εἰκόνα τῆς σοφίης ποτιδέρκεο· Καλλιόπης γὰρ
εἰκόνα σῇ κραδίῃ λάμβανε τὴν σοφίην.

* *

Λαφνοκόμοις Φοίβοιο παρὰ τριπόδεσσι κελεύω
Κλειώ, μαντοσύνης Μοῦσα καὶ ἱστορίης.

* *

[P] Οὐρανίη ψήφοιο θεορρήτῳ τινὶ μέτρῳ
ἀστρῴην ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην.

* *

Σκέπτεο χαλκεόφωνον ἐπισπέρχουσαν ἀοιδὴν
Μελπομένην, ἐρατῆς ἵστορα εὐεπίης.

* *

Σιγῶ, φθεγγομένη παλάμης θελξίφρονα παλμόν,
νεύματι φωνήεσσαν ἀπαγγέλλουσα σιωπήν.

506. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως.
ἠνίδε καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

507. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἡσιόδου τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδῶν
ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω, μὴ τὸ μελιχρότατον

V. 9. σῆς σοφ. P. V. 15. σκέπτε. P. V. 17. φθεγγομένης. Plan. θελξίφρονι παλμῷ. Br. Nr. 507. V. 1. ἀοιδόν. P.

τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε λεπταὶ
ῥήσιες, Ἀρήτου σύντονος ἀγρυπνίη.

508. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὅταν θέλῃ τις ἡμέραν ἰδεῖν καλήν,
συντυγχάνων σοι γίγνεται καλήμερος·
τοὐναντίον δὲ καί τις εἰ θέλοι παθεῖν,
μὴ συντυχὼν σοι γίγνεται κακήμερος.

509. ΧΡΗΣΜΟΣ.

Κωλιάδες δὲ γυναῖκες ἐρετμοῖσι φρύξουσιν.

510. ΑΔΗΛΟΝ.

Γῆμε Κριτωνιανός με, Σόλων ἐτέκνωσεν, ἐκλήθην
Μελτίνη, πλάσθην ἀνδρὸς ἐμοῦ παλάμαις.

511. ΑΔΗΛΟΝ.

Χιονέην τρίχα Παιήων ἐκέλευέ με χρυσῷ
δαιδάλλειν ἀγανοφροσύνῃ, ἐτέλεσσα δὲ χαίρων,
οὕνεκεν ἐξ ἐμέθεν τόδε οἱ θυμῆρες ἔκρινεν.

V. 4. ἀῤῥήτου. P. ἀρήτου ἀντὶ ἀράτου. marg. Nr. 508. V. 3. Fort. εἰ θέλει. V. 4. καχήμερος. Plan. Nr. 509. κολιάδες et φριξουσιν. P. Nr. 510. V. 1. κριτωνίαν ὅς με σόλον. P. θηλήθην. Ib. V. 2. ἐπλάσθην. P.

512. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς βίβλον.

Εὐμενέως πρώτοιο δεδεγμένος ὄργια βίβλου
φιλοπόνου, γραφίδεσσι δεδεγμένα ῥένθεα μύθων,
ποιράνου Αὐσονίοισι διδάσκαλε, ἶλαος εἶης.

513. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Δράμασιν ἐν πολλοῖσι διέπρεπες, ὅσσα Μένανδρος
ἔγραφεν, ἢ Μουσέων σὺν μιῇ ἢ Χαρίτων.

514. ΑΛΛΟ.

Ἐς γάμον ἔζευξέν με νεοζεύκτοιο Προκίλλης,
τὸν νυμφῶν θαλάμοις αἰὲν ἀειδόμενον,
εὐξάμενος τάδε Μῆνις ὁ Κωμικός· ὦ Ὑμέναιε,
ἔρχεο καὶ νύμφῃ καὶ γαμέοντι φίλος.

515. ΑΛΛΟ.

Τρεῖς εἰσὶν Χάριτες· σὺ δὲ δὴ μία ταῖς τρισὶ ταύταις
γεννήθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ Χάριτες Χάριτα.

Nr. 512. V. 1. εὐμενές. P. V. 2. Fort. δεδειγμένα. Nr. 514. V. 1. Fort. ἐς δόμον. V. 2. θαλάμους. P. Nr. 515. V. 1. εἰσὶν αἱ Χάρ. σὺ δὲ μία. P.

[P] 516. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ἔρδοι τὴν ἔμαθέν τις, ὅπου καὶ ὑπ' Ἄλπιας ἄκρας
λιῒσταὶ λασίαις ἀμφίκομοι κεφαλαῖς,
φωρῆς ἀπτόμενοι, φύλακας κύνας ὧδ' ἀλέονται.
χρίονται νεφροῖς πῖαρ * ἄπεστι νόσου,
ψευδόμενοι ῥινῶν ὀξὺν στίβον. ὦ κακὸν εὑρεῖν
ῥῆϊτεραι Λιγύων μήτιες, ἢ ἀγαθόν.

517. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ὀρφεὺς θῆρας ἔπειθε· σὺ δ' Ὀρφέα. Φοῖβος ἐνίκα
τὸν Φρύγα· σοὶ δ' εἴκει μελπομένῳ, Γλάφυρε.
οὔνομα καὶ τέχνης καὶ σώματος· οὔ κεν Ἀθήνη
ἔῤῥιψεν λωτοὺς τοῖα μελιζομένη,
οἷα σὺ ποικιλοτερπές· ἀφυπνώσαι κεν ἀκούων
αὐτὸς Πασιθέης Ὕπνος ἐν ἀγκαλίσιν.

518. ΑΛΚΑΙΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

Μακύνου τείχη, Ζεῦ Ὀλύμπιε, πάντα Φιλίππῳ
ἀμβατά· χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων·
χθὼν μὲν δὴ καὶ πόντος ὑπὸ σκήπτροισι Φιλίππου
δέδμηται, λοιπὰ δ' ἀ πρὸς Ὄλυμπον ὁδός.

Nr. 516. V. 4. Fort. *νεφροῖς πῖαρ ἀπὸ στίατος.* V. 5. *καλὸν.* P. V. 6. *ῥῆϊτεροι . . ἀγαθῶν.* P. in marg. *ἢ ἀγαθόν.* Nr. 517. V. 2. *σὺ δῆ κεῖ μελπομένα.* P. V. 5. *ποικιλοτερπε σάφ' ὑπνώσα.* P. Nr. 518. V. 1. *τειχίζειν.* P.

519. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πίομαι, ὦ Ληναῖε, πολὺ πλέον, ἢ πίε Κύκλωψ
νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων·
πίομαι. ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐχθροῦ ἀράξας
βρέγμα Φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς,
ὅσπερ ἑταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο
γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος.

520. ΑΛΛΟ.

Ἀλκαίου τάφος οὗτος, ὃν ἔκτανεν ἡ πλατύφυλλος
τιμωρὸς μοιχῶν γῆς θυγάτηρ ῥάφανος.

521. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς Σαπφὼ παρὰ τῶν Μουσῶν, κοιμωμένης.

Οὐκ ἄρα σοί γε ὀλίζον ἐπὶ κλέος ὤπασε Μοῖρα
ἥματι, τῷ πρώτῳ φῶς ἴδες ἀελίου,
Σαπφοῖ. σοὶ γὰρ κισσὸν ἐνείμαμεν ἄφθιτον εἶμεν·
σὺν δὲ πατὴρ πάντων νεῦσεν ἐρισφάραγος·
μέλψῃ δ' ἐν πάντεσσιν ἀοίδιμος ἀμερίοισιν,
οὐδὲ κλυτᾶς φάμας ἔσσεαι ἠπεδανά.

Nr. 519. V. 1. π. Ἕλληνες. P. hoc loco. V. 3. ἐγκάρον. P. in marg. ἐκχερον hoc loco. V. 5. 6. desiderantur in P. hoc loco. Nr. 521. V. 3. πρίσιν ἐνοῦμεν ἄφ. P. Fort. ἄφθιτον ἄμμες. V. 5. μέλψαι. P. V. 6. ἔσσεται ὑπανία. Br.

ἐγερθεῖσα δὲ Σαπφὼ εἶπε τάδε.
μ..... μάθες ὅς μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.

[P] 522. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἰλιάς, ὦ μέγα ἔργον, Ὀδυσσείης τε τὸ σῶφρον
γράμμα, τὸ καὶ Τροίῃ θῆκεν ἴσην Ἰθάκην,
τόν με γέροντ' αὔξοιτ' ἐς ἀεὶ νέον· ἡ γὰρ Ὁμήρου
σειρὴν ὑμετέρων ῥεῖται ἀπὸ στομάτων.

523. ΑΔΗΛΟΝ.

Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβότου Ἑλικῶνος,
τίκτε μοι ἄλλον Ὅμηρον, ἐπεὶ μόλεν ἄλλος Ἀχιλλεύς.

524. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ὕμνος εἰς Διόνυσον.

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύϊον, εἰραφιώτην,
Ἀβροκόμην, ἀγροῖκον, ἀοίδιμον, ἀγλαόμορφον,
Βοιωτόν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην,
Γηθόσυνον, γονόεντα, γιγαντολέτην, γελόωντα,
Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, Διόνυσον, 5
Εὔϊον, εὐχαίτην, εὐάμπελον, ἐγρεσίκωμον,

V. 7. Fort. μαῖα ἐμά, θεῖός μοι ἐν. Nr. 522. V. 3. γέροντα αὔξοιτε ἀεί. P. Nr. 524. V. 1. in marg. P. V. 6. εὐάπελον. et ἐγεσικωμον. P.

Ζηλα῎ον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα,
῞Ηπιον, ἡδυπότην, ἡδύθροον, ἠπεροπῆα,
Θυρσοφόρον, θρήϊκα, θιασώτην, θυμολέοντα,
Ἰνδολέτην, ἱμερτὸν, ἰοπλόκον, ἱραφιώτην,
Κωμαστήν, κεραόν, κισσοστέφανον, κελαδεινόν,
Λυδόν, ληναῖον, λαθικηδέα, λυσιμέριμνον,
Μύστην, μαινόλιον, μεθυδώτην, μυριόμορφον,
Νυκτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον,
Ξυστοβόλον, ξυνόν, ξενοδώτην, ξανθοκάρηνον,
Ὀργίλον, ὁβριμόθυμον, ὀρέσκιον, οὐρεσιφοίτην,
Πουλυπότην, πλαγκτῆρα, πολυστέφανον, πολύκωμον,
Ῥηξίνοον, ῥαδινόν, ῥικνώδεα, ῥηνοφορῆα,
Σκιρτητήν, Σάτυρον, σεμεληγενέτην, Σεμελῆα,
Τερπνόν, ταυρωπόν, τυρρηνολέτην, ταχύμηνιν,
Ὑπνοφόβην, ὑγρὸν, ὑμενήϊον, ὑλήεντα,
Φηρομανῆ, φρικτόν, φιλομειδέα, φοιταλιώτην,
Χρυσόκερων, χαρίεντα, χαλίφρονα, χρυσεομίτρην,
Ψυχοπλάνην, ψεύστην, ψοφομήδεα, ψυχοδαικτήν,
Ὦριον, ὠμηστήν, ὠρείτροφον, ὠρεσίλοιπον.
Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύϊον, εἰραφιώτην.

V. 9. Θρῄϊκα, Θυρσοφόρον. Br. V. 15. ξενοδύτην. P. in marg. ξενιδύτην. V. 22. φωρωανῆ marg. P. V. 21. ψυχοπλανῆ. P. V. 25. ὠρινοείστην, ὠρεσσίτροφον, ὠρεσσίλοιπον. P. in marg. ὠρεσίλοιπον. — ὠρεσίδυπον. Br.

[P] 525. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα.

Ὑμνέωμεν Παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα,
Ἄμβροτον, ἀγλαόμορφον, ἀκερσεκόμην, ἀβροχαίτην,
Βριθύνοον, βασιλῆα, βελεσσιχαρῆ, βιοδώτην,
Γηθόσυνον, γελόωντα, γιγαντολέτην, γλυκύθυμον,
Διογενῆ, Διόπαιδα, δρακοντολέτην, δαφνογηθῆ,
Εὔλαλον, εὐρυβίην, ἑκατηβόλον, ἐλπιδοδώτην,
Ζωογόνον, ζάθεον, ζηνόφρονα, ζηνοδοτῆρα,
Ἤπιον, ἡδυεπῆ, ἡδύφρονα, ἠπιόχειρα,
Θηροφόνον, θαλερόν, θελξίφρονα, θελχεσίμυθον,
Ἰαφέτην, ἱμερτόν, ἰήϊον, ἱπποκορυστήν,
Κοσμοπλόκον, Κλάριον, κρατερόφρονα, καρπογένεθλον,
Λητογενῆ, λαρόν, λυρογηθέα, λαμπετόωντα,
Μυστιπόλον, μάντιν, μεγαλήτορα, μυριόμορφον,
Νευροχαρῆ, νοερόν, νηπενθέα, νηφαλιῆα,
Ξυνοχαρῆ, ξυνόν, ξυνόφρονα, ξυνοδοτῆρα,
Ὄλβιον, ὀλβιοεργόν, Ὀλύμπιον, οὐρεσιφοίτην,
Πρηΰν, πανδερκῆ, παναπήμονα, πλουτοδοτῆρα,
Ῥυσίπονον, ῥοδόχρουν, ῥηξήνορα, ῥηξικέλευθον,
Σιγαλόεντα, σοφόν, σελαηγενέτην, σωτῆρα,
Τερψίχορον, Τιτᾶνα, τελέστορα, τιμήεντα,
Ὑμναγόρην, ὕπατον, ὑψαύχενα, ὑετόεντα,

Nr. 525. V. 1. obscurum an *ὑμνέομεν*. V. 12. *λυροθηγέα*. V. 21. *ὑψόεντα*. P. *ὑψήεντα* corr. Br.

Φοῖβον, φοιβάζοντα, φιλοστέφανον, φρενογηθῆ,
Χρησμαγόρην, χρύσεον, χρυσόχροα, χρυσοβέλεμνον,
Ψαλμοχαρῆ, ψάλτην, ψευσίστυγα, ψυχοδοτῆρα,
Ὦκυπον, ὠκιεπῆ, ὠκίσκοπον, ὠρεσιδώτην.
Ὑμνέωμεν Παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα.

526. ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Κλεῖε, θεός, μεγάλοιο πύλας ἀκμῆτας Ὀλύμπου,
φρούρει, Ζεῦ, ζαθέαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.
ἤδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέζευκται δορὶ Ῥώμης,
καὶ χθών· οὐρανίη δ' οἶμος ἔτ' ἔστ' ἄβατος.

527. ΧΡΗΣΜΟΣ.

Τλῆθι λέων ἄτλητα παθὼν τετληότι θυμῷ.
οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν τίσιν οὐκ ἀποτίσει.

528. ΠΑΛΛΑΔΑ.

εἰς τὸν οἶκον Μαρίνης.

Χριστιανοὶ γεγαῶτες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
ἐνθάδε ναιετάουσιν ἀπήμονες· οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς
χώνη φόλλιν ἄγουσα φερέσβιον ἐν πυρὶ θήσει.

V. 23. χρημαγόρην. P. χρυσόχροον. Ib. V. 25. ὠκύπορον. P. Nr. 526. V. 4. δ' ὅμως. P. δ' οἶμος. marg. Nr. 527. V. 2. ἀδίκων. P. ἀποτίση. Ib. Nr. 528. V. 3. φύλλην. P.

[P] 529. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς κλινάριον πόρνης ἀπὸ δάφνης.

Λέκτρον ἑνὸς φεύγουσα, λέκτρον πολλοῖσιν ἐτύχθη.

530. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον.

Οὐκ ἐθέλουσα Τύχη σε προήγαγεν· ἀλλ' ἵνα δείξῃ,
ὡς ὅτι μέχρις σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

531. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἰσαύρους.

Αὔραις ἴσα θέουσιν, ὅθεν λάχον οὔνομα τοῦτο.

532. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς κολόκυνθον.

Εἰπέ μοι, ὦ κολόκυντε, τίνος χάριν εἰςέτι καὶ νῦν
οὐ σικύων ἐφάνη διερὸν γένος, οὐ κολοκύθων;
Ὁ κολόκυνθος πρὸς ταῦτα.
Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος ἐπεκλύσθησαν ἄρουραι,
ἡμετέρην δ' ἀέκουσαν ἔτι κρύπτουσι γενέθλην.

Nr. 529. λέχος π. ἐτύχθην. Plan. Nr. 530. V. 2. μέχρι. P. ὅτι καὶ μέχρι. Plan. Nr. 532. V. 2. γένος ἐφάνη. P. κολοκυντων. P.

533. *ΑΔΗΛΟΝ.*

εἰς τὸν ἀπὸ κόντου κατερχόμενον θηριομάχον.

Κοντὸν ἀνὴρ κατέπηξε, δέμας δ' εἰς ἠέρα ῥίψας
ἰδνώθη προκάρηνος, ἀνεγρομένου δ' ὑπένερθεν
θηρὸς ὑπερκατέβαινεν ἐϋστρέπτοισι πόδεσσιν·
οὐδὲ λάβεν· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον· ἔκφυγε δ' ἀνήρ.

534. *ΑΔΗΛΟΝ.*

εἰς Ἄρτεμιν.

Ἄρτεμις ἱδρώουσα προάγγελός ἐστι κυδοιμοῦ.

535. *ΑΛΛΟ.*

Κισσῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς,
οἱ ναέται ξείνοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.

536. *ΑΛΛΟ.*

εἰς Ἀλφειόν.

Ἄβροχον ἐν πελάγεσσι δὲ ὕδατος ἔπλεεν ὕδωρ.

537. *ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΝΙΚΑΕΩΣ.*

εἰς ἡνίοχον.

Τίπτε με θρυλλήσαντες ἐμὴν ἀπεπαύσατ' ἀοιδήν;
ἱππεὺς ἱππεύειν ἐδύη, καὶ ἀοιδὸς ἀείδειν.

Nr. 533. V. 2. *ἀνεγρομένοιο ὕπερθεν.* P. V. 4. *μετίαχον.* P. Nr. 535. V. 2. *ξείνους* et *ναέτας.* P. Nr. 537. V. 1. *θρυλήσαντες* et *ἀπεπαύσατ'.* P.

ἦν δέ τις ἱππεύειν δεδαὼς ἐθέλῃσεν ἀείδειν,
ἀμφοτέρων ἥμαρτε, καὶ ἱπποσύνης καὶ ἀοιδῆς.

538. ΑΔΗΛΟΝ.

ἔχει τὰ κδ γράμματα.

Ἄβροχίτων δ' ὁ φύλαξ θηροζυγοκαμψιμέτωπος.

539. ΑΛΛΟ.

ὅμοιον.

Ἄβρὸς δ' ἐν προχοαῖς Κύκλωψ φθογγάζετο μύρμηξ.

540. ΑΔΗΛΟΝ.

Μὴ ταχὺς Ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἵλεε βίβλον
τοὐφεσίου· μάλα τοι δύςβατος ἀτραπιτός.
ὄρφνη καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμπετον· ἦν δέ σε μύστης
εἰςαγάγῃ, φανεροῦ λαμπρότερ' ἠελίου.

541. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Θειογένης Πείσωνι τὰ τεχνήεντα κύπελλα
πέμπει· χωροῦμεν δ' οὐρανὸν ἀμφότερα.
δοιὰ γὰρ ἐκ σφαίρης τετμήμεθα· καὶ τὸ μὲν ἡμῶν
τοὺς νοτίους, τὸ δ' ἔχει τείρεα τὰν Βορέῃ.

V. 3. καὶ δέ. P. Nr. 539. φθογγάζεται. P. Nr. 540. V. 2. τν et ἀτραπητός. P. Nr. 591. V. 1. διογένης. P. V. 3. ἐκ σφαιρηι τεμημεθα. P. V. 4. τὰ Βορ. P.

[P] ἀλλὰ σὺ μηκέτ' Ἄρηϊον ἐπίβλεπε· δισσὰ γὰρ ἀμφοῖν
μέτρα πιών, ἄθρει πάντα τὰ φαινόμενα.

542. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Θάρσει καὶ τέτταρσι διαπλασθέντα προσώποις
μῦθον, καὶ τούτων γράψον ἔτι πλέοσιν·
οὔτε σὲ γὰρ λείψουσι, Φιλωνίδη, οὔτε Βάθυλλον,
τὸν μέν, ἀοιδάων, τὸν δέ, χερῶν χάριτες.

543. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Θεσσαλίης εὔϊππος ὁ ταυρελάτης χορὸς ἀνδρῶν,
χερσὶν ἀτευχήτοις θηρσὶν ὁπλιζόμενος,
κεντροτυπεῖς πώλους ζεῦξε σκιρτήματι ταύρων,
ἀμφιβαλεῖν σπεύδων πλέγμα μετωπίδιον.
ἀκρότατον δ' ἐς γῆν κλίνας ἅμα κεὐροπον ἄμμα
θηρὸς τὴν τόσσην ἐξεκύλισε βίην.

544. ΛΔΔΑΙΟΥ.

Ἰνδὴν βήρυλλόν με Τρύφων ἀνέπεισε Γαλήνην
εἶναι, καὶ μαλακαῖς χερσὶν ἀνῆκε κόμας·

V. 5. δοιὰ δ' ἐν. Plan. Nr. 542. V. 2. μύθων. P. Ibid. γράψα ἐνί. P. V. 3. Φιλωνίδη. P. V. 4. χορόν. P. Nr. 543. V. 3. δενδροτυπεῖς et ζεύξεν. P. V. 6. τόσην ἐξεκύλισεν. P.

ἠνίδε καὶ χείλη νοτερὴν πλείοντα θάλασσαν,
καὶ μαστούς, τοῖσιν θέλγω ἀνηνεμίην.
ἦν δ' ἐμοὶ ἡ φθονερὴ νεύσῃ λίθος, ὡς ἐν ἑτοίμῳ
ὥρμημαι, γνώσῃ καὶ τάχα νηχομένην.

545. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε· δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
ὠνὴρ τοὺς Μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως.
ἀείδει δ' Ἑκάλης τε φιλοξείνοιο καλιήν,
καὶ Θησεῖ Μαραθὼν οὓς ἐπέθηκε πόνους,
τοῦ σοὶ καὶ νεαρὸν χειρῶν σθένος εἴη ἀρέσθαι,
Μάρκελλε, κλεινοῦ τ' αἶνον ἴσον βιότου.

546. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Κὴν πρύμνῃ λαχέτω με ποτὲ στιβάς, αἴ θ' ὑπὲρ αὐτῆς
ἠχεῦσαι ψακάδων τύμματι διφθερίδες,
καὶ πῦρ ἐκ μυλάκων βεβιημένον, ἥ τ' ἐπὶ τούτων
χύτρη, καὶ κενεὸς πομφολύγων θόρυβος,
καί κε ῥυπῶντ' ἐσίδοιμι διήκονον, ἠδὲ τράπεζα
ἔστω μοι πρώτη νηὸς ὕπερθε σανίς·

Nr. 544. V. 3. Fort. λειοῦντα. V. 5. νεύσει. P. Nr. 545. V. 2. κάλους. P. V. 3. δαίκαλητε. P. Nr. 546. V. 1. αὐτήν. P. V. 2. τύμματα. P. V. 5. καὶ κε ὕπτοντα ἰδίδοιμι. P. ἤδη τράπεζαν. Ib. V. 6. ἐστωμαι. P. Fort. στρωτὴ νηός.

δός, λάβε, καὶ ψιθύρισμα τὸ ναυτικόν· εἶχε τύχη τις πρώην τοιαύτη τὸν φιλόκοινον ἐμέ.

547. ΑΔΗΛΟΝ.

τὰ εἴκοσι τέσσαρα στοιχεῖα.

Τρηχὺν δ' ὑπερβὰς φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ.

[P] 548. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Κοῦρον ἀποπλανίην ἐπιμάζιον Ἑρμιώνακτα,
φεῦ, βρέφος ὡς ἀδίκως εἵλετε βουγενέες.
ἠγνοίησεν ὁ δειλὸς ἐς ὑμέας οἷα μελίσσας
ἐλθών· αἱ δ' ἔχεον ἦτε χερειότεραι.
ἀντὶ δέ οἱ θοίνης ἐνεμάξατε φοίνια κέντρα,
ὦ πικραί, γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος.

549. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

α. Κρηναῖαι λιβάδες, τί πεφεύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ;
τίς φλοὸξ ἀενάους ἔσβεσεν ἠελίου;
β. δάκρυσιν Ἀγρικόλαυ τετρύμεθα· πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν ποτὸν ἢ κείνου διψὰς ἔχει σποδιή.

V. 7. εἰ καὶ τύχη. P. Nr. 548. V. 4. Fort. καὶ δ' ἔχ. V. 5. ἐναιμάξατε. P. Nr. 549. V. 3. ἀγρικόλαε τετρύμεθα. P.

550. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Κλεινὴν οὐκ ἀπόφημι· σὲ γὰρ προπάροιθεν ἔθηκαν
κλήζεσθαι πτηνοί, Τῆνε, Βορηϊάδαι.
ἀλλὰ καὶ Ὀρτυγίην εἶχε κλέος, οὔνομα δ' αὐτῆς
ἦρχετο Ῥιπαίων ἄχρις Ὑπερβορέων.
νῦν δὲ σὺ μὲν ζώεις, ἡ δ' οὐκέτι· τίς κεν ἐώλπει
ὄψεσθαι Τήνου Δῆλον ἐρημοτέρην;

551. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

* Κυλχάδων δύστηνον ἐρωδιὸν ἔχθρα κολάζει·
τεῦ χάριν ὁ προδότης ὄρνις ἀεὶ λέγεται,
Φοῖβος ἐρεῖ· τεναγίτιν ὅτ' εἰς ἅλα κῶλον ἐλαφρὸν
στήσας, ψαμμίτην δόρπον ἐθημολόγει,
δυσμενέες τότ' ἔβησαν ἐπὶ πτύλιν ἀντιπέρηθεν,
ὀψὲ διδασκόμενοι πεζοβατεῖν πέλαγος.
βάλλετε δὴ κακὸν ὄρνιν, ἐπεὶ βαρὺν ἤρατο μισθὸν
ἐκ δηΐων, κόχλους καὶ βρύον, ὁ προδότης.

552. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ Μακεδὼν ὁ σίδηρος ἐν ἄορι, καὶ τὰ πρὸς ἀλκὴν
τῆς ἀπ' Ἀλεξάνδρου χειρὸς ἐπιστάμενος,

Nr. 550. V. 1. κείνην. P. V. 2. Δῆλε. in marg. Τῆνε. P. V. 5. ες ζωης. P. Nr. 551. V. 2. Fort. τεῦ δὲ χάριν προδ. V. 3. τ' ἐναγειτον. P. V. 4. ψαμμείτην. P. V. 6. πεζοβατεῖ. P. V. 8. πόλχους καὶ βριων. P.

Πείσων, σὴν ποθέων ἱκόμην χέρα· τοῦτο δὲ φωνῶ·
Χαίρων δεξιτερὴν εὗρον ὀφειλομένην.

553. *ΑΛΛΟ.*

Λευκάδος ἀντί με Καῖσαρ, ἰδ' Ἀμβρακίης ἐριβώλου,
Θυρρείου τε πέλειν, ἀντί τ' Ἀνακτορίου,
Ἄργεος Ἀμφιλόχου τε, καὶ ὁππόσα ῥαίσατο κύκλῳ
ἄστε' ἐπιθρώσκων δουρομανὴς πόλεμος,
εἴσατο Νικόπολιν, θείην πόλιν· ἀντὶ δὲ νίκης
Φοῖβος ἄναξ ταύτην δέχνυται Ἀκτιάδος.

[P] 554. *ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.*

Λάθριος Ἡράκλεια καλῶν ὑπὸ χείλεσιν ἕλκεις
κεῖνο· πάλαι κατὰ σοῦ τοῦτ' ἐβόησε πόλις.
πῶς ἔτλης αἶσχος ῥέξαι κακόν; ἢ σε βιαίως
εἵλκυσέ τις θαλερῶν δραξάμενος πλοκάμων;
ἢ σοὶ τοὔνομα τερπνὸν ἀφ' Ἡρακλῆος ἐχούσῃ,
μάχλε, φιλεῖν ἔβην κέκριται ἠϊθέων;

555. *ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.*

Νῆσον, τὴν εἰ χ' οἵ με περιγράψαντες ἔχουσιν
μετρῆσαι βαιήν, ἑπτὰ μόνον σταδίους,

Nr. 552. V. 3. *φωνέω.* Br. Nr. 544. V. 1. *καλῶς.* P. V. 3. bis legitur; primum *αἶσχος* omissum. P. Nr. 555. V. 1. *εἰ καί με.* P.

ἔμπης καὶ τίκτουσαν ἐπ᾽ αὔλακι πῖαρ ἀρούρης
ὄψει, καὶ παντὸς κάρπιμον ἀκροδρύου,
καὶ πολλοῖς εὔαγρον ἐπ᾽ ἰχθύσι, καὶ ὑπὸ μαίρῃ
εὐάνεμον, λιμένων τ᾽ ἤπιον ἀτρεμίῃ,
ἀγχόθι Κορκύρης Φαιηκίδος. ἀλλὰ γελᾶσθαι
* τῶι ἐπεωρίσθην, τοῦτ᾽ ἐθέμην ὄνομα.

556. ΖΩΝΑ.

Νύμφαι ἐποχθίδιαι, Νηρηΐδες, εἴδετε Δάφνιν
χθιζόν, ἐπαχνιδίαν ὡς ἀπέλουσε κόνιν,
ἰμετέραις λιβάδεσσιν ὅτ᾽ ἔνθορε σειριόκαυτος,
ἠρέμα φοινιχθεὶς μᾶλα παρηϊάδων.
εἴπατέ μοι, καλὸς ἦν; ἢ ἐγὼ τράγος οὐκ ἄρα κνάμαν
μοῦνον * ἐγνώθην, ἀλλ᾽ ἔτι καὶ κραδίαν;

557. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὁ σταδιεὺς Ἀρίης ὁ Μενεκλέος οὐ κατελέγχει
Περσέα, σὸν κτίστην, Ταρσὲ Κίλισσα πόλι.
τοῖοι γὰρ παιδὸς πτηνοὶ πόδες· οὐδ᾽ ἂν ἐκείνῳ
οὐδ᾽ αὐτὸς Περσεὺς νῶτον ἔδειξε θέων.

V. 3. ἐπ᾽ αὔλακα π. ἀρότρου. P. V. 5. ὑπ᾽ ἰχθύσι. P. μαίρην. Br. Fort. ἐπ᾽ ἰχθύσιν, ἠδ᾽ ὑπὸ μαίρῃ. V. 8. τῷ ἔπι ὡρίσθην. Br. Nr. 556. V. 1. δινηΐδες. marg. P. V. 2. κόμην. marg. κόνιν. P. V. 4. μάλα παρηϊδα. P. V. 6. μοῦνον ἐπεγνώθην. Br. Fort. ἐγεννάθην c. Schaefero. — κραδίην. P. Nr. 557, V. 2. τὸν κτ. P.

ἢ γὰρ ἐφ' ὑσπλήγων, ἢ τέρματος εἰδέ τις ἄκρου
ἡΐθεον, μέσσῳ δ' οὔ ποτ' ἐνὶ σταδίῳ.

558. ΕΡΥΚΙΟΥ.

Ὁ τράγος ὁ Κλήσωνος ὕλαν διὰ πάννυχον ὄρφναν
αἶγας ἀκοιμάτους θῆκε φριμασσόμενος· —
ὀδμὰ γάρ μιν ἔτυψε λύκου χιμαροσφακτῆρος
τηλόθι πετραίαν αὔλιν ἀνερχομένου· —
μέσφα κύνες κοίτας ἀνεγέρμονες ἐπτοίασαν
θῆρα μέγαν. τραγίνας δ' ὕπνος ἔμυσε κόρας.

[P] 559. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Πλοῦς μοι ἐπ' Ἰταλίην ἐντύνεται, ἐς γὰρ ἑταίρους
στέλλομαι, ὧν ἤδη δηρὸν ἄπειμι χρόνον.
διφέω δ' ἡγητῆρα περίπλοον, ὅς μ' ἐπὶ νήσους
Κυκλάδας, ἀρχαίην τ' ἄξει ἐπὶ Σχερίην.
σύν τί μοι ἀλλά, Μένιππε, λάβευ φίλος, ἵστορα κύκλον
γράψας, ᾧ πάσης ἴδρι γεωγραφίης.

560. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ῥιγηλὴ πασῶν ἔνοσι χθονός, εἴτε σε πόντου,
εἴτ' ἀνέμων αἴρει ῥεῦμα τινασσόμενον,

Nr. 558. V. 1. πάννυχος. P. V. 3. χιμαρόσφακτος. P. V. 4. τηλόθι. P. V. 6. τραγίνον. P. Nr. 559. V. 3. διφίω. P. Nr. 560. V. 1. ἐνοσίχθονος. P. V. 2. ἔρρει. P.

οἰκία μοι ῥύεν νεοτευχέα· δεῖμα γὰρ οὔπω
ἄλλο τόσον γαίης οἶδ' ἐλελιζομένης.

561. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τίς σε πάγος δυσέρημος, ἀνήλιος, ἐξέθρεψεν
Βορῥαίου Σκυθίης, ἄμπελον ἀγριάδα,
ἢ Κελτῶν νιφοβλῆτες ἀεὶ κρυμώδεες Ἄλπεις,
τῆς τε σιδηροτόκου βῶλος Ἰβηριάδος;
ἢ τοὺς ὀμφακορᾶγας ἐγείναο, τοὺς ἀπεπάντους
βότρυας, οἳ στυφελὴν ἐξέχεον σταγόνα.
δίζημαι, Λυκόεργε, τεὰς χέρας, ὡς ἀπὸ ῥίζης
κλήματος ὠμοτόκου βλαστὸν ὅλον θερίσῃς.

562. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ἰψιττακὸς ὁ βροτόγηρυς, ἀφεὶς λυγοτευχέα κύρτον,
ἤλυθεν ἐς δρυμοὺς ἀνθοφυεῖ πτέρυγι.
αἰεὶ δ' ἐμμελετῶν ἀσπάσμασι Καίσαρα κλεινόν,
οὐδ' ἀν' ὄρη λήθην ἤγαγεν οὐνόματος.
ἔδραμε δ' ὠκυδίδακτος ἅπας οἰωνός, ἐρίζων
τίς φθῆναι δύναται δαίμονι χαῖρ' ἐνέπειν.

V. 4. εἰδιλεὶ. P. Nr. 561. V. 3. νιφοβλῆτυς. P. κρυμωδεας. Ib. V. 5. ὀμφοκύραγας ἐγείνατο τ. ἐπὶ πάντους. P. V. 8. θερισεις. P. Nr. 562. V. 6. δαίμονι. in marg. Καίσαρι. P.

Ὀρφεὺς θῆρας ἔπεισεν ἐν οὔρεσιν· εἰς δὲ σέ, Καῖσαρ,
νῦν ἀκέλευστος ἅπας ὄρνις ἀνακρέκεται.

56'. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Τὸν φιλοπωριστὴν Δημόκριτον ἦν που ἐφεύρῃς,
ὦνθρωπ', ἄγγειλον τοῦτο τὸ κοῦφον ἔπος,
ὡς ἡ λευκοόπωρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἤδη
κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀκόλους·
σπεῦσάτω, οὐκ ὀχυρὴν γὰρ ἔχω στάσιν, εἴπερ ὀπώρην
ἀχράντου χρήζει δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

[P] 564. ΝΙΚΙΟΥ.

Αἰόλον, ἱμεροθαλὲς ἔαρ φαίνουσα, μέλισσα
ξουθά, ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα,
χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον πωτωμένα, ἔργα τίθεσσυ,
ὄφρα τεὸς πλήθῃ κηροπαγὴς θάλαμος.

565. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν· εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν
τὸν τεὸν οὐχ αὕτη, Βάκχε, κέλευθος ἄγει,
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρὸν
φθέγξονται, κείνου δ' Ἑλλὰς ἀεὶ σοφίαν.

V 7. αἶσαι δὲ καῖσαρ. P. V. 8. ἀκέλευτος, P. Nr. 563. V. 3. λευκοπρωος et ἐφώδιος. P. V. 6. ἀκρήτου. P. Nr. 564. V. 1. ἡμεροθαλές. Plan. V. 2. ἐσφορέουσ. P. in marg. ϕωραίους. τιθέσσω. Ib. Nr. 565. V. 1. κισσόν, P.

566. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μικρή τις, Διόνυσε, καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
ῥῆσις· ὁ μὲν νικῶ φησὶ τὸ μακρότατον.
ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, ἤν τις ἔρηται,
πῶς ἔβαλες; φησί, σκληρὰ τὰ γιγνόμενα.
τῷ μερμηρίξαντι τὰ μῆνδικα τοῦτο γένοιτο
τοὔπος· ἐμοὶ δ', ὦναξ, ἡ βραχυσυλλαβίη.

567. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἦ καὶ ἔτ' ἐκ βρέφεος κοιμωμένη Ἀντιοδημὶς
πορφυρέων, Παφίης νοσσίς, ἐπὶ κροκύδων,
ἢ τακεραῖς λεύσσουσα κόραις μαλακώτερον ὕπνου,
Λύσιδος ἁλκυών, τερπνὸν ἄθυρμα Μέθης,
ὑδατίνους φορέουσα βραχίονας, ἣ μόνη ὀστοῦν
οὐ λάχεν, (ἦν γὰρ ὅλη τοὺν ταλάροισι γάλα)
Ἰταλίην ἤμειψεν, ἵνα πτολέμοιο καὶ αἰχμῆς
ἀμπαύσῃ Ῥώμην μαλθακίνῃ χάριτι.

568. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Αὔλιν Ἀρισταγόρεω καὶ κτήματα μυρίος ἀρθείς,
Νεῖλε, μετ' εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδοῦ.
αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρων ἐπενήξατο βώλου
ναυηγός, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμένης,

Nr. 566. V. 6. ἐμοὶ δέ. B.

γείτονος ἡμίθραυστον ἐπ᾽ αὔλιον, ὦ πολύς, εἶπας,
μόχθος ἐμός, πολιῆς τ᾽ ἔργα περισσὰ χερός,
ὕδωρ πάντ᾽ ἐγένεσθε· τὸ δὲ γλυκὺ τοῦτο γεωργοῖς
κῦμ᾽ ἐπ᾽ Ἀρισταγόρην ἔδραμε πικρότατον.

569. ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἤδη γάρ ποτ᾽ ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε κόρη τε,
θάμνος τ᾽, οἰωνός τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς.
* *
ὦ φίλοι, οἳ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ Ἀκράγαντος
ναίετ᾽ ἀν᾽ ἄκρα πόλιος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
[P] χαίρετ᾽· ἐγὼ δ᾽ ὔμμιν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητὸς
πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος, ὥσπερ ἔοικεν,
ταινίαις τε περίστεπτος στέφεσίν τε θαλείοις.

570. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ξανθώ, κηρόπλαστε, μυρόχροε, μουσοπρόσωπε,
εὔλαλε, διπτερύγων καλὸν ἄγαλμα Πόθων,
ψῆλύν μοι χερσὶ δρυσιναῖς μύρον· ἐν μονοκλίνῳ
δεῖ με λιθοδμήτῳ δή ποτε πετριδίῳ
εὕδειν ἀθανάτως πουλὺν χρόνον· ᾇδε πάλιν μοι,
Ξανθάριον, ναί, ναί, τὸ γλυκὺ τοῦτο μέλος.

Nr. 568. V. 7. ἅπαν. P. γεωγος. P. Nr. 569. V. 4. πόληος. P. V. 5. ὑμῖν. P. V. 7. περίστρεπτος. P. Nr. 570. V. 1. ξανθοκηρόπλαστε. P. V. 3. ψίλον. P. V. 4. δὲ ποτι. P.

οὐκ ἀΐεις, ὤνθρωφ', ὁ τοκογλύφος; ἐν μονοκλίνῳ
δεῖ σὲ * βίου ἀεί, δύσμορε, πετριδίῳ.

571. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς τοὺς ἐννέα λυρικούς.

Ἔκλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος· ἔπνεε τερπνὰ
ἡδυμελιφθόγγου μοῦσα Σιμωνίδεω.
λάμπει Στησίχορός τε καὶ Ἴβυκος. ἦν γλυκὺς Ἀλ-
κμάν·
λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγξατο Βακχυλίδης.
πειθὼ Ἀνακρείοντι συνέσπετο· ποικίλα δ' αὐδᾷ
Ἀλκαῖος * κύκνω Λέσβιος Αἰολίδι.
ἀνδρῶν δ' οὐκ ἐνάτη Σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
ἐν Μούσαις δεκάτη Μοῦσα καταγράφεται.

572. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

„Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν"
ἔγραφε ποιμαίνων, ὡς λόγος, Ἡσίοδος.
„Μῆνιν ἄειδε θεά," καί, „Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα"
εἶπεν Ὁμηρείῳ Καλλιόπη στόματι.
κἀμὲ δὲ δεῖ γράψαι τι προοίμιον. ἀλλὰ τί γράψω,
δεύτερον ἐκδιδόναι βιβλίον ἀρχόμενος;

V. 7. οὐ καὶ εἰς. P. οτοκονλυφος. P. V. 8. σ' ἄβιον ναίειν. Br. c. Salmas. Nr. 571. V. 3. ἀλκαρ. P. V. 5. ἀνακρέοντι. P. V. 6. κιθάρᾳ. Br. Nr. 572. V. 5. καὶ με. P.

Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διός, οὐκ ἂν ἐσώθην,
εἰ μή μοι Καῖσαρ χαλκὸν ἔδωκε Νέρων.

573. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Μὴ σύ γ' ἐπ' ἀλλοτρίης, ὤνθρωφ', ἵζοιο τραπέζης,
ψωμὸν ὀνείδειον γαστρὶ χαριζόμενος,
ἄλλοτε μὲν κλαίοντι καὶ ἐστυγνωμένῳ ὄμμα
συγκλαίων, καὖθις σὺν γελόωντι γελῶν,
[P] *οὔτε σύ γε κλαυθμοῦ κεχρημένος, οὔτε γέλωτος,*
καὶ κλαιωμιλίῃ, καὶ γελωμιλίῃ.

574. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἡμάξευσα καὶ αὐτὸς ὁ τριςδύστηνος Ἀναξ....
τοῦτον δύςζωον κοὐ βίοτον βίοτον.
οὐ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα· λὰξ δὲ πατήσας
λυσσώδη ζωήν, ἤλυθον εἰς Ἀΐδεω.

575. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσει, ἢ τάχα νυκτὸς
ἠέλιος φαιδρὴν ὄψιν ἀπεργάσεται,
καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀρυτήσιμον ἕξει,
καὶ νέκυς εἰς ζωῶν χῶρον ἀναδράμεται,

Nr. 573. V. 1. ὤνθρωπε ἵζ. P. V. 3. ἐστυγωμένω. P. V. 4. συγγελόωντι. P. V. 5. κλαυθμοῖο. Plan. οὐδὲ γελ. P. Nr. 574. V. 1. Ἀγάναξ. Plan. Ἀγάνωρ. Scalig. V. 2. καβίοτον. Plan. V. 3. ἐτε. P. Nr. 575. V. 1. οὐρανόν. P. V. 3. ἀροτήσιμον. P.

ἦ ποτὲ Μαιονίδαο βαθυκλεὲς οὔνομ' Ὁμήρου
λήθῃ γηραλέων ἁρπάσεται σελίδων.

576. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Παρθένε Τριτογένεια, τί τὴν Κύπριν ἄρτι με λυπεῖς,
τοὐμὸν δ' ἁρπαλέᾳ δῶρον ἔχεις παλάμῃ;
μέμνησαι τὸ πάροιθεν ἐν Ἰδαίοις σκοπέλοισιν
ὡς Πάρις οὐ σὲ καλήν', ἀλλ' ἔμ' ἐδογμάτισεν.
σὸν δόρυ καὶ σάκος ἐστίν· ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει·
ἀρκεῖ τῷ μήλῳ κεῖνος ὁ πρὶν πόλεμος.

577. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἄστρων
μαστεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἕλικας,
οὐκέτ' ἐπιψαύω γαίης ποσίν, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
Ζανὶ θεοτροφίης πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

578. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου.

Ὧν ἥδε βίβλος ἔνδον ὠδίνω, φίλε,
βαθὺς χαρακτὴρ καὶ περισκελὴς ἄγαν.
δεῖται κολυμβητοῦ δὲ πάντως Δηλίου.

V. 5. βαθὺ κλίος. P. Nr. 576. V. 2. τοὐμὸν ἁρπάξασα δ. P. ἁρπάξασα δ' ἐμὸν δ. Plan. Nr. 577. V. 3. ποσὶ γαίης. P.

εἰ δ' αὖ κυβιστήσει τις εἰς ἐμοὺς μυχούς,
καὶ πᾶν μεταλλεύσειεν ἀκριβῶς βάθος,
γεωμετρῶν τὰ πρῶτα λήψεται γέρα,
σοφὸς δ' ἀναμφίλεκτος εἰς κριθήσεται.
τούτων δὲ μάρτυς ἐγγυητής τε Πλάτων.

579. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Σχῆμα παλαιοτάτων ἀνδρῶν κηρύκιον ἄθρει,
Θρινακίης οἰκιστὰ Κορίνθιε, ὅς ποτ' ἔπινες
ἀμφιβόητα ῥέεθρα Συρηκοσίης Ἀρεθούσης.

[P] 580. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς τοὺς Ῥωμαίων μῆνας.

Μὴν Ὑπάτων πρῶτος. ὁ δὲ δεύτερος αὔλακα τέμνει.
ὁ τρίτος Αὐσονίων γενεὴν ἐπὶ μῶλον ἐγείρει.
τέτρατος ἀγγέλλει ῥοδοδάκτυλον εἶαρος ὥρην.
εἰμὶ ῥόδων γενέτης. καὶ ἐγὼ κρίνα λευκὰ κομίζω.
οὗτος ἀμαλλοδέτης. τὰ δ' ἐμὰ πτερὰ Νεῖλον ἐγείρει.
οὗτος ἐρισταφύλῳ πεφιλημένος ἔπλετο Βάκχῳ.
τεύχω δ' οἶνον ἐγὼ μελιηδέα, χάρμα βροτοῖσι.
δαῖτα φέρω χαρίεσσαν ἐς οὔνομα φωτὸς ἑκάστου.
φορμίζειν δεδάηκα καὶ ὑπνώοντας ἐγείρειν.

Nr. 578. V. 7. εἰσκριθήσεται. P. Nr. 579. V. 2. Θριδακίης. P. Nr. 580. V. 1. Fort. Πρῶτος μὴν ὑπάτων.

581. *ΑΔΗΛΟΝ.*

Εἰς τὸ μονημέριον, ἤγουν κυνηγέσιον, ἐν ᾧ ἀγωνίζονται ἄνδρες πρὸς θῆρας.

Τοξότα, Πιερίδων μεδέων, ἑκατηβόλε Φοῖβε,
εἰπὲ κασιγνήτῃ, κρατερούς ἵνα θῆρας ἐγείρῃ,
ὅσσον ἐπιψαῦσαι μερόπων δέμας, ὅσσον ἀΰσαι
λαῶν τερπομένων ἱερὸν στόμα· μηδὲ νοήσω,
Ζηνὸς μειλιχίοιο λαχὼν θρόνον, ἀνέρος οἶτον.

582. *ΑΔΗΛΟΝ.*

εἰς τοὺς Ἴβηρας καὶ Ἀρμενίους, ὅτε ὑπετάγησαν τῷ τῶν Ῥωμαίων βασιλεῖ.

Ἀρμενίων τάδε φῦλα καὶ ἄλκιμον ἔθνος Ἰβήρων,
Χριστοῦ ζῆλον ἔχοντες ἑκούσιον ἐς ζυγὸν ἦλθον,
θεσμῷ ὑποδρήσσοντες ἀνικήτων βασιλήων.

583. *ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.*

εἰς Θουκυδίδην.

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δέ γε πάμπαν
νῆϊς ἔφυς Μουσέων, ῥίψον ἃ μὴ νοέῃς.
εἰμὶ γὰρ οὐ πάντεσσι βατός· παῦροι δ' ἀγάσαντο
Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπίδην τὸ γένος.

Nr. 583. V. 1. Fort. *εἰ δὲ σὺ σεμνῶν ν.* V. 2. *νοέεις.* Plan.

584. ΑΛΛΟ.

Εἰς ἄγαλμα Εὐνόμου τοῦ κιθαρῳδοῦ ἑστῶτος ἐν Δελφοῖς, ἔχοντος ἐπὶ τῇ κιθάρᾳ καὶ τὸν μουσικὸν τέττιγα.

Εὔνομον, ὦπολλον, σὺ μὲν οἶσθά με, πῶς ποτ' ἐνίκων
Σπάρτιν ὁ Λοκρὸς ἐγώ· πευθομένοις δ' ἐνέπω.
αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον· ἐν δὲ μεσεύσᾳ
ᾠδᾷ μοι χορδὰν πλᾶκτρον ἀπεκρέμασεν.
καί μοι φθόγγον ἑτοῖμον ὁπανίκα καιρὸς ἀπῄτει,
εἰς ἀκοὰς ῥυθμῶν τὠτρεκὲς οὐκ ἔμενεν.
καί τις ἀπ' αὐτομάτου κιθάρας ἐπὶ πῆχυν ἐπιπτὰς
τέττιξ ἐπλήρου τοὐλλιπὲς ἁρμονίας.
νεῦρα γὰρ ἓξ ἐτίνασσον· ὅθ' ἑβδομάτας δὲ μελοίμαν
χορδᾶς, τὰν τούτου γῆρυν ἐκιχράμεθα.
[P] πρὸς γὰρ ἐμὰν μελέταν ὁ μεσαμβρινὸς οὔρεσιν ᾠδὸς
τῆνο τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθηρμόσατο,
καὶ μὲν ὅτε φθέγγοιτο, σὺν ἀψύχοις τόκα νευραῖς
τῷ μεταβαλλομένῳ συμμετέπιπτε θρόῳ.
τοὔνεκα συμφώνῳ μὲν ἔχω χάριν· ὃς δὲ τυπωθεὶς
χάλκεος ἀμετέρας ἔζεθ' ὑπὲρ κιθάρας.

Nr. 584. V. 2. σπάρτην ὁ λωκρος. P. V. 3. μεσοΐσα. P. V. 6. ῥυθμόν. P. Fort. οὐκ ἔμολεν. V. 7. ἐπιπτὰς cum Schaefero. ἐπιστάς. P. V. 8. τὠτρεκὲς ἀρμ. P. V. 9. ἐξετίνασσον ὅτ' ἐβ. P. V. 10. τούτων. P. V. 15. συμφανῶν. P. ἐγὼ χ. P. V. 16. ἐξεθ'. P.

585. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς μισσώριον ἔχον Ἀφροδίτην καὶ Ἔρωτας.

Τέσσαρές εἰσιν Ἔρωτες. ὁ μὲν στέφος ἀμφικαλύπτει
μητρὸς ἑῆς· ὁ δὲ χεῖλος ἔχει ποτὶ πίδακι μαζοῦ·
οἱ δὲ δύω παίζουσι παρ' ἴχνεσιν· εἶμα δὲ κρύπτει
μηρῷ γείτονα χῶρον ὅλης γυμνῆς Ἀφροδίτης.

586. ΚΩΜΗΤΑ ΧΑΡΤΟΥΛΑΡΙΟΥ.

α. Εἰπὲ νομεῦ, τίνος εἰσὶ φυτῶν στίχες; β. αἱ μὲν ἐλαῖαι,
Παλλάδος· αἱ δὲ πέριξ ἡμερίδες, Βρομίου.
α. καὶ τίνος οἱ στάχυες; β. Δημήτερος. α. ἄνθεα ποίων
εἰσὶ θεῶν; β. Ἥρης καὶ ῥοδέης Παφίης.
Πὰν φίλε, πηκτίδα μίμνε τεοῖς ἐπὶ χείλεσι σύρων,
Ἦχὼ γὰρ δήεις τοῖσδ' ἐνὶ θειλοπέδοις.

587. ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ ΙΑΛΟΥΣΤΡΙΟΥ.

Βάκχῳ καὶ Νύμφαις μέσος ἵσταμαι· ἐν δὲ κυπέλλοις
αἰεὶ τόνδε χέω τὸν παραλειπόμενον.

588. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Οἷον ὁρῇς, ὦ ξεῖνε, τὸ χάλκεον εἰκόνι λῆμα
Κλειτομάχου, τοίαν Ἑλλὰς ἐσείδε βίαν·

Nr. 585. V. 4. Ἀφροδίτας. P. Nr. 586. V. 4. Ἶρις καί. P. V. 5 πάμφιλε. P. Nr. 588. V. 1. τὸν χάλ. P.

ἄρτι γὰρ αἱματόεντα χερῶν ἀπελύετο πυγμᾶς
ἔντεα, καὶ γοργῷ μάρνατο παγκρατίῳ·
τὸ τρίτον οὐκ ἐκόνισσεν ἐπωμίδας, ἀλλὰ παλαίσας
ἀπτῶς, τοὺς τρισσοὺς Ἰσθμόθεν εἶλε πόνους.
μοῦνος δ' Ἑλλάνων τόδ' ἔχει γέρας· ἑπτάπυλοι δὲ
Θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐστέφεθ' Ἑρμοκράτης.

589. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἄγαλμα Ἥρας θηλαζούσης τὸν Ἡρακλέα.

Αὐτὴν μητρυιὴν τεχνήσατο· τοὔνεκα μαζὸν
εἰς νόθον ὁ πλάστης οὐ προσέθηκε γάλα.

[P] 590. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἄγαλμα Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἐρεχθέως.

Ἡ τέχνη συνάγειρεν ἃ μὴ φύσις, εἶπεν ὁ πλάστης,
μίτερ νόσφι τόκων, νυμφίε νόσφι γάμων.

591. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἄγαλμα Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης.

Ἄρεα καὶ Παφίην ὁ ζωγράφος εἰς μέσον οἴκου
ἀμφιπεριπλέγδην γέγραφεν ἀμφοτέρους·
ἐκ θυρίδος δὲ μολὼν Φαέθων πολυπάμφαος αἴγλῃ
ἔστη ἀμηχανόων ἀμφοτέρους σκοπέων.

V. 3. ἄρτι παρ'. P. V. 5. παλεύσας. P. Nr. 591. V. 3. αἴγηι. P. V. 4. σκοπήσας. P.

Ἥλιος βαρύμηνις ἕως τίνος; οὐδ' ἐπὶ κηροῦ
ἤθελεν ἀψύχου τὸν χόλον ἐξελάσαι.

592. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἀσπίδα περιέχουσαν τὴν γένναν τοῦ Σωτῆρος.

Ὦ πόσον εὐήθης ὁ ζωγράφος, ὅττι χαράσσει
κοίρανον εἰρήνης ἀσπίδι τικτόμενον.

593. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἄγαλμα Μηδείας.

Οἰκτὸν ὁμοῦ καὶ λύσσαν ἐτήτυμον ἔνθεος ἀνὴρ
μαρμάρῳ ἐγκατέμιξε, βιαζομένην δ' ὑπὸ τέχνης
λαϊνέην Μήδειαν ὅλης ἔμνησεν ἀνίης.

594. ΑΛΛΟ.

Ζωγράφε τὰν μορφὰν ἀπομάξας, αἴθ' ἑνὶ κηρῷ
καὶ ψυχὰν ἐδάης Σωκρατικὰν βαλέειν.

595. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς εἰκόνα Ἀπελλοῦ.

Αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν εἰκόνι γράψεν ἄριστος Ἀπελλῆς.

V. 5. κήρῃ. P. Nr. 595. Fort. ἑαυτ. ἄριστος ἐν εἰκόνι γρ. Ἀπ.

596. ΑΛΛΟ.

Εἰς εἰκόνα Χείλωνος.

Τόνδε δοριστέφανος Σπάρτα Χείλωνα φύτευσεν,
ὃς τῶν ἑπτὰ σοφῶν πρῶτος ἔφυ σοφίᾳ.

597. ΚΩΜΗΤΑ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Νωθρὸς ἐγὼ τελέθεσκον ἀπ' ἰξύος ἐς πόδας ἄκρους,
τῆς πρὶν ἐνεργείης δηρὸν ἀτεμβόμενος,
ζωῆς καὶ θανάτοιο μεταίχμιον, Ἄϊδι γείτων,
μοῦνον ἀναπνείων, τἄλλα δὲ πάντα νέκυς.
ἀλλὰ σοφός με Φίλιππος, ὃν ἐν γραφίδεσσι δοκεύεις,
ζώγρησεν, κρυερὴν νοῦσον ἀκεσσάμενος·
αὖθις δ' Ἀντωνῖνος, ἅπερ πάρος, ἐν χθονὶ βαίνω,
καὶ ποσὶ πεζεύω, καὶ ὅλος αἰσθάνομαι.

598. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Τὸν τῶ Ζανὸς ὅδ' ὔμμιν υἱὸν ὠνὴρ,
τὸν λειοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
[P] πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν ὤϊκ Καμείρου,
χὥσσους ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους·
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῇς,

Nr. 597. V. 8. ὅλως. P. Fort. καί ῥ' ὅλος. Nr. 598. V. 1. τωῖ ζηνὸς ὅδ' ὑμῖν. P. V. 2. λεοντομάχαν. P. V. 3. ἐπ' ἄνωθεν. P. V. 4. ὠκαμίρου. P.

ἔστασ' ἐνθάδε, χάλκεον ποήσας,
πολλοῖς μησὶν ὄπισθε μηνιαυτοῖς.

599. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, ὦ ξένε,
σπουδῷ, καὶ λέγ', ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθῃς·
Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ,
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιῶν.
προσθεὶς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ἄδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

600. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄ τε φωνὰ Δώριος, χὠνὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν
εὑρὼν Ἐπίχαρμος.
ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν
οἱ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πεδωριστᾷ πόλει,
ὡς ἀνδρὶ πολίτᾳ,
σωρὸν [γὰρ] εἶχε ῥημάτων, μεμναμένοι
τελεῖν ἐπίχειρα.

V. 7. ἔστασεν. P. Post V. 8. additur: ὅτι δεξιὸς ἦς ἔπεα ποιῆσαι. P. Cf. p. 512. nr. 664. Nr. 599. V. 4. προσθ' ἐντι π. ωδοποιοῦ. P. V. 5. νέουσιν ἤδετο. P. Nr. 600. V. 5. συρακούσσαις. P. τοὶ Συρ. Br. πελωρὶ σταῖ. P. V. 6. ὅσσ' ἀ. P. οἳ ἀ. Br. V. 7. σωρὸν εἶχε. P. χρημάτων. Br. μεμναμένους. P.

πολλὰ γὰρ ποττὰν ζωὰν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα·
μεγάλα χάρις αὐτῷ.

601. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τὸ ξόανον τὸ περισσὸν Ἀεξιμένης Ἀφροδίτᾳ
εἵσατο, τᾶς πάσης ναυτιλίης φύλακι.
χαῖρ', ὦ πότνια Κύπρι, διδοῦσα δὲ κέρδεα, πλοῦτον
ἄρμενον, εἰδήσεις ναῦς ὅτι κοινότατον.

602. ΕΤΗΝΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ.

Ἃ ποτε παρθενικαῖσιν ἱλασκομένα παλάμῃσιν
Κύπριδα, σὺν πεύκαις, καὶ γάμον εὐξαμένα,
κουριδίους ἤδη θαλάμῳ λύσασα χιτῶνας,
ἀνδρὸς ἄφαρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους.
νυμφίος ἐκ νύμφης δὲ κικλήσκομαι, ἐκ δ' [Ἀφροδίτης]
Ἄρεα, καὶ βωμοὺς ἔστεφον Ἡρακλέους.
[P] Θῆβαι Τειρεσίην ἔλεγόν ποτε, νῦν δ' ἐμὲ Χαλκὶς
τὴν πάρος ἐν μίτραις ἡσπάσατ' ἐν χλαμύδι.

V. 9. Fort. ζοάν. — τοῖς πασιν. Vulgo. Nr. 601. V. 1. Ἀλεξιμένης. Br. V. 2. φύλακα. P. Fort. τᾷ πάσης ν. φύλακι. V. 5. χαίρω π. P. χαίρεο. Br. Nr. 602. V. 3. θαλάμων. P. V. 5. Ἀφροδίτης om. in P. V. 7. χαλκος. P.

603. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Πέντε Διωνύσοιο θεραπνίδες αἵδε σαώτεω
ἐντύνουσι θοᾶς ἔργα χοροστασίης.
ἁ μὲν ἀερτάζουσα δέμας βλοσυροῖο λέοντος,
ἁ δὲ Λυκαόνιον καλλίκερων ἔλαφον·
ἁ τριτάτα δ' οἰωνὸν ἐΰπτερον· ἁ δὲ τετάρτα
τύμπανον· ἁ πέμπτα χαλκοβαρὲς κρόταλον.
πᾶσαι φοιταλέαι τε, παρηόριόν τε νόημα
ἐκπλαγέες λύσσᾳ δαίμονος εὐϊάδι.

604. ΝΟΣΣΙΔΟΣ.

Θυμαρέτας μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει· εὖ γε τὸ γαῦρον
τεῦξε, τό θ' ὡραῖον τᾶς ἀγανοβλεφάρου.
σαίνοι κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,
δέσποιναν μελάθρων οἰομένα ποθορῆν.

605. ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Τὸν πίνακα ξανθᾶς Καλλὼ δόμον εἰς Ἀφροδίτας,
εἰκόνα γραψαμένα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσαν.
ὡς ἀγανῶς ἕστακεν· ἴδ' ἁ χάρις ἁλίκον ἀνθεῖ.
χαιρέτω· οὔ τινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

Nr. 603. V. 1. διονύσοιο. P. V. 2. ἐντίνουσι θεᾶς. P. Fort. χοροστασίας. V. 3. ἀεργάζουσα. P. V. 6. ἁ δὲ πέμπτα. P. V. 7. τὸ π. δὲ ὄνομα. P. V. 8. ἐκπλαγέως. P. Nr. 604. V. 1. θαῦμ' ἀρετᾶς. P. V. 2. τὸ δ' ὡρ. P. Nr. 605. V. 2. ἴσα. P.

606. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἦν τὸ πάρος φιλέεσκες, Ἄρες, σκοπίαζε Κυθείρην
ἐνθάδε λουσμένην νάμασι φαιδροτάτοις.
δέρκεο νηχομένην· μὴ δείδιθι. οὐ γὰρ Ἀθήνην
παρθένον εἰζοράᾳς, οἷά τε Τειρεσίας.

607. ΑΛΛΟ.

Αἱ Χάριτες λούσαντο· ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν
δῶκαν ἑῶν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

608. ΑΛΛΟ.

Ἦ τοῖον Κυθέρειαν ὕδωρ τέκεν, ἦ Κυθέρεια
τοῖον τεῦξεν ὕδωρ, ὃν χρόα λουσαμένη.

609. ΑΛΛΟ.

Τῶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα· καὶ γὰρ ἐκείνας
μοῦνας ἔσω παίσδειν τὰς Χάριτας δέχεται.

* * *

Οὕτως δὴ Χαρίτων λουτρὸν τόδε· οὐδὲ γὰρ ἄλλους
πλείους χωρῆσαι τοῦτο τριῶν δύναται.

Nr. 608. V. 1. ἔτεκεν. P. V. 2. ἔτευξεν. Br. Nr. 609. V. 1. ἐκεῖνο. Br. V. 2. μούνας εἴσω. P.

610. ΑΛΛΟ.

Μικρὰ μὲν ἔργα τάδ' ἐστίν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀδωδήν,
ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς ἴον ἐν ταλάροις.

[P] 611. ΑΛΛΟ.

Ἐν μικρῷ μεγάλη λουτρῷ χάρις· ἐν δ' ἐλαχίστῳ
νάματι λουομένοις ἡδὺς ἔπεστιν ἔρως.

612. ΑΛΛΟ.

Ὡς δένδρον βραχύφυλλον, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀδωδήν,
οὕτως λουτρὰ τάδε μικρὰ μέν, ἀλλὰ φίλα.

613. ΑΛΛΟ.

Εἰς τὸ λουτρὸν Μαρίας ἐν Βυζαντίῳ.

Τῆς Μαρίης τὸ λοετρὸν ἰδὼν ὑπεδάκρυσε Μῶμος,
εἰπών· Ὡς Μαρίην, καὶ σὲ παρερχόμεθα.

614. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛ.

Εἰς λουτρὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ Ζευξίππου.

Μὴ νεμέσα, Ζεύξιππε, παραντέλλοντι λοετρῷ.
καὶ μεγάλην παρ' ἄμαξαν ἐρωτύλος ἡδὺ φαείνει.

615. ΑΛΛΟ.

Χῶρος τίς μερόπων σε λιπαυγέα τὸ πρὶν ἐόντα
πλούσιον ἐν φέγγει θήκατο λουομένοις;

Nr. 611. V. 1. λουτροῦ. P. Nr. 612. V. 2. Fort. σμικρά.

τίς δὲ καὶ αἰθαλόεντι ῥύπῳ πεπαλαγμένον ἄρτι,
κεῖνον ἀϊστώσας, φαιδρὸν ἔδειξε δόμον;
φρὴν σοφὴ ὡς πᾶσι * Θεοδωρίας, ὡς ἐτεὸν δὴ
κἂν τούτῳ καθαρὴν δεικνύμενος κραδίην·
ὃς γὰρ ἐὼν πόλιος κτεάνων ταμίης τε πατήρ τε,
κέρδεσιν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐμίηνε χέρας.
ἀλλὰ θεὸς Φιλόπατριν, ἐρισθενές, ἄφθιτε Χριστέ,
πήματος αὐτὸν ἄτερ σῶζε τεῇ παλάμῃ.

616. ΑΛΛΟ.

Ἐνθάδε λουσαμένων Χαρίτων ποτέ, θέσκελα πέπλα
βαιὸς Ἔρως ἔκλεψε, καὶ ᾤχετο· τὰς δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
γυμνάς, αἰδομένας θυρέων ἔκτοσθε φανῆναι.

617. ΑΛΛΟ.

Εἰς βαλανεῖον ψυχρόν.

Τὸν ποταμόν, βαλανεῦ, τίς ἐτείχισε; τίς βαλανεῖον
τὴν κρήνην ψευδῶς τήνδε μετωνόμασεν;
Αἰόλος Ἱπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ὧδε μετοικήσας ἤγαγε τοὺς ἀνέμους.
πρὸς τί δὲ καὶ σανίδες δύο τοῖς ποσὶν αἵδ' ὑπόκεινται;
οὐ διὰ τὴν θέρμην· τῆς χιόνος δ' ἕνεκα.
Φρίξου καὶ Νάρκης οὗτος τόπος. ἀλλ' ἐπίγραψον·
„τῷ Μεσορὶ λοῦσαι· πνεῖ γὰρ ἔσω Βορέας.“

Nr. 615. V. 5. *φρενο οφηος πᾶσι.* P. Nr. 617. V. 4. *μετοικίσας.* P. V. 8. *μεσωρι.* P.

618. ΑΛΛΟ.

Λωτὸν ἐρεπτομένους προτέρων οὐ ψεύσατο μῦθος·
πίστιν ἀληθείης τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.
εἰ γὰρ ἅπαξ καθαροῖσι λοέσσεται ὕδασιν ἀνήρ,
οὐ ποθέει πάτρην, οὐκ ἐθέλει γενέτας.

[P] 619. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰς λουτρὸν ἐν Βυζαντίῳ ἔχον Ἀφροδίτην λουομένην.

Νῦν ἔγνων, Κυθέρεια, πόθεν νίκησας ἀγῶνα,
τὴν πρὶν Ἀλεξάνδρου ψῆφον ὑφαρπαμένη,
ἐνθάδε γὰρ τέγγουσα τεὸν δέμας, εὗρες ἐλέγξαι
Ἥρην Ἰναχίοις χεύμασι λουσαμένην.
νίκησεν τὸ λοετρόν· ἔοικε δὲ τοῦτο βοώσῃ
Παλλάς· ἐνικήθην ὕδασιν, οὐ Παφίῃ.

620. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Εἰς λουτρὸν δίδυμον, ἐν ᾧ λούονται καὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες.

Ἄγχι μὲν ἐλπὶς ἔρωτος· ἐλεῖν δ' οὐκ ἔστι γυναῖκας.
εἶρξε πυλὶς Παφίην τὴν μεγάλην ὀλίγη.
ἀλλ' ἔμπης γλυκὺ τοῦτο· ποθοβλήτοις γὰρ ἐπ' ἔργοις
ἐλπὶς ἀληθείης ἐστὶ μελιχροτέρη.

Nr. 619. V. 2. ὑπαρπαμένη. P. Fort. recte. Nr. 620. V. 2. ἦρξε. P.

621. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ὅσσαις θηλυτέραις ἐστὶν πόθος, ἔστι δὲ παύσαις,
δεῦρ' ἴτε, φαιδροτέρης τευξόμεναι χάριτος.
χὴ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρψει πόσιν· ἡ δ' ἔτι κούρη
ὀτρυνέει πλείστους ἔδνα πορεῖν λεχέων·
ἡ δὲ φέρουσα πόρους ἀπὸ σώματος, ἐσμὸν ἐραστῶν
ἕξει ἐπὶ προθύροις, ἐνθάδε λουσαμένη.

622. ΑΛΛΟ.

Εἴτε σε κουριδίης ἀλόχου γλυκὺς ἵμερος ἴσχει,
λούεο, φαιδρότερος τῇδε φανησόμενος·
εἴτε σε μισθοφόρους ἐπὶ μαχλάδας οἶστρος ὀρίνει,
λήψῃ, κοὐ δώσεις, ἐνθάδε λουσάμενος.

623. ΚΥΡΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Κύπρις σὺν Χαρίτεσσι, καὶ υἱέϊ χρυσοβελέμνῳ
ἐνθάδε λουσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

624. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰς ἕτερον λουτρὸν παρακείμενον τῷ δημοσίῳ ἐν Βυζαντίῳ.

Λείματό με ξυνοῖο παρὰ προθύροισι λοετροῦ
ἀστὸς ἀνήρ, ἀρετῆς εἵνεκεν, οὐκ ἔριδος.

Nr. 621. V. 2. τευξόμενοι. P. V. 6. ἥξει. P. Nr. 623. Κύπρου ποιητοῦ.

κεῖνο μέλοι πλεύνεσσιν· ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε φίλοις τε
ἐντύνω προχοάς, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

625. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΤΗΠΑΤΟΥ.

Πιστότατος μερόπων τις ἔοι πυλαωρὸς ἐμεῖο,
κρίνων λουομένων καιρὸν ἐσηλυσίης,
[P] μή τινα Νηϊάδων τις ἐμοῖς ἐνὶ χεύμασι γυμνήν,
ἢ μετὰ καλλικόμων Κύπριν ἴδοι Χαρίτων
οὐκ ἐθέλων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
τίς γὰρ Ὁμηρείοις ἀντιφέροιτο λόγοις;

626. ΜΑΡΙΑΝΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Μητέρα Κύπριν ἔλουσεν Ἔρως ποτὲ τῷδε λοετρῷ,
αὐτὸς ὑποφλέξας λαμπάδι καλὸν ὕδωρ.
ἱδρὼς δ' ἀμβροσίοιο χυθεὶς χροὸς ἄμμιγα λευκοῖς
ὕδασι, φεῦ, πνοιῆς ὅσσον ἀνῆψεν ἔαρ·
ἔνθεν ἀεὶ ῥοδόεσσαν ἀναζείουσιν ἀϋτμήν,
ὡς ἔτι τῆς χρυσῆς λουομένης Παφίης.

627. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τᾷδ' ὑπὸ τὰς πλατάνους ἁπαλῷ τετρυμένος ὕπνῳ
εὗδεν Ἔρως, Νύμφαις λαμπάδα παρθέμενος.

Nr. 624. V. 3. ἐκεῖνο. P. Nr. 625. V. 1. πυλωρός. P. Nr. 627. V. 1. τετυμμένος. P. πεπεδημένος. Plan.

Νύμφαι δ' ἀλλήλῃσι, τί μέλλομεν; αἶθε δὲ τούτῳ
σβέσσαμεν εἶπον, ὁμοῦ πῦρ κραδίης μερόπων.
λαμπὰς δ' ὡς ἔφλεξε καὶ ὕδατα, θερμὸν ἐκεῖθεν
Νύμφαι Ἐρωτιάδες λουτροχοεῦσιν ὕδωρ.

628. ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἵππον ἐϋῤῥείτην χρονίῃ μάστιγι δαμέντα
χρυσείῳ πολύολβος ἄναξ ἤγειρε χαλινῷ.

629. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΒΟΥΚΑΛΛΟΥ.

Αἶθε σέ, Πίνδαρε, μᾶλλον ἐμοῖς ἐκάθηρα ῥεέθροις,
καί κεν ἄριστον ὕδωρ τοὐμὸν ἔφης θα μόνον.

630. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛ.

εἰς θερμὰ τὰ βασιλικά.

Θερμὰ τάδ' ἀτρεκέως βασιλήϊα· τήνδε γὰρ αὐτοῖς
οἱ πρὶν ἀγασσάμενοι θῆκαν ἐπωνυμίην.
οὐ γὰρ ὑπὸ βροτέῳ πυρὶ θάλπεται ἁγλαὸν ὕδωρ,
αὐτομάτη δὲ λιβὰς τίκτεται αἰθομένη·
οὐδὲ ῥόου ψυχροῦ ποτιδεύεαι ἀμφὶ λοετρά,
ἀλλ' οἷον ποθέεις, τοῖον ὑπεκφέρεται.

V. 5. αἶθε δὲ τοῦτο. P. V. 6. λωτροχεῦσιν. P. Nr. 630. V. 5. ποτιδεύεται. P.

631. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛ.

εἰς τὰ θερμὰ τὰ Ἀγαμεμνόνια.

Χῶρος ἐγὼ Λαναοῖς μεμελημένος, ἔνθα μολόντες
τῆς Ποδαλειρείης ἐξελάθοντο τέχνης.
[P] ἕλκεα γὰρ μετὰ δῆριν ἐμοῖς ἀκέσαντο ῥεέθροις,
βαρβαρικῆς λόγχης ἰὸν ἀπωσάμενοι.
ἔνθεν ἀεξήθην ὀροφηφόρος· ἀντὶ δὲ τιμῆς
τὴν Ἀγαμεμνονέην εὗρον ἐπωνυμίην.

632. ΑΔΗΛΟΝ.

Χθὼν μυχάτων γυάλων κοιλώμασιν ἀέναον πῦρ
εὖτ' ἂν ἔχῃ, φλοξὶν δὲ περιζείῃ κρυφίαισιν,
ἀτμὸς ἄνω βαίνων εἰς αἰθέρα θερμός, ἔνερθεν
θλιβόμενος πυριθαλπὲς ἐρεύγεται ἰκμάσιν ὕδωρ.

633. ΛΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἥρῃ, καὶ Παφίῃ, καὶ Παλλάδι τοῦτο τὸ λουτρὸν
ὡς ποτε τὸ χρυσοῦν ἤρεσε μῆλον ἔχειν·
καὶ τάχα τῆς μορφῆς κρίσις ἔσσεται οὐ Πάρις αὐταῖς·
εἰκὼ δ' ἀργυφέοις νάμασι δεικνυμένη.

634. ΑΛΛΟ.

Ὤμοσαν αἱ Χάριτες φερεαυγέα κοίρανον αἴγλης
ἐνθάδε ναιετάειν, ἢ παρὰ τῇ Παφίῃ.

Nr. 631. V. 1. μολοῦντες. P. V. 5. ὀρηφηφόρος. P. Nr. 633. V. 1. τὸ λοετρόν. P. τοῦτο λοετρόν. Br. V. 2. τὸν χρ. P. Nr. 634. V. 1. φερανγέα. P.

635. ΑΛΛΟ.

Δάφνης εὐπετάλοιο φερώνυμόν ἐστι λοετρόν.

636. ΑΛΛΟ.

Τοῦτ' ἐσιδὼν τὸ λοετρὸν ὁ πάνσοφος εἶπεν Ὅμηρος·
„νηπενθές, ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων."

637. ΑΛΛΟ.

Ἐνθάδε λουσαμένη δέμας ἄμβροτον αὐτίκα Κύπρις
δεῖξεν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀέθλιον ἥρπασε μῆλον.

638. ΑΛΛΟ.

Αἱ τρεῖς Ὀρχομενοῦ Χάριτες τὸ λοετρὸν ἔτευξαν·
τοὔνεκα χωρῆσαι τέσσαρας οὐ δύνανται.

639. ΑΛΛΟ.

Κύπρις, Ἔρως, Χάριτες, Νύμφαι, Διόνυσος, Ἀπόλλων
ὤμοσαν ἀλλήλοις ἐνθάδε ναιετάειν.

610. ΑΛΛΟ.

Ἀθάνατοι λοῦνται ἀνοιγομένου βαλανείου,
πέμπτῃ δ' ἡμίθεοι, μετέπειτα δὲ πήματα πάντα.

Nr. 636. V. 1. τοῦτ' ἰδών. P. Fort. εἶπ' ἄν cum Schaefero. Nr. 638. V. 1. ὀρχούμεναι. P. Nr. 639. V. 2. ἀλλήλων. P.

641. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛ.

εἰς γέφυραν τοῦ Σαγγαρίου.

Καὶ σὺ μεθ' Ἑσπερίην ὑψαύχενα, καὶ μετὰ Μήδων
ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην,
Σαγγάριε, κρατερῇσι ῥοὰς ἀψῖσι πεδηθείς,
οὕτω ἐδουλώθης κοιρανικῇ παλάμῃ.
ὃ πρὶν δὲ σκαφέεσσιν ἀνέμβατος, ὃ πρὶν ἀτειρὴς,
κεῖσαι λαϊνέῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.

[P] 642. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς σωτήρια ἐν Σμύρνῃ ἐν προαστείῳ.

Πᾶν τὸ βροτῶν σπατάλημα, καὶ ἡ πολύολβος ἐδωδὴ
ἐνθάδε κρινομένη τὴν πρὶν ὄλεσσε χάριν.
οἱ γὰρ φασιανοί τε καὶ ἰχθύες, αἳ δ' ὑπὲρ ἴγδιν
τρίψιες, ἥ τε τόση βρωματομιξαπάτη
γίγνεται ἐνθάδε κόπρος. ἀποσσεύει δ' ἄρα γαστὴρ
ὁππόσα πειναλέη δέξατο λαυκανίη.
ὑψὲ δὲ γιγνώσκει τις, ὅτ' ἄφρονα μῆτιν ἀείρων
χρυσοῦ τοσσατίου τὴν κόνιν ἐπρίατο.

643. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Τί στενάχεις κεφαλὴν κεκακωμένος; ἐς τί δὲ πικρὰ
οἰμώζεις, μελέων πάγχυ βαρυνομένων;

Nr. 641. V. 1. μετὰ δήμων. P. V. 4. οὕτως. P.

ἐς τί δὲ γαστέρα σεῖο ῥαπίσμασιν ἀμφιπατάσσεις,
ἐκθλίψαι δοκέων μάστακος ἐργασίην;
μόχθων τοσσατίων οὔ σοι χρέος, εἰ παρὰ δαιτὶ
μὴ τοῦ ἀναγκαίου πουλὺ παρεξετάθης.
ἀλλ' ἐπὶ μὲν στιβάδος φρονέεις μέγα, καὶ στόμα τέρπεις
βρώμασιν, εὐτυχίην κεῖνα λογιζόμενος·
ἐνθάδε δ' ἀσχάλλεις· μούνη δ' ἀλιτήματα λαιμοῦ
ἡ γαστὴρ τίνει πολλάκις τυπτομένη.

614. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Εὖγε μάκαρ τλήθυμε γεωπόνε. σοὶ βίος αἰεὶ
μίμνειν καὶ σκαπάνης ἄλγεα καὶ πενίης·
λιτὰ δέ σοι καὶ δεῖπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθεύδεις,
ὕδατος ἐμπλήσας λαιμὸν ἀμετροπότην.
ἔμπης ἀρτίπος ἐσσί, καὶ ἐνθάδε βαιὰ καθεσθεὶς
αὐτίκα γαστέρα σὴν θῆπας ἐλαφροτάτην·
οὐδὲ καταψήχεις ἱερὴν ῥάχιν, οὐδέ τι μηροὺς
τύπτεις, αὐτομάτως φόρτον ἀπωσάμενος.
τλήμονες οἱ πλουτοῦντες, * πυκινοῖσι συνόντες,
εἰς πλέον ἀρτεμίης εὗαδεν εἰλαπίνη.

Nr. 643. V. 4. ἐκθλίψεται. P. V. 6. πολύ. P. V. 10. τείνει. P. Nr. 644. V. 9. ποικινοῖσι. P. Fort. ἀεὶ πυκινοῖσι συνόντες, Οἷς πλ.

645. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΤΙΜΑΤΟΥ.

Τμώλῳ ὑπ' ἀνθεμόεντι, ῥοὴν πάρα Μαίονος Ἕρμου,
Σάρδιες, ἡ Λυδῶν ἔξοχός εἰμι πόλις.
μάρτυς ἐγὼ πρώτη γενόμην Διός· οὐ γὰρ ἐλέγχειν
λάθριον υἷα Ῥέης ἤθελον ἡμετέρης.
[P] αὐτὴ καὶ Βρομίῳ γενόμην τροφός· ἐν δὲ κεραυνῷ
ἔδρακον εὐρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον.
πρώταις δ' ἡμετέρῃσιν ἐν ὀργάσιν οἰνὰς ὀπώρη
οὔθατος ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμελξε γάνος.
πάντα με κοσμήσαντο· πολὺς δέ με πολλάκις αἰὼν
ἄστεσιν ὀλβίστοις εὗρε μεγαιρομένην.

646. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰ πόλιν Ἡρακλῆος ὁμώνυμον οἶσθα καὶ ἄλλην,
ἴσθι με τὴν πόντου μηδὲν ἀτιμοτέρην.

647. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ῥώμη παμβασίλεια, τὸ σὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
Νίκη γάρ σε φυγεῖν ἄπτερος οὐ δύναται.

Nr. 645. V. 1. ἠνεμόεντι. Plan. V. 2. σαρδιεη λ. P. V. 4. υἱέα. P. V. 6. εὐρυτέρω τι φαειν. P.

648. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΤΙΛΑΤΟΥ.

εἰς οἶκον ἐν Κιβύρᾳ.

Ἄστὸς ἐμοὶ καὶ ξεῖνος ἀεὶ φίλος· οὐ γὰρ ἐρευνῶν,
τίς, πόθεν, ἠὲ τίνων, ἐρτὶ φιλοξενίης.

649. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εὐσεβίη τὸ μέλαθρον ἀπὸ πρώτοιο θεμείλου
ἄχρι καὶ ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους.
οὐ γὰρ ἀπ' ἀλλοτρίων περάνων λῃΐστορι χαλκῷ
ὄλβον ἀολλίζων τεῦξε Μακηδόνιος·
οὐδὲ λιπερνήτης κενεῷ καὶ ἀκερδεῖ μόχθῳ
κλαῦσε, δικαιοτάτου μισθοῦ ἀτεμβόμενος.
ὡς δὲ πόνων ἄμπαυμα φυλάσσεται ἀνδρὶ δικαίῳ,
ὧδε καὶ εὐσεβέων ἔργα μένει μερόπων.

650. ΛΕΟΝΤΙΟΥ.

εἰς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ Ζευξίππου καὶ τοῦ ἱππικοῦ.

Ἐν μὲν τῇ Ζεύξιππον ἔχω πέλας, ἡδὺ λοετρόν·
ἐκ δ' ἑτέρης ἵππων χῶρον ἀεθλοφόρων.
τοὺς ῥα θεησάμενος, καὶ τῷδ' ἔνι χρῶτα λοέσσας
δεῦρο καὶ ἄμπνευσον δαιτὶ παρ' ἡμετέρῃ.
καί κε πάλιν σταδίοις πυτὶ δείελον ὥριος ἔλθοις,
ἐγγύθεν ἐγγὺς ἰὼν γείτονος ἐκ θαλάμου.

651. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς οἶκον ὑψηλὸν ἐν Βυζαντίῳ.

Τρισσόθεν εἰσορόω πολυτερπέα νῶτα θαλάσσης,
πάντοθεν ἠματίῳ φέγγεϊ βαλλόμενος.
εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὅταν περικίδναται Ἠώς,
τερπομένη, στείχειν πρὸς δύσιν οὐκ ἐθέλει.

[P] 652. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠ. ΑΙΓ.

Ὥρῃ ἀναψύχω θέρεος, καὶ χείματι θάλπω,
τοὐλλιπὲς ὡράων ἐξ ἐμέθεν παρέχων.

653. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛ.

εἰς οἶκον κείμενον ἐν ὕψει ἐν Βυζαντίῳ.

„Τῆς Ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν."
ἔννεπεν Ἀσκραῖος, δῶμα τόδε προλέγων.
κλίμακα γὰρ ταναὴν περόων κεκαφηότι ταρσῷ,
ἱδρῶτι πλαδαρὴν ἀμφεδίηνα κόμην·
ἐψόθι δ' εἰσενόησα θαλασσαίην περιωπήν.
καὶ τάχα τῆς Ἀρετῆς * πιστότατον θάλαμος.

654. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠ. ΑΙΓ.

Κερδαλέους δίζεσθε δόμους, ληΐστορες, ἄλλους·
τοῖσδε γάρ ἐστι φύλαξ ἔμπεδος ἡ πενίη.

Nr. 651. V. 2. *ἱματίῳ*. P. Nr. 653. V. 6. *πιστότατος*. Plan. Fort. *εἰπύτατον*.

655. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὸν τρίκλινον τῆς Μαγναύρας.

Ὀτραλέως τολύπευσαν τόνδε δόμον βασιλῆες,
αἰχμὴν ὀλβοδότειραν ἀπὸ σταυροῖο λαχόντες,
αὐτὸς ἄναξ Ἡρακλῆς σὺν Κωνσταντίνῳ υἱῖ.

656. ΑΛΛΟ.

εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐπιλεγόμενον χαλκὸν ἐν τῷ Παλατίῳ, ὃν ἔκτισε Ἀναστάσιος βασιλεύς.

Οἶκος Ἀναστασίοιο τυραννοφόνου βασιλῆος
μοῦνος ὑπερτέλλω πανυπείροχος ἄστεσι γαίης,
θαῦμα φέρων πάντεσσιν, ἐπεὶ κοσμήτορες ἔργων
ὕψος ὁμοῦ μῆκός τε καὶ ἄπλετον εὖρος ἰδόντες,
ἀσκεπὲς ἐφράσσαντο πελώριον ἔργον ἐᾶσαι.
ἀλλὰ πολυκμήτοιο λαχὼν πρεσβήϊα τέχνης
Αἰθέριος πολύϊδρις ἐμὴν τεχνήσατο μορφήν,
ἀχράντῳ βασιλῆϊ φέρων πρωτάγρια μόχθων.
ἔνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων,
Αὐσονίης νίκησα βοώμενα θαύματα γαίης.
εἶξον ἀρειοτέροισι, χάρις Καπετωλίδος αὐλῆς,
εἰ καὶ χαλκείων ὀρύφων ἀμαρύγματα πέμπεις·
κρύψον ἀμετρήτων μεγάρων στεινούμενον αὐλαῖς,
Πέργαμε, φαιδρὸν ἄγαλμα τεόν, Ῥουφίνιον ἄλσος·
μηδὲ τανυπλεύροισιν ἀριζήλοις, Κύζικε, πέτροις

Nr. 656. V. 14. ῥουφηνιον. P.

Ἀδριανοῦ βασιλῆος ἀμεμφέα νηὸν ἀείσεις·
οὔ μοι Πυραμίδων ἰκέλη κρίσις, οὐδὲ Κολοσσοῦ,
[P] οὐδὲ Φάρου· μεγάλην μοῦνος δ' ὑπερέδραμον αἴγλην.
αὐτὸς ἐμὸς σκηπτοῦχος Ἰσαυροφόνον μετὰ νίκην
χρυσοφαές με τέλεσσεν ἐδέθλιον Ἡριγενείης,
πάντη τετραπόρων ἀνέμων πεπετασμένον αὔραις.

657. ΜΑΡΙΑΝΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς τὸ παλάτιον Σοφιανῶν.

Ὀππόθι τεμνομένης χθονὸς ἄνδιχα πόντον ἀνοίγει
πλαγκτὸς ἁλικλύστων πορθμὸς ἐπ' ἠϊόνων,
χρύσεα συλλέκτρῳ τάδ' ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάσσῃ
τῇ πολυκυδίστῃ θεῖος ἄναξ Σοφίῃ.
ἄξιον, ὦ Ῥώμη μεγαλοκρατές, ἀντία σεῖο
κάλλος ἀπ' Εὐρώπης δέρκεαι εἰς Ἀσίην.

658. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

ἐν τῷ μεγάλῳ Πραιτωρίῳ καλλωπισθέντι.

Κόσμον Ἰουστῖνος βασιλεὺς ῥυπόωντα καθήρας
καὶ τὰ μέγιστα λίκης ἠγλάϊσεν τεμένη.
σοῖς δὲ πόνοις, Δομνῖνε, κατηφέα νύκτα διώκεις
ἐκ Θέμιδος μεγάρων, ἐκ βιοτῆς μερόπων.

V. 16. ἀείσῃς. Plan. V. 18. Fort. μοῦνος μεγάλην ὑπερίδρ. Nr. 657. V. 6. δίρκεαι. P. Nr. 658. V. 3. Fort. διώκεις.

659. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖς ἐπὶ γήραϊ· φαιδροτέρους γὰρ
Δομνῖνος θαλάμους μητρὸς ἔτευξε Λίκης.
λάμπω ἐγὼ διὰ παιδός, ὁ παῖς δι' ἐμεῖο φαείνει·
κύδεα δ' ἀλλήλοις ἀντιφαρυσσόμεθα.

660. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὴν βασιλικὴν τῶν παιδευτηρίων ἐν Βυζαντίῳ.

Χῶρος ἐγὼ θεσμοῖσιν ἀνειμένος· ἐνθάδε πηγὴ
ἄφθονος Αὐσονίων ἐκκέχυται νομίμων,
ἣ πᾶσιν τέταται μὲν ἀείναος, ἠθέοις δὲ
ἐνθάδ' ἀγειρομένοις πάντα δίδωσι ῥόον.

661. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠ. ΑΙΓΥΠΤ.

εἰς βῆμα τοῦ σοφιστοῦ Κρατεροῦ.

Δένδρον ἐγὼ μακαριστόν, ἐπεὶ ποτὲ μεσσόθεν ὕλης
ἱστάμενον λιγυροῖς ἐτρεφόμην ἀνέμοις,
ὀρνίθων ἐπίβαθρον ἐϋθροον. ἀλλὰ σιδήρῳ
ἐτμήγην, κλήρῳ κρείσσονος εὐτυχίης·
ἀντὶ γὰρ ὀρνίθων, Κρατεροῦ κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις
ἄρδομαι, εὐμούσοις χεύμασι τηλεθάον.

Nr. 659. V, 4. ἀλλήλους. P.

[P] 662. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Χῶρος ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἔην στυγερωπὸς ἰδέσθαι,
πηλοδόμοις τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος.
ἐνθάδε δὲ ξείνων τε καὶ ἐνδαπίων καὶ ἀγροίκων
νηδὺς ἐπεγδούπει λύματα χευομένη.
ἀλλὰ πατὴρ με πύληος ἐναλλάξας Ἀγαθίας
θῆκεν ἀρίζηλον τὸν πρὶν ἀτιμότατον.

663. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς κῆπον παράλιον.

Πόντος ὑποκλύζει χθονὸς ἕδρανα· πλωτὰ δὲ χέρσου
νῶτα θαλασσαίοις ἄλσεσι τηλεθάει.
ὡς σοφός, ὅστις ἔμιξε βυθὸν χθονί, φύκια-κήποις,
Νηϊάδων προχοαῖς χεύματα Νηρεΐδων.

664. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐνθάδ' ἐριδμαίνουσι, τίνος πλέον ἔπλετο χῶρος,
Νύμφαι Νηϊάδες, Νηρεΐς, Ἀδρυάδες·
ταῖς δὲ θεμιστεύει μεσάτη Χάρις, οὐδὲ δικάζειν
οἶδεν, ἐπεὶ ξυνὴν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.

665. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛ.

Εἶξον ἐμοὶ Δάφνης ἱερὸν κλέτας, ἔκτοθι πόντου
κείμενον, ἀγραύλου κάλλος ἐρημοσύνης.

Nr. 662. V. 4. ἐπεγδούπει. Sic P. et Plan. Nr. 663. V. 1. Ὕδρων ἁπλωτα. P. Nr. 664. V. 2. νηρεῖς. P.

ἐνθάδε γὰρ Νύμφαι δενδρίτιδες, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
Νηρεΐδες ξυνὴν θέντο συνηλυσίην.
ἀμφ' ἐμὲ γὰρ μάρναντο· δίκασσε δὲ Κυανοχαίτης,
καί με παρ' ἀμφοτέραις μέσσον ἔθηκεν ὅρον.

666. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς κῆπον Ἔρωτα προσαγορευόμενον.

Οὐ μέγας οὐδ' ὁ Ἔρως, ἀλλ' εὔχαρις. ὡς καὶ ἐγώ τοι
οὐ μέγας ἐν κήποις, ἀλλὰ γέμω χαρίτων.

667. ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς προάστειον.

Ὕδασι, καὶ κήποισι, καὶ ἄλσεσι, καὶ Διονύσῳ,
καὶ πόντου πλήθῳ γείτονος εὐφροσύνη.
τερπνὰ δέ μοι γαίης τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἄλλοθεν ἄλλος
καὶ γριπεὺς ὀρέγει δῶρα καὶ ἀγρονόμος.
τοὺς δ' ἐν ἐμοὶ μίμνοντας ἢ ὀρνίθων τις ἀείδων,
ἢ γλυκὺ πορθμήων φθέγμα παρηγορέει.

668. ΜΑΡΙΑΝΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς προάστειον ὀνομαζόμενον Ἔρωτα ἐν Ἀμασείᾳ.

Ἦ καλὸν ἄλσος Ἔρωτος, ὅπου καλὰ δένδρεα ταῦτα
πρηΰς ἐπιπνείων ἀμφιδονεῖ Ζέφυρος·

[Γ] ἦχι καὶ ἐρσήεις ἀμαρύσσεται ἄνθεσι λειμών,
πουλὺν ἰοστεφάνων κόσμον ἀνεὶς καλύκων·
καὶ γλυκερῆς τρίστοιχος ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
μαστὸς ἀναθλίβει χεύματα Ναϊάδος·
ὀππόθι δενδρήεντα γέρων παρανήχεται Ἶρις
χῶρον, Ἀμαδρυάδων ἔνδιον ἀβροκόμων,
καὶ λιπαρῆς ἐΰβοτρυν ἀν' ὀργάδα καρπὸς ἐλαίης
θάλλει ἐρισταφύλων πάντοσε θειλοπέδων·
αἱ δὲ πέριξ λαλαγεῦσιν ἀηδόνες· ὃς δὲ μελίζει
ἀντῳδὸν τέττιξ φθέγματος ἁρμονίαν.
ἀλλὰ τὸν ἀκλήϊστον ὅπως, ξένε, μή με παρέλθῃς
τόνδε δόμον, λιτῆς δ' ἀντίασον ξενίης.

669. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴθι, βαιὸν ὁδῖτα πεσὼν ὑπὸ δάσκιον ἄλσος,
ἄμπαυσον καμάτου γυῖα πολυπλανέος,
χλωρὸν ὅπου πλατάνων αὐτόῤῥυτον ἐς μέσον ὕδωρ
καλὰ πολυκρούνων ἐκπρορέει στομάτων·
ὀππόθι πορφυρέης ὑπὲρ αὔλακος εἴαρι θάλλει
ὑγρὸν ἴον ῥοδέῃ κιρνάμενον κάλυκι.
ἠνίδε πῶς δροσεροῖο πέδον λειμῶνος ἐρέψας
ἔκχυτον εὐχαίτης κισσὸς ἔπλεξε κόμην.

Nr. 668. V. 3. ἐρσείης. P. V. 4. πολύν. P. V. 5. ἄλσος ἐπ'. P. V. 6. νηϊάδος. Br. V. 7. δενδρήεντι. P. V. 8. ἀβροκώμον. P. Nr. 669. V. 3. χῶρον. Br. V. 7. ἔρεψεν. P.

ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίην παραμείβεται ὄχθην,
πέζαν ὑποξύων αὐτοφύτοιο νάπης.
οὗτος ΕΡΩΣ. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν οὔνομα χώρῳ,
πάντοθεν ἱμερτῶν πληθομένῳ Χαρίτων;

670. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

ἐν Σμύρνῃ εἰς μῶλον τῇ θαλάττῃ ἐπικείμενον.

α. Τίς βυθὸν ἠπείρωσε; τίς ἐν ῥοθίοισιν ἔτευξεν
ἀκτὴν ἀμφιρύτην λάεσι μαρμαρέοις;
τίς δ' ἐνὶ κύμασι τεῦξε ποτὸν πλωτῆρας ἀφύσσειν,
αὐτῶν ἐκ νηῶν χερσὶν ἀρυομένους;
β. οὗτος ὁ ποικιλόμητις ἀνὴρ Βενέτιος ἀμύμων,
κτίσμασι νικήσας Θησέα καὶ Πέλοπα.

671. ΑΛΛΟ.

εἰς φάρον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.

α. Τίς τόσον ἔργον ἔτευξε; τίς ἡ πόλις, ἢ τὸ γέ-
ρας τί;
β. Ἀμβρόσιος Μυλασεὺς τὸν φάρον Ἀνθύπατος.

[P] 672. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν.

Εἰ τραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὀδεύσῃς,
οὔ ποτέ μοί τινα χῶρον ἀρείονα τοῦδε νοήσεις,

Nr. 670. V. 4. ἀρχομένους. P. Nr. 671. V. 2. μυσαλεὺς. ΣP. Nr. 672. V. 1. ὀδεύσεις Plan.

Θέσκελον οἷον ἔτευξεν ἀγακλυτὸς Ἰωάννης,
κυδαίνων βασίλειαν ὅλης χθονός· ἐκ ῥοθίων γὰρ
τερπωλὴν ἀκόρητον ἐν ἄστεϊ θῆκεν Ὁμήρου.

673. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἱππολύτῃ καὶ τοῦτ' Ἀσκληπιὸς ὤπασεν ἔργον.

674. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς τὸν φάρον Ἀλεξανδρείας.

Πύργος ἐγὼ ναύτῃσιν ἀλωομένοισιν ἀρήγων
εἰμί, Ποσειδάωνος ἀπενθέα πυρσὸν ἀνάπτων,
καί με πεσεῖν μέλλοντα βαρυγδούποισιν ἀήταις
στῆσεν ἐοῖς καμάτοις Ἀμμώνιος, ὃς βασιλῆος
ἐστὶ πατήρ· κείνῳ δὲ μετ' ἄγρια κύματα ναῦται
χεῖρας ἀερτάζουσιν, ἅτε πλυτῷ Ἐννοσιγαίῳ.

675. ΑΛΛΟ.

εἰς φάρον ἐν Σμύρνῃ.

Μηκέτι δειμαίνοντες ἀφεγγέα νυκτὸς ὁμίχλην,
εἰς ἐμὲ θαρσαλέως πλώετε ποντοπόροι.
πᾶσιν ἀλωομένοις τηλαυγέα δαλὸν ἀνάπτω,
τῶν Ἀσκληπιαδῶν μνημοσύνην καμάτων.

Nr. 673. Fort. ὤπασαν. aut Ἱππολύτῃ.

676. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς πηγὴν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ὄρει.

Ταῖς Προύσης Νύμφαις ὑποείκομεν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
κρέσσονες ἠμείων χαίρετε Πυθιάδες·
αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι μετὰ Πύθια καὶ μετὰ Προῦσαν
ἠμετέραις Νύμφαις εἴξατε Νηϊάδες.

677. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛ.

Τεῦξέ με πολλὰ καμὼν Μουσώνιος, οἶκον ἀγητὸν
τηλίκον, ἀρκτῴοις ἄσθμασι βαλλόμενον.
ἔμπης οὐκ ἀπέειπεν ἀφεγγέα δώματα Μοίρης,
ἀλλά με καλλείψας ἐν χθονὶ ναιετάει.
καί ῥ' ὁ μὲν εἰς ὀλίγην κεῖται κόνιν· ἡ δὲ περισσὴ
τέρψις ἐπὶ ξείνοις ἀνδράσιν ἐκκέχυμαι.

678. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

ἐν κώμῃ τῆς Σμύρνης.

Οἷον ἔτλης καὶ τοῦτον, Ἀγακλείδη, μέγαν ἆθλον,
θυμῷ τολμητῇ κῦδος ἄριστον ἑλών·
νύμφης ἀρχαίης Βάσσης πολυκαγκέα χώρην
ὕδασι καὶ λουτροῖς θῆκας ἀφνειοτέρην.

[P] 679. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Πᾶσα μὲν Ἀξιόχῳ πόλις εὔχεται· ἄλλο γὰρ ἄλλης
πῆμα παραστείχων, ὡς θεός, ἠκέσατο·

ἐξοχα δὲ κραναῇ ῥόον ὕδατος ὤπασεν Ἄσσῳ,
πολλῶν πετράων σκληρὰ μέτωπα τεμών.
μηκέτι φεύγετε πάντες ἀποπροθέοντες ὁδῖται·
πλημμύρω ψυχροῖς ὕδασιν Ἀξιόχου.

680. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς παραθαλάσσιον κῆπον, ἐν ᾧ ἦν καὶ λουτρὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Τὰς τρεῖς μοι Χάριτας λεύσσεις, ξένε· Ποντομέδων γὰρ
γείτονος ἐκ πόντου τὴν μίαν εἰργάσατο·
τὴν δ' ἑτέρην ἐτέλεσσε φυτῶν εὔκαρπος ἀλωή·
τὴν δ' ὑπολειπομένην τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.

681. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛ. ΤΟΥ ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΥ.

εἰς κόγχον ἔχουσαν Ἀφροδίτην.

Ἃ μέγα σοι, Διόνυσε, χαρίζομαι· εἰς ἐμὲ Κύπρις
λούεται· ἐξ αὐτῆς σοὶ τὰ κύπελλα φέρω.

682. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς τὸν τετράπλευρον κίονα ἐν Ἱπποδρόμῳ·

Κίονα τετράπλευρον, ἀεὶ χθονὶ κείμενον ἄχθος,
μοῦνος ἀναστῆσαι Θευδόσιος βασιλεὺς

τολμήσας, Πρόκλῳ ἐπεκέλετο, καὶ τόσος ἔστη
κίων ἠελίοις ἐν τριακονταδύο.

683. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀλφεὸς ἄῤῥεν ὕδωρ, Ἀρεθούσιόν ἐστι τὸ θῆλυ·
καὶ ποτὸν εὗρεν Ἔρως, κιρναμένων ὑδάτων.

684. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὴν ἐν Τάφῳ τῇ νήσῳ κρήνην.

Ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ Τηθύος εἰμὶ Νύχεια
κρήνη· Τηλεβόαι γάρ με τόδ' ὠνόμασαν.
Νύμφαις μὲν προχέω λουτρόν, θνητοῖσι δ' ὑγείην·
θῆκε δέ με Πτερέλας υἱὸς Ἐνυαλίου.

685. ΑΔΗΛΟΝ.

παροιμιῶδες εἰς Καμαρίναν τὴν ἐν Σικελίᾳ.

Μὴ κίνει Καμαρίναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων,
μή ποτε κινήσας τὴν μείονα μείζονα θείης.

[P] 686. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς τὴν πύλην τὴν ἀνατολικὴν τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἠνορέης ὀλετῆρα ὑπερφιάλου Βαβυλῶνος,
καὶ σέλας ἀκτεάνοιο δίκης βασίλειον ὕπαρχον,

Nr. 682. V. 3. πρόκλον. P. Nr. 683. V. 1. ἀλφειός. P. V. 2. καὶ ποταμὸν. P. ποτὸν. Plan. Fort. καὶ γάμον εὗρεν.

ξεῖνε, νόῳ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφύπερθε πυλάων.
Εὐνομίης ποτὶ χῶρον ἀριστογένεθλον ὁδεύεις,
Βάρβαρον οὐ τρομέεις, οὐκ ἄῤῥενας ἀῤῥενοκοίτας.
ὅπλα Λάκων, σὺ δὲ τεῖχος ἔχεις βασίλειον ἄγαλμα.

687. ΑΔΗΛΟΝ.

Μορφὰς ὁ γράψας, ἤθελον καὶ τοὺς τρόπους·
ἀνεσείρασε δέ μου τὴν ὄρεξιν ἡ τέχνη.
κάλει δέ μ' Ἀλέξανδρον εὔλαλον, φίλος.

688. ΑΛΛΟ.

εἰς πύλην τοῦ Ἄργους.

Τήνδε πύλην λάεσσιν ἐϋξέστοις ἀραρυῖαν,
ἀμφότερον, κόσμον τε πάτρῃ, καὶ θάμβος ὁδίταις
τεῦξε Κλέης Κλεάδας ἀγανῆς πόσις εὐπατερείης,
Λερναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργιοφάντης,
τερπόμενος δώροισιν ἀγασθενέων βασιλήων.

689. ΑΛΛΟ.

εἰς τὴν Εὐγενίου πόρταν ἐν Βυζαντίῳ.

Οὗτος Ἰουλιανὸς λαοσσόα τείχεα πήξας,
στῆσε τρόπαιον, ἑῆς σύμβολον ἀγρυπνίης·

Nr. 687. V. 2. ἀνεσείρασεν. P. Nr. 688. V. 3. Κλεάδος ἀγνῆς. P. V. 4. λερνέων et ἀργιοφάντης. P.

σφάζειν ἀντιβίους ἐχθροὺς ἀπάνευθε μενοινῶν,
ἢ προπάροιθε κροτεῖν τῆς πόλεως πολέμους.

690. ΑΛΛΟ.

εἰς πόρταν τὴν ἐπιλεγομένην ξυλόκερκον ἐν Βυζαντίῳ.

Θεοδόσιος τόδε τεῖχος ἄναξ, καὶ ὕπαρχος Ἑῴας
Κωνσταντῖνος ἔτευξεν ἐν ἤμασιν ἑξήκοντα.

691. ΑΛΛΟ.

εἰς πόρταν τοῦ Ῥησίου ἐν Βυζαντίῳ.

Ἤμασιν ἑξήκοντα φιλοσκήπτρῳ βασιλῆϊ
Κωνσταντῖνος ὕπαρχος ἐδείματο τείχεϊ τεῖχος.

692. ΑΛΛΟ.

Βιβιανοῦ τόδε ἔργον, ὃν ἀντολίαι δύσιές τε
μέλπουσιν γεραρῶς εἵνεκεν εὐνομίης.

693. ΑΛΛΟ.

Τόνδε Τύχης ἀνέγειρε δόμον Δημήτριος ἀρχός,
τὴν πόλιν οἰκτείρας, ὡς πάϊς Ἱερίου·
αὐτοῦ καὶ βουλῇ τάδ' ἐδείματο, οὔτε πόληος
οὔτ' ἔτι δημοτέροις χρήμασιν, ἀλλ' ἰδίοις.

Nr. 689. V. 4. ἢ πόλεως προπάροιθε κροτεῖν πολέμους. P. Fort. ἢ προπάροιθε πόλεως συγκροτεῖν πολέμους. Nr. 692. V. 2. Fort. γεραρᾶς aut γεραρῆς.

[P] 694. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς καμάραν.

Μεσσαλινοῖο γόνος τόδε θέσκελον ἔκτισε τόξον.

695. ΑΛΛΟ.

εἰς λίθον ἀκοίτονον.

Ὁρᾷς τὸ κάλλος ὅσσον ἐστὶ τῆς λίθου
ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν εὐταξίαις.

696. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἀψῖδα ἐν τῇ βασιλικῇ ἐν Βυζαντίῳ.

Τετραπόροις ἀψῖσι πόλιν Θεόδωρος ἐγείρας,
ἄξιός ἐστι πάλιν καὶ τέτρατον ἡνιοχεῦσαι.

697. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἀψῖδος.

Ἔπρεπε σοί, Θεόδωρε, Τύχης εὐκίονα νηὸν
ἔργου κοσμῆσαι θαύματι τοσσατίου,
δῶρά τε κυδήεντα πορεῖν χρυσάσπιδι Ῥώμῃ,
ἥ σ' Ὕπατον τεῦξεν, καὶ τριςέπαρχον ὁρᾷ.

698. ΑΛΛΟ.

Μόψου τήνδ' ἐσορᾷς κλεινὴν πόλιν, ἣν ποτε μάντις
δείματο, τῷ ποταμῷ κάλλος ὑπερκρεμάσας.

Nr. 696. V. 1. πέλην. Br. Nr. 697. V. 4. ὁρῇ. P.

699. ΑΛΛΟ.

εἰς πηγὴν ὀνομαζομένην Ὀλυμπιάδα.

Ἔνθεν Ἀλέξανδρος Μακεδὼν πίεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
μητρὸς δ' εἶπε γάλακτι πανείκελα ῥεύματα πηγῆς,
ἢ καὶ Ὀλυμπιάδος πόρεν οὔνομα, σῆμα δὲ τοῦτο.

700. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱός, περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

701. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ναὸν τοῦ Διὸς κτισθέντα παρὰ τῶν Κεκροπιδῶν.

Αὐτοῦ Ζηνὸς ὅδ' οἶκος ἐπάξιος· οὐδ' ἂν Ὄλυμπος
μέμψεται οὐρανόθεν Ζῆνα κατερχόμενον.

702. ΑΛΛΟ.

Κεκροπίδαι Διΐ τόνδ' ἔθεσαν δόμον, ὡς ἀπ' Ὀλύμπου
νισσόμενος ποτὶ γᾶν, ἄλλον Ὄλυμπον ἔχοι.

703. ΑΛΛΟ.

Τεάρου ποταμοῦ κεφαλαὶ ὕδωρ ἄριστόν τε
καὶ κάλλιστον παρέχονται πάντων ποταμῶν·

Nr. 699. V. 2. παγᾶς. P. Nr. 700. V. 1. γράψεν ἀρίγνωτος. P. V. 2. ἠλίου. P. Nr. 702. V. 2. νισόμενος. P. Ibid. ἔχει. P.

καὶ ἐπ' αὐτὰς ἀπίκετο ἐλαύνων ἐπὶ Σκύθας
στρατὸν ἀνὴρ κάλλιστος καὶ ἄριστος πάντων
ἀνθρώπων Δαρεῖος, ὁ Ὑστάσπεος, Περσέων τε
καὶ πάσης τῆς ἠπείρου βασιλεύς.

704. ΑΔΗΛΟΝ.

Τήκει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος· ἀλλ' ἀρετάων
Ἀσκληπιοδότου τὸ κλέος ἀθάνατον,
ὅσσα καὶ οἷα πόρεν γέρα πατρίδι· τοῖς ἐπὶ πᾶσι
καὶ τόδε μετρείσθω κοῖλον ἔρεισμα θόλου.

[P] 705. ΑΔΗΛΟΝ.

Δῶρον Τερμησσοῖο δικασπολίης χάριν ἁγνῆς
Εὐσέβιος θεράπων θῆκε θεῷ τὸ γέρας.

706. ΑΔΗΛΟΝ.

Δένδρεον ἱερόν εἰμι· παρερχόμενός με φυλάσσευ
πημαίνειν· ἀλγῶ, ξεῖνε, κολουομένη.
μίμνει παρθένιός μοι ἔτι φλόος· οὐχ ἅπερ ὠμαῖς
ἀχράσιν· αἰγείρων τίς γένος οὐκ ἐδάη;
εἰ δὲ περιδρύψῃς με παρ' ἀτραπιτόν περ ἐοῦσαν,
δακρύσεις· μέλομαι καὶ ξύλον Ἡλίῳ.

Nr. 704. V. 3. πίοι πόρδιν. P. Nr. 706. V. 3. μίμνειο et ἐπεφλοος. P. V. 4. αιηρων τις. P. V. 5. παρατραπίην. P.

707. ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ.

Εἰμὶ μὲν ἐν ποταμοῖς, πελάγει δ' ἴσα μέτρα διώκω,
Στρυμών, Ἡμαθίης τὸ γλυκερὸν πέλαγος·
βέθος ὁμοῦ καὶ ἄρουρα δι' ὕδατος· ἦ γὰρ ἐγείρω
ὀμπνιακῶν χαρίτων ἡδύτερον τρίβολον.
ἔστι καὶ Ἡμαθίης γόνιμος βυθός· ἄμμι δέ, Νεῖλε,
πρείσσων ἔσθ' ὁ φέρων τὸν στάχυν, οὐχ ὁ τρέφων.

708. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἔξευξ' Ἑλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι τόλμῃ·
τοὺς δὲ τόσους καμάτους πάντας ἔλυσε χρόνος.
ἀλλὰ Δικαιάρχεια διηπείρωσε θάλασσαν,
καὶ βυθὸν εἰς χέρσου σχῆμα μετεπλάσατο.
λᾶα, βαθὺ στήριγμα, κατερρίζωσε πέλωρον,
χερσὶ Γιγαντείαις δ' ἔστασε νέρθεν ὕδωρ.
ἦν δ' ἄλ' ἀεὶ πλώειν· διοδευομένη δ' ὑπὸ ναύταις,
ἄστατος εἰς πεζοὺς ὡμολόγησε μένειν.

709. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εὑρώταν ὡς ἄρτι διάβροχον, ἔν τε ῥεέθροις,
εἵλκυσ' ὁ τεχνίτης ἐν πυρὶ λουσάμενον·
πᾶσι γὰρ ἐν κώλοις ὑδατούμενος ἀμφινένευκεν
ἐκ κορυφῆς ἐς ἄκρους * ὑγροτατῶν ὄνυχας.

Nr. 708. V. 2. Fort. ἵλυσε νότος. V. 3. δικαιαρχία. P. V. 7. ἦν δ' ἄλλ' αἰεὶ πλ. P. Nr. 709. V. 2. τεχνήτης. P. V. 4. εἰς ἄκρ. P. Fort. ὑγροβατῶν.

ἀ δὲ τέχνα ποταμῷ συνεπήρικεν· ἃ τίς ὁ πείσας
χαλκὸν κωμάζειν ὕδατος ὑγρότερον;

710. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς τὰς ἐν Μέμφει πυραμίδας.

Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ καὶ Πήλιον ὑψωθέντα
ψευδὴς ἱστορίης ῥῆσις ἀνεπλάσατο·
Πυραμίδες δ' ἔτι νῦν Νειλωΐδες ἄκρα μέτωπα
πύρουσιν χρυσέοις ἀστράσι Πληϊάδων.

[P] 711. ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Αὐτὴν Γραμματικὴν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράψαι·
Βίκτορα δὲ γράψας, τὸν σκοπόν, εἶπεν, ἔχω.

712. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Αὐτὸν Ἰωάννην ὁ γέρων ὅτ' ἐδέξατο θεσμός,
εἶπεν ἀνηβήσας· αὖθις ἔχω σε, Σόλων.

713. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Βοίδιόν εἰμι Μύρωνος, ἐπὶ στήλης δ' ἀνάκειμαι·
βουκόλε, κεντήσας εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

Nr. 710. V. 2. χρῆσις. P. V. 3. νειλοΐδες. P. V. 4. πυροῦσιν. P.

714. ΑΛΛΟ.

Τίπτε, Μύρων, με τὸ βοίδιον ἐνταυθοῖ παρὰ βω-
μοῖς
ἔστασας; οὐκ ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;

715. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

716. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
χαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

717. ΕΤΗΝΟΥ.

Ἦ τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοῒ τᾷδ' ἐπίκειται
ἔκτοθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

718. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων· οὐκ ἔπλασα ταύταν
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκὼν ἀνεπλασάμην.

719. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Οὐκ ἔπλασέν με Μύρων, ἐψεύσατο· βοσκομέναν δὲ
ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνῳ.

Nr. 714. V. 2. ἤδραασε. Br. Nr. 718. V. 2. ἀπεπλασάμην. Br. Nr. 719. V. 2. λιθίνῳ. Plan.

720. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Εἰ μή μου ποτὶ τᾶδε Μύρων πόδας ἥρμοσε πέτρᾳ,
ἄλλαις ἂν νεμόμαν βουσὶν ὁμοῦ δάμαλις.

721. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μόσχε, τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεαι; τίπτε δὲ μυκᾷ;
ἀ τέχνα μαζοῖς οὐκ ἐνέθηκε γάλα.

722. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὰν δάμαλιν, βουφορβέ, παρέρχεο, μηδ' ἀπάνευθε
συρίσδῃς· μαστῷ πόρτιν ὑπεκδέχεται.

723. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἁ μόλιβος κατέχει με καὶ ἁ λίθος· εἵνεκα δ' ἂν σεῦ,
πλάστα Μύρων, λωτὸν καὶ θρύον ἐδρεπόμαν.

724. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἁ δάμαλις, δοκέω, μυκήσεται· ἦ ῥ' ὁ Προμηθεὺς
οὐχὶ μόνος, πλάττεις ἔμπνοα καὶ σὺ Μύρων.

725. ΑΔΗΛΟΝ.

Βοῦν ἰδίαν ποτὲ βουσὶ Μύρων μιχθεῖσαν ἑρεύνᾳ·
εὗρε μόλις δ' αὐτήν, τὰς βόας ἐξελάσας.

Nr. 722. V. 2. [Fort. *συρίξῃς*. Ibid. *ἀπεκδέχεται*. P. Nr. 725. V. 1. *ἑρεύνα*. Plan. *ἐζήτει*. P.

726. ΑΛΛΟ.

Ἃ βοῦς ἀ τίκτουσ' ἀπὸ γαστέρος ἔπλασε τὰν βοῦν·
ἀ δὲ Μύρωνος χεὶρ οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔτεκεν.

[Γ] 727. ΑΔΗΛΟΝ.

Καὶ χαλκῆ περ ἐοῦσα λάλησεν ἂν ἀ κεραὴ βοῦς,
εἰ οἱ σπλάγχνα Μύρων ἔνδον ἐτεχνάσατο.

728. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἃ δάμαλις, δοκέω, μυκήσεται· ἢν δὲ βραδύνῃ,
χαλκὸς ὁ μὴ νοέων αἴτιος, οὐχὶ Μύρων.

729. ΑΛΛΟ.

Πηκτόν μοί τις ἄροτρον ἐπ' αὐχένι καὶ ζύγα θέσθω·
εἵνεκα γὰρ τέχνας σεῖο, Μύρων, ἀρόσω.

730. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΙΘΥΝΟΥ.

Ἢν μ' ἐσίδῃ μόσχος, μυκήσεται· ἢν δέ γε ταῦρος,
βήσεται· ἢν δὲ νομεύς, εἰς ἀγέλαν ἐλάσει.

731. ΑΛΛΟ.

Ὧδε Μύρων μ' ἔστησε τὸ βοίδιον· οἱ δὲ νομῆες
βάλλουσίν με λίθοις, ὡς ἀπολειπόμενον.

732. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Βουκόλον ἢν ἐσίδῃς τὸν ἐμόν, ξένε, τοῦτ' ἔπος αὐτῷ
εἰπόν, ὅθ' ὁ πλάστης ὧδέ μ' ἔδησε Μύρων.

733. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὰν βοῦν τάνδε Μύρων, ξεῖν', ἔπλασεν, ἣν ὅδε μόσχος
ὡς ζῶσαν σαίνει ματέρα δερκόμενος.

734. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Ταῦρε, μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεαι· ἔστι γὰρ ἄπνους·
ἀλλά σ' ὁ βουπλάστας ἐξαπάτησε Μύρων.

735. ΑΛΛΟ.

Σεῖο, Μύρων, δαμάλεω παρακάτθανε μόσχος ἀλαθείς,
καὶ γάλα πιστεύων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχειν.

736. ΑΛΛΟ.

Φεῦ σὺ Μύρων πλάσσας οὐκ ἔφθασας· ἀλλὰ σὲ χαλκός,
πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἔφθασε πηγνύμενος.

737. ΑΛΛΟ.

Χαλκείην τύπτεις δάμαλιν· μέγα σ' ἤπαφε τέχνα,
βουκόλε· τὰν ψυχὰν οὐ προσέθηκε Μύρων.

738. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΠ. ΑΙΓ.

Ἐν βοῒ τᾷδ' ἐμάχοντο Φύσις καὶ πότνια Τέχνα·
ἀμφοτέραις δὲ Μύρων ἶσον ὄπασσε γέρας.

Nr. 734. V. 1. *ἐπὶ μόσχον*. P. V. 2. *πλάστας ἠπάτησε*. P. Nr. 73 V. 1. *Φεῦ Μίρων πλάσας*. P. Nr. 737. V. 1. Fort. *χαλκείαν*.

δερκομένοις μὲν γάρ, Φύσιος κράτος ἤρπασε Τέχνα·
αὐτὰρ ἐφαπτομένοις, ἡ Φύσις ἐστὶ Φύσις.

739. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἤπαφε καὶ σὲ μύωπα Μύρων, ὅτι κέντρον ἐρείδεις
πλευραῖς χαλκοχύτοις ἀντιτύποιο βοός.
οὐ νέμεσις δὲ μύωπι (τί γάρ;) τόσον, εἴ γε καὶ αὐτοὺς
ὀφθαλμοὺς νομέων ἠπερόπευσε Μύρων.

740. ΓΕΜΙΝΟΥ.

Ἡ βάσις, ἡ κατέχουσα τὸ βοίδιον, ᾗ πεπέδηται.
ἢν δ' ἀφεθῇ ταύτης, φεύξεται εἰς ἀγέλην.
μυκᾶται γὰρ ὁ χαλκός· ἰδ' ὡς ἔμπνουν ὁ τεχνίτας
θήκατο· κἂν ζεύξῃς ἄλλον, ἴσως ἀρόσει.

[P] 741. ΑΔΗΛΟΝ.

Χάλκεος ἦς, ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἵλκεν ἄροτρον,
καὶ ζυγόδεσμα φέρων, ψευδομένα δάμαλι.
ἀλλὰ Μύρων τέχνᾳ πανυπείροχος, ὅς σε δι' ἔργων
ἔμπνουν, ὥς τινα βοῦν ἐργάτιν, εἰργάσατο.

742. ΑΛΛΟ. [ΦΙΛΙΠΠΟΥ.]

Ἄπαιρέ μου τένοντος, ὦ γεωπόνε,
λέπαδνα, καὶ σίδαρον αὐλακεργάταν.

Nr. 739. V. 3. καὶ αὐτός. P. V. 4. ἠπερόπευε. P. Nr. 742. V. 2. αὐλακεργατα. P.

χαλκὸν γὰρ ἀμῶν οὐκ ἐσάρκωσεν Μύρων,
τέχνα δ' ἐζωπόνησεν ὄψιν ἔμπνοον,
ὡς πολλάκις με κἀπομυκᾶσθαι θέλειν.
εἰς ἔργα δ' οὐκ εἴασε, προςδήσας βάσει.

743. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Θεσσαλαὶ αἱ βόες αἵδε· παρὰ προθύροισι δ' Ἀθάνας
ἑστᾶσιν, καλὸν δῶρον, Ἰτωνιάδος·
πᾶσαι χάλκειαι, δυοκαίδεκα, Φράδμονος ἔργον,
καὶ πᾶσαι γυμνῶν σκῦλον ἀπ' Ἰλλυριῶν.

744. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Ὠγινόμοι Σώτων καὶ Σίμαλος, οἱ πολύαιγοι,
οἷα βαθυσχίνων, ὦ ξένε, * παρολκιδαν,
Ἑρμᾷ τυρευτῆρι καὶ εὔγλαγι τὸν χιμάραρχον
χάλκεον εὐπώγων' ὧδ' ἀνέθεντο τράγον.

745. ΑΝΥΤΗΣ.

Θάεο τὸν Βρομίου κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως
ὄμμα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενύων,
κυδιόων ὅτι οἱ θάμ' ἐν οὔρεσιν ἀμφὶ παρῇδα
βόστρυχον εἰς ῥοδέαν Ναΐς ἔδεντο χέρα.

V. 4. τέχνᾳ. Br. V. 5. Fort. κἀπομυκᾶσθαι δοκεῖν. Nr. 745. V. 4. σκύλων. P. Nr. 744. V. 2. ἄξενε. P. V. 4. εὔπωγον. P. Nr. 745. V. 3. ὅτι οὐ. P.

746. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

εἰς δακτύλιον.

Ἑπτὰ βοῶν σφραγῖδα βραχὺς λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς μίαν, ὡς πάσας ἔμπνοα δερκομένας.
καὶ τάχα κἂν ἀπέρεψε τὰ βοίδια· νῦν δὲ κέκλειται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

747. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοίδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

[P] 748. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ.

Ἃ λίθος ἐστὶν ἀμέθυστος· ἐγὼ δ' ὁ πότας Διόνυσος.
ἢ νήφειν πείσει μ', ἢ μαθέτω μεθύειν.

749. ΟΙΝΟΜΑΟΥ.

εἰς Ἔρωτα ἐν Καυκίῳ γεγλυμμένον.

Ἐν κυάθῳ τὸν Ἔρωτα. τίνος χάριν; ἀρκετὸν οἴνῳ
αἴθεσθαι κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε.

Nr. 746. V. 3. Fort. ἀπέρευσε. Nr. 747. V. 3. ἀπέφυγε. P. Nr. 748. V. 1. ἀμέθυσος. P. V. 2. νείφειν. P. ἢ πεισάτω νήφειν alio loco P. ἢ πιθέτω. Br.

750. ΑΡΧΙΟΥ.

εἰς βόας ἐν δακτυλίῳ.

Τὰς βοῦς καὶ τὸν ἴασπιν ἰδὼν περὶ χειρί, δοκήσεις
τὰς μὲν ἀναπνείειν, τὸν δὲ χλοηκομέειν.

751. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ἅ σφραγὶς ὑάκινθος· Ἀπόλλων δ' ἐστὶν ἐν αὐτῇ
καὶ Δάφνη· ποτέρου μᾶλλον ὁ Λητοΐδας;

752. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. τινὲς δὲ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Εἰμὶ Μέθη τὸ γλύμμα σοφῆς χερός, ἐν δ' ἀμεθύστῳ
γέγλυμμαι· τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίη.
ἀλλὰ Κλεοπάτρης ἱερὸν πτέαρ· ἐν γὰρ ἀνάσσης
χειρὶ θεὸν νήφειν καὶ μεθύουσαν ἔδει.

753. ΚΑΛΛΙΑΝΟΥ.

εἰς κρύσταλλον ἔνδον ὕδωρ ἔχουσαν.

Χιονέη κρύσταλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσκηθεῖσα
δεῖξεν ἀκηρασίοιο παναίολον εἰκόνα κόσμου,
οὐρανὸν ἀγκὰς ἔχοντα βαρύκτυπον ἔνδοθι πόντον.

Nr. 750. V. 1. τὴν ἴασπιν. Nr. 751. V. 1. εἰάκινθος. P. Nr. 752. V. 3. Fort. Κλειοπάτρης e. Plan.

754. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἔπ' ἄγε μοι, κρύσταλλε, λίθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ,
τίς πῆξεν; Βορέης. ἢ τίς ἔλυσε; Νότος.

755. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς Σκύλλαν χαλκῆν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἐμάνυε δ' ἔργον ἄνακτος
ἔμμεναι Ἡφαίστου δαιδαλέοιο τέχνας,
αὐτὴν ἄν τις Σκύλλαν ὀΐσσατο τηλόθι λεύσσων
ἑστάμεν, ἐκ πόντου γαῖαν ἀμειψαμέναν·
τόσσον ἐπισσείει, τόσσον κότον ἀντία φαίνει,
οἷον ἀπὸ πελάγευς συγκλονέουσα νέας.

[P] 756. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ.

Τέχνας εἵνεκα σεῖο καὶ ἃ λίθος οἵδε βρυάζειν,
Πραξίτελες· λῦσον, καὶ πάλι κωμάσομαι.
νῦν δ' ἡμῖν οὐ γῆρας ἔτ' ἀδρανές, ἀλλ' ὁ πεδητὰς
Σιληνοῖς κώμων βάσκανός ἐστι λίθος.

757. [ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.]

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος. οὐκ ἔνι μῶμος
χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

Nr. 755. V. 6. Fort. ἀπὰ πελάγ. Nr. 756. V. 2. πάλιν. P. V. 3. ὀπεδιτας. P. V. 4. κομῶν et ἑστας. P.

758. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰς θύρας.

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν Διονύσιος.

759. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς ἅρμα λίθινον.

Εἷς λίθος, ἅρμ', ἐλατήρ, ἵπποι, ζυγόν, ἡνία, μάστιξ.

760. ΑΛΛΟ.

Εἷς δίφρος, ἅρμ', ἐλατήρ, ἵπποι, ζυγός, ἡνία, νίκη.

761. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς βότρυν ἐκ χρωμάτων.

Μικροῦ κατέσχον τὸν βότρυν τοῖς δακτύλοις,
ὑπεραπατηθεὶς τῇ θέᾳ τῶν χρωμάτων.

762. ΑΒΛΑΒΙΟΥ ΙΑΛΟΤΣΤΡΙΟΥ.

εἰς δίσκον Ἀσκληπιάδου ῥωμαῖον.

Ἥφαιστός μ' ἐτέλεσσε καμὼν χρόνῳ· ἀλλὰ Κυθείρη
ἀνδρὸς ἑοῦ θαλάμων εἵλετο λαθριδίως,
Ἀγχίσῃ δ' ἔπορεν κρυφίης μνημήϊον εὐνῆς·
καί μ' Ἀσκληπιάδης εὗρε παρ' Αἰνεάδαις.

Nr. 762. V. 1. χρόνον. P.

763. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠ. ΑΙΓ.

εἰς ἀρχοντικὸν πέλεκυν.

Ἢν μὲν ἀλιτραίνῃς, πέλεκυν βλεφάροισι δοκεύεις·
ἢν δὲ σαοφρονέῃς, ἄργυρός εἰμι μόνον.

764. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς κωνωπεῶνα.

Οὐ βριαρόν τινα θῆρα, καὶ οὔ τινα πόντιον ἰχθύν,
οὐ πτερὸν ἀγρεύω πλέγμασιν ἡμετέροις,
ἀλλὰ βροτοὺς ἐθέλοντας. ἀλεξήτειρα δὲ τέχνη
ἀνέρα μυιάων κέντρον ἀλευόμενον
ἐκ θαλίης ἀβρῶτα μεσημβριάοντα φυλάσσει,
οὐδὲν ἀφαυροτέρη τείχεος ἀστυόχου.
ὕπνου δ' ἀστυφέλικτον ἄγω χάριν. ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς
δμῶας μυιοσύβου ῥύομαι ἀτμενίης.

765. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Καλλιγάμοις λέκτροις περικίδναμαι· εἰμὶ δὲ κεδνῆς
δίκτυον οὐ Φοίβης, ἀλλ' ἀπαλῆς Παφίης.
ἀνέρα δ' ὑπνώοντα μίτῳ πολύωπι καλύπτω,
ζωοφύρων ἀνέμων οὐδὲν ἀτεμβόμενον.

[P] 766. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Πλέγμασι μὲν σκοπός ἐστι περισφίγξαι πετεηνῶν
ἔθνεα, καὶ ταχινοὺς ἔνδοθεν ὀρταλίχους·

αὐτὰρ ἐγὼ σεύειν ἐπιτέρπομαι, οὐδὲ καλύπτω
ἔνδοθεν, ἀλλ' εἴργω μᾶλλον ἐπειγομένους.
οὐδέ μέ τις λήσειε, καὶ εἰ βραχὺς ἔπλετο, κώνωψ
ἡμετέρης διαδὺς πλέγμα λινοστασίης.
ὄρνεά που σώζω· μερόπεσσι δὲ λέκτρα φυλάσσω.
ἦ ῥά τις ἡμείων ἐστὶ δικαιότερος;

767. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τάβλαν.

Ἑζόμενος μὲν τῇδε παρ' εὐλαΐγι τραπέζῃ
παίγνια κινήσεις τερπνὰ βολοκτυπίης.
μήτε δὲ νικήσας μεγαλίζεο, μήτ' ἀπολειφθεὶς
ἄχνυσο, τὴν ὀλίγην μεμφόμενος βολίδα.
καὶ γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόος διαφαίνεται ἀνδρός·
καὶ νύβος ἀγγέλλει βένθος ἐχεφροσύνης.

768. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Παίγνια μὲν τάδε πάντα· Τύχης δ' ἑτερότροπος ὁρμὴ
ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσιν.
καὶ βροτέου βιότου σφαλερὸν μίμημα νοήσεις,
νῦν μὲν ὑπερβάλλων, νῦν δ' ἀπολειπόμενος.
αἰνέομεν δὴ κεῖνον, ὃς ἐν βιότῳ τε νύβῳ τε
χάρματι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

769. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Τοῖς μὲν πρηϋνόοις τάδε παίγνια· τοῖς δ' ἀκολάστοις
λύσσα καὶ ἀμπλακίη καὶ πόνος αὐτόματος.
ἀλλὰ σὺ μὴ λέξῃς τι θεημάχον ὕστατος ἕρπων,
μηδ' ἀναροιβδήσῃς ῥινοβόλῳ πατάγῳ.
δεῖ γὰρ μήτε πονεῖν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν
ἐν σπουδῇ. καιρῷ δ' ἴσθι νέμειν τὸ πρέπον.

770. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς ποτήριον οἰκείας θυγατρὸς παρθένου.

Χεῖλος Ἀνικήτεια τὸ χρύσεον εἰς ἐμὲ τέγγει·
ἀλλὰ παρασχοίμην καὶ πόμα νυμφίδιον.

771. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠ. ΑΙΓ.

εἰς φιάλην ἔχουσαν κινουμένους ἰχθύας.

Οὕτω Βάκχον ἔδεκτο Θέτις. νῦν μῦθος Ὁμήρου,
ὀψὲ μέν, ἀλλ' εὗρεν πίστιν ἐτητυμίης.

[P] 772. ΦΩΚΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Οἰνοχόῳ φίλον εἰμὶ μόνῳ δέπας, οὕνεκεν αὐτῷ
Βάκχον ἀολλίζω τὸν περιλειπόμενον.

773. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Χαλκοτύπος τὸν Ἔρωτα μεταλλάξας ἐπόησε
τήγανον, οὐκ ἀλόγως, * ὅτι δὴ καὶ αὐτὸ φλε-
γέθει.

774. ΓΑΛΑΤΚΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ.

Ἁ Βάκχα Παρία μέν, ἐνεψύχωσε δ' ὁ γλύπτας
τὸν λίθον· ἀνθρώσκει δ' ὡς βρομιαζομένα.
ὦ Σκόπα, ἁ θεοποιὸς ..... ἐμήσατο τέχνα
θαῦμα χιμαιροφόνον, Θυιάδα μαινομέναν.

775. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἡ Βάκχη Κρονίδην Σάτυρον θέτο· εἰς δὲ χορείαν
θρώσκει μαινόμενος, ὡς βρομιαζόμενος.

776. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

εἰς κρύσταλλον γεγλυμμένον.

Ζεύξιδος ἡ χροιή τε καὶ ἡ χάρις· ἐν δέ με μικρῇ
κρυστάλλῳ, τὸ καλὸν δαίδαλον, Ἀρσινόη
γράψας τοῦτ' ἔπορεν Σατυρήϊος· εἰμὶ δ' ἀνάσσης
εἰκών, καὶ μεγάλης λείπομαι οὐδ' ὀλίγον.

Nr. 773. V. 2. ὅττι καὶ αὐτὸ φλίγει. Br. Nr. 774. V. 1. παριναι. P. V. 3. ἐμήσατο μήσατο. P. Fort. ἁ θεοποιὸς ὅσον σὸν μήσατο τ. θαῦμα. Nr. 775. V. 1. ἔθετο. P.

777. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἰδ' ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαιδάλῳ τέχνᾳ
κορωνιῶν ἔστηκε· δριμὺ γὰρ βλέπων
ὑψαυχενίζει, καὶ διηνεμωμένας
κορυφῆς ἐθείρας οὐρίωκεν εἰς δρόμον,
δοκέω, χαλινοὺς εἴ τις ἡνιοστρόφος
ἐναρμόσῃ γένυσσι, κἀπικεντρίσῃ,
ὁ σὸς πόνος, Λύσιππε, καὶ παρ' ἐλπίδας
τάχ' ἐκδραμεῖται· τῷ τέχνᾳ γὰρ ἐμπνέει.

778. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Γαῖαν τὴν φερέκαρπον ὅσην ἔζωκε περισχὼν
ὠκεανὸς μεγάλῳ Καίσαρι πειθομένην,
καὶ γλαυκὴν με θάλασσαν ἀπηκριβώσατο * καρπος
κερκίσιν ἰστοπόνοις πάντ' ἀπομαξαμένη·
Καίσαρι δ' * ἀκείνου χάρις ἤλθομεν· ἦν γὰρ ἀνάσσης
δῶρα φέρειν τὰ θεοῖς καὶ πρὶν ὀφειλόμενα.

[P] 779. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς βάσιν τοῦ Ὡρολογίου τοῦ εἰς τὴν ἀψῖδα τὴν κειμένην εἰς τὴν βασιλικήν.

Δῶρον Ἰουστίνοιο τυραννοφόνου βασιλῆος
καὶ Σοφίης ἀλόχου, φέγγος ἐλευθερίης,

Nr. 777. V. 5. ἡνιοστρύφους. P. V. 5. ἐναρμόσει et κἀπικεντρίσει. Br. Nr. 778. V. 1. ὅση ἐζωκε περιχθών. P. περίχθων corr. Br. V. 3. Fort. Καρπῷ.

ὡράων σκοπίαζε σοφὸν σημάντορα χαλκὸν
αὐτῆς ἐκ μονάδος μέχρι δυωδεκάδος,
ὄντινα συληθέντα, Δίκης θρόνον ἠνιοχεύων
εὗρεν Ἰουλιανὸς χερσὶν ἀδωροδόκοις.

780. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς ὡρολόγιον.

Ὡρανὸν ἃ χωρεῦσα σοφὰ λίθος, ἃ διὰ τυτθοῦ
γνώμονος ἀελίῳ παντὶ μερισδομένα.

781. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς κάγκελον οἰκίας.

Ἤν κλείσῃς μ', ἀνέωγα· καὶ ἢν οἴξῃς ἐμὲ κλείσεις·
τοῖος ἐὼν τηρεῖν σὸν δόμον οὐ δύναμαι.

782. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς ὡρολόγιον.

Ἐνθάδε μιστύλλουσι δρόμον Φαεθοντίδος αἴγλης
ἀνέρες ὡράων ἀμφὶ δυωδεκάδι·
ὕδασι δ' ἠελίοιο ταλαντεύουσι κελεύθους,
ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι.

Nr. 780. V. 1. χωροῦσα. P. Nr. 781. V. 1. κλείσῃ et οἴξῃς με κλείσεις με. P. οἴξῃς κλεῖσεις με. Br. Nr. 782. V. 2. δωδεκάδι. P.

783. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἑρμαφρόδιτον.

Ἀνδράσιν Ἑρμῆς εἰμί· γυναιξὶ δὲ Κύπρις ὁρῶμαι.
ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολά μοι τοκέων.
τοὔνεκεν οὐκ ἀλόγως με τὸν Ἑρμαφρόδιτον ἔθεντο
ἀνδρογύνοις λουτροῖς, παῖδα τὸν ἀμφίβολον.

784. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς λουτρὸν μικρόν.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι· χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
βαιὸς καὶ Παφίης ἔπλετο κοῦρος Ἔρως.

785. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς καμάραν τοῦ φόρου πρὸς τὴν δύσιν.

Μηνᾶς χρύσεον ἔργον ἐδείματο πᾶσιν ὁδίταις,
κυδαίνων πτολίεθρον ἐριχρύσων βασιλήων.

786. ΑΛΛΟ.

Τόνδε καθιδρύσαντο θεῷ περικαλλέα βωμόν,
Λευκῆς καὶ Πτελέου μέσσον ὅρον θέμενοι·
ἐνναέται, χώρης σημήϊον· ἀμμορίης δὲ
αὐτὸς ἄναξ μακάρων ἐστὶ μέσος Κρονίδης.

[P] 787. ΣΩΦΡΟΝΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ.

εἰς τόπον ἐπιξενουμένων.

Ὁ πρὶν ἀλωόμενος, καὶ ἀνέστιον ἴχνος ἐλαύνων,
εἴτ' ἀφ' ὁδοιπορίης, εἴτ' ἀπὸ ναυτιλίης,
ἐνθάδε νῦν προσιών, ξεῖνε, στῆσον πόδα [δεῦρο]
ναιετάειν ἐθέλων, οἶκον ἕτοιμον ἔχων.
εἰ δέ με καὶ τίς ἔτευξεν ἀνακρινέοις, πολιῆτα,
Εὐλόγιος, Φαρίης ἀρχιερεὺς ἀγαθός.

788. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ὄλβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἄμβροτος αἰὼν
σῆσιν ὑπ' ἐννεσίης, εὐγενέτειρα Τύχη.
νεύματι γὰρ σῷ πάντα φέρει κλέος, ᾧ ποτε χειρὶ
δεξιτερῇ παρέχῃς αὐχένα θεσπέσιον.
τούτῳ καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἁρμόζονται,
καὶ λογίων ἀγέλης ἄμβροτοι ἡγεμόνες.
καὶ νῆες λιμένεσσι σαώτερον ἀμπαύονται,
σὴν δὲ ἀρηγοσύνην σωζόμεναι πελάγει·

Nr. 787. V. 2. ἀπ' ὁδοιπορίης. P. V. 3. στῆσον ξεῖνε πόδα. omisso δεῦρο. P. στῆσον, ξένε, σὸν πόδα δεῦρο. Br. V. 4. ἔχεις. Br. Nr. 788. V. 2. ἐννεσίῃσιν εὐγενέτειρα. P. εὐμενέτειρα. Br. V. 3. ὁπ-πότε. P. V. 4. παρίχοις. P. V. 7. σαώτερος ἀνπ. P.

καὶ πόλιες χαίρουσιν ἀμύμονες, ἠδέ τε λαοί,
καὶ θαλερῶν πεδίων λείμακες ἀμβρόσιοι.
τοὔνεκα σὸν θεράποντα πρὸς ὄλβιον ἀθρήσασα
* * * * *

789. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τέκτονά με σκοπίαζε σοφῶν κοσμήτορα μύθων,
ἰθύνοντα τέχνην εὐεπίης κανόνι.

790. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τίς ποκ' ἀπ' Οὐλύμποιο μετάγαγε παρθενεῶνα,
τὸν πάρος οὐρανίοις ἐμβεβαῶτα δόμοις,
ἐς πόλιν Ἀνδρόκλοιο, θοῶν βασίλειαν Ἰώνων,
τὰν δορὶ καὶ Μούσαις αἰπυτάταν Ἔφεσον;
ἦ ῥα σὺ φιλαμένα, Τιτυοκτόνε, μέζον Ὀλύμπου
τὰν τροφόν, ἐν ταύτᾳ τὸν σὸν ἔθευ θάλαμον.

791. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Μητρὶ περιστεφέα σηκόν, Κυθέρεια, θαλάσσῃ
κρηπῖδας βυθίας οἴδματι πηξαμένῃ,
χαίρει δ' ἀμφὶ σὲ πόντος, ἐπὶ ζεφύροιο πνοῇσιν
ἀφρὸν ὑπὲρ νώτου κυάνεον κεδάσας.

V. 9. ἀκύμονες. Br. Fort. ἀπήμονες. V. 10. λειμῶνες. P. Nr. 791. V. 1. περιστρεφέα. P. περιστρεφέας σηκοῦ. Herm. V. 3. Fort. χαίρει δ' ἀμφί. V. 4. γελάσας. P. ἀφρὸν ὑπὲρ ν. κυανέου γελάσας. Herm.

εἵνεκα δ' εὐσεβίης, νηοῦ θ' ὃν ἐδείματο σεῖο
Πόστουμος αὐχήσει * μεζονα φλουσι πάφου.

[P] 792. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Νικίεω πόνος οὗτος· ἀείζωος [δὲ] Νεκυία
ἤσκημαι πάσης ἠρίον ἡλικίης.
δώματα δ' Αἰδωνῆος ἐρευνήσαντος Ὁμήρου
γέγραμμαι κείνου πρῶτον ἀπ' ἀρχετύπου.

793. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠ. ΥΠ. ΑΙΓ.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδών, τάχα τοῦτο βοήσεις·
Ἢ Φύσις ἄπνοός ἐστιν, ἢ ἔμπνοος ἔπλετο τέχνη.

794. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Βουκόλε, πῇ προθέειν με βιάζεαι; ἴσχεο νύσσων,
οὐ γάρ μοι τέχνῃ καὶ τόδ' ὄπασσεν ἔχειν.

795. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἢ χαλκὸν ζώωσε Μύρων σοφός, ἢ τάχα πόρτιν
χάλκωσε, ζωὰν ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

796. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πλάστα Μύρων, σέο πόρτιν ὁδοιπόρος ἦλθεν ἐλάσσων·
χαλκοῦ δὲ ψαύσας, φὼρ κενὸς ἐξεφάνη.

V. 5. ὃν ἀγείνατο. P. V. 6. αὐχήσειν μείζονά φησι Πάφου. Herm. Fort. νηοῦ τὸν ἐδ. σεῖο Πόστυμος αὐχήσει μέζον. ἐρᾷν σε Πάφου. Nr. 792. V. 1. νίκαω et ἀεὶ ζώει ὅς. P. ἀειζώοιο. Br.

797. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰςορόων με λέων χαίνει στόμα, χερσὶ δ' ἀείρει
γειοπόνος ζεύγλην, ἀγρονόμος κορύνην.

798. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τλῆθι, Μύρων· τέχνη σε βιάζεται· ἄπνοον ἔργον.
ἐκ φύσεως τέχνη· οὐ γὰρ φύσιν εὕρετο τέχνη.

799. ΑΔΗΛΟΝ.

ἐν τῷ πορφυρῷ κίονι τῷ ὄντι εἰς τὸ Φιλαδέλφιον.

Εὔνους μὲν βασιλεῖ Μουσήλιος· ἔργα βοῶσιν
δημόσια· σθεναρὴν πράγματα πίστιν ἔχει.
Μουσεῖον Ῥώμῃ δ' ἐχαρίσσατο, καὶ βασιλῆος
εἰκόνα θεσπεσίην ἐντὸς ἔγραψε δόμων.
Τιμὴν μουσοπόλοις, πόλεως χάριν, ἐλπίδα κούρων,
ὅπλα δὲ τῆς ἀρετῆς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

800. ΑΛΛΟ.

Ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἑκὼν Μουσήλιος ἔργα,
πιστεύων καθαρῶς ὡς θεός ἐστι λόγος.

801. ΑΛΛΟ.

Μουσείου τὰ μὲν αὐτὸς ἐτεύξατο, πυλλὰ δὲ σώσας
ἑστῶτα σφαλερῶς, ἤδρασεν ἀσφαλέως.

Nr. 797. V. 1. *εἰθ' ὁρόων*. P. V. 2. *γειοπόνοις* et *ἀγρονόμος τ' οδύνην*. P. Nr. 799. V. 1. *μουσίλιος*. P. V. 5. *κυρων*. P. V. 6. *ταῖς ἀρεταῖς*. Plan. Nr. 800. V. 1. *μουσίλιος*. P. Nr. 801. V. 2. *ἱδρυσιν*. P.

802. *ΑΔΗΛΟΝ.*

εἰς εἰκόνα Μαρκιανοῦ βασιλέως.

Μορφὴν τήνδ' ὁράᾳς ζώῳ ἐναλίγκιον ἵππῳ,
Μαρκιανὸν φορέοντι, βροτῶν βασιλῆα γενέθλης·
δεξιτερὴν δ' ἐτάνυσσε, θέοντα δὲ πῶλον ἐπείγει
δυσμενέος καθύπερθεν, ὅτις κεφαλῇ μιν ἀείρει.

[P] 803. *ΑΔΗΛΟΝ.*

εἰς εἰκόνα Σοφίας Αὐγούστης ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ζευξίππου.

Αὐσονίων δέσποιναν Ἰουλιανὸς πολιοῦχος
ὡς σοφίης μεστὴν ἄνθετο τὴν Σοφίην.

804. *ΑΛΛΟ.*

εἰς τὴν στήλην Ἰουστίνου βασιλέως.

Ἰουστίνον κατὰ χρέος τὸν δεσπότην
Ἰουλιανὸς ὕπαρχος, ὡς εὐεργέτην.

805. *ΑΔΗΛΟΝ.*

εἰς στήλην Ἄρεως κεχωσμένην ἐν Θρᾴκῃ.

Εἰσόκε θούριος οὗτος ἐπὶ χθονὶ κέκλιται Ἄρης,
οὔποτε Θρηϊκίης ἐπιβήσεται ἔθνεα Γύτθων.

Nr. 802. V. 4. ὅστις. P. Nr. 804. V. 1. καταχρεως. P. Nr. 805. V. 1. θοῦρος. P. κέκληται. Ib.

806. *ΑΔΗΛΟΝ.*

εἰς ὡρολόγιον.

Κῆπος ἔην ὅδε χῶρος· ἀπὸ σκιερῶν δὲ πετήλων
νυκτοφανὴς τελέθων ἔσκεπεν ἠέλιον.
νῦν δὲ παναιγλήεντα καὶ εὔδιον εὗρε τελέσσαι
Σέργιος αὐτόπτης μυστιπόλος τριάδος,
ἔνθα λίθος στατὸς οὗτος ἀειδίνητον ἀνάγκην
ἑπτάκις ἀγγέλλει ἄντυγος οὐρανίης.

807. *ΑΛΛΟ.*

Μηχανικὴ Φαέθοντα βιάζεται ἁρμονικοῖσι
γνώμοσιν ἀγρεύειν τὸν δρόμον ἠελίου·
βαιὸς δ' ἀμφιέπει λίθος ἄντυγας Ἠριγενείης,
ὡρονόμῳ σοφίῃ καὶ σκιόεντι τύπῳ.
Σεργίου ἀρχιερῆος ἐπουρανίῃσιν ἐφετμαῖς
τοῦτο συνειργάσθη ἔργον ἐπιχθονίων.

808. *ΚΥΡΟΥ ΑΠΟ ΤΙΠΑΤΩΝ.*

εἰς τὴν Μαξιμίνου οἰκίαν.

Λείματο Μαξιμῖνος νεοπηγέος ἔνδοθι Ῥώμης,
αὐταῖς ἠϊόνεσσι θεμείλια καρτερὰ πήξας.
ἀγλαΐῃ δέ μοι ἀμφὶς ἀπειρεσίη τετάνυσται.
τῇ, καὶ τῇ, καὶ ὄπισθεν ἔχω πτόλιν· ἀλλὰ καὶ ἄντην

Nr. 806. V. 3. τελέσσας. P. Nr. 807. V. 4. ὡρονόμων. P. Nr. 808. V. 1. μαξιμῖνος. P.

πάνθ' ὁρόω γαίης Βιθυνηΐδος ἀγλαὰ ἔργα.
ἡμετέροις δ' ὑπένερθεν ἐρισθενέεσσι θεμέθλοις
πόντος ἁλὸς προχοῇσι κυλίνδεται εἰς ἅλα δῖαν,
τόσσον ἐπιψαύων, ὁπόσον χθονὸς ἄκρα διῆναι.
πολλάκι δ' ἐξ ἐμέθεν τις ἐὸν μέγα θυμὸν ἰάνθη,
βαιὸν ὑπερκύψας, ἐπεὶ εἴσιδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
δένδρεα, δώματα, νῆας, ἅλα, πτόλιν, ἠέρα, γαῖαν.

[P] 809. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πίνδαρον ἱμερόεντα παρ' ὕδασι Κῦρος ἐγείρει,
οὕνεκα φορμίζων εἶπεν ἄριστον ὕδωρ.

810. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὗτος Ἰουστῖνος Σοφίης σχεδόν· ἀμφότεροι δὲ
χρύσεον ἔργον ἔτευξαν ἀπ' Ἀσσυρίοιο θριάμβου.

811. ΑΛΛΟ.

Φαιδρὸν Ἰουστινιανὸς ἄναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει,
Ἠελίῳ παρέχων θάμβος ἀνερχομένῳ.
οὔποτε γὰρ τοιοῦτον ἐπὶ χθονὸς ἔδρακε κάλλος
ὑψόθεν οὐρανίην οἶμον ἐπερχόμενος.

V. 6. ἡμετέρης δ' ὑπενερθενίεσσι θεμίθλοις. P. V. 7. δία. P. Nr. 809. V. 1. ἔχει. P. Nr. 810. V. 1. σοφιήσχεδον. P.

812. ΑΛΛΟ.

Θεῖον Ἰουστῖνον, καθαρὸν φρουρήτορα θεσμῶν,
Δομνῖνος καθαροῖς ἐν προθύροισι Δίκης.

813. ΑΛΛΟ.

εἰς Σοφίαν τὴν Ἰουστίνου γυναῖκα.

Τῆς Σοφίης τόδ' ἄγαλμα Δίκης προπάροιθε θυράων·
οὐ γὰρ ἄνευθε δίκης ἔπρεπε τὴν σοφίην.

814. ΑΛΛΟ.

εἰς λουτρόν.

Νύμφαι Νηϊάδες, μετανάστιοι, οὐχ ἅμα πάσας
ἤξειν ὠϊόμην χεύμασιν ἡμετέροις·
εἰ δὲ τόσην τὸ λοετρὸν ἔχει χάριν, οὐδὲν ὀνήσει
ὁ φθόνος, εἰ Νύμφαι πᾶν ἀπέλειπον ὕδωρ.

815. ΑΛΛΟ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνε, τί νῦν σπεύδεις ὁρόων ἀκεσώδυνον ὕδωρ;
εὐφροσύνης τὸ λοετρόν· ἀποῤῥίπτει μελεδῶνας·
μόχθον ἐλαφρίζει· τόδε γὰρ ποίησε Μιχαήλ,
ὃς κρατερῆς βασιληΐδος αὐλῆς ἡγεμονεύει.

Nr. 812. V. 2. καθαραῖς ἐνί. P. Nr. 814. V. 2. Fort. εἴξειν. V. 4. Fort. ἀπέλειπον. Nr. 815. V. 2. Fort. ἀποῤῥίπτει. V. 3. μιχαήλ. P. V. 4. Fort. αὐλῆς βασιληΐδος.

816. ΑΛΛΟ.

Εἰς μινσώριον τῶν Εὐβούλου.

Ἀντία Τηλεμάχοιο καὶ ἐγγύθι Πηνελοπείης
τίπτε πολυφράδμων πολυταρβέα χεῖρα τιταίνεις;
οὐκ ἐρέει μνηστῆρσι τεόν ποτε νεῦμα τιθήνη.

817. ΑΛΛΟ.

εἰς ἐνδυτὴν ἑαυτοῦ.

Ἐν τῇ τραπέζῃ τῶν ἀχράντων θυμάτων
παθῶν τυθέντας τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ γράφω·
οὕσπερ γὰρ αὐτῷ πρὸς σκέπην ἔχειν Πέτρος,
φρικτοῦ τέθεικα τοῖς σκεπάσμασιν τόπου.

818. ΑΛΛΟ.

εἰς δίσκον ἄλλον ἐν τῷ αὐτῷ.

Καὶ Πέτρος ἄλλος τὸν τάφον τοῦ Κυρίου
τὸν ζωοποιὸν εἰσιδεῖν μὴ συμφθάσας,
ἔγλυψα δίσκον, μνήματος θείου τύπον,
ἐν ᾧ τὸ Χριστοῦ σῶμα κύψας προσβλέπω.

[P] 819. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ποτήριον ἐν τῷ αὐτῷ.

Κρατὴρ νοητὸς πνεύματος θείου βλύσει
κατανύξεως ῥοῦν ἐγχέω ταῖς καρδίαις.

Nr. 816. V. 1: *τηλέμαχοι*. P. Nr. 817. V. 2: Fort. *πάθη* (s. *πάθος*) *τυθέντων*.

820. ΑΛΛΟ.

Τοῦτον Ἰουστινιανὸς ἀγαλλέα δείματο χῶρον,
ὕδατι καὶ γαίῃ κάλλος ἐπικρεμάσας.

821. ΑΔΗΛΟΝ.

Κοίρανοι ὑμετέρην ἀρετήν, κάρτος τε καὶ ἔργα
αὐδήσει χρόνος αἰέν, ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκῃ.

822. ΑΛΛΟ.

Εἰς μυσώριον ἔχων ιβ ζώδια καὶ ἕτερα.

Ἀργύρεος πόλος οὗτος, ὅπῃ Φαέθοντα Σελήνη
δέρκεται ἀντιτύπων πιμπλαμένη φαέων·
ἀπλανέες δ' ἑκάτερθε, καὶ ἀντιθέοντες ἀλῆται
ἀνδρομέης γενεῆς πᾶσαν ἄγουσι τύχην.

823. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἵ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοί, καὶ βληχὴ πουλυμιγὴς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδῳ Πάν,
ὑγρὸν ἰεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων·
αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
Ὑδριάδες Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

Nr. 822. V. 3. ἁλῖται. P. Nr. 823. V. 3. ἐπί. P.

824. ΕΡΥΚΙΟΥ.

Εὔστοχα θηροβολεῖτε, κυναγέται, οἱ ποτὶ ταύταν
Πανὸς ὀρειώτα νισσόμενοι σκοπιάν,
αἴτε λίνοις βαίνοντε πεποιθότες, αἴτε σιδάρῳ,
αἴτε καὶ ἰξευταὶ λαθροβόλῳ δόναπι·
κἀμέ τις ὑμείων ἐπιβωσάτω· οἶδα ποτ' ἄγραν
ποσμεῖν καὶ λόγχαν, καὶ λίνα, καὶ παλάμους.

825. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ὁλκὸν ὕδατος ῥεῖμα καὶ διὰ μηδενὸς ἤχου
φερόμενον, ἐν ᾧ ἄγαλμα Πανὸς ἵστατο.

Πᾶνά με τὸν δυσέρωτα καὶ ἐξ ὑδάτων φύγεν Ἠχώ.

826. ΑΛΛΟ.

Εἰς Σάτυρον πρήνη ἑφεστῶτα, καὶ Ἔρωτα
παθεύδοντα.

Τὸν Βρομίου Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέη χείρ,
μούνη θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ.
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμέψιος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
πορφυρέου μέθυος, λαρὸν ὕδωρ προχέω.
εὔκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
κινήσῃς, ἀπαλῷ κώματι θελγόμενον.

Nr. 824. V. 2. *νισόμενοι*. P. V. 4. *ἰξευτᾷ*. Br. V. 5. F. *ποδάγραν* c. Schneidero. Nr. 826. V. 2. *πωφῷ θιασ.* Br. V. 3. *νύμφαις*. P.

827. ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

εἰς τοὺς αὐτούς.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράοιο φίλος θεράπων Διονύσου,
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναϊάδων·
θέλγω δ' ἠρεμέοντα νέον περὶ κώμασι παῖδα.

X.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΑ.

X.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΑ.

[P] 1. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ὁ πλόος ὡραῖος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
ἤδη μέμβλωκεν, χὠ χαρίεις Ζέφυρος·
λειμῶνες δ' ἀνθεῦσι, σεσίγηκεν δὲ θάλασσα
κύμασι καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη·
ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐκλύσαιο γύαια,
ναυτίλε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφεὶς ὀθόνην.
ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτας,
ὤνθρωφ', ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

2. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Ἀκμαῖος ῥοθίῃ νηῒ δρόμος, οὐδὲ θάλασσα
πορφύρει τρομερῇ φρικὶ χαρασσομένη·
ἤδη δὲ πλάσσει μὲν ὑπώρφια γυρὰ χελιδὼν
οἰκία, λειμώνων δ' ἄβρὰ γελᾷ πέταλα.

τοὔνεκα μηρύσασθε διάβροχα πείσματα ναῦται,
ἕλκετε δ' ἀγκύρας φωλάδας ἐκ λιμένων·
λαίφεα δ' εὐῦφέα προτονίζετε. ταῦθ' ὁ Πρίηπος
ὔμμιν ἐνορμίτας παῖς ἐνέπω Βρομίου.

3. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς Ἀΐδην ἰθεῖα κατήλυσις, εἴτ' ἀπ' Ἀθηνῶν
στείχοις, εἴτε νέκυς νίσσεαι ἐκ Μερόης,
μὴ σέ γ' ἀνιάτω πάτρης ἄπο τῆλε θανόντα·
πάντοθεν εἰς ὁ φέρων εἰς Ἀΐδην ἄνεμος.

4. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἶσον ἀπ' εὐόρμων δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν,
εὔτροχα δ' ἐκπετάσας λαίφεα ποντοπόρει,
ἔμπορε· χειμῶνες γὰρ ἀπέδραμον, ἄρτι δὲ κῦμα
γλαυκὸν θηλύνει πρηῢγελως Ζέφυρος·
ἤδη καὶ φιλότεκνος ὑπὸ τραυλοῖσι χελιδὼν
χείλεσι καρφίτην πηλοδομεῖ θάλαμον·
ἄνθεα δ' ἀντέλλουσι κατὰ χθόνα· τῷ σὺ Πριήπῳ
πειθόμενος πάσης ἅπτεο ναυτιλίης.

[P] 5. ΘΥΙΛΛΟΥ.

Ἤδη πηλοδομεῦσι χελιδόνες, ἤδη ἀν' οἶδμα
κολποῦται μαλακὰς εἰς ὀθόνας Ζέφυρος,

Nr. 2. V. 8. *ἐνορμήτας*. P, Nr. 3. V. 2. *νίσεαι*. P. Nr. 4. V. 1. Fort. *νήσων* c. Pierson.

ἤδη καὶ λειμῶνες ὑπὲρ πετάλων ἐχέαντο
ἄνθεα, καὶ τρηχὺς σῖγα μέμυκε πόρος,
σχοίνους μηρύεσθε, ἐφ' ὁλκάδα φορτίζεσθε
ἀγκύρας, καὶ πᾶν λαῖφος ὕφεσθε κάλοις.
ταῦτ' ὔμμιν πλώουσιν ἐπ' ἐμπορίην ὁ Πρίηπος
ὁ λιμενορμίτης ναυτιλίην γράφομαι.

6. ΣΑΤΥΡΟΥ.

Ἤδη μὲν Ζεφύροιο πλοητόκου ὑγρὸν ἄημα
ἠρέμα λειμῶνας πιτνεῖ ἐπ' ἀνθοκόμους·
Κεκροπίδες δ' ἠχεῦσι· γαληναίη δὲ θάλασσα
μειδιάει, κρυερῶν ἄτρομος ἐξ ἀνέμων.
ἀλλ' ἴτε θαρσαλέοι, πρυμνήσια λύετε, ναῦται,
πίτνατε δ' εὐπτερύγων λεπταλέας στολίδας,
ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην πίσυνοι χαρίεντι Πριήπῳ,
ὦ ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

7. ΑΡΧΙΟΥ.

Τοῦδέ με κυματοπλῆγος ἐπὶ σκοπέλοιο Πρίηπον
ναῦται Θρηϊκίου θέντο πόρου φύλακα,
πολλάκις οἷς ἤϊξα ταχὺς καλέουσιν ἀρωγός,
ξεῖνε, κατὰ πρύμνης ἡδὺν ἄγων Ζέφυρον.

Nr. 5. V. 5. ἐπ' ὁλκάδα. P. Fort. μηρύεσθ', ἐπί θ' ὁλκάδα. V. 8. ὠλιμενορμήτης. P. Nr. 6. V. 1. ποντοτόκου. P. V. 5. λύετε πηῶν. Br. V. 6. Fort. δὲ σπείρων. Nr. 7. V. 1. κυμοπλῆγος. P.

τοὔνεκεν οὔτ' ἄκνισσον, ὅπερ θέμις, οὔτ' ἐπιδευῆ
εἴαρος ἀθρήσεις βωμὸν ἐμὸν στεφάνων,
ἀλλ' αἰεὶ θυόεντα καὶ ἔμπυρον· οὐδ' ἑκατόμβη
τόσσον, ὅσον τιμὴ δαίμοσιν ἀνδάνεται.

8. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Βαιὸς ἰδεῖν ὁ Πρίηπος ἐπ' αἰγιαλίτιδα ναίων
χηλήν, αἰθυίαις οὔποτε ἀντιβίας,
φοξός, ἄπους, οἷόν κεν ἐρημαίῃσιν ἐπ' ἀκταῖς
ξέσσειαν μογερῶν υἱέες ἰχθυβόλων.
ἀλλ' ἦν τις γριπεύς με βοηθόον, ἢ καλαμευτὴς
φωνήσῃ, πνοιῇς ἴεμαι ὀξύτερος.
λεύσσω καὶ τὰ θέοντα καθ' ὕδατος· ἦ γὰρ ἀπ' ἔργων
δαίμονες, οὐ μορφᾶς γνωστὸν ἔχουσι τύπον.

[℣] 9. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸν βραχύν, ἰχθυβολῆες, ὑπὸ σχοίνῳ με Πρίηπον
στειλάμενοι κώπαις τὰν ὀλίγαν ἄκατον, * *
δίκτυά θ' ἁπλώσασθε, πολὺν δ' ἁλιηχέα βῶκα,
καὶ σκάρον, οὐ θρίσσης νόσφιν ἀρυσάμενοι,
γλαυκὸν ἐνιδρυνθέντα νάπῃ, σημάντορα θήρης
τίετ', ἀπ' οὐκ ὀλίγων βαιὸν ἀπαρχόμενοι.

V. 5. ἄκνισον. P. V. 6. ἐμῶν. P. Nr. 8. V. 2. αἰθυίας. P. ἀντιβιος. Bx. οὔποτ' ἐναντίβιος. Herm. V. 3. οἷονεκεν. P. V. 4. ξέσσεια. P. Nr. 9. V. 2. Post h. v. distichon videtur excidisse. V. 3. δίκτυα τ' ἁπλ. P.

10. ΑΡΧΙΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Πᾶνά με τόνδ' ἱερῆς ἐπὶ δισσάδος, αἰγιαλίτην
Πᾶνα, τὸν εὐόρμων τῆδ' ἔφορον λιμένων,
οἱ γριπῆες ἔθεντο· μέλω δ' ἐγὼ ἄλλοτε κύρτοις,
ἄλλοτε δ' αἰγιαλοῦ τοῦδε σαγηνοβόλοις.
ἀλλὰ παράπλει, ξεῖνε· σέθεν δ' ἐγὼ οὕνεκα ταύτης
εὐπλοΐης πέμψω πρηῦν ὄπισθε νότον.

11. ΣΑΤΥΡΟΥ.

Εἴτε σύ γ' ὀρεόφοιτον ὑπὲρ καλαμῖδα παλύνας
ἰξῷ ὀρειβατέεις, εἴτε λαγοκτονέεις,
Πᾶνα κάλει. κυνὶ Πὰν λασίου ποδὸς ἴχνια φαίνει·
σύνθεσιν ἀκλινῶν Πὰν ἀνάγει καλάμων.

12. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τᾷδ' ὑπὸ τὰν ἄρκευθον ἴτ' ἀμπαύοντες, ὁδῖται,
γυῖα παρ' Ἑρμείᾳ σμικρὸν ὁδοῦ φύλακι·
μὴ φύρδαν· ὅσσοι δὲ βαρεῖ γόνυ κάμνετε μόχθῳ
καὶ δίψᾳ, δολιχὰν οἶμον ἀνυσάμενοι.
πνοιὴ γὰρ καὶ θῶκος ἐΰσκιος· ἁ δ' ὑπὸ πέτρᾳ
πίδαξ εὐνήσει γυιοβαρῆ κάματον.

Nr. 10. V. 1. τόνδε πέτρης ἐπὶ λισσάδος. Huschke. — αἰγιαλίτης. P. V. 6. Fort. εὐνοίης. Nr. 11. V. 2. λαγοκτενέεις. P. V. 4. ἀνθεσιν. P. Nr. 12. V. 3. φσοονδεβαρη. P. V. 5. σύσκιος. P. αἱ δ' ὑπό. Ib.

ἔνδιον δὲ φυγόντες ὀπωρινοῦ κυνὸς ἄσθμα,
ὡς θέμις, Ἑρμείην εἰνόδιον τίετε.

13. ΣΑΤΥΡΟΥ.

Ἦ καλὸν αἱ δάφναι, καλὸν δ' ὑπὸ πυθμέσιν ὕδωρ
πιδύει, πυκινὸν δ' ἄλσος ὑποσκιάει
τηλεθάον, Ζεφύροισιν ἐπίδρομον· ἄλκαρ ὀδίταις
δίψης, καὶ καμάτου, καὶ φλογὸς ἠελίου.

14. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛ.

Εὔδια μὲν πόντος πορφύρεται· οὐ γὰρ ἀήτης
κύματα λευκαίνει φρικὶ χαρασσόμενα.
οὐκέτι δὲ σπιλάδεσσι περικλασθεῖσα θάλασσα
ἔμπαλιν ἀντωπὸς πρὸς βάθος εἰςάγεται.
οἱ ζέφυροι πνείουσιν, ἐπιτρύζει δὲ χελιδὼν
κάρφεσι κολλητὸν πηξαμένη θάλαμον.
[P] θάρσει ναυτιλίης ἐμπείραμε, κἂν παρὰ Σύρτιν,
κἂν παρὰ Σικελικὴν ποντοπορῆς κροκάλην.
μοῦνον ἐνορμίταο παραὶ βωμοῖσι Πριήπου
ἢ σκάρον, ἢ βῶκας φλέξον ἐρευθομένους.

15. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Ἤδη μὲν Ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει
εἴαρος εὐλείμων θελξινόοιο χάρις·

---

4. Nr. 13. V. 2. πηδύει πυκινοῦ. P. Nr. 14. V. 1. εὔδεα. P. V. 2. φρίκα. P. V. 8. ποντοποριῆς. P. Nr. 15. V. 2. ιλλος. in marg. ει. P.

ἄρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλίσθησε κυλίνδροις
ὁλκὰς ἀπ' ἠϊόνων ἐς βυθὸν ἑλκομένη.
λαίφεα κυρτώσαντες ἀταρβέες ἔξιτε ναῦται,
πρηῢν ἀμοιβαίης φόρτον ἐς ἐμπορίης.
πιστὸς νηυσὶ Πρίηπος, ἐπεὶ Θέτιν εὔχομαι εἶναι
ἡμετέρου πατρὸς ξεινοδόκον Βρομίου.

16. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤ.

Ἤδη καλλιπέτηλον ἐπ' εὐκάρποισι λοχείαις
λήϊον ἐκ ῥοδέων ἀνθοφορεῖ καλύκων.
ἤδη ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἰσοζυγέων κυπαρίσσων
μουσομανὴς τέττιξ θέλγει ἀμαλλοδέτην·
καὶ φιλόπαις ὑπὸ γεῖσα δόμους τεύξασα χελιδών,
ἔκγονα πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις.
ὑπνώει δὲ θάλασσα, φιλοζεφύροιο γαλήνης
νηοφόροις νώτοις εὔδια πεπταμένης,
οὐκ ἐπὶ πρυμναίοισι καταιγίζουσα κορύμβοις,
οὐκ ἐπὶ ῥηγμίνων ἀφρὸν ἐρευγομένη.
ναυτίλε, ποντομέδοντι καὶ ὁρμοδοτῆρι Πριήπῳ
τευθίδος ἢ τρίγλης ἀνθεμόεσσαν ἴτυν,
ἢ σκάρον αὐδήεντα παραὶ βωμοῖσι πυρώσας,
ἄτρομος Ἰονίου τέρμα θαλασσοπόρει.

Nr. 16. V. 2. κυλίκων. P. V. 10. Fort. οὔτ' ἐπὶ. V. 11. παντομίδοντι καὶ ὁρμιοδοτῆρι. P. V. 14. ἄτρεμος. P.

17. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἀρχέλεως, λιμενῖτα, σὺ μέν, μάκαρ, ἤπιον αὔρην
πέμπε κατὰ σταθερῆς οἰχομένην ὀθόνην
ἄχρις ἐπὶ Τρίτωνα· σὺ δ' ἠόνος ἄκρα λελογχὼς
τὴν ἐπὶ Πυθείου ῥύεο ναυστολίην·
κεῖθεν δ' εἰ Φοίβῳ μεμελήμεθα πάντες ἀοιδοί,
πλεύσομαι εὐαεῖ θαρσαλέως Ζεφύρῳ.

[P] 18. ΑΡΙΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Γῶβρυ, Διώνυσός σε καὶ ἡ φιλεράστρια Κύπρις
τέρποι, καὶ γλυκεραὶ γράμμασι Πιερίδες·
ὧν μὲν γὰρ σοφίην ἀποδρέπτεο· τῆς δ' ἐς ἔρωτας
ἔρχεο· τοῦ δὲ φίλας λαβροπότει κύλικας.

19. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἤδὺ παρειάων πρῶτον θέρος ἥματι τούτῳ
κείρεο, καὶ γενύων ἠϊθέους ἔλικας,
Γάϊε· σὸν δὲ πατὴρ χερὶ δέξεται εὐκτὸν ἴουλον
Λεύκιος, αὐξομένου πουλὺν ἐς ἠέλιον.
δωρεῦνται χρυσέοισιν, ἐγὼ δ' ἰλαροῖς ἐλέγοισιν·
οὐ γὰρ δὴ πλούτου Μοῦσα χερειοτέρη.

Nr. 17. V. 1. Fort. Ἀρχέλεω. V. 2. Fort. οἰχομένη γ' ὀθόνη. V. 5. ἀοιδήν. P. V. 6. εὐαεῖ. P. Nr. 18. V. 1. φιλελάστρια. P. Nr. 19. V. 1. παρειδων. P. V. 4. λεύκιον. P.

20. *ΑΔΔΑΙΟΥ.*

Ἤν τινα καλὸν ἴδῃς, εὐθὺς τὸ πρῆγμα κροτείσθω·
βάζ' ἃ φρονεῖς· ὀρκῶν δράσσεο χερσὶν ὅλαις·
ἢν δ' εἴπῃς· τίῳ σε, καὶ ἔσσομαι οἷά τ' ἀδελφός·
αἰδώς σου κλείσει τὴν ἐπὶ τοῦργον ὁδόν.

21. *ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.*

Κύπρι γαληναίη, φιλονύμφιε, Κύπρι δικαίων
σύμμαχε, Κύπρι Πόθων μῆτερ ἀελλοπόδων,
Κύπρι, τὸν ἡμίσπαστον ἀπὸ κροκέων ἐμὲ παστῶν,
τὸν χιόσι ψυχὴν Κελτίσι νιφόμενον,
Κύπρι, τὸν ἡσύχιόν με, τὸν οὐδενὶ κοῦφα λαλεῦντα,
τὸν σέο πορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγει,
Κύπρι φιλορμίστειρα, φιλόργιε, σῶζέ με, Κύπρι,
Ναϊακοὺς ἤδη, δεσπότι, πρὸς λιμένας.

22. *ΒΙΑΝΟΡΟΣ.*

Μὴ πόδα γυμνὸν ἔρεσσε δι' ὑλάεσσαν ἀταρπὸν
Λιγύπτου· χαροπῶν φεῦγε διὲξ ὀφίων,
ἀγρεῦ δουνακόφοιτα· τὸν ἐκ χέρσου δὲ φύλαξαι
ἰόν, ὁ τοξεύειν ὄρνιν ἐπειγόμενος.

Nr. 20. V. 2. *βάζε ἃ φρ.* P. Fort. *ὄρχεων δρ.* Nr. 21. V. 3. *κροκαίων.* P. V. 4. *νειφόμενον.* P. V. 5. *κωφά.* P. V. 8. *ναΐκακοὺς ἤδη δεσπότη.* P. Nr. 22. V. 3. *δουνακοδηφατον ἰκ.* P.

23. ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Νικήτης ὀλίγος μέν, ἐπὶ προτόνοισιν ἀήτης
οἷά τε, πρηείης ἄρχεται ἐκ μελέτης.
ἀλλ' ὅταν ἐμπνεύσῃ, κατὰ δ' ἱστία πάντα φέρηται,
λαίφεα πακτώσας, μέσσα θέει πελάγη,
ναῦς ἅτε μυριόφορτος, ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων
ἔλθῃ, ἀκυμάντους ἔμπορος εἰς λιμένας.

[P] 24. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Φρὴν ἱερὴ μεγάλη Ἐνοσίχθονος, ἔσσο καὶ ἄλλοις
ἡπίη, Αἰγαίην οἳ διέπουσιν ἅλα·
κἠμοὶ γὰρ Θρῄκι διωκομένῳ ὑπ' ἀήτῃ
ὤρεξας πρηεῖς Ἀσπασίῳ λιμένας.

25. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Φοῖβε, Κεφαλλήνων λιμενοσκόπε, θῖνα Πανόρμου
ναίων, τρηχείης ἀντιπέρην Ἰθάκης,
δός με δι' εὐπλώτοιο πρὸς Ἀσίδα κύματος ἐλθεῖν,
Πείσωνος δολιχῇ νηῒ συνεσπόμενον·
καὶ τὸν ἐμὸν βασιλῆα τὸν ἄλκιμον εὖ μὲν ἐκείνῳ
ἵλαον, εὖ δ' ὕμνοις ἄρτισον ἡμετέροις.

Nr. 23. V. 6. ἔμπροσθεν εἰς. P. Nr. 24. V. 4. πρηεῖ. P.

26. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ὡς τεθνηξόμενος τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε,
ὡς δὲ βιωσόμενος φείδεο σῶν κτεάνων.
ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας
φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

27. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας,
οὐ λήσεις δὲ θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος.

28. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν ἅπας ὁ βίος βραχύς ἐστιν·
τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

29. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐχ ὁ Ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ Ἔρως πρόφασις.

30. ΛΗΛΙΟΝ.

Ὤκειαι χάριτες γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ,
πᾶσα χάρις κενεή, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

Nr. 27. V. 2. θεόν. P.

31. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς· ἢν δὲ μή, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

32. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου.

33. ΛΑΗΛΟΝ.

Ἐσθλὰ λέγειν [μὲν] ἀεὶ πάντας, καλόν· αἰσχρὰ δέ, δεινόν,
κἂν ὦσιν τούτων ἄξιοι ὧν λέγομεν.

34. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μερίμνα καὶ μελέτω σοί.
εἰ δὲ μέλει περὶ σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
οὔτε μεριμνήσεις δίχα δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσεις·
ἀλλ' ἵνα σοί τι μέλῃ, δαίμονι τοῦτο μέλει.

35. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εὖ πράττων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι,
καί σευ ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου.

Nr. 31. V. 2. ἀλλ' om. P. Nr. 33. V. 1. λέγειν ἀεί. P. αἰσχρὰ δεινόν] P.

ἦν πταίσῃς, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
ἐχθρά, Τύχης ῥιπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

[P] 36. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι Φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
ἀνθρώπου καθαρὰν ψευδομένου φιλίην·
οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγα-
πῶντες
ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

37. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἡ βραδύπους βουλή, μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
αἰὲν ἐφελκομένη τὴν μετάνοιαν ἔχει.

38. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Ὥρη ἐρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

39. ΑΔΗΛΟΝ.

Θησαυρὸς μέγας ἔστ' ἀγαθὸς φίλος, Ἡλιόδωρε,
τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπισταμένῳ.

Nr. 35. V. 3. *παίσῃς οὐδεὶς ἐστι.* P. V. 4. *ῥοπαῖς.* P. num *ῥοπαῖσι Τύχης?* Nr. 36. V. 2. *καθορᾶν.* P. V. 4. *πλείονας βλάπτομεν.* P.

40. ΑΔΗΛΟΝ.

Μή ποτε τὸν παρεόντα παρεὶς φίλον, ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

41. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής.
τἄλλα δ' ἔχει λύπην πλείονα τῶν κτεάνων.
τὸν δὲ πολυκτέανον καὶ πλούσιόν ἐστι δίκαιον
κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος,
οὗτος ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
μοχθήσει, ἑτέρων δρεπτομένων τὸ μέλι.

42. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφραγὶς ἐπικείσθω·
κρείσσων γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακή.

43. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐξ ὥραι μόχθοις ἱκανώταται· αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
γράμμασι δεικνύμεναι ΖΗΘΙ λέγουσι βροτοῖς.

Nr. 41. V. 2. ἔχει αὐτήν. P. V. 7. ἐν σίμβλοις. P. V. 8. δρεπτομένων. P.

44. [ΠΑΛΛΑΔΑ.]

Ἤν ὁ φίλος τι λάβῃ, „Δόμινε Φράτερ“ εὐθὺς ἔγραψεν·
ἢν δ' αὖ μή τι λάβῃ, τὸ „Φράτερ“ εἶπε μόνον.
ὦνια γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ ἐθέλω Δόμινε· οὐ γὰρ ἔχω δόμενα.

45. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἂν μνήμην, ἄνθρωπε, λάβῃς, ὁ πατὴρ σε τί ποιῶν
ἔσπειρεν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης.
ἀλλ' ὁ Πλάτων σοὶ τῦφον ὀνειρώσσων ἐμέφυσεν,
ἀθάνατόν σε λέγων, καὶ φυτὸν οὐράνιον.
ἐκ πηλοῦ γέγονας· τί φρονεῖς μέγα; τοῦτο μὲν οὕτως
εἶπ' ἄν τις, κοσμῶν πλάσματι σεμνοτέρῳ.
[P] εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινόν, ἐξ ἀκολάστου
λαγνείας γέγονας, καὶ μιαρᾶς ῥανίδος.

46. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἡ μεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπή·
μάρτυρα Πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω,
ὃς λαλέειν εἰδώς, ἑτέρους ἐδίδασκε σιωπᾶν,
φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὑρόμενος.

Nr. 44. V. 2. λάβοι. P. Nr. 45. V. 6. κόσμω. P. V. 7. τὸν om. P. Nr. 46. V. 4. εὑράμενος. Plan.

47. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἔσθιε, πῖνε, μύσας ἐπὶ πένθεσιν· οὐ γὰρ ἔοικεν
γαστέρι πενθῆσαι νεκρόν· Ὅμηρος ἔφη.
καὶ γὰρ ὁμοῦ θάψασαν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
σίτου μνησαμένην τὴν Νιόβην παράγει.

48. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μήποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένοιτο·
ἐστὶ παροιμιακόν. τῷδε δ' ὅμοιον ἐρῶ·
μήτε δίκην δικάσειεν ἀνὴρ γεγονὼς δικολέκτης,
μηδ' ὅταν Ἰσοκράτους ῥητορικώτερος ᾖ.
πᾶς γὰρ ὁ μισθαρνεῖν εἰθισμένος, οὐδ' ἐν ἑταίρῳ
σεμνότερον δικάσαι, μὴ ῥυπαρῶς, δύναται.

49. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ μύρμηκι χολὴν καὶ σέρφῳ φασὶν ἐνεῖναι·
εἶτα χολὴν μὲν ἔχει ζῶα τὰ φαυλότατα,
ἱκετεῖσθαι δ' ἐμὲ πᾶσι, χολὴν μὴ ἔχοντα, κελεύεις,
ὡς μηδὲ ψιλοῖς ῥήμασιν ἀνταδικεῖν
τοὺς ἔργοις ἀδικοῦντας; ἀποφράξαντα δεήσει
λοιπὸν ὁλοσχοίνῳ τὸ στόμα, μηδὲ πνέειν.

Nr. 48. V. 2. τῷ δὲ τ' ὁμ. P. V. 4. μήθ' ὅτ' ἄν. P. V. 5. πῶς γὰρ et ἠθισμένος. P. Nr. 49. V. 1. καὶ ἑρίφῳ. P. V. 5. τοῖς ἔργοις. P.

50. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὴν Κίρκην οὔ φημι, καθὼς εἴρηκεν Ὅμηρος,
ἀντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἢ λύκους,
τοὺς αὐτῇ προσιόντας· ἑταίρα δ' οὖσα πανοῦργος,
τοὺς δελεασθέντας πτωχοτάτους ἐποίει.
τῶν δ' ἀνθρωπείων ἀποσυλήσασα λογισμῶν,
εἶτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι
ἔτρεφεν, ἔνδον ἔχουσα, δίκην ζώων ἀλογίστων.
ἔμφρων δ' ὢν Ὀδυσεύς, τὴν νεότητα φυγών,
οὐχ Ἑρμοῦ, φύσεως δ' ἰδίας * ἔμφρονα, λογισμὸν
εἶχε, γοητείας φάρμακον ἀντίπαλον.

51. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὁ φθόνος οἰκτιρμοῦ, κατὰ Πίνδαρον, ἐστὶν ἀμείνων.
οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον·
[P] τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν. ἀλλά τις εἴην
μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον, ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκεν
κινδύνους ἐπάγειν, ἔσχατα δ' ὕβριν ἔχει.

52. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εὖγε λέγων, τὸν Καιρὸν ἔφης θεόν, εὖγε, Μένανδρε,
ὡς ἀνὴρ Μουσῶν καὶ Χαρίτων τρόφιμος·
πολλάκι γὰρ τοῦ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον
προσπεσὸν εὐκαίρως εὗρέ τι ταὐτόματον.

Nr. 50. V. 8. Fort. *τὴν νεότητα.* V. 9. Fort. *ἰδίας ἄμβωνα.*
Nr. 52. V. 2. Fort. *ὡς ἄρ' ἀνήρ.*

53. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ τοὺς ἀνδροφόνους εὐδαίμονας ὄντας ὁρῶμεν,
οὐ πάνυ θαυμάζω· τοῦ Διός ἐστι γέρας.
τὸν γὰρ γεννήσαντα μεμισηκὼς καὶ ἐκεῖνος
κτεῖνεν ἄν, εἰ ὁ Κρόνος θνητὸς ἐτύγχανεν ὤν.
ἀντὶ δὲ τοῦ κτεῖναι, σὺν τοῖς Τιτῆσι κολάζει,
δέσμιον, ὡς λῃστήν, εἰς τὸ βάραθρον ἐνείς.

54. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ ποιεῖ θάνατον μόνον ἡ φθίσις· ἀλλὰ τὸν αὐτὸν
καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.
τοῦ δ' ὁ τυραννήσας Διονύσιος Ἡρακλείας,
τῆς ἐν τῷ Πόντῳ, μάρτυς, ὁ τοῦτο παθών.

55. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἂν πάνυ κομπάζῃς προστάγμασι μὴ ὑπακούειν
τῆς γαμετῆς, ληρεῖς· οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς εἶ,
οὐδ' ἀπὸ πέτρης, φησίν· ὅ θ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγκην
πάσχομεν, ἢ πάντες, καὶ σὺ γυναικοκρατῇ.
εἰ δ', οὐ σανδαλίῳ, φής, τύπτομαι, οὐδ', ἀκολάστου
οὔσης μοι γαμετῆς, χρή με μύσαντα φέρειν,
δουλεύειν σε λέγω μετριώτερον, εἴ γε πέπρασαι
σώφρονι δεσποίνῃ, μηδὲ λίαν χαλεπῇ.

Nr. 53. V. 1. πατροφόνους. Br. Nr. 54. V. 1. ἡ φύσις. P. V. 3. τοῦτ' ὁ τ. P. Nr. 55. V. 1. κομπάζεις. P. V. 3. φασίν. Br. V. 4. εἰ πάντες. P.

56. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριόν ἐστι πρόδηλον,
τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
οὔτε τὸ δύσμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει·
οὔτ' ἀκολασταίνειν πᾶσα πέφυκε καλή.
καὶ γάρ τις διὰ τὴν ὥραν τοῖς πολλὰ διδοῦσιν
οὐχ ἕπεται· πολλὰς δ' ἐστὶ γυναῖκας ἰδεῖν
[P] οὐχὶ καλὰς τὴν ὄψιν, ὀπυιομένας ἀκορέστως,
καὶ τοῖς χρησαμένοις πολλὰ χαριζομένας.
οὐκ εἴ τις συνάγει τὰς ὀφρύας, οὐδὲ γελῶσα
φαίνεται, ὀφθῆναί τ' ἀνδράσιν ἐκτρέπεται,
σωφροσύνης τρόπος οὗτος ἐχέγγυος. ἀλλά τις εὕροι
μαχλάδα μὲν κρύβδην, τὴν πάνυ σεμνοτάτην,
τὰς δ' ἱλαρὰς καὶ πᾶσι φιλανθρώπως προσιούσας
σώφρονας, εἰ σώφρων ἐστὶ γυνή τις ὅλως.
ἡλικίᾳ τοίνυν * ἥδε κρίνετ'· ἀλλ' Ἀφροδίτης
οἴστρων εἰρήνην οὐδὲ τὸ γῆρας ἄγει.
ὅρκοις λοιπὸν ἀεί τι πεποίθαμεν· ἀλλὰ μεθ' ὅρκον
ζητεῖν ἐστὶ θεοὺς δώδεκα * καινερέου.

57. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Γαστέρα μισήσειε θεός, καὶ βρώματα γαστρός·
εἵνεκα γὰρ τούτων σωφροσύνα λύεται.

Nr. 56. V. 7. ὁπλιζομένας. P. V. 10. τ' om. P. V. 15. Fort. τάδε κρίνετε· ἀλλ'. V. 16. οιστρον εἰρήνης οὐδέτι γῆρας ἀεί. P. V. 17. αἰεί τε πεπ. P. V. 18. Fort. καινοτρόπους.

58. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Γῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνός θ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι·
καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος;

59. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Προσδοκίη θανάτου πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη·
τοῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἀπερχόμενον βιότοιο·
οὐδὲν γὰρ θανάτου δεύτερόν ἐστι πάθος.

60. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πλουτεῖς, καὶ τί τὸ λοιπόν; ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτοῦ
τὸν πλοῦτον σύρεις, εἰς σορὸν ἑλκόμενος;
τὸν πλοῦτον συνάγεις δαπανῶν χρόνον· οὐ δύνασαι δὲ
ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα.

61. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Φεύγετε τοὺς πλουτοῦντας, ἀναιδέας, οἰκοτυράννους,
μισοῦντας πενίην μητέρα σωφροσύνας.

62. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε Τύχη, μερόπων δὲ τυραννεῖ,
τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥεύμασι συρομένη.

Nr. 59. V. 3. ἀτοιχόμενον. Plan.

μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει, μισεῖ δὲ δικαίους,
ὡς ἐπιδεικνυμένη τὴν ἄλογον δύναμιν.

63. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πένης βροτός, οὐδ' ἀποθνήσκει·
καὶ ζῆν γὰρ δοκέων, ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας.
οἱ δὲ τύχας μεγάλας καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
οὗτοι τὸν θάνατον πτῶσιν ἔχουσι βίου.

[P] 64. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ἦ ῥά γε ποῦ τὸ φρύαγμα τὸ τηλίκον; οἱ δὲ περισσοὶ
πῆ ἔβαν ἐξαίφνης ἀγχίποροι κόλακες;
νῦν γὰρ ἑκὰς πτόλιος φυγὰς ᾤχεο· τοῖς πρότερον δὲ
οἰκτροῖς τὴν κατὰ σοῦ ψῆφον ἔδωκε Τύχη.
πολλή σοι, κλυτοεργὲ Τύχη, χάρις, οὕνεχ' ὁμοίως
πάντας ἀεὶ παίζεις, κεἰςέτι τερπόμεθα.

65. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πλοῦς σφαλερὸς τὸ ζῆν· χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ
πολλάκι ναυηγῶν πταίομεν οἰκτρότερα.
τὴν δὲ Τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
ὡς ἐπὶ τοῦ πελάγους, ἀμφίβολοι πλέομεν·
οἱ μὲν ἐπ' εὐπλοΐην, οἱ δ' ἔμπαλιν· ἀλλ' ἅμα πάντες
εἰς ἕνα τὸν κατὰ γῆς ὅρμον ἀπερχόμεθα.

Nr. 64. V. 3. ᾤχετο. P. V. 6. κεἰς σέ τι. Plan.

66. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛ.

Εὖτέ τις ἐκ πενίης πλούτου τύχοι ἠδὲ καὶ ἀρχῆς,
οὐκέτι γιγνώσκει, τίς πέλε τὸ πρότερον.
τὴν ποτὲ γὰρ φιλίην ἀπαναίνεται· ἀφρονέων δὲ
τέρψιν ὀλισθηρῆς οὐ δεδάηκε Τύχης.
ἦς ποτὲ γὰρ πτωχὸς ταλαπείριος· οὐκ ἐθέλεις δέ,
αἰτίσσας ἀκόλους, νῦν ἑτέροις παρέχειν.
πάντα, φίλος, μερόπεσσι παρέρχεται· εἰ δ' ἀπιθήσῃς,
ἔμπαλιν αἰτίζων μάρτυρα σαυτὸν ἔχοις.

67. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΤΠΑΤΟΥ.

Μνήμη καὶ Λήθη, μέγα χαίρετον· ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις
Μνήμη τοῖς ἀγαθοῖς, ἡ δ', ἐπὶ λευγαλέοις.

68. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Καλὸν μὲν στυγόδεμνον ἔχειν νόον· εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
ἀρσενικὴ φιλότης μή ποτέ σε κλονέοι.
θηλυτέρας φιλέειν ὀλίγον κακόν, οὕνεκα κείναις
κυπριδίους ὀάρους πότνα δέδωκε φύσις.
δέρκεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος· ἦ γὰρ ἐκείνων
οὐδὲν ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης.
ἄρσενι γὰρ θήλεια συνάπτεται· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἄνδρες ἐς ἀλλήλους ξεῖνον ἄγουσι γάμον.

Nr. 66. V. 6. αἰτίζων. P. V. 7. ἀπιθήσεις. Br.

[P] 69. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα;
τὸν παύοντα νόσους καὶ πενίης ὀδύνας;
μοῦνον ἅπαξ θνητοῖς παραγίγνεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸν
εἶδέν τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον·
αἱ δὲ νόσοι πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

70. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΤΠΑΤΟΥ.

Εἰ βίον ἐν μερόπεσσι Τύχης παίζουσιν ἑταῖραι
Ἐλπίδες, ἀμβολάδην πάντα χαριζόμεναι,
παίζομαι, εἰ βροτός εἰμι. βροτὸς δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
θνητὸς ἐών· δολιχαῖς δ' ἐλπίσι παιζόμενος,
αὐτὸς ἑκόντι γέγηθα πλανώμενος, οὐδὲ γενοίμην
ἐς κρίσιν ἡμετέρην πικρὸς Ἀριστοτέλης.
τὴν γὰρ Ἀνακρείοντος ἐνὶ πραπίδεσσι φυλάσσω
παρφασίην, ὅτι „δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.“

71. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πανδώρης ὀρόων γελόω πίθον, οὐδὲ γυναῖκα
μέμφομαι, ἀλλ' αὐτῶν τὰ πτερὰ τῶν Ἀγαθῶν.
ὡς γὰρ ἐπ' Οὐλύμποιο μετὰ χθονὸς ἤθεα πάσης
πωτῶνται, πίπτειν καὶ κατὰ γῆν ὄφελον.

Nr. 70. V. 4. δολιχος. P. Nr. 71. V. 1. γελῶ.

ἡ δὲ γυνὴ μετὰ πῶμα κατωχρήσασα παρειὰς
ὤλεσεν ἀγλαΐην ὧν ἔφερεν χαρίτων.
ἀμφοτέρων δ' ἥμαρτεν ὁ νῦν βίος, ὅττι καὶ αὐτὴν
γηράσκουσαν ἔχει, καὶ πίθος οὐδὲν ἔχει.

72. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον. ἢ μάθε παίζειν,
τὴν σπουδὴν μεταθείς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας.

73. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγα-
νακτεῖς
καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

74. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ,
μήτε σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλευθερίην.
πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσταθέεσσι βίος πελεμίζεται αὔραις,
τῇ καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος.
ἡ δ' ἀρετὴ σταθερόν τι καὶ ἄτροπον, ἧς ἔπι μούνης
κύματα θαρσαλέως ποντοπόρει βιότου.

V. 5. κάτω χρήσασα. P. Nr. 74. V. 3. πυλεμίζεται. P. V. 4. καὶ τῇ καὶ τῇ θαμιναῖς. P.

75. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἥρα λεπταλέον μυκτηρόθεν ἀμπνείοντες
ζώομεν, ἠελίου λαμπάδα δερκόμενοι,
[P] πάντες ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον· ὄργανα δ' ἐσμέν,
αὔραις ζωογόνοις πνεύματα δεχνύμενοι.
εἰ δέ τις οὖν ὀλίγην παλάμῃ σφίγξειεν ἀϋτμήν,
ψυχὴν συλήσας, εἰς Ἀΐδην κατάγει.
οὕτως οὐδὲν ἐόντες, ἀγηνορίῃ τρεφόμεσθα,
πνοιῆς ἐξ ὀλίγης ἠέρα βοσκόμενοι.

76. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥίψαι
φροντίδας ἐκ στέρνων τὰς πολιοκροτάφους.
πλοῦτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον· ἡ δὲ περισσὴ
θυμὸν ἀεὶ κατέδει χρυσομανὴς μελέτη.
ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρείονα πολλάκις ὄψεις
καὶ πενίην πλούτου, καὶ βιότου θάνατον.
ταῦτα σὺ γιγνώσκων κραδίης ἴθυνε κελεύθους,
εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, τὴν σοφίην.

77. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τίπτε μάτην, ἄνθρωπε, πονεῖς, καὶ πάντα ταράσσεις,
κλήρῳ δουλεύων τῷ κατὰ τὴν γένεσιν;

Nr. 75. V. 5. *παλάμη ὀλίγην.* P. V. 7. *τρεφόμεθα.* P. V. 8. *πνοῆς.* P. Nr. 76. V. 6. *βίοτον θανάτου.* P. V. 8. *μίαν ὁρόων.* P.

τούτῳ σαυτὸν ἄφες, τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει·
σὴν δὲ τύχην στέργων, ἡσυχίην ἀγάπα.
μᾶλλον ἐπ' εὐφροσύνην δὲ βιάζεο, καὶ παρὰ μοίρην,
εἰ δυνατόν, ψυχὴν τερπομένην μετάγειν.

78. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ῥίπτε γόους, μὴ κάμνε, πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνων,
ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὅλον τὸν μετὰ ταῦτα βίον·
πρὶν τοίνυν σκώληκα βαλεῖν, τύμβοις τε ῥιφῆναι,
μὴ δαμάσῃς ψυχὴν ζῶν ἔτι κρινομένην.

79. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ,
τοῦ προτέρου βιότου μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
ἀλλοτριωθέντες τῆς ἐχθεσινῆς διαγωγῆς,
τοῦ λοιποῦ δὲ βίου σήμερον ἀρχόμενοι·
μὴ τοίνυν λέγε σαυτὸν ἐτῶν πρεσβῦτα περισσῶν,
τῶν γὰρ ἀπελθόντων σήμερον οὐ μετέχεις.

80. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Παίγνιόν ἐστι Τύχης μερόπων βίος, οἰκτρὸς, ἀλήτης,
πλούτου καὶ πενίης μεσσόθι ῥεμβύμενος.

Nr. 78. V. 1. μίμνεις. Br. V. 5. σκώληξι βορήν. Br. Fort. σκώληκα βοτεῖν. Nr. 79. V. 2. προτέρου βίου. P. ἐόντες. Ib.

[P] καὶ τοὺς μὲν κατάγουσα πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρει,
τοὺς δ' ἀπὸ τῶν νεφελῶν εἰς Ἀΐδην κατάγει.

81. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὦ τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τοῦ βίου.
τὴν ὀξύτητα τοῦ χρόνου πενθήσατε.
ἡμεῖς καθεζόμεσθα καὶ κοιμώμεθα,
μοχθοῦντες ἢ τρυφῶντες· ὁ δὲ χρόνος τρέχει,
τρέχει καθ' ἡμῶν τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
φέρων ἑκάστου τῷ βίῳ καταστροφήν.

82. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

* Ἆρα μὴ θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ἕλληνες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπτωκότες·
ὄνειρον εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίον,
εἰ ζῶμεν ἡμεῖς, τοῦ βίου τεθνηκότος.

83. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ τὸ φρονεῖν πλουτεῦντι περίστασις, ὄχλος, ἀνάγκη,
* ζώνη ποικίλη καὶ κολάκων ἀνάγκη. *

84. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω·
δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.

Nr. 81. V. 3. καθεζόμεσθα. P. Nr. 82. V. 1. μή που. Plan. Fort. ἁρμοῖ θανόντες. — τὸ δοκεῖν. P. V. 4. Fort. οὐ ζῶμεν. Nr. 83. Fort. καὶ κ. ἀγέλη.

ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρόν,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

85. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, καὶ τρεφόμεσθα
ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

86. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ δαψιλῶς μέν, ἀλλ' ὅμως κἀγὼ τρέφω
παῖδας, γυναῖκα, δοῦλον, ὄρνιθας, κύνα·
κόλαξ γὰρ οὐδεὶς τοὺς ἐμοὺς πατεῖ δόμους.

87. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἂν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
Τύχην τε πόρνης ῥεύμασιν κινουμένην,
ὀδύνην ἑαυτοῖς προξενοῦμεν πάντοτε,
ἀναξίους ὁρῶντες εὐτυχεστέρους.

88. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, Ἅιδης, Μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
καὶ δεσμὸς κρατερός, καὶ κόλασις βασάνων.
ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Nr. 84. V. 4. *φερόμενον*. P. *ἑρπόμενον*. Plan. Nr. 88. V. 2. *δῆμος*. P.

89. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ θεὸς ἡ Φήμη, κεχολωμένη ἐστὶ καὶ αὐτὴ
Ἕλλησι, σφαλεροῖς ἐξαπατῶσα λόγοις.
[℣] Φήμη δ', ἄν τι πάθῃς, ἀναφαίνεται εὐθὺς ἀληθής·
πολλάκι καὶ Φήμην ἔφθασεν ἡ ταχυτής.

90. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὦ τῆς μεγίστης τοῦ φθόνου πονηρίας.
τὸν εὐτυχῆ μισεῖ τις, ὃν θεὸς φιλεῖ.
οὕτως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα,
οὕτως ἑτοίμως μωρίᾳ δουλεύομεν.
Ἕλληνές ἐσμεν ἄνδρες ἐσποδωμένοι,
νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένας.
ἀνεστράφη γὰρ πάντα νῦν τὰ πράγματα.

91. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὅταν στυγῇ τις ἄνδρα, τὸν θεὸς φιλεῖ,
οὗτος μεγίστην μωρίαν κατεισάγει.
φανερῶς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεγμένος.
δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκεῖνον, ὃν θεὸς φιλεῖ.

92. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς ἄρχοντα.

Ἐπεὶ δικάζεις καὶ σοφιστεύεις λόγοις,
κἀγὼ φέρω σοι τῆς ἐμῆς ἀηδόνος

ἐπίγραμμα σεμνόν, ἄξιον παῤῥησίας·
οὐ γὰρ σὲ μέλπων τῆς Δίκης ὕπνους ἔχει.

93. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Βέλτερόν ἐστι Τύχης καὶ θλιβομένοις ἀνέχεσθαι,
ἢ τῶν πλουτούντων τῆς ὑπερηφανίης.

94. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
βλασφημίαις τὸν εὐθὺς οὐ θυμούμενον,
χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας,
τὰς τῶν πονηρῶν καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

95. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

96. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὅταν λογισμοῖς καταμάθω τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκαίρους μεταβολὰς τὰς τοῦ βίου,
καὶ ῥεῦμ' ἄπιστον τῆς ἀνωμάλου Τύχης,
πῶς τοὺς πένητας πλουσίους ἐργάζεται,
καὶ τοὺς ἔχοντας χρημάτων ἀποστερεῖ,
τότε κατ' ἐμαυτὸν τῇ πλάνῃ σκοτούμενος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδηλίας χάριν.

V. 4. Fort. ὁ γὰρ σὲ μέλπων τ. Δ. ὕμνους χέει. Nr. 93. V. 1. θλιβομένης. Pl.

[Ρ] οἵῳ τρόπῳ γὰρ περιγένωμαι τῆς Τύχης,
τῆς ἐξ ἀδήλου φαινομένης ἐν τῷ βίῳ,
πόρνης γυναικὸς τοὺς τρόπους κεκτημένης;

97. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Λίτραν ἐτῶν ζήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυμόχθου,
βουλευτὴς νεκύων πέμπομαι εἰς Ἀΐδην.

98. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
τὸν λόγον ἐγκρύπτων, ὡς πάθος αἰσχρότατον.

99. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πολλάκις ἐξέστησα τὴν φιλότητα καὶ ὕβριν·
καὶ πολὺ κουφοτέρην σὴν φιλότητα μαθών,
λοιδορίην δὲ ῥέπουσαν, ἐχωρίσθην φιλότητος,
μηκέτι βαστάζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

100. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ἀνθρώποις ὀλίγος μὲν ὁ πᾶς χρόνος, ὃν ποτε δειλοὶ
ζῶμεν, κἢν πολιὸν γῆρας ἅπασι μένῃ·
τῆς δ' ἀκμῆς καὶ μᾶλλον. ὅτ' οὖν χρόνος ὥριος ἡμῖν
πάντα χύδην ἔστω, ψαλμός, ἔρως, προπόσεις.

Nr. 99. V, 1. ἐξέστησας τὴν φ. P. Fort. ἐξήταρσα. Nr. 100. V. 2. μίνει. P.

χειμῶν τοὐτεῦθεν γάρως βαρύς· οὐδὲ δέκα μνῶν
στύσεις· τοιαύτη σ' ἐκδέχεν ὀρχικέδη.

101. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἠνίδε, καὶ χέρσου τὸ γεωτόμον ὅπλον ἐρέσσει,
καὶ τὸν ὑπουθάτιον μόσχον ἄγει δάμαλις,
βούταν μὲν τρομέουσα διάκτορα, τὸν δὲ μένουσα
νήπιον, ἀμφοτέρων εὔστοχα φειδομένη·
ἰσχέ, ἀροτροδιαύλε, πεδάρυχε, μηδὲ διάξῃς
τὰν διπλοῖς ἔργοις διπλὰ βαρυνομέναν.

102. ΒΑΣΣΟΥ.

Μήτε με χείματι πόντος ἄγοι θρασύς, οὐδὲ γαλήνης
ἀργῆς ἠσπασάμην τὴν παλινηνεμίην.
αἱ μεσότητες ἄρισται. ὅπῃ δέ γε πράξιες ἀνδρῶν,
καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τάρκιον ἠσπασάμην.
τοῦτ' ἀγάπα, φίλε Λάμπι, κακὰς δ' ἔχθαιρε θυέλλας·
εἰσί τινες πρηεῖς καὶ βιότου Ζέφυροι.

103. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Τὴν πρότερον θυμέλην μήτ' ἔμβλεπε, μήτε παρέλθῃς·
νῦν ἄπαγε δραχμῆς εἰς κολοκορδόκολα.

V. 5. βαρύ. P. V. 6. τοιαύτη ἐκδ. P. Nr. 101. V. 2. ὑπουθατιαυμόσχει. P. V. 5. ἰσχες. P. Nr. 102. V. 1. ἄγει. P. V. 2. ἀργᾶς. P. Ib. τὴν πολινηνεμίην. Pl. V. 3. δέ τε. Schaefer. V. 4. καὶ πάλαι. P.

καὶ σῦκον δραχμῆς ἓν γίγνεται· ἢν δ' ἀναμείνῃς,
χίλια. „τοῖς πτωχοῖς ὁ χρόνος ἐστὶ θεός."

[P] 104. ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης·
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

105. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Χαίρει τις Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

106. ΑΔΗΛΟΝ.

παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων.

Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.

107. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Θεοῦ μὲν ἐκτὸς οὔτις εὐτυχεῖ βροτός.
* * *
Φεῦ τῶν βρυτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι·
οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ
σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσι πρὸς θεούς.

Nr. 103. V. 3. *ἐγγίνεται*. P. Fort. *νῦν σῦκον*. Nr. 104. V. 3. *τιμόωσιν*. P. Nr. 106. *βάκχος*. P. Nr. 107. V. 1. *σὺδείς*. P.

108. ΑΔΗΛΟΝ.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις
ἄμμι δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις.

109. ΑΔΗΛΟΝ.

Πᾶς λόγος ἐστὶ μάταιος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ,
καὶ πᾶσα πρᾶξις τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

110. ΑΛΣΧΥΛΟΥ.

Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
μιᾷ γὰρ μὲν λέοντα μὴ πόλει τρέφειν·
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

111. ΑΔΗΛΟΝ.

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει.

112. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Οἶνος καὶ τὰ λοετρὰ καὶ ἡ περὶ Κύπριν ἐρωὴ
ὀξυτέρην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς Ἀΐδην.

113. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ εὔχομαι· ἀλλά μοι εἴη
ζῆν ἐκ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντα κακόν.

Nr. 110. V. 2. μὴ 'ν πόλει. Arist. V. 3. ὑπηρετεῖ. P.

114. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἡ κρίσις ἐστὶ κάτω καὶ Τάνταλος· οὐδὲν ἀπιστῶ,
τῇ πενίῃ μελετῶν τὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν.

115. ΑΔΗΛΟΝ.

Ζῆσον λογισμῷ, καὶ μενεῖς ἀνενδεής.

116. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐκ ἔστι γήμας, ὅστις οὐ χειμάζεται.
λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

117. ΦΩΚΤΑΙΔΟΥ.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι·
σὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

118. ΑΔΗΛΟΝ.

Πῶς γενόμην; πόθεν εἰμί; τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν.
πῶς δύναμαί τι μαθεῖν, μηδὲν ἐπιστάμενος;

Nr. 114. V. 1. ἡ κρίσις. P. εἰ κρ. Br. Nr. 117. V. 3. ποθεύω et ἀρ' ἀτιμάσω. P.

[Γ] οὐδὲν ἐὼν γενόμην· πάλιν ἔσσομαι ὡς πάρος ἦα·
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
ἀλλ' ἄγε μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἔντυε νᾶμα·
τοῦτο γάρ ἐστι κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

119. ΑΔΗΛΟΝ.

Σώματα πολλὰ τρέφειν, καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν,
ἀτραπὸς εἰς πενίην ἐστὶν ἑτοιμοτάτη.

120. ΑΔΗΛΟΝ. [NONNOY.]

Πᾶσα γυνὴ φιλέει πλέον ἀνέρος, αἰδομένη δὲ
κεύθει κέντρον ἔρωτος ἐρωμανέουσα καὶ αὐτή.

121. ΡΑΡΟΥ.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
ὥσπερ ὁ τὴν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν.
τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα,
τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν οὐ προφυλασσόμεθα.
ἐχθρὸν ἐγὼ κρίνω κεῖνον βαρύν, ὅς ποτε λάθρῃ
τὴν ἀπὸ τῆς φιλίας πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

122. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον φύναται, κἂν ᾖ παράδοξα·
τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.

Nr. 121. Fort. *PIANOY* cum Salm. V. 3. *ἐκτρεπόμεθα*. P.

καὶ σοῦ τὴν ὀφρὺν καὶ τὸν τῦφον καταπαύσει,
κἂν ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ.
οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἄνεμός ποτε, τὰς δὲ μεγίστας
ἢ δρύας, ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

123. ΑΙΣΩΠΟΥ.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρές, οὔτε φέρειν.
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἠελίου·
τἄλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κῆν τι πάθῃ τις
ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

124. ΓΛΥΚΩΝΟΣ.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα πόνος, καὶ πάντα τὸ μηδέν·
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνόμενα.
φροντίδες οἱ παῖδες· μέγα μὲν κακόν, εἴ τι πάθοιεν·
εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες οὐκ ὀλίγαι.
ἡ γαμετή, χρηστὴ μὲν ἔχει τινὰ τέρψιν ἐν αὐτῇ,
ἡ δὲ κακὴ πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

Nr. 122. V. 3. καταπαύει. P. V. 4. παρέχει. P. Nr. 123. V. 1. φύγῃ corr. Schaefer.

[P] 125. ΑΔΗΛΟΝ.

Πρᾶγμα μέν ἐσθ' ὁ φίλος πάνυ δύσκολον· εἰσὶ δὲ πολλοί,
καὶ σχεδὸν οἱ πάντες, μέχρι προσηγορίας.

126. ΑΔΗΛΟΝ.

Χρησαμένῳ θεράπων ὁ χρήσιμός ἐστ' ἀγαθόν τι·
αὐτάρκης δὲ κακὸν τῶνδ' ὁ πονηρότερος.

Nr. 125. V. 1. μέγ' ἐσθ'. P. Nr. 126. V. 2. κακῶν ἐστιν ἀπειρότερος corr. Br.

XI.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΩΠΤΙΚΑ.

ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρόν,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

85. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, καὶ τρεφόμεσθα
ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

86. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ δαψιλῶς μέν, ἀλλ' ὅμως κἀγὼ τρέφω
παῖδας, γυναῖκα, δοῦλον, ὄρνιθας, κύνα·
κόλαξ γὰρ οὐδεὶς τοὺς ἐμοὺς πατεῖ δόμους.

87. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἂν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
Τύχην τε πόρνης ῥεύμασιν κινουμένην,
ὀδύνην ἑαυτοῖς προξενοῦμεν πάντοτε,
ἀναξίους ὁρῶντες εὐτυχεστέρους.

88. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, Ἅιδης, Μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
καὶ δεσμὸς κρατερός, καὶ κόλασις βασάνων.
ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Nr. 84. V. 4. φερόμενον. P. ἑρπόμενον. Plan. Nr. 88. V. 2. δῆμος. P.

89. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ θεὸς ἡ Φήμη, κεχολωμένη ἐστὶ καὶ αὐτὴ
Ἕλλησι, σφαλεροῖς ἐξαπατῶσα λόγοις.
[P] Φήμη δ', ἄν τι πάθῃς, ἀναφαίνεται εὐθὺς ἀληθής·
πολλάκι καὶ Φήμην ἔφθασεν ἡ ταχυτής.

90. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὦ τῆς μεγίστης τοῦ φθόνου πονηρίας.
τὸν εὐτυχῆ μισεῖ τις, ὃν θεὸς φιλεῖ.
οὕτως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα,
οὕτως ἑτοίμως μωρίᾳ δουλεύομεν.
Ἕλληνές ἐσμεν ἄνδρες ἐσποδωμένοι,
νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένας.
ἀνεστράφη γὰρ πάντα νῦν τὰ πράγματα.

91. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὅταν στυγῇ τις ἄνδρα, τὸν θεὸς φιλεῖ,
οὗτος μεγίστην μωρίαν κατειςάγει.
φανερῶς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεγμένος.
δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκεῖνον, ὃν θεὸς φιλεῖ.

92. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς ἄρχοντα.

Ἐπεὶ δικάζεις καὶ σοφιστεύεις λόγοις,
κἀγὼ φέρω σοι τῆς ἐμῆς ἀηδόνος

ἐπίγραμμα σεμνόν, ἄξιον παῤῥησίας·
οὐ γὰῤ σὲ μέλπων τῆς Δίκης ὕπνους ἔχει.

93. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Βέλτερόν ἐστι Τύχης καὶ θλιβομένοις ἀνέχεσθαι,
ἢ τῶν πλουτούντων τῆς ὑπερηφανίης.

94. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
βλασφημίαις τὸν εὐθὺς οὐ θυμούμενον,
χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας,
τὰς τῶν πονηρῶν καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

95. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

96. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὅταν λογισμοῖς καταμάθω τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκαίρους μεταβολὰς τὰς τοῦ βίου,
καὶ ῥεῦμ' ἄπιστον τῆς ἀνωμάλου Τύχης,
πῶς τοὺς πένητας πλουσίους ἐργάζεται,
καὶ τοὺς ἔχοντας χρημάτων ἀποστερεῖ,
τότε κατ' ἐμαυτὸν τῇ πλάνῃ σκοτούμενος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδηλίας χάριν.

V. 4. Fort. ὁ γὰρ σὲ μέλπων τ. Δ. ὕμνους χέει. Nr. 93. V. 1. θλιβομένης. Pl.

[P] οἵῳ τρόπῳ γὰρ περιγένωμαι τῆς Τύχης,
τῆς ἐξ ἀδήλου φαινομένης ἐν τῷ βίῳ,
πόρνης γυναικὸς τοὺς τρόπους κεκτημένης;

97. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Λίτραν ἐτῶν ζήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυμόχθου,
βουλευτὴς νεκύων πέμπομαι εἰς Ἀΐδην.

98. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
τὸν λόγον ἐγκρύπτων, ὡς πάθος αἰσχρότατον.

99. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πολλάκις ἐξέστησα τὴν φιλότητα καὶ ὕβριν·
καὶ πολὺ κουφοτέρην σὴν φιλότητα μαθών,
λοιδορίην δὲ ῥέπουσαν, ἐχωρίσθην φιλότητος,
μηκέτι βαστάζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

100. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ἀνθρώποις ὀλίγος μὲν ὁ πᾶς χρόνος, ὃν ποτε δειλοὶ
ζῶμεν, κἢν πολιὸν γῆρας ἅπασι μένῃ·
τῆς δ' ἀκμῆς καὶ μᾶλλον. ὅτ' οὖν χρόνος ὥριος ἡμῖν
πάντα χύδην ἔστω, ψαλμός, ἔρως, προπόσεις.

Nr. 99. V, 1. ἐξέστησας τὴν φ. P. Fort. ἐξήτασσα. Nr. 100. V. 2. μένει. P.

χειμὼν τυὐτεῦθεν γήρως βαρύς· οὐδὲ δέκα μινῶν
στύσεις· τοιαύτη σ' ἐκδέχετ' ὀρχιπέδη.

101. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἠνίδε, καὶ χέρσου τὸ γεωτόμον ὅπλον ἐρέσσει,
καὶ τὸν ὑποὐθάτιον μόσχον ἄγει διάμαλις,
βούταν μὲν τρομέουσα διάκτορα, τὸν δὲ μένουσα
νήπιον, ἀμφοτέρων εὔστοχα φειδομένη·
ἴσχε, ἀροτροδίαυλε, πεδώρυχε, μηδὲ διώξῃς
τὰν διπλοῖς ἔργοις διπλὰ βαρυνομέναν.

102. ΒΑΣΣΟΥ.

Μήτε με χείματι πόντος ἄγοι θρασύς, οὐδὲ γαλήνης
ἀργῆς ἠσπασάμην τὴν παλινηνεμίην.
αἱ μεσότητες ἄρισται. ὅπη δέ γε πράξιες ἀνδρῶν,
καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τἄρκιον ἠσπασάμην.
τοῦτ' ἀγάπα, φίλε Λάμπι, κακὰς δ' ἔχθαιρε θυέλλας·
εἰσὶ τινὲς πρηεῖς καὶ βιότου Ζέφυροι.

103. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Τὴν πρότερον θυμέλην μήτ' ἔμβλεπε, μήτε παρέλθῃς·
νῦν ἄπαγε δραχμῆς εἰς κολοκορδύκολα.

V. 5. *βαρύ*. P. V. 6. *τοιαύτη ἐκδ.* P. Nr. 101. V. 2. *ὑποὐθατιαυμόσχει*. P. V. 5. *ἴσχες*. P. Nr. 102. V. 1. *ἄγει*. P. V. 2. *ἀργᾶς*. P. Ib. *τὴν πολυνηνεμίην*. Pl. V. 3. *δέ τε*. Schaefer. V. 4. *καὶ πάλαι*. P.

καὶ σῦκον δραχμῆς ἓν γίγνεται· ἢν δ' ἀναμείνῃς,
χίλια. „τοῖς πτωχοῖς ὁ χρόνος ἐστὶ θεός."

[P] 104. ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης·
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

105. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Χαίρει τις Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον. ἄλλους ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

106. ΑΔΗΛΟΝ.

παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων.

Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.

107. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Θεοῦ μὲν ἐκτὸς οὔτις εὐτυχεῖ βροτός.
* * *
Φεῦ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι·
οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ
σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσι πρὸς θεούς.

Nr. 103. V. 3. *ἐγγίνεται*. P. Fort. *νῦν σῦκον*. Nr. 104. V. 3. *τιμόωσιν*. P. Nr. 106. *βάκχος*. P. Nr. 107. V. 1. *σὐδείς*. P.

108. ΑΔΗΛΟΝ.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις
ἄμμι δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις.

109. ΑΔΗΛΟΝ.

Πᾶ. λόγος ἐστὶ μάταιος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ,
καὶ πᾶσα πρᾶξις τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

110. ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
μὴ τὰ μὲν λέοντα μὴ πόλει τρέφειν·
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

111. ΑΔΗΛΟΝ.

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει.

112. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Οἶνος καὶ τὰ λοετρὰ καὶ ἡ περὶ Κύπριν ἐρωὴ
ὀξυτέρην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς Ἀΐδην.

113. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ εὔχομαι· ἀλλά μοι εἴη
ζῆν ἐκ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντα κακόν.

Nr. 110. V. 2. μὴ 'ν πόλει. Arist. V. 3. ὑπηρετεῖ. P.

114. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἡ κρίσις ἐστὶ κάτω καὶ Τάνταλος· οὐδὲν ἀπιστῶ,
τῇ πενίῃ μελετῶν τὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν.

115. ΑΔΗΛΟΝ.

Ζῆσον λογισμῷ, καὶ μενεῖς ἀνενδεής.

116. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐκ ἔστι γήμας, ὅστις οὐ χειμάζεται.
λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

. . . . .

117. ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι·
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

118. ΑΔΗΛΟΝ.

Πῶς γενόμην; πόθεν εἰμί; τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν.
πῶς δύναμαί τι μαθεῖν, μηδὲν ἐπιστάμενος;

Nr. 114. V. 1. ἡ κρίσις. P. εἰ κρ. Br. Nr. 117. V. 3. ποθεύω et ἀρ' ἀτιμάσω. P.

[P] οὐδὲν ἐὼν γενόμην· πάλιν ἔσσομαι ὡς πάρος ἦα·
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
ἀλλ' ἄγε μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἔντυε νᾶμα·
τοῦτο γάρ ἐστι κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

119. ΑΔΗΛΟΝ.

Σώματα πολλὰ τρέφειν, καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν,
ἀτραπὸς εἰς πενίην ἐστὶν ἑτοιμοτάτη.

120. ΑΔΗΛΟΝ. [NONNOT.]

Πᾶσα γυνὴ φιλέει πλέον ἀνέρος, αἰδομένη δὲ
κεύθει κέντρον ἔρωτος ἐρωμανέουσα καὶ αὐτή.

121. PAPOT.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
ὥσπερ ὁ τὴν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν.
τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα,
τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν οὐ προφυλασσόμεθα.
ἐχθρὸν ἐγὼ κρίνω κεῖνον βαρύν, ὅς ποτε λάθρῃ
τὴν ἀπὸ τῆς φιλίας πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

122. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα·
τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.

Nr. 121. Fort. *PIANOT* cum Salm. V. 3. ἐκτρεπόμεθα. P.

καὶ σοῦ τὴν ὀφρὺν καὶ τὸν τῦφον καταπαύσει,
κἂν ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ.
οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἄνεμός ποτε, τὰς δὲ μεγίστας
ἢ δρύας, ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

123. ΑΙΣΩΠΟΥ.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρές, οὔτε φέρειν.
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἠελίου·
τἄλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κἤν τι πάθῃ τις
ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

124. ΓΛΥΚΩΝΟΣ.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα πόνος, καὶ πάντα τὸ μηδέν·
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνόμενα.
φρονίδες οἱ παῖδες· μέγα μὲν κακόν, εἴ τι πάθοιεν·
εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φρονίδες οὐκ ὀλίγαι.
ἡ γαμετή, χρηστὴ μὲν ἔχει τινὰ τέρψιν ἐν αὐτῇ,
ἡ δὲ κακὴ πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

Nr. 122. V. 3. καταπαύει. P. V. 4. παρέχει. P. Nr. 123. V. 1. φύγῃ corr. Schaefer.

[P] 125. ΑΔΗΛΟΝ.

Πρᾶγμα μὲν ἐσθ' ὁ φίλος πάνυ δύσκολον· εἰσὶ δὲ πολλοί,
καὶ σχεδὸν οἱ πάντες, μέχρι προσηγορίας.

126. ΑΔΗΛΟΝ.

Χρησαμένῳ θεράπων ὁ χρήσιμός ἐστ' ἀγαθόν τι·
αὐτάρκης δὲ κακὸν τῶνδ' ὁ πονηρότερος.

Nr. 125. V. 1. μέγ' ἐσθ'. P. Nr. 126. V. 2. κακῶν ἐστιν ἀπειρότερος corr. Br.

XI.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΩΠΤΙΚΑ.

XI.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΩΠΤΙΚΑ.

[P] 1. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἑρμαίοις, ἡμῖν Ἀφροδίσιος ἐξ χόας οἴνου
αἴρων, προσκόψας πένθος ἔθηκε μέγα.
οἶνος καὶ Κένταυρον ἀπώλεσεν, ὡς ὄφελεν δὲ
χἡμᾶς· νῦν δ' ἡμεῖς τοῦτον ἀπωλέσαμεν.

2. ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.

Αἰσχυλίδα Θεόδωρε, τί μοι μεμάχηνται ἄριστοι;
οὐ διακωλύσεις; πάντες ἔχουσι λίθους.

Nr. 2. V. 1. οἱ ἄριστοι. P.

3. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἤθελον ἂν πλουτεῖν, ὡς πλούσιος ἦν ποτε Κροῖσος,
καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης Ἀσίης.
ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπηγόν,
καὶ γνῶ, πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
ἀκτήν που πάσσας, καὶ ταῖς κοτύλαις ὑποβρέξας,
τὴν Ἀσίην πωλῶ πρὸς μύρα καὶ στεφάνους.

4. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Αὐτῷ τις γήμας πιθανὴν τῷ γείτονι, φέγγει
καὶ τρέφεται· τοῦτ' ἦν εὔκολος ἐργασία,
μὴ πλεῖν, μὴ σκάπτειν, ἀλλ' εὐστομάχως ἀπορέγχειν,
ἀλλοτρίῳ δαπάνῃ πλούσια βοσκόμενον.

5. ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ ΜΑΝΤΙΣΙΟΥ.

Ὅστις ἔσω πυροὺς καταλαμβάνει οὐκ ἀγοράζων,
κείνου Ἀμαλθείας ἁ γυνά ἐστι κέρας.

6. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πτωχοῦ ἐστι γάμος κυνέα μάχα, εὐθὺ κυδοιμός,
λοιδορίαι, πληγαί, ζημία, ἔργα, δίκαι.

Nr. 3. V. 5. πάσας. P. Nr. 4. V. 4. ἀλλωτρίῳ. P. Nr. 5. V. 2. Ἀμαλθαίας. P. Nr. 6. V. 1. κυανέα. P.

7. ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

Οὐδεὶς τὴν ἰδίην συνεχῶς, Χαρίδημε, γυναῖκα
κινεῖν ἐκ ψυχῆς τερπόμενος δύναται.
οὕτως ἡ φύσις ἐστὶ φιλόκνισος, ἀλλοτριόχρως,
καὶ ζητεῖ διόλου τὴν ξενοκυσταπάτην.

[f] 8. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους λιθίναις στήλαισι χαρίζου·
μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς· ἐς κενὸν ἡ δαπάνη.
ζῶντί μοι, εἴ τι θέλεις, χάρισαι· τέφρην δὲ μεθύσκων,
πηλὸν ποιήσεις, κοὐχ ὁ θανὼν πίεται.

9. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρπον, ὅτ' οὐκέτι γαστέρα πείθω,
οὔθατα καὶ χοίρων * ἄρτα τίθει τεμάχη·
οὐδὲ γὰρ ἐργοπόνοισι μετὰ στάχυν ὄμβρος ἄκαιρος
χρήσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμένι Ζέφυρος.

10. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν τοῦ δειπναρίου νόμον οἴδατε· σήμερον ὑμᾶς,
Αὔλε, καλῶ καινοῖς δόγμασι συμποσίου.

Nr. 7. V. 3. ἡ φύσις et ἀλλοτριος χρώς. P. Nr. 8. V. 2. Corrigunt: βρέξῃς. Nr. 9. V. 2. ἄρτι. Plan. Fort. λαρά. V. 3. μέγαν στ. P.

οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ κατακείμενος· οὔτε παρέξεις,
οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

11. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ ᾔδειν σε τραγῳδόν, Ἐπίκρατες, οὐδὲ χοραύλην,
οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὅλως, ὧν χορὸν ἔστιν ἔχειν.
ἀλλ' ἐκάλουν σε μόνον· σὺ δ' ἔχων χορὸν οἴκοθεν ἥκεις
ὀρχηστῶν, αὐτοῖς πάντα διδοὺς ὀπίσω.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστί, σὺ τοὺς δούλους κατάκλινον,
ἡμεῖς δ' αὐτοῦ σοὶ πρὸς πόδας ἐρχόμεθα.

12. ΛΑΚΑΙΟΥ.

εἰς Φίλιππον.

Οἶνος καὶ Κένταυρον, Ἐπίκρατες, οὐχὶ σὲ μοῦνον
ὤλεσεν, ἠδ' ἐρατὴν Καλλίου ἡλικίην.
ὄντως οἰνοχάρων ὁ μονόμματος, ᾧ σὺ τάχιστα
τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ Ἄϊδεω πρόποσιν.

[P] 13. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ἠὼς ἐξ ἠοῦς παραπέμπεται, εἶτ', ἀμελοῦντων
ἡμῶν, ἐξαίφνης ἥξει ὁ πορφύρεος,
καὶ τοὺς μὲν τήξας, τοὺς δ' ὀπτήσας, ἐνίους δὲ
φυσήσας, ἄξει πάντας ἐς ἓν βάραθρον.

Nr. 11. V. 2. ἄλλον οὐδέν. P. V. 3. ἥκεις. P. V. 6. αὐτοί σοι. Br. Fort. ἡμεῖς δ' αὖ τοίτοις.

14. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐχθὲς ἐπὶ ξενίαν κληθείς, ὅτε καιρὸς ὕπνου μοι,
τύλῃ ἐπεκλίνθην Γοργόνος ἢ Νιόβης,
ἣν οὐδεὶς ὕφηνεν, ἀπέπρισε δ', ἢ πελεκήσας
ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν εἰς τὰ Πρόκλου.
ἐξ ἧς εἰ μὴ θᾶττον ἐπηγέρθην, Πρόκλος ἄν μοι
τὴν τύλην στήλην, ἢ σορὸν εἰργάσατο.

15. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ μὲν τοὺς ἀπὸ Ἄλφα μόνους κέκρικας κατορύσσειν,
Λούκιε, βουλευτάς, καὶ τὸν Ἀδελφὸν ἔχεις.
εἰ δ', ὅπερ εὔλογόν ἐστι, κατὰ στοιχεῖον ὀδεύεις,
ἴδη, σοὶ προλέγω, Ὠριγένης λέγομαι.

16. [ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.]

Κύλλος καὶ Λεῦρος, δύο Θεσσαλοὶ ἐγχεσίμωροι·
Κύλλος δ' ἐκ τούτων ἐγχεσιμωρότερος.

17. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἦν Στέφανος πτωχὸς καὶ παῖς ἅμα· νῦν δὲ προσκόψας,
πλουτεῖ, καὶ γεγένητ' εὐθὺ Φιλοστέφανος.

Nr. 14. V. 2. *ἐπεκλίθην*. P. V. 3. *οὐδεὶς μὲν ὑφ.* Br. Cf. P. 192. nr. 265. Nr. 17. V. 1. Fort. *κηπεὶς δ' ἅμα*.

τέσσαρα τῷ πρώτῳ Στεφάνῳ καλὰ γράμματα προς-
θείς.
ἔσται δ' εἰς ὥρας Ἱπποκρατιππιάδης,
ἢ διὰ τὴν σπατάλην Διονυσιοπηγανόδωρος.
ἐν δ' ἀγορανομίῳ παντὶ μένει Στέφανος.

18. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ ἐν γαστρὶ λαβοῦσα Φιλαίνιον Ἡλιοδώρῳ
θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταὐτομάτου.
τοῦ δ' ἐπὶ θηλείῃ λυπουμένου, ἓξ διαλείπει
ἤματα, καὶ τίκτειν ἄρσενα παῖδ' ἔφατο.
οὕτως Βούβαστις καταλύεται· εἰ γὰρ ἑκάστη
τέξεται ὡς αὐτή, τίς θεοῦ ἐστι λόγος;

19. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Καὶ πίε νῦν, καὶ ἔρα, Δαμόκρατες, οὐ γὰρ ἐς αἰεὶ
πιόμεθ', οὐδ' αἰεὶ παισὶ συνεσσόμεθα.
καὶ στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα, καὶ μυρίσωμεν
αὐτούς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους.
[P] νῦν ἐν ἐμοὶ πιέτω μέθυ τὸ πλέον ὀστέα τἀμά·
νεκρὰ δὲ Λευκαλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

Nr. 18. V. 2. ἀπαυτομάτου. P. V. 6. τεύξεται. P. Nr. 19. V. 1. πίνε. P. V. 2. ἀεὶ et συνεσόμεθα. P. V. 5. νῦν ἐμοὶ πιέτω. P. V. 6. κατακλασάτω. P.

20. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Φεύγεθ' ὅσοι λόκκας, ἢ λοφνίδας, ἢ καμασήνας
ἄδετε, ποιητῶν φῦλον ἀκανθολόγων,
οἵ τ' ἐπέων κόσμον λελυγισμένον ἀσκήσαντες,
κρήνης ἐξ ἱερῆς πίνετε λιτὸν ὕδωρ.
σήμερον Ἀρχιλόχοιο καὶ ἄρσενος ἦμαρ Ὁμήρου
σπένδομεν· ὁ κρητὴρ οὐ δέχεθ' ὑδροπότας.

21. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Πρώην τὴν σαύραν Ἀγάθων ῥοδοδάκτυλον εἶχεν·
νῦν δ' αὐτὴν ἤδη καὶ ῥοδόπηχυν ἔχει.

22. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἔστι Δράκων τις ἔφηβος, ἄγαν καλός· ἀλλὰ δρά-
κων ὤν,
πῶς εἰς τὴν τρώγλην ἄλλον ὄφιν δέχεται;

23. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὠκύμορόν με λέγουσι δαήμονες ἀνέρες ἄστρων·
εἰμὶ μέν, ἀλλ' οὔ μοι τοῦτο, Σέλευκε, μέλει·
εἰς Ἀΐδην μία πᾶσι καταίβασις· εἰ δὲ τάχιον
ἡμετέρη, Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα.

Nr. 20. V. 1. φεύγετ'. P. Nr. 21. Cf. P. 605. nr. 242. Nr. 23. V. 3. τάχειον. P. V. 4. μήνω. P.

πίνωμεν· καὶ δὴ γὰρ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
οἶνος, ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς Ἀΐδην.

24. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὦ Ἑλικὼν Βοιωτέ, σὺ μέν ποτε πολλάκις ὕδωρ
εὐεπὲς ἐκ πηγέων ἔβλυσας Ἡσιόδῳ·
νῦν δ' ἡμῖν ἔθ' ὁ κοῦρος ὁμώνυμος Ἄυσονα Βάκχον
οἰνοχοεῖ κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης.
βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε πιεῖν παρὰ τοῦδε κύπελλον
ἓν μόνον, ἢ παρὰ σεῦ χίλια Πηγασίδος.

25. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ὑπνώεις, ὦ ταῖρε· τὸ δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε·
ἔγρεο, μὴ τέρπου μοιριδίῃ μελέτῃ.
μὴ φείσῃ, Διόδωρε· λάβρος δ' εἰς Βάκχον ὀλισθών,
ἄχρις ἐπὶ σφαλεροῦ ζωροπότει γόνατος.
ἴσσεθ', ὅτ' οὐ πιόμεσθα, πολύς, πολύς· ἀλλ' ἄγ' ἐπείγου·
ἢ συνετὴ κροτάφων ἅπτεται ἡμετέρων.

26. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Σφάλλομαι ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος· ἀλλά τίς ἆρα
σώσει μ' ἐκ Βρομίου γυῖα σαλευόμενον;

V. 5. πίνομεν. P. Nr. 25. V. 1. ὑπνωιης ὦ ἑταῖρε. P. Nr. 26. V. 2. με ἐκ. P.

ὡς ἄδικον θεὸν εὗρον, ὅθ' εἵνεκεν αὐτὸς ἐγὼ σέ,
Βάκχε, φέρων ὑπὸ σοῦ τάμπαλι παρφέρομαι.

[P] 27. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ.

Συρρέντου τρηχεῖα μυρίπνοε χαῖρε κονίη,
καὶ Πολλεντίνων γαῖα μελιχροτάτη,
Ἄσταί θ' αἱ τριπόθητοι, ἀφ' ὧν βρομιώδεα πηλὸν
φύρησαν Βάκχῳ τριζυγέες Χάριτες,
πλούτου καὶ πενίης κοινὸν κτέαρ· οἷς μέν, ἀνάγκης
σκεῦος, τοῖς δέ, τρυφῆς χρῆσι περισσοτέρῃ.

28. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Πέντε θανὼν κείσῃ κατέχων πόδας· οὐδὲ τὰ τερπνὰ
ζωῆς, οὐδ' αὐγὰς ὄψεαι ἠελίου·
ὥστε λαβὼν Βάκχου ζωρὸν δέπας ἔλκε γεγηθώς,
Κίγκιε, καλλίστην ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον.
εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴσθι Κλεάνθης
καὶ Ζήνων Ἀΐδην τὸν βαθὺν ὡς ἔμολον.

29. ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Πέμπε, κάλει· πάντ' ἐστὶν ἕτοιμά σοι. ἢν δέ τις ἔλθῃ,
τί πρήξεις; σαυτῷ δὸς λόχον, Αὐτόμεδον.

V. 5. ὅτ' ὤνεκεν. et ἔγωγε. P. Nr. 27. V. 1. στρέκτον. P. V. 3. αἷς ταὶ θ' αἱ τρ. ἀφῆς βρ. P. Nr. 28. V. 3. ζωρός. P.

αὐτὴ γὰρ λαχάνου * σισαρωτέρη, ἡ πρὶν ἀκαμπὴς
ζῶσα, νεκρὰ μηρῶν πᾶσα δέδυκεν ἔσω.
πόλλ' ἐπὶ σοὶ γελάσουσιν, ἀνάρμενος ἂν παραβάλλῃ
πλώειν, τὴν κώπην μηκέτ' ἔχων ἐρέτου.

30. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ὃ πρὶν ἐγὼ καὶ πέντε καὶ ἐννέα, νῦν, Ἀφροδίτη,
ἓν μόλις ἐκ πρώτης νυκτὸς ἐς ἠέλιον·
οἴμοι, καὶ τοῦτο * καταβραχύ, πολλάκι δ' ἤδη
ἡμιθανὲς θνήσκει τοῦτο τὸ τερμόριον.
ὦ γῆρας, γῆρας, τί ποθ' ὕστερον, ἦν ἀφίκηαι,
ποιήσεις, ὅτε νῦν ὧδε μαραινόμεθα;

31. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὔ μοι Πληϊάδων φοβερὴ δύσις, οὐδὲ θαλάσσης
ὠρύον στυφελῷ κῦμα περὶ σκοπέλῳ,
οὐδ' ὅταν ἀστράπτῃ μέγας οὐρανός, ὡς κακὸν ἄνδρα
ταρβέω, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

32. ΟΝΕΣΤΟΥ.

Μούσης νουθεσίην φιλοπαίγμονος εὕρετο Βάκχος,
ὦ Σικυών, ἐν σοὶ κῶμον ἄγων Χαρίτων·

Nr. 29. V. 3. ἡ om. P. Fort. σιπαλωτέρη. Nr. 30. V. 3. Fort. τοῦτ' αὐτὸ καταβρ. V, 4. ἡμιφανές, et τερμέριον c. Pauw. Nr. 31. V. 2. ὠρυμαν, P.

δὴ γὰρ ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον, ἔν τε γέλωτι
κέντρον· χὠ μεθύων ἀστὸν ἐσωφρόνισεν.

[P] 33. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Λάθριον ἑρπηστὴν σκολιὸν πόδα, κισσέ, χορεύσας,
ἄγχεις τὴν Βρομίου βοτρυόπαιδα χάριν·
δεσμεῖς δ' οὐχ ἡμᾶς, ὀλέκεις δὲ σέ· τίς γὰρ ἔλοιτο
κισσὸν ἐπὶ κροτάφοις, μὴ κεράσας Βρόμιον;

34. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Λευκοίνους πάλι δὴ καὶ ψάλματα, καὶ πάλι Χίους
οἴνους, καὶ πάλι δὴ σμύρναν ἔχειν Συρίην,
καὶ πάλι κωμάζειν, καὶ ἔχειν πάλι δισσάδα πόρνην,
οὐκ ἐθέλω· μισῶ ταῦτα τὰ πρὸς μανίην.
ἀλλά με ναρκίσσοις ἀναδήσατε, καὶ πλαγιαύλων
γεύσατε, καὶ κροκίνοις χρίσατε γυῖα μύροις,
καὶ Μιτυληναίῳ τὸν πνεύμονα τέγξατε Βάκχῳ,
καὶ συζεύξατέ μοι φωλάδα παρθενικήν.

35. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κράμβην Ἀρτεμίδωρος, Ἀρίσταρχος δὲ τάριχον,
βολβίσκους δ' ἡμῖν δῶκεν Ἀθηναγόρας,

Nr. 32. V. 4. ἐσωφρόνιζεν. P. Nr. 33. V. 3, ὀλεῖται. P. Nr. 34. V. 1. πάλι δεῖ. P. λευκοῖους corr. Schneider. V. 2. πάλι δεῖ. P. V. 3. ἔχει. P.

ἡπάτιον Φιλόδημος, Ἀπολλοφάνης δὲ δύο μνᾶς
χοιρείου, καὶ τρεῖς ἦσαν ἀπ' ἐχθὲς ἔτι.
ὠόν, καὶ στεφάνους, καὶ σάμβαλα, καὶ μύρον ἡμῖν
λάμβανε, καὶ δεκάτης εὐθὺ θέλω παράγειν.

36. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἠνίκα μὲν καλὸς ἦς, Ἀρχέστρατε, κἀμφὶ παρειαῖς
οἰνωπαῖς ψυχὰς ἔφλεγες ἠϊθέων,
ἡμετέρης φιλίης οὐδεὶς λόγος· ἀλλὰ μετ' ἄλλων
παίζων, τὴν ἀκμὴν ὡς ῥόδον ἠφάνισας.
ὡς δ' ἐπιπερκάζεις μιαρῇ τριχί, νῦν φίλον ἕλκων,
τὴν καλάμην δωρῇ, δοὺς ἑτέροις τὸ θέρος.

37. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἤδη τοι φθινόπωρον, Ἐπίκλεες, ἐκ δὲ Βοώτου
ζώνης Ἀρκτούρου λαμπρὸν ὄρωρε σέλας·
ἤδη καὶ σταφυλαὶ δρεπάνης ἐπιμιμνήσκονται,
καί τις χειμερινὴν ἀμφερέφει καλύβην.
σοὶ δ' οὔτε χλαίνης θερμὴ κροκύς, οὔτε χιτῶνος
ἔνδον· ἀποσκλήσῃ δ' ἀστέρα μεμφόμενος.

38. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἡ πτωχῶν χαρίεσσα πανοπλίη, ἀρτολάγυνος
αὕτη, καὶ δροσερῶν ἐκ πετάλων στέφανος,

Nr. 35. V. 5. στέφανος. P. V. 6. τῆς δεκάτης. Br. Nr. 36. V. 2. οἰνωπάς. Br. Fort. οἰνώψ, καὶ ψυχάς. Nr. 37. V. 5. θέρμη κροκυαί. P.

καὶ τοῦτο φθιμένοιο προάστιον ἱερὸν ὀστεῦν
ἐγκεφάλου, ψυχῆς φρούριον ἀκρότατον.
[P] πῖνε, λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθιε καὶ περίκεισο
ἄνθεα· τοιοῦτοι γιγνόμεθ' ἐξαπίνης.

39. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἐχθές μοι συνέπινε γυνή, περὶ ἧς λόγος ἔρρει
οὐχ ὑγιής, παῖδες, θραύσατε τὰς κύλικας.

40. ΑΝΤΙΣΤΙΟΥ.

Εὐμένεος Κλεόδημος ἔτι βραχύς· ἀλλὰ χορεύει
σὺν παισὶν βαιῷ μικρὸς ἔτ' ἐν θιάσῳ.
ἠνίδε καὶ στικτοῖο δορὴν ἐζώσατο νεβροῦ,
καὶ σείει ξανθῆς κισσὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.
ὦνα σύ μιν Καδμεῖε τίθει μέγαν, ὡς ἂν ὁ μύστης
ὁ βραχὺς ἠβήτας αὖθις ἄγῃ θιάσους.

41. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἑπτὰ τριηκόντεσσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες,
ἤδη μοι βιότου σχιζόμεναι σελίδες.
ἤδη καὶ λευκαί με κατασπείρουσιν ἔθειραι,
Ξανθίππη, συνετῆς ἄγγελοι ἡλικίης.

Nr. 40. V. 3. ἐξώσατο. P. V. 5. ὀνασ ὑμῖν Καδμε τ. P. V. 6. ἄγει. P. Nr. 41. V. 2. βρότον. P. V. 4. Ξανθίπη συν. P. Fort. Ξανθοῖ, τῆς συν.

ἀλλ' ἔτι μοι ψαλμός τε λάλος, κῶμοί τε μέλονται,
καὶ πῦρ ἀπλήστῳ τύφετ' ἐνὶ κραδίῃ.
αὐτὴν ἀλλὰ τάχιστα κορωνίδα γράψατε, Μοῦσαι,
ταύτην, ἡμετέρης δεσπότιδες μανίης.

42. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Εἰ καί σοι ἑδραῖος ἀεὶ βίος, οὐδὲ θάλασσαν
ἔπλως, χερσαίας τ' οὐκ ἐπάτησας ὁδούς,
ἔμπης Κεκροπίης ἐπιβήμεναι, ὄφρ' ἂν ἐκείνας
Δήμητρος μεγάλας νύκτας ἴδῃς ἱερῶν,
τῶν ἄπο κἠν ζωοῖσιν ἀκηδέα, κεὔτ' ἂν ἵκηαι
ἐς πλεόνων, ἕξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

43. ΖΩΝΑ.

Δός μοι τοὐκ γαίης πεπονημένον ἀδὺ κύπελλον,
ἄς γενόμην, καὶ ὑφ' ᾧ πείσομ' ἀποφθίμενος.

44. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἄὔριον εἰς λιτήν σε καλιάδα, φίλτατε Πείσων,
ἐξ ἐνάτης ἕλκει μουσοφιλὴς ἕταρος,
εἰκάδα δειπνίζων ἐνιαύσιον. εἰ δ' ἀπολείψῃς
οὔθατα καὶ Βρομίου χιογενῆ πρόποσιν,

V. 6. τύφετ' ἐν κρ. P. Fort. τύφεται. Nr. 42. V. 3. ἐν ἐκείναις. Plan. Fort. ὄφρ' ἂν ἐκείνῃ. V. 4. δημήτριος. P. Nr. 43. V. 2. ὑφ' ᾧ. P. Nr. 44. V. 2. ἕταρις. P.

ἀλλ᾽ ἑτάρους ὄψει παναληθέας, ἀλλ᾽ ἐπακούσῃ
Φαιήκων γαίης πουλὺ μελιχρότερα·
ἢν δέ ποτε στρέψῃς καὶ ἐς ἡμέας ὄμματα, Πείσων,
ἄξομεν ἐκ λιτῆς εἰκάδα πιοτέρην.

[P] 45. ΟΝΕΣΤΟΥ.

Αὐτοθελὴς ἥδιστος ἀεὶ πότος· ὃς δέ κ᾽ ἀνάγκῃ,
ὑβριστὴς οἴνῳ τ᾽ ἐστὶ καὶ οἰνοπότῃ.
τὸν μὲν γὰρ γαίῃ προχέει κρύφα· τὸν δ᾽ ὑπὸ γαίῃ
πολλάκι πρὸς Λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
πουλυμεθεῖς χαίροιτε. τὸ δ᾽ ὁππόσον ἠδὺ ποθῆναι,
μέτρον ἐμοὶ πάσης ἄρκιον εὐφροσύνης.

46. ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ.

Ἄνθρωποι δειλής, ὅτε πίνομεν· ἢν δὲ γένηται
ὄρθρος, ἐπ᾽ ἀλλήλους θῆρες ἐγειρόμεθα.

47. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Οὔ μοι μέλει [τὰ] Γύγεω,
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος,
οὔθ᾽ αἱρέει με χρυσός,
οὐκ αἰνέω τυράννους·

Nr. 45. V. 5. πουλὺ μεθελς χ. τὰ δ᾽ ὁπ. P. Nr. 47. V. 1. μέλει Γύγεω. P. Γύγαο. Plan. V. 4. ἀρνέω. P.

ἐμοὶ μέλει μύροισι
καταβρέχειν ὑπήνην·
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
καταστέφειν κάρηνα·
τὸ σήμερον μέλει μοι·
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;

48. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας,
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
[πανοπλίαν μὲν οὐχί,]
ποτήριον δὲ κοῖλον·
ὅσον δύνῃ, βάθυνον·
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ
μήτ' ἄστρα, μήθ' ἁμάξας,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
ἀλλ' ἀμπέλους χλοώσας,
καὶ βότρυας γελῶντας,
σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ.

49. ΕΥΗΝΟΥ.

Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολύ, μηδ' ἐλάχιστον·
ἔστι γὰρ ἡ λύπης αἴτιος, ἢ μανίης.

Nr. 48. V. 5. non est in P. V. 7. μηδ' ἄ.] μὴ ἁμ. P.

χαίρει κιρνάμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·
τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἑτοιμότατος.
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν Ἔρωτας,
βαπτίζει δ' ὕπνῳ γείτονι τῷ θανάτου.

50. ΑΤΤΟΜΕΛΟΝΤΟΣ.

Εὐδαίμων, πρῶτον μὲν ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων·
εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας· τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.
ἢν δὲ μανεὶς γήμῃ τις, ἔχει χάριν, ἢν κατορύξῃ
εὐθὺς τὴν γαμετήν, προῖκα λαβὼν μεγάλην.
ταῦτ' εἰδὼς σοφὸς ἴσθι· μάτην δ' Ἐπίκουρον ἔασον·
ποῦ τὸ κενὸν ζητεῖν, καὶ τίνες αἱ μονάδες.

51. ΑΔΗΛΟΝ.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε. παρακμάζει ταχὺ πάντα.
ἓν θέρος ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον.

[P] 52. ΑΔΗΛΟΝ.

Παιδείῳ, Θρασύβουλε, σαγηνευθεὶς ὑπ' ἔρωτι
ἀσθμαίνεις, δελφὶς ὥς τις ἐπ' αἰγιαλοῦ
κύματος ἱμείρων· δρέπανον δέ σοι οὐδὲ τὸ Περσέως
ἀρκεῖ ἀποτμῆξαι δίκτυον, ᾧ δέδεσαι.

Nr. 49. V. 3. Fort. χαίρει δὲ τρισὶ κιρνάμενος Νύμφαισι. V. 5. ἀπέστρα μὲν. P. Nr. 52. V. 1. Θρασύδαιλε. P.

53. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἢν δὲ παρέλθῃ,
ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

54. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γηραλέον με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι
εἰς τὸ κάτοπρον ὁρᾶν λείψανον ἡλικίης.
ἀλλ' ἐγὼ εἰ λευκὰς * φέρω τρίχας, εἴτε μελαίνας,
οὐκ ἀλέγω, βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
εὐόδμοις δὲ μύροισι καὶ εὐπετάλοις στεφάνοισι
καὶ Βρομίῳ παύω φροντίδας ἀργαλέας.

55. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Διὸς πιέειν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας,
ἅψ ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

56. ΑΔΗΛΟΝ.

Πῖνε καὶ εὐφραίνου. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον;
οὐδεὶς γιγνώσκει. μὴ τρέχε, μὴ κοπία.
ὡς δύνασαι, χάρισαι, μετάδος, φάγε, θνητὰ λογίζου.
τὸ ζῆν τοῦ μὴ ζῆν οὐδὲν ὅλως ἀπέχει.
πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, ῥοπὴ μόνον· ἂν προλάβῃς, σοῦ·
ἂν δὲ θάνῃς, ἑτέρου πάντα, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

Nr. 54. V. 3. φορέω. Plan. Fort. εἴτε τρίχας λευκὰς φέρω. c. Er. aut εἰ λευκάς γε φ. V. 5. μύροις. P. Nr. 56. V. 5. ῥοτήν. et σόν. P.

57 ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρων εὐώδεϊ Βάκχῳ
Οἰνοπίων, ἔμπης δ' οὐκ ἀπέθηκε δέπας·
ἀλλ' ἔτι διψώων ἰδίῃ κατεμέμφετο χειρί,
ὡς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσσαμένῃ.
οἱ δὲ νέοι ῥέγχουσι, καὶ οὐ σθένος οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ
τὰς κύλικας γνῶναι τὰς ἔτι πινομένας.
πῖνε, γέρον, καὶ ζῆθι· μάτην δ' ἄρα θεῖος Ὅμηρος
τείρεσθαι πολιὴν ἐκ νεότητος ἔφη.

58. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΥΠΑΤΟΥ.

Ἤθελον οὐ χρυσόν τε καὶ ἄστεα μυρία γαίης
οὐδ' ὅσα τὰς Θήβας εἶπεν Ὅμηρος ἔχειν·
ἀλλ' ἵνα μοι τροχόεσσα κύλιξ βλύσσειε λυαίῳ
χείλεσς ἀενάῳ νάματι λουομένου,
[P] καὶ γεραρῶν συνέπινε λάλος χορός· οἱ δὲ περισσοὶ
ἀνέρες ἐργατίναι κάμνον ἐφ' ἡμερίσιν.
οὗτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος, ἀεὶ φίλος· οὐδ' ἀλεγίζω
τῶν χρυσέων ὑπάτων, τὴν φιάλην κατέχων.

59. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Χανδοπόται, βασιλῆος ἀεθλητῆρες Ἰάκχου,
ἔργα κυπελλομάχου στήσομεν εἰλαπίνης·
Ἰκαρίου σπένδοντες ἀφειδέα δῶρα Λυαίου
ἄλλοισιν μελέτω Τριπτολέμοιο γέρα·

ἦχι βόες, καὶ ἄροτρα, καὶ ἱστοβοεύς, καὶ ἐχέτλη,
καὶ στάχυς, ἁρπαμένης ἴχνια Φερσεφόνης.
εἴ ποτε δὲ στομάτεσσι βαλεῖν τινα βρῶσιν ἀνάγκη,
ἀσταφὶς οἰνοπόταις ἄρκιος ἢ Βρομίου.

60. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Σπείσομεν οἰνοποτῆρες ἐγερσιγέλωτι Λυαίῳ,
ὥσομεν ἀνδροφόνων φροντίδα ταῖς φιάλαις.
σιτυδόκῳ δ' ἄγραυλος ἀνὴρ βαρύμοχθος ἰάλλοι
γαστρὶ μελαμπέπλου μητέρα Φερσεφόνης·
ταυροφόνων δ' ἀμέγαρτα καὶ αἱμαλέων κρέα δόρπων
θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς λείψομεν ὠμοβόροις·
ὀστέα δ' αὖ νεπόδων ταμεσίχρωτα χείλεσι φωτῶν
εἰξάτω, οἷς Ἅϊδης φίλτερος ἠελίου·
ἡμῖν δ' ὀλβιόδωρον ἀεὶ μέθυ καὶ βόσις ἔστω
καὶ ποτόν· ἀμβροσίην δ' ἄλλος ἔχειν ἐθέλοι.

61. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΥΠΑΤΟΥ.

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δῆϊος ἀνὴρ
ἰητρός, δεπάων νέκταρ ἀπειπάμενος.
εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν, ἀνεμώλιος· οὐδ' ἐδιδάχθη,
ὅττι μένος μερόπων οἶνον Ὅμηρος ἔφη.

Nr. 59. V. 5. *ἱστοβοεὺς ἐχέτλη*. P. Nr. 60. V. 1. *σπείσαμεν*. P. V. 2. *ὥσαμεν*. P. *ἀνδροφύνον*. Plan. V. 5. *αἱμαλία*. P. V. 7. *χὰι ἐποδων*. P. V. 9. *ἀεὶ καὶ μ*. P. *ἐστιν*. Ib. V. 10. *ἐθέλει*. P.

62. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶσι θανεῖν μερόπεσσιν ὀφείλεται, οὐδέ τις ἐστὶν
ἄῤῥιον εἰ ζήσει θνητὸς ἐπισταμένος.
τοῦτο σαφῶς, ἄνθρωπε, μαθὼν εὔφραινε σεαυτόν,
λήθην τοῦ θανάτου τὸν Βρόμιον κατέχων.
τέρπεο καὶ Παφίῃ, τὸν ἐφημέριον βίον ἕλκων·
τἄλλα δὲ πάντα Τύχῃ πράγματα δὸς διέπειν.

63. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΤΙΠΑΤΟΥ.

Ἄνέρες, οἵσι μέμηλεν ἀπήμονος ὄργια Βάκχου,
ἐλπίσιν ἡμερίδων ῥίψατε τὴν πενίην.
[P] αὐτὰρ ἐμοὶ κρητὴρ μὲν ἔοι δέπας· ἄγχι δὲ ληνὸς
ἀντὶ πίθου, λιπαρῆς ἔνδιον εὐφροσύνης.
αὐτίκα δ' ἡμετέροιο πιὼν κρητῆρα Λυαίου
παισὶ Καναστραίοις μάρναμαι, ἢν ἐθέλῃς.
οὐ τρομέω δὲ θάλασσαν ἀμείλιχον, οὐδὲ πέραυνούς,
πιστὸν ἀταρβήτου θάρσος ἔχων Βρομίου.

64. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ἡμεῖς μὲν πατέοντες ἀπείρονα καρπὸν Ἰάκχου
ἄμμιγα βακχευτὴν ῥυθμὸν ἀνεπλέκομεν.
ἤδη δ' ἄσπετον οἶδμα κατέῤῥεεν· οἷα δὲ λέμβοι
κισσύβια γλυκερῶν νήχεθ' ὑπὲρ ῥοθίων,

Nr. 63. V. 6. *Καναναστρέοις μαρναμένην ἐθ.* P. Nr. 64. V. 4. *νήχετ'.* P.

οἷσιν ἀρυσσάμενοι σχέδιον ποτὸν ἤνομεν ἤδη,
θερμῶν Νηϊάδων οὐ μάλα δευόμενοι.
ἡ δὲ καλὴ ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα Ῥοδάνθη
μαρμαρυγῇς κάλλους νᾶμα κατηγλάϊσεν.
πάντων δ' ἐκδεδόνητο θοαὶ φρένες, οὐδέ τις ἡμέων
ἦεν, ὃς οὐ Βάκχῳ δάμνατο καὶ Παφίῃ.
τλήμονες. ἀλλ' ὁ μὲν εἶρπε παραὶ ποσὶν ἄφθονος ἡμῖν·
τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐλπωρῇ μοῦνον ἐπαιζόμεθα.

* * *

65. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Λιμοῦ καὶ γραίης χαλεπὴ κρίσις. ἀργαλέον μὲν
πεινῆν, καὶ κοίτη δ' ἔστ' ὀδυνηροτέρα.
πεινῶν εὔχετο γραῦν· κοιμώμενος εὔχετο λιμὸν
Φίλλις· ἴδ' ἀκλήρου παιδὸς ἀνωμαλίην.

66. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Κῆν τείνῃς ῥακόεντα πολυτμήτοιο παρειῆς
χρῶτα, καὶ ἀβλεφάρους ὤπας ἐπ' ἀνθρακίῃ,
καὶ λευκὴν βάψῃς μέλανι τρίχα, καὶ πυρίφλεκτα
βοστρύχια κροτάφοις οὖλα περικρεμάσῃς,
οὐδὲν ταῦτα, γελοῖα, καὶ ἢν ἔτι πλείονα ῥέξῃς,
* * * *

Nr. 65. V. 2. δ' εἰτὸ δυν. P. Nr. 66. V. 3. βάψεις. P. V. 5. ψνί τι πλεῖον ῥ. P. Fort. οὐδὲν ταῦτ' ἀγαλεῖ σε.

[P] 67. ΜΥΡΙΝΟΥ.

Ὑ τετρηκόσι ἐστίν· ἔχεις δὲ σὺ τοὺς ἑνιαυτοὺς
δὶς τόσσους, τρυφερὴ Λαΐ κορωνεκάβη,
Σισύφου ὦ μάμμη, καὶ Λευκαλίωνος ἀδελφή.
βάπτε δὲ τὰς λευκάς, καὶ λέγε πᾶσι τατᾶ.

68. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Τὰς τρίχας, ὦ Νίκυλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν,
ἃς αὐ μελαινοτάτας ἐξ ἀγορᾶς ἐπρίω.

69. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὰς πολιὰς βάψασα Θεμιστονόη τρικόρωνος
γίγνεται ἐξαπίνης οὐ γέα, ἀλλὰ Ῥέα.

70. ΛΕΩΝΙΔΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Γρῆϋν ἔγημε Φιλῖνος, ὅτ' ἦν νέος· ἡνίκα πρέσβυς,
δωδεκέτιν· Παφίη δ' ὥριος οὐδέποτε.
τοιγὰρ ἄπαις διέμεινε ποτὲ σπείρων ἐς ἄκαρπα·
νῦν δ' ἑτέροις γήμας, ἀμφοτέρων στέρεται.

Nr. 67. V. 1. τετριηκόσι ἐστίν. iR. V. 3. μάμη. P. Nr. 68. V. 2. μελανωτάτας. P. Nr. 70. V. 3. τὸν γάρ. P. καὶ γάρ. Plan. τότε σπ. Plan.

71. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἤκμασε Νικονόη. κἀγὼ λέγω. ἤκμασε δ' αὐτή,
ἡνίκα Δευκαλίων ἄπλετον εἶδεν ὕδωρ.
ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' ὅτι ταύτην
οὐκ ἄνδρα ζητεῖν νῦν ἔδει, ἀλλὰ τάφον.

72. ΒΑΣΣΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ.

Ἡ πολιὴ κροτάφοισι Κυτώταρις, ἡ πολύμυθος
γραῖα, δι' ἣν Νέστωρ οὐκέτι πρεσβύτατος,
ἡ φάος ἀθρήσασ' ἐλάφου πλέον, ἡ χερὶ λαιῇ
γῆρας ἀριθμεῖσθαι δεύτερον ἀρξαμένη,
ζώει καὶ λεύσσουσα καὶ ἀρτίπος, οἷά τε νύμφη,
ὥςτε με διστάζειν, μή τι πέπονθ' Ἀΐδης.

73. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Γραῖα καλή· τί γάρ; οἶσθ' ὅτ' ἔην νέα· ἀλλὰ τότ' ᾔτει.
νῦν δ' ἐθέλει δοῦναι μισθὸν ἐλαυνομένη.
εὑρήσεις τεχνῖτιν· ὅταν δὲ πίῃ, τότε μᾶλλον
εἰς ὃ θέλεις αὐτὴν εὐεπίτακτον ἔχεις.
πίνει γὰρ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας, ἢν ἐθελήσῃς,
ξέστας, κἀκ τούτου γίνετ' ἄνω τὰ κάτω.

Nr. 71. V. 1. νεικονόη. P. V. 2. ἴδεν. P. Nr. 72. V. 1. Κοτύτταρις. Plan. V. 3. ἐλάφος. P. V. 5. κλεπουσα. P. Nr. 73. V. 1. οἶσθα ὅτ' ἦν. P. V. 3. εὑρήσει. P. V. 5. ἢν θελήισι. P. V. 6. ἐκ τούτου. P.

κολλᾶται, κνίζει, παθικεύεται· ἢν τι διδῷ τις,
λαμβάνει· ἢν μὴ δῷ, μισθὸν ἔχει τὸ πάθος.

[P] 74. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὴν δύσκωφον γραῖαν, Ὀνήσιμε, πρὸς Διός, ἔξω
ἔκβαλε· πολλὰ λίην πράγματά μοι παρέχει.
ἢν αὐτῇ τυροὺς ἁπαλοὺς εἴπωμεν ἐνέγκαι,
οὐ τυρούς, πυροὺς δ' ἔρχετ' ἔχουσα νέους.
πρώην τὴν κεφαλὴν ἐπάνουν, καὶ πήγανον αὐτὴν
ᾔτουν· ἡ δ' ἔφερεν τήγανον ὀστράκινον.
ἢν ὀπὸν αἰτήσω, δοκὸν εἰσφέρει· ἄν, λάχανόν μοι,
εἴπω, δός, πεινῶν, εὐθὺ φέρει λάσανον.
ὄξος ἂν αἰτήσω, τόξον φέρει· ἂν δέ γε τόξον,
ὄξος· ὅλως δ' ὃ λέγω, οὔποτ' ἐπαισθάνεται.
αἰσχρὸν τῆς γραός με χάριν κήρυκα γενέσθαι,
καὶ μελετᾷν ἔξω, νυκτὸς ἐγειρόμενον.

75. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Οὗτος ὁ νῦν τοιοῦτος Ὀλυμπικὸς εἶχε, Σεβαστέ,
ῥῖνα, γένειον, ὀφρύν, ὠτάρια, βλέφαρα.
εἶτ' ἀπογραψάμενος πύκτης ἀπολώλεκε πάντα,
ὥστ' ἐκ τῶν πατρικῶν μηδὲ λαβεῖν τὸ μέρος·
εἰκόνιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων προενήνοχεν αὐτοῦ,
καὶ κέκριτ' ἀλλότριος, μηδὲν ὁμοῖον ἔχων.

V. 8. μηδιδῶ. P. Nr. 74. V. 7. ἂν ὀπον. P. V. 8. πινῶν εὐθὺς φ. P. V. 9. ἂν δὲ τόξον. P. V. 10. ὅσλως. P. Nr. 75. V. 4. μηδετὺ λαβ. P.

76. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ῥύγχος ἔχων τοιοῦτον, Ὀλυμπικέ, μήτ' ἐπὶ κρήνην
ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρός τι διαυγὲς ὕδωρ.
καὶ σὺ γάρ, ὡς Νάρκισσος, ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργές,
τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

77. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰκοσέτους σωθέντος Ὀδυσσέος εἰς τὰ πατρῷα,
ἔγνω τὴν μορφὴν Ἄργος ἰδὼν ὁ κύων.
ἀλλὰ σὺ πυκτεύσας, Στρατοφῶν, ἐπὶ τέσσαρας ὥρας,
οὐ κυσὶν ἄγνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας.
ἦν δ' ἐθέλῃς τὸ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἔσοπτρον ἑαυτοῦ,
ῥὴξ εἰμὶ Στρατοφῶν, αὐτὸς ἐρεῖς ὀμόσας.

78. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κόκκινον ἡ κεφαλή σου, Ἀπολλόφανες, γεγένηται,
ἢ τῶν σηπακόπων βυβλαρίων τὰ κάτω·
ὄντως μυρμήκων τρυπήματα λοξὰ καὶ ὀρθά,
γράμματα τῶν λυρικῶν Λύδια καὶ Φρύγια.
πλὴν ἀφόβως πύκτευε· καὶ ἢν τρωθῇς γὰρ ἄνωθεν,
ταῦθ' ὅσ' ἔχεις, ἕξεις· πλείονα δ' οὐ δύνασαι.

Nr. 77. V. 1. Ὀδυσέως. P. V. 5. ἦν ἐθ. P.

[P] 79. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πύκτης ὢν κατέλυσε Κλεόμβροτος· εἶτα γαμήσας
ἔνδον ἔχει πληγῶν Ἴσθμια καὶ Νέμεα,
γραῦν μαχίμην τύπτουσαν Ὀλύμπια, καὶ τὰ παρ' αὐτῷ
μᾶλλον ἰδεῖν φρίσσων, ἢ ποτὲ τὸ στάδιον.
ἢν γὰρ ἀναπνεύσῃ, δέρεται, τὰς παντὸς ἀγῶνος
πληγὰς ὡς ἀποδῷ· κἂν ἀποδῷ, δέρεται.

80. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν· οὐδένα γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

81. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πᾶσαν ὅσαν Ἕλληνες ἀγωνοθετοῦσιν ἄμιλλαν
πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμαν·
ἔσχον δ' ἐν Πίσῃ μὲν ἐν ὠτίον· ἐν δὲ Πλαταιαῖς
ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι·
Λαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ καρύσσετο σὺν πολίταις
ἁρπὲ με σταδίων ἢ νεκρόν, ἢ κολοβόν.

82. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Πέντε μετ' ἄλλων Χάρμος ἐν Ἀρκαδίᾳ δολιχεύων,
θαῦμα μέν, ἀλλ' ὄντως ἕβδομος ἐξέπεσεν.

Nr. 79. V. 4. φρίσσει. Br. V. 5. δέρκεται. P.

ἓξ ὄντων, τάχ' ἐρεῖς, πῶς ἕβδομος; εἷς φίλος αὐτοῦ,
θάρσει, Χάρμε, λέγων, ἦλθεν ἐν ἱματίῳ.
ἕβδομος οὖν οὕτω παραγίνεται. εἰ δ' ἔτι πέντε
εἶχε φίλους, ἦλθ' ἄν, Ζωΐλε, δωδέκατος.

83. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν σταδιῆ πρώην Ἐρασίστρατον ἡ μεγάλη γῆ,
πάντων σειομένων, οὐκ ἐσάλευσε μόνον.

84. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὔτε τάχιον ἐμοῦ τις ἐν ἀντιπάλοισιν ἔπιπτεν,
οὔτε βράδιον ὅλως ἔδραμε τὸ στάδιον.
δίσκῳ μὲν γὰρ ὅλως οὐδ' ἤγγισα, τοὺς δὲ πόδας μου
ἐξᾶραι πηδῶν ἴσχυον οὐδέποτε·
κυλλὸς δ' ἠκόντιζεν ἀμείνονα. πέντε δ' ἀπ' ἄθλων
πρῶτος ἐκηρύχθην πεντετριαζόμενος.

85. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Νύκτα μέσην ἐποίησε τρέχων ποτὲ Μάρκος ὁπλίτης,
ὥςτ' ἀποκλεισθῆναι πάντοθε τὸ στάδιον.
οἱ γὰρ δημόσιοι κεῖσθαί τινα πάντες ἔδοξαν
ὁπλίτην τιμῆς εἵνεκα τῶν λιθίνων.

Nr. 83. V. 1. σταδίην. P. Nr. 84. V. 5. ἠκόντιζον. P. Fort. ἠκόντιζ' ἄν.

[Υ] καὶ τί γάρ; εἰς ὥρας ἠνοίγετο· καὶ τότε Μάρκος ἦλθε, προσελλείπων τῷ σταδίῳ στάδιον.

86. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸ στάδιον Περικλῆς εἶτ' ἔδραμεν, εἶτ' ἐκάθητο,
οὐδεὶς οἶδεν ὅλως· δαιμόνιος βραδυτής.
ὁ ψόφος ἦν ὕσπληγος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦτο
ἄλλος, καὶ Περικλῆς δάκτυλον οὐ προέβη.

87. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πεντόργυιος ἐχώρει
οἶκος, ὑπὲρ γαίης πάντοτε κεκλιμένον.
στῆναι δ' εἴ ποτ' ἔχρηζεν, ἔδει τοὺς παῖδας ἀπ' ὄρ-
θρου
τὴν ὀροφὴν τρῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

88. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν Ἐρώτιον ἥρπασε κώνωψ·
ἡ δέ, τί, φησί, πάθω, Ζεῦ πάτερ, εἰ μὴ ἐθέλεις;

89. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὁ βραχὺς Ἑρμογένης, ὅταν ἐκβάλῃ εἰς τὸ χαμαί τι,
ἕλκει πρὸς τὰ κάτω τοῦτο δορυδρεπάνῳ.

Nr. 86. V. 2. *εἶδεν*. P. V. 3. *ὕσπληγγος*. Plan. Nr. 87. V. 2. *οἶκοσι*. P. Nr. 88. V. 2. *φησὶν δῶ*. P.

90. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τῷ πατρὶ θυμωθείς, Διονύσιε, Μάρκος ὁ μικρός,
πυρῆνα στήσας, αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

91. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἦν καλάμῳ πήξας ἀθέρα Στρατόνικος ὁ λεπτός,
καὶ τριχὸς ἐκδήσας, αὐτὸν ἀπηγχόνισεν·
καὶ τί γάρ; οὐχὶ κάτω βρῖσεν βαρύς· ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν,
νηνεμίας οὔσης, νεκρὸς ἄνω πέταται.

92. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Γάϊος ἐκπνεύσας τὸ πανύστατον ἐχθὲς ὁ λεπτός,
εἰς τὴν ἐκκομιδὴν οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως·
καὶ πέρας εἰς Ἅιδην καταβὰς [ὅλος], οἷος ὅτ' ἐξῆ,
τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότατος πέταται.
τὴν δὲ κενὴν κλίνην οἱ φράτορες ἦραν ἐπ' ὤμων,
ἐγγράψαντες ἄνω, Γάϊος ἐκφέρεται.

93. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τῶν Ἐπικουρείων ἀτόμων ποτὲ Μάρκος ὁ λεπτὸς
τῇ κεφαλῇ τρήσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.

Nr. 92. V. 3. ὅλος om. P. Nr. 93. V. 1. ἐπικούρων. P.

94. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Σαλπίζων ἔπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτός,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς ὀρθὸς ἀπῆλθε κάτω.

95. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα θέρους κοιμώμενον εὑρών,
εἰς τρώγλην μικροῦ τοῦ ποδὸς εἵλκυσε μῦς.
ὃς δ' ἐν τῇ τρώγλῃ ψιλὸς τὸν μῦν ἀποπνίξας,
Ζεῦ πάτερ, εἶπεν, ἔχεις δεύτερον Ἡρακλέα.

[P] 96. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἀρκάδας οὐχ οὕτω Στυμφαλίδες, ὡς ἐμὲ κίχλαι
αἱ νέκυες ξηροῖς ἤκαχον ὀσταρίοις,
Ἅρπυιαι, δραχμῆς ξηρὴ δεκάς. ὦ ἐλεειναὶ
λειμώνων ἐτύμως ἔῤῥετε νυκτερίδες.

97. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Τῷ Στρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε;
ἢ τούτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

98. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἔστω μητρόπολις πρῶτον πόλις; εἶτα λεγέσθω
μητρόπολις· μὴ νῦν, ἡνίκα μηδὲ πόλις.

Nr. 95. V. 1. μάρκωνα. P. V. 2. εἵλκυσεν. P. V. 3. ψιλώς. P.
Nr. 96. V. 4. ἐτοίμως. P.

99. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα τὸ πῦρ Πρόκλον ἦρεν ὁ καπνός,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.
ἀλλὰ μόλις νεφέλη προσενήξατο, καὶ δι' ἐκείνης
προσκατέβη τρωθεὶς μυρία ταῖς ἀτόμοις.

100. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὕτω κουφότατος πέλε Γάϊος, ὥστ' ἐκολύμβα
τοῦ ποδὸς ἐκπρεμάσας ἢ λίθον, ἢ μόλιβον.

101. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ῥιπίζων ἐν ὕπνοις Δημήτριος Ἀρτεμιδώραν
τὴν λεπτήν, ἐκ τοῦ δώματος ἐξέβαλεν.

102. ΑΜΜΙΑΝΟΥ, οἱ δὲ ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἐξαίρων ποτ' ἄκανθαν ὁ λεπτακινὸς Διόδωρος,
αὐτὸς ἐτρύπησεν τῷ ποδὶ τὴν βελόνην.

103. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἐξ ἀτόμων Ἐπίκουρος ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν
εἶναι, τοῦτο δυκῶν, Ἄλκιμε, λεπτότατον.

Nr. 100. V. 1. ὥστ' ἐκολυμβᾶν. P. V. 2. μόλιβδον. P. Nr. 101. V. 1. ῥηπίζων. P.

εἰ δὲ τότ' ἦν Διόφαντος, ἔγραψεν ἂν ἐκ Διοφάντου,
τοῦ καὶ τῶν ἀτόμων πουλύ τι λεπτοτέρου,
ἢ τὰ μὲν ἄλλ' ἔγραψε συνεστάναι ἐξ ἀτόμων ἄν,
ἐκ τούτου δ' αὐτάς, Ἄλκιμε, τὰς ἀτόμους.

104. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἱππεύων μύρμηκι Μενέστρατος, ὡς ἐλέφαντι,
δύσμορος ἐξαπίνης ὕπτιος ἐξετάθη,
λακτισθεὶς δ', ὡς εἶχε τὸ καίριον, ὦ φθόνε, φησίν,
οὕτως ἱππεύων ὤλετο καὶ Φαέθων.

105. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸν μέγαν ἐζήτουν Εὐμήκιον· ὃς δ' ἐκάθευδεν
μικρῷ ὑπ' ὀξυβάφῳ τὰς χέρας ἐκτανύσας.

106. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀρθεὶς ἐξ αὔρης λεπτῆς ἐποτᾶτο δι' αἴθρης
Χαιρήμων, ἀχύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
[P] καὶ τάχ' ἂν ἐῤῥοίζητο δι' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνη
τοὺς πόδας ἐμπλεχθεὶς ὕπτιος ἐκρέματο.
αὐτοῦ δὴ νύκτας τε καὶ ἤματα πέντε κρεμασθεὶς
ἑκταῖος κατέβη νήματι τῆς ἀράχνης.

Nr. 103. V. 4. *πολύ τι.* P. Nr. 106. V. 3. *ἐῤῥίζητο.* P.

107. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Αἰγείρου φύλλῳ πεφορημένῳ ἐξ ἀνέμοιο
πλῆγεὶς Χαιρήμων ὕπτιος ἐξετάθη.
κεῖται δ' ἢ Τιτυῷ ἐναλίγκιος, ἢ Παλικάμπῃ;
ἁπλώσας κατὰ γῆς σῶμα τὸ καννάβιονι

108. ΑΔΗΛΟΝ.

Κώνων δίπηχυς, ἡ γυνὴ δὲ τεττάρων;
ἐν τῇ κλίνῃ δὲ τῶν ποδῶν ἰσουμένων,
σκόπει Κύνωνος ποῦ τὸ χεῖλος ἔρχεται;

109. ΑΛΛΟ.

Οὐδ' ἐπικύψαι ἔχει Δημήτριος οὐδὲν ὁ μικρός·
* ἀλλ' ἔρριπται χαμαὶ πάντοτ' ἐπαιρόμενος.

110. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τρεῖς λεπτοὶ πρώην περὶ λεπτοσύνης ἐμάχοντο;
τίς προκριθεὶς εἴη λεπτεπιλεπτότερος.
ὧν ὁ μὲν εἷς, Ἕρμων, μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην;
καὶ διέδυ ῥαφίδος τρῆμα, λίνον κατέχων.
Δημᾶς δ' ἐκ τρώγλης βαίνων, ἐς ἀράχνιον ἔστη,
ἡ δ' ἀράχνη νήθουσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.

Nr. 107. V. 1. πεφορημενος. P. V. 3. πιτυκάμπτη. Br. V. 4. καννάβιον. P. καννάβινον. Br. Nr. 109. V. 2. Fort. ἔρριπται δὲ χαμαί.

Σωσίπατρος δ' ἐβόησεν· ἐμὲ στεφανώσατ'· ἐγὼ γὰρ
εἰ βλέπομ', ἥττημαι· πνεῦμα γὰρ εἰμὶ μόνον.

111. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Βουλόμενός ποθ' ὁ λεπτὸς ἀπάγξασθαι Διόφαντος,
νῆμα λαβὼν ἀράχνης αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

112. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πρίν σ' ἐναλείψασθαι, Δημόστρατε, „χαῖρ' ἱερὸν
φῶς,"
εἰπὲ τάλας· οὕτως εὔσκοπός ἐστι Δίων.
οὐ μόνον ἐξετύφλωσεν Ὀλυμπικόν, ἀλλὰ * διαυτοῦ
εἰκόνος ἧς εἶχεν τὰ βλέφαρ' ἐξέβαλεν.

113. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοῦ λιθίνου Διὸς ἐχθὲς ὁ κλινικὸς ἥψατο Μάρκος·
καὶ λίθος ὤν, καὶ Ζεύς, σήμερον ἐκφέρεται.

114. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἑρμογένην τὸν ἰατρὸν ὁ ἀστρολόγος Διόφαντος
εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν.
κἀκεῖνος γελάσας, τί μὲν ὁ Κρόνος ἐννέα μηνῶν,
φησί, λέγει; σὺ νόει· τἀμὰ δὲ σύντομά σοι,

---

* Nr. 112. V. 2. οὕτω. P. V. 3. Fort. διαυγῆ. Nr. 114. V. 3. Fort. τί μίγ', εἰ Κρόνος ἐ. μ. φ. λέγει σύνοδον;

[P] εἶπε, καὶ ἐκτείνας μόνον ἥψατο, καὶ Διόφαντος ἄλλον ἀπελπίζων, αὐτὸς ἀπεσκάρισεν.

115. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἤν τιν' ἔχῃς ἐχθρόν, Διονύσιε, μὴ καταράσῃ
τὴν Ἶσιν τούτῳ, μηδὲ τὸν Ἁρποκράτην,
μηδ' εἴ τις τυφλοὺς ποιεῖ θεός· ἀλλὰ Σίμωνα.
καὶ γνώσῃ, τί θεός, καὶ τί Σίμων δύναται.

116. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰς Ἅιδος κατέπεμψε πάλαι ποτέ, δέσποτα Καῖσαρ,
ὡς λόγος, Εὐρυσθεὺς τὸν μέγαν Ἡρακλέα·
νῦν δ' ἐμὲ Μηνοφάνης ὁ κλινικός. ὥστε λεγέσθω
κλινικὸς Εὐρυσθεύς, μηκέτι Μηνοφάνης.

117. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἰητρὸς Καπίτων Χρύσην ἐνέχρισεν, ὁρῶντα
ὀκτὼ μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σταδίων,
ἄνδρα δ' ἀπὸ σταδίου, διὰ δώδεκα δ' ὄρτυγα πηχῶν,
φθεῖρα δ' ἀπὸ σπιθαμῶν καὶ δύο δερκόμενον.
νῦν δ' ἀπὸ μὲν σταδίου πόλιν οὐ βλέπει, ἐκ δὲ διπλέθρου
καιόμενον κατιδεῖν τὸν φάρον οὐ δύναται.

Nr. 115. V. 2. ἴασιν et ἀλφικράτη. P. Nr. 117. V. 2. μακρῶν. Br. V. 5. διπλέθρῳ. P.

ἵππον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει, ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
ὄρτυγος οὐδὲ μέγαν στρουθὸν ἰδεῖν δύναται.
ἂν δὲ προσεγχρίσας αὐτὸν φθάσῃ, οὐδ' ἐλέφαντα
οὐκέτι μήποτ' ἴδῃ πλησίον ἑσταότα.

118. [ΝΙΚΑΡΧΟΥ ἢ ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.]

Οὔτ' ἔκλυσεν Φείδων μ', οὔθ' ἥψατο· ἀλλὰ πυρέξας
ἐμνήσθην αὐτοῦ τοὔνομα, κἀπέθανον.

119. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἰητρὸς τὴν γραῦν εἴτ' ἔκλυσεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν,
οὐδεὶς γιγνώσκει· δαιμόνιον τὸ τάχος.
ὁ ψόφος ἦν κλυστῆρος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦτο
ἡ σορός, οἱ δ' ἄλλοι τὸν φακὸν ἠτρέπισαν.

120. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὀρθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποσχόμενος Διόδωρον
Σωκλῆς, τετραπέδους τρεῖς ἐπέθηκε λίθους
τοῦ κυρτοῦ στιβαροὺς ἐπὶ τὴν ῥάχιν. ἀλλὰ πιεσθεὶς
τέθνηκεν, γέγονεν δ' ὀρθότερος κανόνος.

Nr. 119. V. 1. ὁ ἰατρός. P. hoc loco. V. 4. τὸν τάφον. P. alio loco. Nr. 120. V. 2. Fort. τετραπόδους c. Scaligero.

121. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Χειρουργῶν ἔσφαξεν Ἀκεστορίδην Ἀγέλαος·
ζῶν γὰρ χωλεύειν, φησίν, ἔμελλε τάλας.

122. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πέντ' ἰητρὸς Ἄλεξις ἀμ' ἔκλυσε, πέντ' ἐκάθηρε,
πέντ' ἴδεν ἀῤῥώστους, πέντ' ἐνέχρισε πάλιν.
[P] καὶ πᾶσιν μία νύξ, ἓν φάρμακον, εἷς σοροπη-
γός,
εἷς τάφος, εἷς Ἅιδης, εἷς κοπετὸς γέγονεν.

123. ΗΛΙΑΔΟΥ.

Ἄγις Ἀρισταγόρην οὔτ' ἔκλυσεν, οὔτ' ἔθιγ' αὐτοῦ·
ἀλλ' ὅσον εἰςῆλθεν, κῷχετ' Ἀρισταγόρης.
ποῦ τοίην ἀκόνιτος ἔχει φύσιν; ὦ σοροπηγοί,
Ἄγιν καὶ μίτραις βάλλετε καὶ στεφάνοις.

124. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

α. Ξεῖνε, τί μὰν πεύθῃ; β. τίνες ἐν χθονὶ τοῖςδ' ὑπὸ
τύμβοις;
α. οὓς γλυκεροῦ φέγγους Ζώπυρος ἐστέρεσεν,
Δᾶμις, Ἀριστοτέλης, Δημήτριος, Ἀρκεσίλαος,
Σώστρατος, οἵ τ' ὀπίσω μέχρι Παραιτονίου.

Nr. 122. V. 1. πέντε ἰητρ. P. Nr. 124. V. 2. ἐστέρησεν. P.

κηρύκιον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλαστὰ πέδιλα,
ὡς Ἑρμῆς, κατάγει τοὺς θεραπευομένους.

125. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἰητρὸς Κρατέας, καὶ Δάμων ἐνταφιαστὴς
κοινὴν ἀλλήλοις θέντο συνωμοσίην.
καί ῥ' ὁ μὲν οὓς κλέπτεσκεν ἀπ' ἐνταφίων τελαμῶνας
εἰς ἐπιδεσμεύειν πέμπε φίλῳ Κρατέᾳ·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος Κρατέας εἰς ἐνταφιάζειν
πέμπεν ὅλους αὐτῷ τοὺς θεραπευομένους.

126. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐ μήλῃ, τριόδοντι δ' ἐνήλειψέν με Χαρῖνος,
σπόγγον ἔχων καινὸν τῶν γναφικῶν πινάκων.
τὴν μήλην δ' ἔλκων, ἐξέσπασε τὸ βλέφαρόν μου
ῥιζόθεν· ἡ μήλη δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
ἂν δὲ δὶς ἐγχρίσῃ με, ποκῶν πάλιν αὐκ ἐνοχλήσω
ὀφθαλμοὺς αὐτῷ. πῶς γὰρ ὁ μηκέτ' ἔχων;

127. ΠΩΛΛΙΑΝΟΥ.

Εἰσὶ καὶ ἐν Μούσῃσιν Ἐρινύες, αἵ σε ποιοῦσιν
ποιητήν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
τοίνυν, σοῦ δέομαι, γράφε πλείονα· μείζονα γάρ σοι
εὔξασθαι ταύτης οὐ δύναμαι μανίαν.

V. 5. ἔχω. P. Nr. 125. V. 3. ἐνταφίων. P. Nr. 126. V. 2. γραφικῶν. Br.

128. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ μὴ χαίρω, Φλῶρε, γενοίμην δάκτυλος, ἢ πούς
εἷς τῶν σῶν τούτων τῶν κατατεινομένων.
χαίρω, νὴ τὸν κλῆρον, ὃν εὐκλήρησας ἐν ἄθλοις,
ὡς περὶ χοιρείας τοῦ στεφάνου μερίδος.
[P] τοιγὰρ θάρσει, Φλῶρε, καὶ εὔθυμος πάλι γίγνου·
οὕτω νικῆσαι καὶ δόλιχον δύνασαι.

129. ΚΕΡΑΛΛΙΟΥ.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τὸν ἀγῶνα,
εὑρὼν ποιητάς, εἶπε παρίσθμι' ἔχειν.
μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· κἂν πάλιν εὕρῃ,
εἰπεῖν οὐ δύναται, καὶ παραπύθι' ἔχω.

130. ΠΩΛΛΙΑΝΟΥ.

Τοὺς κυκλίους τούτους, τοὺς αὐτὰρ ἔπειτα λέ-
γοντας,
μισῶ, λωποδύτας ἀλλοτρίων ἐπέων.
καὶ διὰ τοῦτ' ἐλέγοις προσέχω πλέον· οὐδὲν ἔχω γὰρ
Παρθενίου κλέπτειν, ἢ πάλι Καλλιμάχου.
θηρὶ μὲν οὐ τόεντι γενοίμην, εἴ ποτε γράψω,
εἴκελος, ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνια.

Nr. 128. V. 5. τοι γάρ. P. πάλιν. Ib. Nr. 130. V. 4. πάλιν. P. V. 6. χελιδόνεα. P.

οἱ δ' οὕτως τὸν Ὅμηρον ἀναιδῶς λωποδυτοῦσιν,
ὥστε γράφειν ἤδη μῆνιν ἄειδε θεά.

131. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Οὔτ' ἐπὶ Λευκαλίωνος ὕδωρ ὅτε πάντ' ἐγενήθη,
οὔθ' ὁ καταπρήσας τοὺς ἐπὶ γῆς Φαέθων,
ἀνθρώπους ἔκτεινεν, ὅσους Ποτάμων ὁ ποιητής,
καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν Ἑρμογένης.
ὥστ' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
Λευκαλίων, Φαέθων, Ἑρμογένης, Ποτάμων.

132. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μισῶ, δέσποτα Καῖσαρ, ὅσοις νέος οὐδέποτ' οὐδεὶς
ἤρεσε, κἂν εἴπῃ μῆνιν ἄειδε θεά.
ἀλλ' ἢν μὴ Πριάμου τις ἔχῃ χρόνον ἡμιφάλακρος,
ἢ καὶ πυρτὸς ἄγαν, οὐ δύνατ' ἄλφα γράφειν.
εἰ δ' ὄντως οὕτως τοῦτ' ἔστ' ἔχον, ὦ ὕπατε Ζεῦ,
εἰς τοὺς κηλήτας ἔρχεται ἡ σοφία.

133. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τέθνηκ' Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος. οἱ κατὰ γαῖαν
φεύγετ'· ἔχων ᾠδὰς ἔρχεται Εὐτυχίδης.

Nr. 131. V. 5. κατὰ τ. P. Nr. 132. V. 5. ἔχων. P. οὕτω. Plan. Nr. 133. V. 2. Εὐτυχίδας. P.

καὶ κιθάρας αὐτῷ διετάξατο συγκατακαῦσαι
δώδεκα, καὶ κίστας εἰκοσίπεντε νόμων.
νῦν ὑμῖν ὁ Χάρων ἐπελήλυθε· ποῖ τις ἀπέλθῃ
λοιπόν, ἐπεὶ καὶ γῆν Εὐτυχίδης κατέχει;

[P] 134. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀρχόμεθ', Ἡλιόδωρε· ποιήματα παίζομεν οὕτω
ταῦτα πρὸς ἀλλήλους· Ἡλιόδωρε, θέλεις;
ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου ... καὶ γὰρ ἔμ' ὄψει
μακροφλυαρητὴν Ἡλιοδωρότερον.

135. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μηκέτι, μηκέτι, Μάρκε, τὸ παιδίον, ἀλλ' ἐμὲ κόπτου,
τὸν πολὺ τοῦ παρὰ σοὶ νεκρότερον τεκνίου.
εἰς ἐμὲ νῦν ἐλέγους ποίει [πάλιν], εἰς ἐμὲ θρήνους,
δήμιε, τὸν στιχίνῳ σφαζόμενον θανάτῳ.
τοῦ σοῦ γὰρ πάσχω νεκροῦ χάριν, οἷα πάθοιεν
οἱ καταδείξαντες βιβλία καὶ καλάμους.

136. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐχ οὕτω κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
ἄνθρωποι, διὰ τὰς ἐξαπίνης ἐνέδρας,

V. 5. ποῦ τις ἀπέλθει. Ib. V. 6. Fort. ἐπεὶ χᾴδην. Nr. 134. V. 2. στάντε πρός. Br. Nr. 135. V. 3. πάλιν om. P. V. 4. σταζόμενον. P. V. 5. πάσχων. P.

οἷον ἀκήρυκτον, Καλλίστρατε, καὶ σὺ προσελθὼν,
ποιεῖς μοι φονικῶν ἑξαμέτρων πόλεμον.
σάλπιγξον ταχέως ἀνακλητικόν· εἰς ἀνοχὰς γὰρ
καὶ Πρίαμος κλαύσας * ἡμερίων ἔτυχεν.

137. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὠμοβοείου μοι παραθεὶς τόμον, Ἡλιόδωρε,
καὶ τρία μοι κεράσας ὠμοβοειότερα,
εὐθὺ κατακλύζεις ἐπιγράμμασιν. εἰ δ' ἀσεβήσας
βεβρώκειν τινὰ βοῦν τῶν ἀπὸ Τρινακρίας,
βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν· εἰ δ' ἐστὶ τὸ κῦμα
ἔνθεν μάκρ', ἄρας εἰς τὸ φρέαρ με βάλε.

138. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἂν τοῦ γραμματικοῦ μνησθῶ ὑΰνον Ἡλιοδώρου,
εὐθὺ σολοικίζον τὸ στόμα μου δέδεται.

139. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Γραμματικὸν Ζήνωνος ἔχει πώγωνα Μένανδρον,
τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φὴς σὺ συνεστακέναι.

Nr. 136. V. 3. προελθών. Plan. V. 6. Fort. ἠρεμίας. Nr. 137. V. 6. μακράν. P. μακρὰν ἔνθεν. Br. Nr. 138. V. 2. σολοικίζων. P. Nr. 139. V. 1. ζηνωνὶς ἔχει. P. Fort. γραμματικὸς Ζήνων μὲν ἔχει πώγωνα μαλ' ἀδρόν. V. 2. σὺ om. P.

τὰς νύκτας δ' * αὐτὴ μελέτη οὐ παύεται οὕτως,
πτώσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας.

140. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τούτοις τοῖς παρὰ δεῖπνον ἀοιδομάχοις λογολέσχαις,
τοῖς ἀπ' Ἀριστάρχου γραμματολικριφίσιν,
οἷς οὐ σκῶμμα λέγειν, οὐ πεῖν φίλον, ἀλλ' ἀνάπεινται
νηπυτιευόμενοι Νέστορι καὶ Πριάμῳ,
[℣] μή με βάλῃς κατὰ λέξιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
σήμερον οὐ δειπνῶ μῆνιν ἄειδε θεά.

141. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Χοιρίδιον καὶ βοῦν ἀπολώλεκα, καὶ μίαν αἶγα,
ὧν χάριν εἴληφας μισθάριον, Μενέκλεις.
οὔτε δέ μοι κοινόν τι πρὸς Ὀθρυάδαν γεγένηται,
οὔτ' ἀπάγω κλέπτας τοὺς ἀπὸ Θερμοπυλῶν·
ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν· ὥστε τί ποιεῖ
ἐνθάδε μοι Ξέρξης καὶ Λακεδαιμόνιοι;
πλὴν κἀμοῦ μνήσθητι νόμου χάριν, ἢ μέγα κράξω·
„Ἄλλα λέγει Μενεκλῆς, ἄλλα τὸ χοιρίδιον.“

V. 3. Fort. αὐτὰς· μελετῶν οὐ παύεται οὕτος. Nr. 140. V. 1. ταίταις ταῖς et ἀοιδομάχαις. P. V. 3. πίν. Plan.

142. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πολλοῦ δεῖ, καὶ σφίν, καὶ τρὶς παρ' ἕκαστα δι-
καστὰ
ἄνδρες, καὶ λέγε δὴ τὸν νόμον ἐνθάδε
μοι.
καὶ ταυτί, καὶ μῶν, καὶ τετταράκοντα, καὶ
ἅττα
σκεψάμενος, καί τοι νὴ Δία, καὶ μὰ Δία,
ῥήτωρ ἐστὶ Κρίτων, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει·
προσθήσει δ' αὐτοῖς γρῦ, φαθί, καὶ μὲν ἔτι.

143. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ δέχεται Μάρκον τὸν ῥήτορα νεκρὸν ὁ Πλούτων,
εἰπών· ἀρκείτω Κέρβερος ὧδε κύων.
εἰ δ' ἐθέλεις πάντως, Ἰξίονι καὶ Μελίτωνι
τῷ μελοποιητῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτα.
οὐδὲν γὰρ σοῦ χεῖρον ἔχω κακόν, ἄχρις ἂν ἐλθὼν
ὧδε σολοικίζῃ Ῥοῦφος ὁ γραμματικός.

144. ΚΕΡΕΑΛΙΟΥ.

Οὐ τὸ λέγειν παράσημα καὶ Ἀττικὰ ῥήματα πέντε,
εὐζήλως ἐστὶν καὶ φρονίμως μελετᾶν.
οὐδὲ γὰρ εἰ κάρκαιρε, καὶ εἰ κοναβεῖ, τό τε
σίζει,
καὶ κελάρυζε λέγεις, εὐθὺς Ὅμηρος ἔσῃ.

Nr. 142. V. 3. ταύτῃ. P. Nr. 144. V. 3. κάρκερε. P.

νοῦν ὑποκεῖσθαι δεῖ τοῖς γράμμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν
εἶναι κοινοτέραν, ὥστε νοεῖν ἃ λέγεις.

115. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰκὼν ἡ Σέξτου μελετᾷ· Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
ῥήτωρ ἦν εἰκών· ὁ δὲ ῥήτωρ εἰκόνος εἰκών.

146. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ἑπτὰ σολοικισμοὺς Φλάκκῳ τῷ ῥήτορι δῶρον
πέμψας, ἀντέλαβον πεντάκις διακοσίους·
καί, νῦν μέν, φησίν, τούτους ἀριθμῷ σοι ἔπεμψα,
[℣] τοῦ λοιποῦ δὲ μέτρῳ, πρὸς Κύπρον ἐρχόμενος.

147. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ῥήτωρ ἐξαπίνης Ἀσιατικός. οὐδὲν ἄπιστον.
καὶ τοῦτ' ἐν Θήβαις νῦν γέγονεν τὸ τέρας.

118. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Μηδὲ λαλῶν, πρώην ἐσολοίκισε Φλάκκος ὁ ῥήτωρ,
καὶ μέλλων χαίνειν, εὐθὺς ἐβαρβάρισεν.

V. 5. πράγμασι. P. V. 6. ὥς γε. P. Nr. 145. V. 2. Fort. ῥήτωρ ἦ γ' εἰκών. Nr. 146. V. 2. πέντε διακοσίους. quaedam edd. Plan.

καὶ τῇ χειρὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζει διανεύων.
κἀγὼ δ' αὐτὸν ἰδών, τὸ στόμα μου δέδεται.

149. ΑΔΗΛΟΝ.

Αὐτὸν ὁρῶ σέ, Μέδον, τὸν ῥήτορα. φεῦ, τί τὸ θαῦμα;
στειλάμενος σιγᾷς. οὐδὲν ὁμοιότερον.

150. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ἀρκαδικὸν πῖλον κατ' ἐνύπνιον Ἀρκάδι δῶρον
Ἑρμείῃ ῥήτωρ θῆκεν Ἀθηναγόρας.
εἰ μὲν καὶ ῥήτωρ κατ' ἐνύπνιον, οἴσομεν Ἑρμῇ,
εἰ δ' ὕπαρ, ἀρκείτω· Θῆκεν Ἀθηναγόρας.

151. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ῥήτορος ἆδ' εἰκών· ὁ δὲ ῥήτωρ, ῥήτορος εἰκών.
καὶ πῶς; οὐ λαλέει. οὐδὲν ὁμοιότερον.

152. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Εἰ βούλει τὸν παῖδα διδάξαι ῥήτορα, Παῦλε,
ὡς οὗτοι πάντες, γράμματα μὴ μαθέτω.

Nr. 151. V. 1. εἰκόνος εἰκών. Bz.

153. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Εἶναι μὲν Κυνικόν σε, Μενέστρατε, κἀνυπόδητον,
καὶ ῥιγοῦν, οὐδεὶς ἀντιλέγει καθόλου.
ἂν δὲ παραρπάζῃς ἄρτους καὶ κλάσματ᾽ ἀναιδῶς,
κἀγὼ ῥάβδον ἔχω, καὶ σὲ λέγουσι Κύνα.

154. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πᾶς ὃς ἂν ᾖ πτωχὸς καὶ ἀγράμματος, οὐκέτ᾽ ἀλήθει,
ὡς τὸ πρίν, οὐδ᾽ αἴρει φορτία μισθαρίου·
ἀλλὰ τρέφει πώγωνα, καὶ ἐκ τριόδου ξύλον ἄρας
τῆς ἀρετῆς εἶναι φησὶν ὁ πρωτοκύων.
Ἑρμοδότου τόδε δόγμα τὸ πάνσοφον· εἴ τις ἀχαλκεῖ,
μηκέτι πεινάτω, θεὶς τὸ χιτωνάριον.

155. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὗτος ὁ τῆς ἀρετῆς ἀδάμας βαρύς, οὗτος ὁ πάντῃ
πᾶσιν ἐπιπλήσσων, οὗτος ὁ ῥιγομάχος,
καὶ πώγωνα τρέφων, ἐάλω· τί γάρ; ἀπρεπὲς εἰπεῖν·
ἀλλ᾽ ἐάλω ποιῶν ἔργα κακοστομάχων.

156. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Οἴει τὸν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι,
καὶ διὰ τοῦτο τρέφεις, φίλτατε, μυιοσόβην.

Nr. 155. V. 2. ῥιγομάχας. Br. V. 4. Fort. κακοστομάτων.

[Γ] κεῖρον ἐμοὶ πεισθεὶς ταχέως· οὗτος γὰρ ὁ πώγων
φθειρῶν ποιητής, οὐχὶ φρενῶν γέγονεν.

157. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὦ γαθέ, καὶ μῶν οὖν, καὶ ποῖ δὴ καὶ πόθεν, ὦ τάν,
καὶ θαμά, καὶ φέρε δή, καὶ κομιδῆ, καὶ ἴθι,
καὶ στόλιον, μάλιον, πωγώνιον, ὦμιον ἔξω,
ἐκ τούτων ἡ νῦν εὐδοκιμεῖ σοφία.

158. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Αἰάζει πήρη τε, καὶ Ἡράκλειον ἄριστον,
βριθὺ Σινωπίτου Διογένευς ῥόπαλον,
καὶ τὸ χύδην ῥυπόεντι πίνῳ πεπαλαγμένον ἔσθος
διπλάδιον, κρυερῶν ἀντίπαλον νιφάδων,
ὅττι τεοῖς ὤμοισι μιαίνεται· ἦ γὰρ ὁ μέν που
οὐράνιος, σὺ δ' ἔφυς οὐν σποδιῇσι κύων.
ἀλλὰ μέθες, μέθες ὅπλα τὰ μὴ σέθεν. ἄλλο λεόντων,
ἄλλο γενειητῶν ἔργον ὄρωρε τράγων.

159. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Τῷ πατρί μου τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόγηρων
πάντες ἐμαντεύσανθ' ὡς ἀφ' ἑνὸς στόματος·

Nr. 156. V. 3. κείρων. P. Nr. 158. V. 2. σινωπείου διογένους. P. V. 6. οὖν. P.

ἀλλ' Ἑρμοκλείδης αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον·
εἶπε δ', ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπτόμεθα.

160. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πάντες ὅσοι τὸν Ἄρην καὶ τὸν Κρόνον ὡροθετοῦσιν,
ἄξιοί εἰσι τυχεῖν πάντες ἑνὸς τυπάνου.
ὄψομαι οὐ μακρὰν αὐτοὺς τυχὸν εἰδότας ὄντως
καὶ τί ποεῖ ταῦρος, καὶ τί λέων δύναται.

161. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὄλυμπον Ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πύκτης,
εἰ μέλλει γηρᾶν βουλόμενος προμαθεῖν.
κἀκεῖνος, ναί, φησίν, ἐὰν ἤδη καταλύσῃς·
ἂν δέ γε πυκτεύῃς, ὡροθετεῖ σε Κρόνος.

162. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Εἰς Ῥόδον εἰ πλεύσει τις Ὀλυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν
τὸν μάντιν, καὶ πῶς πλεύσεται ἀσφαλέως.
χὠ μάντις, πρῶτον μέν, ἔφη, καινὴν ἔχε τὴν ναῦν,
καὶ μὴ χειμῶνος, τοῦ δὲ θέρους ἀνάγου.
τοῦτο γὰρ ἂν ποιῇς, ἥξεις κἀκεῖσε καὶ ὧδε,
ἂν μὴ πειρατὴς ἐν πελάγει σε λάβῃ.

Nr. 161. V. 3. ἐάν γ' ἤδη. Herm. Nr. 162. V. 6. σε βάλῃ. P.

[Ρ] 163. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὄλυμπον Ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστής,
καὶ πένταθλος Ὕλας, καὶ σταδιεὺς Μενεκλῆς,
τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
γνῶναι· κἀκεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδών,
πάντες, ἔφη, νικᾶτε, μόνον μή τις σὲ παρέλθῃ,
καὶ σὲ καταστρέψῃ, καὶ σὲ παρατροχάσῃ.

164. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἶπεν ἐληλυθέναι τὸ πεπρωμένον, αὐτὸς ἑαυτοῦ
τὴν γένεσιν διαθεὶς Ἄυλος ὁ ἀστρολόγος,
καὶ ζήσειν ὥρας ἔτι τέσσαρας· ὡς δὲ παρῆλθεν
εἰς πέμπτην, καὶ ζῆν εἰδότα μηδὲν ἔδει,
αἰσχυνθεὶς Πετόσιριν ἀπήγξατο· καὶ μετέωρος
θνήσκει μέν, θνήσκει δ' οὐδὲν ἐπιστώμενος.

165. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ γλίχωνι Κρίτων ὁ φιλάργυρος, ἀλλὰ διχάλκῳ
αὐτὸν ἀποσφραίνει, θλιβομένου στομάχου.

Nr. 163. V. 6. *καταστέψῃ*. P. Nr. 164. V. 4. *ἡ πέμπτη*. Plan. Nr. 165. V. 1. *γλίχωνι*. P.

166. ΑΔΗΛΟΝ.

Πλουτεῖν φασί σε πάντες, ἐγὼ δέ σέ φημι πένεσθαι.
χρῆσις γὰρ πλούτου μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
ἂν μετέχῃς αὐτῶν σύ, σὰ γίγνεται· ἂν δὲ φυλάττῃς
πληρονόμους, ἀπὸ νῦν γίγνεται ἀλλότρια.

167. ΠΩΛΛΙΑΝΟΥ.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς οὐδὲν ἔχεις, μάθε· πάντα δανείζεις.
οὕτως οὐδὲν ἔχεις αὐτός, ἵν' ἄλλος ἔχῃ.

168. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ψηφίζεις, κακόδαιμον· ὁ δὲ χρόνος, ὡς τόκον, οὕτω
καὶ πολιὸν τίκτει γῆρας ἐπερχόμενος·
κοὔτε πιών, οὔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γνούς ποτ' ἐρωμένιον,
τεθνήξῃ, πλουτοῦσαν ἀφεὶς μεγάλην διαθήκην,
ἐκ πολλῶν ὀβολὸν μοῦνον ἐνεγκάμενος.

169. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἐχθὲς ἀπάγχεσθαι μέλλων Λίναρχος ὁ φείδων,
Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.
ἓξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ σχοινίον, ἀλλ' ἐδυσώνει,
εὔωνον ζητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον.

Nr. 169. V. 1. ὀφείλων. P. V. 4. ἴσος. P.

τοῦτο φιλαργυρίας δεινῆς ὅρος, ὅς γ' ἀποθνήσκων,
Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.

[P] 170. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Δακρύει Φείδων ὁ φιλάργυρος, οὐχ ὅτι θνήσκει,
ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίατο.
τοῦτ' αὐτῷ χαρίσασθε, καί, ὡς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
τῶν πολλῶν τεκνίων ἔν τι προσεμβάλετε.

171. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Θνήσκων Ἑρμοκράτης ὁ φιλάργυρος, ἐν διαθήκαις
αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.
ψηφίζων δ' ἀνέκειτο, πόσον δώσει διεγερθεὶς
ἰητροῖς μισθοῦ, καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ·
ὡς δ' εὗρε πλείω δραχμὴν μίαν, ἣν διασωθῇ,
λυσιτελεῖ θνήσκειν, εἶπε, καὶ ἐξετάθη.
κεῖτο δὲ οὐδὲν ἔχων ὀβολοῦ πλέον· οἱ δὲ τὰ κείνου
* * * * *

172. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Γεννηθὲν τέκνον κατεπόντισεν Αὔλος ὁ κνιπός,
ψηφίζων αὐτοῦ σωζομένου δαπάνας.

V. 5. ὅς κ' ἀπ. P. Nr. 171. V. 2. ἔγραψε. P. V. 3. δ' om. P. V. 4. μισθόν. Br. V. 6. λυσιτελῆ. P. V. 7. δέ γ' οὐδέν. Plan. — Post h. v. in nonnullis Plan. editt. versus legitur: χρήματα κληρονόμοι ἥρπασαν ἀσπασίως.

166. ΑΔΗΛΟΝ.

Πλουτεῖν φασί σε πάντες, ἐγὼ δέ σέ φημι πένεσθαι.
χρῆσις γὰρ πλούτου μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
ἂν μετέχῃς αὐτῶν σύ, σὰ γίγνεται· ἂν δὲ φυλάττῃς
πληρονόμος, ἀπὸ νῦν γίγνεται ἀλλότρια.

167. ΠΩΛΛΙΑΝΟΥ.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς οὐδὲν ἔχεις, μάθε· πάντα δανείζεις.
οὕτως οὐδὲν ἔχεις αὐτός, ἵν' ἄλλος ἔχῃ.

168. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ψηφίζεις, κακόδαιμον· ὁ δὲ χρόνος, ὡς τόκον, οὕτω
καὶ πολιὸν τίκτει γῆρας ἐπερχόμενος·
κοὔτε πιών, οὔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γνούς ποτ' ἐρωμένιον,
τεθνήξῃ, πλουτοῦσαν ἀφεὶς μεγάλην διαθήκην,
ἐκ πολλῶν ὀβολὸν μοῦνον ἐνεγκάμενος.

169. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἐχθὲς ἀπάγχεσθαι μέλλων Λίναρχος ὁ φείδων,
Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.
ἓξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ σχοινίον, ἀλλ' ἐδυσώνει,
εὔωνον ζητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον.

Nr. 169. V. 1. ὀφείλων. P. V. 4. ἴσος. P.

τοῦτο φιλαργυρίας δεινῆς ὅρος, ὅς γ' ἀποθνήσκων,
Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.

[P] 170. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Δακρύει Φείδων ὁ φιλάργυρος, οὐχ ὅτι θνήσκει,
ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίατο.
τοῦτ' αὐτῷ χαρίσασθε, καί, ὡς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
τῶν πολλῶν τεκνίων ἕν τι προσεμβάλετε.

171. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Θνήσκων Ἑρμοκράτης ὁ φιλάργυρος, ἐν διαθήκαις
αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.
ψηφίζων δ' ἀνέκειτο, πόσον δώσει διεγερθεὶς
ἰητροῖς μισθοῦ, καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ·
ὡς δ' εὗρε πλείω δραχμὴν μίαν, ἣν διασωθῇ,
λυσιτελεῖ θνήσκειν, εἶπε, καὶ ἐξετάθη.
κεῖτο δὲ οὐδὲν ἔχων ὀβολοῦ πλέον· οἱ δὲ τὰ κείνου
* * * * *

172. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Γεννηθὲν τέκνον κατεπόντισεν Ἄυλος ὁ κνιπός,
ψηφίζων αὐτοῦ σωζομένου δαπάνας.

V. 5. ὅς κ' ἀπ. P. Nr. 171. V. 2. ἔγραψε. P. V. 3. δ' om. P. V. 4. μισθόν. Br. V. 6. λυσιτελῆ. P. V. 7. δέ γ' οὐδέν. Plan. — Post h. v. in nonnullis Plan. editt. versus legitur: χρήματα κληρονόμοι ἥρπασαν ἀσπασίως.

173. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εἰ τὸ μὲν ἐκδεδάνεικας, ὃ δ' ἄρτι δίδως, ὃ δὲ μέλλεις,
οὐδέ ποτ' εἶ τοῦ σοῦ κύριος ἀργυρίου.

174. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Τὰν ἀναδυομέναν ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσας
Κύπριν ὅλην χρυσῆν ἐχθὲς ἔκλεψε Λίων·
καὶ χερὶ προσκατέσυρεν ὁλοσφύρητον Ἄδωνιν,
καὶ τὸ παρεστηκὸς μικρὸν Ἐρωτάριον.
αὐτοὶ νῦν ἐρέουσιν ὅσοι ποτὲ φῶρες ἄριστοι·
οὐκέτι σοὶ χειρῶν εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

175. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἔκλεψεν, ὃν ὁρκίζεσθαι ἔμελλεν
Εὐτυχίδης, εἰπών· οὐ δύναμαί σ' ὀμόσαι.

176. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸν πτανὸν Ἑρμᾶν, τὸν θεῶν ὑπηρέταν,
τὸν Ἀρκάδων ἄνακτα, τὸν βοηλάταν,
ἑστῶτα τῶνδε γυμνασίων ἐπίσκοπον,
ὁ νυκτικλέπτας Αὔλος εἶπε βαστάσας·
πολλοὶ μαθηταὶ κρείσσονες διδασκάλων.

Nr. 174. V. 5. αὐτοὶ τοίνυν. P. ἄριστα. Ib. Nr. 176. V. 1. τῶν θεῶν. P. V. 2. τῶν Ἀρ. P. V. 4. νικτοκλέπτης. Plan.

177. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸν τῶν κλεπτόντων μανύτορα Φοῖβον ἔκλεψεν
Εὐτυχίδης, εἰπών· μὴ πάνυ πολλὰ λάλει,
[P] σύγκρινον δὲ τέχνην τέχνῃ, καὶ χείρεσι χρημιούς,
καὶ μάντιν κλέπτῃ, καὶ θεὸν Εὐτυχίδῃ·
τῶν δ' ἀχαλινώτων στομάτων χάριν αὐτίκα πραθείς,
τοῖς ὠνησαμένοις πᾶν ὃ θέλεις με λέγε.

178. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μή σε Περικλῆς
ὁ κλέπτης αὐταῖς βουσὶ συνεξελάσῃ.

179. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ πόδας εἶχε Λίων οἵας χέρας, οὐκέτ' ἂν Ἑρμῆς
πτηνὸς ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ Λίων ἐκρίθη.

180. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Εἰδοὺς οὐ κρίνει Πολέμων, νώναις κατακρίνει·
κἂν δῷς, κἂν μὴ δῷς, ἔστιν ἀεὶ Πολέμων.

181. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἤδειμεν, Πολέμων, Ἀντώνιον ὄντα σε πάντες·
ἐξαπίνης τρία σοι γράμματα πῶς ἔλιπεν;

Nr. 180. V. 1. Fort. Εἰδοῖς c. Huschkio.

182. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

ΧΟΙΡΙ μέν, οὐκ ἼΙΔΙΟΝ δέ με θύετε· καί με καλεῖτε
ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ, φανερῶς εἰδότες οὐκ ἴδιον.

183. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὴν γένεσιν λυποῦντα μαθὼν Κρόνον Ἡλιόδωρος,
νύκτωρ ἐκ ναοῦ χρύσεον ἦρε Κρόνον,
τίς πρῶτος κακοποιὸς ἐλήλυθε πείρασον, εἰπών,
δέσποτα, καὶ γνώσῃ, τίς τίνος ἐστὶ Κρόνος·
ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἐῷ κακὸν ἤπατι τεύχει·
εὑρών μοι τιμήν, πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

184. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐκ τῶν Ἑσπερίδων τῶν τοῦ Διὸς ἦρε Μενίσκος,
ὡς τὸ πρὶν Ἡρακλῆς, χρύσεα μῆλα τρία.
καὶ τί γάρ; ὡς ἐάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θέαμα,
ὡς τὸ πρὶν Ἡρακλῆς ζῶν καταχαιόμενος.

185. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἑλλήνων ἀπέλυε πόλιν ποτέ, δέσποτα Καῖσαρ,
εἰσελθὼν ᾄσαι Ναύπλιον Ἡγέλοχος·
Ναύπλιος Ἑλλήνεσσιν ἀεὶ κακόν· ἢ μέγα κῦμα
* * * ἢ μιθαρῳδὸν ἔχων.

Nr. 185. V. 1. Fort. ἐπέμενε.

186. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Νυκτικόραξ ᾄδει θανατηφόρον· ἀλλ' ὅταν ᾄσῃ
Δημόφιλος, θνήσκει καὐτὸς ὁ νυκτικόραξ.

187. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Σιμύλος ὁ ψάλτης τοὺς γείτονας ἔκτανε πάντας,
νυκτὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἑνὸς Ὠριγένους.
[P] κωφὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐθήκατο· τοὔνεκεν αὐτῷ
ζωὴν ἀντ' ἀκοῆς δῶκε περισσοτέρην.

188. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Νικήτης ᾀδων τῶν ᾠδῶν ἐστιν Ἀπόλλων·
ἂν δὲ ἰατρεύῃ, τῶν θεραπευομένων.

189. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Πέντ' ὀβολῶν πέπρακεν Ἀπολλοφάνης ὁ τραγῳδὸς
πέντε θεῶν σκευήν, Ἡρακλέους ῥόπαλον,
Τισιφόνης τὰ φόβητρα, Ποσειδῶνος τριόδοντα,
ὅπλον Ἀθηναίης, Ἀρτέμιδος φαρέτρην.
οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι ἐξεδύθησαν
εἰς βραχὺ σιταρίου κέρμα καὶ οἰναρίου.

190. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸν δασὺν Ἑρμογένην ζητεῖ πόθεν ἄρξεθ' ὁ κουρεὺς
κείρειν τὴν κεφαλήν, ὄνθ' ὅλον ὡς κεφαλήν.

Nr. 186. V. 2. καὶ αὐτος. Nr. 188. V. 1. ἀϊδων. P. ωτῶν. Br.

191. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μιαιφόνε, παύεο κουρεῦ
τέμνων, οὐ γὰρ ἔχεις οὐκέτι. ποῦ με τεμεῖς.
ἀλλ' ἤδη μεταβὰς ἐπὶ τοὺς μύας, ἢ τὰ κάτωθεν
τῶν γονάτων, οὕτω τέμνε με, καὶ παρέχω.
νῦν μὲν γὰρ μυιῶν ὁ τόπος γέμει· ἢν δ' ἐπιμείνῃς,
ὄψει καὶ γυπῶν ἔθνεα καὶ κοράκων.

192. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Μακροτέρῳ σταυρῷ σταυρούμενον ἄλλον ἑαυτοῦ
ὁ φθονερὸς Λιοφῶν ἐγγὺς ἰδὼν ἐτάκη.

193. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστος, ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.

194. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Πανὶ φιλοσπήλυγγι, καὶ οὐρεοφοιτάσι Νύμφαις,
καὶ Σατύροις, ἱεραῖς τ' ἔνδον Ἁμαδρυάσιν,
σὺν κυσὶ καὶ λόγχαις συοφόντισι Μάρκος * * *
μηδὲν ἑλών, αὐτὸς τοὺς κύνας ἐκρέμασεν.

Nr. 193. V. 1. κάκιστον. Plan. ἐν ἑαυτῷ. P. Nr. 194. V. 4. αὐτούς. Br.

195. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Γάλλον Ἀρισταγόρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλόπλους
Τημενίδας ὁ καμὼν πολλὰ διῆλθον ἐγώ.
χὠ μὲν τιμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν
Ὑρνηθὼ κροτάλων εἷς ψόφος ἐξέβαλεν.
εἰς πῦρ ἠρώων ἴτε πρῆξιες· ἐν γὰρ ἀμούσοις
καὶ κόρυδος κύκνου φθέγξετ' ἀοιδότερον.

196. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Ῥύγχος ἔχουσα Βιτὼ τριπιθήκινον, οἷον ἰδοῦσαν
τὴν Ἑκάτην [αὐτὴν] οἶομ' ἀπαγχονίσαι,
[P] εἰμί, λέγει, σώφρων, Λουκίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.
αἰδεῖται γὰρ ἴσως, παρθένος εἰμί, λέγειν.
ὃς δὲ λέγει μισεῖν με, κακὸν τοιοῦτο γαμήσας,
τῆς αὐτῆς σχοίη τέκνα σαοφροσύνης.

197. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἤθελε ΔΡΙΜΥΣ ἄγαν τὸ πρόσθ' Ἱερώνυμος εἶναι·
νῦν δὲ τὸ ΔΡΙ μὲν ἔχει, ΛΟΣ δὲ τὸ ΜΥΣ γέγονεν.

198. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Ἑρμοκράτης τᾶς ῥινός· ἐπεὶ τὰν ῥῖνα λέγοντες
Ἑρμοκράτους, μικροῖς μακρὰ χαριζόμεθα.

Nr. 195. V. 5. ὁ πολὺς πόνος. P. alio loco. Nr. 196. V. 2. αὐτήν. om. P. V. 5. εἰ δὲ λέγεις μισεῖ. P. τοιοῦτον. Ib.

199. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Ἰχθὺν ὁ γρυπὸς Σωσίπτολις οὐκ ἀγοράζει,
προῖκα δ' ἔχει πολλὴν ἐξ ἁλὸς εὐβοσίην,
οὐ λίνον, οὐ κάλαμον προσάγων, τῇ ῥινὶ δὲ προσθεὶς
ἄγκιστρον', σύρει πάντα τὰ νηχόμενα.

200. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο, πολλὰ δ' ἐμόχθει
ἐκ θυρίδος ζητῶν αὐτὸν ὑπερχαλάσαι.
ἰκρία συμπήξας οὐκ ἔφθανεν· ὀψὲ δ' ἐπιγνούς,
τὴν ῥῖν' Ἀντιμάχου κλίμακα θεὶς ἔφυγεν.

201. ΑΜΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἀντιπάτραν γυμνὴν εἴ τις Πάρθοισιν ἔδειξεν,
ἔκτοθεν ἂν στηλῶν Ἡρακλέους ἔφυγον.

202. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὴν γραῦν ἐκκομίσας, φρονίμως πάνυ Μόσχος ἔγημε
παρθένον· ἡ φερνὴ δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
ἄξιον αἰνῆσαι Μύσχου φρένας, ὃς μόνος οἶδε,
καὶ τίνα δεῖ κινεῖν, καὶ τίνα κληρονομεῖν.

Nr. 200. V. 2. Fort. *ὑπεκχαλάσαι*. cum Scalig. Nr. 202. V. 3. *ὠνῆσαι*. P. V. 4. *τίνα δή*. P.

203. ΑΛΛΟ.

Ἡ ῥὶς Κάστορός ἐστιν, ὅταν σκάπτῃ τι, δίκελλα·
σάλπιγξ δ', ἂν ῥέγχῃ· τῇ δὲ τρύγῃ, δρέπανον·
ἐν πλοίοις ἄγκυρα· κατασπείροντι δ', ἄροτρον·
ἄγκιστρον ναύταις· ὀψοφάγοις κρεάγρα·
ναυπηγοῖς σχένδυλα· γεωργοῖς δὲ πρασόκουρον·
τέκτοσιν ἀξίνη· τοῖς δὲ πυλῶσι κόραξ.
οὕτως εὐχρήστου σκεύους Κάστωρ τετύχηκε,
ῥῖνα φέρων πάσης ἄρμενον ἐργασίης.

204. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ῥήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἐτεθήπεα, ῥυγχελέφαντα,
χείλεσι λιτραίοις φθόγγον ἱέντα φόνον.

[P] 205. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως, Διονύσιε, λείψανον Αὔλῳ
Εὐτυχίδης δειπνῶν, ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω·
καὶ νῦν Εὐτυχίδης μὲν ἔχει μέγα δεῖπνον ἐν οἴκῳ,
μὴ κληθεὶς δ' Αὖλος ξηροφαγεῖ καθίσας.

206. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὕτω σοι πέψαι, Διονύσιε, ταῦτα γένοιτο
πάντα· νόμου δὲ χάριν, δός τι καὶ ὧδε φαγεῖν·

Nr. 203. ηρα in titulo. V. 2. σάλπιγ δ' ἄν. P. V. 4. ἄγκιστρον γριπεῖ. Br. V. 5. κενδυλα. P. Nr. 204. V. 2. ζύντα. P. Nr. 206. V. 1. πέμψαι. P.

κἀγὼ κέκλημαι, κἀμοὶ παρέθηκέ τι τούτων
γεύσασθαι Πόπλιος, κἀμὸν ἔπεστι μέρος.
εἰ μὴ λεπτὸν ἰδὼν με δοκεῖς κατακεῖσθαι ἄρωστον,
εἶθ' οὕτως τηρεῖς, μή σε λαθὼν τι φάγω.

207. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ τρώγεις ὅσα πέντε λύκοι, Γάμε, καὶ τὰ περισσά,
οὐ τὰ σά, τῶν δὲ πέριξ, πάντα δίδως ὀπίσω.
πλὴν μετὰ τοῦ κοφίνου τοῦ πρὸς πόδας αὔριον ἔρχου,
πρίσματα, καὶ σπόγγον, καὶ σαρὸν εὐύὺς ἔχων.

208. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἦν βραδὺς Εὐτυχίδας σταδιοδρόμος, ἀλλ' ἐπὶ δεῖπνον
ἔτρεχεν, ὥστε λέγειν· Εὐτυχίδας πέταται.

209. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

εἰς παροριστάς.

Κἂν μέχρις Ἡρακλέους στηλῶν ἔλθῃς παρορίζων,
γῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένει,
κείσῃ δ' Ἴρῳ ὅμοιος, ἔχων ὀβολοῦ πλέον οὐδέν,
εἰς τὴν οὐκέτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

V. 6. λαθόντι. P. Nr. 209. V. 3. ἰρί. P. in marg. ὁμοίως ἔχων ὀβολοῦ. Ib.

210. ΛΟΥΚΙΑΛΟΥ.

Ἄνθρακα καὶ δάφνην παραβύεται ὁ στρατιώτης
Αὖλος, ἀποσφίγξας μήλινα λωμάτια.
φρίσσει καὶ τὸ μάτην ἴδιον ξίφος. ἦν δέ ποτ' εἴπῃς,
ἔρχονθ', ἐξαπίνης ὕπτιος ἐκτέταται.
οὐδενὶ δ' οὐ Πολέμωνι προσέρχεται, οὐ Στρατοκλείδῃ·
ἀλλὰ φίλῳ χρῆται πάντοτε Λυσιμάχῳ.

211. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Γραπτὴν ἐν τοίχῳ Καλπούρνιος ὁ στρατιώτης,
ὡς ἔθος ἐστίν, ἰδὼν τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην,
ἄσφυκτος καὶ χλωρὸς ὁ θούριος ἐξετανύσθη,
ζωγρεῖτε, κράξας, Τρῶες ἀρηΐφιλοι.
[P] καὶ μὴ τέτρωται κατεμάνθανε, καὶ μόλις ἔγνω
ζῆν, ὅτε τοῖς τοίχοις ὡμολόγησε λύτρα.

212. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

* * * * * *

ἀλλὰ σύ μοι προφέρεις τέκνιον ἀλλότριον,
τὴν προτομὴν αὐτῷ περιθεὶς κυνός· ὥστε με * καλεῖν,
πῶς μοι Ζωπυρίων ἐξ Ἑκάβης γέγονεν;
καὶ πέρας ἐξ δραχμῶν Ἐρασίστρατος ὁ κρεοπώλης
ἐκ τῶν Ἰσικίων υἱὸν Ἄνουβιν ἔχω.

Nr. 210. V. 6. λισιμάχω. P. Nr. 211. V. 5. κεἰ μή. Br. Nr. 212. V. 3. Fort. με κάμνειν. V. 6. τῶν ισίων. P.

213. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Εἰκόνα Μηνοδότου γράψας Διόδωρος ἔθηκεν,
πλὴν τοῦ Μηνοδότου πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

214. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Γράψας Δευκαλίωνα, Μενέστρατε, καὶ Φαέθοντα,
ζητεῖς τίς τούτων ἄξιός ἐστι τίνος.
τοῖς ἰδίοις αὐτοὺς τιμήσομεν. ἄξιος ὄντως
ἐστὶ πυρὸς Φαέθων, Δευκαλίων δ' ὕδατος.

215. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὔτυχος υἱούς,
οὐδ' ἀπὸ τῶν τέκνων οὐδὲν ὅμοιον ἔχει.

216. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀκούσατε· θαῦμα γὰρ ὑμῖν
καινὸν ἀπαγγέλλω· πλὴν μεγάλαι Νεμέσεις.
τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀνεύρομεν ἄλλο γένος τι,
τῶν ἑτεροζήλων. ἤλπισα τοῦτ' ἂν ἐγώ;
ἤλπισα τοῦτο, Κράτιππε· μανήσομαι, εἰ λύκος εἶναι
πᾶσι λέγων, ἐφάνης ἐξαπίνης ἔριφος.

217. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Φεύγων τὴν ὑπόνοιαν Ἀπολλοφάνης ἐγάμησεν,
καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,

αὔριον εὐθύ, λέγων, ἔξω τέκνον. εἶτα προῆλθεν
αὔριον, ἀντὶ τέκνου τὴν ὑπόνοιαν ἔχων.

218. ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

Χοίριλος Ἀντιμάχου πολὺ λείπεται· ἀλλ' ἐπὶ πᾶσιν
Χοίριλον Εὐφορίων εἶχε διὰ στόματος,
καὶ κατάγλωσσ' ἐπόει τὰ ποήματα, καὶ τὰ φίλητρα
ἀτρεκέως ἤδει· καὶ γὰρ Ὁμηρικὸς ἦν.

219. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐ προσέχω, καίτοι πιστοί τινες. ἀλλὰ μεταξύ,
πρὸς Διός, εἴ με φιλεῖς, Πάμφιλε, μή με φίλει.

220. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀλφειοῦ στόμα φεῦγε· φιλεῖ κόλπους Ἀρεθούσης,
πρηνὴς ἐμπίπτων ἁλμυρὸν ἐς πέλαγος.

[P] 221. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Οὐχ ὅτι τὸν κάλαμον λείχεις, διὰ τοῦτό σε μισῶ,
ἀλλ' ὅτι τοῦτο ποιεῖς, καὶ δίχα τοῦ καλάμου.

222. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

ΧΕΙΛΩΝ καὶ ΛΕΙΧΩΝ ἴσα γράμματα. ἐς τι δὲ τοῦτο;
ΛΕΙΧΕΙ γὰρ ΧΕΙΛΩΝ, κἂν ἴσα, κἂν ἄνισα.

Nr. 218. V. 3. τὰ φίλιτρα. P. Fort. κατάγλωττ' cum Brunkio.
Nr. 222. V. 1. χιλων καὶ λίχων. P. ἔστι δέ. Ib. V. 2. λίχει καὶ χίλων. P.

223. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εἰ βινεῖ Φαβορῖνος ἀπιστεῖς· μηκέτ' ἀπίστει·
αὐτός μοι βινεῖν εἶπ' ἰδίῳ στόματι.

224. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἑστηκὸς τὸ Κίμωνος ἰδὼν πέος, εἶφ' ὁ Πρίηπος·
οἴμοι, ὑπὸ θνητοῦ λείπομαι ἀθάνατος.

225. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἡ κλίνη πάσχοντας ἔχει δύο, καὶ δύο δρῶντας,
οὓς σὺ δοκεῖς πάντας τέσσαρας· εἰσὶ δὲ τρεῖς.
ἦν δὲ πύθῃ, πῶς τοῦτο; τὸν ἐν μέσῳ δὶς ἀρίθμει,
κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλευόμενον.

226. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Εἴη σοι κατὰ γῆς κούφη κόνις, οἰκτρὲ Νέαρχε,
ὄφρα σε ῥηϊδίως ἐξερύσωσι κύνες.

227. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
ἢ σύ τι ποιήσεις, σκορπίος ὤν, ἀγαθόν.

Nr. 223. V. 1. *βείνει.* P. V. 2. *βεινειν.* P. Nr. 224. V. 1. *Ἐστυκός.* Br. Nr. 225. V. 3. *τὸ ἐν μέσῳ.* P.

οὔτε γὰρ αὐτὸς ἑκοντὶ ποιεῖς, οὔτ' ἄλλον ἀφίης,
ὡς ἀστὴρ Κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

228. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μητέρα τις, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν
Πωλιανὸς τοὺς τρεῖς, πρῶτος ἀπ' Οἰδίποδος.

229. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὀψέ ποθ' ἡ ποδάγρα τὸν ἑαυτῆς ἄξιον εὗρεν,
ὃν ποδαγρᾷν πρὸ ἐτῶν ἄξιον ἦν ἑκατόν.

230. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μασταύρων ἀφελὼν δύο γράμματα, Μάρκε, τὰ πρῶτα,
ἄξιος εἶ πολλῶν τῶν ὑπολειπομένων.

231. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θηρίον εἶ παρὰ γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα,
ἄξιος εἶ πολλῶν, ὧν παρὰ γράμμα γράφῃ.

232. ΚΑΛΛΙΟΥ ΑΡΓΕΙΟΥ.

Αἰεὶ χρυσίον ἦσθα, Πολύκριτε· νῦν δὲ πεπωκώς,
ἐξαπίνης ἐγένου λυσσομανές τι κακόν.

Nr. 227. V. 3. ἑκὼν τὶ. P. ἀφιεῖς. P. Nr. 230. V. 1. λασταύρων. Br.

αἰεί μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι. οἶνος ἐλέγχει
τὸν τρόπον· οὐκ ἐγένου νῦν κακός, ἀλλ' ἐφάνης.

233. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Φαῖδρος πραγματικός, καὶ ζωγράφος ἦρσε Ῥοῦφος,
τίς θᾶσσον γράψει, καὶ τίς ὁμοιότερον.
[P] ἀλλ' ἐν ὅσῳ Ῥοῦφος τρίβειν τὰ χρώματ' ἔμελλεν,
Φαῖδρος ἔγραψε λαβὼν εἰκονικὴν ἀποχήν.

234. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοὺς πόδας εἰ Κρατερὸς καὶ τὰς χέρας εἶχ' ὁλοκλήρους,
οὐκ ἄρα τὴν κεφαλὴν εἶχε, τοιαῦτα γράφων.

235. ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ.

Καὶ τόδε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί. οὐχ ὁ μέν, ὃς δ' οὔ.
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης δὲ Χίος.

236. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἀνέρες· ἐν δὲ Κίλιξιν
εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

Nr. 234. V. 1. *οὐχ ὅλ.* P. V. 2. *οὐκ ἂν τήν.* P. Nr. 235. V. 2. *Προκλέης Χῖος.* Br. Nr. 236. V. 2. *δὲ Κιν. δὲ Κιν.* P.

237. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

238 ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν ἀεί· ζώνης δὲ τυχόντες,
φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι.
ἦν δ' ἄρα δὶς καὶ τρὶς μεγάλης δράξωνται ἀπήνης,
δὴ τότε γίγνονται φαυλεπιφαυλότατοι.
μή, λίτομαι, βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

239. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Οὔτε Χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακόν, ἡ καθ' Ὅμηρον,
οὐκ ἀγέλη ταύρων, ὡς ὁ λόγος, πυρίπνους,
οὐ Λῆμνος σύμπασα, καὶ Ἅρπυιῶν τὰ περισσά,
οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου ποὺς ἀποσηπόμενος·
ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, Χιμαίρας,
σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

240. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ Δημοστρατίς, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
τοὺς ὀσμησαμένους πνεῖν πεποίηκε τράγους.

Nr. 239. Λουκιανοῦ. Plan. Nr. 240. V. 1. ἀλλὰ καὶ αὐτ. Bl.

241. *ΝΙΚΑΡΧΟΥ.*

Τὸ στόμα χὠ πρωκτὸς ταὐτόν, Θεόδωρε, σοῦ ὄζει,
ὥστε διαγνῶναι τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.
ἢ γράψαι σε ἔδει, ποῖον στόμα, ποῖον ὁ πρωκτός.
*νῦν δὲ λαλοῦντός σου * * * * *

242. *ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.*

Οὐ δύναμαι γνῶναι, πότερον χαίνει Διόδωρος,
ἢ βδέει· ἔχει γὰρ [ἔχις] πνεῦμα κάτω καὶ ἄνω.

243. *ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.*

Λούσασθαι πεπόρευται Ὀνήσιμος εἰς βαλανεῖον
δωδεκάτῃ δύστρου μηνός, ἐπ' Ἀντιφίλου,
[P] *παῖδα λιπὼν οἴκοις ἐπιτίτθιον, ὃν δύο τέκνων*
ἄλλων εὑρήσει λουσάμενος πατέρα.
ἤξειν δ' εἰς ὥρας ἡμῖν γράφει· οἱ βαλανεῖς γὰρ
εἰς τότε τάσσονται τὴν πυρίαν καθελεῖν.

244. *ΑΔΗΛΟΝ.*

Ἠγόρασας χαλκοῦν μιλιάριον, Ἡλιόδωρε,
τοῦ περὶ τὴν Θράκην ψυχρότερον Βορέου.

Nr. 241. V. 2. *φυσικοῖς χαλεπὸν.* Eldick. Nr. 242. V. 1. *χαμαὶ Δ.* P. V. 2. *ἠβδησεν ἔχει γὰρ πνεῦμα καὶ κάτω.* P. Nr. 243. V. 4. *ἄλλον.* P. Nr. 244. *Νικάρχου.* Plan.

μὴ φύσα, μὴ κάμνε· μάτην τὸν καπνὸν ἐγείρεις·
εἰς τὸ θέρος χαλκῆν βαύκαλιν ἠγόρασας.

245. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Οἱ τοῖχοι, Διόφαντε, τὰ κύματα πάντα δέχονται,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων Ὠκεανὸς φέρεται.
δελφίνων δ' ἀγέλαι, καὶ Νηρέος ἀγλαὰ τέκνα
ἐν τῷ πλοίῳ σου νηχόμενα βλέπεται.
ἂν δ' ἀναμείνωμεν, πλεύσει τάχα καί τις ἐν ἡμῖν·
οὐ γὰρ ἔνεστιν ὕδωρ οὐκέτι τῷ πελάγει.

246. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐκ ποίων ἔταμες, Διονύσιε, τὰ ξύλα ταῦτα
λατομιῶν; ποίων τὸ σκάφος ἐστὶ μύλων;
εἰ γὰρ ἐγώ τι νοῶ, μολίβου γένος, οὐ δρυός ἐστιν,
οὐδ' ἐλάτης· μικροῦ ῥιζοβολεῖ τὰ κάτω.
καὶ τυχὸν ἐξαπίνης ἔσομαι λίθος· εἶτα, τὸ χεῖρον,
γράψει μ' ὡς Νιόβην δρᾶμα σαπρὸν Μελίτων.

247. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐς πέλαγος πλέομεν, Διονύσιε, καὶ γεγέμισται
τὸ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.

V. 3. μὴ κάμνε μὴ φύσα μάτην. P. Nr. 245. V. 1. διόφαντες. P. Nr. 246. V. 1. ἔτεμες. P. Nr. 247. V. 1. εἰ π. P.

ἀντλεῖται δ' Ἀδρίας, Τυρρηνικός, Ἰστρικός, Αἴγων.
οὐ πλοῖον, πηγὴ δ' Ὠκεανοῦ ξυλίνη.
ὁπλίζου, Καῖσαρ· Διονύσιος ἄρχεται ἤδη
οὐκέτι ναυκληρεῖν, ἀλλὰ θαλασσοκρατεῖν.

218. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Τὸ σκάφος οὐ βυθὸς εἶλε. πόθεν βυθός; οὐ γὰρ ἔπλωσεν.
οὐδὲ Νότος. πρὸ Νότου δ' ὤλετο καὶ πελάγευς.
ἤδη γάρ μιν ἄπασαν ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσαν
ἤλειφον πεύκης τῇ λιπαρῇ νοτίδι·
πίσσα δ' ὑπερβρασθεῖσα πυρὸς φλογὶ τὴν ἀλὶ πιστὴν
τευχομένην, γαίῃ δεῖξεν ἀπιστοτέρην.

249. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Ἀγρὸν Μηνοφάνης ὠνήσατο, καὶ διὰ λιμὸν
ἐκ δρυὸς ἀλλοτρίας αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.
[P] γῆν δ' αὐτῷ τεθνεῶτι βαλεῖν οὐκ ἔσχον ἄνωθεν,
ἀλλ' ἐτάφη μισθοῦ πρός τινα τῶν ὁμόρων.
εἰ δ' ἔγνω τὸν ἀγρὸν τὸν Μηνοφάνους Ἐπίκουρος,
πάντα γέμειν ἀγρῶν εἶπεν ἄν, οὐκ ἄτομων.

250. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τὸν παχὺν εὖ ἔγραψεν ὁ ζωγράφος. ἀλλ' ἀπόλοιτο,
εἰ δύο μισητοὺς ἀνθ' ἑνὸς ὀψόμεθα.

V. 3. ἀδρείας τυρρηνικόν. P. Nr. 250. V. 1. Fort. εὖ μὲν ἔγραψεν.

251. *ΝΙΚΑΡΧΟΥ.*

Λυχνώφῳ δύχνωφος ἐκρίνετο· καὶ πολὺ μᾶλλον
ἦν ὁ κριτὴς τούτων [τῶν] δύο κωφότερος.
ὧν ὁ μὲν ἀντέλεγεν τὸ ἐνοίκιον αὐτὸν ὀφείλειν
μηνῶν πένθ'· ὁ δ' ἔφη νυκτὸς ἀληλεκέναι.
ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς λέγει· ἐς τί μάχεσθε;
μήτηρ ἔσθ' ὑμῶν· ἀμφότεροι τρέφετε.

252. *ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.*

Εἴ με φιλεῖς, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς, σὺ φιλεῖς με.
εἰ δέ με μὴ μισεῖς, φίλτατε, μή με φίλει.

253. *ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.*

Ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν, Ἄριστον,
ἢ ποίων σε μύλου κόψατο λατομιῶν;
ἦ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσὶ παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης
ὀρχηστής, Νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον·
ὥστε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σύ τι Λητοῖ
ἤρισας· οὐ γὰρ ἂν ἦς αὐτομάτως λίθινος.

254. *ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.*

Πάντα καθ' ἱστορίην ὀρχούμενος, ἓν τὸ μέγιστον
τῶν ἔργων παριδὼν ἠνίασας μεγάλως.

Nr. 251. V. 2. τούτων δύο. P. δὺς δύο. Br.

τὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχούμενος, ὡς λίθος ἔστης,
καὶ πάλιν ὢν Καπανεύς, ἐξαπίνης ἔπεσες.
ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφυῶς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
καὶ ζῶν ἐξῆλθες· τοῦτο παρ' ἱστορίην.

255. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Δάφνην καὶ Νιόβην ὠρχήσατο Μέμφις ὁ σιμός,
ὡς ξύλινος Δάφνην, ὡς λίθινος Νιόβην.

256. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Λούεσθαί σε λέγουσι πολὺν χρόνον, Ἡλιόδωρα,
γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην.
πλὴν ἔγνωκα, τίνος ποιεῖς χάριν· ὡς ὁ παλαιὸς
ἐλπίζεις Πελίας ἑψομένη νεάσαι.

[P] 257. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἑρμογένη τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις
οὐκέτ' ἀνηγέρθη, καὶ περίαμμα φέρων.

258. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τῷ Πίσης μεδέοντι τὸ κράνιον Ἄὔλος ὁ πύκτης,
ἐν καθ' ἓν ἀθροίσας ὀστέον, ἀντίθεται.
σωθεὶς δ' ἐκ Νεμέας, Ζεῦ δέσποτα, σοὶ τάχα θήσει
καὶ τοὺς ἀστραγάλους, τοὺς ἔτι λειπομένους.

Nr. 254. V. 4. ἔπεσε. P.

259. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχεις, Ἐρασίστρατε, ἀλλὰ σαλεῦσαι
οὐ δύνατ' αὐτὸν ὅλης φάρμακα Θεσσαλίης,
ὄντως δούριον ἵππον, ὃν εἰ Φρύγες εἵλκον ἅπαντες
σὺν Δαναοῖς, Σκαιὰς οὐκ ἂν ἐσῆλθε πύλας·
ὃν στήσας ἀνάθημα θεοῦ τινος, εἰ προσέχεις μοι,
τὰς κριθὰς ποίει τοῖς τεκνίοις πτισάνην.

260. ΑΔΗΛΟΝ.

Τοῦτο τὸ Βουλεύειν εἶχες πάλαι. ἀλλὰ τὸ Βῆτα
οὐκ ἐπιγιγνώσκω· Δέλτα γὰρ ἐγράφετο.

261. ΑΔΗΛΟΝ.

Υἱὸς Πατρικίου μάλα κόσμιος, ὃς διὰ Κύπριν
οὐχ ὁσίην ἑτάρους πάντας ἀποστρέφεται.

262. ΑΔΗΛΟΝ.

Αἰθερίην διὰ νύκτα νέοι κατάγουσι Σελήνην
ἠΐθεοι Φαρίης ἄνδιχα τεμνομένην.

263. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Παύλῳ κωμῳδῷ κατ' ὄναρ στὰς εἶπε Μένανδρος·
οὐδὲν ἐγὼ κατὰ σοῦ, καὶ σὺ κακῶς με λέγεις.

Nr. 260. V. 1. τὸ συλεύειν. Br. Nr. 262. V. 2. τεμνομένην. P.

264. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἕρμων,
ἐκ περιωδυνίας αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

265. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀττελάβους ἄγεται στρατός, ἢ κυνομυίας,
ἢ μύας, ἢ ψυλλῶν ἱππικόν, ἢ βατράχων,
Γάϊε, καὶ σὺ φοβοῦ, μὴ καὶ σέ τις ἐγκαταλέξῃ,
ὡς ἂν τῆς τούτων ἄξιον ὄντα μάχης.
εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἄγεται στρατὸς, ἄλλο τι παῖζε·
Ῥωμαίοις οὐδεὶς πρὸς γεράνους πόλεμος.

266. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ψευδὲς ἔσοπτρον ἔχει Δημοσθενίς· εἰ γὰρ ἀληθὲς
ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

267. ΑΔΗΛΟΝ.

Κερκίδος οὐ χρῄζεις ὁ λογιστικός, οὐδὲ μέλει σοι,
καὶ γὰρ ἀβασκάντως ῥῖνα τρίπηχυν ἔχεις.

[P] 268. ΑΛΛΟ.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ Πρόκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χέρα μικροτέρην.

Nr. 265. V. 2. *μυίας.* P. V. 3. *τις καταλέξῃ.* P. Nr. 266. V. 1. *δημοσθένης.* P.

οὐδὲ λέγει Ζεῦ σῶσον, ἐὰν πταρῇ· οὐ γὰρ ἀκούει τῆς ῥινός, πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

269. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ναὸν τοῦ Ἡρακλέους γενόμενον τοῦ ἁγίου Λουκίου.

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνικος Ἡρακλῆς
οὐκ εἰμὶ Λούκιος, ἀλλ' ἀναγκάζουσί με.

270. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ Εὐρίπῳ.

Εἰκόνα σοι, βασιλεῦ κοσμοφθόρε, τήνδε σιδήρου
ἄνθεσαν, ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀτιμοτέρην,
ἀντὶ φόνου, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὀργῆς,
οἷς πάντα φθείρεις ἐκ φιλοχρημοσύνης.

271. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐγγύθι τῆς Σκύλλης χαλεπὴν στήσαντο Χάρυβδιν,
ἄγριον ὠμηστὴν τοῦτον Ἀναστάσιον.
δείδιθι καὶ σύ, Σκύλλα, τεαῖς φρεσί, μὴ σὲ καὶ αὐτὴν
βρώξῃ, χαλκείην δαίμονα κερματίσας.

Nr. 268. V. 4. τὰς ἀκοάς. P. Nr. 269. V. 2. λουκιος. P. Nr. 271. V. 1. ὠμιστήν. P.

223. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εἰ βινεῖ Φαβορῖνος ἀπιστεῖς· μηκέτ' ἀπίστει·
αὐτός μοι βινεῖν εἶπ' ἰδίῳ στόματι.

224. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἑστηκὸς τὸ Κίμωνος ἰδὼν πέος, εἶφ' ὁ Πρίηπος·
οἴμοι, ὑπὸ θνητοῦ λείπομαι ἀθάνατος.

225. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἡ κλίνη πάσχοντας ἔχει δύο, καὶ δύο δρῶντας,
οὓς σὺ δοκεῖς πάντας τέσσαρας· εἰσὶ δὲ τρεῖς.
ἦν δὲ πύθῃ, πῶς τοῦτο; τὸν ἐν μέσῳ δὶς ἀρίθμει,
κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλευόμενον.

226. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Εἴη σοι κατὰ γῆς κούφη κόνις, οἰκτρὲ Νέαρχε,
ὄφρα σε ῥηϊδίως ἐξερύσωσι κύνες.

227. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
ἢ σύ τι ποιήσεις, σκορπίος ὤν, ἀγαθόν.

Nr. 223. V. 1. *βείνει*. P. V. 2. *βεινειν*. P. Nr. 224. V. 1. *Ἐστυκός*. Br. Nr. 225. V. 3. *τὸ ἐν μέσῳ*. P.

οὔτε γὰρ αὐτὸς ἑκοντὶ ποιεῖς, οὔτ' ἄλλον ἀφίης,
ὡς ἀατὴρ Κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

228. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μητέρα τις, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν
Πωλιανὸς τοὺς τρεῖς, πρῶτος ἀπ' Οἰδίποδος.

229. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὀψέ ποθ' ἡ ποδάγρα τὸν ἑαυτῆς ἄξιον εὗρεν,
ὃν ποδαγρᾶν πρὸ ἐτῶν ἄξιον ἦν ἑκατόν.

230. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μασταύρων ἀφελὼν δύο γράμματα, Μάρκε, τὰ πρῶτα,
ἄξιος εἶ πολλῶν τῶν ὑπολειπομένων.

231. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θηρίον εἶ παρὰ γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα,
ἄξιος εἶ πολλῶν, ὧν παρὰ γράμμα γράφῃ.

232. ΚΑΛΛΙΟΥ ΑΡΓΕΙΟΥ.

Αἰεὶ χρυσίον ἦσθα, Πολύκριτε· νῦν δὲ πεπωκώς,
ἐξαπίνης ἐγένου λυσσομανές τι κακόν.

Nr. 227. V. 3. ἑκὼν cl. P. ἀφιεὶς. P. Nr. 230. V. 1. λασταύρων. Br.

αἰεί μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι. οἶνος ἐλέγχει
τὸν τρόπον· οὐκ ἐγένου νῦν κακός, ἀλλ' ἐφάνης.

233. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Φαῖδρος πραγματικός, καὶ ζωγράφος ἦρσε Ῥοῦφος,
τίς θᾶσσον γράψει, καὶ τίς ὁμοιότερον.
[P] ἀλλ' ἐν ὅσῳ Ῥοῦφος τρίβειν τὰ χρώματ' ἔμελλεν,
Φαῖδρος ἔγραψε λαβὼν εἰκονικὴν ἀποχήν.

234. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοὺς πόδας εἰ Κρατερὸς καὶ τὰς χέρας εἶχ' ὁλοκλήρους,
οὐκ ἄρα τὴν κεφαλὴν εἶχε, τοιαῦτα γράφων.

235. ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ.

Καὶ τόδε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί. οὐχ ὁ μέν, ὃς δ' οὔ.
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης δὲ Χίος.

236. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἀνέρες· ἐν δὲ Κίλιξιν
εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

Nr. 234. V. 1. οὐχ ὁλ. P. V. 2. οὐκ ἂν τήν. P. Nr. 235. V. 2. Προκλίης Χῖος. Br. Nr. 236. V. 2. δὲ Κιν. δὲ Κιν. P.

237. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

238 ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν ἀεί· ζώνης δὲ τυχόντες,
φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι.
ἦν δ' ἄρα δὶς καὶ τρὶς μεγάλης δράξωνται ἀπήνης,
δὴ τότε γίγνονται φαυλεπιφαυλότατοι.
μή, λίτομαι, βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

239. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Οὔτε Χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακόν, ἡ καθ' Ὅμηρον,
οὐκ ἀγέλη ταύρων, ὡς ὁ λόγος, πυρίπνους,
οὐ Λῆμνος σύμπασα, καὶ Ἅρπυιῶν τὰ περισσά,
οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου ποὺς ἀποσηπόμενος·
ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾷν, Τελέσιλλα, Χιμαίρας,
σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

240. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ Δημοστρατίς, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
τοὺς ὀσμησαμένους πνεῖν πεποίηκε τράγους.

Nr. 239. Λουκιανοῦ. Plan. Nr. 240. V. 1. ἀλλὰ καὶ αὐτ. Bf.

241. *ΝΙΚΑΡΧΟΥ.*

Τὸ στόμα χὠ πρωκτὸς ταὐτόν, Θεόδωρε, σοῦ ὄζει,
ὥστε διαγνῶναι τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.
ἢ γράψαι σε ἔδει, ποῖον στόμα, ποῖον ὁ πρωκτός.
*νῦν δὲ λαλοῦντός σου * * * * *

242. *ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.*

Οὐ δύναμαι γνῶναι, πότερον χαίνει Διόδωρος,
ἢ βδέσ' · ἔχει γὰρ [ἔχις] πνεῦμα κάτω καὶ ἄνω.

243. *ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.*

Λούσασθαι πεπόρευται Ὀνήσιμος εἰς βαλανεῖον
δωδεκάτῃ δύστρου μηνός, ἐπ' Ἀντιφίλου,
[P] *παῖδα λιπὼν οἴκοις ἐπιτίτθιον, ὃν δύο τέκνων*
ἄλλων εὑρήσει λουσάμενος πατέρα.
ἤξειν δ' εἰς ὥρας ἡμῖν γράφει · οἱ βαλανεῖς γὰρ
εἰς τότε τάσσονται τὴν πυρίαν καθελεῖν.

244. *ΑΔΗΛΟΝ.*

Ἠγόρασας χαλκοῦν μιλιάριον, Ἡλιόδωρε,
τοῦ περὶ τὴν Θρᾴκην ψυχρότερον Βορέου.

Nr. 241. V. 2. *φυσικοῖς χαλεπὸν.* Eldick. Nr. 242. V. 1. *χαμαὶ Δ.* P. V. 2. *ἠβδησεν ἔχει γὰρ πνεῦμα καὶ κάτω.* P. Nr. 243. V. 4. *ἄλλον.* P. Nr. 244. *Νικάρχου.* Plan.

μὴ φύσα, μὴ κάμνε· μάτην τὸν καπνὸν ἐγείρεις·
εἰς τὸ θέρος χαλκῆν βαύκαλιν ἠγόρασας.

245. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Οἱ τοῖχοι, Διόφαντε, τὰ κύματα πάντα δέχονται,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων Ὠκεανὸς φέρεται.
δελφίνων δ' ἀγέλαι, καὶ Νηρέος ἀγλαὰ τέκνα
ἐν τῷ πλοίῳ σου νηχόμενα βλέπεται.
ἂν δ' ἀναμείνωμεν, πλεύσει τάχα καί τις ἐν ἡμῖν·
οὐ γὰρ ἔνεστιν ὕδωρ οὐκέτι τῷ πελάγει.

246. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐκ ποίων ἔταμες, Διονύσιε, τὰ ξύλα ταῦτα
λατομιῶν; ποίων τὸ σκάφος ἐστὶ μύλων;
εἰ γὰρ ἐγώ τι νοῶ, μολίβου γένος, οὐ δρυός ἐστιν,
οὐδ' ἐλάτης· μικροῦ ῥιζοβολεῖ τὰ κάτω.
καὶ τυχὸν ἐξαπίνης ἔσομαι λίθος· εἶτα, τὸ χεῖρον,
γράψει μ' ὡς Νιόβην δρᾶμα σαπρὸν Μελίτων.

247. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐς πέλαγος πλέομεν, Διονύσιε, καὶ γεγέμισται
τὸ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.

V. 3. μὴ κάμνε μὴ φύσα μάτην. P. Nr. 245. V. 1. διόφαντες. P. Nr. 246. V. 1. ἔτεμες. P. Nr. 247. V. 1. εἰ π. P.

ἀντλεῖται δ' Ἀδρίας, Τυρρηνικός, Ἰστρικός, Αἴγων.
οὐ πλοῖον, πηγὴ δ' Ὠκεανοῦ ξυλίνη.
ὁπλίζου, Καῖσαρ· Διονύσιος ἄρχεται ἤδη
οὐκέτι ναυκληρεῖν, ἀλλὰ θαλασσοκρατεῖν.

218. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Τὸ σκάφος οὐ βυθὸς εἶλε. πόθεν βυθός; οὐ γὰρ ἔπλωσεν.
οὐδὲ Νότος. πρὸ Νότου δ' ὤλετο καὶ πελάγευς.
ἤδη γάρ μιν ἅπασαν ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσαν
ἤλειφον πεύκης τῇ λιπαρῇ νοτίδι·
πίσσα δ' ὑπερβρασθεῖσα πυρὸς φλογὶ τὴν ἀλὶ πιστὴν
τευχομένην, γαίῃ δεῖξεν ἀπιστοτέρην.

249. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἀγρὸν Μηνοφάνης ὠνήσατο, καὶ διὰ λιμὸν
ἐκ δρυὸς ἀλλοτρίας αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.
[P] γῆν δ' αὐτῷ τεθνεῶτι βαλεῖν οὐκ ἔσχον ἄνωθεν,
ἀλλ' ἐτάφη μισθοῦ πρός τινα τῶν ὁμόρων.
εἰ δ' ἔγνω τὸν ἀγρὸν τὸν Μηνοφάνους Ἐπίκουρος,
πάντα γέμειν ἀγρῶν εἶπεν ἄν, οὐκ ἄτομων.

250. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τὸν παχὺν εὖ ἔγραψεν ὁ ζωγράφος. ἀλλ' ἀπόλοιτο,
εἰ δύο μισητοὺς ἀνθ' ἑνὸς ὀψόμεθα.

V. 3. ἀδριάς τυρρηνικόν. P. Nr. 250. V. 1. Fort. εὖ μὲν ἔγραψεν.

251. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκρίνετο· καὶ πολὺ μᾶλλον
ἦν ὁ κριτὴς τούτων [τῶν] δύο κωφότερος.
ὧν ὁ μὲν ἀντέλεγεν τὸ ἐνοίκιον αὐτὸν ὀφείλειν
μηνῶν πένθ'· ὁ δ' ἔφη νυκτὸς ἀληλεκέναι.
ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς λέγει· ἐς τί μάχεσθε; μήτηρ ἔσθ' ὑμῶν· ἀμφότεροι τρέφετε.

252. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἴ με φιλεῖς, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς, σὺ φιλεῖς με.
εἰ δέ με μὴ μισεῖς, φίλτατε, μή με φίλει.

253. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν, Ἄριστον,
ἢ ποίων σε μύλου κόψατο λατομιῶν;
ἦ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσὶ παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης
ὀρχηστής, Νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον·
ὥστε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σύ τι Λητοῖ
ἤρισας· οὐ γὰρ ἂν ἦς αὐτομάτως λίθινος.

254. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πάντα καθ' ἱστορίην ὀρχούμενος, ἓν τὸ μέγιστον
τῶν ἔργων παριδὼν ἠνίασας μεγάλως.

Nr. 251. V. 2. τούτων δύο. P. δὺς δύο. Br.

τὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχούμενος, ὡς λίθος ἔστης,
καὶ πάλιν ὢν Καπανεύς, ἐξαπίνης ἔπεσες.
ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφυῶς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
καὶ ζῶν ἐξῆλθες· τοῦτο παρ' ἱστορίην.

255. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Δάφνην καὶ Νιόβην ὠρχήσατο Μέμφις ὁ σιμός,
ὡς ξύλινος Δάφνην, ὡς λίθινος Νιόβην.

256. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Λούεσθαί σε λέγουσι πολὺν χρόνον, Ἡλιόδωρα,
γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην.
πλὴν ἔγνωκα, τίνος ποιεῖς χάριν· ὡς ὁ παλαιὸς
ἐλπίζεις Πελίας ἑψομένη νεάσαι.

[P] 257. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἑρμογένη τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις
οὐκέτ' ἀνηγέρθη, καὶ περίαμμα φέρων.

258. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Τῷ Πίσης μεδέοντι τὸ κράνιον Ἄὔλος ὁ πύκτης,
ἐν καθ' ἓν ἀθροίσας ὀστέον, ἀντίθεται.
σωθεὶς δ' ἐκ Νεμέας, Ζεῦ δέσποτα, σοὶ τάχα θήσει
καὶ τοὺς ἀστραγάλους, τοὺς ἔτι λειπομένους.

Nr. 254. V. 4. ἔπεσε. P.

259. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχεις, Ἐρασίστρατε, ἀλλὰ σαλεῦσαι
οὐ δύνατ' αὐτὸν ὅλης φάρμακα Θεσσαλίης,
ὄντως δούριον ἵππον, ὃν εἰ Φρύγες εἵλκον ἅπαντες
σὺν Λαναοῖς, Σκαιὰς οὐκ ἂν ἐσῆλθε πύλας·
ὃν στήσας ἀνάθημα θεοῦ τινος, εἰ προσέχεις μοι,
τὰς κριθὰς ποίει τοῖς τεκνίοις πτισάνην.

260. ΑΔΗΛΟΝ.

Τοῦτο τὸ Βουλεύειν εἶχες πάλαι. ἀλλὰ τὸ Βῆτα
οὐκ ἐπιγιγνώσκω· Δέλτα γὰρ ἐγράφετο.

261. ΑΔΗΛΟΝ.

Υἱὸς Πατρικίου μάλα κόσμιος, ὃς διὰ Κύπριν
οὐχ ὁσίην ἑτάρους πάντας ἀποστρέφεται.

262. ΑΔΗΛΟΝ.

Αἰθερίην διὰ νύκτα γέροι κατάγουσι Σελήνην
ἠΐθεοι Φαρίης ἄνδιχα τεμνομένην.

263. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Παύλῳ κωμῳδῷ κατ' ὄναρ στὰς εἶπε Μένανδρος·
οὐδὲν ἐγὼ κατὰ σοῦ, καὶ σὺ κακῶς με λέγεις.

Nr. 260. V. 1. τὸ ουλεύειν. Br. Nr. 262. V. 2. τεμνομένην. P.

264. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἕρμων,
ἐκ περιωδυνίας αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

265. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀττελάβους ἄγεται στρατός, ἢ κυνομυίας,
ἢ μύας, ἢ ψυλλῶν ἱππικόν, ἢ βατράχων,
Γάϊε, καὶ σὺ φοβοῦ, μὴ καὶ σέ τις ἐγκαταλέξῃ,
ὡς ἂν τῆς τούτων ἄξιον ὄντα μάχης.
εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἄγεται στρατὸς, ἄλλο τι παῖζε·
Ῥωμαίοις οὐδεὶς πρὸς γεράνους πόλεμος.

266. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ψευδὲς ἔσοπτρον ἔχει Δημοσθενίς· εἰ γὰρ ἀληθὲς
ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

267. ΑΔΗΛΟΝ.

Κερκίδος οὐ χρῄζεις ὁ λογιστικός, οὐδὲ μέλει σοι,
καὶ γὰρ ἀβασκάντως ῥῖνα τρίπηχυν ἔχεις.

[P] 268. ΑΛΛΟ.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ Πρόκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χέρα μικροτέρην.

Nr. 265. V. 2. *μυίας*. P. V. 5. *τις κατελέξῃ*. P. Nr. 266. V. 1. *δημοσθένης*. P.

οὐδὲ λέγει Ζεῦ σῶσον, ἐὰν πταρῇ· οὐ γὰρ ἀκούει τῆς ῥινός, πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

269. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ναὸν τοῦ Ἡρακλέους γενόμενον τοῦ ἁγίου Λουκίου.

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνικος Ἡρακλῆς
οὐκ εἰμὶ Λούκιος, ἀλλ' ἀναγκάζουσί με.

270. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ Εὐρίπῳ.

Εἰκόνα σοι, βασιλεῦ κοσμοφθόρε, τήνδε σιδήρου
ἄνθεσαν, ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀτιμοτέρην,
ἀντὶ φόνου, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὀργῆς,
οἷς πάντα φθείρεις ἐκ φιλοχρημοσύνης.

271. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐγγύθι τῆς Σκύλλης χαλεπὴν στήσαντο Χάρυβδιν,
ἄγριον ὠμηστὴν τοῦτον Ἀναστάσιον.
δείδιθι καὶ σύ, Σκύλλα, τεαῖς φρεσί, μὴ σὲ καὶ αὐτὴν
βρώξῃ, χαλκείην δαίμονα κερματίσας.

Nr. 268. V. 4. τὰς ἀκοάς. P. Nr. 269. V. 2. λουκις. P. Nr. 271. V. 1. ὠμιστήν. P.

272. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς παιδοὺς.

Ἄνέρας ἠρνήσαντο, καὶ οὐκ ἐγένοντο γυναῖκες.
οὔτ' ἄνδρες γεγάασιν, ἐπεὶ πάθον ἔργα γυναικῶν·
οὔτε γυναῖκες ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλλαχον ἀνδρῶν.
ἀνέρες εἰσὶ γυναιξί, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναῖκες.

273. ΑΔΗΛΟΝ.

Χωλὸν ἔχεις τὸν νοῦν, ὡς τὸν πόδα· καὶ γὰρ ἀληθῶς
εἰκόνα τῶν * ἐντὸς ἡ φύσις ἔξω φέρει.

274. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέβαινεν
Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
θαῦμα μέν, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καί σε διδάσκειν
ἤθελε· φεῦ, κείνου καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

275. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς,
αἴτιος, ὁ γράψας Αἴτια Καλλιμάχου.

276. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Εἰς φυλακὴν βληθείς ποτε Μάρκος ὁ ἀργός, ἑκοντί,
ὀκνῶν ἐξελθεῖν, ὡμολόγησε φόνον.

Nr. 273. V. 2. εἰκόνας τῶν ἐ. P. αἱ φύσις ἐκτὸς ἔχει. Plan.
Nr. 275. V. 2. Fort. Καλλίμαχος cum Bentl.

277. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τῆς νυκτὸς τροχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργός,
οὐκέτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι που τροχάσῃ.

[P] 278. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

εἰς γραμματικὸν κεραςφόρον.

Ἔξω παιδεύεις Πάριδος κακὰ καὶ Μενελάου,
ἔνδον ἔχων πολλοὺς σῆς Ἑλένης Πάριδας.

279. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐδεὶς γραμματικῶν δύναταί ποτε [ἄρτιος] εἶναι,
ὀργήν, καὶ μῆνιν, καὶ χόλον εὐθὺς ἔχων.

280. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Βέλτερον ἡγεμόνος ληστοκτόνου ἐς κρίσιν ἐλθεῖν,
ἢ τοῦ χειρουργοῦ Γενναδίου παλάμας.
ὃς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως στυγέων κατατέμνει·
ὗς δὲ λαβὼν μισθοὺς εἰς Ἀΐδην κατάγει.

281. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς Μάγνον ἰατροσοφιστήν.

Μάγνος ὅτ' εἰς Ἀΐδην κατέβη, τρομέων Ἀΐδωνεὺς
εἶπεν· ἀναστήσων ἦλυθε καὶ νέκυας.

Nr. 278. V. 2. πολλῆς. P. Nr. 279. V. 1. ποτε ἄρτιος. Plan. νόον ἄρτιος. Br. Fort. δύναται ποτε μέτριος εἶναι. Nr. 280. V. 2. παλάμαιν. P. V. 5. Fort. φονέας στυγέων ὁσίως.

282. ΑΛΛΟ.

Τοὺς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος οὐκέτι θρηνῶ·
τοὺς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάτου.

[P] 283. ΠΑΛΛΑΔΑ.

εἰς Δαμόνικον ὕπαρχον.

Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν, ὅμως δ' οὐ πάντα δύνανται
ῥήμασιν ἐξειπεῖν ῥεύματα σῶν παθέων.
ἐν δ' ἐπὶ σοῦ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν καὶ ἄπιστον,
δάκρυα πῶς κλέπτων εἶχες ἑτοιμότατα.
Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἡμῶν,
κλέπτων, καὶ κλέπτων δάκρυσι κερδαλέοις.

281. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐκ γῆς Λωτοφάγων μέγας ὄρχαμος ἦλθε Λυκάων,
Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀντιοχευόμενος.

285. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θηλυφανὲς παράδοξον ἐθαυμάσαμεν πάθος ἄλλο·
ἔκλαιεν κλέπτων, κλεπτομένους ἐλεῶν,
ὃς κλέπτων ἤγνευε, καὶ ἁγνεύων ἀπεσύλα,
μηδὲν ἔχων καθαρόν, μηδὲ τὸ σῶμα ῥύπου.

Nr. 282. V. 2. προσδοκίην. P. Nr. 283. V. 6. καὶ κλαίων. Plan.

286. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον, οὐδὲ τῆς καλῆς·
δούλου δὲ χεῖρον οὐδέν, οὐδὲ τοῦ καλοῦ·
χρῄζεις ὅμως οὖν τῶν ἀναγκαίων κακῶν·
εὔνουν νομίζεις δοῦλον εἶναι δεσπότῃ·
καλὸς δ' ἂν εἴη δοῦλος τὰ σκέλη κλάσας.

287. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὁ τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν,
λύχνους ἀνάψας ἑσπέρας, σκότος βλέπει.

288. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κουρεὺς καὶ ῥαφιδεὺς κατεναντίον ἦλθον ἀγῶνος,
καὶ τάχα νικῶσιν τὸν ξυρὸν αἱ ῥαφίδες.

289. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὦ τῆς ταχίστης ἁρπαγῆς τῆς τοῦ βίου·
ἀνὴρ δανειστὴς τῶν χρόνων γλύφων τόκους
τέθνηκεν εὐθὺς ἐν ῥοπῆς καιρῷ βραχεῖ,
ἐν δακτύλοισι τοὺς τόκους σφίγγων ἔτι.

[P] 290. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.]

Δακτυλικὴν ψῆφόν τις ἔχων πέρι δάκτυλα χειρῶν
ψήφῳ τοῦ θανάτου προὔλαβεν εἰς Ἀΐδην.

Nr. 286. V. 5. Fort. δοῦλος ὁ τὰ σκ. Nr. 287. V. 2. λύχνους. P. Nr. 289. V. 3. ενρωπης. P.

ζῇ δ' ἡ ψῆφος νῦν τοῦ ψηφίζοντος ἐρήμη,
ψυχῆς ἁρπαγίμης ἔνθεν ἐλαυνομένης.

291. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τί ὠφέλησας τὴν πόλιν στίχους γράφων,
χρυσὸν τοσοῦτον λαμβάνων βλασφημίας,
πωλῶν ἰάμβους, ὡς ἔλαιον ἔμπορος;

292. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἄντυγος οὐρανίης ὑπερήμενος, ἐς πόθον ἦλθες
ἄντυγος ἀργυρέης· αἶσχος ἀπειρέσιον.
ἦσθά ποτε κρείσσων· αὖθις δ' ἐγένου πολὺ χείρων.
δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

293. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἵππον ὑποσχόμενός μοι Ὀλύμπιος, ἤγαγεν οὐράν,
ἧς ὀλιγοδρανέων ἵππος ἀπεκρέματο.

294. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος,
ὦ τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δὲ πένης.

Nr. 292. V. 3. *ἦσθα κάτω κρείσσων, αὖθις δ' ἐγένου πολὺ χείρων.* Br.

295. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς οἶνον φαῦλον ἀποταλέντα αὐτῷ.

Εἴ τιν' ἔχεις Διόνυσον ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι,
τὸν πισσὸν ἀφελών, θριδάκων φύλλοις στεφάνωσον.

296. ΤΙΜΩΝΟΣ.

εἰς Κλεάνθην.

Τίς δ' οὗτος πτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν;
μωλύτης, ἐπέων φίλος; Ἄσσιος, ὅλμος ἄτολμος.

297. ΛΙΗΛΟΝ.

εἰς γυναῖκα μεθύστριαν.

α. Πῶς φιλέεις, ὦ μῆτερ, ἐμοῦ πλέον υἱέος οἶνον;
δὸς πιέειν οἴνοιο, ἐπεὶ γάλα τὸ πρὶν ἔδωκας.
β. ὦ παῖ, σὴν μὲν δίψαν ἐμὸν γάλα τὸ πρὶν ἔπαυσε·
νῦν δ' ἴθι, πῖνε ὕδωρ· καὶ πάνυ δίψαν ἐοῖο.

298. ΑΛΛΟ.

Δέρκεο, πῶς διψῶν υἱὸς χέρα μητέρι τείνει·
ἡ δὲ γυνή; ἄτε πᾶσα γυνή, κεκρατημένη οἴνῳ;

Nr. 295. V. 2. *πισσὸν γ' ἀφελών.* Herm. Nr. 297. V. 2. *γάλα μοι τό.* P. V. 4. *δίψαν σεῖο.* P. Nr. 298. V. 1. *μητέρα.* P.

ἐν λαγύνῳ πίνουσα, τόδ' ἔννεπε λοξὸν ἰδοῦσα·
Ἐκ βρόχθου ὀλίγοιο τί σοι δῶ, τέκνον ἐμεῖο;
ξέστας γὰρ τριάκοντα μόνας * λαγύνη τόδε χωρεῖ.

* * *

Μῆτερ, μητρυιῆς χαλεπὸν τρόπον ἀντικρατοῦσα·
ἀμπέλου ἡδυτάτης τάδε δάκρυα δός μοι ἀφύσσειν.

* * *

Μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
εἰ φιλέεις τὸν υἱα, δίδου μέ τι τυτθὸν ἀφύσσειν.

[P] 299. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὑβρίζεις· τί τὸ θαῦμα; τί δυσχερές; ἀλλὰ φέρω σε.
τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης κόλασις.

300. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πολλὰ λαλεῖς, ἄνθρωπε, χαμαὶ δὲ τίθῃ μετὰ μικρόν.
σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θάνατον.

301. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἥλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
ὕβριζεν φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν.

V. 4. τί σοι δώσω. P. V. 5. λάγυνος ὅδε. Br. V. 7. ἡδύτατα. P. V. 9. Fort. εἰ φιλέεις σὺ τὸν υἱα. — δίδου μι τυτθ. P.

302. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ ἐμέ, τὴν πενίην δὲ καθύβρισας. εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
ἦν ἐπὶ γῆς πτωχός, καὐτὸς ἔπασχεν ὕβριν.

303. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ πένομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς οὐκ ἀδικοῦντα;
πταῖσμα τόδ' ἐστὶ Τύχης, οὐκ ἀδίκημα τρόπων.

304. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες εἰσί, καὶ εἴ τι
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πέφυκε πάθος.
ἀλλ' ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον οὐκ ἀναφαίνει,
ἔνδον ἀποκρύπτων τῇ συνέσει τὸ πάθος.
σῆς δὲ θύρα ψυχῆς ἀναπέπταται, οὐδένα λήθεις
οὔτε καταπτήσσων, οὔτε θρασυνόμενος.

306. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τέκνον ἀναιδείης, ἀμαθέστατε, θρέμμα μορίης,
εἰπέ, τί βρενθύῃ, μηδὲν ἐπιστάμενος;
ἐν μὲν γραμματικοῖς ὁ Πλατωνικός· ἂν δὲ Πλάτωνός
δόγματά τις ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν.
ἐξ ἑτέρου φεύγεις ἐπὶ θάτερον· οὔτε δὲ τέχνην
οἶσθα γραμματικήν, οὔτε Πλατωνικὸς εἶ.

Nr. 302. V. 2. καὶ αὐτός. P. Nr. 304. V. 3. οὐδὲν φαίνει P. Nr. 305. V. 3. σὺ Πλατ. Br. V. 4. ζητεῖ. P.

306. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἂν μετ' Ἀλεξάνδρειαν ἐς Ἀντιόχειαν ἀπέλθῃς,
καὶ μετὰ τὴν Συρίην Ἰταλίας ἐπιβῇς,
τῶν δυνατῶν οὐδείς σε γαμήσει· τοῦτο γὰρ αἰεὶ
οἰομένη πηδᾷς εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

307. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Υἱὸν ἔχεις τὸν Ἔρωτα, γυναῖκα δὲ τὴν Ἀφροδίτην·
οὐκ ἀδίκως, χαλκεῦ, τὸν πόδα χωλὸν ἔχεις.

308. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν πόδα τῇ βελόνῃ τρυπῶν Κλεύνικος ὁ λεπτός,
αὐτὸς ἐτρύπησεν τῷ ποδὶ τὴν βελόνην.

309. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θαρσύμαχε, πλοῦτον πολὺν ὤλεσας ἐξ ἐπιβουλῆς,
εἰς οὐδὲν δ' ἦκεις ἄθλιος ἐξαπίνης,
[℣] φεισάμενος, δανίσας, τοκίσας τόκον, ὑδροποτήσας,
πολλάκι μηδὲ φαγών, ὥστε τι πλεῖον ἔχειν.
ἀλλ' εἴ μοι λογίσαιο τὸ πεινῆν, καὶ τότε, καὶ νῦν,
οὐδὲν ἔλαττον ἔχεις ὧν τότ' ἔδοξας ἔχειν.

Nr. 308. V. 2. τὸν πόδα τῇ βελόνῃ. P. Nr. 309. V. 3. δανεί-σας. P. V. 4. πλέον. P.

310. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἠγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρόν, ὀδόντας,
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἂν ἠγόρασας.

311. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὕτως ἐστ' ἀργὸς Πανταίνετος, ὥστε πυρέξας
μηκέτ' ἀναστῆναι παντὸς ἐδεῖτο θεοῦ.
καὶ νῦν οὐκ ἐθέλων μὲν ἐγείρεται, ἐν δέ οἱ αὐτῷ
κωφὰ θεῶν ἀδίκων οὖατα μεμφόμενος.

312. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐδενὸς ἐνθάδε νῦν τεθνηκότος, ὦ παροδῖτα,
Μάρκος ὁ ποιητὴς ᾠκοδόμησε τάφον,
καὶ γράψας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὧδ' ἐχάραξε·
„Κλαύσατε δωδεκέτη Μάξιμον ἐξ Ἐφέσου.“
οὐδὲ γὰρ εἶδον ἐγώ τινα Μάξιμον. εἰς δ' ἐπίδειξιν
ποιητοῦ κλαίειν τοῖς παριοῦσι λέγω.

313. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀργυρέῃ λιμῷ τις, ἐς εἰλαπίνην με καλέσσας,
ἔκτανε, πειναλέους τοὺς πίνακας προφέρων.

Nr. 311. V. 1. οὕτω. P. V. 3. ἐγείρεται δ' ἑαυτῷ. P. Nr. 313. V. 2. πιναλέους. P.

ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον ἐν ἀργυροφεγγεῖ λιμῷ·
ποῦ μοι χορτασίη ὀστρακίνων πινάκων;

314. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐζήτουν πινάκων πόθεν οὔνομα τοῦτο καλέσσω,
καὶ παρὰ σοὶ κληθείς, εὗρον ὅθεν λέγεται.
πείνης γὰρ μεγάλης μεγάλους πίνακας παρέθηκας,
ῥργανα τοῦ λιμοῦ πειναλέους πίνακας.

315. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἴσιδεν Ἀντίοχος τὴν Λυσιμάχου ποτὲ τύλην,
κοὐκέτι τὴν τύλην εἴσιδε Λυσίμαχος.

316. ΑΛΛΟ.

εἰς ἀθλητάς.

Εἰς ἱερόν ποτ' ἀγῶνα Μίλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστής·
τὸν δ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει.
προσβαίνων δ' ὤλισθεν ἐπ' ἰσχίον· οἱ δ' ἐβόησαν
τοῦτον μὴ στεφανοῦν, εἰ μόνος ὢν ἔπεσεν.
ἀναστὰς δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέκραγεν· οὐχὶ τρί' ἐστίν·
ἓν κεῖμαι, λοιπὸν τἄλλα μέ τις βαλέτω.

V. 4. ὀστρακίνων ποῦ μοι χορτασίη πινάκων; Herm. Nr. 314. V. 3. πίνης. P. V. 4. πιναλλους. P. Nr. 316. V. 3. ἐπισκον. P. V. 5. ἀντέκραγεν. P. Fort. ἐν μέσσοις ἀντέκρ. c. Schaef. V. 6. ἐγκειμαι. P.

[P] 317. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἀντίσπαστον ἐμοί τις ὄνον μακρόθυμον ἔδωκεν,
τῶν βασταζομένων ὅρμον ὁδοιπορίης,
υἱὸν τῆς βραδυτῆτος ὄνον, πόνον, ὄκνον, ὄνειρον,
τῶν ἀνακαμπτόντων ὑστάτιον πρότερον.

318. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἀντικράτης ᾔδει τὰ σφαιρικὰ μᾶλλον Ἀράτου
πολλῷ, τὴν ἰδίην δ' οὐκ ἐνόει γένεσιν.
διστάζειν γὰρ ἔφη, πότερ' ἐν κριῷ γεγένηται,
ἢ διδύμοις, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροις.
εὕρηται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς τρισί· καὶ γὰρ ὀχευτὴς
καὶ μωρός, μαλακός τ' ἐστί, καὶ ὀψοφάγος.

319. ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Ἀνθρακίων δέκα μέτρα φέρων, ἕσο καὶ σὺ πολίτης·
ἦν δὲ καὶ ὖν ἀγάγῃς, αὐτὸς ὁ Τριπτόλεμος.
δεῖ δὲ καὶ Ἡρακλείδῃ ὑφηγητῆρι δοθῆναι
ἢ καυλοὺς κράμβης, ἢ φακόν, ἢ κοχλίας.
ταῦτ' ἔχε, καὶ λέγε σαυτὸν Ἐρεχθέα, Κέκροπα, Κόδρον,
ὅν κ' ἐθέλῃς· οὐδεὶς οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

Nr. 318. V. 6. μαλακῶς ἐστι. P. Nr. 319. V. 2. αὐτὸς Tp. P. V. 3. ὑφηγήτορι. P.

320. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἀντιγόνην ἔστεργε Φιλόστρατος. ἦν δὲ παλαισταῖς
ὁ τλήμων Ἴρου πέντε πενιχρότερος.
εὗρε δ' ὑπὸ κρυμοῦ γλυκὺ φάρμακον· ἀντία γὰρ σχὼν
γούνατ' ἐκοιμήθη, ξεῖνε, μετ' Ἀντιγόνης.

321. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Γραμματικοὶ Μώμου στυγίου τέκνα, σῆτες ἁπάντων,
τελχῖνες βίβλων, Ζηνοδότου σκύλακες,
Καλλιμάχου στρατιῶται, ὃν ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντες,
οὐδ' αὐτοῦ κείνου γλῶσσαν ἀποστρέφετε,
συνδέσμων λυχρῶν θηρήτορες, οἷς τὸ μὲν ἢ σφὶν
εὗαδε, καὶ ζητεῖν, εἰ κύνας εἶχε Κύκλωψ,
τρίβοισθ' εἰς αἰῶνα κατατρύζοντες ἀλιτροὶ
ἄλλων· ἐς δ' ἡμᾶς ἰὸν ἀποσβέσατε.

[P] 322. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Γραμματικῶν περίεργα γένη, ῥιζώρυχα μούσης
ἀλλοτρίης, ἀτυχεῖς σῆτες ἀκανθοβάται,
τῶν μεγάλων κηλῖδες, ἐπ' Ἠρίννῃ δὲ κομῶντες,
πικροὶ καὶ ξηροὶ Καλλιμάχου πρόκυνες,
ποιητῶν λῶβαι, παισὶ σκότος ἀρχομένοισιν,
ἔῤῥοιτ' εὐφώνων λαθροδάκναι κόριες.

Nr. 321. V. 1. γραμματικοῦ. P. Fort. σῆτες ἀκανθῶν c. Scaligero. V. 6. εἰκόνας εἶχε. P. Nr. 322. V. 1. ῥιζώνυχα. P. V. 5. ποιητῶν ... βαι ποσί. P.

323. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ῥῶ καὶ Λάμβδα μόνον κόρακας κολάκων διορίζει·
λοιπὸν ταὐτὸ κόραξ βωμολόχος τε κόλαξ.
τοὔνεκά μοι, βέλτιστε, τόδε ζῶον πεφύλαξο,
εἰδὼς καὶ ζώντων τοὺς κόλακας κόρακας.

324. ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

α. Λέξαι, Φοῖβε, τὸ δεῖπνον, ὃ σοι φέρω. β. ἤν τις ἐάσῃ,
δέξομαι. α. εἶτα φοβῇ καὶ σύ τι, Λητοΐδη;
β. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν Ἀρείου· οὗτος ἔχει γὰρ
ἅρπαγος ἐκτίνου χεῖρα κραταιοτέρην·
ἀκνίσσου βωμοῖο νεωκόρος· ἢν τελέσῃ δὲ
τὴν πομπήν, ἅρας ᾠχεθ' ἅπαντα πάλιν.
ἐν Διὸς ἀμβροσίῃ πολλὴ χάρις· εἰς γὰρ ἂν ὑμέων
ἤμην, εἰ λιμοῦ καὶ θεὸς ἠσθάνετο.

325. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐχθὲς δειπνήσας τράγεον πόδα, καὶ δεκαταῖον
κανναβίνης κράμβης μήλινον ἀσπάραγον,
εἰπεῖν τὸν καλέσαντα φυλάσσομαι· ἔστι γὰρ ὀξύς,
καὶ φόβος οὐχ ὁ τυχών, μή με πάλιν καλέσῃ.

Nr. 324. V. 5. ἀκνίσσου. B.

326. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πώγων, καὶ λάσιαι μηρῶν τρίχες, ὡς ταχὺ πάντα
ὁ χρόνος ἀλλάσσει· Κόννιχε, τοῦτ' ἐγένου.
οὐκ ἔλεγον· μὴ πάντα βαρὺς θέλε, μηδὲ βάναυσος
εἶναι· καὶ κάλλους εἰσί τινες Νεμέσεις;
ἦλθες ἔσω μάνδρης, ὑπερήφανε· νῦν ὅτι βούλει
οἰδαμεν· ἀλλ' ἐξῆν καὶ τότ' ἔχειν σε φρένας.

327. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Τὴν ξηρὴν ἐπὶ νῶτα Λυκαινίδα, τὴν Ἀφροδίτης
λώβην, τὴν ἐλάφου παντὸς ἀπυγοτέρην,
αἰπόλος ᾗ μεθύων οὐκ ἄν ποτε, φασί, συνῴκει,
γοῦ, γοῦ. τοιαῦται Σιδονίων ἄλοχοι.

328. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τὴν μίαν Ἑρμογένης κἀγώ ποτε, καὶ Κλεόβουλος
ἤγομεν εἰς κοινὴν Κύπριν Ἀριστοδίκην.
[P] ἧς ἔλαχον μὲν ἐγὼ πολιὴν ἄλα ναιέμεν αὐτός·
εἷς γὰρ ἔν, οὐ πάντες πάντα, διειλόμεθα.
Ἑρμογένης δ' ἔλαχε στυγερὸν δόμον εὐρώεντα,
ὕστατον, εἰς ἀφανῆ χῶρον ὑπερχόμενος,
ἔνθ' ἀκταὶ νεκύων καὶ * ἐρμηναῖοι ἠνεμόεντες
δινεῦνται πνοιῇ δυσκελάδων ἀνέμων.

Nr. 326. V. 2. ἀλάσσει. P. V. 5. ὅτε β. P. Nr. 328. V. 5. εὑρόεντα. P. V. 7. ἐρημίαι ἠερόεσσαι τύπτονται. Br. Fort. ἐρημαῖοι ἠερόεντες.

Ζῆνα δὲ θὲς Κλεόβουλον, ὃς Οὐρανὸν εἰσαναβαίνειν,
τὸ ψολόεν κατέχων ἐν χερὶ πῦρ, ἔλαχεν.
γῆ δ' ἔμενε ξυνὴ πάντων· ψιαθον γὰρ ἐν αὐτῇ
στρώσαντες, τὴν γραῦν ὧδε διειλόμεθα.

329. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Δημώναξ, μὴ πάντα κάτω βλέπε, μηδὲ χαρίζου
τῇ γλώσσῃ· δεινὴν χοῖρος ἄκανθαν ἔχει.
καὶ σὺ ζῇς ἡμῖν, ἐν Φοινίκῃ δὲ καθεύδεις,
κοὐκ ὢν ἐκ Σεμέλης μητροτραφὴς γέγονας.

330. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐκλήθην ἐχθές, Δημήτριε· σήμερον ἦλθον
δειπνεῖν. μὴ μέμψῃ, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην.
ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολὺν χρόνον· οὐδ' ἂν ἐσώθην
σήμερον, ἀλλ' ἀνέβην κέρκον ὄνου κατέχων.
ἦψαι τῶν ἄστρων. Ζεὺς ἠνίκα τὸν Γανυμήδην
ἥρπασε, τῇδ' αὐτόν, φαίνετ', ἔχων ἀνέβη.
ἔνθεν δ' εἰς Ἀΐδην πότ' ἀφίξεαι; οὐκ ἀφυὴς εἶ·
εὕρηκας τέχνην πῶς ἔσῃ ἀθάνατος.

V. 9. δὲσθες Κλ. P. V. 11. ψιάθων. P. Nr. 329. V. 2. χοιράς. P. V. 3. συζῇς. Br. Fort. πίνεις τ', ἐν Φ. V. 4. κουκαν. P. Nr. 330. V. 1. χθές. P. V. 4. κίρκον. P. V. 5. ζεῦ εὐ Γανυμίδην. Ib. V. 6. F. φαίνετ' ἔχων ἀναβάς. V. 7. ἀφίξεται. P. V. 8. πω ἔσῃ. P.

331. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἶχε Φίλων λέμβον Σωτήριχον· ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ
σωθῆν' οὐδὲ Ζεὺς αὐτὸς ἴσως δύναται.
οὔνομα γὰρ μόνον ἦν Σωτήριχος· οἱ δ' ἐπιβάντες
ἔπλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ Φερσεφόνην.

332. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ πλεῖν, ἀλλ' ἀντλεῖν ἡμᾶς Εὔκανδρος ὁ πρωρεὺς
εἰς τὴν εἰκόσορον φαίνεται ἐμβιβάσας·
οὐκ ὀλίγον γὰρ ἔνεστιν ὕδωρ ἔσω, ἀλλ' ὁ Ποσειδῶν
ἐν ταύτῃ διαπλεῖν φαίνεται εἰς τὸ πέραν·
νῦν πρῶτον ναῦς ὤπται ὑδρωπική, ἀλλά γε [δείδω,]
μὴ σορὸν οὖσαν ἴδῃς τὴν πάλαι εἰκόσορον.

[P] 333. ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.

Φαρμακίοισι Ῥόδων λέπραν καὶ χοιράδας αἴρει·
τἄλλα δὲ πάντ' αἴρει καὶ δίχα φαρμακίων.

331. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Δαμαγόραν καὶ λοιμὸν ἰσόψηφόν τις ἀκούσας
ἔστησ' ἀμφοτέρων τὸν τρόπον ἐκ κανόνος·
εἰς τὸ μέρος δὲ παθεῖλκετ' ἀνελκυσθὲν τὸ τάλαντον
Δαμαγόρου, λοιμὸν δ' εὗρεν ἐλαφρότερον.

Nr. 332. V. 1. πλωρεύς. P. V. 5. ναῦ πρ. et ὑδροπική. P. δείδω om. Id. Nr. 333. V. 1. Φαρμάκοισι. P. Nr. 334. V. 3. παθεῖλκεν. P.

335. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ὦ τλῆμον Κυνέγειρε, καὶ ἐν ζωοῖς καὶ ἀπελθών,
ὡς αἰεὶ κόπτῃ ῥήμασι καὶ κοπίσιν.
πρόσθε μὲν ἐν πολέμοισι τεῇ πέσε μαρναμένη χείρ·
νῦν δέ σ' ὁ γραμματικὸς καὶ ποδὸς ἐστέρεσεν.

336. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τῆς Ἀσίης τὰ λάφυρα λαβὼν ἔπλευσε Καρῖνος
ἤματι χειμερίῳ, δυομένων ἐρίφων·
εἶδε καὶ Ἀδράστεια τὸ φορτίον· [ὃς δ'] ἐφορώσης
ᾤχετο, καὶ πελάγους δαίμοσιν ἐγγελάσας.

337. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Βουλεύεις, Ἀγαθῖνε· τὸ βῆτα δὲ τοῦτ' ἐπρίω νῦν,
εἰπέ, πόσης τιμῆς; Δέλτα γὰρ ἦν πρότερον.

338. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τὴν φωνὴν ΕΝΟΠΗΝ σε λέγειν ἐδίδαξεν Ὅμηρος·
τὴν γλῶσσαν δ' ΕΝΟΠΗΝ τίς σ' ἐδίδαξεν ἔχειν;

339. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τὴν κεφαλὴν σείεις, καὶ τὴν πυγὴν ἀνασείεις·
ἓν μὲν μαινομένου, ἓν δὲ περαινομένου.

Nr. 335. V. 2. κοπίσιν. P. V. 3. Fort. μαρναμένου. V. 4. ἐστέρησε. P. Nr. 336. V. 3. ὃς δὲ non est in P. ἐφορώσῃ. Chardon.

340. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὤμοσα μυριάκις ἐπιγράμματα μηκέτι ποιεῖν,
πολλῶν γὰρ μωρῶν ἔχθραν ἐπεσπασάμην.
ἀλλ' ὁπόταν κατίδω τοῦ Παφλαγόνος τὸ πρόσωπον
Πανταγάθου, στέξαι τὴν νόσον οὐ δύναμαι.

341. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Αἰνίζειν μὲν ἄριστον· ὁ δὲ ψόγος ἔχθεος ἀρχή·
ἀλλὰ κακῶς εἰπεῖν, Ἀττικόν ἐστι μέλι.

342. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Κήλην κηλήτου μὴ φαινομένου προτέθεικάς.
μή μοι τὴν κήλην· αὐτὸν ἰδεῖν * δύναμαι.

[℣] 343. ΑΛΛΟ.

Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων, Οἶνόν τε καὶ Ὕπνον,
οὐκέτι τὰς Μούσας, οὐδὲ φίλους φιλέει.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ λεχέων νιν ἐΰῤῥοος ἐς φρένα θέλγει,
ἄλλος δ' ἐς θαλάμους ῥεγχόμενον κατέχει.

Nr. 340. V. 4. δύμαμαι. P. Nr. 342. V. 1. προτέθηκας. P. V. 2. ἰδεῖν ἐθέλω. Plan. Nr. 343. V. 2. φίλου φ. P. V. 4. ἐν θαλάμοις. Pl.

344. ΑΛΛΟ.

εἰς Μητρόδοτον Βένετον ἔχοντα πρασίνην τράπεζαν.

Μητρόδοτος στυγέων πρασίνων αἰώνιον ἄχθος,
μνημοσύνην μίσους τήνδε τράπεζαν ἔχει.

345. ΑΛΛΟ.

Μητρόφανες, κύκνοψι, δασύθριξ, δῖε, πελαργέ,
τῇ καὶ τῇ κραδάων κεφαλὴν γεράνοισιν ὁμοίην,
μηκεδανὸν καράκαλλον ὑπὲκ δαπέδοιο κομίζεις.

346. ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Μέχρι τίνος, Πολύκαρπε, κενῆς παράσιτε τραπέζης,
λήσῃ κερματίοις χρώμενος ἀλλοτρίοις;
οὐ γὰρ ἔτ' εἰν ἀγορῇ σε βλέπω πολύν, ἀλλ' ὑποκάμπτεις
ἤδη, καὶ ζητεῖς, ποῦ σε φέρωσι πόδες.
πᾶσιν ἐπαγγέλλῃ· κόμισαι τὸ σὸν αὔριον, ἔρχου
καὶ λάβε. κοὐδ' ὁμόσας, οὐκέτι πίστιν ἔχεις.
Κυζικόθεν σε φέρων ἄνεμος Σαμόθρᾳξι πέλασσεν.
τοῦτό σε τοῦ λοιποῦ τέρμα μένει βιότου.

347. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Χαίροιθ' οἱ περὶ κόσμον ἀεὶ πεπλανημότες ὄμμα,
οἵ τ' ἀπ' Ἀριστάρχου σῆτες ἀκανθολόγοι.

Nr. 345. V. 1. κύκνωφι. P. Nr. 346. V. 7. πίλαζε. P.

ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν, τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἴμους,
καὶ τίνος ἦν Πρωτεύς, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων;
γιγνώσκοιμι ὅσα λευκὸν ἔχει στίχον· ἡ δὲ μέλαινα
ἱστορίη τήκοι τοὺς Περικαλλιμάχους.

348. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ὦ θηρῶν βροτὲ μᾶλλον ἀνήμερε, πάντα σὲ μισεῖ,
παντολέτωρ· πάντη δ' ἐκδέχεταί σε μόρος.
ἦν ἐπὶ γῆς φεύγῃς, ἀγχοῦ λύκος· ἢν δὲ πρὸς ὕψος
δενδροβατῇς, ἀσπὶς δειμὺ ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
πειράζεις καὶ Νεῖλον; ὁ δ' ἐν δίναις κροκόδειλον
ἔτρεφεν, εἰς ἀσεβεῖς θῆρα δικαιότατον.

349. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰπὲ πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον καὶ πείρατα γαίης,
ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον.
[P] *σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτόν,*
καὶ τότ' ἀριθμήσεις γαῖαν ἀπειρεσίην.
εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τοῦ σώματος οὐ καταριθμεῖς,
πῶς δύνασαι γνῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

350. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς δικολύγον ἀδικοῦντα.

Νήπιε, πῶς σε λέληθε Δίκης ζυγόν, οὐ νοέεις δὲ
ἀνδράσιν οὐχ ὁσίοις ψῆφον ὀφειλομένην;

ῥήτρῃ πιστεύεις πυκινόφρονι, σῇ τε μενοινῇ
ποικίλον αὐδῆσαι μῦθον ἐπισταμένῃ.
ἐλπίζειν ἔξεστι· Θέμιν δ' οὐκ οἶδεν ἀμεῖψαι
τῆς σῆς ἠλεμάτου παίγνια φαντασίης.

351. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τῷ πτισάνην πωλοῦντι τὸ κελλίον ἐχθὲς ἔδωκα,
καὶ φοβερὸν πύκτην σήμερον εὗρον ἔσω.
ὡς δ' ἔλεγον, σὺ τίς εἶ; πόθεν ἦλυθες ἡμέτερον δῶ;
πυγμαχίης κατ' ἐμοῦ χεῖρας ἀνέσχεν ἄνω.
ψύττα δ' ἐγὼ κατέτεινα, φοβεύμενος ἄγριον ἄνδρα,
τὸν πτισάναν πύκτην ἐξαπίνης ὀρόων.
ἀλλά σε, πρὸς πύκτου Πολυδεύκεος, ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
Κάστορος, ἱκνοῦμαι, καὶ Διὸς ἱκεσίου,
τὸν πύκτην ἀπόκρουσον, ἐμὸν χόλον. οὐ δύναμαι γὰρ
πυκτεύειν καθάπαξ μηνὸς ἐπερχομένου.

352. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Τὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ, τὸν μουσικὸν Ἀνδροτίωνα
εἴρετό τις τοίην κρουματικὴν σοφίην·
Δεξιτερὴν ὑπάτην ὁπότε πλήκτροισι δόνησας,
ἡ λαιὴ νήτη πάλλεται αὐτομάτως

Nr. 350. V. 3. ποικινόφρονι. P. V. 6. παίγνιον. P. Nr. 351. V. 6. πτισανᾶν. Br. Fort. τὸν πτιστὴν c. Scaligero. V. 7. ἠὲ καὶ αὐτοῖς. P.

ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν, τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἴμους,
καὶ τίνος ἦν Πρωτεύς, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων;
γιγνώσκοιμι ὅσα λευκὸν ἔχει στίχον· ἡ δὲ μέλαινα
ἱστορίη τήκοι τοὺς Περικαλλιμαχόυς.

348. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ὦ θηρῶν βροτὲ μᾶλλον ἀνήμερε, πάντα δὲ μισεῖ,
παντολέτωρ· πάντη δ' ἐκδέχεταί σε μόρος.
ἦν ἐπὶ γῆς φεύγῃς, ἀγχοῦ λύκος· ἦν δὲ πρὸς ὕψος
δενδροβατῇς, ἀσπὶς δειμὺ ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
πειράζεις καὶ Νείλον; ὁ δ' ἐν δίναις κροκόδειλον
ἔτρεφεν, εἰς ἀσεβεῖς θῆρα δικαιότατον.

349. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰπὲ πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον καὶ πείρατα γαίης,
ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον.
[P] σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτόν,
καὶ τότ' ἀριθμήσεις γαῖαν ἀπειρεσίην.
εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τοῦ σώματος οὐ καταριθμεῖς,
πῶς δύνασαι γνῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

350. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς δικολόγον ἀδικοῦντα.

Νήπιε, πῶς σε λέληθε Δίκης ζυγόν, οὐ νοέεις δὲ
ἀνδράσιν οὐχ ὁσίοις ψῆφον ὀφειλομένην;

ῥήτρῃ πιστεύεις πυκινόφρονι, σῇ τε μενοινῇ
ποικίλον αὐδῆσαι μῦθον ἐπισταμένῃ.
ἐλπίζειν ἔξεστι· Θέμιν δ' οὐκ οἶδεν ἀμεῖψαι
τῆς σῆς ἠλεμάτου παίγνια φαντασίης.

351. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τῷ πτισάνην πωλοῦντι τὸ κελλίον ἐχθὲς ἔδωκα,
καὶ φοβερὸν πύκτην σήμερον εὗρον ἔσω.
ὡς δ' ἔλεγον, σὺ τίς εἶ; πόθεν ἦλυθες ἡμέτερον δῶ;
πυγμαχίης κατ' ἐμοῦ χεῖρας ἀνέσχεν ἄνω.
ψύττα δ' ἐγὼ κατέτεινα, φοβεύμενος ἄγριον ἄνδρα,
τὸν πτισάναν πύκτην ἐξαπίνης ὀρόων.
ἀλλά σε, πρὸς πύκτου Πολυδεύκεος, ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
Κάστορος, ἱκνοῦμαι, καὶ Διὸς ἱκεσίου,
τὸν πύκτην ἀπόκρουσον, ἐμὸν χόλον. οὐ δύναμαι γὰρ
πυκτεύειν καθάπαξ μηνὸς ἐπερχομένου.

352. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Τὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ, τὸν μουσικὸν Ἀνδροτίωνα
εἴρετό τις τοίην κρουματικὴν σοφίην·
Δεξιτερὴν ὑπάτην ὁπότε πλήκτροισι δόνησας,
ἡ λαιὴ νήτη πάλλεται αὐτομάτως

Nr. 350. V. 3. ποικινόφρονι. P. V. 6. παίγνιον. P. Nr. 351. V. 6. πτισανᾶν. Br. Fort. τὸν πτιστὴν e. Scaligero. V. 7. ἠὲ καὶ αὐτοῖς. P.

λεπτὸν ὑποτρύζουσα, καὶ ἀντίτυπον τερέτισμα
πάσχει, τῆς ἰδίης πλησσομένης ὑπάτης·
ὥστε με θαυμάζειν, πῶς ἄπνοα νεῦρα ταθέντα
ἡ φύσις ἀλλήλοις θήκατο συμπαθέα.
ὃς δὲ τὸν ἐν πλήκτροισιν Ἀριστόξεινον ἀγητὸν
ὤμοσε μὴ γνῶναι τήνδε θεμοσύνην·
ἔστι δ', ἔφη, λύσις ἥδε. τὰ νευρία πάντα τέτυκται
ἐξ ὄϊος χολάδων ἄμμιγα τερσομένων.
[P] τοὔνεκεν εἰσὶν ἀδελφά, καὶ ὡς ξύμφυλα συνηχεῖ,
ξυγγενὲς ἀλλήλων φθέγμα μεριζόμενα.
γνήσια γὰρ τάδε πάντα, μιῆς ἅτε γαστρὸς ἐόντα,
καὶ τῶν ἀντιτύπων κληρονομεῖ παταγων.
καὶ γὰρ δεξιὸν ὄμμα κακούμενον ὄμματι λαιῷ
πολλάκι τοὺς ἰδίους ἀντιδίδωσι πόνους.

353. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἑρμολύκου θυγάτηρ μεγάλῳ παρέλεκτο πιθήκῳ·
ἡ δ' ἔτεκεν πολλοὺς Ἑρμοπιθηκιάδας.
εἰ δ' Ἑλένην ὁ Ζεὺς καὶ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην
ἐκ Λήθης ἔτεκεν, κύκνον ἀμειψάμενος,
Ἑρμιόνη γε κόραξ παρελέξατο· ἡ δὲ τάλαινα
φρικτῶν δαιμονίων ἑρμαγέλην ἔτεκεν.

Nr. 352. V. 7. ἄπνοια. P. V. 9. οἱ δέ. P. πλήκτοισιν. P.

354. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ἄλλον Ἀριστοτέλην, Νικόστρατον, ἰσοπλάτωνα,
σκινδαλαμοφράστην αἰπυτάτης σοφίης,
τοῖα περὶ ψυχῆς τις ἀνείρετο· πῶς θέμις εἰπεῖν
τὴν ψυχήν, θνητήν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
σῶμα δὲ δεῖ καλέειν, ἢ ἀσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς
τακτέον, ἢ λήπτοῖς, ἢ τὸ συναμφότερον;
αὐτὰρ ὃ τὰς βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,
καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον Ἀριστοτέλους,
καὶ παρὰ τῷ Φαίδωνι Πλατωνικὸν ὕψος ἐπιγνοὺς
πᾶσαν ἐνησκήθη πάντοθεν ἀτρεκίην.
εἶτα περιστέλλων τὸ τριβώνιον, εἶτα γενείου
ἄκρα καταψήχων, τὴν λύσιν ἐξέφερεν·
εἴπερ ὅλως ἔστι ψυχῆς φύσις, οὐδὲ γὰρ οἶδα,
ἢ θνητὴ πάντως ἐστὶν ἢ ἀθάνατος,
στεγνοφυὴς ἢ ἄϋλος· ὅταν δ' Ἀχέροντα περήσῃς,
κεῖθι τὸ νημερτὲς γνώσεαι, ὡς ὁ Πλάτων.
εἰ δ' ἐθέλεις, τὸν παῖδα Κλεόμβροτον Ἀμβρακιώτην
μιμοῦ, καὶ τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον.
καί κεν ἐπιγνοίης δίχα σώματος αὐτίκα σαυτόν,
μοῦνον ὅπερ ζητεῖς τοῦθ' ὑπολειπόμενος.

355. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πάντα μὲν οἶδα, λέγεις· ἀτελὴς δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις·
γευόμενος πάντων οὐδὲν ἔχεις ἴδιον.

Nr. 354. V. 13. ἐστὶ ψυχή. Bt.

[P] 356. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς σὲ καὶ ἀψευδὴς ἐψεύσατο βίβλος Ὁμήρου,
ὁπλοτέρων ἐνέπουσα μετήορα δήνεα φωτῶν.

357. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τίὸς καὶ γενετὴρ δῆριν φιλόνεικον ἔθεντο,
τίς πλέον ἐκδαπανῶν κλῆρον ἅπαντα φάγῃ.
καὶ μετὰ τὴν βρῶσιν τὴν χρηματικὴν μάλα πᾶσαν,
ὕστατον ἀλλήλους λοιπὸν ἔχουσι φαγεῖν.]

358. ΑΛΛΟ.

Ῥουφινιανὸς Ῥοῦφος ὢν δισύλλαβος,
συνεξέτεινε τοῖς κακοῖς τὰς συλλαβάς·
οὐ λανθάνει δὲ τὴν δισύλλαβον Δίκην.
κληθήσεται γὰρ καὶ δισύλλαβος πάλιν,
Ῥοῦφος κακοῦργος καὶ γόης, ὡς ἦν ποτέ.

359. ΑΛΛΟ.

Ὦ τῆς ἁπάσης δυνάμεως ὑπέρτατε,
σῶσόν με τὸν δύστηνον ἐκ παντὸς φθόνου·
θέλεις ἀκοῦσαι, βούλομαι κἀγὼ λέγειν·
τὸ γὰρ θέλημα τὴν χάριν τίκτει διπλῆν,

Nr. 358. V. 5. ὢν ἦν. P.

διπλοῦν τε κάλλος τῷ λόγῳ χαρίζεται,
λέγοντι κόσμος, καὶ πλύοντι σεμνότης·
φωστὴρ γὰρ εἶ σὺ καὶ λόγων καὶ τῶν νόμων,
νόμοις δικάζων καὶ λόγοισιν ἐκπρέπων·
* *
αἴλουρον εἶδον χρυσίου τὸν πρίσκιπα,
ἢ βδέλλαν ὦμην, χρυσοκόλλητον χόλον.

360. ΑΛΛΟ.

Νῦν ὁ στρατηγὸς Ἑρμανούβης * ἐγένου
κύων, ἀδελφοὺς συλλαβὼν ἑρμᾶς δύο,
ἀσημοκλέπτας, συνδεθέντας σχοινίῳ,
ψυχρούς, ἀώρους, Ταρταρίους τε δαίμονας.
οὐκ οἶδα χῶρον τοῦ τρόπου κατήγορον·
τρόπον δὲ χώρου τὸν κατήγορον λέγω.

361. ΑΤΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Ἡμίονοι σύγγηροι ἐμὴν κομέουσιν ἀπήνην,
ταῖσιν Ὁμηρείοις πάντα Λιταῖς ἴκελαι,
χωλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ,
Ἡφαίστου πομπή, σκύτινα δαιμόνια,
οὔ ποτε γευσάμεναι, μὰ τὸν Ἥλιον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ
οὐ θέρεος κριθήν, οὐκ ἔαρος βοτάνην.

Nr. 359. V. 9. Fort. πρίγκιπα. V. 10. Fort. ὠμήν, χρ. κόλον. Nr. 360. V. 1. ἐγένετο. Nr. 361. V. 1. κοιμέουσιν. P. V. 3. ὀφθαλμῶν. P.

[P] τοὔνεκ' ἐμεῦ. μὲν ἔκητι βίον ζώοιτε κορώνης
[ἢ ἐλάφου], κενεὴν ἠέρα βοσκόμεναι.

362. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εὐδαίμων ὅτι τἄλλα μανεὶς ὠρχαῖος Ὀρέστας
* λευκαρεταναμαν οὐκ ἐμάνη μανίην·
οὐδ' ἔλαβ' ἐξέτασιν τῶ Φωκέος, ἅτις ἐλέγχει
τὸν φίλον, ἄλλαν, χ' ἓν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον,
ἦ τάχα καὶ τὸν ἑταῖρον ἀπώλεσε τοῦτο ποήσας·
κἀγὼ τοὺς πολλοὺς οὐκέτ' ἔχω Πυλάδας.

363. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Οὐκέτ' Ἀλεξανδρεῦσι τὰ τίμια, χὠ Πτολεμαίου
μόσχος ἐν ἠϊθέοις λαμπάδι κῦδος ἔχει·
ὁ Πτολεμαίου μόσχος, ἰὼ πόλι· ποῦ δὲ τὰ μητρὸς
αἴσχεα, πανδήμου τ' ἐργασίαι τέγεος;
ποῦ δὲ * * * συφόρβια; τίκτετε, πόρναι,
τίκτετε, τῷ Μόσχου πειθόμεναι στεφάνῳ.

364. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Οὗτος ὁ μηδέν, ὁ λιτός, ὁ καὶ λάτρις, οὗτος, ὁρᾶτε,
ἐστί τινος ψυχῆς κύριος ἀλλοτρίης,

V. 8. ἢ ἐλάφου om. P. νέην ἱερά. Ib. Nr. 362. V. 1. ταλαμανείς. P. V. 2. Fort. λευκαρεταινομανιῶν. V. 4. ἄλλαιχ' ἕν. P. V. 5. Fort. τάχα κεν. Nr. 363. V. 4. πάνδημοι. V. 5. ποῦ δὲ κασαίρια, ποῦ δὲ σ. corr. Chard. Nr. 364. V. 1. λειτός. P.

365. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σπόρον ἔμβαλε γαίῃ,
οἶκον Ἀριστοφάνους ἤλθεν ἐς ἀστρολόγου,
ἤτεε δ' ἐξερέειν, εἴπερ θέρος αἴσιον αὐτῷ
ἔσται, καὶ σταχύων ἄφθονος εὐπορίη.
ὃς δὲ λαβὼν ψηφῖδας, ὑπὲρ πίνακός τε πυκάζων,
δάκτυλά τε γνάμπτων, φθέγξατο Καλλιγένει·
εἴπερ ἐπομβρηθῇ τὸ ἀρούριον, ὅσσον ἀπόχρῃ,
μηδέ τιν' ὑλαίην τέξεται ἀνθοσύνην,
μηδὲ πάγος ῥήξῃ τὴν αὔλακα, μηδὲ χαλάζῃ
ἄκρον ἀποδρυφθῇ δράγματος ὀρνυμένου,
[P] μηδὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήϊα, μηδέ τιν' ἄλλην
ἠέρος ἢ γαίης ὄψεται ἀμπλακίην,
ἐσθλόν σοι τὸ θέρος μαντεύομαι, εὖ δ' ἀποκόψεις
τοὺς στάχυας· μούνας δείδιθι τὰς ἀκρίδας.

366. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΥΠΑΤΟΥ.

Φειδωλός τις ἀνὴρ ἀφόων θησαυρὸν ὀνείρῳ,
ἤθελ' ἀποθνήσκειν, πλούσιον ὕπνον ἔχων·
ὡς δ' ἴδε τὴν προτέρην, σκιόεν μετὰ κέρδος ὀνείρου,
ἐξ ὕπνου πενίην, ἀντικάθευδε πάλιν.

Nr. 365. V. 8. *ἀντοσύνην*. P. V. 11. *μηδὲ κεμάδες κείρωσι*. P. Fort. *μὴ κεμάδες δὲ κεροῦσι*. V. 12. Fort. *ὄψεαι* cum Scaligero. V. 13. Fort. *μαντεύομαι· εἰ δ' ἀποκόψεις Τ. σ., μούνας*... Nr. 366. V. 4. *ἀντεκάθευδε*. Br.

367. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΝΤΙΚΕΝΣΟΡΟΣ.

Ὄψιν ἔχεις στρουθῷ πανομοίιον. ἦ ῥά σε Κίρκη
ἐς πτηνὴν μετέθηκε φύσιν, κυκεῶνα πιόντα.

368. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀμητὸς πολύς ἐστι τεὴν κατὰ δάσκιον ὄψιν·
τῷ σε χρὴ δρεπάνοισι, καὶ οὐ ψαλίδεσσι καρῆναι.

369. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀσφαλέως οἴκησον ἐν ἄστεϊ, μή σε κολάψῃ
αἵματι Πυγμαίων ἡδομένη γέρανος.

370. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΥΠΑΤΟΥ.

Οὐ λαλέει τὸ κάτοπτρον· ἐγὼ δέ σε * πάλιν ἐλέγξω
τὴν νοθοκαλλοσύνην φύκεϊ χριομένην.
τοῦτο καὶ ἠδυλύρης ποτὲ Πίνδαρος .... ἐλέγχων,
εἶπεν ἄριστον ὕδωρ, φύκεος ἐχθρότατον.

371. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μή με κάλει δίσκων ἐπιΐστορα λιμοφορήων
βρωτύν μοι φορέων τὴν κολοκυνθιάδα.

Nr. 567. V. 1. παρομοίιον. P. V. 2. μετεθεικε. P. Nr. 570. V. 1. σ' ἔπηλεν. Scalig. V. 3. αἰσχος inseruit Br.

ἀργυρέην ὕλην οὐ τρώγομεν, ἣν παραβάλλεις,
λιμῷ κρητίζων σοὺς μελέους πίνακας.
ζήτει νηστεύοντας ἐς ἀργαλέην ἐπίδειξιν,
καὶ τότε θαυμάζου, κοῦφον ἄσημον ἔχων.

372. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Σῶμα φέρων σκιοειδές, ἀδερκέϊ σύμπνοον αὔρῃ,
μή ποτε θαρσήσῃς ἄγχι τινὸς πελάσαι,
μή τις ἔσω μυκτῆρος ἀναπνείων σε κομίσσῃ,
ἄσθματος ἠερίου πολλὸν ἀφαυρότερον.
οὐ σὺ μόρον τραμέεις· τότε γὰρ πάλιν οὐδὲν ἀμείψας
ἔσσεαι ὡσαύτως φάσμα, τόπερ τελέθεις.

373. ΠΑΛΛΑΔΑ.

εἰς ποιητὴν κυβεύοντα.

Πάντων μουσοπόλων ἡ Καλλιόπη θεός ἐστιν.
ἡ σὴ Καλλιόπη Ταβλιόπη λέγεται.

374. ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ΤΙΠΑΤΟΥ.

Τῷ ψιμύθῳ μὲν ἀεὶ λιποσαρκέα τεῖνε παρειήν,
Λαοδίκη, λαοῖς ἔνδικα τινυμένη·

Nr. 371. V. 5. εἰς ἀργ. Fort. ἀργυρέην cum Scaligero. V. 6. θαυμάζῃ. P. Nr. 372. V. 4. ἐλαφρότερον. Plan. Nr. 374. V. 1. τῷ om. P.

[Γ] μή ποτε δ' εὑρύνῃς σέο χείλεα· τίς γὰρ ὀδόντων
ὅρχατον ἐμπήξει φαρμακόεντι δόλῳ;
τὴν χάριν ἐξεύρευσας ὅσην ἔχες. οὐκ ἀπὸ πηγῆς
ἀγλαΐη μελέων ἔλκεται ἀενάου.
ὡς δὲ ῥόδον θαλέθεσκες ἐν εἴαρι· νῦν δ' ἐμαράνθης,
γήραος αὐχμηρῷ παρφομένη θέρεϊ.

375. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἔπταρον ἄγχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκοῦσαι
οἷά περ ὠΐσάμην, μοῖραν ἐμῆς ἀλόχου.
ἔπταρον εἰς ἀνέμους· ἄλοχον δέ μοι οὔ τι κιχάνει
λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις, οὐ νόσος, οὐ θάνατος.

376. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ῥήτορα πρὸς Διόδωρον ἀνὴρ δείλαιος ἀπελθών,
εἴρετό μιν τοίης ἀμφὶ δικασπολίης·
ἡμετέρη θεράπαινα φύγεν ποτέ· τὴν δέ τις εὑρών,
ἀλλοτρίην τ' εἶναι λάτριν ἐπιστάμενος,
ζεῦξεν ἑῷ θεράποντι· τέκεν δ' ὑπὸ παῖδας ἐκείνῳ·
καὶ τίνι δουλεύειν εἰσὶ δικαιότεροι;
ὃς δ' ὅτε μερμήριξε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἑκάστην,
εἶπεν ἐπιστρέψας γυρὸν ἐπισκύνιον·
Ἦ σοί, ἢ τῷ ἑλόντι τεὴν θεράπαιναν, ἀνάγκη
δουλεύειν κείνους, ὧν χάριν ἐξερέεις·

V. 5. ἀπὸ γαίης. P. Nr. 375. V. 1. Fort. ἀντεσακοῦσαι. V. 4. λύτρον. P. Nr. 376. V. 9. ἢ om. P. V. 10. κείνων. P.

δίζεο δ' εὐμενέοντα δικασπόλον, αἶψα δ' ἀποίσεις
ψῆφον ἀρειοτέρην, εἴγε δίκαια λέγεις.

377. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὄρνεον ἠσθίομεν κεκλημένοι ἄθλιον ἄνδρες,
ἄλλων ὀρνίθων βρώματα γιγνόμενοι.
καὶ τὸν μὲν Τιτυὸν κατὰ γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν,
ἡμᾶς δὲ ζῶντας τέσσαρες αἰγυπιοί.

378. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ δύναμαι γαμετῆς καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
γραμματικῆς ἀπόρου, καὶ γαμετῆς ἀδίκου.
ἀμφοτέρων τὰ πάθη θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται.
τὴν οὖν γραμματικὴν [καὶ] μόλις ἐξέφυγον·
οὐ δύναμαι δ' ἁλόχου τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν.
εἴργει χάρτης γὰρ καὶ νόμος Αὐσόνιος.

[P] 379. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Οὔ τις ἁλοιητῆρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
ὑμετέρους, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ·
εἰ γὰρ ἀεὶ βούβρωστιν ἔχεις Ἐρυσίχθονος αὐτοῦ,
ναὶ τάχα δαρδάψεις καὶ φίλον ὃν καλέεις.

V. 11. ἀποίσῃ. Pl. V. 12. λέγοις. Plan. Nr. 378. V. 2. γαμετῆς μαχίμου. Plan. V. 4. καὶ supped. Plan. Fort. νῦν μόλις. V. 6. Fort. γὰρ χάρτης. Nr. 379. V. 2. σῇς. P. V. 3. ἔχει. P.

ἀλλ᾽ οὐ σεῖο μέλαθρά με δέξεται· οὐ γὰρ ἔγωγε
βήσομαι ὑμετέρῃ γαστρὶ φυλαξόμενος.
εἰ δέ ποτ᾽ ἐς τεὸν οἶκον ἐλεύσομαι, οὐ μέγ᾽ ἄνυσσεν
Λαρτιάδης Σκύλλης χάσμασιν ἀντιάσας·
ἀλλ᾽ ἔσομαι πολύτλας τις ἐγὼ πλέον, εἰ σὲ περήσω,
Κύκλωπος κρυεροῦ μηδὲν ἐλαφρότερον.

380. ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ΤΠΑΤ.

Παρθένος εὐπατέρεια Δίκη, πρέσβειρα πολήων,
οὐ τὸν ἐν εὐσεβίῃ χρυσὸν ἀποστρέφεται.
ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τάλαντα Διὸς πάγχρυσα τελέσθη,
οἷσι ταλαντεύει πάντα νόμον βιότου·
„καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,“
εἰ μὴ Ὁμηρείων ἐξελάθου χαρίτων.

381. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἐστίν· ἔχει δ᾽ ἀγαθὰς δύο ὥρας,
τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

382. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Κεῖτο μὲν Ἀλκιμένης κεκακωμένος ἐκ πυρετοῖο,
καὶ περὶ λαυκανίην βραγχὰ λαρυγγιόων,

V. 5. μέλαθρα δεδέξεται. P. V. 6. βήσομ᾽ ὑφ᾽ ὑμετέρῃ γαστρὶ λαφυξόμενος. Plan. V. 8. λαερτιάδης et χήμασιν. P. Nr. 380. V. 2. αὐτόν. P. Nr. 381. V. 1. δύο. P.

νυσσόμενός τε τὸ πλευρὸν ἅτε ξιφέεσσιν ἀμυχθέν,
καὶ θαμὰ δυσκελάδοις ἄσθμασι πνευστιόων·
ἦλθε δὲ Καλλίγνωτος ὁ Κώϊος, ὁ πλατυλέσχης,
τῆς παιωνιάδος πληθόμενος σοφίης,
πᾶσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἄλγεσιν, οὔ τι περιττὸν
ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.
Ἀλκιμένους δ' ἐδόκευεν ἀνάκλισιν, ἔκ τε προσώπου
φράζετο, καὶ παλάμης ψαῦεν ἐπισταμένως,
καὶ τὸ περὶ κρισίμων φαέων ἐλογίζετο γράμμα,
πάντ' ἀναπεμπάζων, οὐχ ἑκὰς Ἱπποκράτους.
[P] καὶ τότε τὴν πρόγνωσιν ἐς Ἀλκιμένην ἀνεφώνει
σεμνοπροσωπήσας καὶ σοβαρευόμενος·
εἴ γε φάρυγξ βομβεῦσα, καὶ ἄγρια τύμματα πλευροῦ,
καὶ πυρετῷ λήξῃ πνεῦμα δασυνόμενον,
οὐκέτι τεθνήξει πλευρίτιδι· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
σύμβολον ἐσσομένης ἐστὶν ἀπημοσύνης.
θάρσει· τὸν νομικὸν δὲ κάλει, καὶ χρήματα σαυτοῦ
εὖ διαθείς, βιότου λῆγε μεριμνοτόκου,
καί με τὸν ἰητρόν, προρρήσιος εἵνεκεν ἐσθλῆς,
ἐν τριτάτῃ μοίρῃ κάλλιπε κληρονόμον.

Nr. 382. V. 5. καλλίγνωστος. P. V. 9. ἐκ τοῦ πρ. P. V. 16. λήξει. Plan. V. 22. κάλλιπες. P.

383. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἦν ἄρα καὶ πάνθωσι Τύχη χαλεπή τε καὶ ἐσθλή,
καὶ Κρόνος ὡρονομεῖ τετραπόδων γένεσιν.
ἐξότε γὰρ καὶ τοῦτον ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔσχεν,
ἐξ ἀλαβαρχείης γραμματικοῦ γέγονεν.
τλῆθι φέρειν λοιπόν, κανθήλιε· γραμματικοῖς γὰρ
οὐδὲ τέλος κριθή, κρῖ δὲ μόνον λέγεται.

384. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ μοναχοί, τί τοσοίδε; τοσοίδε δέ, πῶς πάλι μοῦνοι;
ὦ πληθὺς μοναχῶν ψευσαμένη μονάδα.

385. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πλαστὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα, φόβῳ δὲ φιλεῖς καὶ ἀνάγκῃ,
τοῦ δὲ φιλεῖν οὕτως οὐδὲν ἀπιστότερον.

386. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Στυγνὴν τὴν Νίκην τις ἰδὼν κατὰ τὴν πόλιν ἐχθές,
εἶπε· Θεὰ Νίκη, τίπτε πέπονθας ἄρα;
ἡ δ' ἀποδυρομένη καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν·
οὐκ ἔγνως σὺ μόνος; Πατρικίῳ δέδομαι.

Nr. 383. V. 5. κανθήλια. P. V. 6. κριθῇ. P. Fort. οὐ τελέως e. Br. Nr. 384. V. 1. τοσοίδέ γε et πάλιν. P. V. 2. πληθούς. P.

ἦν ἄρα καὶ Νίκη πολυώδυνος, ἣν παρὰ θεσμὸν
Πατρίκιος ναύτης ἤρπασεν ὡς ἄνεμον.

387. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πάντες ἅπαξ τρώγουσιν· ὅταν δὲ τρέφῃ Σαλαμῖνος,
οἰκαδ' ἀριστῶμεν δεύτερον ἐρχόμενοι.

388. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἄχρις ἂν ᾖς ἄγαμος, Νουμήνιε, πάντα δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι τῶν ἀγαθῶν ἀγαθά.
εἶθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετή, πάλιν εὐθὺ δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κακά.
ἀλλὰ χάριν τεκνίων; ἔξεις, Νουμήνιε, τέκνα,
χαλκὸν ἔχων· πτωχὸς δ' οὐδὲ τὰ τέκνα φιλεῖ.

[P] 389. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ μὲν ζῆς ἐλάφου ταναὸν χρόνον, ἠὲ κορώνης,
συγγνώμη πλεῖστον πλοῦτον ἀγειρομένῳ.
εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν, οἷς αὐτίκα γῆρας ἰάπτει,
μή σέ γ' ἀπειρεσίων οἶστρος ἕλῃ κτεάνων·
μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοισιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσσῃς,
χρήσωνται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀπόνως.

Nr. 386. V. 5. *καὶ δίκη.* P. Nr. 388. V. 2. *τἀγαθὰ τῶν ἀγαθῶν.* Plan. V. 6. *οὐδὲ τέκνα.* P. Nr. 389. V. 6. *χρήσονται.* P.

390. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἴ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, καὶ μή μ' ἀδικήσῃς,
ἀρχὴν τοῦ βλάπτειν τὴν φιλίαν θέμενος.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ πρέσσονα φημὶ
τὴν φανερὰν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίας.
φασὶ δὲ καὶ νήεσσιν ἀλιπλανέεσσι χερείους
τὰς ὑφάλους πέτρας τῶν φανερῶν σπιλάδων.

391. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μῦν Ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ,
καί, τί ποιεῖς, φησίν, φίλτατε μῦ παρ' ἐμοί;
ἡδὺ δ' ὁ μῦς γελάσας, μηδέν, φίλε, φησί, φοβηθῇς,
οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ χρῄζομεν, ἀλλὰ μονῆς.

392. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μύρμηκος πτερόεντος ὑπὲρ νώτοιο καθεσθεὶς
Ἄδραστος ῥήτωρ τοῖον ἔλεξεν ἔπος·
Ἵπτασο, τὸν σὸν ἔχεις, ὦ Πήγασε, Βελλεροφόντην,
φέρτατον ἡρώων, ἡμιθανῆ σκελετόν.

393. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ ἔστιν θυγατρὸς μεῖζον βάρος· εἰ δὲ δοκεῖ σοι,
Εὐκτήμων, εἶναι κοῦφον, ἄκουσον ἐμοῦ.
ἔστιν σοὶ κήλη, κἀμοὶ θυγάτηρ· λάβε ταύτην,
καὶ δός μοι κήλας ἀντὶ μιᾶς ἑκατόν.

394. ΑΛΛΟ.

Ποιητὴς πανάριστος ἀληθῶς ἐστιν ἐκεῖνος,
ὅστις δειπνίζει τοὺς ἀκροασαμένους.
ἢν δ' ἀναγιγνώσκῃ, καὶ νήστιας οἴκαδε πέμπῃ,
εἰς αὐτὸν τρεπέτω τὴν ἰδίαν μανίην.

395. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Πορδὴ ἀποκτέννει πολλοὺς ἀδιέξοδος οὖσα·
πορδὴ καὶ σώζει τραυλὸν ἰεῖσα μέλος.
οὐκοῦν εἰ σώζει, καὶ ἀποκτέννει πάλι πορδή,
τοῖς βασιλεῦσιν ἴσην πορδὴ ἔχει δύναμιν.

[P] 396. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας [ἐμοί], καὶ πολλάκις ἔγνων
σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενος.
νῦν δ' εἴπερ με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· οὐ δέομαι γὰρ
οἴνου τοιούτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

397. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πολλὰς μυριάδας ψηφίζων Ἀρτεμίδωρος,
καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων,
πολλάκις αἳ χρυσοῦ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι
πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον.

Nr. 394. V. 3. πίμπει. P. Nr. 395. V. 3. οὐκοῦν καί. P. πάλιν. Ib. Nr. 396. V. 1. ἐμοί. om. P.

398. *ΝΙΚΙΟΥ.*

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτάς,
καὶ δασὺς ὢν λίαν, ὠὸν ἅπας γέγονεν.
τοῦτο βαφεὺς ἐπόησε, τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν
μήτε κόμην λευκήν, μήτε μελαινομένην.

399. *ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥ.*

Γραμματικός ποτ' ὄνῳ ἐποχούμενος ἐξεκυλίσθη,
καὶ τῆς γραμματικῆς, ὡς λόγος, ἐξέπεσεν·
εἶθ' ἑξῆς ἐβίου κοινὸν βίον, ὡς ἰδιώτης,
ὧν ἐδίδασκεν ἀεὶ μηδὲν ἐπιστάμενος.
ἀλλὰ Γλύκων ἔπαθεν τοὐναντίον· ὢν γὰρ ἄπειρος
καὶ κοινῆς γλώττης, οὐχ ὅτι γραμματικῆς,
νῦν Λιβυκοὺς κάνθωνας ὀχούμενος, εἶτ' ἀποπίπτων
πολλάκις, ἐξαίφνης γραμματικὸς γέγονεν.

400. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.*

Ἴλαθι Γραμματικὴ φυσίζοε, ἵλαθι λιμοῦ
φάρμακον εὑρομένη „Μῆνιν ἄειδε θεά.“
νηὸν ἐχρῆν καὶ σοὶ περικαλλέα δωμήσασθαι,
καὶ βωμὸν θυέων μή ποτε δευόμενον.
καὶ γάρ σου μεσταὶ μὲν ὁδοί, μεστὴ δὲ θάλασσα
καὶ λιμένες, πάντων δέκτρια Γραμματική.

Nr. 398. V. 3. *ἐβόησε.* P. Nr. 400. V. 1. *ἵλαθι μοῦσα.* P. V. 2. *εὑρομένα.* P. V. 6. *λέκτρια.* P.

401. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἰητήρ τις ἐμοὶ τὸν ἐὸν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
ὥστε μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
ὡς δὲ τὸ „Μῆνιν ἄειδε“ καὶ „ἄλγεα μυρί' ἔθηκεν“
ἔγνω, καὶ τὸ τρίτον τοῖσδ' ἀκόλουθον ἔπος,
„πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν,“
οὐκέτι μιν πέμπει πρός με μαθησόμενον.
ἀλλά μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, σοὶ μὲν χάρις, εἶπεν, ἑταῖρε·
αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύναται.
καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς Ἄϊδι προϊάπτω,
καὶ πρὸς τοῦτ' οὐδὲν γραμματικοῦ δέομαι.

[P] 402. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μηδείς μοι ταύτην, Ἐρασίστρατε, τὴν σπατάλην σου
ποιήσειε θεῶν, ἣ σὺ κατασπαταλᾷς,
ἔσθων ἐκτραπέλως στομάχων κακά, χείρονα λιμοῦ,
οἷα φάγοιεν ἐμῶν ἀντιδίκων τεκνία.
πεινάσαιμι γὰρ αὖθις ἔτι πλέον, ἢ πρὶν ἐπείνων,
ἢ χορτασθείην τῆς παρὰ σοὶ σπατάλης.

Nr. 401. V. 1. τὸν νέον. P. Nr. 402. V. 6. εἰ χ. Br.

403. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς ποδάγραν.

Μισόπτωχε θεά, μούνη πλούτου δαμάτειρα,
ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπισταμένη,
εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιῖζομένη ποσὶ χαίρεις,
ὁπλοφορεῖν τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται·
τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αὐσονίου πόμα Βάκχου.
ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίγνεται οὐδέποτε.
τοὔνεκά νυν φεύγεις πενίης τὸν ἀχάλκεον οὐδόν,
τέρπῃ δ' αὖ πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

404. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
ἐμβαίνει μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίναι.
τῆς κήλης δ' ἐπάνωθι τὰ φορτία [πάντα] τεθεικὼς
καὶ τὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
ὥστε μάτην Τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
εἰ καὶ κηλήτης ταὐτὸ ποιεῖν δύναται.

405. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὁ γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄριστα,
οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.

Nr. 403. V. 4. Fort. *πιλοφορεῖν*. — καὶ μοῖρα. P. V. 8. *ἀντιπλουτου*. P. Nr. 404. V. 1. *πορθμίον*. P. V. 3. *ἐπάνωθε*. P. *πάντα* om. Id. V. 4. *σίνδονα ἐπ*, P.

ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θεριναῖς μόλις ἀισθάνετ' αὐτός,
ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
ὦ μεγάλου μυκτῆρος· ὅταν ποταμὸν διαβαίνῃ,
θηρεύει τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

406. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τοῦ γρυποῦ Νίκωνος ὁρῶ τὴν ῥῖνα, Μένιππε·
αὐτὸς δ' οὐ μακρὰν φαίνεται εἶναι ἔτι.
πλὴν ἥξει, μείνωμεν ὅμως· εἰ γὰρ πολύ, πέντε
τῆς ῥινὸς σταδίους, οἶομαι, οὐκ ἀπέχει.
[P] ἀλλ' αὐτὴ μέν, ὁρᾷς προπορεύεται· ἦν δ' ἐπὶ βουνὸν
ὑψηλὸν στῶμεν, καὐτὸν ἐσοψόμεθα.

407. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸν λεπτὸν θακεῦντα Μενέστρατον εἶαρος ὥρῃ
μύρμηξ ἐξελθὼν εἵλκυσεν εἰς ῥαγάδα·
μυῖα δ' ἐπιπτᾶσ' αὐτὸν ἀνήρπασεν, ὡς Γανυμήδην
αἰετὸς εἰς θαλάμους οὐρανίους Κρονίδεω·
πίπτε δὲ * χειρῶν μυίης, κοὐδ' ὡς θίγε γαίης,
ἐκ δ' ἀράχνης ἱστοῦ τῶν βλεφάρων κρέμαται.

408. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας οὔποτε βάψεις,
οὐδὲ παρειάων ἐκτανύσεις ῥυτίδας.

Nr. 405. V. 3. Fort. ἐν τρισὶ γὰρ θεριναῖς ὥραις. V. 6. τούτου. P. Nr. 407. V. 4. κρονίδαο. P. V. 5. Fort. πίπτε δέ τ' ἐκ χ. Nr. 408. V. 1. Fort. τὸ δὲ γήραος. V. 2. ῥυτίδας ἐκτανύσεις. P.

μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
ὥστε προσωπεῖον, κοὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστί. τί μαίνεαι; οὔποτε φῦκος
καὶ ψίμυθος τεύξει τὴν Ἑκάβην Ἑλένην.

409. ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟΥ.

Τετράκις ἀμφορέως περὶ χείλεσι χείλεα θεῖσα
Σείληνὶς πάσας ἐξερόφησε τρύγας.
εὐχαίτα Διόνυσε, σὲ δ' ὕδασιν οὐκ ἐμίηνεν·
ἀλλ' οἷος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἰνοπέδης,
τοῖόν σε προὔπινεν, ἀειφλεγὲς ἄλγος ἔχουσα,
εἰσότε καὶ νεκύων ἦλθεν ἐπὶ ψάμαθον.

410. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τοῦ πωγωνοφόρου Κυνικοῦ, τοῦ βακτροπροσαίτου,
εἰδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην σοφίαν.
θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέσχετο καὶ ῥαφανίδων,
μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετήν.
εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βόλβαν
στρυφνήν, ἣ πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον,
ᾔτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
κοὐδὲν ἔφη βόλβαν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

V. 3. ψημιθίῳ. P. V. 4. ἢ οὐχί. P. Nr. 409. V. 2. σηληνίς. P. ἐξεφόρησε. Ib. V. 4. οἵης. P. V. 5. ἀφειδὲς ἄγγος. P. V. 6. ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην. Plan. Nr. 410. V. 1. πωγωνοτρόφου. Br. V. 2. εἴδωμεν. P. V. 6. στρυφνὴν πινυτόν. P. δή οἱ ἔκλ. corr. Herm.

411. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς βαλανεῖον ἔκπυρον.

Τοῦτο πυρὰν μᾶλλον κλῄζειν δεῖ, κοὐ βαλανεῖον,
ἧν ποθ' ὁ Πηλείδης ἦψε Μενοιτιάδῃ,
ἢ τὸν Μηδείης στέφανον, τὸν * γείτονα Ἐριννὺς
ἐν θαλάμοις Γλαύκης εἵνεκεν Αἰσονίδου.
[P] φεῖσαί μου, βαλανεῦ, πρὸς τοῦ Διός· εἰμὶ γὰρ ἀνὴρ
πάντα γράφων τὰ βροτῶν ἔργα καὶ ἀθανάτων.
εἰ δὲ πρόκειταί σοι πολλοὺς ζῶντας κατακαίειν,
ἅπτε πυρὰν ξυλίνην, δήμιε, μὴ λιθίνην.

412. ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Ψυχὴν μὲν γράψαι χαλεπόν· μορφὴν δὲ χαράξαι
ῥᾴδιον· ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τοὔμπαλιν ἀμφότερον.
τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄγουσα
ἐν τοῖς φαινομένοις ἡ Φύσις εἰργάσατο·
τὸν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν
πῶς ἄν τις γράψαι, μηδ' ἐσιδεῖν ἐθέλων;

413. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ὡς κῆπον τεθνικώς, δεῖπνον παρέθηκεν Ἀπελλῆς,
οἰόμενος βόσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.

Nr. 411. V. 3. Fort. τόν γ' εἶρεν Ἐρ. Nr. 412. V. 3. ἄκουσα. P.

ἦν ῥαφανίς, σέρις ἦν, τῆλις, θρίδακες, πράσα, βολβοί,
ὤκιμον, ἡδύοσμον, πήγανον, ἀσπάραγος.
δείσας δ' ἐκ τούτων μὴ καὶ χόρτον παραθῇ μοι,
δειπνήσας θέρμους ἡμιβρεχεῖς ἔφυγον.

414. ΗΔΥΛΟΥ.

Λυσιμελοῦς Βάκχου, καὶ λυσιμελοῦς Ἀφροδίτης
γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς ποδάγρα.

415. ΑΥΤΙΠΑΤΡΟΥ ἢ ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τίς σου, Μεντορίδη, προφανῶς οὕτως μετέθηκεν
τὴν πυγήν, οὗπερ τὸ στόμ' ἔκειτο πρὸ τοῦ;
βδεῖς γάρ, κοὐκ ἀναπνεῖς· φθέγγῃ δ' ἐκ τῶν κατα-
γείων.
θαῦμά μ' ἔχει τὰ κάτω πῶς σου ἄνω γέγονεν.

416. ΑΔΗΛΟΝ.

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίγνεται· οὐκ ἀλεγίζω.
μισείτω με τάλας Χρυσὸς ὁ πορνοφίλας.

417. ΑΔΗΛΟΝ.

ἐπὶ γυναικὶ πρεσβυτέρᾳ νέῳ ἐνοχλήσαντι.

Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε, Μενέσθιον· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἔκκαιρον μήλων προσδέχομαι ῥυτίδα·

Nr. 413. V. 3. *σέρις τῆλις.* P. Nr. 415. V. 3. *κατογείων.* P. Nr. 417. V. 2. *μῆλον.* P.

ἀλλ' αἰεὶ πεπόθηκα συνακμάζουσαν ὀπώρην.
ὥστε τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα;

418. ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἄντιον ἠελίου στήσας ῥίνα καὶ στόμα χάσκον,
δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

419. ΦΙΛΩΝΟΣ.

Αἱ πολιαὶ σὺν νῷ γεραρώτεραι· αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ
μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν.

[P] 420. ΑΛΛΟ.

Αἱ τρίχες, ἢν σιγᾷς, εἰσὶ φρένες· ἢν δὲ λαλήσῃς,
ὡς αἱ τῆς ἥβης, οὐ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

421. ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥ.

Ἂν μὲν ἀπόντα λέγῃς με κακῶς, οὐδέν μ' ἀδικεῖς σύ·
ἂν δὲ παρόντα καλῶς, ἴσθι κακῶς με λέγων.

422. ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

εἰς ἀπαίδευτον ἐπιδειξάμενον.

Βήσας, εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγχετο· νῦν δ' ὑπ' ἀνοίας
καὶ ζῇ, καὶ πλουτεῖ, καὶ μετὰ τὴν πάροδον.

V. 4. ἰδών. P. Nr. 418. V. 1. ῥῖνα. P. χάσκων. Plan. Nr. 421. V. 1. οὐδὲν ἀδικεῖς. P. οὐδὲν ἀδικεῖς με. Pl.

423. ΕΛΛΑΔΙΟΥ.

Βάπτων πάντα, βαφεῦ, καὶ χρωματίοις μεταβάλλων,
καὶ πενίην βάψας, πλούσιος ἐξεφάνης.

424. ΠΙΣΩΝΟΣ.

Γαίης ἐκ Γαλατῶν μηδ' ἄνθεα, ἧς ἀπὸ κόλπων
ἀνθρώπους ὀλέτειραι Ἐριννύες ἐβλάστησαν.

425. ΛΑΗΛΙΟΝ.

Γιγνώσκειν σε θέλω, Πλακιανέ, σαφῶς, ὅτι πᾶσα
ἔγχαλκος γραῖα πλουσία ἐστὶ σορός.

426. ΑΛΛΟ.

εἰς Ὀπιανὸν ἡγεμόνα πότην.

Γράμμα περισσὸν ἔχεις τὸ προκείμενον. ἦν αφέλῃ τις
τοῦτ' σοι, οἰκεῖον κτήσῃ ἁπλῶς ὄνομα.

427. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζόστομος ἐξορκιστὴς
ἐξέβαλ', οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

Nr. 424. V. 1. Fort. τῆς ἀπὸ κ. Nr. 426. V. 1. ἂν ἀφ. P. V. 2. ἀκριβῶς ὄνομα. P.

428. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης,
οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

429. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
τοὔνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

430. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν,
καὶ τράγος εὐπώγων εὔστοχός ἐστι Πλάτων.

431. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
τοῖς ποσί σου τρῶγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.

432. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἔσβεσε τὸν λύχνον μῶρος, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δακνόμενος, λέξας· οὐκέτι με βλέπετε.

Nr. 429. V. 2. αὐτὸς ἤθελε. P. Nr. 430. V. 1. δοκεῖς. P. V. 2. αἰπόλος ἐστι. P. Fort. αἰμύλος.

433. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· οὐ δύνασαι δὲ φωνὴν συλῆσαι χρώματι πειθόμενος.

434. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαράν, καὶ στέρνα, καὶ ὦμους, μηδὲν ἐρωτήσῃς, μῶρον ὁρᾷς φαλακρόν.

435. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως Βύτος ἐστὶ σοφιστής, οὔτε λόγον κοινόν, οὔτε λογισμὸν ἔχων.

[P] 436. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην.

437. ΑΡΑΤΟΥ.

Λιάζω Λιότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κάθηται, Γαργαρέων παισὶν Βῆτα καὶ Ἄλφα λέγων.

438. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Κορινθίῳ πίστευε, καὶ μὴ χρῶ φίλῳ.

Nr. 433. V. 2. πειθομένην. Plan. Nr. 435. V. 1. Βίτος. Br. V. 2. μήτε .. μήτε. Plan. Nr. 436. V. 1. θᾶττον ἦν. P. Fort. ἂν ἦν. Nr. 437. V. 2. παισί. P.

439. ΔΙΦΙΛΟΥ.

Τὸ μὲν Ἄργος ἵππος, οἱ δ' ἐνοικοῦντες λύκοι.

440. ΠΙΤΤΑΚΟΥ.

Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας· εἰσὶ γὰρ πικροί.

441. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Ὁ Πειραιεὺς κάρυον μέγ' ἐστι καὶ κενόν.

442. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τρίς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξεν
δῆμος Ἐρεχθῆος, καὶ τρὶς ἐπηγάγετο,
τὸν μέγαν ἐν βουλῇ Πεισίστρατον, ὃς τὸν Ὅμηρον
ἤθροισα, σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον·
ἡμέτερος γὰρ κεῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης,
εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἀπῳκίσαμεν.

XII.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

ΜΟΥΣΑ ΠΑΙΔΙΚΗ.

XII.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

ΜΟΥΣΑ ΠΑΙΔΙΚΗ.

1. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καθὼς εἴρηκεν Ἄρατος·
ὑμῖν δ', ὦ Μοῦσαι, σήμερον οὐκ ἐνοχλῶ.
εἰ γὰρ ἐγὼ παῖδάς τε φιλῶ, καὶ παισὶν ὁμιλῶ,
τοῦτο τί πρὸς Μούσας τὰς Ἑλικωνιάδας;

2. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μὴ ζήτει δέλτοισιν ἐμαῖς Πρίαμον παρὰ βωμοῖς,
μηδὲ τὰ Μηδείης πένθεα καὶ Νιόβης,
μηδ' Ἴτυν ἐν θαλάμοις, καὶ ἀηδόνας ἐν πετάλοισιν·
ταῦτα γὰρ οἱ πρότεροι πάντα χύδην ἔγραφον·
ἀλλ' ἱλαραῖς Χαρίτεσσι μεμιγμένον ἡδὺν Ἔρωτα,
καὶ Βρόμιον· τούτοις δ' ὀφρύες οὐκ ἔπρεπον.

3. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τῶν παίδων, Διόδωρε, τὰ προσθέματ' εἰς τρία πίπτει
σχήματα, καὶ τούτων μάνθαν' ἐπωνυμίας.
τὴν ἔτι μὲν γὰρ ἄθικτον ἀκμὴν * λάλου, ὀνόμαζε
* κωκωτὴν φυσᾶν ἄρτι καταρχομένην·
τὴν δ' ἤδη πρὸς χεῖρα σαλευομένην, [λέγε] σαῦραν·
τὴν δὲ τελειοτέρην, οἶδας ἃ χρή σε καλεῖν.

4. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀκμῇ δωδεκέτους ἐπιτέρπομαι· ἔστι δὲ τούτου
χὠ τρισκαιδεκέτης πουλὺ ποθεινότερος.
χὠ τὰ δὶς ἑπτὰ νέμων, γλυκερώτερον ἄνθος Ἐρώτων·
τερπνότερος δ' ὁ τρίτης πεντάδος ἀρχόμενος.
ἐξεπικαιδέκατον δὲ θεῶν ἔτος· ἑβδόματον δὲ
καὶ δέκατον ζητεῖν οὐκ ἐμόν, ἀλλὰ Διός.
εἰ δ' ἐπὶ πρεσβυτέρους τις ἔχει πόθον, οὐκέτι παίζει,
ἀλλ' ἤδη ζητεῖ „τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.“

5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοὺς λευκοὺς ἀγαπῶ, φιλέω δ' ἅμα τοὺς μελιχρώδεις
καὶ ξανθούς, στέργω δ' ἔμπαλι τοὺς μέλανας.
οὐδὲ κόρας ξανθὰς παραπέμπομαι· ἀλλὰ περισσῶς
τοὺς μελανοφθάλμους αἰγλοφανεῖς τε φιλῶ.

Nr. 3. V. 3. Fort. ἀταλοῦ ὀνόμαζε Κωκώ, τὴν φ. — φῦσαν. P. V. 5. λέγε. om. P. V. 6. ἀχρήσε.

[P] 6. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πρωκτὸς καὶ χρυσὸς τὴν αὐτὴν ψῆφον ἔχουσιν·
ψηφίζων δ' ἀφελῶς τοῦτό ποθ' εὗρον ἐγώ.

7. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Σφιγκτὴρ οὐκ ἔστιν παρὰ παρθένῳ, οὐδὲ φίλημα
ἁπλοῦν, οὐ φυσικὴ χρωτὸς ἐϋπνοΐη,
οὐ λόγος ἡδὺς ἐκεῖνος ὁ πορνικός, οὐδ' ἀκάκητον
βλέμμα, διδασκομένη δ' ἐστὶ κακιοτέρα.
ψυχροῦνται δ' ὄπιθεν πᾶσαι· τὸ δὲ μεῖζον ἐκεῖνο,
οὐκ ἔστιν ποῦ θῇς τὴν χέρα πλαζομένην.

8. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἶδον ἐγὼ τινα παῖδα ἐπανθοπλοκοῦντα κάρυμβον,
ἀντιπαρερχόμενος τὰ στεφανηπλόκια.
οὐδ' ἄτρωτα παρῆλθον· ἐπιστὰς δ' ἥσυχος αὐτῷ
φημί, πόσου πωλεῖς τὸν σὸν ἐμοὶ στέφανον;
μᾶλλον τῶν καλύκων δ' ἐρυθαίνετο, καὶ κατακύψας
φησί· μακρὰν χώρει, μή σε πατὴρ ἐσίδῃ.
ὠνοῦμαι προφάσει στεφάνους, καὶ οἴκαδ' ἀπελθὼν
ἐστεφάνωσα θεούς, κεῖνον ἐπευξάμενος.

Nr. 7. V. 3. οὐδ' ἁπλ.... P. V. 4. κακιοτερα. P. V. 5. ὄπιθεν. P. Nr. 8. V. 1. Fort. παῖδά ποτ' ἀνθ. V. 5. Fort. ἐρυθήνατο.

9. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄρτι καλός, Διόδωρε, σὺ καὶ φιλέουσι πέπειρος·
ἀλλὰ καὶ ἢν γήμῃς, οὐκ ἀπολειψόμεθα.

10. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ καί σοι τριχόφοιτος ἐπεσκίρτησεν ἴουλος,
καὶ τρυφεραὶ κροτάφων ξανθοφυεῖς ἕλικες,
οὐδ' οὕτω φεύγω τὸν ἐρώμενον· ἀλλὰ τὸ κάλλος
τούτου, κἂν πώγων, κἂν τρίχες, ἡμέτερον.

11. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐχθὲς ἔχων ἀνὰ νύκτα Φιλόστρατον, οὐκ ἐδυνήθην,
κείνου, πῶς εἴπω, πάντα παρασχομένου.
ἀλλ' ἐμὲ μηκέτ' ἔχοιτε φίλοι φίλον, ἀλλ' ἀπὸ πύργου
ῥίψατ', ἐπεὶ λίην Ἀστυάναξ γέγονα.

12. ΦΑΛΑΚΚΟΥ.

Ἄρτι γενειάζων ὁ παλὸς καὶ στερρὸς ἐρασταῖς
παιδὸς ἐρᾷ Λάδων. σύντομος ἡ Νέμεσις.

13. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἰητρούς εὗρόν ποτ' ἐγὼ λείους δυσέρωτας,
τρίβοντας φυσικῆς φάρμακον ἀντιδότου.

Nr. 10. V. 4. Fort. τοῦτό γε, κἂν...

οἱ δέ γε φωραθέντες, ἔχ' ἡσυχίην, ἐδέοντο·
κἀγὼ ἔφην, σιγῶ, καὶ θεραπεύσατέ με.

[P] 14. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Δημόφιλος τοιοῖσδε φιλήμασιν εἰ πρὸς ἐραστὰς
χρήσεται ἀκμαίην, Κύπρι, καθ' ἡλικίην,
ὡς ἐμὲ νῦν ἐφίλησεν ὁ νήπιος, οὐκέτι νύκτωρ
ἥσυχα τῇ κείνου μητρὶ μενεῖ πρόθυρα.

15. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Εἰ Γραφικοῦ πυγὴν * σανὶς δέδακ' ἐν βαλανείῳ,
ἄνθρωπος τί πάθω; καὶ ξύλον αἰσθάνεται.

16. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μὴ κρύπτῃς τὸν ἔρωτα, Φιλόκρατες· αὐτὸς ὁ δαίμων
λακτίζειν κραδίην ἡμετέρην ἱκανός.
ἀλλ' ἱλαροῦ μετάδος τι φιλήματος. ἔσθ' ὅτε καὶ σὺ
αἰτήσεις τοιάνδ' ἐξ ἑτέρων χάριτα.

17. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὔ μοι θῆλυς ἔρως ἐγκάρδιος, ἀλλά με πυρσοὶ
ἄρσενες ἀσβέστῳ θῆκαν ὑπ' ἀνθρακιῇ.

Nr. 14. V. 2. κύπριν. P. | Nr. 15. V. 1. γραφικοῦ. P. Fort. σανίδες δάκον. aut δέδακεν σανίς. Nr. 16. V. 1. F. μὴ κρύψῃς. V. 4. χαρίτων. P. Nr. 17. V. 2. ἄρσενος. P. ἐπ' ἀνθρ. Br.

πλειότερον τόδε θάλπος. ὅσον δυνατώτερος ἄρσην
θηλυτέρης, τόσσον χὠ πόθος ὀξύτερος.

18. ΛΑΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Τλήμονες, οἷς ἀνέραστος ἔφυ βίος, οὔτε γὰρ ἕρξαι
εὐμαρές, οὔτ᾽ εἰπεῖν ἐστί τι νόσφι πόθων.
καὶ γὰρ ἐγὼ νῦν εἰμὶ λίην βραδύς· εἰ δ᾽ ἐσίδοιμι
Ξεινόφιλον, στεροπῆς πτήσομαι ὀξύτερος.
τοὔνεκεν οὐ φεύγειν γλυκὺν ἵμερον, ἀλλὰ διώκειν,
πᾶσι λέγω, „Ψυχῆς ἐστὶν Ἔρως ἀκόνη.“

19. ΛΑΗΛΟΝ.

Οὐ δύναμαί σε θέλων θέσθαι φίλον· οὔτε γὰρ αἰτεῖς,
οὔτ᾽ αἰτοῦντι δίδως, οὔθ᾽ ἃ δίδωμι δέχῃ.

19ª. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Λίσσομ᾽, Ἔρως, τὸν ἄγρυπνον ἐμοὶ πόθον Ἡλιοδώρου
κοίμισον, αἰδεσθεὶς Μοῦσαν ἐμὰν ἱκέτιν.
ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν
ἄλλον, ἀεὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ πτηνὰ χέοντα βέλη·
εἰ καὶ ἐμὲ κτείναις, λείψω φωνεῦντ᾽ ἐπὶ τύμβῳ
γράμματ᾽· Ἔρωτος. ὅρα, ξεῖνε, μιαιφονίην.

V. 4. τόσσωχ᾽ ὁ. P. Nr. 19a. V. 2. οἰκέτιν. P.

20. ΙΟΥΛΙΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑ.

Ὁ Ζεὺς Αἰθιόπων πάλι τέρπεται εἰλαπίναισιν,
ἢ χρυσὸς Δανάης εἴρπυσεν εἰς θαλάμους·
θαῦμα γάρ, εἰ Περίανδρον ἰδὼν οὐχ ἥρπασε γαίης
τὸν καλόν· ἢ φιλόπαις οὐκέτι νῦν ὁ θεός.

[P] 21. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Κλέψομεν ἄχρι τίνος τὰ φιλήματα, καὶ τὰ λαθραῖα
νεύσομεν ἀλλήλοις ὄμμασι φειδομένοις;
μέχρι τίνος δ' ἀτέλεστα λαλήσομεν, ἀμβολίαισι
ζευγνύντες κενεὰς ἔμπαλιν ἀμβολίας;
μέλλοντες τὸ καλὸν δαπανήσομεν· ἀλλὰ πρὶν ἐλθεῖν
τὰς φθονερὰς, Φείδων, θῶμεν ἐπ' ἔργα λόγοις.

22. ΣΚΥΘΙΟΥ.

Ἦλθέν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
Ἤλισσος πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
αὐτὰ τὰ καίρι' ἔχων ἑκκαίδεκα, καὶ μετὰ τούτων
πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
καὶ πρὸς ἀναγνῶναι, φωνὴν μέλι, καὶ τὸ φιλῆσαι,
χείλεα, καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον, ἀμεμπτότατον.
καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὁρᾶν μόνον· ἢ ῥ' ἀγρυπνήσω
πολλάκι, τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν.

Nr. 20. V. 1. πάλιν. P. V. 4. ἢ φ. P. ἦ. Br. Nr. 21. V. 6. λόγους. Br. Nr. 22. V. 2. Ἰλισσός. corr. Br.

23. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἠγρεύθην ὁ πρόσθεν ἐγὼ ποτε τοῖς δυσέρωσι
κώμοις ἡϊθέων πολλάκις ἐγγελάσας.
καί μ' ἐπὶ σοῖς ὁ πτανὸς Ἔρως προθύροισι, Μυΐσκε,
στῆσεν ἐπιγράψας· Σκῦλ' ἀπὸ Σωφροσύνης.

24. ΛΑΥΡΕΑ.

Εἴ μοι χαρτὸς ἐμὸς Πολέμων καὶ σῶος ἀνέλθοι,
..... οιοσα .. κοίρανε, πεμπόμενος,
φέξειν, οὐκ ἀπόφημι, τὸν ὀρθροβόην παρὰ βωμοῖς
ὄρνιν ἐν εὐχωλαῖς ὠμολόγησα τεοῖς·
εἰ δέ τι τῶν ὄντων τότε οἱ πλέον, ἢ καὶ ἔλασσον
ἔλθοι ἔχων, λέλυται τοὐμὸν ὑποσχέσιον.
ἦλθε δὲ σὺν πώγωνι· τὸ δ' εἰ φίλον αὐτὸς ἑαυτῷ
εὔξατο, τὴν θυσίην πρᾶσσε τὸν εὐξάμενον.

25. ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Σῶόν μοι Πολέμωνα μολεῖν, ὅτ' ἔπεμπον, Ἀπόλλω
ἠτούμην, θυσίην ὄρνιν ὑποσχόμενος.
ἦλθε δέ μοι Πολέμων λάσιος γένυν. οὐ μά σε, Φοῖβε,
ἦλθεν ἐμοί· πικρῷ δ' ἐξέφυγέν με τάχει.
οὐκέτι σοι θύω τὸν ἀλέκτορα· μή με σοφίζου,
κωφὴν μοι σταχύων ἀντιδιδοὺς καλάμην.

Nr. 23. V. 1. ὁ deest in P. Nr. 24. V. 2. οἷος ἦην ὑπ' ἐμοῦ. Br. Fort. οἵκαδ', ὁποῖος ἔην, κοίρ. πεμπ. V. 4: ὧν εὐχ. et τεαῖς. P. V. 5. τότε πλέον. P. V. 8. πρὸσσε τόν. P.

26. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἴ μοι σωζόμενος Πολέμων ὃν ἔπεμπον ἀνέλθοι
* * * * *
[Γ] νῦν δ' αὐτῷ Πολέμων ἀνασώζεται — οὐκ ἀπαφήσεις,
Φοῖβε, — δασὺς δ' ἤμων οὐκέτι σῶος ἐμοί.
αὐτὸς ἴσως σκιάσαι γένυν εὔξατο· θυέτω αὐτός,
ἀντία ταῖσιν ἐμαῖς ἐλπίσιν εὐξάμενος.

27. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Σαῖς ἴκελον προὔπεμπον ἐγὼ Πολέμωνα παρειαῖς,
ἦν ἔλθῃ, θύσειν ὄρνιν ὑποσχόμενος·
ὃν δέχομαι φθονεροῖς, Παιάν, φρίσσοντα γενείοις,
οὐ τούτου τλήμων εἵνεκεν εὐξάμενος.
οὐδὲ μάτην τίλλεσθαι ἀναίτιον ὄρνιν ἔοικεν,
ἢ συντιλλέσθω, Δήλιε, καὶ Πολέμων.

28. ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ ΤΑΡΣΕΩΣ.

Κῦρος κύριός ἐστι· τί μοι μέλει, εἰ παρὰ γράμμα;
οὐκ ἀναγιγνώσκω τὸν καλόν, ἀλλὰ βλέπω.

Nr. 26. V. 2. οὐκ ἔτ' ἀφῆσαι. P. V. 5. πιάσαι. Nr. 27. V. 3. ἐνδεμοχαι. P. V. 4. οὐ τοιούτου. P. Nr. 28. V. 1. ἔστιν μοι μέλλει. P. V. 2. τὸν κάλαμον. P.

29. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Πρώταρχος καλός ἐστι, καὶ οὐ θέλει· ἀλλὰ θελήσει
ὕστερον· ἡ δ' ὥρη λαμπάδ' ἔχουσα τρέχει.

30. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἡ κνήμη, Νίκανδρε, δασύνεται· ἀλλὰ φύλαξαι,
μή σε καὶ ἡ πυγὴ ταὐτὸ παθοῦσα λάθῃ·
καὶ γνώσῃ φιλέοντος ὅση σπάνις. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
τῆς ἀμεταβλήτου φρόντισον ἡλικίης.

31. ΦΑΝΙΟΥ.

Ναὶ Θέμιν, ἀκρήτου καὶ τὸ σκύφος, ᾧ σεσάλευμαι,
Πάμφιλε, βαιὸς ἔχει τὸν σὸν ἔρωτα χρόνος.
ἤδη γὰρ καὶ μηρὸς ὑπὸ τρίχα, καὶ γένυς ἠβᾷ,
καὶ Πόθος εἰς ἑτέρην λοιπὸν ἄγει μανίην.
ἀλλ' ὅτε * σπινθῆρος ἔτ' ἴχνια βαιὰ λέλειπται,
φειδωλὴν ἀπόθου· Καιρὸς ἔρωτι φίλος.

32. ΘΥΜΟΚΛΕΟΥΣ.

Μέμνη που, μέμνη, ὅτε τοι ἔπος ἱερὸν εἶπον·
Ὥρη κάλλιστον, χ' ὥρη ἐλαφρότατον.
ὥρην οὐδ' ὁ τάχιστος ἐν αἰθέρι παρθύσει ὄρνις·
νῦν ἴδε, πάντ' ἐπὶ γῆς ἄνθεα σεῦ κέχυται.

Nr. 30. V. 3. Fort. ἀλλά τι καί. V. 4. ἀμεταπλήτου. corr. Buher. Nr. 31. Φαινίου. P. V. 5. ὅτε δή. Br. Fort. ὅτε σοι c. Schaef. Nr. 32. V. 1. ἱερός. P. V. 3. ὥρη. P. Fort. παρφθάσει cum Dorvillio.

33. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἦν καλὸς Ἡράκλειτος, ὅτ' ἦν ποτέ· νῦν δὲ παρ' ἦβην
κηρύσσει πόλεμον δέρρις ὀπισθοβάταις·
ἀλλά, Πολυξενίδη, τάδ' ὁρῶν, μὴ γαῦρα φρυάσσου.
ἔστι καὶ ἐν γλουτοῖς φυομένη Νέμεσις.

34. ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Πρὸς τὸν παιδοτρίβην Δημήτριον ἐχθὲς ἐδείπνουν,
πάντων ἀνθρώπων τὸν μακαριστότατον.
[P] εἷς αὐτοῦ κατέκειθ' ὑποκόλπιος, εἷς ὑπὲρ ὤμον,
εἷς ἔφερεν τὸ φαγεῖν, εἷς δὲ πιεῖν ἐδίδου·
ἡ τετρὰς ἡ περίβλεπτος. ἐγὼ παίζων δὲ πρὸς αὐτὸν
φημί· σὺ καὶ νύκτωρ, φίλτατε, παιδοτριβεῖς;

35. ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

Χαῖρε ποτ' οὐκ εἰπόντα προσεῖπέ τις· „ἀλλ' ὁ περισσὸς
„κάλλεϊ νῦν Δάμων οὐδὲ τὸ χαῖρε λέγει;
„ἥξει τις τούτου χρόνος ἔκδικος· εἶτα δασυνθεὶς
„ἄρξῃ χαῖρε λέγειν οὐκ ἀποκρινομένοις."

Nr. 34. V. 3. εἷς αὐτῷ. Pauw. V. 4. Fort. ἔφερέν τι c. Schaefero. Nr. 35. V. 4. ἄρχῃ. P.

36. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΟΥ.

Νῦν αἰτεῖς, ὅτε λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλος
ἕρπει, καὶ μηροῖς ὀξὺς ἔπεστι χνόος·
εἶτα λέγεις· ἥδιον ἐμοὶ τόδε. καί τις ἂν εἴποι
πρείσσονας αὐχμηρὰς ἀσταχύων καλάμας;

37. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Πυγὴν Σωσάρχοιο διέπλασεν Ἀμφιπολίτεω
μυελίνην παίζων ὁ βροτολοιγὸς Ἔρως,
Ζῆνα θέλων ἐρεθίξαι, ὅθ' οὕνεκα τῶν Γανυμήδου
μηρῶν οἱ τούτου πουλὺ μελιχρότεροι.

38. ΡΙΑΝΟΥ.

Ὧραί σοι Χάριτές τε κατὰ γλυκὺ χεῦαν ἔλαιον,
ὦ πυγά· κνώσσειν δ' οὐδὲ γέροντας ἐᾷς.
λέξον μοι, τίνος ἐσσὶ μάκαιρα τύ, καὶ τίνα παίδων
κοσμεῖς; ἁ πυγὰ δ' εἶπε· Μενεκράτεος.

39. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐσβέσθη Νίκανδρος, ἀπέπτατο πᾶν ἀπὸ χροιῆς
ἄνθος, καὶ χαρίτων λοιπὸν ἔτ' οὐδ' ὄνομα,
ὃν πρὶν ἐν ἀθανάτοις ἐνομίζομεν. ἀλλὰ φρονεῖτε
μηδὲν ὑπὲρ θνητούς, ὦ νέοι· εἰσὶ τρίχες.

Nr. 36. V. 2. χρόος. P. V. 3. ἥδιον. P. Nr. 37. V. 1. ἀμφοτονίτεω. P.

40. ΑΔΗΛΟΥ.

Μὴ ᾄδυσῃς, ἄνθρωπε, τὸ χλαίνιον, ἀλλὰ θεώρει
οὕτως ἀκρολίθου κἀμὲ τρόπον ξοάνου.
γυμνὴν δ' Ἀντιφίλου ζητῶν χάριν, ὡς ἐπ' ἀκάνθαις
εὑρήσεις ῥοδέαν φυομένην κάλυκα.

41. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οὐκέτι μοι Θήρων γράφεται καλός· οὐδ' ὁ πυραυγὴς
πρίν ποτε, νῦν δ' ἤδη δαλός, Ἀπολλόδοτος.
στέργω θῆλυν ἔρωτα· δασυτρώγλων δὲ πίεσμα
λασταύρων μελέτω ποιμέσιν αἰγοβάταις.

[P] 42. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Βλέψον ἐς Ἑρμογένην πλήρει χερί, καὶ τάχα πρήξεις
παιδοκόραξ ἄν σοι θυμὸς ὀνειροπολῇ,
καὶ στυγνὴν ὀφρύων λύσεις τάσιν· ἢν δ' ἁλιεύῃς
ὀρφανὸν ἀγκίστρου κύματι δοὺς κάλαμον,
ἕλξεις ἐκ λιμένος πολλὴν δρόσον· οὐδὲ γὰρ αἰδὼς
οὐδ' ἔλεος δαπάνῃ κόλλοπι συντρέφεται.

Nr. 40. V. 3. γυμνὴν Ἀντ. P. Nr. 41. V. 1. οὐδὲ πυρ. P. V. 4. αἰγοβότοις corr. Passow. Nr. 42. V. 1. πλήρη. P. V. 2. ὧν σοι et ὀνειροπόλει. P. V. 3. ἁλιθύῃ. P. V. 5. ἐκ λίμνης πολλὸν μνίον. corr. Br.

43. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, οὐδὲ κελεύθῳ
χαίρω, τὶς πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει·
μισῶ καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, οὔτ' ἀπὸ κρήνης
πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.
Ἀυσανίη, σὺ δὲ ναίχι καλὸς καλός· ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
τοῦτο σαφῶς, ἠχὼ φησί τις· ἄλλος ἔχει.

44. ΓΑΛΑΤΚΟΥ.

Ἦν ὅτε παῖδας ἔπειθε πάλαι ποτὲ δῶρα φιλεῦντας
ὄρτυξ, καὶ ῥαπτὴ σφαῖρα, καὶ ἀστράγαλοι·
νῦν δὲ λοπὰς καὶ κέρμα· τὰ παίγνια δ' οὐδὲν ἐκεῖνα
ἰσχύει. ζητεῖτ' ἄλλο τι, παιδοφίλαι.

45. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ναὶ ναὶ βάλλετ' Ἔρωτες· ἐγὼ σκοπὸς εἶς ἅμα πολλοῖς
κεῖμαι. μὴ φείσησθ' ἄφρονες· ἦν γὰρ ἐμὲ
νικήσητ', ὀνομαστοὶ ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθε
τοξόται, ὡς μεγάλης δεσπόται ἰοδόκης.

46. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Οὐκ εἰμὶ οὐδ' ἐτέων δύο κ' εἴκοσι, καὶ κοπιῶ ζῶν·
ὦρωτες, τί κακὸν τοῦτο; τί με φλέγετε;

Nr. 43. V. 2. Fort. χαίρων, ἢ π. V. 4. σικχάνω. P. V. 5. F. Ἀυσανίας. Nr. 45. V. 1. ἅμα βάλλοις. P.

ἦν γὰρ ἐγώ τι πάθω, τί ποιήσετε; δῆλον, Ἔρωτες,
ὡς τὸ πάρος παίξεσθ' ἄφρονες ἀστραγάλοις.

47. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζων
ἀστραγάλοις, τοὐμὸν πνεῦμ' ἐκύβευσεν Ἔρως.

48. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κεῖμαι. λαὲ ἐπίβαινε κατ' αὐχένος, ἄγριε Δαῖμον.
οἶδά σε, ναὶ μὰ θεούς, καὶ βαρὺν ὄντα φέρειν.
οἶδα καὶ ἔμπυρα τόξα. βαλὼν δ' ἐπ' ἐμὴν φρένα πυρ-
σούς,
οὐ φλέξεις ἤδη· πᾶσα γάρ ἐστι τέφρη.

49. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ζωροπότει δύσερως, καὶ σοῦ φλόγα τὰν φιλόπαιδα
κοιμάσει λάθας δωροδότας Βρόμιος.
ζωροπότει, καὶ πλῆρες ἀφυσσάμενος σκύφος οἴνας
ἔκκρουσον στυγερὰν ἐκ κραδίας ὀδύναν.

[P] 50. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Πῖν' Ἀσκληπιάδη· τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάσχεις;
οὐ σὲ μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐληΐσατο,

Nr. 47. V. 1. ὄρθρια. Graef. Nr. 49. V. 1. ζωγροπότει. P.

οὐδ' ἐπὶ σοὶ μούνῳ κατεθήκατο τόξα καὶ ἰοὺς
πικρὸς Ἔρως. τί ζῶν ἐν σποδιῇ τίθεσαι;
πίνωμεν Βάκχου ζωρὸν πόμα. δάκτυλος ἀώς.
ἢ πάλι κοιμιστὰν λύχνον ἰδεῖν μένομεν;
πίνομεν οὖν γαλερῶς. μετά τοι χρόνον οὐκέτι πουλύν,
σχέτλιε, τὴν μακρὰν νύκτ' ἀναπαυσόμεθα.

51. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἔγχει, καὶ πάλιν εἰπέ, Διοκλέος· οὐδ' Ἀχελῶος
κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
καλὸς ὁ παῖς, Ἀχελῶε, λίην καλός· εἰ δέ τις οὐχὶ
φησίν, ἐπισταίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

52. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οὔριος ἐμπνεύσας ναύταις Νότος, ὦ δυσέρωτες,
ἤμισύ μευ ψυχᾶς ἅρπασεν Ἀνδράγαθον.
τρισμάκαρες νᾶες, τρὶς δ' ὄλβια κύματα πόντου,
τετράκι δ' εὐδαίμων παιδοφορῶν ἄνεμος.
εἴθ' εἴην δελφίς, ἵν' ἐμοῖς βαστακτὸς ἐπ' ὤμοις
πορθμευθεὶς ἐσίδῃ τὰν γλυκύπαιδα Ῥόδον.

53. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εὔφορτοι νᾶες πελαγίτιδες, αἳ πόρον Ἕλλης
πλεῖτε, καλὸν κόλποις δεξάμεναι Βορέην,

Nr. 50. V. 7. πίνομεν οὐ γὰρ ἔρως. P. Nr. 51. V. 1. Διόκλεες. P. Nr. 53. V. 1. πελαγείτιδες. P.

ἤν που ἐπ' ἠϊόνων Κῴαν κατὰ νᾶσον ἴδητε
Φανίον εἰς χαροπὸν δερκομέναν πέλαγος,
τοῦτ' ἔπος ἀγγεῖλαι· καλὴ νυέ, σός με κομίζει
ἵμερος οὐ ναύταν, ποσσὶ δὲ πεζοπόρον.
εἰ γὰρ τοῦτ' εἴποιτ', εὖ * τέλοι αὐτίκα καὶ Ζεὺς
οὔριος ὑμετέρας πνεύσεται εἰς ὀθόνας.

54. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀρνεῖται τὸν Ἔρωτα τεκεῖν ἡ Κύπρις, ἰδοῦσα
ἄλλον ἐν ἠϊθέοις Ἵμερον Ἀντίοχον.
ἀλλὰ νέοι στέργοιτε νέον Πόθον· ἦ γὰρ ὁ κοῦρος
εὕρηται κρείσσων οὗτος Ἔρωτος Ἔρως.

55. ΑΔΗΛΟΝ, οἱ δὲ ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ.

Λητοΐδη, σὺ μὲν ἔσχες ἁλίῤῥυτον αὐχένα Δήλου,
κοῦρε Διὸς μεγάλου, θέσφατα πᾶσι λέγων·
Κεκροπίαν δ' Ἐχέδημος, ὁ δεύτερος Ἀτθίδι Φοῖβος,
ᾧ καλὸν ἁβροκόμης ἄνθος ἔλαμψεν Ἔρως.
[P] ἡ δ' ἀνὰ κῦμ' ἄρξασα, καὶ ἐν χθονὶ πατρὶς Ἀθήνη,
νῦν κάλλει δούλην Ἑλλάδ' ὑπηγάγετο.

V. 5. ἀγγείλατε καλὴ νοὲς ὡς με. P. V. 6. παιζοπόρον. P. V. 7. Fort. εἴποιτ', ἀεὶ εὖ πέλοι. Nr. 54. V. 3. στέργοιτε ἐόν. P. V. 4. εἴρηται. P. Nr. 55. V. 6. ὑπαιγάγετο. P.

56. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εἰκόνα μὲν Παρίην ζωογλύφος ἄνυσ' Ἔρωτος
Πραξιτέλης, Κύπριδος παῖδα τυπωσάμενος·
νῦν δ' ὁ θεῶν κάλλιστος Ἔρως ἔμψυχον ἄγαλμα,
αὐτὸν ἀπεικονίσας, ἔπλασε Πραξιτέλην·
ὄφρ' ὁ μὲν ἐν θνατοῖς, ὁ δ' ἐν αἰθέρι φίλτρα βραβεύῃ,
γῆς θ' ἅμα καὶ μακάρων σκηπτροφορῶσι Πόθοις.
ὀλβίστη Μερόπων ἱερὰ πόλις, ἃ θεόπαιδα
καινὸν Ἔρωτα νέων θρέψεν ὑφαγεμόνα.

57. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πραξιτέλης ὁ πάλαι ζωογλύφος ἀβρὸν ἄγαλμα
ἄψυχον, μορφᾶς κωφὸν ἔτευξε τύπον,
πέτρον ἐνειδοφορῶν· ὁ δὲ νῦν, ἔμψυχα μαγεύων,
τὸν τριπανοῦργον Ἔρωτ' ἔπλασεν ἐν κραδίᾳ.
ἦ τάχα τοὔνομ' ἔχει ταὐτὸν μόνον, ἔργα δὲ κρέσσων,
οὐ λίθον, ἀλλὰ φρενῶν πνεῦμα μεταῤῥυθμίσας.
Ἴλαος πλάσσοι τὸν ἐμὸν τρόπον, ὄφρα τυπώσας
ἐντὸς ἐμὴν ψυχὴν ναὸν Ἔρωτος ἔχῃ.

Nr. 56. V. 1. ζωγλύφος. P. V. 4. αὐτόματ' εἶκον. P. V. 5. μὲν θνατοῖς. P. βραβεύει. Ib. V 8. νέον. P. Nr. 57. V. 3. ἐν εἰδοφόρων. P. V. 4. ἔρως. P. V. 5. κρέσσων. P. V. 6. μεταρρυθμίσας. P. V. 8. ναὸς Ἔ. ἔχει. P.

58. ΡΙΑΝΟΥ.

Ἡ Τροιζὴν ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐκ ἂν ἁμάρτοις
* δονήσας παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον.
τόσσον δ' Ἐμπεδοκλῆς φανερώτερος, ὅσσον ἐν ἄλλοις
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε ῥόδον.

59. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἁβρούς, ναὶ τὸν Ἔρωτα, τρέφει Τύρος· ἀλλὰ Μυΐσκος
ἔσβεσεν ἐκλάμψας ἀστέρας ἠέλιος.

60. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἦν ἐςίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὁρῶ· ἢν δὲ τὰ πάντα
βλέψω, τόνδε δὲ μή, τᾄμπαλιν οὐδὲν ὁρῶ.

61. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἄθρει μοι διὰ παντός· ὅλαν κατέτηξ' Ἀρίβαζος
τὰν Κνίδον· ἃ πέτρα θρυπτομένα θέρεται.

62. ΑΛΛΟ.

Ματέρες αἱ Περσῶν, καλὰ μὲν καλὰ τέκνα τέκεσθε·
ἀλλ' Ἀρίβαζος ἐμοὶ κάλλιον ἢ τὸ καλόν.

Nr. 58. V. 2. ἀίνησας. Br. Nr. 61. V. 1. Fort. ἀνθρακιὴ διὰ παντὸς. — Ἀρίβαζε. P. V. 2. φέρεται. P.

63. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Σηγῶν Ἡράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδᾷ·
Καὶ Ζηνὸς φλέξω πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
[?] ναὶ μὴν καὶ Λιόδωρος ἐνὶ στέρνοις τόδε φωνεῖ·
Καὶ πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον.
δύστανος, παίδων ὃς ἐδέξατο τοῦ μὲν ἀπ' ὄσσων
λαμπάδα, τοῦ δὲ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ.

64. ΛΑΚΑΙΟΥ.

Ζεὺς Πίσης μεδέων, Πειθήνορα, δεύτερον υἷα
Κύπριδος, αἰπεινᾷ στέψον ὑπὸ Κρονίᾳ·
μηδέ μοι οἰνοχόον κυλίκων σέθεν αἰετὸς ἀρθεὶς
μάρψαις ἀντὶ καλοῦ, κοίρανε, Δαρδανίδου.
εἰ δέ τι Μουσάων τόι ἐγὼ φίλον ὤπασα δῶρον,
νεύσαις μοι θείου παιδὸς ὁμοφροσύνην.

65. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εἰ Ζεὺς κεῖνος ἔτ' ἐστίν, ὁ καὶ Γανυμήδεος ἁκμὴν
ἁρπάξας, ἵν' ἔχῃ νέκταρος οἰνοχόον,
κἠμοὶ τὸν καλὸν ἐστι * σπλάγχνοισι Μυΐσκον
κρύπτειν, μή με λάθῃ παιδὶ βαλὼν πτέρυγας.

Nr. 63. V. 3. στέρνοισθ' ὁ δ' ἐφώνει. P. Nr. 64. V. 2. αἰπινῇ στ. P. V. 3. οἰνοχόων. et ἀετός. P. V. 5. εἰ δ' ἔκι. P. Nr. 65. V. 3. ὑπὸ σπλ. Br. Fort. ἐστι θέμις. V. 4. μὴ καὶ λ. P.

66. ΑΔΗΛΟΝ.

Κρίνατ' Ἔρωτες, ὁ παῖς τίνος ἄξιος. εἰ μὲν ἀληθῶς
ἀθανάτων, ἐχέτω· Ζανὶ γὰρ οὐ μάχομαι.
εἰ δέ τι καὶ θνατοῖς ὑπολείπεται, εἴπατ' Ἔρωτες,
Δωρόθεος τίνος ἦν, καὶ τίνι νῦν δέδοται.
ἐν φανερῷ φωνεῦσιν· ἐμὴ χάρις. ἀλλ' ἀποχωρεῖ.
μηκέτι πρὸς τὸ καλὸν καὶ σὺ μάταια φέρῃ.

67. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸν καλὸν οὐχ ὁρόω Διονύσιον. ἆρά γ' ἀναρθείς,
Ζεῦ πάτερ, [ἀθανάτοις] δεύτερος οἰνοχοεῖ;
αἰετέ, τὸν χαρίεντα, ποτὶ πτερὰ πυκνὰ τινάξας,
πῶς ἔφερες; μή που κνίσματ' ὄνυξιν ἔχει;

68. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οὐκ ἐθέλω Χαρίδαμον· ὁ γὰρ καλὸς εἰς Δία λεύσσει,
ὡς ἤδη νέκταρ τῷ θεῷ οἰνοχοῶν.
οὐκ ἐθέλω· τί δέ μοι τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα
ἄνταθλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν;
αἱροῦμαι δ', ἢν μοῦνον ὁ παῖς ἀνιὼν ἐς Ὄλυμπον,
ἐκ γῆς νίπτρα ποδῶν δάκρυα τἀμὰ λάβῃ,

Nr. 66. V. 5. φωνεῦσιν et ἀποχώρει. P. V. 6. μημέτι. P. Fort. θυμέ, μάταια φέρον. Nr. 67. V. 1. ἀρ' ἀγ' ἀν. Fort. ἦ ῥά γ' ἀν. Nr. 68. V. 1. ὃς γάρ. P. V. 2. ἤδη τῷ θῷ νίπταρ. P. V. 3. τίς δε. P. τῶν ἐπ. Ib. V. 5. δή. P. Fort. ἁρποῦμαι δ', ἤν.

μναμόσυνον στοργῆς· γλυκὺ δ' ὄμμασι νεῦμα δίϋγρον
δοίη, καί τι φίλημ' ἁρπάσαι ἀκροθιγές.
[P]. τἄλλα δὲ πάντ' ἐχέτω Ζεύς, ὡς θέμις. εἰ δ' ἐθελήσει,
ἦ τάχα που κἠγὼ γεύσομαι ἀμβροσίας.

69. ΛΑΗΛΟΝ.

Ζεῦ, προτέρῳ τέρπου Γανυμήδεϊ· τὸν δ' ἐμόν, ὦναξ,
Λέξανδρον δέρκευ τηλόθεν, οὐ φθονέω.
εἰ δὲ βίῃ τὸν καλὸν ἀποίσεαι, οὐκέτ' ἀνεκτῶς
δεσπόζεις· ἀπίτω καὶ τὸ βιοῦν ἐπὶ σοῦ.

70. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Στήσομ' ἐγὼ καὶ Ζηνὸς ἐναντίον, εἴ σε, Μυΐσκε,
ἁρπάζειν ἐθέλοι νέκταρος οἰνοχόον.
καίτοι πολλάκις αὐτὸς ἐμοὶ τάδ' ἔλεξε· τί ταρβεῖς;
οὔ σε βαλῶ ζήλοις· οἶδα παθὼν ἐλεεῖν.
χὠ μὲν δὴ τάδε φησίν· ἐγὼ δ', ἢν μυῖα παραπτῇ,
ταρβῶ, μὴ ψεύστης Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ γέγονεν.

71. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Θεσσαλικὲ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν· οὐ μὰ τὸν ὀξὺν
ἥλιον, οὐκ ἔγνων· σχέτλιε, ποῦ γέγονας;

V. 9. διθιλήσοι. P, Nr. 69. V. 3. ἀποίσεται. P. V. 4. καὶ βιοῦν. P. Nr. 70. V. 1. εἰς ἐμέ. P, V. 5. παράπτηι. P. Nr. 71. V. 2. οὐκ ἔγνω. P.

ὀστέα σοι καὶ μοῦνον ἔτι τρίχες. ἦ ῥά σε δαίμων
οὑμὸς ἔχει, χαλεπῇ δ' ἤντεο θευμορίῃ;
ἔγνων, Εὐξίθεός σε συνήρπασε· καὶ σὺ γὰρ ἐλθὼν
τὸν καλόν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

72. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἤδη μὲν γλυκὺς ὄρθρος· ὁ δ' ἐν προθύροισιν ἄϋπνος
Δᾶμις ἀποψύχει πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι,
σχέτλιος Ἡράκλειτον ἰδών· ἔστη γὰρ ὑπ' αὐγὰς
ὀφθαλμῶν, βληθεὶς κηρὸς ἐς ἀνθρακιήν.
ἀλλά μοι ἔγρεο, Δᾶμι δυςάμμορε· καὐτὸς Ἔρωτος
ἕλκος ἔχων ἐπὶ σοῖς δάκρυσι δακρυχέω.

73. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἥμισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ' οὐκ οἶδ'
εἴτ' Ἔρος, εἴτ' Ἀΐδης ἥρπασε· πλὴν ἀφανές.
ἦ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο. καὶ μὲν ἀπεῖπον
πολλάκι· τὴν δρῆστιν μὴ ὑπόδεχθε, νέοι.
* οὐκισυνιφησον· ἐκεῖσε γὰρ ἡ λιθόλευστος
κείνη καὶ δύςερως οἶδ' ὅτ' ἐπιστρέφεται.

V. 5. με συνηρ. P. Nr. 72. V. 6. δακρυχέων. P. Nr. 73. V. 2. ἔρις. P. V. 4. ὑπεχέσθε. P. V. 5. Fort. οὔ κίε νῦν δίφησον. V. 6. ὅτι που στρ. P.

71. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἦν τι πάθω, Κλεόβουλε, (τί γὰρ πλέον; ἐν πυρὶ παίδων
βαλλόμενος κεῖμαι λείψανον ἐν σποδιῇ·)
λίσσομαι, ἀκρήτῳ μέθυσον, πρὶν ὑπὸ χθόνα θέσθαι,
κάλπιν, ἐπιγράψας· Δῶρον Ἔρως Ἀΐδῃ.

[P] 75. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Εἰ πτερά σοι προσέκειτο, καὶ ἐν χερὶ τόξα καὶ ἰοί,
οὐκ ἂν Ἔρως ἐγράφη Κύπριδος, ἀλλὰ σύ, παῖς.

76. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εἰ μὴ τόξον Ἔρως, μηδὲ πτερά, μηδὲ φαρέτραν,
μηδὲ πυριβλήτους εἶχε Πόθων ἀκίδας,
οὐκ, αὐτὸν τὸν πτανὸν ἐπόμνυμαι, οὔποτ' ἂν ἔγνως
ἐκ μορφᾶς τίς ἔφυ Ζωΐλος, ἢ τίς Ἔρως.

77. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ἢ ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Εἰ καθύπερθε λάβοις χρύσεα πτερά, καί σευ ἀπ' ὤμων
τείνοιτ' ἀργυρέων ἰοδόκος φαρέτρη,
καὶ σταίης παρ' Ἔρωτα, φιλάγλαον οὐ μὰ τὸν Ἑρ-
μῆν,
οὐδ' αὐτὴ Κύπρις γνώσεται ὃν τέκομεν.

Nr. 74. V. 1. τὸ γάρ. P. Nr. 75. V. 2. καῖ. Br. Nr. 76. V. 5. ἐπομνυμαι. P. Nr. 77. V. 2. Fort. ἀργυφέων.

78. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εἰ χλαμύδ' εἶχεν Ἔρως, καὶ μὴ πτερά, μηδ' ἐπὶ νώτων
τόξα τε καὶ φαρέτραν, ἀλλ' ἐφόρει πέτασον,
ναὶ μὰ τὸν ἀβρὸν ἔφηβον ἐπόμνυμαι, Ἀντίοχος μὲν
ἦν ἂν Ἔρως, ὁ δ' Ἔρως τἄμπαλιν Ἀντίοχος.

79. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀντίπατρός μ' ἐφίλησ' ἤδη λήγοντος ἔρωτος,
καὶ πάλιν ἐκ ψυχρῆς πῦρ ἀνέκαυσε τέφρης.
δὶς δὲ μιῆς ἄκων ἔτυχον φλογός. ὦ δυσέρωτες
φεύγετε, μὴ πρήσω τοὺς πέλας ἁψάμενος.

80. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πεπανθὲν Ἔρωτος
τραῦμα διὰ σπλάγχνων αὖθις ἀναφλέγεται;
μή, μή, πρός σε Διός, μή, πρὸς Διός, ὦ φιλάβουλε,
κινήσῃς τέφρῃ πῦρ ὑπολαμπόμενον.
αὐτίκα γάρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἴ σε φυγοῦσαν
λήψετ' Ἔρως, εὑρὼν δραπέτιν, αἰκίσεται.

Nr. 78. V. 1. Ἔρως εἶχεν. P. V. 3. ναὶ τόν. P. V. 4. ἦν ἄρ'. R. Nr. 79. V. 3. δὶς μι. P. Nr. 80. V. 4. ὑποθαλπόμενον. Br. V. 5. εἰσαί. P.

81. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ψυχαπάται δυσέρωτες, ὅσοι φλόγα τὴν φιλόπαιδα
οἴδατε, τοῦ πικροῦ γευσάμενοι μέλιτος,
ψυχρὸν ὕδωρ νιφάδος, ψυχρόν, τάχος, ἄρτι τακείσης
ἐκ χιόνος τῇ μῇ χεῖτε περὶ καρδίῃ.
ἦ γὰρ ἰδεῖν ἔτλην Διονύσιον. ἀλλ' ὁμόδουλοι,
πρὶν ψαῦσαι σπλάγχνων, πῦρ ἀπ' ἐμεῦ σβέσατε.

82. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἔσπευδον τὸν Ἔρωτα φυγεῖν. ὁ δὲ βαιὸν ἀνάψας
φανίον ἐκ τέφρης, εὗρέ με κρυπτόμενον.
[℣] κυκλώσας δ' οὐ τόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα δισσά,
κνίσμα πυρὸς θραύσας, εἰς με λαθὼν ἔβαλεν.
ἐκ δὲ φλόγες πάντη μοι ἐπέδραμον. ὦ βαρὺ φέγγος
λάμψαν ἐμοί. μέγα πῦρ Φανίον ἐν καρδίᾳ.

83. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὔ μ' ἔτρωσεν Ἔρως τόξοις, οὐ λαμπάδ' ἀνάψας,
ὡς πάρος, αἰθομέναν θῆκεν ὑπὸ καρδίᾳ.
σύγκωμον δὲ Πόθοισι φέρων Κύπριδος μυροφεγγὲς
φανίον, ἄκρον ἐμοῖς ὄμμασι πῦρ ἔβαλεν.

Nr. 81. V. 1. ψυχροπότας. Br. ψυχαπάτην V. D. corr. τὰν φ. Ib. V. 3. ὕδωρ νίφας. P. V. 4. χεῖτας. P. V. 5. εἰ γάρ. P. Nr. 82. V. 3. Fort. ἀκρώνυχα δισσόν. V. 5. φλογὸς et ἐπέδραμεν. P. Fort. βαρυφεγγὲς λ. ἐμοὶ μέγα πῦρ, Φάνιον, ἐν κρ. cum Graefio.

ἐκ δέ με φέγγος ἔτηξε. τὸ δὲ βραχὺ φανίον ὤφθη
πῦρ ψυχῆς τῇ μῇ καιόμενον κραδίᾳ.

84. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὦνθρωποι βωθεῖτε. τὸν ἐκ πελάγους ἐπὶ γαῖαν
ἄρτι με πρωτόπλουν ἴχνος ἐρειδόμενον
ἕλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ἔρως· φλόγα δ' οἷα προφαίνων
παιδὸς * ἀπεστέπτει κάλλος ἐραστὸν ἰδεῖν.
βαίνω δ' ἴχνος ἐπ' ἴχνος, ἐν ἀέρι δ' ἡδὺ τυπωθὲν
εἶδος ἀφαρπάζων χείλεσιν ἡδυφιλῶ.
ἆρά γε τὴν πικρὰν προφυγὼν ἅλα, πουλύ τι κείνης
πικρότερον χέρσῳ κῦμα περῶ Κύπριδος;

85. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἰνοπόται δέξασθε τὸν ἐκ πελάγους ἅμα πόντον
καὶ κλῶπας προφυγόντ', ἐν χθονὶ δ' ὀλλύμενον.
ἄρτι γὰρ ἐκ νηός με μόνον πόδα θέντ' ἐπὶ γαῖαν
ἀγρεύσας ἕλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ἔρως,
ἐνθάδ' ὅπου τὸν παῖδα διαστείχοντ' ἐνύησα.
αὐτομάτοις δ' ἄκων ποσαὶ ταχὺς φέρομαι.
κωμάζω δ' οὐκ οἶνον ὑπὸ φρένα, πῦρ δὲ γεμισθείς.
ἀλλὰ φίλῳ, ξεῖνοι, βαιὸν ἐπαρκέσατε,

Nr. 84. V. 4. *ἀπάστραπται*. Br. Fort. *ἀποσπένδει*. aut *ἀποστείχει*. V. 5. *τύπωφεν*. P. V. 6. *ἡδὺ φίλωι*. P. V. 7. Fort. *ἦ ῥά γε*, deleto signo interrogandi. Nr. 85. V. 5. *διαστίχοντ'*. P. V. 6. *αὐτόματος*. P. V. 8. *φίλωι ξείνω*.

ἀρκέσατ', ὦ ξεῖνοι, κἀμὲ Ξενίου πρὸς Ἔρωτος
δέξασθ' ὀλλύμενον τὸν φιλίας ἱκέτην.

86. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἃ Κύπρις θήλεια γυναικομανῆ φλόγα βάλλει·
ἄρσενα δ' αὐτὸς Ἔρως ἵμερον ἀνιοχεῖ.
ποῖ φέψω; ποτὶ παῖδ' ἢ ματέρα; φαμὶ δὲ καὐτὰν
Κύπριν ἐρεῖν· νικᾷ τὸ θρασὺ παιδάριον.

87. ΑΔΗΛΟΝ.

Τλῆμον Ἔρως, οὐ θῆλυν ἐμοὶ πόθον, ἀλλά τιν' αἰεὶ
δινεύεις στεροπὴν καύματος ἀρσενικοῦ.
[P] ἄλλοτε γὰρ Δήμωνι πυρούμενος, ἄλλοτε λεύσσων
Ἰσμηνόν, δολιχοὺς αἰὲν ἔχω καμάτους.
οὐ μούνοις δ' ἐπὶ τοῖσι δεδόρκαμεν· ἀλλ' ἐπὶ πάντων
ἄρχυσι πουλυμανῆ κανθὸν ἐφελκόμεθα.

88. ΑΔΗΛΟΝ.

Δισσοί με τρύχουσι καταιγίζοντες ἔρωτες,
Εὔμαχε, καὶ δισσαῖς ἐνδέδεμαι μανίαις.
ἢ μὲν ἐπ' Ἀσάνδρου κλίνω δέμας, ἢ δὲ πάλιν μοι
ὀφθαλμὸς νεύει Τηλέφου ὀξύτερος.
τιμήξατ', ἐμοὶ τοῦθ' ἡδύ, καὶ εἰς πλάστιγγα δικαίην
νειμάμενοι, κλήρῳ τἀμὰ φέρεσθε μέλη.

V. 9. ἀρκεσάτω ξ. P. Nr. 86. V. 3. παῖδα τὴ. P. Nr. 87. V. 2. δινεύει. P. κύματος. Ib. V. 6. δάκρυσι πολ. Nr. 88. V. 5. τιμήξατέ μου. P.

89. ΑΔΗΛΟΝ.

Κύπρι, τί μοι τρισσοὺς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰούς,
ἐν δὲ μιῇ ψυχῇ τρισσὰ πέπηγε βέλη;
καὶ τῇ μὲν φλέγομαι, τῇ δ' ἔλκομαι· ἢ δ' ἀπονεύσω,
διστάζω. λάβρῳ δ' ἐν πυρὶ πᾶς φλέγομαι.

90. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐκέτ' ἐρῶ. πεπάλαικα πόθοις τρισίν. εἷς μὲν ἑταίρης,
εἷς δέ με παρθενικῆς, εἷς δέ μ' ἔκαυσε νέου.
καὶ κατὰ πᾶν ἥλγηκα. γεγύμνασμαι μέν, ἑταίρης
πείθων τὰς ἐχθρὰς οὐδὲν ἔχοντι θύρας.
ἔστρωμαι δὲ κόρης ἐπὶ παστάδος αἰὲν ἄϋπνος,
ἕν, τὸ ποθεινότατον, παιδὶ φίλημα διδούς.
οἴ μοι, πῶς εἶπω πῦρ τὸ τρίτον; ἐκ γὰρ ἐκείνου
βλέμματα καὶ κενεὰς ἐλπίδας οἶδα μόνον.

91. ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

Λισσὸς Ἔρως αἴθει ψυχὴν μίαν. ὦ τὰ περισσὰ
ὀφθαλμοὶ πάντη πάντα κατοσσόμενοι,
εἴδετε τὸν χρυσέαισι περίσκεπτον Χαρίτεσσιν
Ἀντίοχον, λιπαρῶν ἄνθεμον ἠϊθέων.
ἀρκείτω. τί τὸν ἡδὺν ἐπηυγάσασθε καὶ ἁβρὸν
Στασικράτη, Παφίης ἔρνος ἰοστεφάνου;

Nr. 89. V. 3. ἢν δ' ἀπανεύσω. P. Nr. 90. V. 3. ἤλγηκα. bis. P. V. 5. ἐπίστασθε. P. V. 6. ἐντυπαθ'. P.

καίεσθε, τρύχεσθε, καταφλέχθητε ποτ' ἤδη·
οἱ δύο γὰρ ψυχὴν οὐκ ἂν ἕλοιτε μίαν.

92. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ὦ προδόται ψυχῆς, παίδων πύνες, αἰὲν ἐν ἰξῷ
Κύπριδος ὀφθαλμοὶ βλέμματα χριόμενοι,
[P] ἡρπάσατ' ἄλλον Ἔρωτ', ἄρνες λύκον, οἷα κορώνη
σκορπίον, ὡς τέφρη πῦρ ὑποθαλπόμενον.
δρᾶθ' ὅ τι καὶ βούλεσθε. τί μοι νενοτισμένα χεῖτε
δάκρυα· πρὸς δ' ἱκέτην αὐτομολεῖτε τάχος;
ἁπτᾶσθ' ἐν κάλλει, τύφεσθ' ὑποκαόμενοι νῦν,
ἄκρος ἐπεὶ ψυχῆς ἐστὶ μάγειρος Ἔρως.

93. ΡΙΑΝΟΥ.

Οἱ παῖδες λαβύρινθος ἀνέξοδος· ἦ γὰρ ἂν ὄμμα
ῥίψῃς, ὡς ἰξῷ τοῦτο προσαμπέχεται.
τῇ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πίονα σαρκὸς
ἀκμήν, καὶ γυίων ἄνθος ἀκηράσιον·
τῇ δὲ Φιλοκλῆος χρύσεον ῥέθος, ὅστε καθ' ὕψος
οὐ μέγας, οὐρανίη δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
ἦν δ' ἐπὶ Λεπτίνεω στρέψῃς δέμας, οὐκέτι γυῖα
κινήσεις, ἀλύτῳ δ' ὡς ἀδάμαντι μένεις,

Nr. 91. V. 8. ἕλητε. P. Nr. 92. V. 1. αἰὲν ἰξῷ. P. V. 6. εἰρεκτήν. Br. Fort. πρὸς δὲ πίδην. V. 7. ὕπτασεν κ. P. Nr. 93. V. 2. ῥίψως ἰξῷ. P. V. 5. ὅς τό. P. V. 6. οὐρανίης. P. V. 7. ἴτι λεκτήνεω. P.

ἴχνια κολληθείς· τοῖον σέλας ὄμμασιν αἴθει
κοῦρος, καὶ νεάτους ἐκ κορυφῆς ὄνυχας.
χαίρετε καλοὶ παῖδες, ἐς ἀκμαίην δὲ μολεῖτε
ἥβην, καὶ λευκὴν ἀμφιέσασθε κόμην.

94. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τερπνὸς μὲν Διόδωρος, ἐν ὄμμασι δ' Ἡράκλειτος,
ἡδυεπὴς δὲ Δίων, ὀσφύϊ δ' Οὐδιάδης.
ἀλλὰ σὺ μὲν ψαύοις ἁπαλόχροος, ᾧ δέ, Φιλόκλεις,
ἔμβλεπε, τῷ δὲ λάλει, τὸν δέ ... τὸ λειπόμενον·
ὡς γνῷς, οἷος ἐμὸς νόος ἄφθονος· ἢν δὲ Μυΐσκῳ
λίχνος ἐνιβλέψῃς, μηκέτ' ἴδοις τὸ καλόν.

95. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἴ σε Πόθοι στέργουσι, Φιλοκλέες, ἥ τε μυρόπνους
Πειθώ, καὶ κάλλευς ἀνθολόγοι Χάριτες,
ἀγκὰς ἔχοις Διόδωρον, ὁ δὲ γλυκὺς ἀντίος * ἤδη
Δωρόθεος, κείσθω δ' εἰς γόνυ Καλλικράτης,
ἰαίνοι δὲ Δίων τόδ' ἐΰστοχον ἐν χερὶ τείνων
σὸν κέρας, Οὐδιάδης δ' αὐτὸ περισκυθίσαι,
δοίη δ' ἡδὺ φίλημα Φίλων, Θήρων δὲ λαλήσαι,
θλίβοις δ' Εὐδήμου τιτθὸν ὑπὸ χλαμύδι.

V. 11. μόλοιτε. Schaefer. V. 12. ἀμφιέσεσθε. P. Nr. 94. V. 1. Στέρνοις μέν. Graef. Fort. Τερπνὸς ἀκμήν. V. 6. ἐων βλ. P. Nr. 95. V. 5. Fort. ἴλλοι cum Graefio. V. 8. τυτθόν. Br.

εἰ γάρ σοι τάδε τερπνὰ πόροι θεός, ὦ μάκαρ, οἷαν
ἀρτύσεις παίδων Ῥωμαϊκὴν λοπάδα.

[P] 96. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὔτι μάταν θνατοῖσι φάτις τοιάδε βοᾶται,
ὡς „οὐ πάντα θεοὶ πᾶσιν ἔδωκαν
ἔχειν.“
εἶδος μὲν γὰρ ἄμωμον, ἐπ' ὄμμασι δ' ἁ περίσαμος
αἰδώς, καὶ στέρνοις ἀμφιτέθαλε χάρις,
οἷσι καὶ ἠϊθέους ἐπιδάμνασαι· ἀλλ' ἐπὶ ποσσὶν
οὐκέτι τὰν αὐτὰν δῶκαν ἔχειν σε χάριν.
πλὴν κρηπὶς κρύψει ποδὸς ἴχνιον, ὦ γαθὲ Πύῤῥε,
κἀλλεῖ δὲ σφετέρῳ τέρψει ἀγαλλόμενον.

97. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εὐπάλαμος ξανθὸν μὲν ἐρεύθεται, ἶσον Ἔρωτι,
μέσφ' ἐπὶ τὸν Κρητῶν ποιμένα Μηριόνην·
ἐκ δέ νυ Μηριόνεω Ποδαλείριον, οὐκέτ' ἐς Ἠὼ
νεῖται· ἴδ' ὡς φθονερὰ παγγενέτειρα φύσις.
εἰ γὰρ τῷ τά τ' ἔνερθε, τά θ' ὑψόθεν ἶσα πέλοιτο,
ἦν ἂν Ἀχιλλῆος φέρτερος Αἰακίδεω.

V. 10. ἰωκτάδα. P. . Nr. 96. V. 1. βοᾶτε. P. V. 8. ἀγαλλόμενος. P. Nr. 97. V. 1. εἶσον. P. V. 2. μέσφ' ἀπὸ Κρ. P. V. 3. Ποδαλίριος cum Toupio. V. 6. αἰακίδαο. P. Αἰακίδα. Br.

98. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Τὸν Μουσῶν τέττιγα Πόθος δήσας ἐπ' ἀκάνθαις
κοιμίζειν ἐθέλει, πῦρ ὑπὸ πλευρὰ βαλών·
ἡ δὲ πρὶν ἐν βίβλοις πεπονημένη ἄλλ' ἀθερίζει
ψυχή, ἀνιηρῷ δαίμονι μεμφομένη.

99. ΛΑΗΛΟΥ.

Ἠγρεύθην ὑπ' Ἔρωτος, ὁ μηδ' ὄναρ οὐδὲ μαθὼν πρὶν
ἄρσενα ποιμαίνειν θεσμὸν ὑπὸ κραδίας.
ἠγρεύθην. ἀλλ' οὔ με κακῶν πόθος, ἀλλ' ἀκέραιον
σύντροφον αἰσχύνῃ βλέμμα κατηνθράκισεν.
τηκέσθω Μουσέων ὁ πολὺς πόνος· ἐν πυρὶ γὰρ νοῦς
βέβληται, γλυκερῆς ἄχθος ἔχων ὀδύνης.

100. ΛΑΗΛΟΥ.

Εἰς οἷον με πόθων λιμένα ξένον, ὦ Κύπρι, θεῖσα
οὐκ ἐλεεῖς, καὐτὴ πεῖραν ἔχουσα πόνων;
ἦ μ' ἐθέλεις ἄθλητα παθεῖν καὶ τοῦτ' ἔπος εἰπεῖν·
τὸν σοφὸν ἐν Μούσαις Κύπρις ἔτρωσε μόνης;

101. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τόν με Πόθοις ἄτρωτον ὑπὸ στέρνοισι Μύσκος
ὄμμασι τοξεύσας, τοῦτ' ἐβόησεν ἔπος·

Nr. 98. V. 1. τῶν μ. P. V. 3. βίβλοις. P. Nr. 99. V. 1. μαθόν. P. V. 2. θερμόν. P. Nr. 100. V. 1. Fort. λιμὶν' ἄξενον.

τὸν θρασὺν εἶλον ἐγώ· τὸ δ' ἐπ' ὀφρύσι κεῖνο φρύαγμα
σκηπτροφόρου σοφίας ἠνίδε ποσσὶ πατῶ.
τῷ δ', ὅσον ἀμπνεύσας, τόδ' ἔφην· Φίλε κοῦρε, τί θαμβεῖς;
καὐτὸν ἀπ' Οὐλύμπου Ζῆνα καθεῖλεν Ἔρως.

[P] 102. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἀγρευτής, Ἐπίκυδες, ἐν οὔρεσι πάντα λαγωὸν
διφᾷ, καὶ πάσης ἴχνια δορκαλίδος,
στίβῃ καὶ νιφετῷ κεχρημένος. ἦν δέ τις εἴπῃ,
τῇ, τόδε βέβληται θηρίον· οὐκ ἔλαβεν.
χοὐμὸς ἔρως τοιόσδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν
οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσῳ πείμενα παρπέταται.

103. ΑΔΗΛΟΝ.

Οἶδα φιλεῖν φιλέοντας· ἐπίσταμαι, ἢν μ' ἀδικῇ τις,
μισεῖν· ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ οὐκ ἀδαής.

104. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐμὸς ἔρως παρ' ἐμοὶ μενέτω μόνον· ἢν δὲ πρὸς ἄλλους
φοιτήσῃ, μισῶ κοινὸν ἔρωτα, Κύπρι.

Nr. 101. V. 5. ἐμπνεύσας. P. V. 6. ἀπολύμπου. P. Nr. 102. V. 3. στείβῃ. P. V. 6. παρπέταται et προφέρεται. P. Nr. 103. V. 1. ἢν μ' ἀδικεῖ. P.

105. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Μικρὸς Ἔρως ἐκ μητρὸς ἔτ' εὐθήρατος ἀποπτάς,
ἐξ οἴκων * ὑψοῦ Δάμιδος οὐ πέταμαί.
ἀλλ' αὐτὸν φιλέω τε, καὶ ἀζήλωτα φιληθείς,
οὐ πολλοῖς εὐκράς, εἷς ἑνὶ συμφέρομαι.

106. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἓν καλὸν οἶδα τὸ πᾶν. ἓν μοι μόνον οἶδε τὸ λίχνον
ὄμμα, Μυΐσκον ὁρᾶν· τἄλλα δὲ τυφλὸς ἐγώ.
πάντα δ' ἐκεῖνος ἐμοὶ φαντάζεται· ἆρ' ἐσορῶσιν
ὀφθαλμοὶ ψυχῇ πρὸς χάριν, οἱ κόλακες;

107. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸν καλόν, ὦ Χάριτες, Διονύσιον, εἰ μὲν ἔλοιτο
τἀμά, καὶ εἰς ὥρας αὖθις ἄγοιτε καλόν·
εἰ δ' ἕτερον στέρξειε, παρεὶς ἐμέ, μύρτον ἔωλον
ἐρρίφθω ξηροῖς φυρόμενον σκυβάλοις.

108. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ.

Εἰ μὲν ἐμὲ στέρξεις, εἶης ἰσόμοιρος, Ἄκρατε,
Χίῳ, καὶ Χίου πουλὺ μελιχρότερος·

Nr. 105. V. 2. *φησίν*. Br. *τρυφεροῦ* Apogr. quaedam. V. 3. *αὐτοῦ*. P. V. 4. *διασεν*. P. Nr. 106. V. 4. *ψυχή*. P. Nr. 107. V. 1. *ἔχοιτε*. P. V. 2. *κεισωρας*. P. V. 4. *φυόμενον*. P. Nr. 108. V. 1. *ἄκραιτε*. P. V. 2. *χείω καὶ χείου*. P.

εἰ δ' ἕτερον κρίναις ἐμέθεν πλέον, ἀμφὶ σὲ βαίη
κώνωψ ὀξηρῷ φυόμενος κεράμῳ.

109. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ὁ τρυφερὸς Διόδωρος ἐς ἰϊθέους φλόγα βάλλων
ἤγρευται λαμυροῖς ὄμμασι Τιμαρίου,
τὸ γλυκύπικρον Ἔρωτος ἔχων βέλος. ἦ τόδε καινὸν
θάμβος· ὁρῶ· φλέγεται πῦρ πυρὶ καιόμενον.

[P] 110. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἥστραψε γλυκὺ κάλλος· ἰδοὺ φλόγας ὄμμασι βάλλει.
ἆρα κεραυνομάχαν παῖδ' ἀνέδειξεν Ἔρως;
χαῖρε Πόθων ἀκτῖνα φέρων θνατοῖσι, Μυΐσκε,
καὶ λάμποις ἐπὶ γᾶ πυρσὸς ἐμοὶ φίλιος.

111. ΑΔΗΛΟΝ.

Πτανὸς Ἔρως, σὺ δὲ ποσσὶ ταχύς· τὸ δὲ κάλλος ὁμοῖον.
ἀμφοτέρων τόξοις, Εὔβιε, λειπόμεθα.

112. ΑΔΗΛΟΝ.

Εὐφαμεῖτε νέοι· τὸν Ἔρωτ' ἄγει Ἀρκεσίλαος,
πορφυρέῃ δήσας Κύπριδος ἁρπεδόνῃ.

V. 4. τυφόμενος. P. Nr. 112. V. 1. ἴρωτα λίγει. P.

113. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Καὐτὸς Ἔρως ὁ πτανὸς ἐν αἰθέρι δέσμιος ἥλω,
ἀγρευθεὶς τοῖς σοῖς ὄμμασι, Τιμάριον.

114. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἠοῦς ἄγγελε χαῖρε Φαεσφόρε, καὶ ταχὺς ἔλθοις
Ἔσπερος, ἢν ἀπάγεις, λάθριος αὖθις ἄγων.

115. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἄρρητον μανίην ἔπιον. μεθύων μέγα μύθοις
ὤπλισμαι πολλὴν εἰς ὁδὸν ἀφροσύναν.
κωμάσομαι, (τί δέ μοι βροντέων μέλει, ἢ τί κεραυ-
νῶν;)
ἦν βάλλῃ, τὸν ἔρωθ' ὅπλον ἄτρωτον ἔχων.

116. ΑΔΗΛΟΝ.

Κωμάσομαι· μεθύω γὰρ ὅλος μέγα. παῖ, λάβε τοῦτον
τὸν στέφανον, τὸν ἐμοῖς δάκρυσι λουόμενον.
μακρὴν δ' οὐχὶ μάτην ὁδὸν ἕξομαι· ἔστι δ' ἀωρὶ
καὶ σκότος· ἀλλὰ μέγας φανὸς ἐμοὶ Θεμίσων.

117. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Βεβλήσθω κύβος· ἅπτε, πορεύσομαι, ἠνίδε, τόλμα,
οἰνοβαρές, τίν' ἔχεις φροντίδα; κωμάσομαι.

Nr. 115. V. 4. ἔχω. Br. Nr. 116. V. 1. ὅλως. P. Nr. 117. V. 2. τὸν ἔχεις. P.

εἰ δ' ἕτερον κρίναις ἐμέθεν πλέον, ἀμφὶ σὲ βαίη
κώνωψ ὀξηρῷ φυόμενος κεράμῳ.

109. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ὁ τρυφερὸς Διόδωρος ἐς ἰϊθέους φλόγα βάλλων
ἤγρευται λαμυροῖς ὄμμασι Τιμαρίου,
τὸ γλυκύπικρον Ἔρωτος ἔχων βέλος. ἦ τόδε καινὸν
θάμβος· ὁρῶ· φλέγεται πῦρ πυρὶ καιόμενον.

[P] 110. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἥστραψε γλυκὺ κάλλος· ἰδοὺ φλόγας ὄμμασι βάλλει.
ἆρα περαυνομάχαν παῖδ' ἀνέδειξεν Ἔρως;
χαῖρε Πόθων ἀκτῖνα φέρων θνατοῖσι, Μυΐσκε,
καὶ λάμποις ἐπὶ γᾶ πυρσὸς ἐμοὶ φίλιος.

111. ΑΔΗΛΟΝ.

Πτανὸς Ἔρως, σὺ δὲ ποσσὶ ταχύς· τὸ δὲ κάλλος ὁμοῖον.
ἀμφοτέρων τόξοις, Εὔβιε, λειπόμεθα.

112. ΑΔΗΛΟΝ.

Εὐφαμεῖτε νέοι· τὸν Ἔρωτ' ἄγει Ἀρκεσίλαος,
πορφυρέῃ δήσας Κύπριδος ἁρπεδόνῃ.

V. 4. τυφόμενος. P. Nr. 112. V. 1. Ἔρωτα λέγει. P.

113. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Καὐτὸς Ἔρως ὁ πτανὸς ἐν αἰθέρι δέσμιος ἥλω,
ἀγρευθεὶς τοῖς σοῖς ὄμμασι, Τιμάριον.

114. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἠοῦς ἄγγελε χαῖρε Φαεσφόρε, καὶ ταχὺς ἔλθοις
Ἔσπερος, ἣν ἀπάγεις, λάθριος αὖθις ἄγων.

115. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἄκρητον μανίην ἔπιον. μεθύων μέγα μύθοις
ὤπλισμαι πολλὴν εἰς ὁδὸν ἀφροσύναν.
κωμάσομαι, (τί δέ μοι βροντέων μέλει, ἢ τί κεραυ-
νῶν;)
ἦν βάλλῃ, τὸν ἔρωθ' ὅπλον ἄτρωτον ἔχων.

116. ΑΔΗΛΟΝ.

Κωμάσομαι· μεθύω γὰρ ὅλος μέγα. παῖ, λάβε τοῦτον
τὸν στέφανον, τὸν ἐμοῖς δάκρυσι λουόμενον.
μακρὴν δ' οὐχὶ μάτην ὁδὸν ἕξομαι· ἔστι δ' ἀωρὶ
καὶ σπότος· ἀλλὰ μέγας φανὸς ἐμοὶ Θεμίσων.

117. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Βεβλήσθω κύβος· ἅπτε, πορεύσομαι, ἠνίδε, τόλμα,
οἰνοβαρές, τίν' ἔχεις φροντίδα; κωμάσομαι.

Nr. 115. V. 4. ἔχω. Br. Nr. 116. V. 1. ὅλως. P. Nr. 117. V. 2. τὸν ἔχοις. P.

κωμάσομαι; πῇ θυμὲ τρέπῃ; τί δ' ἔρωτι λογισμός;
ἅπτε τάχος. ποῦ δ' ἡ πρόσθε λόγων μελέτη;
ἐῤῥίφθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος· ἓν μόνον οἶδα
τοῦθ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμα καθεῖλεν Ἔρως.

118. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἰ μὲν ἑκών, Ἄρχιν', ἐπεκώμασα, μυρία μέμφου·
εἰ δ' ἄκων ἦκω, τὴν προπέτειαν ὅρα.
ἄκρητος καὶ Ἔρως μ' ἠνάγκασεν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
εἴλκεν, ὁ δ' οὐκ εἴα σώφρονα θυμὸν ἔχειν.
ἐλθὼν δ' οὐκ ἐκόησα, τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
τὴν φλιήν· εἰ τοῦτ' ἐστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ.

[119. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οἶσω, ναὶ μὰ σέ, Βάκχε, τὸ σὸν θράσος· ἀγέο, κώ-
μων
ἄρχε· θεὸς θνατὰν ἀνιοχεῖ καρδίαν·
ἐν πυρὶ γενναθεὶς στέργεις φλόγα τὰν ἐν Ἔρωτι,
καί μ' πάλιν δήσας τὸν σὸν ἄγεις ἱκέτην.
ἢ προδότας κἄπιστος ἔφυς, τεὰ δ' ὄργια κρύπτειν
αὐδῶν, ἐκφαίνειν τἀμὰ σὺ νῦν ἐθέλεις.

V. 4. τάχος σπουδῇ. P. Nr. 118. V. 1. ἀρχεῖν'. P. V. 3. με ἀνάγκασεν. P. V. 5. ἐρόησα. P. V. 6. τὴν ἰαρήν. P. τὴν δειρήν. Bentl. Nr. 119. V. 5. καὶ πιστός. P.

120. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Εὐοπλῶ, καὶ πρὸς σὲ μαχήσομαι, οὐδ' ἀπεροῦμαι
θνητὸς ἐών· σὺ δ', Ἔρως, μηκέτι μοι πρόσαγε.
ἦν με λάβῃς μεθύοντ', ἄπαγ' ἔκδοτον· ἄχρι δὲ νήφω,
τὸν παραταξάμενον πρὸς σὲ λογισμὸν ἔχω.

121. ΡΙΑΝΟΥ.

Ἦ ῥά νύ τοι, Κλεόνικε, δι' ἀτραπιτοῖο κιόντι
στεινῆς ἠντήσανθ' αἱ λιπαραὶ Χάριτες·
καί σε ποτὶ ῥοδέαισιν ἐπηχύναντο χέρεσσιν,
κοῦρε· πεποίησαι δ' ἡλίκος ἐσσὶ χάρις·
τηλόθι μοι μάλα χαῖρε· πυρὸς δ' οὐκ ἀσφαλὲς ἄσσον
ἕρπειν αὐηρήν, ἀ φίλος, ἀνθερίκαν.

122. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ὦ Χάριτες, τὸν καλὸν Ἀρισταγόρην ἐσιδοῦσαι
ἀντίον, εἰς τρυφερὰς ἠγκαλίσασθε χέρας,
οὕνεκα καὶ μορφᾷ βάλλει φλόγα, καὶ γλυκυμυθεῖ
καίρια, καὶ σιγῶν ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ.
τηλόθι μοι πλάζοιτο. τί δὲ πλέον; ὡς γὰρ Ὀλύμπου
Ζεύς, νέον οἶδεν ὁ παῖς μακρὰ περαυνοβολεῖν.

Nr. 120. V. 1. εὐόπλω. P. Nr. 121. V. 1. ηρανπο. P. V. 5. ῥοδέοσσιν. P. V. 6. ἀθερικαν. P. Fort. ἀνθέρικα.

123. ΑΔΗΛΟΝ.

Πυγμῇ νικήσαντα τὸν Ἀντιπλέους Μενέχαρμον
λημνίσκοις μαλακοῖς ἐστεφάνωσα δέκα,
καὶ τρισσῶς ἐφίλησα πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
ἀλλ' ἐμοὶ ἦν σμύρνης κεῖνο μελιχρότερον.

124. ΑΔΗΛΟΝ, οἱ δὲ ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ.

Ἄἀθρη παπταίνοντα παρὰ φλιὴν Ἐχέδημον
λάθριος ἀκρήβην τὸν χαρίεντ' ἔκυσα·
θεμιαίνων· καὶ γάρ μοι ἐνύπνιος ἦλθε φαρέτρῃ
ἀνταίρων, καὶ δοὺς ᾤχετ' ἀλεκτρυόνας,
ἄλλοτε μειδιόων, ὁτὲ δ' οὐ φίλος· ἦ ῥα μελισσέων
ἐσμοῦ, καὶ κνίδης, καὶ πυρὸς ἠψάμεθα.

125. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἠδύ τί μοι διὰ νυκτὸς ἐνύπνιον ἀβρὰ γελῶντος
ὀκτωκαιδεκέτους παιδὸς ἓτ' ἐν χλαμύδι
[P] ἦγαγ' Ἔρως ὑπὸ χλαῖναν. ἐγὼ δ' ἀπαλῷ περὶ χρωτὶ
στέρνα βαλὼν κενεὰς ἐλπίδας ἐθρεπόμαν.
καί μευ νῦν θάλπει μνήμης πόθος· ὄμμασι δ' ὕπνον
ἀχρευτὴν πτηνοῦ φάσματος αἰὲν ἔχω.

Nr. 123. V. 1. πυγῆι. P. Nr. 124. V. 1. φαιήν. P. V. 3. φαρέτρῃ. P. V. 4. αιταιων. P. εἶχετ' ἀλ'. Ih. V. 5. ἀναμελ. P. Nr. 125. V. 4. ἐτρεπόμαν. P. V. 5. μνήμην. Br. Fort. καί μ' ἔτι νῦν. sive cum Schaefero: καί μ' ευ νῦν.

ὦ δύσερως ψυχή, παῦσαί ποτε καὶ δι' ὀνείρων
εἰδώλοις κάλλευς κώφὰ χλιαινομένη.

126. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἤρκταί μευ κραδίας ψαύειν πόνος· ἦ γὰρ ἀλύων
ἀκρονυχὴ ταύταν ἔκνισ' ὁ θερμὸς Ἔρως.
εἶπε δὲ μειδήσας· ἔξεις πάλιν τὸ γλυκὺ τραῦμα,
ὦ δύσερως, λάβρῳ καιόμενος μέλιτι.
ἐξ οὗ δὴ νέον ἔρνος ἐν ἠϊθέοις Διόφαντον
λεύσσων, οὔτε φυγεῖν, οὔτε μένειν δύναμαι.

127. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰνόδιον στείχοντα μεσαμβρινὸν εἶδον Ἄλεξιν,
ἄρτι κόμαν καρπῶν κειρομένου θέρεος.
διπλαῖ δ' ἀκτῖνές με κατέφλεγον· αἱ μὲν Ἔρωτος,
παιδὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν, αἱ δὲ παρ' ἠελίου.
ἀλλ' ὡς μὲν νὺξ αὖθις ἐκοίμισεν· ὡς δ' ἐν ὀνείροις
εἴδωλον μορφῆς μᾶλλον ἀνεφλόγισεν,
λυσίπονος δ' ἑτέροις ἐπ' ἐμοὶ πόνον ὕπνος ἔτευξεν,
ἔμπνουν πῦρ, ψυχῇ κάλλος ἀπεικονίσας.

128. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Λίπολικαὶ σύριγγες ἐν οὔρεσι μηκέτι Δάφνιν
φωνεῖτ', αἰγιβάτῃ Πανὶ χαριζόμεναι.

Nr. 126. V. 1. ἤρηται. P. V. 3. γράμμα. P. κρᾶμα. Br.
Nr. 127. V. 1. μεσαμβρινόν. P.

μηδὲ σὺ τὸν στεφθέντα, λύρη, Φοίβοιο προφῆτι,
δάφνῃ παρθενίῃ μέλφ' Ὑάκινθον ἔτι.
ἦν γὰρ ὅτ' ἦν Δάφνις μὲν ἐν οὔρεσι, σοὶ δ' Ὑάκινθος
τερπνός· νῦν δὲ Πόθων σκῆπτρα Δίων ἐχέτω.

129. ΑΡΑΤΟΥ.

Ἀργεῖος Φιλοπλῆς Ἄργει καλός· αἱ δὲ Κορίνθου
στῆλαι, καὶ Μεγαρέων ταῦτα βοῶσι τάφοι·
γέγραπται καὶ μέχρι λοετρῶν Ἀμφιαράου,
ὡς καλός. ἀλλ' ὀλίγοις γράμμασι λειπόμεθα.
τῷδ' οὐ γὰρ πέτραι ἐπιμάρτυρες, ἀλλὰ Πριηνεὺς
αὐτὸς ἰδών· ἑτέρου δ' ἐστὶ περισσότερος.

[℣] 130. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἶπα, καὶ αὖ πάλιν εἶπα· καλός, καλός. ἀλλ' ἔτι φήσω,
ὡς καλός, ὡς χαρίεις ὄμμασι Δωσίθεος.
οὐ δρυός, οὐδ' ἐλάτης ἐχαράξαμεν, οὐδ' ἐπὶ τοίχου
τοῦτ' ἔπος· ἀλλ' ἐν ἐμῇ ἴσχετ' ἔρως κραδίᾳ.
εἰ δέ τις οὐ φήσει, μὴ πείθεο. ναὶ μὰ σέ, δαῖμον,
ψεύδετ'· ἐγὼ δ' ὁ λέγων τὠτρεκὲς οἶδα μόνος.

Nr. 128. V. 3. στερχθέντα. P. V. 4. δάφνι. P. Nr. 129. V. 2. ταὐτά. Br. V. 4. ὀλίγοι. P. Fort. πειθόμεθα. V. 5. Fort. τῷδε δ' ἔρ' οὐ πέτραι. Nr. 130. V. 1. καὶ πάλιν. P. V. 6. ἀτρεκὲς. P.

131. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ἄ Κύπρον, ἅ τε Κύθηρα, καὶ ἃ Μίλητον ἐποιχνεῖς
καὶ τὸ καλὸν Συρίης ἱπποκρότου δάπεδον,
ἔλθοις ἵλαος Καλλιστίῳ, ἢ τὸν ἐραστὴν
οὐδέ ποτ' οἰκείων ὦσεν ἀπὸ προθύρων.

132. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οὔ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχή, ναὶ Κύπριν, ἀλώσει,
ὦ δύσερως, ἰξῷ πυκνὰ προσιπταμένη;
οὐκ ἐβόων; εἰλέν σε πάγη. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς
σπαίρεις; αὐτὸς Ἔρως τὰ πτερά σου δέδεκεν,
καί σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε, μύροις δ' ἔρρανε λιπόπνουν,
δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμὰ πιεῖν.
ἃ ψυχὴ βαρύμοχθε, σὺ δ' ἄρτι μὲν ἐκ πυρὸς αἴθῃ,
ἄρτι δ' ἀναψύχεις, πνεῦμ' ἀναλεξαμένη.
τί κλαίεις; τὸν ἄτεγκτον ὅτ' ἐν κόλποισιν Ἔρωτα
ἔτρεφες, οὐκ ἤδεις, ὡς ἐπὶ σοὶ τρέφετο;
οὐκ ἤδεις; νῦν γνῶθι καλῶν ἄλλαγμα τροφείων,
πῦρ ἅμα καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα.
αὐτὴ ταῦθ' εἵλου· φέρε τὸν πόνον. ἄξια πάσχεις
ὧν ἔδρας, ὀπτῷ καιομένη μέλιτι.

Nr. 131. V. 2. καὶ καλόν. P. Fort. Συρίας. V. 3. Fort. ἅ τόν.
Nr. 132. V. 2. προσηπταμένη. P. V. 5. ἔρανιν λειτόπνουν. P. V. 9. ἄτεκνον. P. V. 10. τρίφεται. P. V. 14. ἐδρασας. P.

133. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Λίψῶν ὡς ἐφίλησα θέρευς ἁπαλόχροα παῖδα,
εἶπα τότ' αὐχμηρὰν δίψαν ἀποπροφυγών·
Ζεῦ πάτερ, ἆρα φίλημα τὸ νεκτάρεον Γανυμήδευς
πίνεις, καὶ τόδε σοι χείλεσιν οἰνοχοεῖ;
καὶ γὰρ ἐγὼ τὸν καλὸν ἐν ἠϊθέοισι φιλήσας.
Ἀντίοχον, ψυχῆς ἡδὺ πέπωκα μέλι.

134. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἕλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρὸν
πνεῦμα διὰ στηθέων εἶδες ἀνηγάγετο;
τὸ τρίτον ἠνίδ' ἔπινε· τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
τῶνδρὸς ἀπὸ στομάτων πάντ' ἐγένοντο χαμαί.
[P] ὤπτηται μέγα δή τι· μὰ δαίμονας, οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ
εἰκάζω· φωρὸς δ' ἴχνια φὼρ ἔμαθον.

135. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Οἶνος ἔρωτος ἔλεγχος· ἐρᾷν ἀρνεύμενον ἡμῖν
ἤτασεν ἐν πολλῇ Νικαγόρην προπόσει.
καὶ γὰρ ἐδάκρυσεν καὶ ἐνύστασε, καί τι κατηφὲς
ἔβλεπε, χὠ σφιγχθεὶς οὐκ ἔμενε στέφανος.

Nr. 134. V. 3. ἠγκεπινε. P. V. 4. ἀπὸ στεφάνων. Athen. ἐχέοντο. Br. V. 5. ὤπτημαι μεγαλη τί. P. Nr. 135. V. 2. ἤτησαν ἐν πολλαῖς νικασόρην πρόποσις. P. V. 3. ἐνύσταξε κητι. P. V. 4. σφιχθείς. Ib.

136. ΑΔΗΛΟΝ.

Ὄρνιθες ψίθυροι, τί κεκράγατε; μή μ' ἀνιᾶτε,
τὸν τρυφερῇ παιδὸς σαρκὶ χλιαινόμενον;
ἐζόμεναι πετάλοισιν ἀηδόνες. εἰ δὲ λάληθρον
θῆλυ γένος, δέομαι, μείνατ' ἐφ' ἡσυχίης.

137. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ὀρθροβόας δυσέρωτι κακάγγελε, νῦν τριςάλαστε,
ἐννύχιος κράζεις πλευροτυπῇ κέλαδον,
ταῦρος ὑπὲρ κοίτας, ὅτι μοι βραχὺ τοῦτ' ἔτι νυκτὸς
παιδοφιλεῖν, ἐπ' ἐμαῖς δ' ἀδὺ γελᾷς ὀδύναις.
ἆδε φίλα θρεπτῆρι χάρις; ναὶ τὸν βαθὺν ὄρθρον
ἔσχατα γηρύσει ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

138. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

Ἄμπελε, μήποτε φύλλα χαμαὶ σπεύδουσα βαλέσθαι
δείδιας ἑσπέριον Πλειάδα δυομέναν;
μεῖνον ἐπ' Ἀντιλέοντι πεσεῖν ὑπὸ τὸν γλυκὺν ὕπνον,
ἔσθ' ὅτε τοῖς καλοῖς πάντα χαριζομένα.

139. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἔστι τι, ναὶ τὸν Πᾶνα, κεκρυμμένον, ἔστι τι ταύτῃ,
ναὶ μὰ Διώνυσον, πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ·

Nr. 137. V. 4. καὶ τὸ φιλεῖν. P. V. 5. θρέπτειρα. P. V. 6. ἔχατα. P. γαρύσεις. Br. Nr. 138. V. 4. εστοτε. P. Nr. 139. V. 2. διόνυσον. P.

οὐ θαρσέω. μὴ δή με περίπλεκε. πολλάκι λήθει
τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος ποταμός.
τῷ καὶ νῦν δείδοικα, Μενέξενε, μή με παρεισδὺς
οὗτος ὁ σιγέρπης εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ.

140. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸν καλὸν ὡς ἰδόμαν Ἀρχέστρατον, οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν,
οὐ καλὸν αὐτὸν ἔφαν· οὐ γὰρ ἄγαν ἐδόκει.
εἶπα; καὶ ἁ Νέμεσίς με συνάρπασε, κεὐθὺς ἐκείμαν
ἐν πυρὶ πᾶς, ὁ δέ μ᾽ ὡς Ζεὺς ἐκεραυνοβόλει.
τὸν παῖδ᾽ ἰλασόμεσθ᾽, ἢ τὰν θεόν; ἀλλὰ θεοῦ μοι
ἔστιν ὁ παῖς κρέσσων· χαιρέτω ἁ Νέμεσις.

[℣] 141. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἐφθέγξω, ναὶ Κύπριν, ἃ μὴ θεός, ὦ μέγα τολμᾶν
θυμὲ μαθών· Θήρων σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη·
σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη Θήρων· ἀλλ᾽ αὐτὸς ὑπέστης·
οὐδὲ Διὸς πτήξεις πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
τοιγάρ, ἰδού, τὸν πρόσθε λάλον προὔθηκεν ἰδέσθαι
δεῖγμα θρασυστομίης ἡ βαρύφρων Νέμεσις.

V. 6. σειγαρνης et βάλλῃ. P. Na. 140. V. 4. πᾶς δ᾽ ἐν ἐμοὶ V. 5. ιλασσόμεσθ᾽. P. Ζεὺς. P. Nr. 141. V. 1. μὴ θίμις. Br. V. 2. ουμι. P. V. 5. τὸ πρόσθε. P.

142. ΡΙΑΝΟΥ.

Ἰξῷ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῇ πλατανίστῳ
κόσσυφον ἀγρεύσας, εἶλε κατὰ πτερύγων·
χὠ μὲν ἀναστενάχων ἀπεκώκυεν ἱερὸς ὄρνις.
ἀλλ' ἐγώ, ὦ φίλ' Ἔρως, καὶ θαλεραὶ Χάριτες,
εἴην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος, ὡς ἂν ἐκείνου
ἐν χερὶ καὶ φθογγὴν καὶ γλυκὺ δάκρυ βάλω.

143. ΔΗΛΙΟΥ.

* Ἑρμῆϊ τοξευθεὶς ἐξέσπασε πικρὸν ἔφηβος·
κἠγὼ τὴν αὐτήν, ξεῖνε, λέλογχα τύχην.
ἀλλά μ' Ἀπολλοφάνους τρύχει πόθος. ὦ φιλάεθλε,
ἔφθασας· εἰς ἓν πῦρ οἱ δύ' ἐνηλάμεθα.

144. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τί κλαίεις, φρενοληστά, τί δ' ἄγρια τόξα καὶ ἰοὺς
ἔῤῥιψας, διφυῆ ταρσὸν ἀνεὶς πτερύγων;
ἦ ῥά γε καὶ σὲ Μυΐσκος ὁ δύσμαχος ὄμμασιν αἴθει·
ὡς μόλις οἷ ἔδρας πρόσθε παθὼν ἔμαθες.

145. ΔΗΛΙΟΥ.

Παύεσθε, παιδοφίλαι, κενεὸν πόνον· ἴσχετε μόχθων,
δύσφρονες. ἀπρήκτοις ἐλπίσι μαινόμεθα.

Nr. 142. V. 4. ὁ φίλερως. P. Nr. 143. V. 1. Ἑρμῆς τοξευθεὶς οὐκ ἔσπασε πικρὸν ἔφηβον. Br. V. 3. ἀλλ ἀμ'. P. Nr. 144. V. 1. ἀχρεῖα. P. Nr. 145. V. 1. ἴαχε. P.

ἶσον ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἅλα, κἀπὸ Λιβύσσης
ψάμμου ἀριθμητὴν ἀρτιάσαι ψεκάδα,
ἶσον καὶ παίδων στέργειν πόθον, οἷς τὸ κεναυχὲς
κάλλος ἐνὶ χθονίοις ἡδύ τε καθανάτοις.
δέρκεσθ' εἰς ἐμὲ πάντες· ὁ γὰρ πάρος εἰς κενὸν ἡμῶν
μόχθος ἐπὶ ξηροῖς ἐκπέχυτ' αἰγιαλοῖς.

116. *PIANOY.*

Ἀγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσα, χὠ μὲν ἀνατλὰς
μυρία, καὶ στήσας δίκτυα καὶ στάλικας,
σὺν κενεαῖς χείρεσσιν ἀπέρχομαι· οἱ δ' ἀμογητὶ
τἀμὰ φέρουσιν, Ἔρως, οἷς σὺ γένοιο βαρύς.

[℣] 147. *ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.*

Ἅρπασται· τίς τόσσον ἐναιχμάσαι ἄγριος * εἶναι;
τίς τόσος ἀντᾶραι καὶ πρὸς Ἔρωτα μάχην;
ἅπτε τάχος πεύκας· καίτοι κτύπος· Ἡλιοδώρας.
βαῖνε πάλιν στέρνων ἐντὸς ἐμῶν, κραδίη.

148. *ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.*

Οἶδ' ὅτι μοι πλούτου κενεαὶ χέρες· ἀλλά, Μένιππε,
μὴ λέγε, πρὸς Χαρίτων, τοὔμὸν ὄνειρον ἐμοί.

V. 5. Fort. ὧν τό. V. 6. ηδύ τε ἀκαμάτοις. P. V. 7. κενὸν ημαρ. P. V. 8. ἐκπέχυται αἰγ. et μόχθοις. P. Nr. 146. V. 3. ἀμογητοι. P. Nr. 147. V. 1. ἐναιχμᾶσσαι. P. εἶη. Br. V. 3. τίς πτότος. Br.

ἀλγέω τὴν διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων·
ναί, φίλε, τῶν παρὰ σοῦ τοῦτ' ἀνεραστότατον.

149. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ληφθήσῃ, περίφευγε, Μενέκρατες· εἶπα Πανήμου
εἰκάδι, καὶ Λώου — τῇ τίνι; τῇ δεκάτῃ
ἦλθεν ὁ βοῦς ὑπ' ἄροτρον ἑκούσιος. εὖγ' ἐμὸς Ἑρμᾶς,
εὖγ' ἐμός. οὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

150. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαοιδὰν
τῷ ῥαμένῳ γ' ἀνιᾶν, ὅκκα φίλασ' ὁ Κύκλωψ.
αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι, Φίλιππε·
ἦ πανακὲς παντῶν φάρμακον ἁ σοφία.
τοῦτο, δοκέω, χἁ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ
τὠγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
ἔσθ' ἁμῖν τάδ' ἀκέσματ' ἀφειδέα πρὸς τὸν Ἔρωτα.
ταῦτ' ἐπικείρει σευ τὰ πτερά, παιδάριον·
οὐδ' ὅσον ἀττάραγόν σε δεδοίκαμες· αἱ γὰρ ἐπῳδαὶ
οἴκοι τῶ χαλεπῶ τραύματος ἀμφότεραι.

Nr. 148. V. 3. Fort. ἀλγέω τοι. V. 4. τὸν παρά. P. Nr. 149. V. 1. ληφθήσει. P. Nr. 150. V. 2. τωγραμενωναιγαν ουκαθημας ὁ Κ. P. V. 4. ἦ πανές. P. V. 5. τοῦ δοκέω. P. V. 7. χακασταδ' ἀφ. P. V. 8. τουτι παικειρευ. P. V. 10. οἴκω. P.

151. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἴ τινά που παίδων ἐρατώτατον ἄνθος ἔχοντα
εἶδες, ἀδιστάκτως εἶδες Ἀπολλόδοτον.
εἰ δ' ἐσιδών, ὦ ξεῖνε, πυριφλέκτοισι πόθοισιν
οὐκ ἐδάμης, πάντως ἢ θεός, ἢ λίθος εἶ.

152. ΑΔΗΛΟΝ.

Μάγνης Ἡράκλειτος, ἐμὸς πόθος, οὔτι σίδηρον
πικρῷ, πνεῦμα δ' ἐμὸν κάλλει ἐφελκόμενος.

153. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Πρόσθε μοι Ἀρχεάδης ἐθλίβετο· νῦν δὲ τάλαιναν
οὐδ' ὅσσον παίζων εἰς ἔμ' ἐπιστρέφεται.
οὐδ' ὁ μελιχρὸς Ἔρως αἰεὶ γλυκύς· ἀλλ' ἀνιήσας
πολλάκις ἡδίων γίγνετ' ἐρῶσι θεός.

154. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἠθὺς ὁ παῖς, καὶ τοὔνομ' ἐμοὶ γλυκύς ἐστι Μυΐσκος,
καὶ χαρίεις, ἵν' ἔχω μὴ οὐχὶ φιλεῖν πρόφασιν.
[P] καλὸς γάρ, ναὶ Κύπριν, ὅλος καλός· εἰ δ' ἀνιηρός,
οἶδε τὸ πικρὸν Ἔρως συγκεράσαι μέλιτι.

Nr. 152. V. 1. ἐμοί. P. Nr. 153. V. 1. τάλαινα. P. V. 3. μελιχρως et ἀεί. P. V. 4. ἡδίων. P. Nr. 154. V. 2. χαρηεστιν. P.

155. ΑΔΗΛΟΝ.

α. Μή μ' εἴπῃς πάλιν ὧδε. β. τί δ' αἴτιος; αὐτὸς ἔπεμψε.
α. δεύτερον οὖν φήσεις; β. δεύτερον· εἶπεν, ἴθι.
ἀλλ' ἔρχευ, μὴ μέλλε· μένουσί σε. α. πρῶτον ἐκεῖνον εὑρήσω, χῆξω· τὸ τρίτον οἶδα πάλαι.

156. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰαρινῷ χειμῶνι πανείκελος, ὦ Διόδωρε,
οὐμὸς ἔρως, ἀσαφεῖ κρινόμενος πελάγει.
καὶ ποτὲ μὲν φαίνεις πολὺν ὑετόν, ἄλλοτε δ' αὖτε
εὔδιος, ἁβρὰ γελῶν δ' ὄμμασιν ἐκκέχυσαι.
τυφλὰ δ', ὅπως ναυηγὸς ἐν οἴδματι, κύματα μετρῶν
δινεῦμαι, μεγάλῳ χείματι πλαζόμενος.
ἀλλά μοι ἢ φιλίης ἔκθες σκοπόν, ἢ πάλι μίσους,
ὡς εἰδῶ, ποτέρῳ κύματι νηχόμεθα.

157. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Κύπρις ἐμοὶ ναύκληρος, Ἔρως δ' οἴακα φυλάσσει
ἄκρον ἔχων ψυχῆς ἐν χερὶ πηδάλιον.
χειμαίνει δ' ὁ βαρὺς πνεύσας Πόθος, οὕνεκα δὴ νῦν
παμφύλῳ παίδων νήχομαι ἐν πελάγει.

Nr. 155. V. 3. ἐκείνου. P. Nr. 156. V. 4. εὔδεις. P. V. 6. κύματι. P. V. 7. πάλιν. P. Nr. 157. V. 3. βαρύ. Br.

158. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Σοί με Πόθων δέσποινα θεὴ πόρε, σοί με, Θεόκλεις,
ἁβροπέδιλος Ἔρως γυμνὸν ὑπεστόρεσεν,
ξεῖνον ἐπὶ ξείνης, δαμάσας ἀλύτοισι χαλινοῖς·
ἱμείρω δὲ τυχεῖν ἀκλινέος φιλίας.
ἀλλὰ σὺ τὸν στέργοντ' ἀπαναίνεαι, οὐδέ σε θέλγει
οὐ χρόνος, οὐ ξυνῆς σύμβολα σωφροσύνης.
ἴλαθ', ἄναξ, ἴληθι· σὲ γὰρ θεὸν ὥρισε Δαίμων·
ἐν σοί μοι ζωῆς πείρατα καὶ θανάτου.

159. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐν σοὶ τἀμά, Μυΐσκε, βίου πρυμνήσι' ἀνῆπται·
ἐν σοὶ καὶ ψυχῆς πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι.
ναὶ γὰρ δὴ τὰ σά, κοῦρε, τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα
ὄμματα, ναὶ μὰ τὸ σὸν φαιδρὸν ἐπισκύνιον,
ἦν μοι συνκεφὲς ὄμμα βάλῃς ποτέ, χεῖμα δέδορκα·
ἦν δ' ἱλαρὸν βλέψῃς, ἡδὺ τέθηλεν ἔαρ.

160. ΑΔΗΛΟΝ.

Θαρσαλέως τρηχεῖαν ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἀνίην
οἴσω, καὶ χαλεπῆς δεσμὸν ἀλυκτοπέδης.
[℣] οὐ γάρ πω, Νίκανδρε, βολὰς ἐδάημεν Ἔρωτος
νῦν μόνον, ἀλλὰ πόθων πολλάκις ἡψάμεθα.

Nr. 158. V. 3. ἐπὶ ξείνοις. P. V. 6. Fort. σύμβολα συμφροσύνης c. Schaefero. V. 7. ἴλαθι σε. P. Nr. 160. V. 3. βοάς. P.

καὶ σὺ μέν, Ἀδρήστεια, παπῆς ἀντάξια βουλῆς
τῖσαι, καὶ μακάρων πικροτάτη Νέμεσις.

161. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Δόρκιον ἡ φιλέφηβος ἐπίσταται, ὡς ἀπαλὸς παῖς,
ἔσθαι πανδήμου Κύπριδος ὠκὺ βέλος,
ἴμερον ἀστράπτουσα κατ' ὄμματος, * ἠδ' ὑπὲρ ὤμων
σὺν πετάσῳ, γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε χλαμύς.

162. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὔπω τοξοφορῶν, οὐδ' ἄριος, ἀλλὰ νεογνὸς
ὑμὸς Ἔρως παρὰ τὴν Κύπριν ὑποτρέφεται,
δέλτον ἔχων χρυσέην· τὰ Φιλοκράτεος δὲ Διαύλου
τραυλίζει Ψυχῇ φίλτρα κατ' Ἀντιγένους.

163. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εὗρεν Ἔρως τι καλῷ μίξαι καλόν, οὐχὶ μάραγδον
χρυσῷ, ὃ μήτ' ἀνθεῖ, μήτε γένοιτ' ἐν ἴσῳ,
οὐδ' ἐλέφαντ' ἔβενον λευκῷ μέλαν· ἀλλὰ Κλεάνδρου
Εὐβιότῳ, Πειθοῦς ἄνθεα καὶ Φιλίης.

Nr. 161. V. 1. ἐπισταιτοσως. P. V. 2. ἐσται. P. V. 3. Fort. εἰ παρὰ κώμῳ. Nr. 162. V. 1. τοξοφόρων. P. V. 4. ψυχή. P. Fort. καὶ Ἀντ. Nr. 163. V. 1. ἔροτι er μίξη. P. V. 2. Fort. δ μήτ' ἄνθει, μήτε γίνει τ' ἐν ἴσῳ. V. 3. ἐβένω. P.

161. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἡδὺ μὲν ἀκρήτῳ κεράσαι γλυκὺ νᾶμα μελισσῶν,
ἡδὺ δὲ παιδοφιλεῖν αὐτὸν ἐόντα καλόν,
οἷα τὸν ἁβροκόμην στέργει Κλεόβουλον Ἄλεξις·
* θνατὸν ὄντως τὸ Κύπριδος οἰνόμελι.

165. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Λευκανθὴς Κλεόβουλος· ὁ δ' ἀντία τοῦδε μελίχρους
Σώπολις, οἱ δισσοὶ Κύπριδος ἀνθοφόροι.
τοὔνεκά μοι παίδων ἔπεται πόθος· οἱ γὰρ Ἔρωτες
πλέξειν ἐκ λευκοῦ φασί με καὶ μέλανος.

166. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Ἰοὺθ' ὅ τι μοι λοιπὸν ψυχῆς, ὅ τι δή ποτ', Ἔρωτες,
τοῦτό γ' ἔχειν πρὸς θεῶν ἡσυχίην ἄφετε.
ἢ μὴ καὶ τόξοις * βάλλετέ μ', ἀλλὰ περαυνοῖς·
ναὶ πάντως τέφρην θέσθε με καὶ θρακιήν.
ναί, ναί, βάλλετ' Ἔρωτες· ἐνεσκληκὼς γὰρ ἀνίαις,
ὀξύτερον τούτων εἴ γέ τι, βούλομ' ἔχειν.

Nr. 164. V. 4. Fort. ἀθανάτων ὄντως K. Nr. 165. V. 1. ἀντία το δε. P. V. 4. ἐκ λευκοῦ πλέξαι. Br. Fort. πλέξαι μ' ἐκ λ. φασί τε. Nr. 166. V. 1. ἔρωτος. P. V. 2. πρὸς θεόν. P. V. 3. Fort. τόξοις ὅτι βάλλετε. V. 6. ἐξ ὑμέων τ. εἴτε τι. P.

167. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Χειμέριον μὲν πνεῦμα· φέρει δ' ἐπὶ σοί με, Μυΐσκε,
ἁρπαστὸν κώμοις ὁ γλυκύδακρυς Ἔρως.
[P] χειμαίνει δὲ βαρὺς πνεύσας Πόθος. ἀλλά μ' ἐς ὅρμον
δέξαι, τὸν ναύτην Κύπριδος ἐν πελάγει.

168. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ναννοῦς καὶ Λύδης ἐπίκειμαι δύο, καὶ φιλεράστου
Μιμνέρμου, καὶ τοῦ σώφρονος Ἀντιμάχου·
συγκέρασον τὸν πέμπτον ἐμοῦ· τὸν δ' ἕκτον ἑκάστου,
Ἡλιόδωρ', εἶπας, ὅστις ἐρῶν ἔτυχεν·
ἕβδομον Ἡσιόδου, τὸν δ' ὄγδοον εἰπὸν Ὁμήρου,
τὸν δ' ἔνατον Μουσῶν, Μνημοσύνης δέκατον.
μεστὸν ὑπὲρ χείλους πίομαι, Κύπρι. τἄλλα δ' Ἔρωτες
* νήφοντ' οἰνώθεντ' οὐχὶ λίην ἄχαριν. *

169. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Ἐξέφυγον, Θεόδωρε, τὸ σὸν βάρος. ἀλλ' ὅσον εἶπα,
„ἐξέφυγον τὸν ἐμὸν δαίμονα πικρότατον"
πικρότερός με κατέσχεν. Ἀριστοκράτει δὲ λατρεύων
μυρία, δεσπόσυνον καὶ τρίτον ἐκδέχομαι.

Nr. 167. V. 3. βαρύ. Br. Nr. 168. V. 1. φερεπάστου. P. V. 3. ἐμόν. P. V. 7. Fort. τἄλλα δ', Ἔρωτες, ὡς νήφοντ' ἀριθμεῖν, οὐχὶ λίην ἄχαρι;

170. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Σπονδὴ καὶ λιβανωτέ, καὶ οἱ κρητῆρι μεγέντες
δαίμονες, οἳ φιλίης τέρματ' ἐμῆς ἔχετε,
ὑμέας, ὦ σεμνοί, μαρτύρομαι, οἷς ὁ μελίχρως
κοῦρος Ἀθηναῖος πάντας ἐπωμόσατο.

171. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸν καλόν, ὡς ἔλαβες, κομίσαις πάλι πρὸς με θεωρὸν
Εὐφραγόρην, ἀνέμων πρηῦτατε Ζέφυρε,
εἰς ὀλίγον τείνας μηνῶν μέτρον, ὡς καὶ ὁ μικρὸς
μυριέτης κέκριται τῷ φιλέοντι χρόνος.

172. ΕΥΠΝΟΥ.

Εἰ μισεῖν πόνος ἐστί, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύο λυγρῶν
αἱροῦμαι χρηστῆς ἕλκος ἔχειν ὀδύνης.

173. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Δημὼ με κτείνει καὶ Θέρμιον· ἡ μὲν ἑταίρη
Δημώ· ἡ δ' οὔπω Κύπριν ἐπισταμένη.
καὶ τῆς μὲν ψαύω· τῆς δ' οὐ θέμις. οὐ μὰ σέ, Κύπρι,
οὐκ οἶδ' ἣν εἰπεῖν δεῖ με ποθεινοτέρην.
Δημαρίου λέξω τὴν παρθένον· οὐ γὰρ ἕτοιμα
βούλομαι, ἀλλὰ ποθῶ πᾶν τὸ φυλασσόμενον.

Nr. 170. V. 1. σπονδῆ. P. καισάρ. Ib. Nr. 171. V. 3. τίνας. P. Nr. 172. V. 1. δυολυτρῶ. P. Nr. 173. V. 5. δημάριον. P.

171. ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ.

Μέχρι τίνος πολεμεῖς μ', ὦ φίλτατε Κῦρε; τί ποιεῖς;
τὸν σὸν Καμβύσην οὐκ ἐλεεῖς; λέγε μοι.
μὴ γίγνου Μῆδος· Σάκας γὰρ ἔσῃ μετὰ μικρόν,
καί σε ποιήσουσιν αἱ τρίχες Ἀστυάγην.

[P] 175. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἢ μὴ ζηλοτύπει δούλοις ἐπὶ παισὶν ἑταίρους,
ἢ μὴ θηλυπρεπεῖς οἰνοχόους πάρεχε.
τίς γὰρ ἀνὴρ ἐς ἔρωτ' ἀδαμάντινος; ἢ τίς ἀτειρὴς
οἴνῳ; τίς δὲ καλοὺς οὐ περίεργα βλέπει;
ζώντων ἔργα τάδ' ἐστίν· ὅπου δ' οὐκ εἰσὶν ἔρωτες,
οὐδὲ μέθαι, Διόφων, ἢν ἐθέλῃς, ἄπιθι,
κἀκεῖ Τειρεσίην, ἢ Τάνταλον ἐς πότον ἔλκε,
τὸν μὲν ἐπ' οὐδὲν ἰδεῖν, τὸν δ' ἐπὶ μοῦνον ἰδεῖν.

176. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Στυγνὸς δή τί, Μένιππε, κατεσκέπασαι μέχρι πέζης,
ὁ πρὶν ἀπ' ἰγνύης λῶπος ἀνελκόμενος;
ἢ τί κάτω κύψας με παρέδραμες, οὐδὲ προσειπών;
οἶδα τί με κρύπτεις· ἤλυθον ἃς ἔλεγον.

177. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἑσπερίην Μοῖρίς με, καθ' ἣν ὑγιαίνομεν ὥρην,
οὐκ οἶδ' εἴτε σαφῶς, εἴτ' ὄναρ, ἠσπάσατο.

Nr. 174. V. 4. Forr. καὶ ποιήσουσίν σ' αἱ τρίχες . . c. Passovio.

ἤδη γὰρ τὰ μὲν ἄλλα μάλ' ἀτρεκέως ἐνόησα,
χὠπόσα μοι προσέφη, χὠπόσ' ἐπυνθάνετο.
εἰ δέ με καὶ πεφίληκε τετιμαίρομαι· εἰ γὰρ ἀληθές,
πῶς ἀποθειωθεὶς πλάζομ' ἐπιχθόνιος;

178. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐξεφλέγην, ὅτε Θεῦδις ἐλάμπετο παισὶν ἐν ἄλλοις,
οἷος ἐπαντέλλων ἀστράσιν ἠέλιος.
τοὔνεκ' ἔτι φλέγομαι καὶ νῦν, ὅτε νυπτὶ λαχνοῦται·
θυόμενος γάρ, ὅμως ἠλιός ἐστιν ἔτι.

179. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὤμοσά σοι, Κρονίδη, μηπώποτε, μηδ' ἐμοὶ αὐτῷ
ἐξειπεῖν ὅ τι μοι Θεῦδις ἔειπε λαβεῖν.
ψυχὴ δ' ἡ δυςάπιστος ἀγαλλομένη πεπότηται
ἠέρι, καὶ στέξαι τἀγαθὸν οὐ δύναται.
ἀλλ' ἐρέω, σύγγνωθι σύ μοι· „κεῖνός γε πέπεισται"·
„Ζεῦ πάτερ"· ἀγνώστου τίς χάρις εὐτυχίης;

180. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καῦμά μ' ἔχει μέγα δή τι· σὺ δ', ὦ παῖ, παύεο λεπτὴν
ἠέρι δινεύων ἐγγὺς ἐμεῖο λίνον.

Nr. 178. V. 3. Fortasse: ὅτε οἱ πτίλα χνοῦς τε. V. 4. ἠέλιος. P.
Nr. 179. V. 4. στέξε τ' ἀγ. P. V. 5. πῖνος δέ. P.

ἄλλο τι πῦρ ἐμοῦ ἔνδον ἔχω κυάθοισιν ἀναφθέν,
καὶ περὶ σῇ ῥιπῇ μᾶλλον ἐγειρόμενον.

[P] 181. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ψευδέα μυθίζουσι, Θεόκλεες, ὡς ἀγαθαὶ μὲν
αἱ Χάριτες, τρισσαὶ δ' εἰσὶ κατ' Ὀρχομενόν.
πεντάκι γὰρ δέκα σεῖο περισκιρτῶσι πρόσωπα,
τοξοβόλοι, ψυχέων ἅρπαγες ἀλλοτρίων.

182. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ταῦτά με νῦν τὰ περισσὰ φιλεῖς, ὅτ' ἔρωτος ἀπέσβη
πυρσός, ὅτ' οὐδ' ἄλλως ἡδὺν ἔχω σε φίλον.
μέμνημαι γὰρ ἐκεῖνα τὰ δύςμαχα· πλὴν ἔτι, Δάφνι,
ὀψὲ μέν, ἀλλ' ἐχέτω καὶ μετάνοια τόπον.

183. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τίς χάρις, Ἡλιόδωρε, φιλήμασιν, εἴ με λάβροισιν
χείλεσι μὴ φιλέεις ἀντιβιαζόμενος,
ἀλλ' ἐπ' ἄκροις ἀσάλευτα μεμυκόσιν, οἷα κατ' οἴκους,
καὶ δίχα σοῦ με φιλεῖ πλάσμα τὸ κηρόχυτον;

Nr. 180. V. 3. *ἰμόν*. P. Nr. 182. V. 4. *μέν σ' ἀ*. P. Nr. 183. V. 2. *φιλέοις*. P.

181. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μὴ σπεύσῃς Μενέδημον ἐλεῖν δόλῳ, ἀλλ' ἐπίνευσον
ὀφρύσι, καὶ φανερῶς αὐτὸς ἐρεῖ, πρόαγε·
οὐ γὰρ ἀνάβλησις· φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
οὐδ' ἀμάρης, ποταμοῦ δ' ἐστὶν ἑτοιμότερος.

185. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοὺς σοβαροὺς τούτους, καὶ τοὺς περιπορφυροσήμους
παῖδας, ὅσους ἡμεῖς οὐ προσαφικόμεθα,
ὥσπερ σῦκα πέτραισιν ἐπ' ἀκρολόφοισι πέπειρα
ἔσθουσιν γῦπες, Λίφιλε, καὶ κόρακες.

186. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄχρι τίνος ταύτην τὴν ὀφρύα τὴν ὑπέροπτον,
Μίντορ, τηρήσεις, μηδὲ τὸ χαῖρε λέγων,
ὡς μέλλων αἰῶνα μένειν νέος, ἢ διὰ παντὸς
ὀρχεῖσθαι πυρίχην; καὶ τὸ τέλος πρόβλεπε.
ἥξει σοι πώγων, κακὸν ἔσχατον, ἀλλὰ μέγιστον·
καὶ τότ' ἐπιγνώσῃ, τί σπάνις ἐστὶ φίλων.

187. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πῶς ἀναγιγνώσκειν, Διονύσιε, παῖδα διδάξεις,
μηδὲ μετεκβῆναι φθόγγον ἐπιστάμενος;

---

5 V. 2. προσαφειεμεθα. P.

ἐκ νήτης μετέβης οὕτως ταχὺς εἰς βαρύχορδον
φθόγγον, ἀπ' ἰσχνοτάτης εἰς τάσιν ὀγκοτάτην.
πλὴν οὐ βασκαίνω· μελέτα μόνον· ἀμφοτέρους δὲ
κρούων, τοῖς φθονεροῖς Λάμβδα καὶ Ἄλφα
λέγε.

188. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἴ σε φιλῶν ἀδικῶ, καὶ τοῦτο δοκεῖς ὕβριν εἶναι,
τὴν αὐτὴν κόλασιν καὶ σὺ φίλει με λαβών.

[℣] 189. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τίς σε κατεστεφάνωσε ῥόδοις ὅλον; εἰ μὲν ἐραστής,
ἆ μάκαρ· εἰ δ' ὁ πατήρ, ὄμματα καὐτὸς ἔχει.

190. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὄλβιος ὁ γράψας σε, καὶ ὄλβιος οὗτος ὁ κάλλει
τῷ σῷ νικᾶσθαι κηρὸς ἐπιστάμενος.
θριπὸς ἐγὼ καὶ σύρμα τερηδόνος εἴθε γενοίμην,
ὡς ἀναπηδήσας τὰ ξύλα ταῦτα φάγω.

191. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ ἐχθὲς παῖς ἦσθα, καὶ οὐδ' ὄναρ οὗτος ὁ πώγων
ἦλυθε; πῶς ἀνέβη τοῦτο τὸ δαιμόνιον,

Nr. 191. V. 2. Fort. πῶς σ' ἄρ' ἔβη.

καὶ τριχὶ πάντ' ἐκάλυψε τὰ πρὶν καλά; φεῦ, τί τὸ θαῦμα;
ἐχθὲς Τρωΐλος ὤν, πῶς ἐγένου Πρίαμος;

192. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ τέρπουσι κόμαι με, περισσότεροί τε κίκιννοι,
τέχνης, οὐ φύσεως ἔργα διδασκόμενοι·
ἀλλὰ παλαιστρίτου παιδὸς ῥύπος ὁ ψαφαρίτης,
καὶ χροιὴ μελέων σαρκὶ λιπαινομένη.
ἡδὺς ἀπαλλώπιστος ἐμὸς πόθος· ἡ δὲ γοῆτις
μορφὴ θηλυτέρης ἔργον ἔχει Παφίης.

193. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐδὲ Σμυρναῖαι Νεμέσεις ὅ τι σῖγα λέγουσιν,
Ἀρτεμίδωρε, νοεῖς; μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.
ἀλλ' οὕτως ὑπέροπτα, καὶ ἄγρια, κοὐδὲ πρέποντα
κωμῳδῷ, φθέγγῃ πάνθ' ὑποκρινόμενος.
μνησθήσῃ τούτων, ὑπερήφανε, καὶ σὺ φιλήσεις,
καὶ κωμῳδήσεις τὴν Ἀποκλειομένην.

194. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ Ζεὺς ἐκ γαίης θνητοὺς ἔτι παῖδας ἐς αἴθρην
ἥρπαζεν, γλυκεροῦ νέκταρος οἰνοχόους,

Nr. 192. V. 4. ἄρτι λιπαινομένων. corr. Pauw. V. 5. γοητής. P.
Nr. 193. V. 1. ὅτι σοί τι λ. P.

αἰετὸς ἂν πτερύγεσσιν Ἀγρίππαν τὸν καλὸν ἡμῶν
ἤδη πρὸς μακάρων ἦγε διηκονίας.
ναὶ μὰ σέ γάρ, Κρονίδη, κόσμου πάτερ, ἦν ἐσαθρῇσῃς,
τὸν Φρύγιον ψέξεις αὐτίκα Δαρδανίδην.

195. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄνθεσιν οὐ τόσσοισι φιλοζέφυροι χλοάουσι
λειμῶνες, πυκιναῖς εἴαρος ἀγλαΐαις,
ὅσσους εὐγενέτας, Διονύσιε, παῖδας ἀθρήσεις,
χειρῶν Κυπρογενοῦς πλάσματα, καὶ Χαρίτων.
[P] ἔξοχα δ' ἐν τούτοις Μιλήσιος ἠνίδε θάλλει,
ὡς ῥόδον εὐάδμοις λαμπόμενον πετάλοις.
ἀλλ' οὐκ οἶδεν ἴσως, ἐκ καύματος ὡς καλὸν ἄνθος,
οὕτω τὴν ὥρην ἐκ τριχὸς ὀλλυμένην.

196. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὀφθαλμοὺς σπινθῆρας ἔχεις, θεόμορφε Λυκῖνε,
μᾶλλον δ' ἀκτῖνας, δέσποτα, πυρσοβόλους.
ἀντωπὸς βλέψαι βαιὸν χρόνον οὐ δύναμαί σοι,
οὕτως ἀστράπτεις ὄμμασιν ἀμφοτέροις.

Nr. 194. V. 5. ἂν ἐσαθρ. P.

197. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καιρὸν γνῶθι σοφῶν τῶν ἑπτά τις εἶπε, Φίλιππε·
πάντα γὰρ ἀκμάζοντ' ἐστὶν ἐραστότερα.
καὶ σίκυος πρῶτός που ἐπ' ἀνδ΄ροισιν ὁραθεὶς
τίμιος, εἶτα συῶν βρῶμα πεπαινόμενος.

198. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἰλικίης φίλος εἰμὶ καὶ οὐδένα παῖδα προτάσσω,
πρὸς τὸ καλὸν κρίνων· ἄλλο γὰρ ἄλλος ἔχει.

199. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄρκιον ἤδη μοι πόσιος μέτρον· εὐσταθίη γὰρ
λύεται, ἥ τε φρενῶν, ἥ τε διὰ στόματος.
χὠ λύχνος ἔσχισται διδύμην φλόγα, καὶ δὶς ἀριθμέω,
πολλάκι πειράζων, τοὺς ἀνακεκλιμένους.
ἤδη δ' οὐκέτι μοῦνον ἐπ' οἰνοχόον σεσόβημαι·
ἀλλὰ πάρωρα βλέπω κἠπὶ τὸν ὑδροχόον.

200. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μισῶ δυσπερίληπτα φιλήματα, καὶ μαχιμώδεις
φωνάς, καὶ σθεναρὴν ἐν χερὸς ἀντίθεσιν·
καὶ μὴν καὶ τόν, ὅτ' ἐστὶν ἐν ἀγκάσιν, εὐθὺ θέλοντα,
καὶ παρέχοντα χύδην οὐ πάνυ δή τι θέλω·

Nr. 199. V. 4. πολλάκις. P. Nr. 200. V. 2. χειρός. P.

ἀλλὰ τὸν ἐκ τούτων ἀμφοῖν μέσον, οἷον ἐκεῖνον τὸν καὶ μὴ παρέχειν εἰδότα, καὶ παρέχειν.

201. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ μὴ νῦν Κλεόνικος ἐλεύσεται, οὐκέτ' ἐκεῖνον
δέξομ' ἐγὼ μελάθροις, οὐ μὰ τόν . . . οὐκ ὀμόσω.
εἰ γὰρ ὄνειρον ἰδὼν οὐκ ἤλυθεν, εἶτα παρείη
αὔριον, οὐ παρὰ τὴν σήμερον ὀλλύμεθα.

202. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πτηνὸς Ἔρως ἄγαγέν με δι' ἠέρος, ἠνίκα, Λάμι,
γράμμα σὸν εἶδον, ὅ μοι δεῦρο μολεῖν σ' ἔλεγεν·
ῥίμφα δ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ Σάρδιας ἔδραμεν ἄν μου
ὕστερον εἰ Ζήτης ἔτρεχεν, ἢ Κάλαϊς.

[P] 203. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖς με, φιλῶ δ' ἐγὼ οὐκ ἐθέλοντα·
εὔκολος ἦν φεύγω, δύσκολος ἦν ἐπάγω.

204. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Χρύσεα χαλκείων νῦν εἴπατε· δὸς λάβε παίζειν
Σωσιάδας ὁ καλός, καὶ Διοκλῆς ὁ δασύς.

Nr. 202. V. 4. ζητεῖς. P. Nr. 203. V. 2. ἀπάγω. P.

τίς κάλυκας συνέκρινε βάτῳ, τίς σῦκα μύκησιν;
ἆρνα γαλακτοπαγῆ τίς συνέκρινε βοΐ;
οἷα δίδως, ἀλόγιστε, καὶ ἔμπαλιν οἷα νομίζῃ;
οὕτω Τυδείδης Γλαῦκον ἐδωροδόκει.

205. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Παῖς τις ὅλως ἀπαλὸς τοῦ γείτονος οὐκ ὀλίγως με
κνίζει· πρὸς τὸ θέλειν δ' οὐκ ἀμύητα γελᾷ.
ρυ πλεῖν δ' ἐστὶν ἐτῶν δύο καὶ δέκα. νῦν ἀφύλακτοι
ὄμφακες· ἢν δ' ἀκμάσῃ, φρούρια καὶ σκόλοπες.

206. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

α. Ἢν τούτῳ φωνῆς, τὸ μέσον λάβε, καὶ κατακλίνας
ζεύγνυε, καὶ πρώσας πρόσπεσε καὶ κάτεχε.
β. οὐ φρονέεις, Διόφαντε, μόλις δύναμαι γὰρ ἔγωγε
ταῦτα ποιεῖν· παίδων δ' ἡ πάλη ἔσθ' ἑτέρα.
α. ὀχλοῦ καὶ μένε, Κῦρι, καὶ ἐμβάλλοντος ἀνάσχου·
πρῶτον συμμελετᾷν, ἢ μελετᾷν μαθέτω.

207. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐχθὲς λουόμενος Διοκλῆς ἀνενήνοχε σαύραν
ἐκ τῆς ἐμβάσεως τὴν Ἀναδυομένην.

Nr. 204. V. 3. μύκαισιν. P. Nr. 205. V. 3. ἀφυλάκτοις. P. Nr. 206. V. 1. ἢν τοῦτο φρονέῃς. Ap. Lips. V. 5. ὄχλου. P.

ταύτην εἴ τις ἔδειξεν Ἀλεξάνδρῳ τότ' ἐν Ἴδῃ,
τὰς τρεῖς ἂν ταύτῃ προκατέκρινε θεάς;

208. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εὐτυχές, οὐ φθονέω, βιβλίδιον, ἦ ῥά σ' ἀναγνοὺς
παῖς τις ἀναθλίβει, πρὸς τὰ γένεια τιθείς·
ἢ τρυφεροῖς σφίγξει περὶ χείλεσιν, ἢ κατὰ μηρῶν
εἰλήσει δροσερῶν, ὦ μακαριστότατον·
πολλάκις φοιτήσεις ὑποκόλπιον, ἢ παρὰ δίφρους
βληθέν, τολμήσεις κεῖνα θιγεῖν ἀφόβως.
πολλὰ δ' ἐν ἠρεμίῃ προλαλήσεις· ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν,
χαρτάριον, δέομαι, πυκνότερόν τι λάλει.

209. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μήτε λίην στυγνὸς παρακέκλισο, μήτε κατηφής,
Δίφιλε, μηδ' εἴης παιδίον ἐξ ἀγέλης.
[P] ἔστω που προΰνεικα φιλήματα, καὶ τὰ πρὸ ἔργων
παίγνια, πληκτισμοί, νεῖσμα, φίλημα, λόγος.

210. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τρεῖς ἀρίθμει τοὺς πάντας ὑπὲρ λέχος; ὧν δύο δρῶσιν,
καὶ δύο πάσχουσιν. θαῦμα δοκῶ τι λέγειν.

Nr. 208. V. 2. ἀναθλίψει. Br. Nr. 209. V. 2. μηδείσης. P. V. 3. πορνικά. P. λαλήματα. Br. Fort. θιγήματα.

τίς κάλυκας συνέκρινε βάτῳ, τίς σῦκα μύκησιν;
ἄρνα γαλακτοπαγῆ τίς συνέκρινε βοΐ;
οἷα δίδως, ἀλόγιστε, καὶ ἔμπαλιν οἷα κομίζῃ;
οὕτω Τυδείδης Γλαῦκον ἐδωροδόκει.

205. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Παῖς τις ὅλως ἀπαλὸς τοῦ γείτονος οὐκ ὀλίγως με
κνίζει· πρὸς τὸ θέλειν δ' οὐκ ἀμύητα γελᾷ.
ρὐ πλεῦν δ' ἐστὶν ἐτῶν δύο καὶ δέκα. νῦν ἀφύλακτοι
ὄμφακες· ἢν δ' ἀκμάσῃ, φρούρια καὶ σκόλοπες.

206. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

α. Ἢν τούτῳ φωνῆς, τὸ μέσον λάβε, καὶ κατακλίνας
ζεύγνυε, καὶ πρώσας πρόσπεσε καὶ κάτεχε.
β. οὐ φρονέεις, Διόφαντε, μόλις δύναμαι γὰρ ἔγωγε
ταῦτα ποιεῖν· παίδων δ' ἡ πάλη ἔσθ' ἑτέρα.
α. ὀχλοῦ καὶ μένε, Κῦρι, καὶ ἐμβάλλοντος ἀνάσχου·
πρῶτον συμμελετᾷν, ἢ μελετᾷν μαθέτω.

207. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐχθὲς λουόμενος Διοκλῆς ἀνενήνοχε σαύραν
ἐκ τῆς ἐμβάσεως τὴν Ἀναδυομένην.

Nr. 204. V. 3. μύκαισιν. P. Nr. 205. V. 3. ἀφυλάκτοις. P. Nr. 206. V. 1. ἢν τοῦτο φρονέῃς. Ap. Lips. V. 5. ὄχλου. P.

ταύτην εἴ τις ἔδειξεν Ἀλεξάνδρῳ τότ' ἐν Ἴδῃ,
τὰς τρεῖς ἂν ταύτῃ προκατέκρινε θεάς;

208. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εὐτυχές, οὐ φθονέω, βιβλίδιον, ἤ ῥά σ' ἀναγνοὺς
παῖς τις ἀναθλίβει, πρὸς τὰ γένεια τιθείς·
ἢ τρυφεροῖς σφίγξει περὶ χείλεσιν, ἢ κατὰ μηρῶν
εἰλήσει δροσερῶν, ὦ μακαριστότατον·
πολλάκι φοιτήσεις ὑποκόλπιον, ἢ παρὰ δίφρους
βληθέν, τολμήσεις κεῖνα θιγεῖν ἀφόβως.
πολλὰ δ' ἐν ἠρεμίῃ προλαλήσεις· ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν,
χαρτάριον, δέομαι, πυκνότερόν τι λάλει.

209. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μήτε λίην στυγνὸς παρακέκλισο, μήτε κατηφής,
Λίφιλε, μηδ' εἴης παιδίον ἐξ ἀγέλης.
[P] ἔστω που προΰνεικα φιλήματα, καὶ τὰ πρὸ ἔργων
παίγνια, πληκτισμοί, νίσμα, φίλημα, λόγος.

210. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τρεῖς ἀρίθμει τοὺς πάντας ὑπὲρ λέχος, ὧν δύο δρῶσιν,
καὶ δύο πάσχουσιν. θαῦμα δοκῶ τι λέγειν.

Nr. 208. V. 2. ἀναθλίψει. Br. Nr. 209. V. 2. μηδείσης. P. V. 3. πορνικά. P. λαλήματα. Br. Fort. θιγήματα.

καὶ μὴν οὐ ψεῦδος. δυσὶν εἷς μέσος· ὃς γὰρ ὑπ-
ουργεῖ
τέρπων ἐξόπιθεν, πρόσθε δὲ τερπόμενος.

211. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ μὲν ἔφυς ἀμύητος ἀκμὴν ὑπὲρ οὗ σ' ἔτι πείθω,
ὀρθῶς ἂν δείσαις, δεινὸν ἴσως δοκέων.
εἰ δέ σε δεσποτικὴ κοίτη πεποίηκε τεχνίτην,
τί φθονέεις δοῦναι, ταὐτὸ λαβών, ἑτέρῳ;
ὃς μὲν γὰρ καλέσας ἐπὶ τὸ χρέος, εἶτ' ἀπολύσας,
εὖδει κύριος ὤν, μηδὲ λόγου μεταδούς.
ἄλλη δ' ἔνθα τρυφή· παίξεις ἴσα, κοινὰ λαλήσεις,
τἄλλα δ' ἐρωτηθείς, οὐκ ἐπιτασσόμενος.

212. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Αἴ, αἴ μοι τί πάλιν δεδακρυμένον, ἢ τί κατηφές,
παιδίον; εἰπὸν ἁπλῶς· μηδ' ὀδυνῶ· τί θέλεις;
τὴν χέρα μοι κοίλην προσενήνοχας· ὡς ἀπόλωλα.
μισθὸν ἴσως αἰτεῖς. τοῦτ' ἔμαθες δὲ πόθεν;
οὐκέτι σοι κοπτῆς φιλίαι πλάκες, οὐδὲ μελιχρὰ
σήσαμα, καὶ καρύων παίγνιος εὐστοχίη.
ἀλλ' ἤδη πρὸς κέρδος ἔχεις φρένας. ὡς ὁ διδάξας
τεθνάτω· οἷόν μου παιδίον ἠφάνικεν.

Nr. 210. V. 5. μέσος γάρ. P. Nr. 211. V. 2. αἰδέσαι. P. Nr. 212. V. 2. ὀδύναι. P. V. 3. τὴν χεῖρα. P. V. 5. φιλίης. P.

213. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τῷ τοίχῳ κέκλικας τὴν ὀσφύα τὴν περίβλεπτον,
Κῦρι· τί πειράζεις τὸν λίθον; οὐ δύναται.

214. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Δός μοι, καὶ λάβε χαλκόν. ἐρεῖς ὅτι πλούσιός εἰμι·
δώρησαι τοίνυν τὴν χάριν, ὡς βασιλεύς.

215. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Νῦν ἔαρ εἶ, μετέπειτα θέρος· κἄπειτα τί μέλλεις,
Κύριε; βούλευσαι, καὶ καλάμη γὰρ ἔσῃ.

216. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Νῦν ὀρθή, κατάρατε, καὶ εὔτονος, ἡνίκα μηδέν·
ἡνίκα δ' ἦν ἐχθές, οὐδὲν ὅλως ἀνέπνεις.

217. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἤδη ἐπὶ στρατιῆς ὁρμᾷς, ἔτι παῖς ἀδαὴς ὤν,
καὶ τρυφερός. τί ποιεῖς; οὗτος, ὅρα, μετάθου.
οἵμοι τίς σ' ἀνέπεισε λαβεῖν δόρυ; τίς χερὶ πέλτην;
τίς κρύψαι ταύτην τὴν κεφαλὴν κόρυθι;

Nr. 216. V. 1. κ' εὔτονος. P. V. 2. ὅλον. P. Fort. ἡνίκα δ' χθὲς ἔην. Nr. 217. V. 2. οὕτως ὅρω. P.

[Ρ] ὦ μακαριστὸς ἐκεῖνος, ὅτις ποτέ, καινὸς Ἀχιλ-
λεὺς
τοίῳ ἐνὶ κλισίῃ τερπόμενος Πατρόκλῳ.

218. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μέχρι τίνος σε γελῶντα μόνον, μηδὲν δὲ λαλοῦντα
οἴσομεν; εἰπὸν ἁπλῶς ταῦτα σύ, Πασίφιλε.
αἰτῶ, καὶ σὺ γελᾷς. πάλιν αἰτῶ, κοὐκ ἀποκρίνῃ·
δακρύω, σὺ γελᾷς. βάρβαρε, τοῦτο γέλως;

219. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ μισθοὺς αἰτεῖτε, διδάσκαλοι. ὡς ἀχάριστοι
ἔστε. τί γάρ; τὸ βλέπειν παιδία, μικρὸν ἴσως;
καὶ τούτοισι λαλεῖν, ἀσπαζομένους τε φιλῆσαι;
τοῦτο μόνον χρυσῶν ἄξιον οὐχ ἑκατόν;
πεμπέτω, εἴ τις ἔχει καλὰ παιδία· κἀμὲ φιλείτω,
μισθὸν καὶ παρ' ἐμοῦ λαμβανέτω τί θέλει.

220. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐχὶ τὸ πῦρ κλέψας δέδεσαι, κακόβουλε Προμηθεῦ·
ἀλλ' ὅτι τὸν πηλὸν τοῦ Διὸς ἠφάνισας.
πλάττων ἀνθρώπους, ἔβαλες τρίχας, ἔνθεν ὁ δεινὸς
πώγων, καὶ κνήμη παισὶ δασυνομένη.

V. 5. ὅστις. P.

εἶτά σε δαρδάπτει Διὸς αἰετός, ὃς Γανυμήδην
ἥρπασ᾽· ὁ γὰρ πώγων καὶ Διός ἐστ᾽ ὀδύνη.

221. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Στεῖχε πρὸς αἰθέρα δῖον, ἀπέρχεο παῖδα κομίζων,
αἰετέ, τὰς διφυεῖς ἐκπετάσας πτέρυγας.
στεῖχε τὸν ἄβρὸν ἔχων Γανυμήδεα, μηδὲ μεθείης
τὸν Διὸς ἡδίστων οἰνοχόον κυλίκων.
φείδεο δ᾽ αἱμάξαι κοῦρον γαμψώνυχι ταρσῷ,
μὴ Ζεὺς ἀλγήσῃ, τοῦτο βαρυνόμενος.

222. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εὐκαίρως ποτὲ παιδοτρίβης, λεῖον προδιδάσκων,
εἰς τὸ γόνυ κάμψας, μέσσον ἐπαιδοτρίβει,
τῇ χερὶ τοὺς κόκκους ἐπαφώμενος· ἀλλὰ τυχαίως
τοῦ παιδὸς χρήζων ἦλθεν ὁ δεσπόσυνος.
ὡς δὲ τάχος τοῖς ποσσὶν ὑποζώσας ἀνέκλινεν
ὕπτιον, ἐμπλέξας τῇ χερὶ τὴν φάρυγα.
ἀλλ᾽ οὐκ ὢν ἀπάλαιστος ὁ δεσπόσυνος προσέειπεν·
παῦσαι, πνιγίζεις, φησί, τὸ παιδάριον.

[P] 223. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τερπνὸν ὅλως τὸ πρόσωπον ἐμοὶ προσιόντος ἀπαρκεῖ·
οὐκέτι δ᾽ ἐξόπιθεν καὶ παριόντα βλέπω.

Nr. 221. V. 3. στῖχε. P. μεθείης. P. Nr. 222. V. 3. κώκους. P. V. 5. ποσίν. P. V. 6. ἀμπλέξας. Br. χειρί. P.

οὕτω γὰρ καὶ ἄγαλμα θεοῦ καὶ νηὸν ὁρῶμεν
ἀγτίον, οὐ πάντως καὶ τὸν ὀπισθόδομον.

224. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰς ἀγαθὴν συνέβημεν ἀταρπιτόν, ἣν ἀπὸ πρώτης
φράζεο, πῶς ἔσται, Λίφιλε, καὶ μονίμη.
ἄμφω γὰρ πτηνόν τι λελόγχαμεν. ἔστι μὲν ἐν σοὶ
κάλλος, ἔρως δ' ἐν ἐμοί· καίρια δ' ἀμφότερα.
ἄρτι μὲν ἁρμοσθέντα μένει χρόνον· εἰ δ' ἀφύλακτα
μίμνετον ἀλλήλων, ὤχετ' ἀποπταμένα.

225. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐδέποτ' ἠελίου φάος ὄρθριον ἀντέλλοντος
μίσγεσθαι ταύρῳ χρὴ φλογόεντα κύνα,
μή ποτε καρποτόκου Δημήτερος ὑγρανθείσης,
βρέξῃς τὴν λασίην Ἡρακλέους ἄλοχον.

226. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πάννυχα μυδαλόεντα πεφυρμένος ὄμματα κλαυθμῷ
ἄγρυπνον ἀμπαύω θυμὸν ἀδημονίῃ,
ἤ με κατ' οὖν ἐδάμασσεν ἀποζευχθέντος ἑταίρου,
μοῦνον ἐπεί με λιπὼν εἰς ἰδίην Ἔφεσον

Nr. 224. V. 4. κύρια. P. V. 5. Fort. εἰ δ' ἀσύναπτα. Nr. 225. V. 3. καρποδόχου μητέρος. P. Nr. 226. V. 3. ἑκατόννυ. P. V. 4. ἐν ἰδ.° P.

χθιζὸς ἔβη Θεόδωρος· ὃς εἰ πάλι μὴ ταχὺς ἔλθοι,
οὐκέτι μουνολεχεῖς κοίτας ἀνεξόμεθα.

227. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἤν τινα καὶ παριδεῖν ἐθέλω καλὸν ἀντισυναντῶν,
βαιὸν ὅσον παραβὰς εὐθὺ μεταστρέφομαι.

228. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Παῖδα μὲν ἡλιτόμηνον ἐς ἄφρονα καιρὸν ἁμαρτεῖν,
τῷ πείθοντι φέρει πλεῖον ὕβρισμα φίλῳ.
ἤδη δ' ἐν νεότητι παρήλικα παιδικὰ πάσχειν,
τῷ παρέχοντι πάλιν τοῦτο δὶς αἰσχρότερον.
ἔστι δ' ὅτ' ἀμφοτέροις τὸ μὲν οὐκέτι, Μοῖρι, τὸ δ' οὔπω
ἁπρεπές, οἷον ἐγὼ καὶ σὺ τὸ νῦν ἔχομεν.

229. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὡς ἀγαθὴ θεός ἐστι, δι' ἣν ὑπὸ κόλπον, Ἄλεξι,
πτύομεν, ὑστερόπουν ἀζόμενοι Νέμεσιν.
ἣν σὺ μετερχομένην οὐκ ἔβλεπες, ἀλλ' ἐνόμιζες
ἕξειν τὸ φθονερὸν κάλλος ἀειχρόνιον.
νῦν δὲ τὸ μὲν διόλωλεν· ἐλήλυθε δ' ἡ τριχάλεπτος
δαίμων· χοὶ θέραπες νῦν σε παρερχόμεθα.

Nr. 228. V. 3. καὶ παιδικά. P. Nr. 229. V. 2. ὑστερόνουν. P.

[P] 230. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεόκριτον, εἰ μὲν ἐμ' ἔχθει,
τετράκι μισοίης· εἰ δὲ φιλεῖ, φιλέοις·
ναιχὶ πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος, οὐράνιε Ζεῦ,
καὶ σύ ποτ' ἠράσθης. οὐκέτι μακρὰ λέγω.

231. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Εὐκλείδῃ φιλέοντι πατὴρ θάνεν. ἆ μάκαρ αἰεί·
καὶ πρὶν ἐς ὅττι θέλοι χρηστὸν ἔχων πατέρα,
καὶ νῦν εὔφρονα νεκρόν. ἐγὼ δ' ἔτι λάθρια παίζω.
φεῦ μοίρης τε κακῆς, καὶ πατρὸς ἀθανάτου.

232. ΣΚΥΘΙΝΟΥ.

Ὀρθὸν νῦν ἔστηκας ἀνώνυμον, οὐδὲ μαραίνῃ·
ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μή ποτε παυσόμενον.
ἀλλ' ὅτε μοι Νεμεσηνὸς ὅλον παρέκλινεν ἑαυτόν,
πάντα διδοὺς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
τείνεο, καὶ ῥήσσου, καὶ δάκρυε· πάντα ματαίως.
οὐχ ἕξεις ἔλεον χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

233. ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ.

Τὴν ἀκμὴν Θησαυρὸν ἔχειν, Κωμῳδέ, νομίζεις,
οὐκ εἰδὼς αὐτὴν Φάσματος ὀξυτέρην.

Nr. 230. V. 1. ἐμ' ὀχθεῖ. P. V. 4. καὶ ἀποθ. P. Nr. 231. V. 3. ἄφρονα. Br. V. 4. θανάτου. P. Nr. 232. V. 3. μοι om. P.

ποιήσει σ' ὁ χρόνος Μισούμενον, εἶτα Γεωργόν,
καὶ τότε μαστεύσεις τὴν Περιπειρομένην.

234. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Εἰ κάλλει καυχᾷ, γίγνωσχ' ὅτι καὶ ῥόδον ἀνθεῖ.
ἀλλὰ μαρανθὲν ἄφνω σὺν κοπρίοις ἐρίφη.
ἄνθος γὰρ καὶ κάλλος ἴσον χρόνον ἐστὶ λαχόντα.
ταῦτα δ' ὁμῆ φθονέων ἐξεμάρανε χρόνος.

235. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ μὲν γηράσκει τὸ καλόν, μετάδος, πρὶν ἀπέλθῃ·
εἰ δὲ μένει, τί φοβῇ τοῦθ' ὃ μένει διδόναι;

236. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εὐνοῦχός τις ἔχει καλὰ παιδία. πρὸς τίνα χρῆσιν;
καὶ τούτοισι βλάβην οὐχ ὁσίην παρέχει.
ὄντως ὡς ὁ κύων φάτνῃ ῥόδα, μωρὰ δ' ὑλακτῶν,
οὔθ' αὑτῷ παρέχει τἀγαθόν, οὔθ' ἑτέρῳ.

237. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Χαῖρε σὺ μισοπόνηρε πεπλασμένε, χαῖρε βάναυσε,
ὁ πρώην ὀμόσας μηκέτι μὴ διδόναι.
μηκέτι νῦν ὀμόσῃς. ἔγνωκα γάρ, οὐδέ με λήθεις.
οἶδα τὸ ποῦ, καὶ πῶς, καὶ τίνι, καὶ τὸ πόσου.

Nr. 234. V. 1. γίγνωσκ' ὅτι. P. V. 2. ἐῤῥίφη. P.

[P] 238. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀλλήλοις παρέχουσιν ἀμοιβαδὶν ἀπόλαυσιν
οἱ κύνεοι πῶλοι μειρακιευόμενοι·
ἀμφαλλὰξ δὲ οἱ αὐτοὶ ἀπόστροφα νωτοβατοῦνται,
τὸ δρᾶν καὶ τὸ παθεῖν ἀντιπεραινόμενοι.
οὐ πλεονεκτεῖται δ' οὐδ' ἄτερος· ἄλλοτε μὲν γὰρ
ἵσταται ὁ προδιδοὺς ἄλλοτ' ὄπισθε πάλιν.
τοῦτ' ἐστὶν πάντως τὸ προοίμιον· εἰς γὰρ ἀμοιβήν,
ὡς λέγεται, κνήθειν οἶδεν ὄνος τὸν ὄνον.

239. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πέντ' αἰτεῖς, δέκα δώσω· εἴκοσι δ' ἀντία ἕξεις —
ἀρκεῖ σοι; — χρυσοῦς· ἤρκεσε καὶ Δανάῃ.

240. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἤδη μοι πολιαὶ μὲν ἐπὶ κροτάφοισιν ἔθειραι,
καὶ πέος ἐν μηροῖς ἀργὸν ἀποκρέμαται·
ὄρχεις δ' ἄπρηκτοι, χαλεπὸν δέ με γῆρας ἱκάνει.
οἴμοι, πυγίζειν οἶδα, καὶ οὐ δύναμαι.

241. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄγκιστρον πεπόηκας, ἔχεις ἰχθὺν ἐμέ, τέκνον·
ἕλκε μ' ὅπου βούλει· μὴ τρέχε, μή σε φύγω.

Nr. 238. V. 3. Fort. δ' ἄρ' οἱ αὐτοί. V. 7. ἐστί. Nr. 239. V. 1. καὶ εἴκοσι. P. Fort. αὐτίκ' ἀφέξεις. Nr. 240. V. 1. πολιαὶ αἱ. P. Nr. 241. V. 1. Fort. προόηκας, ἔχεις δ' ἰχθ.

242. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πρώην τὴν σαύραν ῥοδοδάκτυλον, Ἄλκιμ', ἔδειξας·
νῦν αὐτὴν ἤδη καὶ ῥοδόπηχυν ἔχεις.

243. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἴ με τὸ πυγίζειν ἀπολώλεκε, καὶ διὰ τοῦτο
ἐκτρέφομαι ποδαγρῶν, Ζεῦ, κρειάγραν με πόει.

244. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἢν ἐςίδω τινὰ λευκόν, ἀπόλλυμαι· ἢν δὲ μελίχρουν,
καίομαι· ἢν ξανθὸν δ', εὐθὺς ὅλος λέλυμαι.

245. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πᾶν ἄλογον ζῶον βινεῖ μόνον· οἱ λογικοὶ δὲ
τῶν ἄλλων ζώων τοῦτ' ἔχομεν τὸ πλέον,
πυγίζειν εὑρόντες. ὅσοι δὲ γυναιξὶ κρατοῦνται,
τῶν ἀλόγων ζώων οὐδὲν ἔχουσι πλέον.

246. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ζεῦγος ἀδελφειῶν με φιλεῖ, κοὐκ οἶδα, τίν' αὐτῶν
δεσπόσυνον κρίνω· τοὺς δύο γὰρ φιλέω.
χὠ μὲν ἀπαστείχει, ὁ δ' ἐπέρχεται· ἔστι δὲ τῷ μὲν
κάλλιστον τὸ παρόν, τοῦ δέ, τὸ λειπόμενον.

Nr. 242. V. 1. *ἀνιμ'*: P. Nr. 243. V. 1. *ἀπόλωλε*. P. Nr. 244. V. 2. *ξανθὸν εὐθύς*. P. Nr. 246. V. 1. *οὐκ*. P. V. 3. *ἀποστίχει*. P.

247. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἷον ἐπὶ Τροίην ποτ' ἀπὸ Κρήτης, Θεόδωρε,
Ἰδομενεὺς θεράποντ' ἤγαγε Μηριόνην,
τοῖον ἔχω σε φίλον περιδέξιον. ἦ γὰρ ἐκεῖνος
ἄλλα μὲν ἦν θεράπων, ἄλλα δ' ἑταιρόσυνος.
[P] καὶ σὺ τὰ μὲν βιότοιο πανήμερος ἔργα τέλει μοι·
νῦν δ' ἄγε * πεινῶμεν καὶ διὰ μηριόνην.

248. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τίς δύναται γνῶναι τὸν ἐρώμενον, εἰ παρακμάζει,
πάντα συνὼν αὐτῷ, μηδ' ἀπολειπόμενος;
τίς δύνατ' οὐκ ἀρέσαι τὴν σήμερον, ἐχθὲς ἀρέσκων;
εἰ δ' ἀρέσει, τί παθὼν αὔριον οὐκ ἀρέσει;

249. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Βουποίητε μέλισσα, πόθεν μέλι τοὐμὸν ἰδοῦσα
παιδὸς ἐφ' ὑαλέην ὄψιν ὑπερπέτασαι;
οὐ παύσῃ βομβεῦσα, καὶ ἀνθολόγοισι θέλουσα
ποσσὶν ἐφάψασθαι χρωτὸς ἀκηρατάτου;
ἔρρ' ἐπὶ σοὺς μελίπαιδας ὅποι ποτέ, δράπετι, σίμ-
βλους,
μή σε δάκω· πὴγὼ κέντρον ἔρωτος ἔχω.

Nr. 247. V. 1. *Τροίη*. P. V. 6. Fort. *νῦν δ' ἄγ' ἑταιρῶμεν*.
Nr. 249. V. 5. *σίμβλοις*. P.

250. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Νυκτερινὴν ἐπίκωμος ἰὼν μεταδόρπιον ὥρην,
ἄρνα λύκος θυρέτροις εὗρον ἐφεσταότα,
υἱὸν Ἀριστοδίκου τοῦ γείτονος· ὃν περιπλεχθεὶς
ἐξεφίλουν, ὅρκοις πολλὰ χαριζόμενος.
νῦν δ' αὐτῷ τί φέρων δωρήσομαι; οὔτ' ἀπάτης γὰρ
ἄξιος, Ἑσπερίης οὔτ' ἐπιορκοσύνης.

251. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πρόσθε μὲν ἀντιπρόσωπα φιλήματα, καὶ τὰ πρὸ πείρας
εἴχομεν· ἦς γὰρ ἀκμήν, Λίφιλε, παιδάριον.
νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων
ὕστερον. ἔστω γὰρ πάντα καθ' ἡλικίην.

252. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐμπρήσω σε, θύρη, τᾷ λαμπάδι, καὶ τὸν ἔνοικον
συμφλέξας μεθύων, εὐθὺς ἄπειμι φυγάς,
καὶ πλώσας Ἀδριανὸν ἐπ' οἰνοπα πόντον, ἀλήτης
πωλήσω γε θύραις νυκτὸς ἀνοιγομέναις.

253. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Δεξιτερὴν ὀλίγον δὸς ἐπὶ χρόνον, οὐχ ἵνα παύσῃς
(καί μ' ὁ καλὸς χλεύην ἔσχε) χοροιτυπίης.

Nr. 251. V. 2. εις γάρ. P. V. 3. ὄπισθεν. P. Nr. 252. V. 4. Fort. φωλήσω cum Salmasio.

ἀλλ' εἰ μὴ πλευρῇ παρεπέκλιτο πατρὸς ἀκαίρως,
οὐκ ἂν δή με μάτην εἶδε μεθυσκόμενον.

254. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐκ ποίου ναοῦ, πόθεν ὁ στόλος οὗτος Ἐρώτων,
πάντα καταστίλβων; ἄνδρες, ἀμαυρὰ βλέπω.
[Γ] τίς τούτων δοῦλος, τίς ἐλεύθερος; οὐ δύνατ' εἶναι
ἄνθρωπος τούτων κύριος, οὐ δύναται.
εἰ δ' ἐστίν, μείζων πολλῷ Διός, ὃς Γανυμήδην
ἔσχε μόνως, θεὸς ὢν πηλίκος· ὃς δὲ τόσους.

255. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐδ' αὐτή σ' ἡ λέξις, ἀκοινώτητε, διδάσκει,
ἐξ ἐτύμου φωνῆς ῥήματος ἑλκομένη;
πᾶς φιλόπαις λέγεται, Διονύσιε, κοὐ φιλοβούπαις.
πρὸς τοῦτ' ἀντειπεῖν μή τι πάλιν δύνασαι;
Πύθι' ἀγωνοθετῶ, σὺ δ' Ὀλύμπια· χοῦς ἀποβάλλων
ἐκκρίνω, τούτους εἰς τὸν ἀγῶνα δέχῃ.

256. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Πάγκαρπόν σοι, Κύπρι, καθήρμοσε, χειρὶ τρυγήσας
παίδων ἄνθος, Ἔρως ψυχαπάτην στέφανον.

Nr. 254. V. 2. καταστίλβειν. P. V. 3. οὐ δίναμ' εἰπεῖν. P. V. 6. μόνον et πόσους. Br. Nr. 255. V. 2. ῥήμασιν. P. Nr. 256. V. 1. χερί. P.

ἐν μὲν γὰρ κρίνον ἡδὺ κατέπλεξεν Διόδωρον,
ἐν δ' Ἀσκληπιάδην, τὸ γλυκὺ λευκόϊον.
ναὶ μὴν Ἡράκλειτον ἐπέπλεκεν, ὡς ἀπ' ἀκάνθης
εἰς ῥόδον· οἰνάνθη δ' ὥς τις ἔθαλλε Λίων·
χρυσάνθη δὲ κόμαισι κρόκον, Θήρωνα, συνῆψεν,
ἐν δ' ἔβαλ' ἑρπύλλου πλωνίον, Οὐδιάδην·
ἀβροκόμην δὲ Μυΐσκον, ἀειθαλὲς ἔρνος ἐλαίης,
ἱμερτοὺς ἀρετῆς κλῶνας ἀπεδρέπετο.
ὀλβίστη νήσων ἱερὰ Τύρος, ἢ τὸ μυρόπνουν
ἄλσος ἔχει παίδων Κύπριδος ἀνθοφόρον.

257. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἅ πύματον καμπτῆρα καταγγέλλουσα κορωνὶς,
ὀρκοῦρος γραπταῖς πιστοτάτα σελίσιν,
φαμὶ τὸν ἐκ πάντων ἠθροισμένον εἰς ἕνα μόχθον
ὑμνοθετᾶν βύβλῳ τᾷδ' ἐνελιξάμενον
ἐκτελέσαι Μελέαγρον, ἀείμνηστον δὲ Διοκλεῖ
ἄνθεσι συμπλέξαι μουσοπόλον στέφανον.
οὗλα δ' ἐγὼ καμφθεῖσα δρακοντείοις ἴσα νώτοις,
σύνθρονος ἵδρυμαι τέρμασιν εὐμαθίας.

V. 3. κατέπλεξε. P. V. 5. ὃς ῥ' ἀπ' ἀκάνθης ἦν ῥ. Br. Fort. ὡς ἀπ' ἀ., ὡς ῥόδον. V. 8. οὐλιάδην. P. Nr. 257. V. 4. ὑμνοθέταν. P. V. 7. δρακοντειοισιανωτοις. P.

258. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἦ τάχα τις μετόπισθε κλύων ἐμὰ παίγνια ταῦτα,
πάντας ἐμοὺς δόξει τοὺς ἐν ἔρωτι πόνους.
ἄλλα δ' ἐγὼν ἄλλοισιν ἀεὶ φιλόπαισι χαράσσω
γράμματ', ἐπεί τις ἐμοὶ τοῦτ' ἐνέδωκε θεός.

Nr. 258. V. 4. τίς μοι et ἐνέδωκε. P.

XIII.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΤΡΩΝ.

XIII.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΤΡΩΝ.

[Ϙ] 1. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Χαῖρε θεὰ Παφίη· σὴν γὰρ ἀεὶ δύναμιν,
κάλλος τ' ἀθάνατον, καὶ σέβας ἱμερόεν
πάντες τιμῶσι θνατοὶ ἐφαμέριοι
ἐν πᾶσιν μύθοις ἔργοισίν τε καλοῖς.
πάντη γὰρ πᾶσιν σὴν δηλοῖς τιμήν.

2. ΦΑΙΔΙΜΟΥ.

Καλλίστρατός σοι, Ζηνὸς ὦ διάκτορε,
ἔθηκε μορφῆς ξυνὸν ἥλικος τύπον·

Nr. 1. V. 4. ἐργασίαις τε καλαῖς. Br. V. 5. σὴν φανεροῖς δύναμιν. Br.

Κηφισιεὺς ὁ κοῦρος· ᾧ χαρεὶς ἄναξ,
Ἀπολλοδώρου παῖδα καὶ πάτραν σάω.

3. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππώναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχευ τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζευ, κἢν θέλῃς, ἀπόβριξον.

4. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἀλκίμων σ', ὦ ῥιστοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων.
ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουληΐην.

5. ΦΑΛΑΙΚΟΥ.

Νικῶ δίαυλον. ἀλλ' ἐγὼ παλαίων.
ἐγὼ δὲ πεντάεθλον. ἀλλ' ἐγὼ πύξ.
καὶ τίς τύ; Τιμόδημος. ἀλλ' ἐγὼ Κρής.
ἐγὼ δὲ Κρηθεύς. ἀλλ' ἐγὼ Διοκλῆς.
καὶ τίς πατήρ τοι; κλεινὸς ὥςπερ ὕμμιν.
ἔμπη δὲ νίκης; Ἰσθμόν. ᾗ τὺ δ' ἔμπη;
Νέμειον ἂν λειμῶνα, καὶ παρ' Ἥραν.

Nr. 2. V. 3. κηφεισιεύς. P. ὦ χάρις. P. Nr. 3. V. 3. χρηστῶ. P. Nr. 4. V. 2. δουλείην. P. Nr. 5. V. 5. κλεινος η ὁςπερ ἄμμιν. V. 6. ἔ. P. V. 7. Ἥρᾳ. Br.

6. ΑΛΛΟ.

Τοῦτ᾽ ἐγὼ τὸ περισσὸν εἰκόνισμα
τοῦ κωμῳδογέλωτος, εἰς θρίγκιον
κισσῷ καὶ στεφάνοισιν ἀμπυκασθέν,
[P] ἔστασ᾽, ὄφρα Λύκωνι σᾶμ᾽ ἐπείη.
ὅσσα γὰρ * καθύπερθε λαμπρὸς ἀνήρ,
μνᾶμα τοῦ χαρίεντος ἔν τε λέσχᾳ,
ἔν τ᾽ οἴνῳ τόδε κάτι τοῖς ἔπειτα
ἄγκειται, παράδειγμα τᾶς ὀπωπᾶς.

7. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ὁ Λύκτιος Μενοίτας τὰ τόξα ταῦτ᾽ ἐπειπὼν
ἔθηκε· Τῇ, κέρας τοι δίδωμι καὶ φαρέτρην,
Σάραπι· τοὺς δ᾽ ὀϊστοὺς ἔχουσιν Ἐσπερῖται.

8. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας σφυρήλατον, ὡς τάχει κρατήσας,
Παῖς Ἀριστομάχειος ἀνείλετο χάλκεον λέβητα.

9. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

(ἔστι δὲ οὐ τέλειον τὸ Ἐπίγραμμα.)

Ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ᾽ οἰνηρῆς Χίου
ἀμφορεύς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτον νέκταρ οἰνάνθης ἄγων.

Nr. 6. V. 5. κατέπραξε. Br. c. Salm. Fort. γάρ ποθ᾽ ἔπαιξε. V. 7. καὶ τί. P. Nr. 7. V. 1. μενίτας. P. Nr. 8. V. 1. τύρασφυρήλατον. P. ὅς τάχει. Ib. V. 2. ἀνεῖλε τὸν χάλκειον. P. Nr. 9. V. 2. λεσβίην.

10. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄ ναῦς, ἃ τὸ μόνον φέγγος ἐμὶν τὸ γλυκὺ τᾶς ζωᾶς
ἅρπαξας, ποτί τε Ζανὸς ἰκνεῦμαι λιμενοσκόπα.

11. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

α. Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν; β. Δωριεὺς ὁ Θούριος.
α. οὐ Ῥόδιος γένος ἦν; β. ναί, πρὶν φυγεῖν γᾶ πατρίδα·
δεινᾷ τε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βίαια.

12. ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Ἐρέτω ἦμαρ ἐκεῖνο, καὶ οὐλομένη σκοτόμαινα,
βρόμος τε δεινὸς ἠνεμωμένης ἁλός,
οἵ ποτε νῆ ἐκύλισαν, ἐφ' ἧς ὁ τὰ πολλὰ μελίφρων
Ἄβδηρίων ἄπρηκτα θεοῖσιν εὔχετο·
φαίσθη γὰρ διὰ πάντα, προσηνέχθη δὲ κλύδωνι
τρηχεῖαν εἰς Σέριφον, αἰδοίων ὅθι
προξείνων ὑπὸ χερσὶ λαχὼν πυρός, ἵκετο πάτρην
Ἄβδηρα, κρωσσῷ χαλκέῳ περισταλείς.

Nr. 10. V. 1. ατομον. P. αμιν et ζωδς. Ib. V. 2. ζηνὸς. P. Nr. 11. V. 2. φυγεῖν τε. P. Nr. 12. V. 3. πολλ' ἴρξας. P. V. 5. φάσθη et διάπεντα. P. V. 6. εἰς ἴριφον αἰδοιον. P. V. 7. προὶς ξείνων. P.

[P] 13. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τόνδε πυρῇ ἀνέθηκε Πολυμνήστου φίλος υἱός,
εὐξάμενος δεκάτην Παλλάδι Τριτογενεῖ.
Κυδωνιάτας Κρισίας εἰργάσατο.

14. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἀργεῖος Λάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται,
νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλεΐσας,
Ὀλυμπίᾳ δίς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
δύω δ' ἐν Ἰσθμοῖ, πεντεκαίδεκα Νεμέᾳ·
τὰς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

15. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰμὶ Δίκων υἱὸς Καλλιμβρότου, αὐτὰρ ἐνίκων
τετράκις ἐν Νεμέᾳ, δὶς Ὀλύμπια, πεντάκι Πυθοῖ,
τρὶς δ' Ἰσθμῷ· στεφανῶ δ' ἄστυ Συρακοσίων.

16. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Σπάρτας μὲν βασιλῆες ἐμοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί·
ἅρμασι δ' ὠκυπόδων ἵππων νικῶσα Κυνίσκα
εἰκόνα τάνδ' ἔστησα. μόναν δ' ἐμὲ φαμὶ γυναικῶν
Ἑλλάδος ἐκ πάσας τόνδε λαβεῖν στέφανον.

Nr. 13. V. 1. πυρῆς. P. Nr. 14. V. 1. δάνδις σταδιαδρόμος. P. V. 3. Ὀλύμπια. P. V. 4. πεντακαίδεκ' ἐν νεμέᾳ. P. Nr. 15. V. 2. νεμέᾳ. P. V. 3. συρακουσίων. P. Nr. 16. V. 3. τήνδ' ἔστησα. P.

17. ΑΛΛΟ.

Ἰφίων ἔγραψεν ἐᾷ χερί, τόν ποκα ὕδωρ
θρέψε Πειρήνης ἄπο.

18. ΠΑΡΜΕΝΟΝΤΟΣ.

Χάλκεα ἔργα, λέγοισθε Θοῆς ἐπινίκια πώλου,
ἥτις κεντρομανῆ λαβοῦσα παῖδα,
ψιλὴ λευρὸν ἔθυσε περὶ δρόμον· ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνου
Παρμένων χρυσέης κύρησε νίκης.
Φώκριτε, σῷ δ' ἄρα παιδὶ καὶ Ὑλαΐδαι βασιλῆες
πατρῴων ἔδοσαν λαχεῖν ἀέθλων.

19. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἄνθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε, πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
ἑξῆς ἀμφιφορεὶς ἐλαίου·
Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέᾳ τρὶς ἐπισχερὼ ἄλλ' ἐγένοντο
ἀκτῇ Ποντομέδοντος ἆθλα·
καὶ Νεμέᾳ τρὶς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλα
Πελλάνᾳ, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,

Nr. 18. V. 2. κεντροφάγῃ βαλοῦσα. P. V. 3. ψιλλη. P. V. 4. χρυσῆς. P. V. 5. Fort. Ἀμυκλαῖται β. Nr. 19. V. 1. ἐν νίκαι. P. V. 4. ἑξήκοντα ἀμφ. P. V. 4. οὐδ' ἀγέν. P. V. 6. ἀπτίνων τομίδων στοιχεῖα. P.

καὶ Νεμέᾳ, καὶ ἐν Αἰγίνᾳ, κρατερᾷ δ' Ἐπιδαύρῳ,
καὶ Θήβᾳ, Μεγάρων τε δάμῳ·
ἐν δὲ Φλιουντείῳ σταδίῳ τά τε πέντε κραφήσας,
ηὔφρανεν μεγάλαν Κόρινθον.

20. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ὤλπις Ἀθανᾶς,
τέκνον μελαίνης Γῆς, χαρίεντας αὐλοὺς
τούσδε σὺν Ἡφαίστῳ τελέσας, ἀνέθηκ' Ἀφροδίτῃ,
καλοῦ δαμασθεὶς ἱμέρῳ Βρύσωνος.

21. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Πινασάλκεος τὸ σᾶμα τῶ Πλαταΐδα,
τῶ Ἀλεξιοποιῶ.
ἀ Μῶσα δ' αὐτῶ τᾶς Σιμωνίδα πλάταις
ἧς ἀποσπάραγμα·
κενά τε κλαγγὰν κἀπιλακυθίστρια,
διθυραμβοχώνα.
τέθνακε, μὴ βάλωμες· εἰ δέ κε ζόει,
τύμπανόν κ' ἐφύση.

22. ΦΑΙΔΙΜΟΥ.

Τόξον μέν, ᾧ Γίγαντος ὤλεσας σθένος,
ἴσχε βίης, ἐκάεργ' ἀνάσσων.

V. 9. Forte *Τεγέᾳ* c. Br. V. 11. *φλιοῦντι*. P. Nr. 21. V. 2. *τῳ λεγηοποιῶ*. P. V. 5. *κεινα τε καιγὰν καὶ πιλαι*. P. V. 8. *γε ἐφύ-ση*. P. Nr. 22. V. 2. *ἐκάεργε*. P. *Ἀπολλον*. Br. Fort. *ἀνάκτωρ*.

[P] * οὔ οἱ φαρέτρη λύεται λυκοκτόνος·
τόνδε δ' ἐπ' ἠϊθέοισιν οἶστρον
στρέφειν Ἔρωτος, τόφρ' ἀλέξωνται πάτρῃ,
θαρσαλέοι φιλότατι κούρων·
πυρὸς γὰρ ἀλκή, καὶ θεῶν ὑπέρτατος
αἰὲν ὅδε προμάχους ἀέξει.
Μελιστίωνος δὸς πατρώϊον σέβας
Σχοινιέων ἐπίηρα δέχθαι.

23. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Ἰὼ παρέρπων, μικρόν, εἴ τι καὶ κονεῖς, ἄκουσον
τὰ Βότρυος περισσὰ δῆτα κήδη,
ὃς πρέσβυς ὀγδώκοντ' ἐτῶν τὸν ἐκ νέων ἔθαψεν,
ἤδη τι τέχνᾳ καὶ σοφὸν λέγοντα.
φεῦ τὸν τεκόντα, φεῦ δὲ καὶ σέ, Βότρυος φίλος παῖ,
ὅσων ἄμοιρος ἡδονῶν ἀπώλευ.

24. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τὰ δῶρα τῇ 'φροδίτῃ
Σιμώνη περίφοιτος εἰκόν' αὐτῆς

V. 3. Fort. οὐδ' ἡ φαρ. λύεται. V. 4. ἠϊθέοις. P. V. 7. ἔρως γὰρ ἀλκή. Br. Fort. ἀλκῇ. V. 8. οἶδεν ἀεί. Br. ἀέξειν. P. V. 9. δῶ π. P. V. 10. σχοινέων. P. Nr. 23. V. 1. εἴτι κακὸν εἰς ἄκουσον. P. V. 2. βοτρύου. P. V. 6. ὅσσαν. P. Nr. 24. V. 2. σειμόνη. P. αὐτη. P.

ἔθηκε, τήν τε μίτρην,
ἢ μαστοὺς ἐφίλησε, τόν τε Πᾶνα
καὶ τούσδ' ἄντ' ἐσορῆς, μάκαιρα, θύρσους.

25. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ, τῇ τοῦτον οὐκ Πελασγῶν
Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης
καὶ τῇ κάτω θυγατρὶ τὰ δῶρα Τιμόδημος
εἴσατο, τῶν κερδέων δεκατεύματα· καὶ γὰρ εὖξαθ' οὕτως.

26. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
κεῖσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν,
Ξανθίππην Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅς ποθ' ὑψιπύργου
σήμαινε λαοῖς ἔρμ' ἔχων Κορίνθου.

[P] 27. ΦΑΛΑΙΚΟΥ.

Φῶκος ἐπὶ ξείνης μὲν ἀπέφθιτο· κῦμα γὰρ μέλαινα
ναῦς οὐχ ὑπεξήνεικεν, οὐδ' ἐδέξατο·

V. 3. ἔθηκεν. P. V. 4. ἡμᾶς τούς. P. Post Πᾶνα (Fort. τήν τε πάλλαν.) versus videtur excidisse. V. 5. καὶ τοὺς αὐτοὺς ὁρῇ τέλαινα θύρσους. P. Nr. 25. V. 1. πυλαίῃ τοῦτον οὐκ πελασγῶν. P. Nr. 26. V. 4. τέρμ'. P. Nr. 27. V. 1. ξείνης. P. V. 2. νεῦς. P. ὑπεξένικεν. Ib. ἐστέξατο. Br. Fort. οὐδ' ἠλίξατο.

ἀλλὰ κατ' Αἰγαίοιο πόρον βαθὺν ᾤχετο πόντου,
βίῃ Νότου πρήσαντος ἐσχάτην ἅλα.
τύμβου δ' ἐν πατέρων κενεοῦ λάχεν, ὃν πέρι Πρόμηθις
μήτηρ, λυγρῇ ὄρνιθι πότμον εἰκέλη,
αἴ, αἴ, κωκύει τὸν ἑὸν γόνον ἤματα πάντα,
λέγουσα τὸν πρόωρον ὡς ἀπέφθιτο.

28. ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ ἢ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ὧραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
οἳ τόνδε τρίποδά σφισι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
θήκαντο. κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας·
εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὄπα Δωρίοις Ἀρίστων
Ἀργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς,
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἱππόνικος
Στρούθωνος υἱός, ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθείς;
αἵ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτόν, ἀγλαάν τε νίκαν
θῆκαν ἰοστεφάνων θεᾶν ἕκατι Μοισᾶν.

V. 3. πολὺ β. P. V. 4. ἐσχατάτην. P. V. 5. προμηθεις. P. V. 6. λυγρῇ γ' ὄρ. Br. ἱκέλη. P. V. 8. πρόορον. P. Nr. 28. V. 1, διφυλῆς. P. V. 2. ἀνωλουξαν. P. V. 5. βακχείων. P. V. 6. ἔθηκαν. P. V. 7. ἐτιθην εἰ τό. P. V. 9. κύκλων. P. V. 10. φορηθείς. P. V. 11. ἀνθρώποις. Br. καὐτόν. P. V. 12. Fort. Μοισᾶν θεάων θῆκαν ἰοστεφάνων ἕκατι.

29. *ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.*

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ·
ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν.
τοῦτ᾽ ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδώδει πίθου.
[P] *τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγαρ᾽ ἔβρυεν, εἶχε δὲ κισσῷ*
μέτωπον ὥσπερ καὶ σὺ κεκροκωμένον.

30. *ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.*

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε·
υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

31. *ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ ΡΟΔΙΟΥ.*

Κηΐα με προςῆλθε Φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα·
οὐκ ἐθέλοντά με προςῆλθε Κηΐα φλυαρία.

Nr. 29. V. 3. ἔπνευεν. P. V. 5. μέγας ἔβρ. P. Nr. 30. V. 1. et 2. καλλίσφυρον.

XIV.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ, ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΧΡΗΣΜΟΙ.

XIV.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ, ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΧΡΗΣΜΟΙ.

[P] 1. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

α. Ὄλβιε Πυθαγόρη, Μουσέων Ἑλικωνιὸν ἔρνος,
εἰπέ μοι εἰρομένῳ, ὁπόσοι σοφίης κατ' ἀγῶνα
σοῖσι δόμοισιν ἔασιν, ἀεθλεύοντες ἄριστα.

β. Τοιγὰρ ἐγὼν εἴποιμι, Πολύκρατες· ἡμίσεες μὲν
ἀμφὶ καλὰ σπεύδουσι μαθήματα· τέτρατοι αὖτε
ἀθανάτου φύσεως πεπονήαται· ἑβδομάτοις δὲ
σιγὴ πᾶσα μέμηλε, καὶ ἄφθιτοι ἔνδοθι μῦθοι·
τρεῖς δὲ γυναῖκες ἔασι, Θεανὼ δ' ἔξοχος ἄλλων·
τόσσους Πιερίδων ὑποφήτορας αὐτὸς ἀγινῶ.

Nr. 1. V. 5. τέτρατοι δ' αὖτε. P.

2. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Παλλὰς ἐγὼ χρυσῆ σφυρήλατος. αὐτὰρ ὁ χρυσὸς
αἰζηῶν πέλεται δῶρον ἀοιδοπόλων.
ἥμισυ μὲν χρυσοῖο Χαρίστιος, ὀγδοάτην δὲ
Θέσπις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔδωκε Σόλων,
αὐτὰρ ἐεικοστὴν Θεμίσων· τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα
ἐννέα, καὶ τέχνη δῶρον Ἀριστοδίκου.

3. ΑΛΛΟ.

Ἄ Κύπρις τὸν Ἔρωτα κατηφιόωντα προσηύδα·
Τίπτε τοι, ὦ τέκος, ἄλγος ἐπέχραεν; ὃς δ' ἀπάμειπτο·
Πιερίδες μοι μῆλα διήρπασαν ἄλλυδις ἄλλη,
αἰνύμεναι κόλποιο, τὰ δὴ φέρον ἐξ Ἑλικῶνος.
Κλειὼ μὲν μήλων πέμπτον λάβε· δωδέκατον δὲ
Εὐτέρπη· ἀτὰρ ὀγδοάτην λάχε δῖα Θάλεια·
Μελπομένη δ' εἰκοστὸν ἀπαίνυτο· Τερψιχόρη δὲ
τέτρατον· ἑβδομάτην δ' Ἐρατὼ μετεκίαθε μοίρην·
ἡ δὲ τριηκόντων με Πολύμνια νόσφισε μήλων·
Οὐρανίη δ' ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι· Καλλιόπη δὲ
βριθομένη μήλοισι τριηκοσίοισι βέβηκε.
σοὶ δ' ἄρα κουφοτέρῃσιν ἐγὼ σὺν χερσὶν ἱκάνω,
πεντήκοντα φέρων τάδε λείψανα μῆλα θεάων.

Nr. 2. V. 3. χαρίσιος. P. Nr. 3. V. 5. λάβεν. P. V. 6. αὐτάρ. P. V. 12. κουφοτέροισιν. P.

[P] 4. ΑΛΛΟ.

Αὐγείην ἐρέεινε μέγα σθένος Ἀλκείδαο,
πληθὺν βουκολίων διζήμενος· ὃς δ' ἀπάμειπτο·
Ἀμφὶ μὲν Ἀλφειοῖο ῥοάς, φίλος, ἤμισυ τῶνδε·
μοίρη δ' ὀγδοάτη ὄχθον Κρόνου ἀμφινέμονται·
δωδεκάτη δ' ἀπάνευθε Ταραξίπποιο παρ' οὖρον·
ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἦλιδα δῖαν ἑεικοστὴ νεμέθονται·
αὐτὰρ ἐν Ἀρκαδίῃ * τριηκοστὴν προλέλοιπα·
λοιπὰς δ' αὖ λεύσσεις ἀγέλας τόδε πεντήκοντα.

5. ΑΛΛΟ.

Εἰμὶ πατρὸς λευκοῖο μέλαν τέκος, ἄπτερος ὄρνις,
ἄχρι καὶ οὐρανίων ἱπτάμενος νεφέων·
πούραις δ' ἀντομένῃσιν ἀπευθέα δάκρυα χίπτω·
εὐθὺ δὲ γεννηθεὶς ἅλύομαι εἰς ἀέρα.

6. ΑΛΛΟ.

α. Ὡρονόμων ὄχ' ἄριστε, πόσον παρελήλυθεν ἠοῦς;
β. ὅσσον ἀποιχομένοιο δύω τρίτα, δὶς τόσα λείπει.

7. ΑΛΛΟ.

Χάλκεός εἰμι λέων· προυνοὶ δέ μοι ὄμματα δοιά,
καὶ στόμα, καὶ τὸ θέναρ δεξιτεροῖο ποδός.

Nr. 4. V. 5. παριον. P. V. 7. Ἀρκαδίῃφι. Br. Nr. 6. V. 1. πόσος. P. V. 2. τόσσα. P. Nr. 7. V. 2. καὶ θέναρ. P.

πλήθει δὲ κρητῆρα δύ' ἤμασι δεξιὸν ὄμμα,
καὶ λαιὸν τρισσοῖς, καὶ πισύρεσσι θέναρ·
ἄρκιον ἓξ ὥραις πλῆσαι στόμα· σὺν δ' ἅμα πάντα,
καὶ στόμα, καὶ γλῆναι, καὶ θέναρ, εἰπὲ πόσον.

[P] 8. ΑΛΛΟ.

Ἕξ, ἕν, πέντε, δύο, τρία, τέσσαρα κῦβος ἐλαύνει.

9. ΑΛΛΟ.

Ἄνδρ' ἐμὸν ἔκταν' ἑκυρός, ἑκυρὸν δ' ἔκτανεν ἀνήρ,
καὶ δαὴρ ἑκυρόν, καὶ ἑκυρὸς γενέτην.

10. ΑΛΛΟ.

Λέβητας ἔγνων μὴ σιωπᾶν εἰδότας,
πλὴν ἄρτια τὸν χαλκὸν ἠχεῖν προτρέπει,
ἀντικτυποῦντος τοῦ πρώτου τῷ δευτέρῳ,
καὶ μεταδιδόντος τῷ τετάρτῳ τοῦ τρίτου.
ἐὰν δὲ τὸ κινοῦν ἠρεμῇ καὶ μὴ πνέῃ,
ἄφωνος ὁ λέβης· τῇ φύσει γὰρ οὐ λάλος.
τῶν σῶν δὲ λεβήτων ἡ φύσις μὲν εὔστομος·
νοῖ δ' ἐντυχοῦσα γίνετ' εὐστομωτέρα,
σιγῶσ' ὅταν δεῖ, καὶ λαλοῦσ' ὅταν δέοι.

11. ΑΛΛΟ.

Τοὺς χιλίους στατῆρας, οὓς ἐκτησάμην,
λαβεῖν κελεύω τοὺς ἐμοὺς παῖδας δύο·

V. 4. πισύροισι. P. V. 5. ἐν δ' ἅμα. P. V. 6. πόσαις. Br. Fort. πόδῳ, χρόνῳ sc. Nr. 10. V. 8. σοὶ δ' ἐντυχ. P. V. 9. ὅτε χρή, καὶ λαλοῦσ' ὅταν δέῃ. Br. Fort. σιγῶσ' ὅτ' ἀκμή.

πλὴν γνησίου τὸ πέμπτον ἡξήσθω δέκα
μέτρου τετάρτου τῶν λαχόντων τῷ νόθῳ.

12. ΑΛΛΟ.

Ἐξ μνῶν ἓξ φιάλας Κροῖσος βασιλεὺς ἀνέθηκεν
δραχμῇ τὴν ἑτέρην μείζονα τῆς ἑτέρης.

13. ΑΛΛΟ.

εἰς ἀνδριάντας τρεῖς Ζήθου, καὶ Ἀμφίονος, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν.

Ἄμφω μὲν ἡμεῖς εἴκοσι μνᾶς ἕλκομεν,
Ζῆθός τε, χὠ ξύναιμος· ἢν δέ μου λάβῃς
τρίτον, τὸ τέτρατόν τε τοῦδ' Ἀμφίονος,
ἐξ πάντ' ἀνευρών, μητρὸς εὑρήσεις σταθμόν.

14. ΑΛΛΟ.

Εἷς ἄνεμος, δύο νῆες, ἐρέττουσιν δέκα ναῦται·
εἷς δὲ κυβερνήτης ἀμφοτέρας ἐλάει.

15. ΑΛΛΟ.

Ἐξ πόδες ἐν χώραις τόσαις μετροῦσιν Ἴαμβον.
σπονδεῖος, χόριος, καὶ δάκτυλος ἠδ' ἀνάπαιστος,
πυῤῥίχιος καὶ ἴαμβος· ἔχει δέ τε οἶκον ἕκαστος.
πυῤῥιχίου τέλος ἔστ'· ὃς μακρὰν οἶδεν ἐν ἀρχῇ,

Nr. 12. V. 2. ἑτέρας. P. Nr. 13. V. 3. τέταρτον. P. V. 4. ἐξ ἂν τὰ πάντ' ἀν. P. εὑρήσεις. Br. Nr. 14. V. 2. ἐλάσει. P. Nr. 15. V. 4. ἐστιν, ὃς οἶδεν μακράν. P.

πρώτη καὶ τριτάτη, πέμπτη δέ τε τύνδε κατίσχει·
οἱ δ' ἄλλοι κατὰ πᾶσαν ὁμῶς βαίνουσιν ἀταρπόν·
μοῦνον ἴαμβον ἄνακτα φέρει τόπος, ὅν κ' ἐθελήσῃ.

16. ΑΛΛΟ.

Νῆσος ὅλη, μύκημα βοός, φωνή τε δανειστοῦ.

[P] 17. ΑΛΛΟ.

Θήρη μὲν πολέμου μελέτη, θήρη δὲ διδάσκει
κρυπτὸν ἑλεῖν, ἐπιόντα μένειν, φεύγοντα διώκειν.

18. ΑΛΛΟ.

Ἕκτορα τὸν Πριάμου Διομήδης ἔκτανεν ἀνὴρ
Αἴας, πρὸ Τρώων ἔγχεϊ μαρνάμενος.

19. ΑΛΛΟ.

Εἶδον ἐγὼ ποτὲ θῆρα δι' ὕλης τμητοσιδήρου
ὕπτιον ὀρθὰ τρέχοντα, ποσὶν δ' οὐχ ἥπτετο γαίης.

20. ΑΛΛΟ.

Εἰ πυρὸς αἰθομένου μέσσην ἑκατοντάδα θείης,
παρθένου εὑρήσεις νίέα καὶ φονέα.

21. ΑΛΛΟ.

Ἐς μέσον Ἡφαίστοιο βαλὼν ἑκατοντάδα μούνην,
παρθένου εὑρήσεις νίέα καὶ φονέα.

V. 5. πέμπτη. P. Ib. τοῖσδε. P. Nr. 18. V. 2. μαρνάμενον. Br.

22. ΑΛΛΟ.

Μὴ λέγε, καὶ λέξεις ἐμὸν οὔνομα, δεῖ δέ σε λέξαι
οὐδὲ πάλιν, μέγα θαῦμα, λέγων ἐμὸν οὔνομα λέξεις.

23. ΑΛΛΟ.

Νηρέος ὄντα με παῖδα φέρει γαιήϊος υἱός,
τὸν Στυγὸς ἱμερτοῖς νάμασι δυόμενον.

24. ΑΛΛΟ.

...μέον Διόνυσον ὁρᾷς ἐμέ, τίκτε με νηδὺς
διχθαδίης, μνήμης δὲ πατὴρ ἐμὸς ἡγεμονεύει·
Θηβοφόρον δέ με πρῶτον ἐγείνατο νηλεόθυμον·
αὐτοκασιγνήτης δὲ πρόκνος φίλον υἷα κατακτάς,
οὐκέτι θῆρα φέρω· ἀλλ' οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν,
καὶ χθόνα, καὶ μακάρων ἱερὸν χορὸν ἄφθιτον αἰεί.

25. ΑΛΛΟ.

Ὀφθαλμοὺς Σκύλλης ποθέω, τοὺς ἔσβεσεν αὐτὸς
ἠέλιος, μήνη τε· πατὴρ δέ με δείδιε κούρην·
λούομαι ἀενάοισι δύω ποταμοῖσι θανοῦσα,
οὓς κορυφὴ προΐησιν ἐπ' ὀφρυόεντι κολωνῷ.

Nr. 22. V. 2. *αὖθε πάλιν.* P. Fort. *εἰ δέ με λέξεις, ὦδε πάλιν...* Nr. 23. V. 1. *νηρέος.* P. Nr. 24. V. 1. Fort. *Ἦ ῥα νέον Δ.* V. 2. Fort. *διχθαδίη* et *ἐμοί.* V. 3. Fort. *θηροφόρον.* V. 6. *καὶ χθόνα μακ.* P. Nr. 25. V. 3. *ἀεννάοισι.* P. Fort. *λοῦμαι δ' ἀενάοισι.* c. Buttm.

26. ΑΛΛΟ.

Ξανθὴ μέν τις ἐγὼν ἦμην πάρος, ἀλλὰ κοπεῖσα
γίνομαι ἀργεννῆς λευκοτέρη χιόνος·
χαίρω δὲ γλυκερῷ τε καὶ ἰχθυόεντι λοετρῷ,
πρώτη δαιτυμόνων ἐς χορὸν ἐρχομένη.

27. ΑΛΛΟ.

Παρθένον ἐν πελάγει ζητῶν τὴν πρόσθε λέοντα
τηθὴν εὑρήσεις παιδοφόνου Ἐκάβης.

28. ΑΛΛΟ.

Ἐξ ἁλὸς ἰχθυόεν γένος ἔλλαχον· εἰς δέ μ' ἄεθλος
εἰς Διονυσιακοὺς οἶδεν ἀγῶνας ἄγειν·
καὶ θέμας ἐν σταδίοισιν ἀλειψάμενος λίπ' ἐλαίῳ,
[P] υἱέα μὲν Δηοῦς ὤλεσα χερσὶν ἐμαῖς·
δεύτερον αὖτε Γίγαντας ἀολλέας ἄλλοθεν ἄλλος
ἐκπέμπω πολλαῖς χείρεσιν ἑλκομένους.

29. ΑΛΛΟ.

Μύνῳ μοι φίλον ἐστὶ γυναιξί περ ἐν φιλότητι
μίγνυσθαι, αὐτῶν λισσομένων ποσίων.

Nr. 28. V. 2. ἄγειν ἀγῶνας. P.

30. ΑΛΛΟ.

Κριὸν ἔχω γενετῆρα, τέκεν δέ με τῶδε χελώνη·
τικτομένη δ' ἄμφω πέφνον ἐμοὺς γονέας.

31. ΑΛΛΟ.

Οἶνου τὴν ἑτέρην γράφε μητέρα, καὶ θὲς ἐπ' ἄρθρῳ
ἄρθρον, καὶ πάτρην πατρὸς ἀκοιτιν ὁρᾷς.

32. ΑΛΛΟ.

Κτανθεὶς τὸν κτείναντα κατέκτανον· ἀλλ' ὁ μὲν οὐδ' ὡς
ἦλυθεν εἰς Ἀΐδην· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθανον.

33. ΑΛΛΟ.

Τόν με καταπτείναντα κατέκτανον, οὐ δέ μοι ἦδος·
θῆκε γὰρ ἀθάνατον τὸν πάμπαν θάνατος.

34. ΑΛΛΟ.

Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φυτώψυμον αἷμα λαχοῦσα,
ἰσθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἠπείροιο φέρουσα·
ἔνθ' ἀπ' ἐμῆς ἔσθ' αἷμα ὁμοῦ καὶ Κέκροπος αἷμα·
ἔνθ' Ἥφαιστος ἔχει χαίρων γλαυκῶπιν Ἀθήνην·
κεῖθι θυηπολίην πέμπειν κελόμην Ἡρακλεῖ.

Nr. 33. V. 1. με κτείναντα. B. Nr. 34. V. 3. δεν' αἷμα. P.

35. ΑΛΛΟ.

Ἀνθρώπου μέλος εἰμί, ὃ καὶ τέμνει με σίδηρος·
γράμματος αἰρομένου δύεται ἠέλιος.

36. ΑΛΛΟ.

Πικρή μοι ζωή, θάνατος γλυκύς, ὕδατα δ' ἄμφω,
θνήσκω ἀναιμάκτοις ἔγχεσι νυσσόμενος·
ἢν δέ τις ἐν ζώοντι νέκυν τύμβῳ με καλύψῃ,
αἵματι συγγενέων πρῶτον ἀποβρέχομαι.

37. ΑΛΛΟ.

Παλλάδος εἰμὶ φίλη, τίκτω δ' ἀπερείσια τέκνα,
ἃ κατὰ πετράων ἄνδρες βάλον· ὀλλυμένων δέ,
Πηλείδῃ φάος ἔσκε, βροτῶν ἄκος, ἔρκος ἀγώνων.

38. ΑΛΛΟ.

Κτεῖνα πάσιν, κτάνε δ' αὖ με πάσις, θάνομεν δ' ὑπὸ πατρός·
μητέρα δ' ἀμφότεροι τεθναότες κτάνομεν.

39. ΑΛΛΟ.

Νῆσόν τις καλέων μ' οὐ ψεύσεται· ὡς ἐτεὸν γὰρ
πολλοὺς ἐς κελάδους οὔνομ' ἔθηκεν ἐμόν.

Nr. 35. V. 1. με om. P. V. 2. αἰρουμένου. P.

40. ΑΛΛΟ.

Εἰσὶ κασίγνηται δύ' ἀδελφεαί· ἡ μία τίκτει
τὴν ἑτέρην, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ἀπὸ τῆς ἀτεκνοῦται.
[P] ὥστε κασιγνήτας οὔσας ἅμα καὶ συνομαίμους,
αὐτοκασιγνήτας κοινῇ καὶ μητέρας εἶναι.

41. ΑΛΛΟ.

Μητέρ' ἐμὴν τίκτω καὶ τίκτομαι· εἰμὶ δὲ ταύτης
ἄλλοτε μὲν μείζων, ἄλλοτε μειοτέρη.

42. ΑΛΛΟ.

Παρθένος εἰμὶ γυνή, καὶ παρθένου εἰμὶ γυναικός,
καὶ κατ' ἔτος τίκτω παρθένος οὖσα γυνή.

43. ΑΛΛΟ.

Εἰμὶ πόλου μίμημα· δύω δέ με θῆρες ἄγουσι,
πρόσθε μὲν Ἠριγόνης, Πασιφάης δ' ὄπιθεν·
Ἡρακλέους * ηρεμεν με συνευνέτις, ἡ δέ με Φοίβου
τείρει νύμφα φίλη πολλάκι δαιομένη.

44. ΑΛΛΟ.

Νυκτὶ μιῇ καὶ Τρωσὶν ἐπήλυθα, καὶ τὰ Πελασγῶν
φῦλα διατμήξας εἶλον ἄνευ δόρατος·

Nr. 40. V. 2. αυγοτης ἀτεκν. P. Nr. 43. V. 3. Fort. τηρεῖ με. Nr. 44. V. 1. ἐπήλυθε. P.

οὐ μέν ὁ Τυδείδης, οὐδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
τὸν θρασὺν ἐκ νηῶν ἔσθενον ἐξελάσαι·
ἀλλὰ μένος καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἄεξων,
Ἀργείων στρατιὴν ὤλεσα καὶ Φρυγίων.

45. ΑΛΛΟ.

Εἰμὶ μέλας, λευκός, ξανθός, ξηρός τε καὶ ὑγρός·
εὔτε δὲ δουρατέων πεδίων ὕπερ ἐντανύσῃς με,
Ἄρεϊ καὶ παλάμῃ φθέγγομαι οὐ λαλέων.

46. ΑΛΛΟ.

Γράμματος ἀρνυμένου πλῆγὴν ποδὸς οὔνομα τεύχει
ἡμέτερον· πταίειν δὲ βροτῶν πόδας οὔποτ' ἐάσει.

47. ΑΛΛΟ.

Εἵνεκα φωτὸς ἐγὼ φῶς ὤλεσα· φῶς δὲ παραστὰς
φῶς μοι ὄπασσε φίλον ποσσὶ χαριζόμενος.

48. ΑΛΛΟ.

Αἱ Χάριτες μήλων καλάθους φέρον, ἐν δὲ ἑκάστῳ
ἶσον ἔην πλῆθος. Μοῦσαι σφίσιν ἀντεβόλησαν

V. 3. οὔ μιν. P. V. 5. ἐν στ. P. Nr. 46. V. 1. ἀφορέσου. Huschke. Nr. 48. V. 1. ἑπάστη. P.

ἐννέα, καὶ μήλων σφέας ἧτεον· αἳ δ' ἄρ' ἔδωκαν
ἶσον ἑκάστῃ πλῆθος, ἔχον δ' ἴσα ἐννέα καὶ τρεῖς.
εἰπέ, πόσον δῶκαν, καὶ ὅπως δ' ἴσα πᾶσαι ἔχεσκον.

49. ΑΛΛΟ.

Τεῦξόν μοι στέφανον, χρυσὸν χαλκόν τε κεράσσας,
κασσίτερόν θ' ἅμα τοῖσι, πολύκμητόν τε σίδηρον,
μνῶν ἑξήκοντα. χρυσὸς δ' ἐχέτω μετὰ χαλκοῦ
δοιὰ μέρη τρισσῶν· χρυσὸς δ' ἅμα κασσίτερός τε
τρισσὰ μέρη τετόρων· χρυσὸς δ' * ἅμ' ἠδὲ σίδηρος
[P] τόσσα μέρη τῶν πέντε. πόσον δ' ἄρα δεῖ σε κεράσσαι
λέξον τοῦ χρυσοῦ, χαλκοῦ πόσον, ἀλλ' ἔτι λέξον
κασσιτέροιο πόσον, λοιποῦ πόσον εἰπὲ σιδήρου,
ὥστε σε τὸν στέφανον τεῦξαι μνῶν ἑξήκοντα.

50. ΑΛΛΟ.

Τὸ τρίτον, ἀργυροποιέ, προσέμβαλε καὶ τὸ τέταρτον
τῆς φιάλης εἰς ἕν, καὶ τὸ δυωδέκατον,
εἰς δὲ κάμινον ἔλαυνε βαλών, καὶ πάντα κυκήσας
ἔξελέ μοι βῶλον· μνᾶν δέ μοι ἐλκυσάτω.

V. 4. ἶσχον. P. V. 5. δῶκαν ὅπως. P. Nr. 49. V. 2. τ' ἅμα. P. V. 5. Fort. δ' ἄρ' ἅμ' ἠδέ. V. 6. κεράσαι. P.

51. ΑΛΛΟ.

α. Ἔχω τὸν ἑξῆς, καὶ τὸ τοῦ τρίτου τρίτον.
β. κἀγὼ τὸν ἑξῆς, καὶ τὸ τοῦ πρώτου τρίτον.
γ. κἀγὼ δέκα μνᾶς, καὶ τὸ τοῦ μέσου τρίτον.

52. ΑΛΛΟ.

Ἦν ὅτε σὺν Λαπίθῃσι καὶ ἀλκίμῳ Ἡρακλῆϊ
Κενταύρους διφυεῖς ὤλεσα μαρνάμενος·
ἦν ὅτε μουνογένεια κόρη θάνεν ἐν τρισὶ πληγαῖς
ἡμετέραις, Κρονίδην δ' ἤκαχον εἰνάλιον·
νῦν δέ με Μοῦσα τρίτη πυρίναις Νύμφαισι μιγέντα
δέρκεται ὑελίνῳ κείμενον ἐν δαπέδῳ.

53. ΑΛΛΟ.

Ἡφαίστῳ ποτὲ Παλλὰς ὑπ' ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
εἰς εὐνὴν ἐμίγη Πηλέος ἐν θαλάμοις·
τοὶ δ' ὡς οὖν λιπαρῇσι καλυφθήτην ὀθόνῃσιν,
αὐτίκ' ἐγεννήθη νυκτιπόλος Φαέθων.

54. ΑΛΛΟ.

Κἀμὲ σοφὴ ποίησε τέχνη Παιήονος ἔμπνουν
πῦρ ὑπὸ χαλκελάτοις χείλεσι κευθομένην·

Nr. 52. V. 3. τρισίν. P. V. 5. νῦν δὲ νέμουσα ὁ πυρεναίου. P V. 6. δέρκετο. P. Nr. 53. V. 1. Fort. δαμεῖσα.

δειλῶν δ' αἷμα κελαινὸν ἀπ' ἀνθρώπων ἐρύουσα,
Ἥφαιστον κτείνω γαστρὶ περισχομένη.

55. ΑΛΛΟ.

Μούνῳ μοι θέμις ἐστὶ γυναικῶν ἐν φιλότητι
μίσγεσθαι φανερῶς, λισσομένων ποσίων.
μοῦνος δ' ἠϊθέοισι, καὶ ἀνδράσιν, ἠδὲ γέρουσιν,
παρθενικαῖς τ' ἐπέβην ἀχνυμένων τοκέων.
μαχλοσύνην ἤχθηρα· φιλεῖ δέ με παιονίη χείρ,
Ἀμφιτρυωνιάδην ἐκτελέοντα πόνον.
ἀμφὶ δ' ὀπυιομένοισι καὶ ἂν Πλουτῆϊ μαχοίμην
αἰὲν ὑπὲρ ψυχῆς τῶν ὀπόσοις ἐμίγην.
[P] εὔρινον δέ με παῖδα καὶ ἀργιόδοντα τίθησιν
ἰδρείῃ μερόπων αἰγὶ μιγεὶς ἐλέφας.

56. ΑΛΛΟ.

Ἂν μ' ἐτίδῃς, καὶ ἐγὼ σέ. τί με βλεφάροισι δέδορκας;
ἀλλ' ἐγὼ οὐ βλεφάροις· οὐ γὰρ ἔχω βλέφαρα.
ἂν δ' ἐθέλῃς, λαλέω φωνῆς δίχα· σοὶ γὰρ ὑπάρχει
φωνή, ἐμοὶ δὲ μάτην χεῖλε' ἀνοιγόμενα.

57. ΑΛΛΟ.

Οὔνομα μητρὸς ἔχω, γλυκερώτερος εἰμὶ τεκούσης·
ἀλλ' ἡ μὲν δολιχή, τυτθὸς ἐγὼ δὲ πέλω.

Nr. 55. V. 4. τοκήων. P. Fort. ἀντομένων τοκέων. V. 7. καὶ ἀμπλ. P. Nr. 56. V. 1. Fort. σὺ μὲν βλίφ.

ἄβρωτος κείνη πλὴν κράατος· εἰμὶ δ' ἔγωγε
τρωκτὸς ἅπας, μοῦνα δ' ἔντερ' ἄβρωτα φέρω.

58. ΑΛΛΟ.

Ἐγκέφαλον φορέω κεφαλῆς ἄτερ· εἰμὶ δὲ χλωρὴ
αὐχένος ἐκ δολιχοῦ γῆθεν ἀειρομένη.
σφαίρῃ δ' ὡς ὑπὲρ αὐλὸν ἐείδομαι· ἢν δὲ ματεύσῃς
ἔνδον ἐμῶν λαγόνων, μητρὸς ἔχω πατέρα.

59. ΑΛΛΟ.

Τίας πεντήκοντα μιῇ ἐνὶ γαστρὶ λαβοῦσα
φηλητῶν πάντων ἔκτανον ἡγεμόνα.
αὐτὰρ ὃ δὶς τέθνηκεν, ἐπεὶ δύο γαστέρες αὐτὸν
τίκτον, χαλκείη, καὶ πάρος ἀνδρομέη.

60. ΑΛΛΟ.

Ὕλη μὲν τέτοκεν * ἐκαινούργει δὲ σίδηρος·
εἰμὶ δὲ Μουσάων μυστικὸν ἐκδοχίον·
κλειομένη σιγῶ· λαλέω δ', ὅταν ἐκπετάσῃς με,
κοινωνὸν τὸν Ἄρη μοῦνον ἔχουσα λόγων.

61. ΑΛΛΟ.

Οὔρεσι μὲν γενόμην, δένδρον δέ μοι ἔπλετο μήτηρ,
πῦρ δὲ πατήρ, βῶλος δ' εἰμὶ μελαινομένη·

Nr. 59. V. 2. μηληστῶν. P. Nr. 60. V. 1. μὲν τετέκεν. P. Fort. τέτοκέν ποτ', ἐκαιν.

ἦν δέ μ' ἔσω κεράμοιο πατὴρ τήξῃσι βαθείης,
ἄρματος ὠτειλὰς ῥύομαι εἰναλίου.

62. ΑΛΛΟ.

Λίην ἔντριχός εἰμι, τὰ φύλλα δέ μου καταπρύπτει
τὰς τρίχας, ἡ δὲ τρύπη φαίνεται ὐδαμόθεν·
πολλοῖς παιδαρίοις ἐμπαίζομαι· εἰ δέ τίς ἐστιν
εἰς τὸ βαλεῖν ἀφυής, ἵσταται ὥσπερ ὄνος.

63. ΜΕΣΟΜΗΔΟΥΣ.

Ἔρπουσα, πετωμένα, βεβῶσα κούρα,
νόθον ἴχνος ἀραμένα δρομαία λέαινα,
πτερόεσσα μὲν ἦν τὰ πρόσω γυνά,
[P] τὰ δὲ μέσσα, βρέμουσα λέαινα θήρ,
τὰ δ' ὄπισθεν, ἑλισσόμενος δράκων.
οὔθ' ὁλκὸς ἀπέτρεχεν, οὐ γυνά,
οὔτ' ὄρνις ὅλον δέμας, οὔτε θήρ·
κόρη γὰρ ἐφαίνετ' ἄνευ ποδῶν,
κεφαλὰν δ' οὐκ ἔσχε βρέμουσα θήρ·
φύσιν εἶχεν ἄτακτα κεκραμέναν,
ἀτέλεστα τέλεια μεμιγμέναν.

Nr. 61. V. 3. τήξησι βαθ. P. Nr. 62. V. 1. ἡ τρύπη. P. V. 3. παιδαρίοις. P. Nr. 63. V. 4. μέσα. P. V. 10. ἴχειν et κεκραμένα. P. V. 11. τὰ τέλεια μεμιγμένα. P.

64. Τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγός.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ γίνηται, ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ. *)

65. Χρησμὸς δοθεὶς Ὁμήρῳ.

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι.

66. Ἕτερος πρὸς τὸν αὐτόν.

Ὄλβιε καὶ δύσδαιμον, ἔφυς γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι,
πατρίδα δίζηαι, μητρὸς δέ τοι οὐ πατρός ἐστι
μητρόπολις, ἐν νήσῳ ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Μίνωος γαίης οὔτε σχεδόν, οὔτ' ἀποτηλοῦ·

Nr. 64. V. 1. οὐ μία. P. V. 2. βοὴν μόνον. P. V. 5. κινεῖται. Br. V. 5. ἴνθα μίνος. Br. Nr. 66. V. 2. μητρὶς et πατρὶς alii.

*) Λύσις τοῦ αἰνίγματος.

Κλῦθι, καὶ οὐκ ἐθέλουσα, πανόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὅς, ἡνίκα γαῖαν ἐφέρπει,
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων, τρίτατον πόδα, βάκτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

ἐν τῇ μοῖρ' ἐστίν σε τελευτῆσαι βιότοιο,
εὖτ' ἂν ἀπὸ γλώσσης παίδων μὴ γνῷς ἐξακούσας
δυςξύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον·
δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες· ἣν μὲν ἀμαυρὰν
ἠελίων δισσῶν, τὴν δ' ἀθανάτοις ἰσόμοιρον·
ζῶντι δὲ καὶ φθιμένῳ· φθίμενος δ' ἔτι πολλά * * *

67. Χρησμὸς δοθεὶς Λαΐῳ τῷ Θηβαίῳ.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστί,
σοῦ παιδὸς χερσὶν λείψειν φάος· ὡς γὰρ ἔνευσα.

68. Χρησμὸς δοθεὶς Καρύστῳ.

Χείρωνος φίλε τέκνον ἀγακλειτοῖο, Κάρυστε,
Πηλίον ἐκπρολιπὼν Εὐβοίας ἄκρον ἱκέσθαι·
ἔνθ' ἱερὰν χώραν κτίζειν σοι θέσφατόν ἐστιν.

[P] 69. Χρησμὸς δοθεὶς Λυκούργῳ.

Ἥκεις, ὦ Λυκόοργε, ἐμὸν ποτὶ πίονα νηόν,
Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
διζῶ ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἠέπερ ἄνδρα·
ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὦ Λυκόοργε.

V. 8. τὴν μὲν. P. Nr. 67. V. 3. χείρεσι. P.

70. Χρησμὸς δοθεὶς ἐκ τοῦ Σεράπιδος τῷ διὰ πλῆθος ἀτυχημάτων χρωμένῳ καὶ αἰτιωμένῳ τὸν θεόν.

Μὴ μέμφῃ μοίρην, μὴ θεοὺς μηδέν, ξένε·
ὧρην δὲ μέμφου, ἣν πατὴρ ἔσπειρέ σε.

71. Χρησμὸς τῆς Πυθίας.

Ἁγνὸς εἰς τέμενος καθαροῦ, ξένε, δαίμονος ἔρχου
ψυχήν, νυμφαίου νάματος ἁψάμενος·
ὡς ἀγαθοῖς κεῖται βαιὴ λιμάς· ἄνδρα δὲ φαῦλον
οὐδ' ἂν ὁ πᾶς νίψαι νάμασιν Ὠκεανός.

72. Χρησμὸς ἐρωτήσαντι Ῥουφίνῳ, πῶς λάβοι ὅρκον παρὰ τοῦ ἰδίου γαυκλήρου.

Εἴτ' ἂν ὑπὲρ γαίης ἀνέχῃ δρόμον ὄρθρια Τιτάν,
λύσας ἀκτῖσι ζοφερῆς δηλήματα νυκτός,
λάμπει δ' αἰγλήεσσα νέον φάος Ἠριγένεια,
δὴ τότ' ἄγων παρὰ θῖνας, ἁλιῤῥάντους τε παρ' ἀκτάς,
φῶτα στῆσον ἔναντα δεδορκότα πρὸς φάος αἰγῆς
ἠελίου, καὶ τὸν μὲν ἔσω πόδα χεύματος ἐντὸς
δεξιὸν ἐν δίναις ἐχέτω, λαιὸν δ' ἐπὶ γαίης
στηρισάτω, χείρεσσι δ' ἐπιψαύων ἑκάτερθε,

Nr. 70. V. 1. F. μὴ μέμφεο. — ξεῖνε. P. — Nr. 71. V. 1. Fort. ἁγνὸς ἄγ' εἰς. — καθαρός. P. V. 4. νίψῃ. P. Nr. 72. V. 1. δόμον. P.

τῇ μὲν ἁλός, τραφερῆς δ' ἑτέρῃ, πιστούμενος ὅρκον
οὐρανὸν ὀμνυέτω, χθόνα δ' ἄσπετον, ἠδ' ἁλὸς ὅρμους,
αἰθερίου τε πυρὸς βιοδώτορα ἡγεμονῆα·
τοῖον γὰρ θεὸν Ὅρκον ὑπὸ στομάτεσσιν ἀτίζειν
οὐδ' αὐτοὶ τολμῶσιν ἀγήνορες Οὐρανίωνες.

73. Οἱ Μεγαρῆες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρονήσαντες ἐπυνθάνοντο τοῦ θεοῦ, ἐν ποίᾳ μοίρᾳ αὐτοὺς ἔχει· ὁ δὲ ἀνεῖλεν·

Γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον,
Ἵπποι Θεσσαλικαί, Λακεδαιμόνιαί τε γυναῖκες,
ἄνδρες δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης·
ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες, οἳ τὸ μεσηγὺ
Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο·
[f] ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρῆες, οὐδὲ τρίτοι, οὐδὲ τέταρτοι,
οὐδὲ δυωδεκαταῖοι· οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

74. Χρησμὸς τῆς Πυθίας.

Ἱρὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται, οὐδὲ καθαρμῶν
χρειώ· τῆς ἀρετῆς ἥψατο οὐδὲν ἄγος.
ὅστις δ' οὐλοὸν ἦτορ, ἀπόστιχε· οὔποτε γὰρ σὴν
ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα διαινόμενον.

Nr. 73. V. 6. πολέμοιο. P. V. 8. δυωδέκατοι. alii. Nr. 74. V. 4. διμαινύμενον. P. ἐκνίψεις σῶμα διαινόμενος. Br.

75. Χρησμὸς δοθεὶς ἐν Ἰλίου πόλει, ὅτε ἐναυάγησαν οἱ κίονες τοῦ ἱεροῦ Διὸς τοῦ ὄντος ἐκεῖσε, οἳ νῦν ἐν Βηρύτῳ.

Εἰπὲ Ποσειδάωνι, πασιγνήτοις πεπιθέσθαι
πρεσβυτέροις ἐπέοικεν· ἐμῆς ἐρικυδέος αὐλῆς
κίοσιν οὐ κατὰ κόσμον ἀγάλλεαι· εἰπὲ τινάξας
τρὶς ἅλα μαρμαρέην καὶ πείσεαι· ἢν δ' ἀπιθήσῃ,
φραζέσθω, μὴ πᾶσαν ἐνιπρήσαιμι θάλασσαν·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θάλασσα Διὸς σβέννυσι κεραυνόν.

76. Χρησμὸς Πυθίας.

Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς· μέγα μ' αἰτεῖς· οὔ τοι δώσω·
πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν,
οἵ σ' ἀποκωλύσουσιν· ἐγὼ δέ τοι οὔτι μεγαίρω.
δώσω τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι,
καὶ καλὸν πεδίον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι.

77. ΑΛΛΟΣ.

Ὄλβιος οὗτος ἀνήρ, ὃς νῦν κατὰ λάϊνον οὐδὸν
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρηστήριον εἰσαναβαίνει,
ἦλυθεν εὐνομίην διζήμενος· αὐτὰρ ἐγώ τοι
δώσω ἣν οὐκ ἄλλη ἐπιχθονίων πόλις ἔξει.

Nr. 75. V. 1. πασιγνήτοισι τε. P. V. 4. Fort. εἰ πείσεαι. Nr. 76. V. 5. παιδίον. P.

78. ΑΛΛΟΣ.

Ἔστι τις Ἀρκαδίης Τεγέη λευρῷ ἐνὶ χώρῳ·
ἔνθ' ἄνεμοι πνείουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
καὶ τύπος ἀντίτυπος καὶ πῆμ' ἐπὶ πήματι κεῖται·
ἔνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα·
τὸν σὺ κομισσάμενος Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσσῃ.

79. ΑΛΛΟΣ.

Λυδὲ γένος, πολλῶν βασιλεῦ, μέγα νήπιε Κροῖσε,
μὴ βούλου πολύευκτον ἰὴν ἀνὰ δώματ' ἀκούειν
παιδὸς φθεγγομένου· τὸ δέ σοι πολὺ λώϊον ἀμφὶς
ἔμμεναι· αὐδήσει γὰρ ἐν ἤματι πρῶτον ἀνόλβῳ.

80. ΑΛΛΟΣ.

Τὴν πεπρωμένην μοίρην ἀδύνατά ἐστιν ἀποφυγέειν
καὶ θεῷ.

[Γ] 81. ΑΛΛΟΣ.

Ἰσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε, μηδ' ὀρύσσετε·
Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἴ κ' ἐβούλετο.

82. ΑΛΛΟΣ.

Ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐν Σίφνῳ πρυτανήϊα λευκὰ γένηται,
λεύκοφρύς τ' ἀγορή, τότε δὴ δεῖ φράδμονος ἀνδρός,
φράσσασθαι ξύλινόν τε λόχον, κήρυκά τ' ἐρυθρόν.

83. ΑΛΛΟΣ.

Βάττ' ἐπὶ φωνὴν ἦλθες, ἄναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλ-
λων
ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα.

84. ΑΛΛΟΣ.

Λὶ τὺ ἐμεῦ Λιβύην μηλοτρόφον οἶδας ἄμεινον
μὴ ἐλθὼν ἐλθόντος, ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σεῦ.

85. ΑΛΛΟΣ.

Ὅς δέ κεν ἐς Λιβύην πολυήρατον ὕστερον ἔλθῃ
γᾶς ἀναδαιομένας, μετά οἱ ποκά φημι μελήσειν.

86. ΑΛΛΟΣ.

Ἠετίων, οὔ τίς σε τίει πολύτιμον ἐόντα.
Λάβδα κύει, τέξει δὲ ὁλοίτροχον· ἐν δὲ πεσεῖται
ἀνδράσι μουνάρχοισι, δικαιώσει δὲ Κόρινθον.

87. ΑΛΛΟΣ.

Λἰετὸς ἐν πέτρῃσι κύει, τέξει δὲ λέοντα
πυρτερόν, ὠμηστήν, πολλῶν δ' ὑπὸ γούνατα λύσει.

88. ΑΛΛΟΣ.

Ὄλβιος οὗτος ἀνήρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἐςκαταβαίνει,
Κύψελος Ἠετίδης, βασιλεὺς πλειτοῖο Κορίνθου,
αὐτὸς καὶ παῖδες, παίδων γε μὲν οὐκέτι παῖδες.

89. ΑΛΛΟΣ.

Καὶ τότε δή, Μίλητε, κακῶν ἐπιμήχανε ἔργων,
πολλοῖσιν δεῖπνόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρα γενήσει·
σαὶ δ' ἄλοχοι πολλοῖσι πόδας νίψουσι κομῆται·
νηοῦ δ' ἡμετέρου Διδύμιοις ἄλλοισι μελήσει.

90. ΑΛΛΟΣ.

Ἀλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρσενα νικήσασα
ἐξελάσῃ, καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρηται,
πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει·
ὡς ποτέ τις ἐρέει καὶ ἐπεσσομένων ἀνθρώπων·
δεινὸς ὄφις ἀέλικτος ἀπώλετο δουρὶ δαμασθείς.

91. ΑΛΛΟΣ.

Γλαῦκ' Ἐπικυδείδη, τὸ μὲν αὐτίκα κέρδιον οὕτω,
ὅρκῳ νικῆσαι καὶ χρήματα λῃΐσασθαι.
ὄμνυ', ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὔορκον μένει ἄνδρα.
ἀλλ' Ὅρκου πάϊς ἐστὶν ἀνώνυμος, οὐδ' ἔπι χεῖρες
οὐδὲ πόδες· κραιπνὸς δὲ μετέρχεται, εἰςόκε πᾶσαν
[℣] συμμάρψας ὀλέσῃ γενεήν, καὶ οἶκον ἅπαντα·
ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

92. ΑΛΛΟΣ.

Ὦ μέλεοι, τί κάθησθε; λιπὼν φεῦγ' ἔσχατα γαίης
δώματα, καὶ πόλιος τροχοειδέος ἄκρα κάρηνα.

Nr. 92. V. 1. φεύγετ'. P.

οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μενεῖ ἔμπεδον, οὔτε τὸ σῶμα,
οὔτε πόδες νέατοι, οὔτ' ὦν χέρες, οὔτε τι μέσσης
λείπεται, ἀλλ' ἄζηλα πέλει· κατὰ γάρ μιν ἐρείπει
πῦρ τε καὶ ὀξὺς Ἄρης συριηγενὲς ἅρμα διώκων·
πολλὰ δὲ κἄλλ' ἀπολεῖ πυργώματα, καὐτὸ τὸ σὸν οἷον·
πολλοὺς δ' ἀθανάτων ναοὺς μαλερῷ πυρὶ δώσει,
οἵ που νῦν ἱδρῶτι ῥεούμενοι ἑστήκασι,
θείματι παλλόμενοι· κατὰ δ' ἀκροτάτοις ὀρόφοισιν
αἷμα μέλαν κέχυται, προϊδὸν κακότητος ἀνάγκην.
ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν.

93. ΑΛΛΟΣ.

Οὐ δύναται Παλλὰς Διὶ Ὀλύμπιον ἐξιλάσασθαι,
λισσομένη πολλοῖσι λόγοις καὶ μήτιδι πυκνῇ·
σοὶ δὲ τόδ' αὖτις ἔπος ἐρέω, ἀδάμαντι πελάσσας·
τῶν ἄλλων γὰρ ἁλισκομένων, ὅσα Κέκροπος οὖρος
ἐντὸς ἔχει, κευθμών τε Κιθαιρῶνος ζαθέοιο,
τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς
μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τὸ σὲ τέκνα τ' ὀνήσει.
μηδὲ σύ γ' ἱπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα
πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν,
νῶτον ἐπιστρέψας· ἔτι τοι ποτὲ κἀντίος ἔσσῃ.
Ὦ θεία Σαλαμίς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν,
ἤ που σκιδναμένης Δημήτερος, ἢ συνιούσης.

V. 7. τόσον. P. V. 12. ἀλλ' ἴσον et κακοῖσι δ' ἐπικίδνατε. P. Nr. 93. V. 10. ἴσῃ. P. V. 12. ἤ που et ἢ συν. P.

94. ΑΛΛΟΣ.

Ἐχθρὲ περικτιόνεσσι, φίλ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
εἶσω τὸν προβόλαιον ἔχων, πεφυλαγμένος ἧσο,
καὶ κεφαλὴν πεφύλαξο· κάρα δὲ τὸ σῶμα σαώσει.

95. ΑΛΛΟΣ.

Ὦ νήπιοι ἐπιμέμφεσθε ὅσα ὑμῖν ἐκ τῶν Μενελάου τιμωρημάτων Μίνως ἔπεμψε μηνίων δαπρύματα, ὅτι οἱ μὲν οὐ συνεξεπρήξαντο αὐτῷ τὸν ἐν Καμίκῳ θάνατον γενόμενον, ὑμεῖς δὲ ἐκείνοισι τὴν ἐκ Σπάρτης [Γ] ἁρπαχθεῖσαν ὑπ' ἀνδρὸς βαρβάρου γυναῖκα.

96. ΑΛΛΟΣ.

Ὑμῖν δ', ὦ Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόροιο,
ἦ μέγα ἄστυ ῥικυδὲς ὑπ' ἀνδράσι Περσείδῃσι
πέρθεται· ἦ τὸ μὲν οὐχί, ἀφ' Ἡρακλέους δὲ γενέθλης
πενθήσει βασιλῆ φθίμενον Λακεδαίμονος οὖρος.
οὐ γὰρ τὸν ταύρων σχήσει μένος, οὐδὲ λεόντων
ἀντιβίην· Ζηνὸς γὰρ ἔχει μένος· οὐδέ ἑ φημὶ
σχήσεσθαι, πρὶν τῶνδ' ἕτερον διὰ πάντα δάσηται.

97. ΑΛΛΟΣ.

Φράζεο, βαρβαρόφωνον ὅταν ζυγὸν εἰς ἅλα βάλλῃ
βύβλινον, Εὐβοΐης ἀπέχειν πολυμηκάδες αἶγας.

Nr. 95. V. 1. ἐπιμέσφεσθε. P. V. 3. παμικῷ. P. Nr. 96. V. 2. ἀστυριπυδὲς P. V. 5. τῶν ταύρων. P.

98. *Βάκιδος χρησμὸς περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων νίκης.*

Ἀλλ᾽ ὅταν Ἀρτέμιδος χρυσαόρου ἱερὸν ἀκτὴν
νησὶ γεφυρώσωσι, καὶ εἰναλίην Κυνοσούραν
ἐλπίδι μαινομένῃ λιπαρὰς πέρσαντες Ἀθήνας,
δῖα Δίκη σβέσσει κρατερὸν κότον Ὕβριος υἱόν,
δεινὸν μαιμώωντα δοκεῦντ᾽ ἀνὰ πάντα πιθέσθαι.
χαλκὸς γὰρ χαλκῷ συμμίξεται, αἵματι δ᾽ Ἄρης
πόντον φοινίξει· τότ᾽ ἐλεύθερον Ἑλλάδος ἦμαρ
εὐρύοπα Κρονίδης ἐπάγει καὶ πότνια Νίκη.

99. *ΑΛΛΟΣ.*

Τήνδ᾽ ἐπὶ Θερμώδοντι καὶ Ἀσωπῷ λεχεποίῃ
Ἑλλήνων σύνοδον καὶ βαρβαρόφωνον ἰϋγήν,
τῇ πολλοὶ πεσέονται ὑπὲρ Λάχεσιν τε μόρον τε
τοξοφόρων Μήδων, ὅταν αἴσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.

100. *Χρησμὸς δοθεὶς Μενελάῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ.*

Τίπτε δύω βασιλῆες, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ᾽ Ἀχαιῶν,
οὐ ταυτὰ φρονέοντες ἐμὸν δόμον εἰσανέβητε;
ἤτοι ὁ μὲν πώλοιο γόνον διζήμενος εὑρεῖν,
αὐτὰρ ὁ πῶλον ἄγειν· τί νυ μήσεαι, ὦ μεγάλε Ζεῦ;

Nr. 98. V. 4. *σβέσει.* P.

101. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δυοκαίδεκα· τῶν δέ θ' ἑκάστῳ
παῖδες τριήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι·
ἀθάνατοι δέ τ' ἐοῦσαι, ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

102. Ἐκ τῆς Πυθίας βασιλεῖ Ἀδριανῷ.

Ἄγνωστόν μ' ἐρέεις γενεῆς καὶ πατρίδος αἴης
ἀμβροσίου Σειρῆνος· ἔδος δ' Ἰθάκη τις Ὁμήρου·
Τηλέμαχος δὲ πατὴρ καὶ Νεστορέη Πολυκάστη,
[P] μήτηρ ἥ μιν ἔτικτε, βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄλλων.

103. ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἴ με νέην ἔλαβες, τάχα μου πίες ἐκχυθὲν αἷμα,
νῦν δ' ὅτε γηραλέην μ' ἐξετέλεσσε χρόνος,
ἔσθιε τὴν ῥυσαινομένην, ὑγρὸν οὐδὲν ἔχουσαν,
ὀστέα συνθραύων σαρκὶ σὺν ἡμετέρῃ.

104. ΑΛΛΟ.

Πήρην σὴν ὀπίσω, πάλαθον χερί, τὸν τράγον ὤμοις,
αἰπόλε, σῶν ἀγρῶν σύμβολα πάντα φέρεις.

Nr. 101. V. 1. ἑκάστῃ. P. Nr. 103. V. 2. ἐξετέλεσσε. P. V. 3. ῥυσαινόμε. P.

105. ΑΛΛΟ.

Εἰμὶ χαμαίζηλον ζώων μέλος· ἢν δ' ἀφέλῃς μου
γράμμα μόνον, κεφαλῆς γίνομαι ἄλλο μέρος·
ἢν δ' ἕτερον, ζῶον πάλιν ἔσσομαι· ἢν δὲ καὶ ἄλλο,
οὐ μόνον εὑρήσεις, ἀλλὰ διηκόσια.

106. ΑΛΛΟ.

Τέσσαρα γράμματ' ἔχων ἀνύω τρίβον· ἢν δὲ τὸ πρῶτον
γράμμ' ἀφέλῃς, αἴω· καὶ τὸ μετ' αὐτὸ πάλιν,
βορβόρῳ εὑρήσεις ἐμὲ φίλτατον· ἢν δὲ τὸ λοιπὸν
αἴρῃς, εὑρήσεις * ἐπίρρημα τόπου.

107. ΑΛΛΟ.

Λαμπάδα μὲν προέηκεν Ἔρως, καὶ τόξα, καὶ ἰούς,
Αἰθιόπων δὲ κόνιν ἀντὶ βελῶν προχέει.

108. ΑΛΛΟ.

Οὐδὲν ἔσωθεν ἔχω, καὶ πάντα μοι ἔνδοθέν ἐστι,
προῖκα δ' ἐμῆς ἀρετῆς πᾶσι δίδωμι χάριν.

Nr. 105. V. 1. γίνετ. P. V. 3. ἔσσεται. P. Nr. 106. V. 3. μὲ φίλ. P.

109. ΑΛΛΟ.

Ἐν πυρὶ κοιμηθεῖσα κόρη θάνεν· ὁ προδότης δὲ
οἶνος, ὑφ' οὗ δὲ θάνεν, Παλλάδος ἦν στελεχὸς·
ὁ πρείνας ναυηγός· ἐνὶ ζώοντι δὲ τύμβῳ
κεῖται μεμφομένη τὰς Βρομίου χάριτας.
Παλλὰς καὶ Βρόμιός τε καὶ ὁ κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
οἱ τρεῖς ἐκ μιᾶνην παρθένον ἠφάνισαν.

110. ΑΛΛΟ.

Οὐδεὶς βλέπων βλέπει με, μὴ βλέπων δ' ἁμῶ·
ὁ μὴ λαλῶν λαλεῖ, ὁ μὴ τρέχων τρέχει·
ψευδὴς δ' ὑπάρχω, πάντα δ' ἀληθῆ λέγω.

111. ΑΛΛΟ.

Ἄγονος ἐξ ἀγόνων, βελεμνόφορος, ἄμβροτος, ἄρσις.

112. Χρησμὸς δοθεὶς Κροίσῳ τῷ Λυδῷ.

Ἀλλ' ὅταν ἡμίονος βασιλεὺς Μήδοισι γένηται,
καὶ τότε, Λυδὲ ποδαρκές, πολυψηφῖδα παρ' Ἕρμον
φεύγειν, μηδὲ μένειν, μήδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.

Nr. 109. V. 5. τε. om. P. Nr. 111. V. 3. μὴ δὲ εἰδ. P.

[P] 113. Χρησμὸς ἐπ' Ἀρχιλόχῳ λεχθεὶς Πυθίης ὑπὸ ὀμφῆς.

Ἀθάνατός σοι παῖς καὶ ἀοίδιμος, ὦ Τελεσίκλεις,
ἔσσετ' ἐν ἀνθρώποισιν, ὃς ἂν πρῶτός σε προσείπῃ,
νηὸς σῆς ἀποβάντα φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

114. Χρησμὸς δοθεὶς τῇ μητρὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος Ὀλυμπιάδι ἐν Κυζίκῳ ἐρωτησάσῃ, πῶς ἂν τῆς χώρας Περσῶν κρατήσειεν ὁ ταύτης υἱός.

Πέρσαι λάτριν ἐμὸν σημάντορα χειρὶ βιαίῃ
ἔκτανον, οἰκεία δὲ κόνις νέκυν ἀμφικαλύπτει·
τοῦ δ' ἦν τις Φαέθοντι θοῶς λευκὸ ὀστέα δείξῃ,
οὗτός τοι Περσῶν τὸ μέγα κράτος ἔνδοθι θραύσει·
κεῖται δ' Ἀσίδος ἐντὸς ὁριζομένῃ ἐνὶ νήσῳ,
δάφνῃ καὶ ῥείθροισι παραὶ Πελίοιο γέροντος·
φράζεο δ' ἀνέρα μάντιν ἀφηγητῆρα κελεύθου
Φωκέα, ὃς ψαμάθοισιν Ἀπαρνίδος οἰκία ναίει.

115. Κωνσταντῖνος ἐλθὼν ἐν τῇ Τροΐᾳ πλησίον ἠβουλήθη κτίσαι πόλιν βασιλικήν, καὶ λαβὼν τὸν χρησμὸν ἀνεχώρησεν καὶ κτίζει Κωνσταντινούπολιν.

Οὐ θέμις ἐν Τροίης σε πάλαι τμηθέντι θεμείλῳ
Ῥώμης ἱδρῦσαι νέον οὔνομα· βαῖνε δὲ καίρων

Nr. 114. V. 3. δείξει. P. V. 4. Περσῶν μέγα. P. V. 7. ἀφηγήτορα. P. Nr. 115. V. 1. Τροίη et θεμειλίῳ. P.

ἐς μεγαρήϊον ἄστυ Προποντίδος ἄγχι θαλάσσης,
ἔνθ' ἰχθύς, ἔλαφός τε νομὸν βόσκονται τὸν αὐτόν.

116. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

Τίπτε με τῶν καρύων ἕνεκεν πληγῇσι πιέζεις,
ὦ μῆτερ; τάδε πάντα καλαὶ διεμοιρήσαντο
παρθένοι. ἡ γὰρ ἐμεῖο Μελίσσιον ἕβδομα δοιά,
ἡ δὲ δυωδέκατον Τιτάνη λάβεν· ἕκτον ἔχουσιν
καὶ τρίτον Ἀστυόχη φιλοπαίγμονες ἠδὲ Φίλιννα·
εἴκοσι δ' ἁρπάξασα Θέτις λάβε, δώδεκα Θίσβη·
ἡ δ', ὅρα, ἠδὺ γελᾷ Γλαύκη παλάμῃσιν ἔχουσα
ἕνδεκα· τοῦτο δέ μοι κάρυον περιλείπεται οἶον.

[P] 117. ΑΛΛΟ.

α. Ποῦ σοι μῆλα βέβηκεν, ἐμὸν τέκος; β. ἕκτα μὲν Ἰνοῦς
δοιά, καὶ ὀγδοάτην μοῖραν ἔχει Σεμέλη·
Αὐτονόη δὲ τέταρτον ἀφήρπασεν· αὐτὰρ Ἀγαύη
πέμπτον ἐμῶν κόλπων ᾤχετ' ἀπαινυμένη·
σοὶ δ' αὐτῇ δέκα μῆλα φυλάσσεται· αὐτὰρ ἔγωγε,
ναὶ μὰ φίλην Κύπριν, ἓν τόδε μοῦνον ἔχω.

V. 4. ἐς αὐτόν. alii rectius. Nr. 116. V. 4. ἔχουσαν. P. V. 7. ἠνορα καὶ δ' ἀγέλα. P. V. 8. καρύων. P. Nr. 117. V. 3. ἀγανή. P. V. 4. οἴχετ'. P.

118. ΑΛΛΟ.

Ἁρπαμένη ποτὲ μῆλα φίλαις διεδάσσατο Μυρτῶ.
Χρυσίδι μὲν μήλων πέμπτον πόρε, τέτρατον Ἡροῖ,
ἐννακαιδέκατον Θαμάθῃ, δέκατον Κλεοπάτρῃ·
αὐτὰρ εἰκοστὸν δωρήσατο Παρθενοπείῃ·
δώδεκα δ' Εὐάδνῃ μοῦνον πόρεν· αὐτὰρ ἐς αὐτὴν
ἦλυθεν ἐκ πάντων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μῆλα.

119. ΑΛΛΟ.

Ἀντομένας ποτὲ μῆλα φίλαις διεμοιρήσαντο
Ἰνὼ καὶ Σεμέλη δώδεκα παρθενικαῖς.
καὶ ταῖς μὲν Σεμέλη πόρεν ἄρτια· ταῖς δὲ περισσὰ
δῶκε καταιγνήτη· μῆλα δ' ἔχεν πλέονα.
ἡ μὲν γὰρ τρισσῇσι τρὶ ἕβδομα δῶκεν ἑταίραις,
ταῖς δὲ δύω πάντων πέμπτον ἔδωκε λάχος·
ἔνδεκα δ' Ἀστυνόμῃ μιν ἀφείλατο, καί οἱ ἔλειπεν
μοῦνα καταιγνήταις μῆλα δύω φερέμεν.
ἡ δ' ἑτέρῃ πισύρεσσι πόρεν δύο τέτρατα μήλων,
πέμπτῃ δ' ἑκταίην μοῖραν ἔδωκεν ἔχειν·
τέσσαρα δ' Εὐρυχόρῃ δῶρον πόρε· τέτρασι δ' ἄλλοις
μήλοισιν Σεμέλη μίμνεν ἀγαλλομένη.

[P] 120. ΑΛΛΟ.

Ἡ καρύη πολλοῖσιν ἐβεβρίθει καρύοισιν·
νῦν δέ τις ἐξαπίνης μιν ἀπέθρισεν· ἀλλὰ τί φησίν;

Nr. 119. V. 7. ἀστυνόμῃ. P.

Ἐκ μὲν ἐμεῦ καρύων πέμπτον λάβε Παρθενόπεια·
ὀγδόατον δὲ Φίλιννα φέρει λάχος· ἡ δ' Ἀγανίππη
τέτρατον· ἑβδομάτῳ δ' ἐπιτέρπεται Ὠρείθυια·
ἕκτην δ' Εὐρυνόμη καρύων ἐδρέψατο μοίρην·
τρισσαὶ δ' ἐξ ἑκατὸν Χάριτες διεμοιρήσαντο·
ἐννάκι δ' ἐννέα Μοῦσαι ἐμεῦ λάβον· ἕπτὰ δὲ λοιπὰ
δήεις ἀκρεμόνεσσιν ἐφήμενα τηλοτέροισιν.

121. ΑΛΛΟ.

Ἑπτάλοφον ποτὶ ἄστυ Γαδειρόθεν, ἕκτον ὁδοῖο
Βαίτιος εὐμύκους ἄχρις ἐς ἠϊόνας·
κεῖθεν δ' αὖ πέμπτον Πυλάδου μετὰ Φώκιον οὖδας,
Ταύρη χθών, βοέης οὔνομ' ἀπ' εὐετίης·
Πυρήνην δέ τοι ἔνθεν ἐπ' ὀρθόκραιρον ἰόντι
ὄγδοον· ἡ δὲ μιῆς δωδέκατον δεκάδος.
Πυρήνης δὲ μεσηγὺ καὶ Ἄλπιος ὑψικαρήνου
τέτρατον· Αὐσονίης αἶψα δυωδέκατον
ἀρχομένης ἤλεκτρα φαείνεται Ἠριδανοῖο.
ὦ μάκαρ, ὃς δισσὰς ἤνυσα χιλιάδας,
πρὸς δ' ἔτι πέντ' ἐπὶ ταῖς ἑκατοντάδας ἔνθεν ἐλαύνων
ἡ γὰρ Ταρπείη μέμβλετ' ἀναπτορίη.

Nr. 120. V. 5. *αριθυια*. P. V. 6. *ευρυνομιη*. P. Nr. 121. V. 4. *ευετιης*. P. V. 6. Fort. *δεκαδης* cum Kriesio. V. 9. *αρχομενους*. P. V. 12. *ταρπαιη*. P.

[P] 122. ΑΛΛΟ.

Εὐβλεφάροιο Δίκης ἱερὰ κρήδεμνα μιήνας,
ὄφρα σε, πανδαμάτωρ χρυσέ, βλέποιμι τόσον,
οὐδὲν ἔχω, πίσυρας γὰρ ἐπ' οὐκ ἀγαθοῖσι ταλάντων
οἰωνοῖσι μάτην δῶκα φίλοις δεκάδας·
ἤμισυ δ' αὖ, τρίτατόν τε καὶ ὄγδοον, ὦ πολύμορφοι
ἀνθρώπων κῆρες, ἐχθρὸν ἔχοντα βλέπω.

123. ΑΛΛΟ.

Πέμπτον μοι κλήρου, παῖ, λάμβανε· δωδέκατον δὲ
δέξο, δάμαρ· πίσυρες δ' υἱέος οἰχομένου
παῖδες, ἀδελφειοί τε δύω, καὶ ἀγάστονε μῆτερ,
ἐνδεκάτην κλήρου μοῖραν ἕκαστος ἔχε.
αὐτὰρ ἀνεψιαδοῖ δυοκαίδεκα δέχθε τάλαντα·
Εὔβουλος δ' ἐχέτω πέντε τάλαντα φίλος.
πιστοτάτοις δμώεσσιν ἐλευθερίην καὶ ἄποινα,
μισθὸν ὑπηρεσίης, τοῖσδε δίδωμι τάδε.
ὧδε δὲ λαμβανέτωσαν· Ὀνήσιμος εἴκοσι πέντε
μνᾶς ἐχέτω· Λάος δ' εἴκοσι μνᾶς ἐχέτω·
πεντήκοντα Σύρος, Συνέτη δέκα, Τίβιος ὀκτώ·
ἑπτὰ δὲ μνᾶς Συνέτῳ παιδὶ δίδωμι Σύρου.

Nr. 123. V. 2. υἱέος. P. V. 4. ἕκατος ἔχε. P. V. 5. ἀνέψιοί. P. V. 6. εὔβολος. P. V. 9. ἄιδε λαμβ. P. V. 10. δοός. P. V. 11. συντεή. P. τίμιος. Ib.

ἐκ δὲ τριηκόντων κοσμήσατε σῆμα ταλάντων·
φέζετε δ' Οὐδαίῳ Ζανὶ θυηπολίην·
δισσῶν ἕς τε πυρήν, καὶ ἄλφιτα, καὶ τελαμῶνας·
εἰκαίην ἀοιῶν σῶμα χάριν λαβέτω.

[P] 124. ΑΛΛΟ.

Ἥλιος, μήνη τε καὶ ἀμφιθέοντος ἀλῆται
ζωοφόρου τοίην τοι ἐπεκλώσαντο γενέθλην·
ἕκτην μὲν βιότοιο φίλῃ παρὰ μητέρι μεῖναι
ὀρφανόν· ὀγδοάτην δὲ μετ' ἀντιβίοισιν ἀνάγκη
θητεύειν, νόστον δὲ γυναῖκά τε παῖδά τ' ἐπ' αὐτῇ
τηλύγετον δώσουσι θεοὶ τριτάτῃ ἐπὶ μοίρῃ.
δὴ τότε σοι Σκυθικοῖσιν ὑπ' ἔγχεσι παῖς τε δάμαρ τε
ὄλλυνται, σὺ δὲ τοῖσιν * ἐπάλλιστα δάκρυα χεύσας,
ἑπτὰ καὶ εἴκοσ' ἔτεσσι βίου ποτὶ τέρμα περήσεις.

125. ΑΛΛΟ.

Τύμβος ἐγώ, κεύθω δὲ πολύστονα τέκνα Φιλίννης,
τοῖον μαψιτόκων καρπὸν ἔχων λαγόνων·
πέμπτον ἐν ἠϊθέοις, τρίτατον δ' ἐνὶ παρθενικῇσιν,
τρεῖς δέ μοι ἀρτιγάμους δῶκε Φίλιννα κόρας·
λοιποὶ δ' ἠελίοιο πανάμμοροι ἠδὲ καὶ αὐδῆς
τέσσαρες ἐκ λαγόνων εἰς Ἀχέροντα πέσον.

V. 15. Fort. καὶ ἐς ἄλφ. c. Herm. Nr. 124. V. 2. ζωοφόρον. P. V. 4. ὀγδοατ' ἤδε. P. V. 7. ὑπέγχεϊ. P. V. 8. σοὶ δε. P. ἐπ' ἄλγεα. corr. Hnschke. Fort. ἐφ' ἁλμυρὰ δ.

126. ΑΛΛΟ.

Οὗτός τοι Διόφαντον ἔχει τάφος, ἃ μέγα θαῦμα·
καὶ τάφος ἐκ τέχνης μέτρα βίοιο λέγει.
ἕκτην κουρίζειν βιότου θεὸς ὤπασε μοίρην·
δωδεκάτην δ' ἐπιθείς, μῆλα πόρεν χλοάειν·
[P] τῇ δ' ἄρ' ἐφ' ἑβδομάτῃ τὸ γαμήλιον ἥψατο φέγγος,
ἐκ δὲ γάμων πέμπτῳ παῖδ' ἐπένευσεν ἔτει,
αἴ, αἴ, τηλύγετον δειλὸν τέκος, ἥμισυ πατρὸς
* τοῦδε καὶ ἡ κρυερὸς μέτρον ἑλὼν βιότου,
πένθος δ' αὖ πισύρεσσι παρηγορέων ἑνιαυτοῖς
τῇδε πόσου σοφίῃ τέρμ' ἐπέρησε βίου;

127. ΑΛΛΟ.

Παντὸς ὅσου βεβίωκε χρόνου παῖς μὲν τὸ τέταρτον
Δημοχάρης βεβίωκε· νεηνίσκος δὲ τὸ πέμπτον·
τὸ τρίτον εἰς ἄνδρας· πολιὸν δ' ὅτ' ἀφίκετο γῆρας,
ἔζησεν λοιπὰ τρεῖς καὶ δέκα γήραος οὐδῷ.

128. ΑΛΛΟ.

Οἷον ἀδελφειὸς μ' ἐβιήσατο, πέντε τάλαντα
οὐχ ὁσίῃ μοίρῃ πατρικὰ δασσάμενος.

Nr. 126. V. 3. ἕκτῃ. P. ἕκτην. Br. V. 4. δωδεκάτην. P. V. 5. ἐπ' ἑβδ. P. V. 6. ἀπέλυσεν, corr. Br. V. 8. Fort. (φεῦ Μοίρης κρυερῆς) μέτρον... V. 10. ἐκίρησε. P. Nr. 127. V. 1. ἅπαν. Br.

ἑπτὰ πασιγνήτοιο τοῦ ἐνδεκάτων πολύδακρυς
πέμπτον ἄχω μοίρης. Ζεῦ, βαθὺν ὕπνον ἔχεις.

[P] 129. ΑΛΛΟ.

Εἶπε νυβερνητῆρι, πλατὺν πόρον Ἀβραμαῖο
τέμνων νηΐ· ἄλὸς πόσα λείπεται εἴσω μέτρα;
τὸν δ' ἀπαμείβετο· ναῦτα, μέσον Κριοῖο μετώπου
Κρηταίου, Σπελῆς τε Πελωρίδος ἑξάκι μέτρα
χίλια, δοιῶν δ' αὖτε παροιχομένου δρόμοιο
πέμπτων ὀπλάσιον Σπελὴν ἐπὶ πορθμίδα λείπει.

130. ΑΛΛΟ.

Τῶν πισύρων προυνῶν ὁ μὲν ἥματι πλῆσεν ἅπασαν
δεξαμενήν, δυσὶ δ' οὗτος, ὃ δ' ἐν τρισὶν ἥμασιν οὗτος,
τέτρατος ἐν τετόρεσσι· πόσῳ πλήσουσιν ἅπαντες;

131. ΑΛΛΟ.

Οἶγέ με, καὶ πισύρεσσιν ἐνιπλήσω παρεοῦσαν
δεξαμενὴν ὥραις, προυνὸς ἅλις προρέων·
δεξιτερὸς δ' ἄρ' ἐμεῖο τόσαις ἀπολείπεται ὥραις,
ὅρφα μιν ἐμπλήσει· δὶς δὲ τόσαις ὁ τρίτος.
εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέειν φόον εἰς ἓν ἀπάγοις,
εἰν ὀλίγῃ μοίρῃ πλήσομεν ἡματίῃ.

Nr. 130, V. 2. δύω. P. V. 3. πλήσουσιν. P. Nr. 131. V. 6. ἐσμὸν ἀνώγ. P.

132. ΑΛΛΟ.

Κύκλωψ τοι Πολύφημος ὁ χάλκεος· οἷα δ' ἐπ' αὐτῷ
τεῦξέ τις ὀφθαλμόν, καὶ στόμα, καὶ παλάμην,
[P] κρουνοῖς συζεύξας, στάζοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν,
ἠδ' ἔτι καὶ βλύζων φαίνετ' ἀπὸ στόματος.
κρουνῶν δ' οὔπις ἄπαντος· ὁ μὲν παλάμης, τριὰ μούνοις
ἥμασιν ἐμπλήσει δεξαμενὴν προρέων·
ἡμάτιος γλήνης· στόμα δ', ἥματος ἐν δύο πέμπτοις.
τίς κ' ἐνέποι τρισσοῖς ἶσα θέοντα χρόνον;

133. ΑΛΛΟ.

Ὡς ἀγαθὸν κρητῆρι θοοὶ κερόωσι ῥέεθρον
οἵδε δύω ποταμοί, καὶ Βρομίοιο χάρις.
ἶσος δ' οὐ πάντεσσι ῥόου δρόμος· ἀλλά μιν οἷος
Νεῖλος μὲν προρέων ἡμάτιος κορέσει,
τόσσον ὕδωρ μαζῶν ἀπερεύγεται· ἐκ δ' ἄρα Βάκχου
θύρσος ἑνὶ τρισσοῖς ἥμασιν οἶνον ἰείς·
σὸν δὲ κέρας, Ἀχελῶε, δύ' ἥμασι. νῦν δ' ἅμα πάντες
ῥεῖτε, καὶ εἰν ὥραις πλήσετέ μιν ὀλίγαις.

134. ΑΛΛΟ.

Ὦ γύναι, ὡς πενίης ἐπελήσαο· ἡ δ' ἐπίκειται
αἰὲν ἀναγκαίη κέντρα φέρουσα πόνων.

Nr. 132. V. 1. Κύκλωψ ἐγὼ Π. P. Nr. 133. V. 1. θεοὶ P. V. 5. ἀπερεύγεται. P. V. 7. ἥμασιν ἦν δ'. P. V. 8. μὴν ὀλ. P. Nr. 134. V. 2. ἀναγκαίη. P.

μνᾶν ἐρίων νήθεσκες ἐν ἤματι· πρεσβυτέρη δὲ
θυγατέρων καὶ μνᾶν καὶ τρίτον εἶλκε κρόκης·
ὀπλοτέρη δὲ μιῆς φέρεν ἥμισυ. νῦν δ' ἅμα πάσαις
δόρπον ἐφοπλίζεις μνᾶν ἐρύσασα μόνον.

[P] 135. ΑΛΛΟ.

Οἵδε λοετροχόοι τρεῖς ἔσταμεν ἐνθάδ' Ἔρωτες,
καλλιρόου πέμποντες ἐπ' εὐρίποιο λοετρά.
δεξιτερὸς μὲν ἔγωγε τανυπτερύγων ἀπὸ ταρσῶν
ἥματος ἑκταίῃ μοίρῃ ἔνι τόνδε κορέσσω·
λαιὸς δ' αὖ πισύρεσσιν ἀπ' ἀμφιφορῆος ἐν ὥραις·
ἐκ δ' ὁ μέσος τόξοιο κατ' ἤματος αὐτὸ τὸ μέσσον.
φράζεο δ', ὡς ὀλίγῃ κεν ἐνιπλήσαιμεν ἐν ὥρῃ,
ἐκ πτερύγων, τόξου τε, καὶ ἀμφιφορῆος ἰέντες.

136. ΑΛΛΟ.

Πλωθουργοί, μάλα τοῦτον ἐπείγομαι οἶκον ἐγεῖραι·
ἦμαρ δ' ἀννέφελον τόδε σήμερον, οὐδ' ἔτι πολλῶν
χρηΐζω, πᾶσαν δὲ τριηκοσίῃσι δέουσαν
πλίνθον ἔχω. σὺ δὲ μοῦνος ἐν ἤματι τόσσον ἔτευ-
χες·
παῖς δέ τοι ἐκ καμάτοιο διηκοσίαις ἀπέλῃγεν·
γαμβρὸς δ' αὖ τόσσῃσι καὶ εἰσέτι πεντήκοντα.
τρισσαῖς συζυγίαις πόσσαις τόδε τεύχεται ὥραις;

Nr. 136. V. 2. ἀννέφελλον. P.

[P] 137. ΑΛΛΟ.

Δάπυρ παρὰ στάξαντες ἀμείβετε. οἶδε γὰρ ἡμεῖς,
οὓς τόδε δῶμα πεσὸν ὤλεσεν Ἀντιόχου
θαιτυμόνας, οἵσιν * θεὸς δαιτός τε τάφου τε
τόνδ' ἔπορεν χῶρον, τέσσαρες ἐκ Τεγέης
κείμεθα· Μεσσήνης δὲ δυώδεκα· ἐκ δέ τε πέντε
Ἄργεος· ἐκ Σπάρτης δ' ἥμισυ δαιτυμόνων,
αὐτός τ' Ἀντίοχος· πέμπτου δέ τε πέμπτον ὅλοντο
Κεκροπίδαι· σὺ δ' Ὕλαν πλαῖε, Κόρινθε, μόνον.

138. ΑΛΛΟ.

Νικαρέτη παίζουσα σὺν ἡλικιώτισι πέντε,
ὧν εἶχεν καρύων * Κλεῖτ' ἔπορεν τὸ τρίτον,
καὶ Σαπφοῖ τὸ τέταρτον, Ἀριστοδίκῃ δὲ τὸ πέμπτον,
εἰκοστὸν Θεανοῖ καὶ πάλι δωδέκατον,
εἰκοστὸν τέτρατον δὲ Φιλιννίδι· καὶ περιῆν δὲ
πεντήκοντ' αὐτῇ Νικαρέτῃ κάρυα.

139. ΑΛΛΟ.

Γνωμονικῶν Διόδωρε μέγα πλέος, εἰπέ μοι ὥρῃ
ἠνίκ' ἀπ' ἀντολίης πόλον ἥλατο. χρύσεα κύκλα

Nr. 137. V. 2. πεσών. P. V. 3. Fort. τοῖσίν γε θεός. V. 4. ἔπορε. P. Nr. 138. V. 2. δῶκε Κλειτοῖ. P. Nr. 139. V. 2. πόλιν. P.

ἠελίου, τοῦ δ' ἤτοι ὅσον τρία πέμπτα δρόμοιο,
τετράκι τόσσον ἔπειτα μεθ' Ἑσπερίην ἄλα λείπει.

140. ΑΛΛΟ.

Ζεῦ μάκαρ, ἦ ῥά τοι ἦ ῥα τάδ' εὔαδεν, οἷα γυναῖκες
Θεσσαλικαὶ παίζουσι; μαραίνεται ὄμμα Σελήνης
ἓκ μερόπων· ἴδον αὐτός. ἔην δ' ἔτι νυκτὸς ἐπ' ἠῶ
δὶς τόσον, ὅσσα δὺ ἕκτα καὶ ἕβδομον οἰχομένοιο.

[P] 141. ΑΛΛΟ.

Ἀπλανέων ἄστρων, παρόδους τ' ἐπὶ τοῖσιν ἁλητῶν
εἰπέ μοι, ἡνίκ' ἐμὴ χθιζὸν ἔτικτε δάμαρ·
ἦμαρ ἔην, ὅσσον τε δὶς ἕβδομον ἀντολίηθεν,
ἑξάκι τόσσον ἔην Ἑσπερίην ἐς ἄλα.

142. ΑΛΛΟ.

Ἔγρεσθ', Ἠριγένεια παρέδραμε· πέμπτον, ἔρυθοι,
λειπομένης τρισσῶν οἴχεται ὀγδοάτων.

143. ΑΛΛΟ.

Σύρτιος ἐν τενάγεσσι πατὴρ θάνεν, ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνης
πέντε τάλαντα φέρων ἦλυθε ναυτιλίης
οὗτος ἀδελφειῶν προφερέστατος· ᾗ γὰρ ἔμοιγε
δῶκεν ἐῆς μοίρης διπλάσιον τριτάτων
δοιῶν, ἡμετέρης δὲ δὺ ὄγδοα μητέρι μοίρης
ὤπασεν, οὐδὲ δίκης ἤμβροτεν ἀθανάτων.

Nr. 143. V. 5. μητέρη. P.

144. ΑΛΛΟ.

α. Ἁ βάσις ἂν πατέω σὺν ἐμοὶ βάρος ἀλίκον ἔλκει.
β. χά κρηπὶς σὺν ἐμοὶ τόσσα τάλαντα φέρει.
α. ἀλλ' ἐγὼ οἷος ἅπαξ τὰν σὰν βάσιν ἐς δὶς ἀνέλκω.
β. κἠγὼ μοῦνος ἐὼν σὰν βάσιν ἐς τρὶς ἄγω.

[P] 145. ΑΛΛΟ.

α. Δός μοι δέκα μνᾶς, καὶ τριπλοῦς σοῦ γίνομαι.
β. κἀγὼ λαβὼν σοῦ τὰς ἴσας, σοῦ πενταπλοῦς.

146. ΑΛΛΟ.

α. Δός μοι δύο μνᾶς, καὶ διπλοῦς σοῦ γίνομαι.
β. κἀγὼ λαβὼν σοῦ τὰς ἴσας, σοῦ τετραπλοῦς.

147. ΑΛΛΟ.

Ὅμηρος Ἡσιόδῳ ἐρωτήσαντι, πόσων τὸ τῶν Ἑλλήνων πλῆθος τὸ κατὰ τῆς Ἰλίου στρατεῦσαν.

Ἑπτ' ἔσσαν μαλεροῦ πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἑκάστῃ
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

Nr. 145. V. 2. πενθαπλοῦς. P. Nr. 146. V. 1. σοι. P. Nr. 147. V. 1. ἴσαν. P.

148. Χρησμὸς δοθεὶς Ἰουλιανῷ τῷ ἀποστάτῃ, ὅτε τὴν γενέθλιον ἡμέραν ἐπιτελῶν ἑαυτοῦ διῆγε περὶ Κτησιφῶντα ἀγῶνας ἱππικοὺς θεώμενος.

Γηγενέων ποτὲ φῦλον ἐνήρατο μητίετα Ζεύς,
ἔχθιστον μακάρεσσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
Ῥωμαίων βασιλεὺς Ἰουλιανὸς θεοειδής,
μαρνάμενος Περσῶν πόλιας καὶ τείχεα μακρὰ
ἀγχεμάχων διέπερσε πυρί, κρατερῷ τε σιδήρῳ,
νωλεμέως δ' ἐδάμασσε καὶ ἔθνεα πολλὰ καὶ ἄλλα,
ὅς ῥα καὶ ἑσπερίων ἀνδρῶν ἀλμανικὸν οὖδας
ὑσμίναις πυκναῖσιν ἑλὼν ἀλάπαξεν ἀρούρας.

149. Χρησμὸς δοθεὶς Τιμοκράτῃ Ἀθηναίῳ ἐρωτήσαντι περὶ ἐπιληψίας.

Μεῖζον ἀειράμενος κεφαλῆς ποιμνήϊον εὐλήν,
μηκάδος ἀγρονόμοιο δέμας περικάββαλε μήλου,
ἑρπηστὰν πολύπλαγκτον ἐϋῤῥήνου ἀπὸ κόρσης.

150. Χρησμὸς δοθεὶς τῷ Αἰγεῖ ἐρωτήσαντι περὶ παιδοποιΐας.

Ἄσκου τὸν προὔχοντα ποδαιόνα, φίλτατε λαῶν,
μὴ λῦσαι, πρὶν γοῦνον Ἀθηναίων ἀφικέσθαι.

Nr. 148. V. 7. Fort. Ἀλμανικὸν cum Schaefero.

XV.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΤΙΝΑ.

XV.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΤΙΝΑ.

[P] 1. Εἰς τὸ ποίημα Ἰωάννου Γραμματικοῦ.

Ζωοτύπος τόλμησεν ἃ μὴ θέμις εἰκόνι γράψαι,
εὐεπίῃ δ' ἐτέλεσσε φύσιν ψευδήμονα κόσμου,
ἐγγὺς ἀληθείης τε· γραφὴ δ' ἐψεύσατο πάντα.

2. Ἐπίγραμμα εἰς τὴν πόλιν τῶν Μύρων τῆς Λυκίας.

Καλλιχόρου τόδε τεῖχος ἀνηέξησε πόληος
Μαρκιανὸς σκηπτοῦχος, ὑπ' ἐννεσίῃσιν ὑπάρχου
Παλλαδίου, θεσμοῖς τε περίφρονος Ἀρτεμεώνος·
ἡ δὲ πόλις παλίνορσον ἐὸν χρόνῳ εὗρατο μέτρον.

Nr. 1. V. 3. Fort. γε.

3. *Εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου Νικάνδρου.*

Ἑπτά με καὶ δέκα παῖδ' ἐτέων ἀκέραιον, ἄχραντον,
Νίκανδρον πιστὸν μάρτυρα θῆκε θεός.

[P] 4. *Ἐπιτύμβιον ἐν Νικαίᾳ πλησίον τῆς λίμνης ἐν τῷ ὀβελίσκῳ.*

Αὔχησον, Νίκαια, τὸν οὐρανομάκεα τύμβον,
καὶ τὰν ἀελίῳ γείτονα πυραμίδα·
ἃ τὸν ἐνὶ ζωῇς βεβοαμένον ἱερὸφάνταν
κρύπτει ἀμετρήτῳ σάματι θαπτόμενον.
ἔστι Σακέρδωτος τόδον ἠρίον, ἔστι Σεουήρας
μνᾶμα τόδ', ᾧ γείτων οὐρανός, οὐκ ἀΐδας.

5. *ΑΛΛΟ.*

Οὐράνιον τὸ μνᾶμα καὶ ἃ χρυσήλατος ἀκτὶς
ἀνδρός, ἴσον βιότῳ καὶ τάφον εὐραμένου,
ἄστροις γειτονέοντα· φέρει δ' ὅσον οὔτινα τύμβος
ἀνέρα, τὸν τελετᾶς οὐρανίδος ζάκορον,
τὸν πάτραν ἐριποῦσαν ἀπὸ χθονὸς ὑψώσαντα,
τὸν φρενὸς ἢ γλώσσας ἄκρα λαχόντα γέρα·
ᾧ πέρι δηρίσαντο καὶ ἃ νέκυν ἐν πυρὶ θεῖσα
Ἀθὰς, χ' ἃ πόλποις ὀστέα δεξαμένα.

Nr. 4. V. 6. τόδε. P.

6. ΑΛΛΟ.

Τοῦτο Σακέρδωτος μεγάλου μέγα σῆμα τέτυκται
παμφαές, Ἀσκανίης ἄστρον ἐπιχθόνιον,
ἀκτίνων ἀντωπόν· ὃ δ' ἥσυχος ἔνδοθι δαίμων
κεῖται, ὃ καὶ πάτρῃ δεξιτερὴν τανύσας
κεκλιμένῃ, καὶ στέμμα περὶ κροτάφοισιν ἀνάψας
ἱερὸν ἐκ πατρὸς παιδὶ νεαζόμενον·
ὃν πάτρη μὲν ἔδεκτο φίλον νέκυν, ἥγνισε δ' Ἀτθὶς
πυρκαϊῇ, σέβεται δ' Ἑλλὰς ἅπασα πόλις.

7. ΑΛΛΟ.

Ἃ πάτρα Νίκαια, πατὴρ δέ μοι ὀργιοφάντας
οὐρανοῦ, αὐτὰρ ἐγὼ κλαρονόμος τελετᾶς·
οὗτος ὁ καὶ σεισθεῖσαν ἐμὰν πόλιν ἐξ ἀΐδαο
ῥυσάμενος δώροις Αὐσονίοιο Λάος·
θνάσκω δ' Ἀσκανίας μὲν ἀπόπροθεν, ἠδ' ἐπὶ γαίας
Ἀτθίδος ἀρχεγόνου πυρκαϊᾶς ἐπέβαν·
Μνᾶμα δέ μοι περίσαμον ὁμώνυμος εὕρατο πάππῳ
παῖς ἐμός· ἀ δ' ἀρετὰ λεύσει ἐς ἀμφοτέρους.

8. ΑΛΛΟ.

Εἷς γάμος ἀμφοτέρων, ξυνὸς βίος, οὐδὲ θανόντων
μνήμονες ἀλλήλων ἔσχον ἀποικεσίην·

Nr. 7. V. 5. εἰδ' ἐπί. P. Nr. 8. V. 1. εἰ γάρος. P.

καὶ σὲ μὲν αἱ τελεταί τε καὶ ἄρρενος ἔργα, Σαπέρδως,

[P] πηρύξει βιότου πάντας ἐς ἠελίους·
αὐτὰρ ἐμὲ Ξενοφῶντα ἀνήρ, τέκος, ἤθεα, κάλλος,
τῆς πρὶν Πηνελόπης θήσει ἀοιδοτέρην.

9. ΚΥΡΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Ἐγκώμιον εἰς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα.

Πάντα μὲν Αἰακίδαο φέρεις ἀριδείκετα ἔργα,
νόσφι λοχαίου ἔρωτος· οἰστεύεις δ' ἅτε Τεῦκρος,
ἀλλ' οὔ τοι νόθον ἦμαρ· ἔχεις δ' ἐρικυδέα μορφήν,
τὴν Ἀγαμεμνονέην, ἀλλ' οὐ φρένας οἷος Ὀρέστης·
ἐς πινυτὴν δ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα πάντα ἐΐσκω,
ἀλλὰ κακῶν ἀπάνευθε δάλων· Πυλίοιο δὲ γήροντος
ἶσον ἀποστάζεις, βασιλεῦ, μελιηδέα φωνήν,
πρὶν χρόνον ἀθρήσεις τριτάτης ψαύοντα γενέθλης.

10. ΑΛΛΟ.

Μάρτυρας ἐν πελάγει πόθεν εὕρομεν, εἴπατε πέτραι,
εἴπατε κύματα μακρά, πόσαις ἐμάχοντο θυέλλαις·
ναῦς ἐάγη, πέσεν ἱστός, ἔδυ τρόπις, ὤλετο φόρτος.

V. 3. καὶ σεῖ μὲν τε. P. σαπέρδων. P. V. 5. Fort. αὐτὰρ ἐγὼ ἐμὲ Ξεν. τέκος. Nr. 9. V. 2. λοχαίου καὶ ἔρ. P. V. 5. πᾶν σε ἔϊσκω. P. Nr. 10. V. 2. θυέλλης. P.

11. Ἐν τῷ Κάστρῳ τῆς Λίνδου ἐν τῷ
ϑ
ἄκρον.

Ἐσσὶ μὲν ἀρχαίης Λίνδου πλέος, Ἀτρυτώνη,
δεξαμένης ὄχθοις οὐρανίοισιν ἄκρας·
μέζων δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἐπηράτου ἔπλετο φήμης
παρθενικῆς, γλαυκῶν πλησαμένης χαρίτων·
νῦν γὰρ Ἀθηναίης βοάᾳ ϑαλερὸς ἔμεν οἶκος,
χῶρος καρπογόνους δερκόμενος σκοπέλους·
ἄνθεμα γὰρ τόδε λαὸν Ἀθηναίῃ πόρε Νιρεὺς
ἀγλαόχαρτος, ἐῶν νειμάμενος κτεάνων·
κρέσσον καὶ Κελεοῖο καὶ Ἰκαρίοιο κατ' αἶαν
πάμπαν ἀεξῆσαι τὴν πιαρὴν ἐλάην.

12. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Εὖγε τύχη με ποεῖς, ἀπραγμοσύνῃ μ' Ἐπικούρου
ἡδίστῃ κομέουσα, καὶ ἡσυχίῃ τέρπουσα·
τίπτε δέ μοι χρέος ἀσχολίης πολυκηδέος ἀνδρῶν;
οὐκ ἐϑέλω πλοῦτον, τυφλὸν φίλον, ἀλλοπρόσαλλον·
οὐ τιμάς· τιμαὶ δὲ βροτῶν ἀμενηνὸς ὄνειρος·
ἔρρε μοι, ὦ Κίρκης ϑνοφερὸν σπέος· αἰδέομαι γὰρ

Nr. 11. V. 2. λεξαμένης et ἄκροις. P. V. 3. μέζον. P. Ib. ἐπήρατος ἔπλεο φήμης. P. V. 4. πλησαμένη. P. V. 5. Fort. ϑαλερᾶς. V. 7. νηρεὶς. P. V. 10. πιερὴν ἐλαίην. P. Nr. 12. V. 6. κηρκ. P.

οὐράνιος γεγαὼς βαλάνους ἅτε θηρίον ἔσθειν·
μισῶ Λωτοφάγων γλυκερὴν λιπόπατριν ἐδωδήν·
Σειρήνων τε μέλος καταγωγὸν ἀναίνομαι ἐχθρόν·
ἀλλὰ λαβεῖν θεόθεν ψυχοσσόον εὔχομαι ἄνθος,
[P] μῶλυ, κακῶν δοξῶν ἀλκτήριον· ὦτα δὲ κηρῷ
ἀσφαλέως κλείσας προφυγεῖν γενετήσιον ὁρμήν.
ταῦτα λέγων τε γράφων τε πέρας βιότοιο κιχείην.

13. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΟΥ.

εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Εἰ μέν τις σοφὸς ἐσσί, ἐφέζεο, εἰ δέ γε Μούσης
δακτύλῳ ἀκροτάτῳ ἀπεγεύσαο * * * *
πόῤῥω στῆθ' ἀπ' ἐμεῖο, καὶ ἄλλοθι δίζεο ἕδρην·
κλισμὸς ἐγὼ φορέειν σοφίης ἐπιΐστορας ἄνδρας.

14. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ.

ἀντίγραφον πρὸς ταῦτα.

Καὶ τί γε σῆμα φέρεις ἐξαίρετον, ὦ κενεαυχές,
ὅττι σοφοὺς φιλέεις μέν, ἀμούσους δ' ἀνταπερύκεις;
οὐ χρυσὸν φορέεις, οὐκ ἄργυρον, οὐκ ἐλέφαντα·
ἀλλά σε τεκτονίης ἡγήτορες ἄνδρες ἔτευξαν,
Καλλιόπης ἀΐδρεις καὶ ἀπευθέες Ἡφαίστοιο,
πᾶσι σοφοῖς τ' ἀσόφοις τε δορήϊον ἔμμεναι ἕδρην.

Nr. 13. V. 4. κλεισμὸς et φορέαν. P. Nr. 14. V. 6. δωρήϊον. P.

15. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.

εἰς τὸν σταυρὸν ὃν ἀνέθετο ἐν τῇ Λίνδῳ.

Κωνσταντῖνος Ἰωάννου ἠδ' Εὐδοκίης με
τέκνον ἔτευξεν ἀγακλυτόν, ὃν Λίνδος μεγάλαυχος
ἤνεγκε προτέρης γενεῆς προφερέστερον ἄνδρα,
καὶ πιστὸν θεράποντα σκηπτούχοιο Λέοντος·
ᾧ Ἀλέξανδρος ἀδελφεὸς ἠδ' υἱὸς Κωνσταντῖνος
σκῆπτρα Βυζαντιάδος συμμεθέπουσι Ῥώμης,
σκῆπτρα θεοστήρικτα συνεξαγέτην βασιλείης.

16. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸν αὐτὸν σταυρόν.

Ἅπαν μὲν ἔργον οὐ πρὸς ἀξίαν πέλει
τὴν σήν, ὑπερθαύμαστε κόσμου δεσπότι·
ἔργων γὰρ ἔξω καὶ φθορᾶς τὸ σὸν κλέος·
τὸ δ' ἔργον, ὃ προσῆξέ σοι Κωνσταντῖνος,
ἐπάξιον πέφυκεν, εἰ δή, Παρθένε,
τοῦ σοῦ τόκου τὸ σκῆπτρον εὖ διαγράφει,
καὶ σαρκὸς αὐτοῦ τὸ τρισόλβιον πάθος.

17. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Εἰ ζωγραφεῖν τις ἤθελέν σε, Παρθένε,
ἄστρων ἐδεῖτο μᾶλλον ἀντὶ χρωμάτων,
ἵν' ἐγράφης φωστῆρσιν, ὡς φωτὸς πύλη·
ἀλλ' οὐχ ὑπείκει ταῦτα τοῖς βροτῶν λόγοις·

ἃ δ' οὖν φύσις παρέσχε καὶ γραφῆς νόμος,
τούτοις παρ' ἡμῶν ἱστορῇ τε καὶ γράφῃ.

[P] 18. *Εἰς τὴν τάβλαν.*

Ὀστέα σου, Παλάμηδες, ἔδει πρισθέντα γενέσθαι,
ὄργανα τῆς τέχνης τῆς ἀπὸ τοῦ πολέμου·
ἐν πολέμοις γὰρ ἐὼν ἕτερον πόλεμον κατέδειξας
ἐν ξυλίνῳ σταδίῳ τὸν φιλικὸν πόλεμον.

19. *Εἴς τινα ἰατρὸν Ἀσκληπιάδην.*

Ἀσκληπιάδης ἰατρὸς ἥρπασεν κόρην·
μετὰ τὴν φθορὰν δὲ τοῦ γάμου τῆς ἁρπαγῆς,
ἐκάλεσε πλῆθος εἰς τὸν αὐθέντην γάμον
ἀνδρῶν χορευτῶν καὶ γυναικῶν ἀθλίων·
τῆς οἰκίας δὲ συμπεσούσης ἑσπέρας,
πάντες κατηνέχθησαν εἰς ᾅδου δόμους,
νεκροὶ δ' ἔκειντο περὶ νεκροῖς πεπτωκότες·
νυμφὼν δὲ σεμνός, ἐκ ῥόδων πεπλεγμένος,
ἐκ τῶν φόνων ἔσταξεν αἷμα φοίνιον.

20. *ΠΑΛΛΑΔΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.*

Σιγῶν παρέρχου τὸν ταλαίπωρον βίον
αὐτὸν σιωπῇ τὸν βίον μιμούμενος,
λαθὼν δὲ καὶ βίωσον, εἰ δὲ μή, θανών.

Nr. 19. V. 2. μετὰ δὲ τὴν φθ. P. V. 3. ἐκάλεσεν. P.

21. ΣΥΡΙΓΞ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Οὐδενὸς εὐνάτειρα, μακροπτολέμοιο δὲ μάτηρ
μαίας ἀντιπέτροιο θοὸν τέκεν ἰθυντῆρα,
οὐχὶ κεράσταν, ὅν ποτ' ἐθρέψατο ταυροπάτωρ,
ἀλλ' οὔ πιλιπὲς αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκους.
οὔνομ' ὅλον, δίζωον, ὃς τᾶς Μέροπος πόθον
κούρας γηρυγόνας ἔχε τᾶς ἀνεμώκεος,
ὃς μούσᾳ λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνῳ
ἕλκος, ἄγαλμα Πόθοιο πυρισμαράγου,
ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα
παπποφόνου Τυρίας τε * * *
ᾧ τόδε τυφλοφόρων ἐρατὸν
πᾶμα πάρις θέτο Σιμαχίδας·
ψυχὰν ἀεί, βροτοβάμων,
στήτας οἶστρε σαέττας,
κλοποπάτωρ, ἀπάτωρ,
λαρνακόγυιε χαίροις,
ἀδὺ μελίσδοις
ἔλλοπι κούρᾳ,
καλλιόπᾳ,
φηλεύστῳ.

Nr. 21. V. 5. F. δ τᾶς. c. Salm. V. 6. γηρυγόνος. P. ἀνεμώδεος. Schol. V. 11. Τυρίαν τ' ἐρύσσατε. Salm. V. 16. χάροις. Salm.

[P] 25. ΒΩΜΟΣ (A.)

Ὅλος οὔ με λιβρὸς ἱρῶν
Λιβάδεσσιν, οἷα κάλχη,
Ὑπὸ φοινίῃσι τέγγει
Μαύλιες δ' ὑπερθε πέτρης Ναξίας θοούμεναι
Παμάτων φίδοντο Πανός· οὐ στροβίλῳ λιγυΐ 5
Ἰξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίων.
Ἐς γὰρ βωμὸν ὁρῇς με, μήτε * ταγχούρου
Πλίνθοις, μήτ' Ἀλύβης παγέντα βώλοις·
Οὐδ' ὃν Κυνθογενὴς ἔτευξε φύτλη
Λαβὼν τὰ μηκάδων κέρα, 10
Λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
Ὅσσαι νέμονται Κυνθίαις,
Ἰσόῤῥοπος πέλοιτό μοι.
Σὺν Οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
Εἰνάς μ' ἔτευξε γηγενής· 15
Τάων δ' ἀείζωον τέχνην
Ἔνευσε πάλμυς ἀφθίτων.
Σὺ δ' ὦ πιὼν κρῆνηθεν, ἣν
Ἶνις κόλαψε Γοργόνος,
Θύοις τ' ἐπισπένδοις τέ μοι 20
Ὑμηττιαδᾶν πολὺ λαροτέρην
Σπονδήν· ἄδην ἴθι δὴ θαρσέων
Ἐς ἐμὴν τεῦξιν· καθαρὸς γὰρ ἐγὼ
Ἰὸν ἱέντων τεράων, οἷα κέκευθ' ἐκεῖνος
Ἀμφὶ Νέαις Θρηϊκίαις, ὃν σχεδόθεν Μυρίνης 25
Σοί, Τριπάτωρ, πορφυρέου φὼρ ἀνέθηκε χροῦ.

Nr. 25. V. 2. κάχλην. P. V. 4. ναύλιες. P. V. 5. παμμάτων σν ται φεδοντο. P. στροβίλων. Ib. V. 7. μήτε τ' αὐφοῦ. Bc. c. Salm. Fort. μήτε Δουρίου. V. 10. λαβόν. P. V. 23. εἰς ἐμήν. P.

Nr. 24. V. 1. λεῦσε et βαθύστερνον. P. Ἀκμονίδαν τ' ἄλλ. Br. V. 2. βεβριθότα λαγνᾷ. P. V. 3. ἔκριν'. P. ἔκραιν'. Br. V. 4. ἐκτάσει καὶ φραδέσι. P. V. 5. πάντα ὅσα ἕρπει. P. V. 10. οὔτε γὰρ ἔκρινα βίας πραΰνω. P. V. 11. χάλκεος om. P. tum iterum legitur: εἴκει δέ μοι γᾶς τε μυχοῖ χάλκεος οὐρανός τε. V. 12. τῶν δ' ἐγὼν et ἔκρινον. P.

παλιγκραίπνοις ὑπὲρ ἄκρων ἱέμεναι ποσὶ λόφων, κατ' ἀρθμίας ἴκνος [illegible]

βλαχαὶ δ' οἴων πολυβότων ἀν' ὀρέων [illegible]

ῥίμφα πετροκοιτον ἐκλιπων ὄρους εὐνάν, ματρὸς πλαγκτὸν μαιόμενος βαλίας ἑλεῖν τέκος,

καὶ τάδ' ὦκα βοὰς ἀκοὰν μεθέπων, ἄφαρ ὅγε λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος.

ταῖσι δὴ δαίμων κλυτᾶς ἶσα θοοῖς ποσὶ δονέων πολύπλοκα μετίει μέτρα μολπᾶς.

[Κ] 26. ΔΟΣΙΑΔΑ ΒΩΜΟΣ (Β.)

Εἰμάρσενός με στήτας
πόσις μέροψ, δίςαβος
τεῦξ', οὐ σποδεύνας, ἶνις ἐμπούσας, μόρος
Τεύκροιο βούτα, καὶ κυνὸς τεκνώματος,
Χρύσας δ' αἴτας· ἅμος ἔψανδρα
τὸν γυιόχαλκον οὖρον ἔρραισεν,
ὃν ὦ πάτωρ δίςευνος
μόρησε ματρόρρηπτος.
ἐμὸν δὲ τεῦγμ' ἀθρήσας
Θεοκρίτοιο κτάντας,
Τρισεπέροιο καύτας,
θώϋξεν αἶν' ἀΐξας·
χάλεψε γάρ μιν ἰῷ
σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας.
τὸν δ' ἐλλιπεῦντ' ἐν ἀμφιλύστῳ
Πανός τε ματρὸς εὐνέτας, φὼρ
δίζωος, ἶνίς τ' ἀνδροβρῶτος ἰλιοραίστας
ἦρ' ἀρδίων ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

Nr. 26. V. 1. *εἰμ' ἄρσενος*. P. V. 3. *ἐμποίσσας*. P. V. 5. *δ'* om. P. V. 6. *ουνον*. P. V. 7. *ἀπάτωρ*. P. V. 8. *ματροριπνος*. P. V. 11. *τρισίσπεροιο καύστας*. P. V. 12. *θώϊξεν ἀνιΐξας*. P. *ἄϊξεν ἀντίξας*. Schol. *ἄϊξεν αἶν' ἴϋξας*. Br. c. Salm. V. 14. *σύγγαστρος*. P. V. 15. *τὸν δ' ἀεὶ λινεῦντ'*. P. V. 17. *ἀνδρόβρατος ἰνοραίσταν*. P.

[Γ] 28. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

εἰς τὴν σταύρωσιν.

Χριστὸς ἐπὶ σταυροῖο πεπαρμένος ἦν ποτε γυμνός,
μεσσόθι, ληϊστῆρας ἔχων ἑκάτερθε παγέντας·
καί μιν ἀκηχεμένη λιγέως ὀλοφύρετο μήτηρ
λύγδην ἱσταμένη, καὶ παρθένος ἄλλος ἑταῖρος·
καί μιν καγχαλόωντες ἐνείκεον ἄνδρες ὁδῖται,
κάμμορον, οὐτιδανὸν καὶ ἀνάλκιδα φῶτα καλεῦντες·
καί οἱ διψαλέῳ στυγερὴν ὤρεξε ποτῆτα
λαὸς Ἰουδαίων ἀθεμίστιος, αἱματοχάρμης,
ὄξεϊ κιρνάμενος πικρὸν δέπας, εἶδαρ ὀλέθρου.
ἀλλ' ἀκέων τετάνυστο καὶ οὐκ ἀπαμύνετο Χριστός,
Χριστὸς, ὁ καὶ Μαρίης καὶ ἀθανάτου πατρὸς υἱός.
ταῦτα τίς ἀνθρώπων ἀγέρωχος νήπιος ἔσται
κῆρι λογιζόμενος καὶ ὁρώμενος ἐν πινάκεσσιν;
ἀνδρὸς γὰρ θεός ἐστιν· ὁ δὲ βροτὸς οὐδὲν ἀρείων.

29. ΙΓΝΑΤΙΟΥ.

εἰς ἑαυτόν.

Ἰγνάτιος πολλῆσιν ἐν ἀμπλακίῃσι βιώσας,
ἔλλιπον ἠδυφαοῦς ἠελίοιο σέλας·
καὶ νῦν ἐς δνοφερὸν κατακεύθομαι ἐνθάδε τύμβον·
οἴμοι ψυχή μου μακρὰ κολαζόμενος·

Nr. 29. V. 4. Fort. ψυχῆς — κολαζομένης. aut ψυχήν — κολαζόμενος.

ἀλλά, κριτά, βροτός εἰμι, σὺ δ' ἄφθιτος ἠδ' ἐλεήμων,
ἵλαθι, ἵλαθί μοι ὄμματι εὐμενέϊ.

30. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς Παῦλον μοναχόν.

Σῶμα μέν, οὐκ ἀρετὴν ὅδε τύμβος νέρθε κέκευθε
κεδνοῦ Παύλοιο· ὥστε γὰρ ἠελίου
τοῦ γ' ἀπαστράπτουσιν ἀριπρεπέες λόγοι αἴγλῃ
ἠδ' ἀρετῆς κάματοι εὖχος ἔχουσι μέγα.
εἴκοσιν ἐς λυκάβαντας ἰδὲ τρισὶν ἤρκεσε γαίῃ,
ζήσας δ' αὖ λογικῶς ἐσθλὸν ἔδεκτο τέλος.

31. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς Σαμουὴλ διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἱερὸς ἐν λαγόνεσσι Σαμουὴλ κεύθεται γαίης,
πάντα λιπὼν βιότου, ὅσσα περ εἶχε, θεῷ·
καὶ νῦν εὐσεβέων εἰςέδραμε φαίδιμον αὐλήν,
δόξαν ὑπὲρ μεγάλων ληψόμενος καμάτων.

32. ΑΡΕΘΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ ἀδελφῇ.

Εἰ καί μοι λύχνον αἰῶνος ταχὺς ἔσβεσεν οἶτος,
λαμπάδος ἡμετέρης φέγγος ἀμερσάμενος,

Nr. 30. V. 1. δὲ κεύθει. P. V. 6. Fort. ἐπὶ τρισίν. Nr. 31. V. 1. Fort. κεύθεται εἴης.

ἀλλὰ γὰρ ἤρκεσε λύσῃ ἑῆς κακότητος ὁ δαίμων
πᾶσαν ἐμὴν τελέσαι στυγναλέην βιοτήν·
θῆκέ με χήρην ἐγγὺς ἀειρομένου μοι μαζοῦ,
οὐδέ τι τέκνον ἴδον καλὸν ἀθρῡόμενον,
ἠδὺ τοκεῦσιν ἄγαλμα παραγκάς· τῷ κέ με πένθος
ἄτλητον μαλερῷ τηκεδόνος δάμασε
πυρσῷ· τρεῖς πρὸς εἴκοσ' ἐποιχομένην ἐνιαυτοὺς
ἔσχεν τύμβος ὅδε ξεινοδόκος γενέθλης
ἡμετέρης· ἔνθ' ὕφηνον γενετῆρες ἅπασι
γηραλέοι θρῆνον τειρόμενοι πολίην,
[P] καὶ χορὸς εὐγενέων στενάχοντες ἀδελφῶν Ἄννης,
μνώμενοι ἀσπασίως εἴδεος ἀγλαΐης.

33. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸ σεμνὸν ἦθος, τὴν φιλάνθρωπον χάριν,
τὸ πρὸς τεκόντας τοῦ τρόπου πειθήνιον·
αἰδὼς γὰρ ἦγεν ὡς διδάσκαλος μέγας
παρών· τὰ λαμπρὰ τοῦ γένους γνωρίσματα,
καὶ τὰς φιλάνδρους ἐνστάσεις πρὸς τὴν φύσιν
κλονοῦσαν ἀστήρικτα χηρείας βίᾳ·
ἀντεμπλοκῇ δὲ κρειττόνων ὑπαμένης·
ἀφ' ὧν τὰ φαιδρὰ στέμματα πρὸς ἀξίαν

Nr. 32. V. 3. λύσῃ. P. κακ. δαίμων. P. V. 7. Forl. παρ' ἀγκάσι. V. 8. δάμασσε. P. V. 10. ἔσχε. P. Nr. 33. V. 2. πειθήνιον. P. V. 8. ἀφῶν. P.

μόνανδρον ἐκλάμποντα· τὴν παῤῥησίαν
Ἄννης ἀμαυροῦν οὐ δυνήσεταί τάφος·
πάντων γὰρ αὐτῆς οὐδαμῶς λάθοι στόμα
καλὸν φερούσης νουθέτημα τῷ βίῳ·
εἰ δ' οὖν λαλήσει καὶ γραφὴ πάντων πλέον
αὕτη παρ' αὐτὸν τὸν τάφον τεθειμένη.

34. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς Φεβρωνίαν μοναχόν.

Δρᾶσέ τί που καὶ νερτερίοις μετὰ πνεύμασιν ἀνδρῶν
Φεβρωνία ἑῆς σύμβολα συμπαθίης,
εἴτις κἀνθάδε χρειὼ ἀφνειῶν ἠὲ πένησιν·
οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτοῦ τῆς σφετέρης ἐς ἅπαν
ψυχαὶ λήθονται μεγαθύμων εὐεργείης·
ἔμπα γε μὴν αἰὼν ἡμετέρου βιότου
ἄρκιος εἴη θεῖον ἐπιπροέμεν θάλαμόν μιν
Χριστοῦ, τόν ῥα νυὸν σεμνὸν ἓλ' ἀφθορίης,
λαμπάδ' ἐλαίῳ φαιδρύνουσα φιλοπτωχείης·
ἧς τόδε σῆμ' ὕπνου γνῶθι πολυχρονίου.

35. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ.

Εἴθε κρίνον γενόμην ἀργεννάον, ὄφρα με χερσὶν
ἁρσαμένη μᾶλλον σῆς χροτιῆς κορέσῃς.

V. 13. Fort. εὖ δ' οὖν λαλ. Nr. 34. V. 2. συμπαθείης. P. V. 3. Fort. ἦσι πένησιν. V. 7. Fort. ἐπὶ προίμεν. V. 10. σῆμα. P. Nr. 35. V. 2. Fort. σῇ χροΐῃ κορέσῃς.

36. ΚΟΜΗΤΑ.

Ἀμφοτέρας, πολύμυθε, Κομητᾶς σεῖο ἀθρήσας
κύρβεις γηραλέας, θῆκεν ἀειθαλέας.

37. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ διορθωμένην Ὁμήρου ποίησιν.

Σεῖο βίβλους, μεγάθυμε, Κομητᾶς, Ὅμηρε, δύ' ἄρδην
εὑρὼν γηραλέας τεύξατο ὁπλοτέρας.
γῆρας ἀποξύσας γὰρ ἀριπρεπέας γε βροτοῖσι
πάμπαν ἔδειξε σοφοῖς, οἷσιν ἔνεστι νόος.

[P] 38. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Εὑρὼν Κομητᾶς τὰς Ὁμηρείους βίβλους
ἐφθαρμένας τε κοὐδαμῶς ἐστιγμένας,
στίξας διεσμίλευσα ταύτας ἐντέχνως,
τὴν σαπρίαν ῥίψας μὲν ὡς ἀχρηστίαν,
γράψας δ' ἐκαινούργησα τὴν εὐχρηστίαν.
ἐντεῦθεν οἱ γράφοντες οὐκ ἐσφαλμένως
μαθητιῶσιν, ὡς ἔοικε μανθάνειν.

Nr. 36. V. 1. ἀμφοτέραις. P. ἀθροίσας. P. Nr. 37. V. 3. ἀρ. μερόπεσσι. Br. Nr. 38. V. 4. Fort. ῥύψας. V. 5. δ' om. P.

39. ΙΓΝΑΤΙΟΥ.

Ἰγνάτιος τάδε τεῦξε σοφῆς πολυΐδρις ἀοιδῆς·
Ἰγνάτιος τάδε τεῦξεν, ὃς ἐς φάος ἤγαγε τέχνην
γραμματικήν, λήθης κευθομένην πελάγει.

[P] 40. ΚΟΜΗΤΑ.

Ὁππότε Παμμεδέοντος ἐΰς παῖς, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
ἀσπαλιεῦσιν ἔεπε μαθητῆσιν πινυτοῖσι·
Λάζαρος ἄμμι φίλος φάος ἔλλιπεν ἠελίοιο,
οὔπυτε τόφρα ἔκευθε τεθρήμερον ἄπλετος αἶα·
ἀλλὰ νέον μὲν ἔκειτο, μεμυκὼς χείλεα σιγῇ,
σῶμά τε πυθόμενος καὶ ὀστέα καὶ χρόα καλόν,
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε κατῆλθεν,
ἄῤῥητον δὲ φίλοισι γόον καὶ πένθος ἔθηκεν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Μάρθῃ Μαρίῃ τε ὁμαίμοις
αὐτοκασιγνήταις·
ψυχῆς γὰρ φιλέεσκον ἀδελφεόν, ὅστις ἔκειτο
μεσσόθι ἐν νεκάδεσσιν ἀκήριος, ἄψυχος αὖτως·
τοῦ πότμον γοόωσαι ὀδυρόμεναί τε ἐθρήνευν,
σήματος ἔκτοθι οὖσαι καὶ ἐξόμεναι περὶ τύμβῳ.
ὄφρα μὲν ἠέλιος τρίτον ἤνυσεν ἦμαρ ἐς αἶαν,
τόφρα δὲ καὶ νεκάδεσσιν ἐκήκετο Λάζαρος ἄπνοος·
ἀλλ' ὅτε δὴ τετράτη ῥοδοειδὴς ἦλυθεν ἠώς,

Nr. 39. V. 1. σοφίης. P. Nr. 40. V. 17. Fort. κὰν c. Schaefertio.

καὶ τότε δὴ προσέειπε θεοῖο πάϊς μεγάλοιο
εὐπατρίδῃσι φίλοις, οἳ παὰρ θεοῦ ἐκγεγάαντο,
οἳ πέρι μὲν βουλῇ μερόπων, πέρι δ' ἦον ἁπάντων,
οὓς ἔκπαγλ' ἐφίλησ', ὡσεὶ θεοῦ υἷας ἐόντας,
ὧν καὶ ἀπὸ γλώσσης γλυκίων μέλιτος ῥέεν αὐδή,
καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν·
Ὦ φίλοι ἀγλαόθυμοι, ἐπεὶ θεὸς ἐστὶ σὺν ἄμμι·
κέκλυτέ μευ πάντες τε ὅσοι θεὸν ἔνδον ἔχοιτε,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
δεῦτ' ἐς Βιθανίην, ὅθι Λάζαρον ἔλλιπε θυμός,
σπεύσομεν ὅττι τάχιστα, ὄφρα πλέος ἄφθιτον ἴσχω·
ἀνστῆσαι γὰρ ἄπειμι καὶ ἐξ Ἐρέβευς φίλον ἀμόν·
τὸν δ' αὖτε προσέειπον εὐήνορες ἀγλαόθυμοι·
Ἴομεν, ὡς ἐπέλευσας, ἀλίγκιε πατρὸς ἑοῖο.
[P] εἶπον, ὃ δ' αὐτὸς ἔβαινε, καὶ ἡγεμόνευε μαθηταῖς.
σπερχόμενοι δ' εἵποντο μετ' ἴχνια Παμμεδέοντος,
ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
ὣς εἵποντο ὄπισθε θεοῦ μεγάλοιο μαθηταί.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἱκάνοντο πολυπλαύστῳ ἐνὶ τύμβῳ,
καὶ τότε δὴ λίσσοντο κυλινδόμεναι παρὰ ποσσὶν
Χριστὸν παμμεδέοντα κασίγνηταί τε ἔταί τε·
γουνούμεσθά σ', ἄναξ, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίεις,
Λάζαρον ὃν φιλέεσκες ἐν ἔγκασιν, ἤλυθεν ἄδου·

V. 20. φίλοισιν. P. V. 21. Fort. ἦθος. V. 22. ἐφίλησεν. P. θεούς. Ib. V. 29. Fort. τάχιστ'. P. V. 31. προσέειπεν. P. V. 41. γουνούμεθα. P. V. 42. Fort. ἤλυθεν ἐς.

εἰ γὰρ τῇδε ἔηςθα, ἄναξ νεκάδων ἀϊδωνεὺς
οὔποτ' ἔτλη μεῖναι, ἐπειὴ πολὺ φέρτατος ἦσθα·
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλων δύνασαι πάλιν αὐτὸν ἐγεῖραι.
Καὶ τότε δὴ ὕψιστος ἀμείβετο· ποῦ ποτε κεῖται;
Αἶ δ' ἄρα ὀτραλέως ἀνὰ ἠρίον ἦλυθον ἄρδην·
δὴ τότ' ἐπεὶ δεῖξαν θεὸν αὐτὸν σῆμά τε λυγρόν,
εἶπεν ἄρ', ὁρμηθέντες ἀείρατε πῶμα τάφοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀνέῳκτο τάφος λυγροὺς φθιμένοιο,
καὶ τότε δὴ μέγ' ἄϋσε θεὸς μέγας ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
Λάζαρε, δεῦρ' ἴθι, κλῦθι ἐμεῖο, καὶ ἔρχεο ἔξω.
Ὡς οὖν νεκρὸς ἄκουσε θεοῖο λόγου φήσαντος,
λυσιμελὴς ἀνέδυ πεπεδημένος * ἔμπνους ὀδωδώς.
τὸν καὶ ἰδόντες ὅμιλοι ἐθάμβεον ἐν κραδίῃσιν,
αὐτίκα δ' ὑψιμέδοντα ἐκύδαινον θεὸν ἐσθλόν,
καὶ κλέος ἄφθιτον ἔσχε πατὴρ μέγας υἱὸς ἑῆος.

[P] Ἐπιγράμματα ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουπόλεως. εἰς τὰς εἰκόνας τῶν ἡνιόχων.

41. ΑΛΗΛΟΝ.

Χάλκεος οὐκ ἔστης βιόων ἔτι Κωνσταντῖνε·
ἀντὶ γὰρ εὐκλείης ἤρκεσε βασκανίη.

V. 44. ἐπεὶ. P. V. 48. Fort. λίθον αὐτόν.

ὡς δ' ἔθανες, τότε δή σε πόλις ξύμπασα γεραίρει
οἷς δύναται· τί δὲ σῆς ἄξιον ἱπποσύνης;

42. ΑΛΛΟ.

Ἐξότε Κωνσταντῖνος ἔδυ δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ᾤχετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέος ἡνιόχων.

43. ΑΛΛΟ.

Χρύσειον ἀντ' ἀρετῆς γέρας ἔπρεπε Κωνσταντίνῳ,
οὐδένα τῆς τέχνης τοῖον ἐνεγκαμένης.
κουρίζων νίκησεν ἀειδομένους ἐλατῆρας·
γηραλέους δὲ νέους δεῖξεν ἀφαυροτέρους.
[ὄντινα καὶ μετὰ πότμον ἀειμνήστῳ τινὶ θεσμῷ
δίμος καὶ βασιλεὺς ἤδρασαν ἀζόμενοι.]

44. ΑΛΛΟ.

Πορφύριον λήξαντα πόνων, λύσαντά τε μίτρην,
καὶ πάρος ἀντ' ἀρετῆς χάλκεον ἑσταότα,
τῇδε πάλιν χαλκοῦ τε καὶ ἀργύρου ἱδρύσαντο.
πρέσβυ, σὺ δὲ ξείνων ἀντιάσας γεράων,
δήμου μὲν βούοντος ἔλες παλίνορσον ἱμάσθλην,
ὡς δὲ δὶς ἠβήσας μαίνεαι ἐν σταδίοις.

Nr. 43. V. 5. 6. om. P. ἵδρυσαν. Vulgo. Nr. 44. V. 3. ἱδρύσατο πρέσβυ. P.

45. ΑΛΛΟ.

Τοῦτον Ἰουλιανὸν Τυρίης βλάστημα τιθήνης,
ἠνίοχον πολλοὺς δεξάμενον στεφάνους,
αὐτὸς ἄναξ, καὶ δῆμος ἅπας, καὶ πότνια βουλὴ
ἔστησαν, κοινὴν ψῆφον ἐνεγκάμενοι.
γήραϊ γὰρ σταδίων ἀπεπαύσατο· πᾶσι δὲ φίλτρον
κάλλιπεν, οἷσιν ἔρως ἤνθεεν ἀντιπάλων.

[P] 46. ΑΛΛΟ.

Πορφύριος Λίβυς οὗτος· ἀεθλοφόρων δ' ἐπὶ δίφρων
μοῦνος παντοδαποὺς ἀμφέθετο στεφάνους.
Νίκη γὰρ βασίλεια μεριζομένη κατὰ δῆμον,
χρώμασι καὶ πέπλοις συμμετάβαλλε τύχας·
ἤρμοσε δ' αὐτὸν ἔχειν Βενέτοις πλέον, ἔνθεν ἀνέστη
χρύσεος ἀντ' ἀρετῆς, χάλκεος ἀντὶ πόνων.

47. ΑΛΛΟ.

Τοῦτον Πορφύριον Λιβύη τέκε, θρέψε δὲ Ῥώμη,
Νίκη δ' ἐστεφάνωσεν ἀμοιβαδὸν, ἄλλοτ' ἀπ' ἄλλου
χρώματος, ἄκρα φέροντα καρήατι σύμβολα νίκης.
πολλάκι γὰρ δήμους ἠλλάξατο, πολλάκι πώλους·
νῦν μὲν ἐὼν πρῶτος, τοτὲ δ' ὕστατος, ἄλλοτε μέσσος,
πάντας ὁμοῦ νίκησε καὶ ἀντιπάλους καὶ ἑταίρους.

Nr. 46. V. 5. δήμους. Br.

48. ΑΛΛΟ.

Ἴσον κυδαλίμοις, Φαυστινιάδῃ τε καὶ αὐτῷ
Φαυστίνῳ, βασιλεὺς στῆσε παρ' ἀμφοτέροις
Οὐράνιον, τῷ δῆμος ἀμετρήτους διὰ νίκας
ἠγαθέου Πέλοπος θῆκεν ἐπωνυμίην.
Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον,
τοὔνδε τις εἰσορόων φθέγξεται ἀτρεκέως.

49. ΑΛΛΟ.

Σοὶ καὶ ἀεθλεύοντι μόνῳ, λήξαντί τ' ἀέθλων
τοῦτο γέρας Νίκη δὶς πόρεν, Οὐράνιε,
δήμου ἀπ' ἀμφοτέροιο, σὺ γὰρ πάρος ἐν Βενέτοις μὲν
εἴκοσι κυδίστων στέμμα φερεις ἐτέων.
παύσαο δ' ἱπποσύνης· Πρασίνων δέ σε δίζετο δῆμος,
τοῖσδε σὺ μὲν νίκην· οἱ δ' ἄρα σοὶ τὸ γέρας.

[Γ] 50. ΑΛΛΟ.

Ὤφελες ὅπλα φέρειν, οὐ φάρεα ταῦτα κομίζειν,
ὡς ἐλατὴρ τελέθων, καὶ πολέμων πρόμαχος,
εὖτε γὰρ ἦλθεν ἄνακτος ὀλεσσιτύραννος ἀκωκή,
καὶ σὺ συναιχμάζων ἦψαο ναυμαχίης·
καὶ διπλῆς, πολύμητι, σοφῶς ἐδράξαο νίκης,
τῆς μέν, πωλομάχου, τῆς δέ, τριαντοφόνου.

51. ΑΡΧΙΟΤ.

εἰς τὸν Καλυδώνιον σῦν.

Χάλκεος, ἀλλ' ἄθρησον ὅσον θράσος ἄνυσε κάπρου
ὁ πλάστας, ἔμπνουν θῆρα τυπωσάμενος,
χαίτας αὐχενίους πεφρικότα, θηκτὸν ὀδόντα
βρύχοντα, γλήναις φρικτὸν ἱέντα σέλας,
ἀφρῷ χείλεα πάντα δεδευμένον· οὐκέτι θάμβος,
εἰ λογάδα στρατιὴν ὤλεσεν ἡμιθέων.

Τέλος.

ANTHOLOGIAE PLANUDEAE

EPIGRAMMATA

QUAE

IN CODICE PALATINO

NON

REPERIUNTUR.

ANTHOLOGIA PLANUDEA.

EX LIBRO PRIMO.

1. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Οὔτ' ἀπὸ Μεσσάνας, οὔτ' Ἀργόθεν εἰμὶ παλαιστής·
Σπάρτα μοι Σπάρτα κυδιάνειρα πατρίς.
εἶνοι τεχνάεντες· ἐγώ γε μέν, ὡς ἐπέοικε
τοῖς Λακεδαιμονίων παισί, βίᾳ κρατέω.

2. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Γνῶθι Θεόκριτον προσιδών, τὸν Ὀλυμπιονίκαν
παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον,
κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφῆς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

Nr. 2. V. 3. μορφᾶς. Br.

3. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα,
ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

[Γ] 4. ΑΔΗΛΟΝ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἕκτωρ τιτρωσκόμενος ὑπὸ Ἑλλήνων.

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅττι καὶ αὐτῷ
νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί.

5. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Ἄγαγε καὶ Ξέρξης Πέρσαν στρατὸν Ἑλλάδος ἐς γᾶν,
καὶ Τίτος εὐρείας ἄγαγ' ἀπ' Ἰταλίας.
ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρώπᾳ δοῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
ἦλθεν· ὁ δ' ἀμπαύσων Ἑλλάδα δουλοσύνας.

6. ΑΔΗΛΟΝ.

Κοίρανος Εὐρώπας, ὁ καὶ εἰν ἁλὶ καὶ κατὰ χέρσον
τύσσον ἄναξ θνατῶν, Ζεὺς ὅσον ἀθανάτων,
Λίνοδίᾳ τὰ λάφυρα κατὰ θρασέος Κιφεάδα
καὶ τέκνων. καὶ ὅλας γᾶς ἔθετ' Ὀδρυσίδος,
υἱὸς εὐμμελίᾳ Λαμπτρίου· ἃ δὲ Φιλίπτου
δόξα πάλαι θείων ἄγχι βέβαπε θρόνων.

Nr. 6. V. 4. Ὀδρυσίδος. Vulgo.

[ℙ] 7. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς
Δωρόθεος γοεροὺς ἔπνεε Δαρδανίδας,
καὶ Σεμέλας ὠδῖνα κεραύνιον, ἔπνεε δ' ἵππου
ἔργματ', ἀειζώων ἁψάμενος Χαρίτων·
μοῦνος δ' εἰν ἱεροῖσι Διωνύσοιο προφήταις
Μώμου λαιψηρὰς ἐξέφυγε πτέρυγας,
Θηβαῖος γενεήν, Σωσικλέος· ἐν δὲ Λυαίου
νηῷ φόρμιγγα θήκατο καὶ καλάμους.

8. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγίην πιτυοτρόφον, ὥς ποτε, μέλψεις,
κροῦμα δι' εὐτρήτων φθεγγόμενος δονάκων,
οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις Τριτωνίδος ἔργον Ἀθάνας,
ὡς πρίν, ἐπανθήσει, νυμφογενὲς Σάτυρε.
δὴ γὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγγῃ χέρας, οὕνεκα Φοίβῳ,
θνατὸς ἐών, θείαν εἰς ἔριν ἠντίασας.
λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρόν,
ὤπασαν ἐξ ἀέθλων οὐ στέφος, ἀλλ' ἀΐδαν.

[ℙ] 9. ΑΔΗΛΟΝ.

Ὦ γαστὴρ κυνόμυια, δι' ἣν κόλακες παράσιτοι
ζωμοῦ πωλοῦσιν θεσμὸν ἐλευθερίης.

Nr. 7. V. 2. ἔννεπε. Br. V. 3. φόρμιγγας corr. Passow. φορβαῖς Graef. Nr. 8. V. 2. δ' ἐντρήτων et διὰ τρητῶν. Vulgo. Fort. κρούμασιν εὐτρήτων θελγόμενος δ. Nr. 9. V. 2. πωλοῦσι. Plan. Br.

[P] 10. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Ὦ μοι ἐγὼν ἤβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσομένης.

[P] 11. ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἶζευ ὑπὸ σκιερὰν πλάτανον, ξένε, τάνδε παρέρπων,
ἃς ἁπαλῷ Ζέφυρος πνεύματι φύλλα δονεῖ,
ἔνθα με Νικαγόρας κλυτὸν εἵσατο Μαιάδος Ἑρμᾶν
ἀγροῦ καρποτόκου ῥύτορα καὶ κτεάνων.

12. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς ἐπὶ πηγῆς ἱστάμενον.

Ἔρχεο καὶ κατ' ἐμὰν ἶζευ πίτυν, ἃ τὸ μελιχρὸν
πρὸς μαλακοὺς ἠχεῖ κεκλιμένα Ζεφύρους.
ἠνίδε καὶ κρούνισμα μελισταγές, ἔνθα μελίσδων
ἡδὺν ἐρημαίοις ὕπνον ἄγω καλάμοις.

13. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσαν πυκινοῖς κῶμον ὑπὸ Ζεφύροις,
καί σοι παχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελγομένων ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

Nr. 10. *Βισαντίνου.* edd. vett. V. 2. *ἀπονεισομένης.* Vulg. Nr. 12. V. 1. *ἔρχευ.* Br. Nr. 13. V. 2. *σῶνον.* corr. Scaliger.

14. ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ.

Τίς γλύψας τὸν Ἔρωτα παρὰ κρήνῃσιν ἔθηκεν;
οἰόμενος παύσειν τοῦτο τὸ πῦρ ὕδατι.

[?] 15. ΑΔΗΛΟΝ.

Ὁ πρὶν ἀεὶ Βρομίου μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ,
σύντροφος εὐάσταις, αἰγοπόδης Σάτυρος
διχθάδιον κατὰ κῶλον ἀλυκτοπέδῃσι λυγωθείς,
ἕντεα παιδὶ θεᾶς χαλκοτορεῖ Θέτιδος,
οὐ σοφὸν ἐκ τέχνας ἀσκῶν πόνον, ἀλλὰ πενιχρὰν
ἐργάτιν ἐκ μόχθων ῥυόμενος βιοτάν.

15.* ΑΔΗΛΟΝ.

α. Ποῦ σοι κεῖνα κύπελλα, λαφύστιε; ποῦ καλὰ θύρσων
πήγματα καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδη Σάτυρε;
τίς σε παρὰ σμίλαισι, ποδίκροτον ἅμμα καθάψας,
θήκατο, τὸν Βρομίῳ σπάργαν' ἑλιξάμενον;
β. ἀσχήμων ἔνδεια, καὶ ἀ πάντολμος ἀνάγκα,
ἅ με παρ' Ἡφαίστῳ θῆκε μαριλοπόταν.

16. ΑΔΗΛΟΝ.

Πᾶν τὸ περιττόν, ἄκαιρον· ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιὸς,
ὡς καὶ τοῦ μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή.

Nr. 15.* V. 5. αἰσχρήμων. Vulgo.

[P] 17. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς Πανὸς ἄγαλμα.

Ὦ Πάν, φερβομέναις ἱερὰν φάτιν ἄπνυε ποίμναις,
κυρτὸν ὑπὲρ χρυσέων χεῖλος ἰεὶς δονάκων,
ὄφρ' αἱ μὲν λευκοῖο βεβριθότα δῶρα γάλακτος
οὔθασιν ἐς Κλυμένου πυκνὰ φέρωσι δόμον,
σοὶ δὲ καλῶς βωμοῖσι παριστάμενος πόσις αἰγῶν
φοίνιον ἐκ λασίου στήθεος αἷμ' ἐρύγῃ.

[P] 18. ΑΔΗΛΟΝ.

Τέρπε δανειζόμενος τὴν σὴν φρένα· τοῖς δὲ δανευσταῖς
πάλλιπε τὴν ψῆφον δακτυλοπαμψόδυνον.

EX LIBRO SECUNDO.

19. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰρήνη πάντεσσιν, ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθών.
πῶς δύναται πᾶσιν, ἣν μόνος ἔνδον ἔχει;

20. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ῥήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἀπεθαύμασα, τὸν βαρύχειλον,
τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λευκοφόρον.

Nr. 17. V. 3. βεβριθέας. Br. Nr. 18. V. 2. δακτυλο παμφοδύνφ. Vulgo.

EX LIBRO TERTIO.

21. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς Νικόλαον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας.

Ὃς βασιλεῖς ἐδάμασσε, καὶ ἠνορέην κατέπαυσεν
ἀντιπάλων, πατέρων εἵνεκεν εὐνομίης,
οὗτος ὑπὸ σμικρῷ κατάκειται σήματι τῷδε,
ἀρχιερεὺς Χριστοῦ Νικόλεως γεγαώς.
ἀλλ' ἀρετῇ πολύολβος ἐπέπτατο πείρατα κόσμου,
καὶ ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολεῖ θαλάμους.
τοίην γὰρ βιοτὴν ποθέεσκεν ἐὼν ἐπὶ γαίης,
σῶμα καλὸν πιέσας κυδαλίμοις καμάτοις.

22. ΑΔΗΛΟΝ.

Στήλην εὐνομίης, καὶ σωφροσύνης ἀνάθημα,
εἰκόνα Νικόλεω στήσατο Γρηγόριος.

23. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Εἰπόν, τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῇς;
Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, Ῥόδιος.

24. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλὸν, ὅς ποτε Πίσῃ
ἑπτάκις νικήσας, ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

25. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τὸν ἐκ Σινώπης εἰ κλύεις Δαμόστρατον,
πίτυν λαβόντα τὴν κατ' Ἰσθμὸν ἑξάκις,
τοῦτον δέδορκας· οὗ κατ' εὔγυρον πάλην
ψάμμος πεσόντος νῶτον οὐκ ἐσφράγισεν.
Ἰὼ αὖ πρόσωπον θηρόθυμον, ὡς ἔτι
σώζει παλαιὰν τὰν ὑπὲρ νίκας ἔριν.
λέγει δ' ὁ χαλκὸς· ἃ βάσις με λυσάτω,
χὠς ἔμπνοος νῦν ἕβδομον πονίσομαι.

26. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Λίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί· σῆμα δ' ἐφ' ἡμὶν
ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
τρηχείην πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

27. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς Σαρδανάπαλον.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, τὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι σοι οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρω-

τος

Nr. 25. V. 4. Fort. ψαμμον c. Schaefero. V. 8. πονίσσομαι. Coisl. nonnulli.

τέρπν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισιν.

[P] 28. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς ἀνδριάντα Προνόμου τοῦ Θηβαίου αὐλητοῦ.

Ἑλλὰς μὲν Θήβας πρωτέρας προὔκρινεν ἐν αὐλοῖς·
Θῆβαι δὲ Πρόνομον παῖδα τὸν Οἰνιάδου.

[P] 29. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἴ τινα πώποτ' ἄκουσας Ἐνναλίου φίλον υἱόν,
καὶ κρατερὸν δυνάμει, καὶ θαρσαλέον πολεμίζειν,
Ἕκτορα τὸν Πριάμοιο νόει μοῦνον γεγενῆσθαι,
ὃν ποτε μαρνάμενον Διομήδης ἔκτανεν ἀνήρ,
Αἴας πρὸ Τρώων, Δαναοῖσι μάχην προφέροντα·
ὃν καὶ τῇδε θανόντα τάφος ὅδε ἀμφικαλύπτει.

30. ΓΕΜΙΝΟΥ.

Χείρ με Πολυκλείτου Θασίου πάμεν, εἰμὶ δ' ἐκεῖνος
Σαλμωνεύς, βρονταῖς ὃς Διὸς ἀντεμάνην,
ὅς με καὶ εἰν Ἀΐδῃ πορθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖς
βάλλει, μισῶν μου κοὐ λαλέοντα τύπον.
ἴσχε, Ζεῦ, πρηστῆρα, μέθες χόλον· εἰμὶ γὰρ ἄπνους
ὁ σκοπός· ἀψύχοις εἰκόσι μὴ πολέμει.

Nr. 29. V. 5. μάχης. Vulgo. Nr. 30. V. 1. Πολυγνώτου. corr. Grot.

31. ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΥ.

Σῶμα μὲν ἐν πόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος·
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

EX LIBRO QUARTO.

32. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Γαβριηλίου ὑπάρχου ἐν Βυζαντίῳ.

Καὶ Φαέθων γραφίδεσσιν ἔχει τύπον· ἀλλὰ χαράσσει
ἠέλιον τέχνη, κρυπτομένων φαέων.
καὶ σὲ σοφὲ πτολίαρχε γράφει Γαβριήλιε τέχνη
ἐντὸς σῶν ἀρετῶν, ἐντὸς ὅλων καμάτων.

33. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Καλλινίκου Κουβικουλαρίου.

Κάλλεϊ μὲν νικᾷς κραδίης τόσον, ὅσσον ὀπωπῆς.
τῆς γὰρ ἐπωνυμίης ἄξια πάντα φέρεις.
αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κατευνάζων βασιλῆα
πᾶσαν ὑποσπείρεις οὖασι μειλιχίην.

34. ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Εἰς τὴν εἰκόνα Φιλίππου ἄρχοντος ἐν Σμύρνῃ.

Ἐκ Φιλαδελφείης ξεινήϊα ταῦτα Φιλίππῳ.
φράζεο πῶς μνήμων ἡ πόλις εὐνομίης.

35. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Μνήμονες οἱ Κᾶρες πολέων εὐεργεσιάων
Παλμᾶν ἰθυδίκην στῆσαν ἀγασσάμενοι.

36. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν Περγάμῳ δοθεῖσαν ἐπὶ πρεσβείᾳ πολιτικῇ.

Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης
εἰκόνας ἱλήκοις δηρὸν ὀφειλόμενος·
σὴν δ' ὑπὲρ ἱδρώτων τε καὶ ἀστυόχοιο μερίμνης
τῇδέ σε τῇ γραφίδι στήσαμεν, Πράκλαμον.
εἰ δ' ὀλίγον τὸ γέρας, μὴ μέμφεο· τοῖσδε γὰρ ἡμεῖς
αἰεὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀμειβόμεθα.

37. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΥ.

Πέτρον ὁρᾷς χρυσέοισιν ἐν εἵμασιν· αἱ δὲ παρ' αὐτὸν
ἀρχαί, ἀμοιβαίων μάρτυρές εἰσι πόνων.
ἀντολίης πρώτη, καὶ δισθαδίη μετὰ τήνδε
πόχλου πορφυρέης, καὶ πάλιν ἀντολίης.

Nr. 35. V. 2. *Παλμᾶν.* Vulgo. Nr. 37. V. 4. *πόλχου.* Vulgo. *πορφυρέου.* Br.

38. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΒΟΥΚΑΛΛΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Συνεσίου Σχολαστικοῦ ἐπὶ νίκῃ μάχης ἀναιθείσαν ἐν Βηρυτῷ.

Οὐχὶ παρ' Εὐρώτᾳ μόνον ἀνέρες εἰσὶ μαχηταί,
οὐδὲ παρ' Ἰσσῷ μνάμονές εἰσι δίκης.
ὃς ἀπὸ τᾶς Σπάρτας, ὡς αὐτᾶς ἀστὸν Ἀθάνας
Συνέσιον Νίκα καὶ Θέμις ἠγάασαν.

39. ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Λογγίνου ὑπάρχου ἐν Βυζαντίῳ.

Νεῖλος, Περσίς, Ἴβηρ, Σόλυμοι, δύσις, Ἀρμενίς, Ἰνδοί,
καὶ Κόλχοι σκοπέλων ἐγγύθι Καυκασίων,
καὶ πεδία ζείοντα πολυσπερέων Ἀγαρηνῶν
Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρές εἰσι πόνων.
ὃς δὲ ταχὺς βασιλῆϊ διάκτορος ἦεν ὀδεύων,
καὶ ταχὺς εἰρήνην ὤπασε πευθομένην.

40. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Κρίσπου.

Γείτονες οὐ τρισσαὶ μοῦνον Τύχαι ἔπρεπον εἶναι,
Κρίσπε, βαθυπλούτου σῆς ἕνεκεν παλάτης,
ἀλλὰ καὶ αἱ πάντων πᾶσαι· τί γὰρ ἀνδρὶ τοσῷδε
ἀρκέσει εἰς ἑτάρων μυρίον εὐφροσύνην;
τὴν δέ σε καὶ τούτων κρέσσων ἐπὶ μεῖζον' ἄεξοι
Καισαρ. τίς κείνου χωρὶς ἄρηρε τύχης;

41. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα ἀνατεθεῖσαν ἐν τοῖς Πλακιδίας ὑπὸ τῶν τοῦ νέου σκρινίου.

Θωμᾶν, παμβασιλῆος ἀμεμφέα πηδεμονῆα,
ἄνθεσαν οἱ τὸ νέον τάγμα μετερχόμενοι,
Θεσπεσίης ἄγχιστα συνωρίδος, ὄφρα καὶ αὐτῇ
εἰκόνι χῶρον ἔχῃ γείτονα κοιρανίης.
αὐτὸς γὰρ ζαθέοιο θρόνους ὕψωσε μελάθρου,
πλοῦτον ἀεξήσας, ἀλλὰ μετ' εὐσεβίης.
εὔγνωμον τὸ πόνημα. τί γὰρ γραφὶς οἶδεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνῆστιν ὀφειλομένην.

42. ΑΛΛΟ.

Εἰς εἰκόνα Θεοδοσίου ἄρχοντος ἐν Σμύρνῃ.

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδώσιον, Ἀσίδος ἀρχόν,
εἰκόνι μαρμαρέῃ στήσαμεν Ἀνθύπατον,
οὕνεκα Σμύρναν ἔγειρε, καὶ ἤγαγεν ἐς φάος αὖθις,
ἔργοις θαυμασίοις πολλὸν ἀειδομένην.

43. ΑΛΛΟ.

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος ἐν Σμύρνῃ.

Δαμόχαρι κλυτόμητι, δικασπόλε, σοὶ τόδε κῦδος
ὅττι γε τὴν Σμύρναν μετὰ λοίγια πήματα σεισμοῦ,
ἐσσυμένως πονέων, αὖθις πόλιν ἐξετέλεσσας.

Nr. 41. ἐν τοῖς Πλακίδου. Vulgo.

44. ΑΔΗΛΟΝ.

Πᾶσα φύσις, βασίλεια, τεὸν κράτος αἰὲν ἀείδει,
οὕνεκα δυσμενέων στίχας ὤλεσας, οὕνεκα φέγγος
ἀνδράσι σωφρονέουσι πανὴν μετὰ δῆριν ἀνῆψας,
ἱππολύτης δ' ἐκέδασσας ὁμόγνια πήματα χάρμης.

45. ΑΛΛΟ.

Εἰς εἰκόνα Θεοδώρου ἄρχοντος.

Ῥητῆρες Θεόδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἓν ἰόντες
χρυσείαις γραφίδεσσιν ἀειμνήστοισι γεραίρειν,
εἰ μὴ χρυσὸν ἔφευγε καὶ ἐν γραφίδεσσιν ἐόντα.

46. ΑΔΗΛΟΝ.

Νικήταν δορίτολμον ἄναξ, στρατός, ἄστεα, δῆμος
στῆσαν ὑπὲρ μεγάλων Μηδοφόνων καμάτων.

47. ΑΛΛΟ.

Τὸν μέγαν ἐν πολέμοισι, τὸν ἄτρομον ἡγεμονῆα,
Νικήταν ἀρετῶν εἵνεκεν οἱ Πράσινοι.

48. ΑΛΛΟ.

Πρόκλος ἐγὼ Παύλου, Βυζάντιος, ὃν περὶ δῶμα
τηλεθάοντα Δίκης βασιλήϊος ἥρπασεν αὐλή,
ὄφρ' εἴην στόμα πιστὸν ἐρισθενέος βασιλῆος.
ἀγγέλλει δ' ὅδε χαλκός, ὅσον γέρας ἐστὶν ἀέθλων.

καὶ τὰ μὲν εἴκελα πάντα καὶ υἱεῖ καὶ γενετῆρι·
ἐν δ' Ὑπάτων ῥάβδοισι παΐς νίκησε τοκῆα.

49. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Θαύμασε τὸν Κινύρην ὁ πάλαι χρόνος, ἢ Φρύγας ἄμφω,
σὸν δέ, Λέων, ἡμεῖς κάλλος ἀεισόμεθα,
Κερκαφίδη περίβωτε· μακαρτάτη ἔστ' ἄρα νήσων
καὶ Ῥόδος, ἢ τοίῳ λάμπεται ἠελίῳ.

50. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ τοιόσδε Λέων λάχεν ἀντίος Ἡρακλῆϊ,
οὐκ ἦν Ἀλκείδεω τοῦτο τὸ δωδέκατον.

[P] 51. ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ΤΙΜΑΤΟΥ.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα Θυώνιχον, οὐχ ἵνα λεύσσῃς,
ὡς καλὸς ἐν τῇδε μνάματος ἀγλαΐᾳ,
ἀλλ' ἵνα σοὶ τὸν ἄεθλον ὃν ἐξεπόνησε μαθόντι,
ὦ γαθέ, τᾶς αὐτᾶς ζᾶλος ἔοι μανίας.
οὗτος ὁ μὴ κλίνας καμάτῳ πόδα, πάντα δ' ἀγῶνι
ἅλικα νικήσας, ὁπλότερον, πρότερον.

Nr. 49. V. 3. ἰσο' ἄρα. V. 4. λάμπεαι. ed. princ. Nr. 50. V. 2. Ἀλκείδεω. Br.

52. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἴσως με λεύσσων, ξεῖνε, ταυροφάστορα,
καὶ στερρόγυιον, ὡς Ἄτλαντα δεύτερον,
θαμβεῖς, ἀπιστῶν εἰ βρότειος ἡ φύσις.
ἀλλ' ἴσθι μ' Ἥρᾶν Λαδωῆα πάμμαχον,
ὃν Σμύρνα καὶ δρῦς Περγάμου κατέστεφεν,
Δελφοί, Κόρινθος, Ἦλις, Ἄργος, Ἄκτιον.
λοιπῶν δ' ἀέθλων ἦν ἐρευνήσῃς κράτος,
καὶ τὴν Λίβυσσαν ἐξαριθμήσεις πόνιν.

53. ΑΔΗΛΟΝ.

Λάδας τὸ στάδιον εἶδ' ἔλατο, εἶτε διέπτη,
δαιμόνιον τὸ τάχος, οὐδὲ φράσαι δυνατόν.

54. ΑΛΛΟ.

Οἷος ἔης φεύγων τὸν ὑπήνεμον, ἔμπνοε Λάδα,
Θύμον, ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεὶς ὄνυχα,
τοῖον ἐχάλκευσέν σε Μύρων, ἐπὶ παντὶ χαράξας
σώματι Πισαίου προσδοκίην στεφάνου.
πλήρης ἐλπίδος ἐστίν, ἄκροις δ' ἐπὶ χείλεσιν ἄσθμα
ἐμφαίνει ποίλων ἔνδοθεν ἐκ λαγόνων.
πηδήσει τάχα χαλκὸς ἐπὶ στέφος, οὐδὲ παθέξει
ἃ βάσις· ὦ τέχνη πνεύματος ὠκυτέρα.

Nr. 53. V. 1. Fort. Τὸ στάδιον Λάδας εἶδ'. V. 2. Fort. νοῦδί.
Nr. 54. V. 2. Θυμόν. Vulgo. Ib. Fort. νεῦμα σιθεὶς ὄνυχι. V. 3. ἐχάλκευσε M. Vulg.

55. ΤΡΩΪΛΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

α· Εἰκών, τίς σ' ἀνέθηκε, τίνος χάριν, ἢ τίνι, λέξον.
β· ἀντὶ παλαισμοσύνης θῆκε Λύρωνι πόλις.

56. ΑΔΗΛΟΝ.

Ταύτην Εὐσεβίῳ Βυζαντιὰς εἰκόνα Ῥώμη
πρὸς δισσαῖς ἑτέραις, εἵνεκεν ἱπποσύνης.
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀμφήριστον ἑλὼν ἐστέψατο νίκην,
ἀλλὰ πολὺ κρατέων ποσσὶ καὶ ἠνορέῃ.
τοὔνεκεν ἀντιβίων ἔριν ἔσβεσεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
δήμου τὴν προτέρην παῦσε διχοστασίην.

[P] 57. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Εἰς βάκχην ἐν Βυζαντίῳ.

Ἔκφρονα τὴν βάκχην οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ τέχνη
θήκατο, καὶ μανίην ἐγκατέμιξε λίθῳ.

58. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς Βάκχην ἐν Βυζαντίῳ.

Ἴσχετε τὴν Βάκχην, μὴ λαϊνέη περ ἐοῦσα
οὐδὸν ὑπερθεμένη, νηὸν ὑπεκπροφύγῃ.

59. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Οὕπω ἐπισταμένην τάχα κύμβαλα χερσὶ τινάξαι
Βάκχην αἰδομένην στῆσατο λαοτύπος.
οὕτω γὰρ προνένευκεν· ἔοικε δὲ τοῦτο βοώσῃ·
ἔξιτε, καὶ παταγῶ, μηδενὸς ἱσταμένου.

60. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

α. Τίς ἄδε; β. Βάκχα. α. τίς δέ μιν ξέσε; β. Σκόπας.
α. τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος, ἢ Σκόπας; β. Σκόπας.

[P] 61. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Νέρωνος.

Ἀντολίαι, δύσιες, κόσμου μέτρα· καὶ τὰ Νέρωνος
ἔργα δὶ ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς περάτων.
ἥλιος Ἀρμενίην ἀνιὼν ὑπὸ χερσὶ δαμεῖσαν
κείνου, Γερμανίην δ' εἶδε κατερχόμενος.
δισσὸν ἀειδέσθω πολέμου κράτος· οἶδεν Ἀράξης
καὶ Ῥῆνος, δούλοις ἔθνεσι πινόμενοι.

62. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς στήλην Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ.

Ταῦτά σοι, ὦ βασιλεῦ Μηδοκτόνε, δῶρα κομίζει
σῆς Ῥώμης γενέτης καὶ πάϊς Εὐστάθιος,

Nr. 59. V. 1. ἐπισταμέναις corr. Heyne. Nr. 61. V. 4. εἶχε. Vulg. Nr. 62. In tit. ἐν τῷ Αὐγουστιῶνι. Br.

πῶλον ὑπὲρ νίκης, Νίκην στεφανηφόρον ἄλλην,
καὶ σὲ μετηνεμίῳ πώλῳ ἐφεζόμενον.
ὑψόσ' Ἰουστινιανὲ τεὸν κράτος, ἐν χθονὶ δ' αἰεὶ
δεσμὸς ἔχοι Μήδων καὶ Σκυθέων προμάχους.

63. ΑΛΛΟ.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Πῶλον ὁμοῦ καὶ ἄνακτα καὶ ὀλλυμένην Βαβυλῶνα
χαλκὸς ἀπὸ σκύλων ἔπλασεν Ἀσσυρίων·
ἔστι δ' Ἰουστινιανός, ὃν ἀντολίης ζυγὸν ἕλκων
στῆσεν Ἰουλιανός, μάρτυρα Μηδοφόνον.

64. ΑΛΛΟ.

Εἰς στήλην Ἰουστίνου βασιλέως ἐν τῷ λιμένι.

Τοῦτο παρ' αἰγιαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος ὕπαρχος
στῆσα φαεινὸν ἄγαλμα Ἰουστίνῳ βασιλῆϊ,
ὄφρα καὶ ἐν λιμένεσσιν ἐὴν πετάσειε γαλήνην.

65. ΑΛΛΟ.

Εἰς στήλην Θεοδοσίου βασιλέως.

Ἔκθορες ἀντολίηθε, φαεσφόρος ἦλιος ἄλλος;
Θευδόσιε, θνητοῖσι, πόλου μέσον, ἠπιόθυμε,
Ὠκεανὸν παρὰ ποσσὶν ἔχων μετ' ἀπείρονα γαῖαν,

V. 5. ὕρος. Vulgo. Nr. 64. V. 1. ἄκραχος. Br.

πάντοθεν αἰγλήεις, πεπορυθμένος, ἀγλαὸν ἵππον
ῥηϊδίως μεγάθυμε καὶ ἐσσύμενον κατερύκων.

66. ΑΛΛΟ.

Καλλιάδης στρατηγὸς Βυζαντίου τὸ περιβόητον τοῦ Βύζαντος ἄγαλμα κατὰ τὴν καλουμένην βασιλικὴν ἀνέθηκεν, ἐπιγράψας οὕτως

Τὸν κρατερὸν Βύζαντα καὶ ἱμερτὴν Φιδάλειαν
εἶν ἑνὶ κοσμήσας ἄνθετο Καλλιάδης.

67. ΑΛΛΟ.

Ἱμερτὴ Φιδάλεια δάμαρ Βύζαντος ἐτύχθην·
εἰμὶ δὲ βουπάλεως δῶρον ἀεθλοσύνης.

68. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ, οἱ δὲ ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Κύπριδος ἢ εἰκών· φέρ' ἰδώμεθα μὴ Βερενίκης.
διστάζω ποτέρα φῇ τις ὁμοιοτέρων.

69. ΑΔΗΛΟΝ.

Ζήνωνα πτολίαρχος Ἰουλιανὸς βασιλῆα
Ζήνωνος παράκοιτιν Ἰουλιανὸς Ἀριάδνην.

70. ΑΔΗΛΟΝ.

Οἶκον ἄναξ Ἑλικῶνος ἀνηβήσαντα νοήσας
πυδαλίμοις καμάτοισιν Ἰουλιανοῦ πολιάρχου,
Πιερικῶν προπάροιθε δόμων χαιρήσεις ἔστη.

71. ΑΔΗΛΟΝ.

Κῦδος Ἰουλιανοῦ παναοίδιμον, ὃς μετὰ κόσμου
Πιερίδων χρυσέην στῆσεν Ἀναστασίην.

72. ΑΛΛΟ.

Ἄλλον ὑπὲρ νίκας ἐναρηφόρον ἔντοθι Σούσων
ὁ θρασὺς ἀνστήσει Μῆδος ἄνακτι τύπον·
ἄλλον ἀκειρεκόμας Ἀβάρων στρατὸς ἔκτοθεν Ἴστρου,
κείρας ἐκ κεφαλῆς βόστρυχον αὐσταλέης·
τὸν δ' ὑπὲρ εὐνομίας ἐριθηλέος ἐνθάδε τοῦτον
ἐξ ὑπάτου μίτρης στῆσεν ἄνασσα πόλις.
ἔμπεδος ἀλλὰ μένοις Βυζαντιὰς ἔμπορε Ῥώμα,
θεῖον Ἰουστίνου κάρτος ἀμειψαμένα.

73. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὗτος ὁ κοσμήσας Ὑπάτων θρόνον, ὃν τριςέπαρχον
καὶ πατέρα βασιλῆες ἐὸν καλέσαντο μέγιστοι,
χρύσεος ἕστηκεν Αὐρηλιανός, τὸ δὲ ἔργον
τῆς βουλῆς, ἧς αὐτὸς ἑκὼν κατέπαυσεν ἀνίας.

Nr. 71. V. 2. χρύσεον ex Ἀναστάσιον. Br. χρύσεην ex Ἀναστασίου. Band. Nr. 72. V. 5. Fort. τούτων. V. 6. ῥίζης. corr. Scaliger. V. 7. ἄμμορε. Plan. ἄφθορε. Scalig.

82. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίει πήχεων ὁ Λίνδιος.

83. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς Αἴαντος εἰκόνα.

Αἶαν, Τιμομάχου πλέον ἢ πατρός. ἤρπασε τέχνα
τὴν φύσιν. ὁ γράψας εἶδέ σε μαινόμενον,
καὶ συνελυσσήθη χεὶρ ἀνέρι, καὶ τὰ κεραστὰ
δάπρνα τοὺς λίπης πάντας ἔμιξε πόνους.

84. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε· παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

85. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἃ τέχνα τὸν ἔλεγχον ἀπώλεσεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὰ
μανῦσαι δύναται τῷ πόρε τὰν κεφαλάν.

[℣] 86. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τοὐμπρασίᾳ φύλακος μακρὰν ἀποτῆλε φύλαξας.
ϙοῖος, ὁποῖον ὁρᾷς, ὃ παρ' ἐμὶ ἐρχόμενε,

Nr. 85. V. 1. *αἶαν*. Vulgo. Nr. 86. V. 2. *τοῖος ὁ πόνων ὤν*. edita vett. *τοῖος ἐὼν ὤν*. Steph.

σύκινος, οὐ ῥίνῃ πεπονημένος, οὐδ' ἀπὸ μίλτου,
ἀλλ' ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομαθοῦς ξοΐδος,
ἀγρεῖος· γέλασόν με, τὰ δ' εὔκηλος παφύλαξο
σίνεσθαι, μὴ καὶ σαρδάνιον γελάσῃς.

[P] 87. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Εἰς Προμηθέα.

Τέχνης πυρσὸν ὄπασσα φερέσβιον, ἐκ δ' ἄρα τέχνης
καὶ πυρός, ἀλλήκτου πήματος ὄψιν ἔχω.
ἦ μερόπων ἀχάριστον ἀεὶ γένος, εἴ γε Προμηθεὺς
ἀντ' εὐεργεσίης ταῦθ' ὑπὸ χαλκοτύπων.

88. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Χαλκὸν μὲν καλέεσκεν ἀτειρέα βίβλος Ὁμήρου·
ἀλλά μιν ὁ πλάστης δεῖξεν ἐλεγχομένην.
δεῦρ' ἴδε γὰρ στενάχοντα Προμηθέα, δεῦρ' ἴδε χαλκοῦ
τειρομένου σπλάγχνων ἐκ μυχάτων ὀδύνας.
Ἡράκλες νεμέσησον, ἐπεὶ μετὰ σεῖο φαρέτρην
Ἰαπετιονίδης ἄλγος ἄπαυστον ἔχει.

89. ΓΑΛΛΟΥ.

Εἰς Τάνταλον ἐπὶ πετηρίου γεγλυμμένον.

Οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, οὗτος ὁ νηδὺν
πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος πώματος,

V. 5. ἀγρεῖος γ. Br. μετὰ δ' εὐκλείους. Vulgo.

νῦν λαβάδος θνητῆς ἱμείρεται. ἡ φθονερὴ δὲ
κρᾶσις ἀεὶ χείλευς ἐστὶ ταπεινοτέρη.
πῖνε, λέγει τὸ τόρευμα, καὶ ὄργια μάνθανε σιγῆς·
οἱ γλώσσῃ προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

90. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλέους νηπίου ὄντος ἔτι, καὶ ταῖς χερσὶ θλίβοντος δράκοντας δύο.

Θλῖβε δρακοντείους περιμήκεας, ἄβρεμε, δειράς,
Ἥρακλες, δακέτων ἄγχε βαθεῖς φάρυγας.
ἐξέτι νηπιάχοιο χόλον ζηλήμονος Ἥρης
ἄμπαυσον· μοχθεῖν γνῶθι καὶ ἐκ βρέφεος.
οὐ γάρ σοι κρητὴρ χαλκήλατος, οὐδὲ λέβητες,
ἀλλ' ὁδὸς εἰς αὐλὴν Ζηνὸς, ἔπαθλον ἔφυ.

91. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς τοὺς Ἡρακλέους ἄθλους.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεοὺς, Ἥρακλες, ἀγῶνας,
οὓς τλάς, ἀθανάτων οἶκον, Ὄλυμπον ἔβης·
Γηρυόνην, πλυτὰ μῆλα, μέγαν πόνον Αὐγείαο,
πώλους, Ἱππολύτην, πουλυκάρηνον ὄφιν,

Nr. 91. V. 2. ἔχεις. ed. pr.

κάπρον, θωΰκτῆρα χάους κύνα, θῆρα Νεμείης,
οἰωνούς, ταῦρον, Μαιναλίην ἔλαφον.
νῦν δὲ κατ' ἄκρα πόληος ἀπορθήτοιο βεβηκὼς
Περγαμίης, μεγάλους ῥύεο Τηλεφίδας.

92. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἡρακλέους ἆθλοι.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέῃ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν.
ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.
ἕβδομον, Αὐγείου πυλλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυριπνοον ἤλασε ταῦρον.
εἶνατον, ἐκ Θρῄκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤγαγεν ἐξ Ἐρυθείης.
Κέρβερον, ἑνδέκατον, κὺν' ἀνήγαγεν ἐξ Ἀϊδάο.
δωδέκατον, ἐκόμισσεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
τὸ τριςπαιδέκατον, τοῖον λυγρὸν ἔσχεν ἄεθλον·
μουνονυχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο κούρας.

93. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εἰς τοὺς Ἡρακλέους ἆθλους.

Ὤλεσα τὸν Νεμέας θῆρ' ἄπλετον, ὤλεσα δ' ὕδρην
καὶ ταῦρον, κάπρου δ' ἀμφετίναξα γένυν·

ζωστῆρ' ἐλκύσασα, πώλους Δρομήδεος εἵλον·
χρύσεα μᾶλα πλάσας, Γηρυόνην ἔλαβον.
Αὐχείας ἐδάμην· πεμὰς οὐ φύγεν· ἔκτανον ὄρνις·
Κέρβερον ἠγαγόμην· αὐτὸς Ὄλυμπον ἔχω.

94. ΑΡΧΙΟΥ.

Εἰς Ἡρακλέα φονεύσαντα τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος
πτήσσετε, ληϊνόμοι γειαρόται Νεμέης·
ἦ γὰρ ὑφ' Ἡρακλῆος ἀριστάθλοιο δέδουπεν,
αὐχένα θηροφόνοις ἀγχόμενος παλάμαις.
ποίμνας ἐξελάσασθε· πάλιν μυκηθμὸν ἀκούσει
Ἠχώ, ἐρημαίης ἐνναέτειρα νάπης.
καὶ σύ, λεοντόχλαινε, πάλιν θωρήσσεο ῥινῷ,
Ἥρης πρηΰνων μισονόθοιο χόλον.

95. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Εἰς Ἡρακλέα προσμαχόμενον τῷ ἐν Νεμέᾳ λέοντι.

Ἐκ Νεμέης ὁ λέων· ἀτὰρ ὁ ξένος Ἀργόθεν αἷμα,
πολλὸν ὁ μὲν θηρῶν * μείζων, ὁ δ' ἡμιθέων.
ἔρχονται δ' ἐς ἀγῶνα, πατανταίον ὄμμα βαλόντες
λοξὸν ὑπὲρ ζωᾶς καὶ βιοτᾶς ἑφετέρας.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλ' εἴη τὸν ἀπ' Ἄργεος ἀνέρα νικᾶν,
ἐμβατὸς ὃς ἄν τοι καὶ Νεμέα τελέθοι.

Nr. 93. V. 5. Αἰγείων ἐδάην. Valga. Nr. 95. V. 2. μείζων. Steph.

96. ΆΔΗΛΟΝ.

Εἰς Ἡρακλέα ἀγρεύοντα τὴν ἔλαφον.

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα φρεσίν, τί δὲ λοίσθιον
ὄσσοις
θαυμάσσω τέχνης ἀνέρος ἠδ' ἐλάφου;
ὧν ὁ μὲν ἰξυΐ θηρὸς ἐπεμβεβαώς, γόνυ βρίθει,
εὐπτόρθων παλάμαις δραξάμενος κεράων·
ἡ δ' ὑπὸ χάσματι πολλὰ καὶ ἄσθματι φυσιόωσα,
γλώσσῃ σημαίνει θλιβομένην κραδίην.
Ἡρακλες γήθησον. ὅλη κεμὰς ἧδε τέθηλεν,
οὐ κέρασιν μούνοις, ἀλλὰ τέχνῃ χρυσέῃ.

97. ΆΛΛΟ.

Εἰς Ἡρακλέα καταπαλαίοντα τὸν Ἀνταῖον.

Χαλκὸν ἀπομώζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνας
καὶ πόνον ἐν μορφῇ καὶ θράσος εἰργάσατο;
ἔμψυχον τὸ πλάσμα· καὶ οἰκτείρω μογέοντα,
καὶ φρίττω κρατερὸν τὸν θρασὺν Ἡρακλέην.
Ἀνταῖον γὰρ ἔχει πεπονημένον ἐκ παλαμάων·
ἰδρωθεὶς δὲ δοκεῖ καὶ στοναχὰν ἱέναι.

Nr. 97. V. 2. ἐκ μορφῆς: Vulgo, V. 4. φρίσσω: Br.

98. ΑΛΛΟ.

Εἰς Ἡρακλέα μεθύοντα.

Οὗτος ὁ νῦν ὕπνῳ βεβαρημένος ἠδὲ κυπέλλῳ,
Κενταύρους νήφων οἰνοβαρεῖς ὄλεσεν.

99. ΑΛΛΟ.

Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, ὁ παρ' ἀνδράσι δωδεκάεθλος
μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἠνορέης,
οἰνοβαρὴς μετὰ δαῖτα μεθυσφαλὲς ἴχνος ἐλίσσει,
νικηθεὶς ἀπαλῷ λυσιμελεῖ Βρομίῳ.

100. ΑΛΛΟ.

Εἰς εἰκόνα Λυσιμάχου βασιλέως.

Χαίτην καὶ ῥόπαλον καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῆ
θυμὸν ὁρῶν, βλοσυρόν τ' ἀνδρὸς ἐπισκύνιον,
ζήτει δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι· κἢν μὲν ἐφεύρῃς,
Ἡρακλέης, εἰ δ' οὔ, Λυσιμάχοιο πίναξ.

101. ΑΛΛΟ.

Εἰς εἰκόνα Ἡρακλείους.

Οἵῳ Θειοδάμας πρὶν ὑπήντεεν Ἡρακλῆϊ,
τοῖον ὁ τεχνίτης τὸν Διὸς εἰργάσατο,
βοῦν ἀρότην ἕλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κορύνην·
ἀλλ' οὐ τὴν ὁλοὴν γράψε βοοσφαγίην.

ναὶ τάχα Θειοδάμαντι γοήμονα χείλεσι φωνὴν
ἤρμοσεν, ἧς αἴων, φείδεται Ἡρακλέης.

102. ΑΛΛΟ.

Εἰς ἄλλην εἰκόνα Ἡρακλέους.

Οἷον καὶ Κρονίδης ἔσπειρέ σε τῇ τρισελήνῳ
νυκτί, καὶ Εὐρυσθεὺς εἶδεν ἀεθλοφόρον,
ἠὲ πυρὸς εἰς Οὔλυμπον ἐκώμασας, ὦ βαρύμοχθε
Ἀλκείδη, τοίην εἰκόνα σου βλέπομεν.
Ἀλκμήνης δ' ὠδῖνας ἔχει λίθος· αἱ δὲ μεγαυχεῖς
Θῆβαι νῦν μύθων εἰσὶν ἀπιστότεραι.

103. ΓΕΜΙΝΟΥ.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλέους.

Ἡράκλες, ποῦ σοι πτόρθος μέγας, ἢ τε Νέμειος
χλαῖνα, καὶ ἡ τόξων ἔμπλεος ἰοδόκη;
ποῦ σοβαρὸν βρίμημα; τί σ' ἔπλασεν ὧδε κατηφῆ
Λύσιππος, χαλκῷ τ' ἐγκατέμιξ' ὀδύνην;
ἄχθῃ γυμνωθεὶς ὅπλων σέο· τίς δέ σ' ἔπερσεν;
ὁ πτερόεις, ὄντως εἷς βαρὺς ἆθλος, Ἔρως.

104. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλέους.

Ἥρη τοῦτ' ἄρα λοιπὸν ἐβούλετο πᾶσιν ἐπ' ἄθλοις
ὅπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασὺν Ἡρακλέα.

Nr. 103. V. 3. μίμημα. Vulgo. τίς ἔπλ. Ib. V. 4. χαλκῷ δ'. Vulgo.

πού χλαίνωμα λέοντος, ὃ τ' εὐροίζητος ἐπ' ὤμοις
ἰός, καὶ βαρύπους ὄζος ὁ θηρολέτης;
πάντα σ' Ἔρως ἀπέδυσε· καὶ οὐ ξένον, εἰ Δία κύκνον
ποιήσας, ὅπλων νοσφίσαθ' Ἡρακλέα.

105. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἀνδριάντα Θησέως καὶ τοῦ Μαραθωνίου ταύρου.

Θαῦμα τέχνης ταύρου τε καὶ ἀνέρος, ὧν ὁ μεγαλκὴς
θῆρα βίῃ βρίθει, γυῖα τιταινόμενος·
ἵνας δ' αὐχενίους γναμπτων, παλάμῃσιν ἔμαρψεν,
λαιῇ μυκτῆρας, δεξιτερῇ δὲ κέρας.
ἀστραγάλους δ' ἐλέλιξε, καὶ αὐχένα θὴρ ὑπὸ χερσὶν
δαμνάμενος κρατεραῖς ὤκλασεν εἰς ὀπίσω.
ἔστι δ' οἴσασθαι τέχνης ὕπο τῷδ' ἐνὶ χαλκῷ
θῆρα μὲν ἐμπνείειν, ἄνδρα δ' ἰδρῶτι ῥέειν.

106. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἀνδριάντα Καπανέως.

Εἰ τοῖος Θήβης Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις,
ἄμβασιν ἠερίην κλίμακα μησάμενος,
εἷλεν ἂν ἄστυ βίῃ καὶ ὑπὲρ μόρον. αἴδετο γάρ ῥα
καὶ σκηπτὸς Κρονίδου τοῖον ἑλεῖν πρόμαχον.

Nr. 105. V. 1. μὲν ἀλκὰν. Vulgo. Nr. 106. V. 2. ἄρμασιν. Vulg. κλίμακι. corr. Scalig.

107. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Εἰς Ἴκαρον χαλκοῦν ἐν λουτρῷ ἱστάμενον.

Ἴκαρε, κηρὸς μέν σε διώλεσε· νῦν δέ σε * κηρῷ
ἤγαγεν εἰς μορφὴν αὖθις ὁ χαλκοτύπος.
ἀλλά γε μὴ πτερὰ πάλλε κατ' ἠέρα, μὴ τὸ λοετρόν,
ἠερόθεν πίπτων, Ἰκάριον τελέσῃς.

108. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἴκαρε, χαλκὸς ἐὼν μιμνήσκεο· μηδέ σε τέχνη,
μηδ' ἀπάφῃ πτερύγων ζεῦγος ἐπωμάδιον.
εἰ γὰρ ζωὸς ἐὼν πέσες ἐν πελάγεσσι θαλάσσης,
πῶς ἐθέλεις πτῆναι χάλκεον εἶδος ἔχων;

109. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Εἰς Ἱππόλυτον διαλεγόμενον τῇ τροφῷ τῆς Φαίδρας.

Ἱππόλυτος τῆς γρηὸς ἐπ' οὔατι νηλέα μῦθον
φθέγγεται· ἀλλ' ἡμεῖς οὐ δυνάμεσθα κλύειν.
ἔσσον δ' ἐκ βλεφάροιο μεμηνότος ἐστὶ νοῆσαι,
ὅττι παρεγγυάᾳ μηκέτ' ἄθεσμα λέγειν.

110. ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Τηλέφου τετρωμένου.

Οὗτος ὁ Τευθρανίας πρόμος ἄσχετος, οὗτος ὁ τὸ πρὶν
Τήλεφος αἱμάξας φρικτὸν Ἄρη Δαναῶν,

Nr. 107. V. 1. δέ σε χαλκῷ. Br. V. 3. ἀλλ' ἄγε. Vulg.

Μυσὸν ὅτε πλήθοντα φύνῳ ἐκέρασσε Κάϋκον·
οὗτος ὁ Πηλιακοῦ δούρατος ἀντίπαλος.
νῦν ὁλοὸν μηρῷ κεύθων βάρος, οἷα λιπόπνους
τήκεται, ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος.
οὗ καὶ τειρομένοιο περιπτώσσοντες Ἀχαιοὶ
φύρδην Τευθρανίας νεῦνται ἀπ' ἠϊόνος.

111. ΓΑΛΑΤΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Φιλοκτήτου.

Καὶ τὸν ἀπὸ Τρηχῖνος ἰδὼν πολυώδυνον ἥρω,
τόνδε Φιλοκτήτην ἔγραφε Παῤῥάσιος·
ἔν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι κωφὸν ὑποκεῖ
δάκρυ, καὶ ὁ τρύχων ἐντὸς ἔνεστι πόνος.
ζωογράφων ὦ λῷστε, σὺ μὲν σοφός, ἀλλ' ἀναπαῦσαι
ἄνδρα πόνων ἤδη τὸν πολύδακρυν ἔδει.

112. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐχθρὸς ὑπὲρ Δαναοὺς πλάστης ἐμός, ἄλλος Ὀδυσ-
σεύς,
ὅς μ' ἔμνησε κακῆς οὐλομένης τε νόσου.
οὐκ ἤρκει πέτρη, τρῦχος, λύθρον, ἕλκος, ἀνίη·
ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

Nr. 112. V. 1. ἐμοί. Br.

113. *ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.*

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἶδα Φιλοκτήτην ὁρόων, ὅτι πᾶσι φαείνει
ἄλγος ἑόν, καὶ τοῖς τηλόθι δερκομένοις.
ἄγρια μὲν κομόωσαν ἔχει τρίχα· δεῦρο ἰδὲ κόρσης
χαίτην τρηχαλέοις χρώμασιν αὐσταλέην.
δέρμα κατεσκληκὸς δὲ φέρει καὶ φοινὸν ἰδέσθαι,
καὶ τάχα καρφαλέον χερσὶν ἐφαπτομένοις.
δάκρυα δὲ ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι παγέντα
ἵσταται, ἀγρύπνου σῆμα δυηπαθίης.

114. *ΚΟΣΜΑ.*

Εἰς Πύῤῥον μέλλοντα ἁφάσαι τὴν Πολυξείνην.

Πύῤῥος ἐγώ· σπεύδω δὲ πατρὸς χάριν. ἡ δὲ νυνῶπις
Παλλάδα κικλήσκει, γυμνὸν ἔχουσα Πάρον.

115. *ΑΔΗΛΟΝ.*

Εἰς Ἱπποκένταυρον.

Ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος· ἀνέδραμε δ' ἱππόθεν ἀνήρ,
ἀνὴρ νόσφι ποδῶν, κεφαλῆς δ' ἄτερ αἰόλος ἵππος·
ἵππος ἐρεύγεται ἄνδρα, ἀνὴρ δ' ἀποπέρδεται ἵππον.

Nr. 115. V. 4. *αἰαλέην.* quaedam edd.

116. ΕΥΟΔΟΥ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἵππος ἦην ἀμάρηνος, ἀνὴρ δ' ἀτέλεστος ἔπειτο,
ὃν γε Φύσις παίζουσα θοῷ ἐνεπέτρισεν ἵππῳ.

117. ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ.

Εἰς Κυνέγειρον.

Οὔ σε, μάκαρ Κυνέγειρ', ἐτύμως Κυνέγειρον ἔγραψε
Φᾶσις, ἐπεὶ βριαραῖς ἄνθετο σὺν παλάμαις·
ἀλλὰ σοφός τις ἦην ὁ ζωγράφος, οὐδέ σε χειρῶν
νόσφισε, τὸν χειρῶν οὔνεκεν ἀθάνατον.

118. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μηδοφόνους μὲν χεῖρας ὑπὲρ γαμψοῖο κορύμβου
ναὸς ἀπορνυμένης ἐξέταμον κοπίδες,
ἀνίκα που, Κυνέγειρε, φυγὰς ποτε φορτὶς ἐκείνα,
ὥσπερ ἀπ' εὐναίας εἶχετο σᾶς παλάμας.
ἀλλὰ καὶ ὡς ἀπρὶξ δόρυ νηΐου ἀμφιδακοῦσαι,
ἄπνοον ὠμάρτευν τάρβος Ἀχαιμενίοις·
καὶ τὰς μέν τις ἀνὴρ ἕλε βάρβαρος· ἃ δέ γε χειρῶν
νίκα Μοψοπίοις μίμνε παρ' ἐναέταις.

Nr. 117. V. 1. *Κυνέγειρε τὸν ὡς.* Vulgo. V. 2. Fort. *σ' ἄνθετο.* V. 4. *τῶν χειρῶν.* Vulgo. Nr. 118. V. 4. *σαῖς παλάμαις.* Br.

119. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

εἰς στήλην Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος.

Λύσιππε, πλάστα Σικυώνιε, θαρσαλέη χείρ,
δαίῑε τεχνῖτα, πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὁρῇ,
ὃν κατ' Ἀλεξάνδρου μορφᾶς χέες· οὐκέτι μεμπτοὶ
Πέρσαι· συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν.

120. ΑΡΧΕΛΑΟΥ, οἱ δὲ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

εἰς τὸν αὐτόν.

Τόλμαν Ἀλεξάνδρου καὶ ὅλαν ἀπεμάξατο μορφὰν
Λύσιππος. τίν' ὀδὶ χαλκὸς ἔχει δύναμιν;
αὐδασοῦντι δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος ἐς Δία λεύσσων·
Γᾶν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι· Ζεῦ, σὺ δ' Ὄλυμπον ἔχε.

121. ΛΑΗΛΟΥ.

εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸν Ἀλέξανδρον τεκμαίρεο· ὧδε τὰ κείνου
ὄμματα καὶ ζωὸν θάρσος ὁ χαλκὸς ἔχει,
ὅς μόνος, ἣν ἐφορῶσιν ἀπ' αἰθέρος αἰὲν Διὸς αὐγαί,
πᾶσαν Πελλαίῳ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ.

Nr. 121. V. 1. Fort. τεκμαίρεαι.

122. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτον Ἀλέξανδρον, μεγαλήτορος υἱὰ Φιλίππου,
δέρκεαι ἀρτιλόχευτον, Ὀλυμπιὰς ὅν ποτε μήτηρ
καρταρόθυμον ἔτικτεν· ἀπ' ὠδίνων δέ μιν Ἄρης
ἔργα μόθων ἐδίδαξε, Τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάσσειν.

123. ΑΔΗΛΟΝ.

Μὰ τὸν βουθοίναν Ἡρακλέα, παῖδες ἀγρῶται,
οὐκέτι κερδαλέοις ἐμβατὰ ταῦτα λύκοις,
φῶρές τε στείχειν κλοπίην ὁδὸν ἀρνήσονται,
εἰ καὶ κωμήτας ἄκριτος ὕπνος ἔχοι.
ἦ γάρ μ' ἵδρυται Διονύσιος οὐκ ἄτερ εὐχῆς
χώρῳ τῷδ' ἀγαθὸν σύμμαχον Ἡρακλέα.

124. ΑΔΗΛΟΝ.

Μὴ τρέσσῃς, ὅτι τύξον, ὁδοιπόρε, καὶ νεοθηγεῖς
ἰοὺς γυμνώσας, πρόσθε ποδῶν ἐθέμην,
μηδ' ὅτι βαστάζω φόναλον χερί, μηδ' ὅτι δέρμα
ἀμφ' ὤμοις χαροποῦ τοῦτο λέοντος ἔχω·
πημαίνειν οὐ πάντας ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κακούργους·
καὶ σώζειν ἀγαθοὺς ἐξ ἀχέων δύναμαι.

Nr. 123. V. 1. ἀγρόται. Vulg. Fort. οὐ τὸν βουθ. c. Hermanno. V. 6. χαίρω. Vulgo.

125. ΑΔΗΛΟΝ.

Αἰεὶ Λαρτιάδῃ πόντος βαρύς· εἰκόνα χεῦμα
ἔκλυσε, καὶ δέλτων τὸν τύπον ἠφάνισεν.
τί πλέον; εἰν ἐπέεσσιν Ὁμηρείοις γὰρ ἐκείνου
εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράφεται σελίσιν.

126. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὸν Μινώταυρον.

Ὁ παῖς ὁ ταῦρος, ὁ κατὰ μηδὲν ἐντελής,
ὁ τῆς τεκούσης τοῦ πάθους κατήγορος,
ὁ μιξόθηρ ἄνθρωπος, ἡ διπλῆ φύσις,
ὁ ταυρόκρανος, ἡ πλάνη τῶν σωμάτων,
ὃς οὔτε βοῦς πέφυκεν, οὔτ' ἀνὴρ ὅλως.

127. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Λυκοῦργον.

Τίς τὸν Θρῄϊκα τόνδε μονοκρηπῖδα Λυκοῦργον
χάλκεον, Ἡδωνῶν ταγόν, ἀνεπλάσατο;
Βακχιακὸν παρὰ πρέμνον ἰδ' ὡς ἀγέρωχα μεμηνὼς
βριθὺν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτακεν χάλυβα.
μανύει μορφὰ τὸ πάλαι θράσος· ἃ δ' ἀγέρωχος
λύσσα καὶ ἐν χαλκῷ κεῖνο τὸ πικρὸν ἔχει.

Nr. 125. V. 3. Fort. εἰν ἐπέεσιν γὰρ Ὁμηρείοισιν ἐκείνου.

128. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἰφιγένειαν.

Μαίνεται Ἰφιγένεια· πάλιν δέ μιν εἶδος Ὀρέστου
ἐς γλυκερὴν ἀνάγει μνῆστιν ὁμαιμοσύνης·
τῆς δὲ χολωομένης καὶ ἀδελφεὸν εἰςοροώσης
οἶκτῳ καὶ μανίῃ βλέμμα συνεξάγεται.

[P] 129. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τεῦξαν λίθον· ἐκ δὲ λίθοιο
ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

130. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Δυστήνου Νιόβης ὁράας παναληθέα μορφήν,
ὡς ἔτι μυρομένης πότμον ἑῶν τεκέων.
εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν οὐκ ἔλλαχε, μὴ τόδε τέχνῃ
μέμφεο· θηλυτέρην εἴκασε λαϊνέην.

131. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ταντα̈λὶς ἅδε ποχ' ἅδε, δὶς ἑπτάπις τέκνα τεκοῦσα
γαστρὶ μιῇ, Φοίβῳ θῦμα καὶ Ἀρτέμιδι.

Nr. 131. V. 1. ἐντεῦ. Vulgo.

κούρα γὰρ προΰπεμψε κόραις φόνον, ἄρσεσι δ' ἄρσην·
διοσσοὶ γὰρ διοσσὰς ἔκτανον ἑβδομάδας.
ἃ δὲ τόσας ἀγέλας μάτηρ πάρος, ἃ πάρος εὔπαις,
οὐδ' ἐφ' ἑνὶ τλάμων λείπετο γηροκόμῳ·
μάτηρ δ' οὐχ ὑπὸ παισίν, ὅπερ θέμις, ἀλλ' ὑπὸ ματρὸς
παῖδες ἐς ἀλγεινοὺς πάντες ἄγοντο τάφους.
Τάνταλε, καὶ δὲ σὲ γλῶσσα διώλεσε, καὶ σέο κούρων·
χὰ μὲν ἐπετρώθη, σοὶ δ' ἔπι δεῖμα λίθος.

132. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Στᾶθι πέλας, δάκρυσον ἰδών, ξένε, μυρία πένθη
τᾶς ἀθυρογλώσσου Ταντα̃λίδος Νιόβας,
ἃς ἐπὶ γᾶς ἔστρωσε δυωδεκάπαιδα λοχείην
ἄρτι, τὰ μέν, Φοίβου τόξα, τὰ δ', Ἀρτέμιδος.
ἃ δὲ λίθῳ καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα,
πετροῦται· στενάχει δ' ὑψιπαγὴς Σίπυλος.
θνατοῖς ἐν γλώσσᾳ δολία νόσος, ἃς ἀχάλινος
ἀφροσύνα τίκτει πολλάκις δυστυχίαν.

133. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τίπτε, γύναι, πρὸς Ὄλυμπον ἀναιδέα χεῖρ' ἀνένεικας,
ἔνθεον ἐξ ἀθέου κρατὸς ἀφεῖσα κόμαν;

V. 3. κούραις. Vulgo. V. 4. διοσσοὶ δέ. Br. V. 6. λείπεται. Vulg. Nr. 132. V. 3. ἔτρωσε. Vulg. V. 7. ἃ ἀχάλ. Vulg. Nr. 133. V. 1. χεῖρα νένευκας. Vulg.

Λατοῦς παπταίνουσα πολὺν χόλον, ὦ πολύτεκνε,
νῦν στένε τὰν πικρὰν καὶ φιλάβουλον ἔριν.
ἃ μὲν γὰρ παίδων σπαίρει πέλας· ἃ δὲ λιπόπνους
κέκλιται· ἇ δὲ βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται.
καὶ μόχθων οὔπω τόδε σοι τέλος, ἀλλὰ καὶ ἄρσην
ἔστρωται τέκνων ἐσμὸς ἀποφθιμένων.
ὦ βαρύ· θαμβύσασα γενέθλιον, ἄπνους αὐτὰ
πέτρος ἔσῃ, Νιόβα, παῖδι τειρομένα.

131. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τανταλὶ παῖ, Νιόβα, κλύ' ἐμὰν φάτιν, ἄγγελον ἄτας·
δέξαι σῶν ἀχέων νικτροτάταν λαλιάν.
λῦε κόμας ἀνάθεσμον, ἰώ, βαρυπενθέσι Φοίβου
γεναμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.
οὔ σοι παῖδες ἔτ' εἰσίν· ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλο; τί λεύσσω;
αἴ, αἴ, πλημμυρεῖ παρθενικαῖσι φόνος.
ἃ μὲν γὰρ ματρὸς περὶ γούνασιν, ἃ δ' ἐνὶ κόλποις
κέκλιται, ἃ δ' ἐπὶ γᾶς, ἃ δ' ἐπιμαστίδιος·
ἄλλα δ' ἀντῶπὸν θαμβεῖ βέλος· ἃ δ' ἐπ' ὀϊστοῖς
πτώσσει· τὰς δ' ἔμπνουν ὄμμ' ἔτι φῶς ὁράᾳ.
ἃ δὲ λάλον στέρξασα πάλαι στόμα, νῦν ὑπὸ θάμβεν
μάτηρ σαρκοπαγὴς οἷα πέπηγε λίθος.

V. 10. Fort. παῖδες. vel παῖδι.

135. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν Ῥώμῃ.

Τέχνη Τιμομάχου στοργὴν καὶ ζῆλον ἔδειξε
Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἑλκομένων.
τῇ μὲν γὰρ συνέπευσεν ἐπὶ ξίφος, ἣ δ' ἀνανεύει,
σώζειν καὶ κτείνειν βουλομένη τέκεα.

136. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν ὁλοὰν Μήδειαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χείρ,
ζάλῳ καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομέναν,
μυρίον ἄρατο μόχθον, ἵν' ἤθεα δισσὰ χαράξῃ,
ὧν τὸ μὲν εἰς ὀργὰν νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον.
ἄμφω δ' ἐπλήρωσεν· ὅρα τύπον. ἐν γὰρ ἀπειλᾷ
δάκρυον, ἐν δ' ἐλέῳ θυμὸς ἀναστρέφεται.
Ἄρκεῖ δ' ἃ μέλλησις, ἔφα σοφός· αἷμα δὲ τέκνων
ἔπρεπε Μηδείῃ, νοὺ χερὶ Τιμομάχου.

137. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Τίς σου, Κολχὶς ἄθεσμε, συνέγραφεν εἰκόνι θυμόν;
τίς καὶ ἐν εἰδώλῳ βάρβαρον εἰργάσατο;
αἰεὶ γὰρ διψᾷς βρεφέων φόνον. ἦ τις Ἰήσων
δεύτερος, ἢ Γλαύκη τις πάλι σοὶ πρόφασις;

Nr. 137. V. 4. τίς. Vulgo.

ἔῤῥε καὶ ἐν κηρῷ παιδοκτόνε. σῶν γὰρ ἀμέτρων
ζήλων εἰς ἃ θέλεις καὶ γραφὶς αἰσθάνεται.

138. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴδε παιδολέτειραν ἐν εἰκόνι, δεῦρ' ἰδ' ἄγαλμα,
Κολχίδα, Τιμομάχου χειρὶ τυπωσαμένου·
φάσγανον ἐν παλάμᾳ, θυμὸς μέγας, ἄγριον ὄμμα,
παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις δάκρυ κατερχόμενον·
πάντα δ' ὁμοῦ συνέχευεν, ἀμικτότατ' εἰς ἓν ἀγείρας,
αἵματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμαν.

139. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Τιμόμαχος Μήδειαν ὅτ' ἔγραφεν, εἰκόνι μορφᾶς
ἀψύχου ψυχὰς θήκατο διχθαδίας.
ζᾶλον γὰρ λεχέων, τεκέων θ' ἅμα φίλτρα συνάψας,
δεῖξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομέναν.

140. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴδε, καὶ θάμβησον ὑπ' ὀφρύσι κείμενον οἶκτον,
καὶ θυμόν, βλεφάρων καὶ πυρόεσσαν ἴτυν,

V. 6. Fort. ζήλων λυσσώδης καί. Nr. 138. V. 5. ἅμικτά τε εἰς.

καὶ μητρὸς παλάμην ἀλόχοιό τε πικρὰ παθούσης
ὁρμῇ φευδομένῃ πρὸς φόνον ἑλκομένην.
ζωγράφος εὖ δ' ἔκρυψε φόνου τέλος, οὐκ ἐθελήσας
θάμβος ἀπαμβλῦναι πένθεϊ δερκομένων.

141. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Κολχίδα, τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα, τραυλὲ χελιδών,
πῶς ἔτλης τεκέων μαῖαν ἔχειν ἰδίων;
ἧς ἔτι κανθὸς ὕφαιμος ἐπαστράπτει φόνιον πῦρ,
καὶ πολιὸς γενύων ἀφρὸς ἀπὸ σταλάει·
ἀρτιβρεχὴς δὲ σίδηρος ἐφ' αἵματι. φεῦγε πανώλη
μητέρα, κἂν πηρῷ τεκνοφονοῦσαν ἔτι.

142. ΛΗΛΙΟΥ.

εἰς ἄγαλμα τῆς αὐτῆς.

Μαίνῃ καὶ λίθος οὖσα, καὶ ἐκ κραδίης σέο θυμὸς
ὄμματα κοιλήνας ἐς χόλον ἠὐτρέπισεν.
ἔμπης οὐδὲ βάσις σε καθέξεται, ἀλλ' ἄρα θυμῷ
πηδήσεις, τεκέων εἵνεκα μαινομένη.
ὤ, τίς ὁ τεχνίτης τόδε γ' ἔπλασεν, ἢ τίς ὁ γλύπτης,
ὃς λίθον εἰς μανίην ἤγαγεν ἐντεχνίῃ;

Nr. 141. V. 1. χελιδόν. Br. V. 3. Fort. ἀπαστράπτει. e. Schaef. V. 4. ἀποσταλάει. Br. Nr. 142. V. 2. Fort. ἐς φόνον. V. 4. Fort. λεχέων εἵνεκα. V. 5. τόδ' ἀνέπλασεν. Br.

113. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Μηδείης τύπος οὗτος· ἰὼ ὡς τὸ μὲν εἰς χόλον αἴρει
ὄμμα, τὸ δ' εἰς παίδων ἔκλασε συμπαθίην.

114. ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς Ἀταλάντην καὶ Ἱππομένην.

Ἔδνα γάμων ἔρριπτες, ἢ ἀμβολίην ταχυτῆτος,
τοῦτο γέρας ποίρῃ χρύσεον, Ἱππόμενες;
ἄμφω μῆλον ἄνυσσεν, ἐπεὶ καὶ παρθένον ὁρμῆς
εἶργεν, καὶ ζυγίης σύμβολον ἦν Παφίης.

115. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Ἀριάδνης.

Οὐ βροτὸς ὁ γλύπτας· οἵαν δέ σε Βάκχος ἐραστὰς
εἶδεν ὑπὲρ πέτρας ἕξεσε κεκλιμένην.

116. ΑΛΛΟ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαϊνέας μὴ ψαύετε τὰς Ἀριάδνας,
μὴ καὶ ἀναθρώσκῃ Θησέα διζομένη.

117. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

εἰς Ἀνδρομέδαν.

Αἰθιόπων ἃ βῶλος· ὁ δὲ πτερόεις τὰ πέδιλα,
Περσεύς· ἃ δὲ λίθῳ πρόσδετος, Ἀνδρομέδα·

ἁ προτομά, Γοργοῦς λιθοδερκέος· ἆθλον ἔρωτος,
κῆτος· Κασσιόπας, ἁ λάλος εὐτεκνία.
χἁ μὲν ἀπὸ σκοπέλοιο χαλᾷ * πόδας ἠθάδι νάρκᾳ
νωθρόν· ὁ δὲ μναστὴρ νυμφοκομεῖ τὸ γέρας.

148. ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς τὴν αὐτήν.

Κηφεὺς Ἀνδρομέδην, ἢ ζωγράφος ἄνθετο πέτραις;
καὶ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἡ κρίσις ἀμφίβολος.
κῆτος δὲ σπιλάδεσσιν ἐπὶ γναμπτῇσι χαράχθη,
ἢ ἀπὸ Νηρῇος γείτονος ἐξανέδυ;

149. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς εἰκόνα Ἑλένης.

Ἀργείης Ἑλένης ἐρόεις τύπος, ἣν ποτε βούτης
ἥρπασε, τὸν Ξένιον Ζῆνα παρωσάμενος.

150. ΠΟΛΛΙΑΝΟΥ.

Ἆδε Πολυκλείτοιο Πολυξένα, οὐδέ τις ἄλλα
χεὶρ ἔθιγεν τούτου δαιμονίου πίνακος.
Ἥρας ἔργον ἀδελφόν. ἰὼ ὡς πέπλοιο φαγέντος,
τὰν αἰδῶ γυμνὰν σώφρονι κρύπτε πέπλῳ.

Nr. 147. V. 5. πόδα σηπάδι. Br. Fort. ποδὸς ἴθματα v. νωθροῦ. Nr. 148. V. 3. γναμπτῆς ἐχαράχθη. Br. Nr. 150. V. 4. Fort. κρύπτε τόνῳ.

λίσσεται ἀ τλάμων ψυχᾶς ὕπερ· ἐν βλεφάροις δὲ
παρθενικᾶς ὁ Φρυγῶν κεῖται ὅλος πόλεμος.

151. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς εἰκόνα Λιδοῦς.

Ἀρχέτυπον Λιδοῦς ἐρικυδέος, ὦ ξένε, λεύσσεις,
εἰκόνα θεσπεσίῳ κάλλει λαμπομένην.
τοίη καὶ γενόμην, ἀλλ' οὐ νόον οἷον ἀκούεις,
αἰσχρὸν ἐπ' εὐφήμοις δόξαν ἐνεγκαμένη.
οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν ποτ' ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι
Τροίης περθομένης ἦλυθον ἐς Λιβύην·
ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ἰαρβαίων ὑμεναίων
πῆξα κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον.
Πιερίδες, τί μοι ἀγνὸν ἐφωπλίσσασθε Μάρωνα;
τοῖα καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης.

[Ρ] 152. ΓΑΤΡΑΔΑ.

ὡς παρὰ τοῦ Πανός.

α. Ἄχω φίλα μοι συγκαταίνεσόν τι. β. τί;
α. ἐρῶ κορίσκας· ἃ δέ μ' οὐ φιλεῖ. β. φιλεῖ.
α. πρᾶξαι δ' ὁ Καιρὸς καιρὸν οὐ φέρει. β. φέρει.
α. τὺ τοίνυν αὐτᾷ λέξον ὡς ἐρῶ. β. ἐρῶ.
α. καὶ πίστιν αὐτᾷ περμάτων τὺ δός. β. τὺ δός.
α. Ἄχώ, τί λοιπόν, ἢ πόθου τυχεῖν; β. τυχεῖν.

Nr. 151. V. 3. τοίη γάρ. Br.

153. ΣΑΤΥΡΟΥ.

εἰς ἄγαλμα Ἠχοῦς.

Ποιμενίαν ἄγλωσσος ἀν' ὀργάδα μέλπεται Ἀχὼ
ἀντίθρουν πτανοῖς ὑστερόφωνον ὄπα.

154. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, οἱ δὲ ΑΡΧΙΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀδομένην,
παντοίων στομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
παίγνιον. ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων ἄπιθι.

155. ΕΥΟΔΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἠχὼ μιμολόγον, φωνῆς τρύγα, ῥήματος οὐρήν.

156. ΑΛΛΟ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρκαδικὰ θεός εἰμι, παρὰ προθύροις δὲ Λυαίου
ναίω, φθεγγόμενον μῦθον ἀμειβομένα.
οὐκέτι γὰρ στυγέω, Βακχεῦ φίλε, τὸν θιασώταν
τὸν τεόν· ἔρχεο, Πάν· ξυνὰ λέγωμεν ἔπη.

Nr. 153. V. 1. ἄγλωσσον. Vulgo, Nr. 156. V. 3. Βάκχε φίλε. Br.

[Ϛ] 157. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἔνοπλον Ἀθηνᾶν.

Τίπτε Τριτογένεια καρύσσεαι ἄστεϊ μέσσῳ;
εἶξε Ποσειδάωνι· φείδεο Κεκροπίης.

158. ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Ὡς πρέπει, Ἄρτεμίς εἰμι· εἰ δ' Ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκεὺς
μανύει Ζηνός, κοὐχ ἑτέρου θύγατρα,
τεκμαίρου τὸ θράσος τᾶς παρθένου. ἦ ῥά κεν εἶπος·
πᾶσα χθὼν ὀλίγαν τᾶιδε συναγέσιον.

159. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης τῆς ἐν Κνίδῳ.

Τίς λίθον ἐψύχωσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσεῖδεν;
ἵμερον ἐν πέτρῃ τίς τόσον εἰργάσατο;
Πραξιτέλους χειρῶν ὅδε που πόνος, ἢ τάχ' Ὄλυμπος
χηρεύει, Παφίης ἐς Κνίδον ἐρχομένης.

160. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἰδματος ἐς Κνίδον ἦλθε,
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
φθέγξατο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;

Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἃ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος ἔξεσεν, οἵαν Ἄρης ἤθελε τὴν Παφίην.

161. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος· ἀλλ' οὕτως ἔστης, ὡς ποτε κρινομένη.

162. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἃ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα· φεῦ, φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;

163. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὴν Παφίην γυμνὴν οὐδεὶς ἶδεν. εἰ δέ τις εἶδεν, οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν στησάμενος Παφίην.

164. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα, Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

165. ΕΥΗΝΟΥ.

Παλλάς καὶ Κρονίδαο συνευνέτις εἶπον, ἰδοῦσαι τὴν Κνιδίην· ἀδίκως τὸν Φρύγα μεμφόμεθα.

Nr. 160. V. 6. ἔξεσ' οἵαν Ἄρης. Vulgo.

166. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πρόσθε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βούτας
δέρξατο τὰν κάλλευς πρῶτ' ἀπενεγκαμέναν.
Πραξιτέλης Κνιδίοις δὲ πανωπήεσσαν ἔθηκεν,
μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Πάριδος.

167. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Φάσεις, τὰν μὲν Κύπριν ἀνὰ κραναὰν Κνίδον ἀθρῶν,
ἄδε που ὡς φλέξει καὶ θεὸς εὖσα λίθον·
τὸν δ' ἐνὶ Θεσπιάδαις γλυκὺν Ἵμερον, οὐχ ὕτι πέτρον,
ἀλλ' ὅτι κἠν ψυχρῷ πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ.
τοίους Πραξιτέλης κάμε δαίμονας, ἄλλον ἐπ' ἄλλας
γᾶς, ἵνα μὴ δισσῷ πάντα θέροιτο πυρί.

168. ΑΛΛΟ.

Γυμνὴν εἶδε Πάρις με, καὶ Ἀγχίσης, καὶ Ἄδωνις·
τοὺς τρεῖς οἶδα μόνους. Πραξιτέλης δὲ πόθεν;

169. ΑΛΛΟ.

εἰς τὸ αὐτό, καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀθηνᾶν.

Ἀφρογενοῦς Παφίης ζάθεον περιδέρκεο κάλλος,
καὶ λέξεις· Αἰνῶ τὸν Φρύγα τῆς κρίσεως.
Ἀτθίδα δερκόμενος πάλι Παλλάδα, τοῦτο βοήσεις·
Ὡς βούτης ὁ Πάρις τήνδε παρετρόχασεν.

Nr. 167. V. 2. Fort. καὶ λίθος εἶσα.

170. ΕΡΜΟΔΩΡΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν Κνιδίαν Κυθέρειαν ἰδών, ξένε, τοῦτό μεν εἶπoις·
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε καὶ ἀθανάτων.
τὰν δ' ἐνὶ Κεκροπίδαις δορυθαρσέα Παλλάδα λεύσσων,
αὐδάσεις· ὄντως βουκόλος ἦν ὁ Πάρις.

171. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

εἰς Ἀφροδίτην ὡπλισμένην.

Ἄρευς ἔντεα ταῦτα τίνος χάριν, ὦ Κυθέρεια,
ἐνδέδυσαι, πενεὸν τοῦτο φέρουσα βάρος;
αὐτὸν Ἄρη γυμνὴ γὰρ ἀφώπλισας· εἰ δὲ λέλειπται
καὶ θεός, ἀνθρώποις ὅπλα μάτην ἐπάγεις.

172. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ.

εἰς τὴν αὐτήν.

Αὐτάν που τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλάς,
τᾶς ἐπ' Ἀλεξάνδρου λαθομένα κρίσιος.

173. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον Ἀφροδίτην.

Λιεὶ μὲν Κυθέρεια φέρειν δεδάηκε φαρέτρην,
τόξα τε, καὶ δολιχῆς ἔργον ἐκηβολίης.
αἰδομένη δ' ἄρα θεσμὰ μενεπτολέμοιο Λυκούργου
φίλτρα φέρει Σπάρτῃ τεύχεσιν ἐγχεμάχοις.

ὑμεῖς δ' ἐν θαλάμοισι, Λακωνίδες, ὅπλα Κυθήρης
ἀζόμεναι, παῖδας τίκτετε θαρσαλέους.

174. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς τὴν αὐτήν.

Παλλὰς τὰν Κυθέρειαν ἔνοπλον εἶπεν ἰδοῦσα·
Κύπρι, θέλεις οὕτως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
ἡ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν;
εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

175. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

εἰς τὴν αὐτήν.

Καὶ λίθος ὡς Παφίη θωρήξατο, ἢ τάχα μᾶλλον
εἶδε λίθον Παφίη, καὶ ὤμοσεν· ἤθελον εἶναι.

176. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ Κύπρις Σπάρτας οὐκ ἄστεσιν οἷά τ' ἐν ἄλλοις
ἵδρυται, μαλακὰς ἐσσαμένα στολίδας·
ἀλλὰ κατὰ κρατὸς μὲν ἔχει κόρυν ἀντὶ καλύπτρας,
ἀντὶ δὲ χρυσείων ἀκρεμόνων κάμακα.
οὐ γὰρ χρὴ τευχέων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτιν
Θρᾳκὸς Ἐνυαλίου, καὶ Λακεδαιμονίαν.

Nr. 173. V. 5. κυθείρης. edd. vett. N. 175. V. 2. Fort. ἢ λίθος. V. 2. Fort. καὶ ἐκώμασεν. e. Hermann.

177. ΦΙΛΙΠΠΙΟΥ.

Κύπρι φιλομμειδής, θαλαμηπόλε, τίς σε μελιχρὴν
δαίμονα τοῖς πολέμων ἐστεφάνωσεν ὅπλοις;
σοὶ παιὰν φίλος ἦν, καὶ ὁ χρυσοκάμης Τριέναιος,
καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἡδυμελεῖς χάριτες.
ἐς τί δὲ ταῦτ' ἐνέδυς ἀνδροπρεπόνα; μὴ θρασὺν Ἄρῃ
συλήσασ' αὐχεῖς, Κύπρις ὅσον θύραπαι;

178. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

εἰς τὴν αὐτὴν ἀπερχομένην ἀπὸ θαλάττης.

Τὰν ἀναδυομέναν ἀπὸ μητέρος ἄρτι θαλάσσας
Κύπριν, Ἀπελλείου μόχθον ὁρᾶ φοαφίδος,
ὡς χερὶ συμμάρψασα διάβροχον ὕδατι χαίτην
ἐνθλίβει νοτερῶν ἄφρὸν ἀπὸ πλοκάμων.
αὗται νῦν ἐρέουσιν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
οὐκέτι σοὶ μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

179. ΑΡΧΙΟΥ.

Αὐτὰν ἐκ πόντοιο τιθηνητῆρος Ἀπελλῆς
τὰν Κύπριν γυμνὰν εἶδε λοχευομέναν,
καὶ τοίαν ἐτύπωσε, διάβροχον ὕδατος ὠφρῷ
θλίβουσαν θαλερᾶς χερσὶν ἔτι πλοκάμους.

Nr. 177. V. 3. Fort. παιὰς φίλος.

180. ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Κύπρις ὅτε σταλάουσα κόμας ἁλιμυρέος ἀφροῦ
γυμνὴ πορφυρέου νύματος ἐξανέδυ,
οὕτω που κατὰ λευκὴ παρῄϊα χροϊὴν ἑλοῦσα
βόστρυχον, Αἰγαίην ἐξεπίεζεν ἅλα,
στέρνα μόνον φαίνουσα, τὰ καὶ θέμις· εἰ δὲ τοιήδε
εἴνη, συγχείσθω θυμὸς Ἐνυαλίου.

181. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

εἰς τὴν Ἀπελλοῦ Ἀφροδίτην ἀναδυομένην.

Ἄρτι θαλασσαίης Παφίη προΰκυψε λαχείης,
μαῖαν Ἀπελλείην εὐραμένη πελάμην,
ἀλλὰ τάχος γραφίδων ἀποχάζεο, μή σε θαλάσσῃ
ἀφρὸς ἀποστάζων θλιβομένων πλοκάμων.
εἰ τοίη ποτὲ Κύπρις ἐγυμνώθη διὰ μήλου,
τὴν Τροίην ἀδίκως Παλλὰς ἐληΐσατο.

182. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

εἰς τὴν αὐτήν.

Τὰν ἐκφυγοῦσαν μητρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
ἀφρῷ τε μορμύρουσαν εὐλαχῇ Κύπρου
ἰδὼν Ἀπελλῆς, κάλλος ἱμερώτατον,
οὐ γραπτόν, ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο.

Nr. 182. V. 3. εἰδὼς. Vulgo. Forte ἴδ' ὡς.

εὖ μὲν γὰρ ἄκραις χερσὶν ἐνθλίβει κόμαν,
εὖ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,
καὶ μαζός, ἀκμῆς ἄγγελος, κυδωνιᾷ.
αὐτὰ δ' Ἀθάνα καὶ Διὸς συνευνέτις
φάσουσιν, ὦ Ζεῦ, λειπόμεσθα τῇ κρίσει.

183. ΔΗΛΑΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Διονύσου πλησίον Ἀθηνᾶς ἑστὼς.

α. Εἰπέ, τί σοὶ ξυνὸν καὶ Παλλάδι; τῇ γὰρ ἄκοντες
καὶ πόλεμοι πάρα· σοὶ δ' εὔαδον εἰλαπίναι.
β. μὴ προπετῶς, ὦ ξεῖνε, θεῶν πέρι τοῖα μετάλλα·
ἴσθι δ' ὅσοις ἴκελος δαίμονι τῇδε πέλω.
καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλεον κλέος· οἶδεν ἅπας μοι
ἠιόνου δμηθεὶς Ἰνδὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ.
καὶ μερόπων δὲ φυὴν ἐγεφήρωμεν, ἡ μέν, ἐλαίῃ,
αὐτὰρ ἐγὼ γλυκεροῖς βότρυσιν ἡμερίδος.
καὶ μὴν οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδῖνας ὑπέτλη·
λῦσα δ' ἐγὼ μηρὸν πάτρῳον, ἡ δέ, κούρη.

184. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.

Αὐσονίῳ Πείσωνι συνασπιστὴς Διόνυσος
ἵδρυμαι μεγάρων φρουρὸς ἐπ' εὐτυχίῃ.
ἄξιον, ὦ Διόνυσ', ἐσέβης δόμον. ἔπρεπεν ἄμφω
καὶ μέγαρον Βάκχῳ, καὶ Βρόμιος μεγάρῳ.

Nr. 183. V. 6. ἠῷος. Vulgo. Nr. 184. Ἀντ. Σιδωνίου. Vulgo.

185. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Διονύσου καὶ Ἡρακλέους.

Ἀμφότεροι Θήβηθε, καὶ ἀμφότεροι πολεμισταί,
καὶ Ζηνός· θύρσῳ δεινός, ὁ δὲ ῥοπάλῳ.
ἀμφοῖν δὲ στῆλαι συντέρμονες, εἴκελα δ' ὅπλα,
νεβρίς, λειοντῆ· κύμβαλα δέ, πλαταγή.
Ἥρη δ' ἀμφοτέροις χαλεπὴ θεός. οἱ δ' ἀπὸ γαίης
ἦλθον ἐς ἀθανάτους, ἐκ πυρὸς ἀμφότεροι.

186. ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

εἰς ἄγαλμα Ἑρμοῦ.

Ἑρμῆς ὠκὺς ἐγὼ κικλήσκομαι, ἀλλὰ παλαίστρῃ
μὴ κολοβὸν χειρῶν ἵστατε, μηδ' ἄποδα·
ἢ πῶς ὠκὺς ἐγώ; πῶς δ' ὄρθια χειρονομήσω,
ἐς βάσιν ἀμφοτέρων ὀρφανὸς ἱστάμενος;

187. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἑρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπηύχετο, καὶ ξύλον ἦεν.
εἶτά μιν ἀείρας χαμάδις βάλε· τοῦ δ' ἄπο χρυσὸς
ἐῤῥύη καταγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

Nr. 185. V. 4. πέπλος. Vulgo.

188. *NIKIOT.*

Εἰνοσίφυλλον ὄρος Κυλλήνιον αἰπὺ λελογχώς,
τῇδ' ἔστηκ' ἐρατοῦ γυμνασίου μεδέων,
Ἑρμῆς· ᾧ ἔπι παῖδες ἀμάρατον ἠδ' ὑάκινθον
πολλάκι, καὶ θαλεροὺς θῆκαν ἴων στεφάνους.

189. *TOT AYTOT.*

Φροῦρὸς ἐπὶ σμήνεσσι, Περιστράτου εἵνεκα, μίμνω
ἐνθάδε, Μαιναλίαν κλιτὺν ἀποπρολιπών,
κλῶπα μελισσάων δεδοκημένος. ἀλλ' ἀλέασθε
χεῖρα, καὶ ἀγροτέρου κοῦφον ὄρεγμα ποδός.

190. *ΛΕΩΝΙΔΟΤ.*

Τῶν αἰγῶν ὁ νομεὺς Μόριχος τὸν ἐπίσκοπον Ἑρμᾶν
ἕστασ' αἰπολίων εὐδόκιμον φύλακα.
ἀλλά μοι αἴ τ' ἀν' ὄρη χλωρᾶς κεκορεσμέναι ὕλας,
τοῦ δ' ἁρπακτῆρος μή τι μέλεσθε λύκου.

191. *NIKAINETOT.*

Αὐτόθεν ὀστρακινόν με καὶ ἐν ποσὶ γῆϊνον Ἑρμῆν
ἔπλασεν ἀψῖδος κύκλος ἑλισσόμενος,
πηλὸς ἐφυράθην· οὐ ψεύσομαι, ἀλλ' ἐφίλησα,
ὦ ξεῖν', ὀστρακέων δύσμορον ἐργασίην.

Nr. 188. V. 3. *ἀμάρακον.* corr. Schneider. Nr. 190. V. 3. Fort. *μόλοις' ἀν'.* Nr. 191. V. 4. *ὦ ξένε.*

192. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ὦ λῷστε, μὴ νόμιζε τῶν πολλῶν ἕνα
Ἑρμᾶν θεωρεῖν. εἰμὶ γὰρ τέχνα Σκόπα.

193. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

α. Κράμβης ἄψωμαι, Κυλλήνιε; β. μή, παροδῖτα.
α. τίς φθόνος ἐκ λαχάνων; β. οὐ φθόνος, ἀλλὰ νόμος,
ἀλλοτρίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρας. α. ὦ παραδόξου,
μὴ κλέπτειν Ἑρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον.

194. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Ἔρωτος.

Χάλκειόν τις Ἔρωτα μετήγαγεν ἐκ πυρὸς εἰς πῦρ,
τήγανον ἁρμόζων τῇ κολάσει κόλασιν.

195. ΣΑΤΥΡΟΥ.

εἰς ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ δεδεμένου.

Τὸν πτερόεντα τίς ὧδε, τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ
ὤχμασεν; αἰθομένης ἥψατο τίς φαρέτρης,
καὶ τὰς ὠκυβόλους περιηγέας ἐσφήκωσε
χεῖρας, ὑπὸ στιβαρῷ κίονι δησάμενος;
ψυχρὰ τάδ' ἀνθρώποις παραμύθια. μή ποτ' ἐκείνου
οὗτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδησε φρένα;

196. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Τίς σὲ τὸν οὐχ ὁσίως ἠγρευμένον ὧδε πεδήσας
θήκατο; τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χέρας,
καὶ πιναρὰν ὄψιν τεκτήνατο; ποῦ θοὰ τόξα,
νήπιε, ποῦ πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
ἦ ῥα μάτην ἐπόνησε λιθοξόος, ὃς σέ, τὸν οἴστρῳ
κυμήναντα θεούς, τῇδ' ἐνέδησε πάγῃ.

197. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τίς δισσὰς παλάμας πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
ἅμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἷλε δόλῳ;
νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ κατὰ γλυκεροῖο προσώπου
βάλλε· σὺ γὰρ τέρπῃ δάκρυσιν ἠϊθέων.

198. ΜΑΙΚΙΟΥ.

Κλαῖε δυςεκφύκτως σφιγχθεὶς χέρας, ἄκριτε δαῖμον,
κλαῖε μάλα, στάζων ψυχοτακῆ δάκρυα,
σωφροσύνας ὑβριστά, φρενοκλόπε, λῃστὰ λογισμοῦ,
πτανὸν ψυχᾶς πῦρ, τραῦμ' ἀόρατον, Ἔρως.
θνατοῖς μὲν λύσις ἐστὶ γόων ὁ σός, ἄκριτε, δεσμός·
ᾧ σφιγχθεὶς κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις.
ὃν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεγες ἐν φρεσὶ πυρσόν,
ἄθρει νῦν ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων.

199. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Καὶ κλαῖε, καὶ στέναζε, συσφίγγων χεροῖν
τένοντας, ὦ 'πίβουλε· τοῖά τοι πρέπει.

οὐκ ἔσθ' ὁ λύσων· μὴ 'λεεῖν' ὑπόβλεπε.
αὐτὸς γὰρ ἄλλων ἐκ μὲν ὀμμάτων δάκρυ
ἔθλιψας, ἐν δὲ πικρὰ καρδίᾳ βέλη
πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἔσταξας πόθων,
Ἔρως· τὰ θνητῶν δ' ἐστί σοι γέλως ἄχη.
πέπονθας οἷ' ἔρεξας. ἐσθλὸν ἡ δίκη.

200. ΜΟΣΧΟΥ.

εἰς Ἔρωτα ἀροτριῶντα.

Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἵλετο ῥάβδον
οὗλος Ἔρως, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην·
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
ἔσπειρεν Διὸς αὔλακα πυροφόρον.
εἶπέ δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διΐ· πλῆσον ἀρούρας,
μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.

201. ΜΑΡΙΑΝΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς Ἔρωτα ἐστεφανωμένον.

α. Ποῦ σοι τόξον ἐκεῖνο παλίντονον, οἵ τ' ἀπὸ σείο
πηγνύμενοι μεσάτην ἐς κραδίην δόνακες;
ποῦ πτερά; ποῦ λαμπὰς πολυώδυνος; ἐς τί δὲ τρισσὰ
στέμματα χερσὶν ἔχεις, κρατὶ δ' ἐπ' ἄλλο φέρεις;
β. Οὐκ ἀπὸ πανδήμου, ξένε, Κύπριδος, οὐκ ἀπὸ γαίης
εἰμί, καὶ ὑλαίης ἔκγονος εὐφροσύνης.

Nr. 199. V. 5. καρδίαις. Br. Nr. 200. V. 5. βρίξον. Br.

ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐς καθαρὴν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω
εὐμαθίης, ψυχὴν δ᾽ οὐρανὸν εἰσανάγω.
ἐκ δ᾽ ἀρετῶν στεφάνους πισύρων πλέκω· ὧν ἀφ᾽ ἑκάστης
τούσδε φέρων, πρώτῳ τῷ σοφίης στέφομαι.

202. ΑΔΗΛΟΝ.

Μή μὲ τὸν ἐκ Λιβάνοιο λέγε, ξένε, τὸν φιλοκώμων
τερπόμενον νυχίοις ἠϊθέων οὐάροις.
βαιὸς ἐγὼ νύμφης ἀπὸ γείτονος ἀγροιώτης,
μοῦνον ἐποτρύνων ἔργα φυτασκαφίης.
ἔνθεν ἀπ᾽ εὐκάρπου με φίλης ἔστεψαν ἀλωῆς
τέσσαρες Ὡράων ἐκ πισύρων στέφανοι.

203. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

εἰς τὸν Πραξιτέλους Ἔρωτα.

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑφ᾽ ἡμετέροισι πεδίλοις,
χερσί με λῃϊδίαις ἔπλασε Πραξιτέλης.
αὐτὸν γὰρ τὸν Ἔρωτα τὸν ἔνδοθι κευθόμενόν με
χαλκώσας, Φρύνῃ δῶκε γέρας φιλίης.
ἡ δέ μιν αὖθις Ἔρωτι προσήγαγε· καὶ γὰρ ἐρῶντας
δῶρον Ἔρωτι φέρειν αὐτὸν Ἔρωτα θέμις.

204. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἔρωτα
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης.

Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ τίκτω,
οὐκέτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

205. ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ.

Ἀντί μ' ἔρωτος Ἔρωτα, βροτῷ θεὸν ὤπασε Φρύνῃ
Πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν εὑρόμενος.
ἡ δ' οὐκ ἠρνήθη τὸν τέκτονα· δεῖσε γάρ οἱ φρήν,
μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα τόξα λάβῃ.
ταρβεῖ δ' οὐκέτι που τὸν Κύπριδος, ἀλλὰ τὸν ἐκ σοῦ,
Πραξίτελες, τέχνην μητέρ' ἐπισταμένη.

206. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Θεσπιέες τὸν Ἔρωτα μόνον θεὸν ἐκ Κυθερείης
ἅζοντ', οὐχ ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,
ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεόν, ὃν περὶ Φρύνῃ
δερκόμενος, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

207. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γυμνὸς Ἔρως, διὰ τοῦτο γελᾷ καὶ μείλιχός ἐστιν·
οὐ γὰρ ἔχει τόξον, καὶ πυρόεντα βέλη.
οὐδὲ μάτην παλάμαις κατέχει δελφῖνα καὶ ἄνθος·
τῇ μὲν γὰρ γαῖαν, τῇ δὲ θάλασσαν ἔχει.

208. ΓΑΒΡΙΗΛΙΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥ.

εἰς Ἔρωτα καθεύδοντα ἐν πιπεροπάστῳ.

Οὐδὲ κατακνώσσων, οὐδ' ἄπνοος, οὐδ' ἐνὶ δαιτὶ
νόσφι πυρισπάρτου δήγματός ἐστιν Ἔρως.

209. ΛΑΗΛΟΝ.

Οὗτος ὁ τὸν θαλὸν φυσῶν, ἵνα λύχνον ἀνάψῃς,
δεῦρ' ἀπ' ἐμᾶς ψυχᾶς ἄψον· ὅλος φλέγομαι.

210. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

εἰς Ἔρωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον.

Ἄλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθήρης.
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ
εὗδεν μειδιόων· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
κηροχυτοῦσ' ἐντός, λαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

211. ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

εἰς Ἔρωτα κοιμώμενον.

Εὕδεις ἀγρύπνους ἐπάγων θνητοῖσι μερίμνας,
εὕδεις ἀτηρής, ἃ τέκος Ἀφρογενοῦς,
οὐ πεύκην πυρόεσσαν ἐπηρμένος, οὐδ' ἀφύλακτον
ἐκ κέρως ψάλλων ἀντιτόνοιο βέλος.
ἄλλοι θαρσείτωσαν· ἐγὼ δ', ἀγέρωχε, δέδοικα,
μή μοι καὶ πνώσσων πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς.

Nr. 210. V. 7. λαγαροῖς. Vulgo.

212. ΑΛΦΕΙΟΥ.

Ἁρπάσομαι πυρόεσσαν, Ἔρως, χερὸς ἐκ σέο πεύκην,
συλήσω δ' ὤμων ἀμφικρεμῆ φαρέτρην,
εἰ γ' ἐτύμως εὔδεις, πυρὸς ἔγγονε, καὶ σέο φῶτες
πρὸς βαιὸν τόξων εὐνομίην ἄγομεν.
ἀλλὰ καὶ ὥς σε δέδοικα, δολοπλόκε, μή τινα πεύθῃς
εἰς ἐμέ, κἠν ὕπνῳ πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς.

213. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ, οἱ δὲ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Εἰ καί σοι πτέρυγες ταχιναὶ περὶ νῶτα τέτανται,
καὶ σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῖς ἀκίδες,
φεύξομ' Ἔρως ὑπὸ γᾶν σε· τί γὰρ πλέον; οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
σὰν ἔφυγεν ῥώμαν πανδαμάτωρ Ἀΐδας.

214. ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

εἰς ἀγάλματα Ἐρώτων.

Σκυλοχαρεῖς ἴδ' Ἔρωτας, ἴδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοις
ὅπλα φέρουσι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμενοι,
τύμπανα καὶ θύρσον Βρομίου, Ζηνὸς δὲ κεραυνόν,
ἀσπίδ' Ἐνυαλίου καὶ κόρυν ἠὐκομον,
Φοίβου δ' εὔτοξον φαρέτρην, Ἁλίου δὲ τρίαιναν,
καὶ σθεναρῶν χειρῶν Ἡρακλέους ῥόπαλον.

Nr. 213. V. 3. σὲ δὲ πλέον. Br. Nr. 214. V. 2. ἀγαλλόμενοι. Vulgo.

τί πλέον ἀνθρώποισιν, Ἔρως ὅτε καὶ πόλον εἶλε,
τεύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐληΐσατο;

215. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Συλήσαντες Ὄλυμπον ἰδ' ὡς ὅπλοισιν Ἔρωτες
κοσμοῦντ', ἀθανάτων σκῦλα φρυασσόμενοι.
Φοίβου τόξα φέρουσι, Διὸς δὲ κεραυνόν, Ἄρηος
ὅπλον καὶ κυνέην, Ἡρακλέους ῥόπαλον,
εἰναλίου τε θεοῦ τριβελὲς δόρυ, θύρσα τε Βάκχου,
πτηνὰ πέδιλ' Ἑρμοῦ, λαμπάδας Ἀρτέμιδος.
οὐκ ἄχθος θνητοῖς εἶκειν βελέεσσιν Ἐρώτων,
δαίμονες οἷς ὅπλων κόσμον ἔδωκαν ἔχειν.

216. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

εἰς ἄγαλμα Ἥρας.

Ἀργεῖος Πολύκλειτος, ὁ καὶ μόνος ὄμμασιν Ἥρην
ἀθρήσας, καὶ ὅσην εἶδε τυπωσάμενος,
θνητοῖς κάλλος ἔδειξεν, ὅσον θέμις· αἱ δ' ὑπὸ κόλποις
ἄγνωστοι μορφαὶ Ζηνὶ φυλασσόμεθα.

217. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Καλλιόπης.

Καλλιόπη μὲν ἐγώ· Κύρῳ δ' ἐμὸν ὦπασα μαζόν,
ὃς τρέφε θεῖον Ὅμηρον, ὅθεν πίε νήδυμος Ὀρφεύς.

Nr. 215. V. 6. λαμπάδα. Vulgo.

218. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΒΟΥΚΑΛΛΟΥ.

εἰς εἰκόνα τῆς αὐτῆς.

Ἤθελε Μελπομένην ὁ ζωγράφος εἰκόνι γράψαι,
ἀλλ' ἀπολειπομένης, ἔγραφε Καλλιόπην.

219. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς εἰκόνα Πολυμνίας.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἥδε Πολύμνια, καὶ σὺ δέ, Μούσης.
ἓν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέραις οὔνομα, καὶ τύπος εἷς.

220. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

εἰς εἰκόνα Μουσῶν.

Τρίζυγες αἱ Μοῦσαι τᾷδ' ἕσταμεν· ἃ μία λωτοὺς,
ἃ δὲ φέρει παλάμαις βάρβιτον, ἃ δὲ χέλυν.
ἃ μὲν Ἀριστοπλῆγος ἔχει χέλυν, ἃ δ' Ἀγελαΐδα
βάρβιτον, ἃ Καναχᾶ δ' ὑμνοπόλους δόσαμες.
ἀλλ' ἃ μὲν πράντειρα τόνου πέλει· ἃ δὲ μελῳδὸς
χρώματος· ἃ δὲ σοφῆς εὑρέτις ἁρμονίας.

221. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

εἰς τὴν Ἀθηναίων Νέμεσιν.

Χιονέην με λίθον παλαιευξόος ἐκ περιωκῆς
λαοτύπος τμήξας πικροτόμοις ἀξίσι

Nr. 220. V. 5. πέλει. Br. Nr. 221. V. 1. ξοσθεν. corr. Scaliger.

Μῆδος ἐποντοπόρευσεν, ὅπως ἀνδρείκελα τεύξῃ,
τῆς κατ' Ἀθηναίων σύμβολα καμμονίης.
ὡς δὲ δαϊζομένοις Μαραθὼν ἀντέκτυπε Πέρσαις,
καὶ νέες ὑγροπόρουν χεύμασιν αἱμαλέοις,
ἔξεσαν Ἀδρήστειαν ἀριστώδινες Ἀθῆναι,
δαίμον' ὑπερφιάλοις ἀντίπαλον μερόπων.
ἀντιταλαντεύω τὰς ἐλπίδας· εἰμὶ δὲ καὶ νῦν
Νίκη Ἐρεχθείδαις, Ἀσσυρίοις Νέμεσις.

222. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

εἰς τὸ αὐτό.

Μήδοις ἁλισθεῖσα τροπαιοφόρος λίθος εἶναι,
ἠλλάχθην μορφὴν καίριον εἰς Νέμεσιν,
ἔνδικος ἱδρυνθεῖσα θεὰ Ῥαμνοῦντος ἐπ' ὄχθας,
νίκης καὶ σοφίης Ἀτθίδι μαρτύριον.

223. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς στήλην Νεμέσεως.

Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ πήχεϊ, τῷ τε χαλινῷ,
μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

224. ΑΛΛΟ.

Ἡ Νέμεσις πῆχυν κατέχω· τίνος οὕνεκα; λέξεις.
πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

225. ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς ἄγαλμα Πανός.

Ἦν τάχα συρίζοντος ἐναργέα Πανὸς ἀκούειν.
πνεῦμα γὰρ ὁ πλάστης ἐγκατέμιξε τύπῳ.
ἀλλ' ὀρόων φείγουσαν ἀμήχανος ἄστατον Ἠχώ,
πηκτίδος ἠρνήθη φθόγγον ἀνωφελέα.

226. ΛΑΚΑΙΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἔμπνει Πὰν λαροῖσιν ὀρειβάτα χείλεσι μοῦσαν,
ἔμπνει, ποιμενίῳ τερπόμενος δόναξι,
εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος, ἐκ δὲ συνῳδοῦ
πλάζε κατευθύνων ῥήματος ἁρμονίην·
ἀμφὶ δὲ σοί, ῥυθμοῖο κατὰ κρότον, ἔνθεον ἴχνος
ῥησσέσθω Νύμφαις ταῖσδε μεθυδρομάσιν.

227. ΑΔΗΛΟΝ.

Τᾷδε κατὰ χλοεροῖο ῥιφεὶς λειμῶνος, ὀδῖτα,
ἄμπαυσον μογεροῦ μαλθακὰ γυῖα μόθου,
ἧχί σε καὶ Ζεφύροιο τινασσομένη πίτυς αὔραις
θέλξει, τεττίγων εἰσαΐοντα μέλος,
χὠ ποιμὴν ἐν ὄρεσσι μεσαμβρινὸν ἀγχόθι πηγᾶς
συρίσδων, λασίας θάμνῳ ὕπο πλατάνου

Nr. 227. V. 2. κεμάτου. ed. pr. μόθου. Vulgo. πόνοι. Br. Fort. πόκου. V. 5. ποιμών. Br.

καύματ' ὀπωρινοῖο φυγὼν κυνός· ἅλμα δ' ἀμείψεις
αὔριον. εὖ τόδε σοι Πανὶ λέγοντι πιθοῦ.

228. ΑΝΥΤΗΣ.

Ξεῖν', ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον·
ἁδύ τοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις.
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὁδίταις
ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

229. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐξ αὐτοῦ Διός ἐστιν ὁ φίλτατος ἔκχυτος οὗτος·
μαρτυρίην δὲ φέρει τὴν ἐπάνω νεφέλην.
Ἑρμείαν γὰρ ἄνακτα τέκεν νεφεληγερέτα Ζεύς·
αὐτὰρ ὅγ' Ἑρμείας Πᾶνα τὸν αἰγελάτην.

230. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Μὴ σύ γ' ἐπ' οἰονόμοιο περιπλέον ἰλύος ὧδε
τοῦτο χαραδραίης θερμόν, ὁδῖτα, πίῃς·
ἀλλὰ μολὼν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλήβοτον ἄκραν,
κεῖσέ γε πὰρ κείνᾳ ποιμενίᾳ πίτυϊ,
εὑρήσεις κελαρύζον ἐϋκρήνου διὰ πέτρης
νᾶμα, Βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος.

Nr. 228. V. 1. Fort. πτιλίαν.

231. ΑΝΥΤΗΣ.

α. Τίπτε κατ' οἰόβατον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον ὕλαν
ἤμενος, ἀδυβόᾳ τῷδε κρίκεις δόνακι;
β. ὄφρα μοι ἐρσήεντα κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
πόρτιες ἠϋκόμων δρεπτόμεναι σταχύων.

232. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων, στήσατο Μιλτιάδης.

233. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Ἅλοβᾶτας, φιλόδενδρος, ὀρεσσαύλου πόσις Ἄχοῦς,
πάνσκοπος, εὐκεράου μαλοφύλαξ ἀγέλας,
Πὰν ὁ δασυκνάμων, ὁ πολύσπορος, ὃς μετανάστας
ἔδραμον αἰχματᾶν ἐς δαΐν Ἀσσυρίων,
Μιλτιάδου στήσαντος ἀμάσπιδα περσοδιώκτην,
ἴσταμαι, ἀπλήτου ξείνια συμμαχίης.
ἄλλοις ἀκροπάλης· ὁ μηδοφόνας δὲ δέδαστας
ξυνὸς ἐμὶν Μαραθὼν καὶ μαραθωνομάχαις.

234. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Τρισσοὺς ἀθανάτους χωρεῖ λίθος. ἃ κεφαλὰ γὰρ
μανύει τρανῶς Πᾶνα τὸν αἰγίπεφων.

στέρνα δὲ καὶ νηδύς, Ἡρακλέα· λοιπὰ δὲ μηρῶν
καὶ κνήμης Ἑρμῆς ὁ πτεροπόρους ἔλαχεν.
θύειν ἀρνήσῃ, ξένε, μηκέτι. τοῦ γὰρ ἑνός σοι
θύματος οἱ τρισσοὶ δαίμονες ἁπτόμεθα.

235. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ.

Ἀγροτέρων θεός εἰμι. τί μοι χρυσείοις δεπάεσσι
σπένδετε; ποῦ δ' Ἰταλοῦ χεῖτε μέθυ Βρομίου,
καὶ γυροὺς ταύρων πέτρῃ προσδεῖτε τένοντας;
φείσασθ'· οὐ τούτοις θύμασι τερπόμεθα.
Πὰν ὁ παρωρείτης, αὐτόξυλος, ἀρνεοθοίνης
εἰμί, καὶ ἐγχθονίου γλευκοποτὴς ὠλίκος.

236. ΛΕΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ ΠΕΡΙΤΟΥ.

Αὐτοῦ ἐφ' αἱμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον
ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα.
ἀλλ' ὡς ἐντέταμαι, φώρ, ἔμβλεπε. τοῦτο δ', ἑρωτᾷς,
τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

237. ΤΥΜΝΕΩ.

εἰς ἄγαλμα Πριήπου.

Πάντα πριηπίζω, κἂν ᾖ Κρόνος· οὐ διακρίνω
οὐδένα φῶρ' οὕτω ταῖσδε παρὰ πρασιαῖς.
ἔπρεπε μὴ λαχάνων ἕνεκεν τάδε καὶ κολοκυντῶν,
φήσει τις, με λέγειν. ἔπρεπεν· ἀλλὰ λέγω.

Nr. 235. V. 2. P. τοῦ δ' Ἰταλοῦ.

238. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε, νόμου χάριν, ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα·
καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
οὐδὲν ἔχει κλέψαι πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

239. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἄνθετ' Ἀναξαγόρης με, τὸν οὐκ ἐπὶ ποσσὶ Πρίηπον,
ἐν χθονὶ δ' ἀμφοτέρῳ γούνατι κεκλιμένον.
τεῦξε δὲ Φυλόμαχος. Χαρίτων δέ μοι ἀγχόθι καλὴν
ἀθρήσας, δίζευ μηκέτι πῶς ἔπεσον.

240. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

α· Ὡραίας γ' ἐσορῶ τὰς ἰσχάδας· εἴ γε λαβεῖν μοι
συγχωρεῖς ὀλίγας. β· θίγγανε μηδεμιᾶς.
α· ὀργίλος ὡς ὁ Πρίηπος. β· ἐρεῖς· ἔτι καὶ κενὸς ἥξεις.
α· ναὶ λίτομαι, δός μοι. β· καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.
α· χρῄζεις γάρ, λέγε μοι, παρ' ἐμοῦ τινός; β· ἔστι νόμος που,
δός, λάβε. α· καὶ θεὸς ὢν ἀργυρίου σὺ γλίχῃ;
β· ἄλλο τι χρῆμα φιλῶ. α· ποῖον τόδε; β· τἀμὰ κατέσθων
σῦκα, δὸς εὐθύμως ἰσχάδα τὴν ὀπίσω.

Nr. 239. V. 3. Fort. ἄγχι καλιήν. Nr. 240. V. 3. Fort. ἐρῶ δέ τι, κοὐ κέν' ὀρέξῃ.

241. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ὥριμος. βοῖδα καὶ αὐτός, ὁδοιπόρε. μηκέτ' ἐπαίνει
ἰσχάδα, μηδ' ἐσόρα τὸν πέλας ἀκρέμονα·
καὶ λίην ὁ Πρίηπος ἐφίσταμαι ὀξὺ δεδορκώς,
καὶ φυλακὴν σύκων ἣν ἐπέοικεν ἔχων.
ἦν δὲ μόνον σὺ θίγῃς τῆς ἰσχάδος, ἰσχάδα δώσεις·
ὡς ἰσότης πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

242. ΕΡΥΚΙΟΥ.

Ὡς βαρὺ τοῦτο, Πρίηπε, καὶ εὖ τετυλωμένον ὅπλον
πᾶν ἀπὸ βουβώνων ἀθρόον ἐκκέχυκας·
εἰς γάμον οὐκ ἀνέτοιμον· ἔχει δέ σε δίψα γυναικῶν,
ὦ γαθέ, καὶ σπαργᾷς θυμὸν ἁπάντα πόρος.
ἀλλὰ καταπρήϋνε τὸν ἐξῳδηκότα φαλλὸν
τόνδε, καὶ ἀνθηρῇ κρύψον ὑπὸ χλαμύδι·
οὐ γὰρ ἐρημαῖον ναίεις ὄρος, ἀλλὰ παρ' Ἕλλης
ἠόνα, τὴν ἱερὴν Λάμψακον ἀμφιπολεῖς.

243. ΑΝΤΙΣΤΙΟΥ.

Ἀγροφύλαξ ἔστηκα πολυκτεάνοις ἐν ἀρούραις,
Φρίκωνος καλύβην καὶ φυτὰ φυόμενος,
τοῦτο λέγων πρὸς ἕκαστον· ἐπὴν γελάσῃς, ἐσιδών με,
τοῦ σκεύους, χώρει τὴν κατὰ σαυτὸν ὁδόν.

Nr. 242. V. 4. Fort. ῥυθμὸν ἅπαντα παρεὶς. Nr. 243. V. 5. παρ' ἕκαστον. Vulg.

ἢν δὲ παρεκβαίης ἐς ἃ μὴ θέμις, οὔτι σ' ὀνήσει
ἡ λάχνη· τρυπᾷν πάντας ἐπιστάμεθα.

244. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς εἰκόνα σατύρου πρὸς τῇ ἀκοῇ τὸν αὐλὸν ἔχοντος καὶ ὥςπερ ἀκροωμένου.

Αὐτομάτως, Σατυρίσκε, δόναξ τεὸς ἦχον ἰάλλει,
ἢ τί παρακλίνας οὖας ἄγεις καλάμῳ;
ὃς δὲ γελῶν σίγησεν· ἴσως δ' ἂν φθέγξατο μῦθον,
ἀλλ' ὑπὸ τερπωλῆς εἴχετο ληθεδόνι.
οὐ γὰρ κηρὸς ἔρυκεν· ἑκὼν δ' ἠσπάζετο σιγήν,
θυμὸν ὅλον τρέψας πηκτίδος ἀσχολίῃ.

245. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς ἕτερον Σάτυρον.

Τὸν Σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν τόσον ἄλγος ἔχοντα,
καί μιν ἐποικτείρας, θήκατο λαΐνεον.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληξε βαρυτλήτων ὀδυνάων·
εἰςέτι γὰρ μογέει, καὶ λίθος ὤν, ὁ τάλας.

246. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἢ Σάτυρος τὸν χαλκὸν ὑπέδραμεν, ἢ διὰ τέχνης
χαλκὸς ἀναγκασθεὶς ἀμφεχύθη Σατύρῳ.

Nr. 244. V. 2. Fort. ἔχεις. cum Schaef. V. 3. Fort. ἐφθέγξατο.

247. ΝΕΙΛΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς εἰκόνα Σατύρου ἀπὸ ψηφῖδος ἐν Ἀντιοχείᾳ.

α. Πάντες μὲν Σάτυροι φιλοκέρτομοι· εἰπὲ δὲ καὶ σύ,
τί πρὸς ἕκαστον ὁρῶν τόνδε γέλωτα χέεις;
β. θάμβος ἔχων γελόω, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλης
συμφερτός, γενόμην ἐξαπίνης Σάτυρος.

248. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν.
ἢν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

249. ΑΔΗΛΟΝ.

Δερκόμενος ξόανον καλὸν τόδε, τὰν Ἀφροδίταν
ὤνθρωφ' ἱλάσκευ, πλατίον ἑζόμενος·
αἴνει δὲ Γλυκέραν Διονυσίου, ἅ μ' ἀνέθηκε
πορφυρέας ἁπαλὸν κῦμα παρ' ἠϊόνος.

250. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἔρωτα.

Ὁ πτανὸς τὸν πτανὸν ἰδὼν ἄγνυσι κεραυνόν,
δεικνὺς ὡς κρεῖσσον πῦρ πυρός ἐστιν Ἔρως.

Nr. 250. V. 1. Fort. ἰδ' ἐς ἄγνυσι.

251. ΑΛΛΟ.

Πτανῷ πτανὸν Ἔρωτα τὸν ἀντίον ἔπλασ' Ἔρωτι
ἀ Νέμεσις, τόξῳ τόξον ἀμυνομένα,
ὡς κε πάθῃ τά γ' ἔρεξεν· ὁ δὲ θρασύς, ὁ πρὶν ἀταρβής,
δακρύει, πικρῶν γευσάμενος βελέων.
ἐς δὲ βαθὺν τρὶς κόλπον ἀπέπτυσεν. ἃ μέγα θαῦμα.
φλέξει τις πυρὶ πῦρ· ἦψατ' Ἔρωτος Ἔρως.

252. ΑΛΛΟ.

Κἀγὼ Κύπριδος αἷμα· κασιγνήτῳ δέ με μήτηρ
ἧνεσε τόξα φέρειν ἀντία καὶ πτέρυγας.

253. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἄρτεμιν.

α. Ἄρτεμι, ποῦ σοι τόξα, παραυχενίη τε φαρέτρη;
ποῦ δὲ Λυκαστείων ἐνδρομὶς ἀρβυλίδων,
πόρπη τε χρυσοῖο τετυγμένη, ἠδὲ πρὸς ἄκρην
ἰγνύην φοίνιξ πέπλος ἑλισσόμενος;
β. κεῖνα μὲν εἰς ἄγρην ὁπλίζομαι· ἐς δὲ θυηλὰς
εἶμ' αὕτως, ἱρῶν ἀντομένη θυέων.

254. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἑρμῆν.

Ἱερὸν Ἑρμείῃ με παραστείχοντες ἔχευαν
ἄνθρωποι λίθινον σωρόν· ὁ δ' ἀντ' ὀλίγης

Nr. 251. V. 5. τά κ' ἔρεξεν. Vulg. Nr. 253. V. 4. ἰγνῦϊν. Vulg.

οὐ μεγάλην αὐτοῖς ἔγνω χάριν· ἀλλ' ὅτι λοιπὰ
Αἰγὸς ἐπὶ κρήνην ἑπτὰ λέγω στάδια.

255. ΑΔΗΛΟΝ.

Ὁδῖτα, μὴ πρόσερπε πρὸς τὰ κλήματα,
μηδ' αὖ τὰ μῆλα, μηδ' ὅπη τὰ μέσπιλα.
τηνεὶ δὲ πρὸς τὴν σχοῖνον ἐξαμείβεο,
ὡς μή τι θράξῃς τῶνδε, μηδ' ἀποθρίσῃς,
ἃ σὺν πόνῳ φυτουργὸς ἔκτηται Μίδων,
ὃς κἀμὲ θῆκεν· ἢν δέ μευ παρακλύῃς,
γνώσῃ τὸν Ἑρμῆν, ὡς κακοὺς ἀμείβομαι.

256. ΑΔΗΛΟΝ.

Ὀχθηρὸν τὸν χῶρον ἔχω καὶ ἔρημον, ὁδῖτα·
οὐκ ἐγώ, ὁ στάσας δ' αἴτιος Ἀρχέλοχος.
Οὐ γὰρ ὀρειοχαρὴς ὡρμᾶς, οὐδ' ἀκρολοφίτας,
τὸ πλεῦν δ' ἀτραπιτοῖς, ὦνερ, ἀρεσκόμενος.
Ἀρχέλοχος δ', ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας καὶ ἀγείτων,
ὦ παριών, τοῖον κἀμὲ παρῳκίσατο.

257. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Διόνυσον.

Ἐκ πυρός, ὦ Διόνυσε, τὸ δεύτερον, ἠνίκα χαλκοῦς,
ἐξεφάνης· γενεὴν εὗρε Μύρων ἑτέρην.

Nr. 254, V. 3. αὐτῆς ἔγνω. Vulg. V. 4. λίγεα. corr. Br.

258. ΑΔΗΛΟΝ.

Δικτύννης τοίόν με καθ' ἱερὸν ἔμπυρον ὁ Κρὴς
χάλκεον ἔστησεν Πᾶνα τὸν αἰγόνυχα.
θέρμα δ' ἔχω, διπλοῦν τε λαγωβόλον· ἐκ δέ γε πέτρας
σπήλυγγος τείνω βλέμμα διπλοῦν πρὸς ὄρος.

259. ΑΔΗΛΟΝ.

Πέτρης ἐκ Παρίης με πόλιν κατὰ Παλλάδος ἄκρην
στῆσαν Ἀθηναῖοι Πᾶνα τροπαιοφόρον.

260. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Πριάπου.

Ἦν λαχάνων σ' ὁ Πρίηπος ἴδῳ σχεδὸν ἴχνια θέντα,
αὐτῇ γυμνώσω, φώρ, σὲ ποτὶ πρασιῇ.
αἰσχρὸν ἔχειν τοῦτ' ἔργον ἐρεῖς θεόν. οἶδα καὶ αὐτός·
αἰσχρόν. ἀφιδρύνθην δ' ἴσθ' ὅτι τοὔνδε χάριν.

261. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἔστηκα Πρίηπος,
ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας φόπαλον.
εἴσατο γὰρ πιστόν με Θεόκριτος· ἀλλ' ἀποτηλοῦ
φῶρ ἴθι, μὴ κλαύσῃς τὴν φλέβα δεξάμενος.

Nr. 258. V. 3. Fort. ἐκ δὲ πετραίης.

262. ΑΔΗΛΟΝ.

Ὁ τραγόπους, ὁ τὸν ἀσκὸν ἐπηρμένος, αἵ τε γελῶσαι
Νύμφαι, Πραξιτέλους, ἥ τε καλὴ Δανάη.
λύγδινα πάντα, καὶ ἄκρα σοφαὶ χέρες. αὐτὸς ὁ Μῶ-
μος
φθέγξεται· ἄκρητος, Ζεῦ πάτερ, ἡ σοφίη.

263. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Νέμεσιν.

Καί με λίθον Πέρσαι θεὸν ἤγαγον, ὄφρα τρόπαιον
στήσονται νίκας· εἰμὶ δὲ νῦν Νέμεσις.
ἀμφοτέροις δ' ἔστηκα, καὶ Ἕλλήνεσσι τρόπαιον
νίκας, καὶ Πέρσαις τοῦ πολέμου νέμεσις.

264. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἴσιδι καρποτόκῳ, σταχυμήτορι, μυριομόρφῳ,
λαϊνέῳ ταλάρῳ, μογερῶν ἀπάνευθεν ἀρότρων,
αὐτόματοι στείχουσιν ἐὴν πρὸς μητέρα καρποί.

265. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Μώμου ἄγαλμα.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσι παναπευθέα, καὶ τριςάλαστον
Μῶμον ἀμωμήτοις χερσὶν ἀνεπλάσατο;

Nr. 263. V. 1. Fort. καμέ. V. 2. στήσονται. Vulgo. Nr. 264. V. 2. ταχυμήτορι. Vulg.

ὡς ὁ γέρων ἐπὶ γᾶς βεβλημένος, οἷά τις ἔμπνους,
ἀμπαύει λύπας, γυῖα βαρυνόμενος.
μανύει δίστοιχος ὀλέθριος ὄγμος ὀδόντων,
πριομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλας εὐτυχίας,
καὶ τὸ κατεσκληκὸς σκήνους βάρος· ᾧ μὲν ἐρείδει
ψιλὸν γηραιᾷ χειρὶ βαλὼν κρόταφον,
ᾧ δὲ σεσηρὼς βάκτρον ἀποστηρίζεται ἐς γᾶν,
κωφὰ πρὸς ἄψυχον πέτρον ἀπεχθόμενος.

266. ΑΛΛΟ.

εἰς τὸν αὐτόν.

Τάκεο δυστάνων ὀνύχων ἄπο, παμφάγε Μῶμε,
τάκεο σὺ πρίων ἰοβόλους γένυας.
νεῦρά σε μανύει τετανυσμένα, καὶ φλέβες ἄρθρων,
καὶ κενεὰ σαρκῶν ψυχολιπὴς δύναμις,
καὶ ῥικνοῖς φρίσσουσα περὶ κροτάφοισιν ἔθειρα,
* * * *
ὥστε τίς ἔμψυχον ἀνδρόσινιν ἄνυσε τέχνα,
οὐδὲ τόπον δήκτᾳ σεῖο λιπὼν στόματι;

[P] 267. ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς εἰκόνα Ἱπποκράτους.

α. Ὀππόθεν ὁ στήσας; β. Βυζάντιος. α. οὔνομα δὴ τίς;
β. Εὐσέβιος. α. σὺ δὲ, τίς; β. Κώϊος Ἱπποκράτης.

Nr. 265. V. 5—8. haec duo disticha vulgo non suo loco leguntur. V. 1. Fort. ταλαπενθέα. e. Huetio. V. 7. κείνευ. Vulgo.

α. τοῦ δ' ἕνεκεν γέγραφέν σε; β. λόγων χάριν ἡ πόλις αὐτῷ
τῶν ἐς ἐμὲ γραφίδων ἀντιδέδωκε γέρας.
α. καὶ τί μὴ αὐτὸς ἐὸν τύπον ἔγραφεν; β. ὅττι γεραίρων
ἡμέας ἀνθ' αὐτοῦ, κρέσσονα δόξαν ἔχει.

268. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἦ τεὴν φωνήν, Ἱπποκράτες, ἔγραφε Παιάν,
ἠὲ σὺ τῆς κείνου μάρτυς ἀκεστορίης.

269. ΑΛΛΟ.

Οὗτος ἀκεστορίης κρυφίας ὤιξε κελεύθους,
Παιήων μερόπων, Κώϊος Ἱπποκράτης.

270. ΜΑΙΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.

εἰς τὴν εἰκόνα Γαληνοῦ.

Ἦν χρόνος, ἡνίκα γαῖα βροτοὺς διὰ σεῖο, Γαληνέ,
δέχνυτο μὲν θνητούς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτους,
χήρευεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτου Ἀχέροντος,
σῇ παιηονίῃ χειρὶ βιαζόμενα.

271. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς Σώσανδρον ἰκποΐατρον.

Ἰητὴρ μερόπων, Ἱπποκράτες, ἀλλὰ καὶ ἵππων,
Σώσανδρε, κρυφίης ἴστορ' ἀκεστορίης.

ἢ τέχνην μετάμειψον, ἢ σῦνομα· μηδὲ καλείσθω
ἄτερος ἐκ τέχνης, ἧς ἕτερος κρατέει.

272. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς εἰκόνα Ἰαμβλίχου ἰατροῦ.

Ὁ γλυκὺς ἐν πάντεσσιν Ἰάμβλιχος, ὃς ποτὲ γῆρας
ἦλυθεν ἀγνὸς ἐὼν Κυπριδίων ὀάρων·
ἔργα δ' ἀκεστορίης ἐφέπων, σοφίην τε διδάσκων,
κέρδεσιν οὐδ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεστόρεσεν.

273. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

εἰς εἰκόνα Πραξαγόρου ἰατροῦ.

Αὐτός σοι Φοίβοιο παΐς λαθικηδέα τέχνης
ἰδμοσύνην, πανάκη χεῖρα λιπηνάμενος,
Πρηξαγόρη, στέρνοις ἐνεμάξατο. τοιγὰρ ἀνίαις
ὄρνυνται δολιχῶν ὁππόσαι ἐκ πυρετῶν,
καὶ ὁπόσα τμηθέντος ἐπὶ χροὸς ἄρκια θεῖναι
φάρμακα, πρηείης οἶσθα παρ' Ἠιόνης.
θνητοῖσιν δ' εἰ τοῖσι ἐπήρκεαν ἰητῆρες,
οὐκ ἂν ἐπορθμεύθη ναυροβαρὴς ἅπατος.

274. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα Ὀρειβασίου.

Ἰητὴρ μέγας οὗτος Ἰουλιανοῦ βασιλῆος,
ἄξιος εὐσεβίης δῖος Ὀρειβάσιος.

Nr. 271. V. 3. μεταμείψετ'. corr. Br. Nr. 273. V. 2. πανάκη. edd. vett. V. 5. Fort. ἠδ' ὁπόσα.

εἶχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλαι
ἰητρῶν προτέρων ἄνθεα δρεψάμενος.

[P] 275. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

εἰς ἄγαλμα τοῦ Καιροῦ.

α. Τίς, πόθεν ὁ πλάστης; β. Σικυώνιος. α. οὔνομα δὴ τίς;
β. Λύσιππος. α. σὺ δέ, τίς; β. Καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.
α. τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; β. ἀεὶ τροχάω. α. τί δὲ ταρσοὺς
ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; β. ἵπτεμαι ὑπηνέμιος.
α. χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; β. ἀνδράσι δεῖγμα,
ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.
α. ἦ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν; β. ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι,
νὴ Δία. α. τἀξόπιθεν δ' ἐς τί φαλακρὰ πέλει;
β. τὸν γὰρ ἅπαξ πτηνοῖσι παραθρέξαντά με ποσσίν,
οὔτις ἔθ' ἱμείρων ὄψεται ἐξόπιθεν.
α. τοὔνεκ' ὁ τεχνίτης σε διέπλασεν; β. εἵνεκεν ὑμέων,
ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

[P] 276. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἔστησεν Περίανδρος Ἀρίονος εἰκόνα ταύτην,
καὶ τὸν ἀπολλυμένῳ σύνδρομα νηξάμενον

Nr. 275. V. 8. πρὸς τί. Vulgo. V. 11. τοῖον ὁ τεχν. με διέπλασεν εἵνεκεν, Vulgo.

εἰνάλιον δελφῖνα, λέγει δ' ὁ π' Ἀρίονι μῦθος,
κτεινόμεθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

277. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς κιθαρῳδοῦ ἐν Βυζαντίῳ.

Σὸν μὲν πάλλος ἔδειξε μόλις γραφίς· αἴθε δὲ τεύχειν
ἔσθενε καὶ λιγυρῶν ἠδὺ μέλος στομάτων,
ὥς κεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι καὶ οὔασιν, ἔπ τε προσώποις,
ἔπ τε λυροκτυπίης ἶσον ἐθελγόμεθα.

278. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πλῆκτρον ἔχει φόρμιγγος, ἔχει καὶ πλῆκτρον ἔρωτος·
κρούει δ' ἀμφοτέροις καὶ φρένα καὶ κιθάρην.
τλήμονες οἷς ἄγναμπτον ἔχει νόον· ᾧ δ' ἐπινεύσει,
ἄλλος ὅδ' Ἀγχίσης, ἄλλος Ἄδωνις ὅδε.
εἰ δ' ἐθέλεις, ὦ ξεῖνε, καὶ ἀμφιβόητον ἀκοῦσαι
οὔνομα, καὶ πάτρην, ἐκ Φαρίης Μαρίη.

[P] 279. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς τὸν ἐν Μεγάροις κιθαριστὴν λίθον.

Τόν με λίθον μέμνησο τὸν ἠχήεντα, παρέρπων
Νισαίην· ὅτε γὰρ τύρσιν ἐτειχοδόμεο

Nr. 276. V. 3. Fort. λίγεια δ' ἐπ' Ἀρ. Nr. 278. V. 3. εἶσιν. Vulgo.

Ἀλκάθοος, τότε Φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρε δομαῖον
λᾶα, Λυκωρείην ἐνθέμενος κιθάρην.
ἔνθεν ἐγὼ λυραοιδός· ὑποκρούσας δέ με λεπτῇ
χερμάδι, τοῦ κόμπου μαρτυρίην κόμισαι.

[P] 280. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς λουτρόν.

Χρήμασι τοῖς Ἀγάθωνος ἐδείματο τῇδε λοετρὸν
δῆμος ὁ τῆς Τεγέης, θαῦμα καὶ ἐσσομένοις.

281. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς λουτρὸν ἐν Πραινέτῳ.

Οὐ βαλανεῖον ἔην προπάροιθε τὸ νῦν βαλανεῖον,
ἀλλὰ τόπος σκυβάλων, χῶρος ἀποκρίσιος·
νῦν δὲ τὰ τερπνὰ τὰ πᾶσι βοώμενα καὶ χαρίεντα
ἀγλαΐῃ προφέρει. καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος
Νικαέων ἱερεύς, σοφίης ἐρικυδέος ἀστήρ,
τεῦξέ μιν οἰκείοις χρήμασι καὶ δαπάναις.

[P] 282. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Νῖκαι πάρεσμεν, αἱ γελῶσαι παρθένοι,
νίκας φέρουσαι τῇ φιλοχρήστῳ πόλει.
ἔγραψαν ἡμᾶς οἱ φιλοῦντες τὴν πόλιν,
πρέποντα Νίκαις ἐντυποῦντες σχήματα.

Nr. 279. V. 4. F. ἀνθέμενος. c. Schaef. Nr. 281. V. 4. ἀλεξάνορος. edd. quaed.

290. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Αὐτὸν Βακχευτὴν ἐνέδυ θεόν, ἠνίκα Βάκχας
ἐκ Θηβῶν Ἰταλὴν ἤγαγε πρὸς θυμέλην,
ἀνθρώποις Πυλάδης τερπνὸν δέος, οἷα χορεύων
δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔπλησε πόλιν.
Θῆβαι γιγνώσκουσι τὸν ἐκ πυρός· οὐράνιος δὲ
οὗτος, ὁ παμφώνοις χερσὶ λοχευόμενος.

[Ρ] 291. ΑΝΥΤΗΣ.

Φριξοκόμᾳ τόδε Πανὶ καὶ αὐλιάσιν θέτο Νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος,
οὔνεχ' ὑπ' ἀζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

[Ρ] 292. ΑΔΗΛΟΝ.

Τίὲ Μέλητος Ὅμηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ
καὶ Κυλοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς αἰῶνα,
καὶ τάδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαο κούρας,
δισσὰς ἐκ στηθέων γραψάμενος σελίδας.
ὑμνεῖ δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσῆος πολύπλαγκτον,
ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Λαρδανίων πόλεμον.

293. ΑΛΛΟ.

Τίς ποθ' ὁ τὸν Τροίης πόλεμον σελίδεσσι χαράξας,
ἢ τίς ὁ τὴν δολιχὴν Λαρτιάδαο πλάνην;

Nr. 290. V. 3. Θίος. Br.

οὐκ ὄγομ' εὑρίσκω σαφές, οὐ πόλιν. οὐράνιε Ζεῦ,
μή ποτε σῶν ἐπέων δόξαν Ὅμηρος ἔχει;

291. ΑΛΛΟ.

Ὁππόιας τὸν Ὅμηρον ἀναγραψώμεθα πάτρης,
κεῖνον, ἐφ' ᾧ πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις;
ἢ τὸ μέν ἐστιν ἄγνωστον, ὁ δ' ἀθανάτοις ἴσος ἥρως
ταῖς Μούσαις ἔλιπεν πατρίδα καὶ γενεήν;

295. ΑΛΛΟ.

Οὐχὶ πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο θεῖον Ὅμηρον,
οὐ Κολοφὼν τρυφερῆς ἄστρον Ἰηονίης,
οὐ Χίος, οὐκ Αἴγυπτος ἐΰσπορος, οὐ Κύπρος ἀγνή,
οὐ νῆσος κραναὴ Λαρτιάδαο πάτρη,
οὐκ Ἄργος Δαναοῖο, κυκλωπείη τε Μυκήνη,
οὐδὲ τὸ Κεκροπίων ἄστυ παλαιογόνων.
οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλά ἑ Μοῦσαι
πέμψαν, ἵν' ἠμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι.

296. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οἱ μέν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν, Ὅμηρε,
οἱ δὲ καλὴν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι Χίον,

Nr. 294. V. 3. Fort. ἐστ' ἄγνωστον. Nr. 295. V. 2. τραφερῆς. Vulgo.

οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν ἐϋκλαρον Σαλαμῖνα,
οἱ δέ νυ τῶν Λαπιθέων μητέρα Θεσσαλίην·
ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀνίαχον. εἰ δέ με Φοίβου
χρὴ λέξαι πινυτὰς ἀμφαδὰ μαντοσύνας,
πάτρα σοι τελέθει μέγας Οὐρανός, ἐκ δὲ τεκούσης
οὐ θνατᾶς, μητρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

297. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἑπτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν Ὁμήρου,
Κύμη, Σμύρνα, Χίος, Κολοφών, Πύλος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

298. ΑΛΛΟ.

Ἑπτὰ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν Ὁμήρου,
Σμύρνα, Χίος, Κολοφών, Ἰθάκη, Πύλος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

299. ΑΛΛΟ.

α. Χῖος ἔφυς; β. οὔ φημι. α. τί δέ, Σμυρναῖος; β. ἀπαυδῶ.
α. Κύμη δ' ἦ Κολοφὼν πατρὶς Ὁμηρε σέθεν;
β. οὐδετέρη. α. Σαλαμὶς δὲ τεὴ πόλις; β. οὐδ' ἀπὸ ταύτης
ἐξέφυν. α. ἀλλ' αὐτὸς λέξον ὅπη γέγονας.

Nr. 296. V. 6. ἄνθιχα. Vulgo.

β· οὐκ ἐρέω. α· τίνος ἦρα; β· πέπεισμ' ὅτι τἀτρεκὲς εἰπών,
ἔξω τὰς ἄλλας ἄμμιν ἀπεχθομένας.

300. ΑΛΛΟ.

Εἰς αἰῶνας, Ὅμηρε, καὶ ἐξ αἰῶνος ἀείδῃ
Οὐρανίης Μούσης δόξαν ἀειράμενος.
μῆνιν μὲν γὰρ ἄεισας Ἀχιλλέος, αὐτὰρ Ἀχαιῶν
στρομβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει,
τειρόμενόν τε πλάνῃσιν Ὀδυσσέα ποικιλόβουλον,
τοῦ λέχος ἀσπασίως εἶσιδε Πηνελόπη.

301. ΑΛΛΟ.

Εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω·
εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

302. ΑΛΛΟ.

Εὗρε Φύσις, μόλις εὗρε· τεκοῦσα δ' ἐπαύσατο μόχθων,
εἰς ἕνα μοῦνον Ὅμηρον ὅλην τρέψασα μενοινήν.

303. ΑΛΛΟ.

Τίς ποθ' Ὁμηρείης μεγάλης ὀπός ἐστιν ἀπευθής;
τίς χθών, τίς δὲ θάλασσα μάχην οὐκ οἶδεν Ἀχαιῶν;

Nr. 299. V. 5. ἦ ῥα. Vulgo. ἔρα. Br.

δῆμος ὁ Κιμμερίων, πανδερκέος ἄμμορος αἴγλης
Ἠελίου, Τροίης ὄνομ' ἔκλυεν, ἔκλυεν Ἄτλας
οὐρανὸν εὐρύστερνον ἔχων ἐπικείμενον ὤμοις.

301. ΑΛΛΟ.

Διξιὸν Ὅμηρε τὴν κεκαυμένην
φθονεῖν ἀφῆκας τὰς ἀπορθήτους πόλεις.

305. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Νεβρείων ὁπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς·
οὐδὲ μάτην ἁπαλοῖς ξουθὸς περὶ χείλεσιν ἐσμὸς
ἔπλασε κηρόδετον, Πίνδαρε, σεῖο μέλι.
μάρτυς ὁ Μαινάλιος περόεις θεός, ὕμνον ἀείσας
τὸν σέο, καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.

306. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

εἰς Ἀνακρέοντα.

Πρέσβυν Ἀνακρείοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ
θάεο, δινωτοῦ στρεπτὸν ὕπερθε λίθου,
ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς
ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόναν·

Nr. 305. V. 3. ἁπαλός. Vulgo. Nr. 306. V. 2. Fort. στεπτόν. V. 3. Fort. ὑπ' ὄμμασιν.

δισσῶν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλήξ,
ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρᾳ ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
μέλπει δ' ἠὲ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἠὲ Μεγιστέα,
αἰωρῶν παλάμᾳ τὰν δυσέρωτα χέλυν.
ἀλλὰ πάτερ Λιόνυσε, φύλασσέ μιν· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἐκ Βάκχου πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

307. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης Ἀνακρέων
ὑπεσκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἕλκεται
ἐςάχρι γυίων· τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν
ὅμως φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
μελίσδεται δὲ τὰν χέλυν διακρέκων
ἤτοι Βάθυλλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα.
Φύλασσε, Βάκχε, τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

308. ΕΥΓΕΝΟΥΣ.

Τὸν τοῖς μελιχροῖς Ἱμέροισι σύντροφον,
Λυαῖ', Ἀνακρείοντα Τήϊον κύκνον,
ἔσφηλας ὑγρῇ νέκταρος μεληδόνι.
λοξὸν γὰρ αὐτοῦ βλέμμα, καὶ περὶ σφυροῖς
ῥιφθεῖσα λώπευς πέζα, καὶ μονοζυγὲς
μέθην ἐλέγχει σάνδαλον· χέλυς δ' ὅμως

Nr. 308. V. 2. Λυαῖος. Vulgo.

τὸν εἰς Ἔρωτας ὕμνον ἀθροΐζεται.
ἀπτῶτα τήρει τὸν γεραιόν, Εὔιε.

309. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τήϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρεστον ἐρώτων
πρέσβυν, ἴσον κούροις, ἶσον ἀδόντα κόραις·
ὄμμα δέ μευ Βρομίῳ βεβαρημένον, ἠδ' ἀπὸ κώμων
τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων.

310. ΔΗΜΟΧΑΡΙΔΟΣ.

εἰς εἰκόνα Σαπφοῦς.

Αὐτή σοι πλάστειρα Φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
τὴν Μιτυληναίαν, ζωγράφε, Πιερίδα.
πηγάζει τὸ διανγὲς ἐν ὄμμασι· τοῦτο δ' ἐναργῶς
δηλοῖ φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης.
αὐτομάτως δ' ὁμαλή τε καὶ οὐ περίεργα κολῶσα
σὰρξ ὑποδεικνυμένην τὴν ἀφέλειαν ἔχει.
ἄμμιγα δ' ἐξ ἱλαροῖο καὶ ἐκ νοεροῖο προσώπου
Μοῦσαν ἀπαγγέλλει Κύπριδι μιγνυμένην.

311. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὰ Ὀππιανοῦ Ἁλιευτικά.

Ὀππιανὸς σελίδεσσιν ἁλίπλοα φῦλα συνάψας
θήκατο πᾶσι νέοις ὄψον ἀπειρέσιον.

Nr. 310. V. 5. λιπῶσα. Br. Fort. χαλῶσα. V. 7. νοτεροῖο. Vulg.

312. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα Γεωργίου.

Καλλιόπη βασίλεια Γεώργιον εἶπεν ἰδοῦσα·
οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ Κρονίδης.

[[] 313. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς ἀνδριάντα Πτολεμαίου ῥήτορος ἐν Ἀντιοχείᾳ.

α. Εἰκών, τίς σ' ἀνέθηκε; β. λόγος. α. τίνος εἶ; β. Πτολεμαίου.
α. ποίου; β. τοῦ Κρητός. α. τεῦ χάριν; β. ἀντ' ἀρετῆς.
α. τῆς ποδαπῆς; β. πάσης. α. τῆς ἐς τίνας; β. ἐς δικολέκτας.
α. καὶ ξύλον ἀρκεῖ; β. ναί. χρυσίον οὐ δέχεται.

314. ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰκόνα Λογγίνῳ χρυσέην πόλις εἶχεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ πότνα Δίκη χρυσὸν ἀπεστρέφετο.

315. ΘΩΜΑ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ῥητορικῆς φιλέω τρεῖς ἀστέρας, οὕνεκα μοῦνοι
πάντων ῥητήρων εἰσὶν ἀρειότεροι.
σεῖο πόνους φιλέω, Δημόσθενες· εἰμὶ δὲ λίην
καὶ φιλαριστείδης καὶ φιλοθουκυδίδης.

316. ΜΙΧΑΗΛΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

εἰς εἰκόνα Ἀγαθίου Σχολαστικοῦ.

Ἡ πόλις Ἀγαθίαν τὸν ῥήτορα, τὸν στιχαοιδόν,
δίζυγος εὐεπίης ῥυθμὸν ἀγασσαμένη,
ὡς μήτηρ ἐτέλεσσεν ἐφ' υἱέϊ, καὶ πόρε τήνδε
εἰκόνα, καὶ στοργῆς μάρτυρα καὶ σοφίης·
Μεμνόνιον δὲ τοκῆα, κασίγνητόν τε σὺν αὐτῷ
ἔστησεν, γενεῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

317. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Κωφὸν ἄναυδον ὁρῶν τὸν Γέσσιον, εἰ λίθος ἐστί,
Δήλιε, μαντεύου, τίς τίνος ἐστὶ λίθος.

318. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφυοῦς.

Τίς σὲ τὸν οὐ λαλέοντα τύπῳ ῥητῆρος ἔγραψε;
σιγᾷς, οὐ λαλέεις, οὐδὲν ὁμοιότερον.

319. ΑΛΛΟ.

εἰς εἰκόνα Μαρίνου ῥήτορος.

Εἰκόνες ἀνθρώποισι φίλον γέρας· ἀλλὰ Μαρίνῳ
ὕβρις, ἐλεγχομένης εἴδεος ἀπρεπίης.

320. ΑΛΛΟ.

εἰς ἄγαλμα Ἀριστείδου ῥήτορος.

Νεῖκος Ἀριστείδης Ἰάδων κατέπαυσε πολήων,
τὸν πρὶν Ὁμηρείης εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.

φασὶν ἅμα πᾶσαι· Σμύρνη τέκε θεῖον Ὅμηρον,
ἡ καὶ Ἀριστείδην ῥήτορα γειναμένη.

321. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰκὼν Καλλίστου τοῦ ῥήτορος· οἱ δὲ παρ' αὐτὴν
ἐρχόμενοι, Ἑρμῇ σπένδετε τῷ λογίῳ.

322. ΑΔΗΛΟΝ.

Φύρμος με Φύρμον, πυρφόρος τὸν πυρφόρον,
ὁ παῖς ὁ ῥήτωρ, τὸν πατέρα τὸν ῥήτορα.

[P] 323. ΜΕΣΟΜΗΛΟΥ.

Τὰν ὕελον ἐκόμιζε
κόψας ἐργάτας ἀνήρ·
ἐς δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον,
ὡς σίδηρον εὐσθενῆ·
ἃ δ' ὕελος, οἷα κηρός,
ἐξεχεῖτο, παμφάγοισι
φλοξὶν ἐκπυρούμενος.
θαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖς
ὅλκον ἐκ πυρὸς ῥέοντα,
καὶ τὸν ἐργάτην τρέμοντα,
μὴ πεσὼν διαῤῥαγῇ.
ἐς δὲ διπτύχων ἀκμὰς
χειλέων ἔθηκε βῶλον.

Nr. 320. V. 3. Γ. πᾶσαι φασὶν ἅμα. Nr. 323. V. 7. ἐκπυρουμένοισι. Vulg.

324. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἡ γραφὶς ἀργυρέη μέν, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἦλθον, ἐτύχθην·
σαῖσι δὲ καὶ χρυσέη γίνομαι ἐν παλάμαις.
ὧδέ σοι, ὦ χαρίεσσα Λεόντιον, εὖ μὲν Ἀθήνη
τέχνης, εὖ δ' εἴδους ἄκρα δέδωκε Κύπρις.

[?] 325. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

εἰς ἀνδριάντα Πυθαγόρου.

Οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα φύσιν πολύμητιν ἀριθμῶν
ἤθελεν ὁ πλάστης Πυθαγόραν τελέσαι,
ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονι· καὶ τάχα φωνὴν
ἔνθεν ἀποκρύπτει, καὶ τόδ' ἔχων ὀπάσαι.

326. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸν Πυθαγόρην ὁ ζωγράφος, ὃν μετὰ φωνῆς
εἶδες ἄν, εἴ γε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρης.

327. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΒΟΥΚΑΛΛΟΥ.

Ὡς σοφὸς ὁ γράψας· ζωὴν οὐκ ἔμβαλε κηρῷ,
Σωκράτεος ψυχῇ τοῦτο χαριζόμενος.

Nr. 325. V. 3. πινυτόφρονα. corr. Passow. V. 4. Fort. ἔνδοθ' ἀποκρ.

328. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸν νοῦν διδάσκων αἰθερεμβατεῖν Πλάτων,
τοὺς τῶν ὑπὲρ νοῦν ἐξερεύγεται λόγους.

329. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα Ἀριστοτέλους.

Οὗτος Ἀριστοτέλης μετρῶν χθόνα καὶ πόλον ἄστρων.

330. ΑΛΛΟ.

Νοῦς καὶ Ἀριστοτέλους ψυχή, τύπος ἀμφοτέρων εἷς.

331. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς εἰκόνα Πλουτάρχου.

Σεῖο πολυκλήεντα τύπον στῆσαν, Χαιρωνεῦ
Πλούταρχε, κρατερῶν υἱέες Αὐσονίων,
ὅττι παραλλήλοισι βίοις Ἕλληνας ἀρίστους
Ῥώμης εὐπολέμοις ἤρμοσας ἐνναέταις.
ἀλλὰ τεοῦ βιότοιο παράλληλον βίον ἄλλον
οὐδὲ σύ γ' ἂν γράψαις· οὐ γὰρ ὅμοιον ἔχεις.

332. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς εἰκόνα Αἰσώπου.

Εὖγε ποιῶν, Λύσιππε γέρον, Σικυώνιε πλάστα,
δεῖκελον Αἰσώπου στήσαο τοῦ Σαμίου

Nr. 331. V. 1. στήσαντο χειρωνεῦ. Vulgo.

ἑπτὰ σοφῶν ἔμπροσθεν, ἐπεὶ κεῖνοι μὲν ἀνάγκην
ἔμβαλον, οὐ πειθώ, φθέγμασι τοῖς σφετέροις·
ὃς δὲ σοφοῖς μύθοις καὶ πλάσμασι καίρια λέξας,
παίζων ἐν σπουδῇ, πείθει ἐχεφρονέειν.
φευκτὸν δ' ἡ τρηχεῖα παραίνεσις· ἡ Σαμίου δὲ
τὸ γλυκὺ τοῦ μύθου καλὸν ἔχει δέλεαρ.

333. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἡ πήρη καὶ χλαῖνα καὶ ὕδατι πιληθεῖσα
μάζα, καὶ ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος ἐρειδομένη,
καὶ δέπας ἐκ κεράμοιο, σοφῷ κυνὶ μέτρα βίοιο
ἄρκια· κἠν τούτοις ἦν τι περισσότερον·
κοίλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδὼν ἀρύοντα βοώτην
εἶπε· τί καὶ σὲ μάτην ὄστρακον ἠχθοφόρουν;

334. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου· ἀλλὰ σὸν οὔτι
κῦδος ὁ πᾶς αἰών, Διόγενες, καθελεῖ,
μοῦνος γὰρ βιοτῆς αὐτάρκεα δόξαν ἔδειξας
θνητοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην.

Nr. 334. V. 3. μοῦνος ἐπεί. Br.

EX LIBRO QUINTO.

Εἰς τὰς ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουπόλεως στήλας τῶν ἀθλητῶν ἐπιγράμματα.

335. Εἰς Πορφύριον.

Πορφύριον Κάλχαντος ἄναξ καὶ δῆμος ἐγείρει,
πολλοῖς εὐκαμάτοις βριθόμενον στεφάνοις,
πᾶσι μεθ' ἡνιόχοισι νεώτατον, ὅσσον ἄριστον,
ἀλλὰ τόσον νίκης κάρτος ἐνεγκάμενον.
ἔπρεπε μὴν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μὴ δ' ἐνὶ χαλκῷ
τοῦτον τοῖς ἄλλοις εἰκελον ἑστάμεναι.

336. ΑΛΛΟ.

Τέτραχα μὲν τὸ πάροιθε διακριδὸν ἴαχε δῆμος,
τὸν Καλχαντιάδην Πορφύριον ποθέων·
αὐτὰρ ὃ δεξιτεροῖσιν ἀνακτορέοιο θοώκου
ἡνία καὶ ζώνην ἱππότιν ἀνθέμενος,
κεῖθεν ἐπισπέρχων ἐλάᾳ· μεσσηγὺ δ' ἀέθλων
χάλκεος ἰδρύνθη, πρῶτον ἴουλον ἔχων.
εἰ δ' ἐτέων γέρας ἦλθε θοώτερον, ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
ὄψιμον, ἀλλὰ μόλις, πολλὰ μετὰ στέφεα.

Nr. 335. V. 5. ἔπρεπέ μιν. Vulgo.

337. ΑΛΛΟ.

Ἀγχίσην Κυθέρεια, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη
φίλατο· καὶ Νίκη νῦν τάχα Πορφύριον,
ὃς καὶ ἑοὺς ἵππους καὶ ὁμόφρονος ἡνιοχῆος
ἐξ ἑτέρων ἑτέρους αἰὲν ἀμειβόμενος,
πολλάκι κρᾶτα πύκασσε πανημερίοισιν ἀέθλοις,
οὐ μογέων, ἑτάρου μοῦναν ἐφεσπομένου.

338. ΑΛΛΟ.

Τοῦτό σοι ἠϊθέῳ Νίκη γέρας, ὃ χρόνος ἄλλοις
ὀψὲ μόλις πολιοῖς ὤπασε, Πορφύριε.
καὶ γὰρ ἀριθμήσασα πολυστεφέας σέο μόχθους
εὗρετο γηραλέων κρέσσονας ἡνιόχων.
τί πλέον, ὅ τι καὶ αὐτὸς ἐπευφήμησεν ἀΰσας
σὸν κλέος ἀντιπάλων δῆμος ἀγασσάμενος;
ὀλβίη ἡ Βενέτων πανελεύθερός ἐστι γενέθλη,
ἣ σε μέγας βασιλεὺς δῶρον ἔνευσεν ἔχειν.

339. ΑΛΛΟ.

Ἄλκιμοι ἀλκήεντα, σοφοὶ σοφόν, υἱέα Νίκης
οἱ Νίκης παῖδες Πορφύριον Βένετοι
ἄνθεσαν, ἀμφοτέραις γὰρ ἀμειβομένοις ἐπὶ πώλοις
κυδιάει νίκαις, οἷς πόρεν, οἷς ἔλαβεν.

Nr. 338. V. 4. εὗρατο. Br.

340. ΑΛΛΟ.

Ἄλλοις παυσαμένοισιν, ἀεθλεύοντι δὲ μούνῳ
Πορφυρίῳ βασιλεὺς τοῦτο δέδωκε γέρας.
πολλάκι νικήσας γάρ, ἑοὺς πόρεν ὠκέας ἵππους,
λάζετο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐστέφετο.
ἔνθεν ἔην Πρασίνοις ἔρις ἄσπετος, ἔνθεν αὐτή.
ὡς Βενέτους τέρψαις, Κοίρανε, καὶ Πρασίνους.

341. ΑΛΛΟ.

Αἱ πάντων ψῆφοί με καὶ εἰσέτι διφρεύοντα
ἔστησαν Νίκης ἐγγύθι Πορφύριον,
δῆμος μὲν γὰρ ἐμὸς γέρας ἤτεεν· οἱ δ' ἕτεροί με
δίζοντ' αὖτις ἔχειν, νεῖκος ἀπειπάμενοι.
μήτι δ' ἡνιόχων περιγίγνομαι, οἷσι καὶ ἵππους
κρείσσονας ἀντιπορών, δεῖξα χερειοτέρους.

342. ΑΛΛΟ.

Αὐτὸν Πορφύριον μὲν ἀπηκριβώσατο χαλκῷ
ὁ πλάστης, ἔμπνουν οἷα τυπωσάμενος.
τίς δὲ χάριν, τίς ἄεθλα, τίς ἔνθεα δήνεα τέχνης
τεύξει, καὶ νίκην οὔποτ' ἀμειβομένην.

Nr. 340. V. 6. ὅς. Br. τέρψει. Vulgo. Nr. 341. V. 3. ἐμόν. Vulg. V. 4. νῖκος. Vulgo.

343. ΑΛΛΟ.

Εἰκόνι χαλκείῃ τὸν χάλκεον ἡνιοχῆα
ἄνθετο νικητὴν κοίρανος Αὐσονίων,
ὡς σοφόν, ὡς Βενέτοις πεφιλημένον· ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
Πορφυρίου πολλὰς εἰκόνας ὀψόμεθα.

344. ΑΛΛΟ.

α. Τίς τελέθεις, φίλε κοῦρε, γενειάδος ἄκρα χαράσσων;
β. ὦ ξένε, Πορφύριος. α. τίς πατρίς; β. ἡ Λιβύη.
α. τίς δέ σε νῦν τίμησεν; β. ἄναξ, χάριν ἱπποσυνάων.
α. τίς μάρτυς τελέθει; β. δῆμος ὁ τῶν Βενέτων.
ἔπρεπέ σοι Λύσιππον ἔχειν ἐπιμάρτυρα νίκης
τοσσατίης, πλάστην ἴδμονα, Πορφύριε.

345. ΑΛΛΟ.

Ἐγγύθι τῆς Νίκης καὶ Ἀλεξάνδρου βασιλῆος
ἕστης, ἀμφοτέρων κύδεα δρεψάμενος.

346. ΑΛΛΟ.

Πάντα Τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται· ἀλλ' ἐπὶ μούνοις
Πορφυρίου καμάτοις ἕλκεται ὄμμα Τύχης.

347. ΑΛΛΟ.

Σὴν τροχαλὴν μάστιγα καὶ ἀσπίδα δῆμος ἀγασθεὶς
ἤθελέ σε στῆσαι διπλόον, ὥσπερ ἔδει,

Nr. 343. V. 2. νικητής. Vulgo.

ἡνίοχον κρατερὸν καὶ ἀριστέα· δίχθα δὲ χαλκὸς
οὐκ ἐχύθη, ψυχὴν σεῖο τυπωσάμενος.

348. ΑΛΛΟ.

Πορφύριον σταδίοισι τίνος χάριν ἠνιοχῆα
δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἄνθετο τῶν Πρασίνων;
αὐτὸς ἄναξ κήρυξε. τί γὰρ πλέον; ὅττι γεραίρει
εἵνεκεν εὐνοίης, εἵνεκεν ἱπποσύνης.

349. ΑΛΛΟ.

Πορφυρίῳ μετ' ἄεθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
κοίρανος ὁ Πρασίνοις τοῦτο χαριζόμενος.
πολλάκι γὰρ δῆμος προφερέστερα ἔργα κομίζων
ἤνεσε Καλλιόπαν, καὶ πάλι Πορφύριον.
διπλόον οὔνομα τοῦτο, τόπερ λάχε χάλκεος ἥρως
οὗτος, ὁ τεθρίπποις κῦδος ἑλὼν ἀρετῆς.

350. ΑΛΛΟ.

Οὐ μόνον ἐν σταδίοις σε κατέστεφε πότνια Νίκη,
ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δεῖξεν ἀεθλοφόρον,
εὖτ' ἄρ' ἄναξ πολέμιζεν ἔχων Πρασίνους ὑποεργοὺς
ἄγρια μαινομένῳ ἐχθρῷ ἀνακτορέῳ,
καὶ πέσεν αἰνοτύραννος ἐπιφθιμένης τότε Ῥώμης,
ἦμαρ δ' Αὐσονίης ἦλθεν ἐλευθερίης.

Nr. 350. V. 5. εὖτ' ἦν ἄναξ. Vulgo.

τοὔνεκα τοῖς μὲν ἔδωκεν ἄναξ γέρας, ὡς πάρος εἶχον·
σὸν δὲ τύπον τέχνη ἔξεσε, Πορφύριε.

351. ΑΛΛΟ.

Ὑμετέρων κήρυκες ἀμεμφέες εἰσὶν ἀγώνων,
οἱ καὶ ἀπ' ἀντιβίων, Πορφύριε, στέφανοι.
πάντας γὰρ σταδίοισιν ἀμοιβαδὸν αἰὲν ἐλέγχεις
ἀντιτέχνους, τῆς σῆς παίγνιον ἱπποσύνης.
τοὔνεκα καὶ ξεῖνον πρεσβήϊον εὗρεο μοῦνος,
εἰκόνα χαλκείην δήμῳ ἐν ἀμφοτέρῳ.

352. ΑΛΛΟ.

Πλάστης χαλκὸν ἔτευξεν ὁμοίϊον ἡνιοχῆϊ.
εἴθε δὲ καὶ τέχνης ὄγκον ἀπειργάσατο,
ὄγκον ὁμοῦ καὶ κάλλος· ὅπερ φύσις ὀφὲ τεκοῦσα
ὤμοσεν· ὠδίνειν δεύτερον οὐ δύναμαι.
ὤμοσεν εὐόρκοις ὑπὸ χείλεσι· Πορφυρίῳ γὰρ
πρώτῳ καὶ μούνῳ πᾶσαν ἔδωκε χάριν.

353. ΑΛΛΟ.

Εἰ φθόνος ἠρεμέοι, κρίνειν δ' ἐθέλοιεν ἀέθλους,
πάντες Πορφυρίου μάρτυρές εἰσι πόνων.
Ναὶ τάχα καὶ φήσαιεν ἀριθμήσαντες ἀγῶνας,
βαιὸν τοῦτο γέρας τοσσατίων καμάτων.
ὅσσα γὰρ ἡνιοχῆας ἀεὶ μεμερισμένα κοσμεῖ,
εἰς ἓν ἀολλίσας, τηλίκος ἐξεφάνη.

354. ΑΛΛΟ.

Λιδομένη χαλκῷ σε πόλις, τριπόθητε, γεραίρει.
ἤθελε γὰρ χρυσῷ· ἀλλ' ἴδεν ἐς Νέμεσιν.
εἰ δὲ τεὴν μέλπων οὐ παύεται ἠθάδα νίκην
εὐγνώμων δῆμος, Πορφύριε, Πρασίνων,
ἵμπνοά σοι ξύμπαντες ἀγάλματα· πᾶς δὲ περισσὸς
καὶ χρυσὸς τούτοις εἰς ἔριν ἐρχόμενος.

355. ΑΛΛΟ.

Οὔπω σοι μογέοντι Τύχη πόρεν ἄξια νίκης·
νῖκαι γὰρ τῆς σῆς μείζονες εὐτυχίης.
ἀλλὰ μέρει πρώτῳ σταθερῷ καὶ ἀρείονι μίμνοις
τὴν φθονερὴν τήκων δυσμενέων κραδίην,
οἳ σέθεν εἰςορόωντες ἀεὶ νικῶσαν ἰμάσθλην,
μέμφονται σφετέρην αἰὲν ἀτασθαλίην.

356. ΑΛΛΟ.

Ἄλλοις μὲν γεράων πρόφασις χρόνος· οἱ δ' ἐπὶ νίκαις
κρινόμενοι πολιῆς οὐ χατέουσι κόμης,
ἀλλ' ἀρετῆς, ὅθεν εὖχος ἀνάπτεται. εἷς ἀπὸ τοίων
Πορφύριος δώρων δὶς λάχεν ἀγλαΐην,
οὐκ ἐτέων δεκάδας, νίκης δ' ἑκατοντάδας αὐχῶν
πολλάς, καὶ πάσας συγγενέας Χαρίτων.

357. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ἄγχίσην Κυθέρεια, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη
φίλατο· μυθεῦνται τοῖα παλαιγενέες.

νῦν δὲ νέος τις μῦθος ἀείσεται, ὡς τάχα Νίκη
ὄμματα καὶ δίφρους φίλατο Πορφυρίου.

358. *Εἰς Καλλιόπην.*

Πρεσβυτέρους κοῦρος μὲν ἐών, πρέσβυς δέ τε κούρους
νικᾷς, τεθρίππων κέντορας ἀθλοφόρων.
ἓξ δ' ἐτέων ἀνύσας δεκάδας, στήλην ἐπὶ νίκαις
εἵλες, Καλλιόπα, νεύματι κοιρανίης,
ὄφρα μένοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος· αἴθε τοι εἴη,
ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

359. *ΑΛΛΟ.*

Σῆς τόδε διφρελάτειρα τὸ χάλκεον ἄνθετο Νίκα
δείκηλον μορφᾶς, Καλλιόπα, ζαθέας,
πρέσβυς ὅτι σφριγόωντας ἐν ἱπποδάμῳ πλέον ἁλικᾷ
νίκησας, γεραρὸς δ' ὢν νέος ἐν σοφίῃ.
ἔνθεν ἐλευθερόπαις Βενέτων σέο πήξατο δῆμος
δοιά, τὰ μὲν τέχνας ἄθλα, τὰ δέ, σθένεος.

360. *ΑΛΛΟ.*

Σὸν γῆρας νεότητα τεὴν ὑπερέδραμε νίκαις,
καὶ πάντων κρατέεις πάντοτε, Καλλιόπα.
ἔνθεν ἄναξ καὶ δῆμος ἐλεύθερος αὖθις ἐγείρει
τοῦτο γέρας, σοφίης μνῆμα καὶ ἠνορέης.

361. ΑΛΛΟ.

Οὗτος, ἐγερσιθέατρε, τεὸς τύπος, ὅν τοι ἐγείρει
ἐσμὸς ἀριζήλων, Καλλιόπα, στεφάνων.
οὔτε γὰρ ἡνίοχός σε παρήπαφεν, οὔτε χαλινοῖς
δύςστομος ἱππείη σοῖς ἀπίθησε γένυς.
μοῦνος δὴ νίκης γέρας ἄρνυσαι. ἦ παρὰ πᾶσι
δόξαν ἔχεις ἀέθλων ἆθλα λιπεῖν ἑτέροις.

362. ΑΛΛΟ.

Καλλιόπα κλυτόμοχθε, τί σοι πλέον, ὅττι γεραίρει
εἰκόνι χαλκοτύπῳ συὺς βασιλεὺς καμάτους,
δῆμος ὁ μυριόφωνος, ὅλη πτόλις, εὖτε καὶ αὐτὴ
δυσμενέων παλάμῃ σοῖς ἐπένευσε πόνοις;

363. Εἰς Φαυστῖνον.

Μητέρες εὐάθλων γεράων φρένες, οὐ κράτος ἦβης,
οὐ τάχος ἱπποσύνης, οὐ χρόνος εὐτυχίης.
ἱλήκοι, Φαυστῖνε, τεὸς νόος, ᾧ τάδε πάντα
ἕσπεται, ᾧ Νίκη σύντροφος ἀθάνατος.

364. ΑΛΛΟ.

Πρίν σε νέον, Φαυστῖνε, νόος πεφόβητο γερόντων·
νῦν δέ σε πρεσβυγενὴ κάρτος ἔφριξε νέων.

Nr. 361. V. 4. δίστομος. Vulgo. Nr. 363. V. 2. Fort. οὐ ῥύος εὐτυχίης.

δεύτερα δ' εὗρετο πάντα τεὸς νόος, ὅς σε γεραίρει
πρέσβυν ἐν ἠϊθέοις, ἐν δὲ γέρουσι νέον.

365. ΑΛΛΟ.

Ἐξότε Κωνσταντῖνος ἔδυ δόμον Ἄϊδος εἴσω,
πλῆτο κατηφείης ἱπποσύνης στάδιον.
τερπωλὴ δ' ἀπέλειπε θεήμονας· οὐδ' ἐν ἀγυιαῖς
καίνας τὰς φιλίας ἐστὶν ἰδεῖν ἔριδας.

366. ΑΛΛΟ.

Εἰκόνα, Κωνσταντῖνε, τεὴν ἀνέθεντο πολῖται,
μυρόμενοι ψυχῆς τέρψιν ἀποιχομένης,
σοὶ κλέος ὁππότε δῆμος ἐπεσφρήγιζε θανόντι,
μνήσατο σῶν καμάτων καὶ μετὰ πότμον ἄναξ.
οὕνεκεν ἱπποσύνης φιλοκέρτομος ὤλετο τέχνη,
ἐν σοὶ παυσαμένη πᾶσα καὶ ἀρξαμένη.

367. ΑΛΛΟ.

Εἰςέτι μὲν ζώοντι πόλις ποτὲ Κωνσταντίνῳ
εἰκόνα χαλκείην βαιὸν ἔκρινε γέρας.
ᾔδεε γὰρ πᾶς δῆμος, ὅσους ἐπὶ κύδεϊ νίκης
αἰὲν ἀεθλεύων ἀμφέθετο στεφάνους.
ὡς δ' ἔθανεν, ποθέουσα, φίλον τύπον ἄνθετο τοῦδε,
ὄφρα καὶ ἐσσομένοις μνῆστιν ἔχοι καμάτων.

Nr. 366. V. 3. ἐπεσφρήγισσε. Br.

368. ΑΛΛΟ.

Οἱ Βένετοι Πρασίνοισιν ἐναντίοι αἰὲν ἐόντες
εἰς ἓν ὁμοφροσύνης ἐξεβόησαν ὅρον,
ὥστε σε, Κωνσταντῖνε, λαβεῖν ἐπιτύμβιον εὖχος
πᾶσιν ἀειδόμενον, πᾶσιν ἀρεσκόμενον.

369. ΑΛΛΟ.

Ἀντολίης, δύσιός τε, μεσημβρίης τε, καὶ ἄρκτου
σὸς δρόμος ὑψιφανὴς ἀμφιβέβηκεν ὄρους,
ἄφθιτε Κωνσταντῖνε. θανεῖν δέ σε μή τις ἐνίσπῃ·
τῶν γὰρ ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ' Ἀΐδης.

370. ΑΛΛΟ.

Ἐγγύθι τῆς σφετέρης γενεῆς λάχεν εἰκόνα τήνδε.
ἔπρεπε γὰρ τρισσοῖς εἶν ἑνὶ χῶρον ἔχειν,
οἳ καὶ ἐνὶ σταδίοις ἀρετῆς πλέος εἴκελον εὗρον,
νηρίθμων στεφάνων ἐσμὸν ἐλόντες ἴσον.

371. ΑΛΛΟ.

Τὸν Φαυστινιάδην πόλις ἄνθετο Κωνσταντῖνον,
γείτονα μὲν γενεῆς, κρέσσονα δ' ἠνιόχων.
δὴν γὰρ ἀεθλεύσας οὐκ ἤμβροτεν, ἀλλ' ἐπὶ νίκῃ
παύσατο, σὺν νίκῃ καὶ πάρος ἀρξάμενος,

Nr. 370. V. 2. Vulgo χώρῳ ἔχειν.

ὃν καὶ κοῦρον ἐόντα παλαίτεροι ἡνιοχῆες
στεψάμενοι σταδίοις, εἶσαν ἀγωνοθέτην.

372. ΑΛΛΟ.

Σοὶ τόδε, Κωνσταντῖνε, τεὴ τροφὸς ὤπασε Νίκη,
παιδόθεν ἑσπομένη πᾶσαν ἐφ' ἡλικίην.
πέντε γὰρ ἐν σταδίοις δεκάδας τελέσας ἐνιαυτῶν,
οὐδ' ἴσον, οὐδ' ὀλίγον εὗρεο λειπόμενον.
ἀλλ' ἔτι κουρίζων τε καὶ ἄχνοος ἄνδρας ἐνίκας·
ἥλικας, ἡβήσας· γηραλέος δέ, νέους.

373. ΑΛΛΟ.

Ἤθελε Κωνσταντῖνον ἀεὶ πτόλις ἡνιοχεύειν,
ἤθελεν, ἀλλὰ πόθῳ οὐκ ἐπένευσε Φύσις.
ἔνθεν ἐὼν τόδ' ἄγαλμα παραίφασιν εὗρεν ἐρώτων,
ὄφρα ἑ μὴ λήθῃ καὶ χρόνος ἀμφιβάλῃ,
ἀλλὰ μένοι ποθέουσιν ἔρως, ζῆλος δ' ἐλατῆρσι,
κόσμος δὲ σταδίοις, ἐσσομένοις δὲ φάτις.
καί τις ἰδὼν μετόπισθε χερείονας ἡνιοχῆας
ὀλβίσσει προτέρην, ἣ μιν ἴδεν, γενεήν.

374. ΑΛΛΟ.

Πέντε καὶ εἴκοσι μοῦνος ἀέθλια Κωνσταντῖνος
εἰς μίαν ἠριγένειαν ἑλών, ἤμειψε μὲν ἵππους

Nr. 373. V. 4. ἀμφιβάλοι. Br. V. 8. ὀλβίσσῃ. Vulgo. Nr. 374. V. 1. ἄεθλα. Vulgo.

ἀντιπάλοις· κείνους δὲ λαβών, οὓς πρόσθεν ἐνίκα,
τοῖς αὐτοῖς πάλιν εἶλε μίαν τε καὶ εἴκοσι νίκας.
πολλάκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἔρις ἔμπεσε δήμῳ,
τίς μιν ἔχοι· κείνῳ δὲ δόσαν κρίσιν ἐκ δύο πέπλων.

375. ΑΛΛΟ.

Ἔγρεο Κωνσταντῖνε. τί χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
σεῖο δίφρους ποθέει δῆμος ἐνὶ σταδίοις,
σῆς τε διδασκαλίης ἐπιδευέες ἡνιοχῆες
εἶαται ὀρφανικοῖς παισὶν ὁμοιότατοι.

376. Εἰς Οὐράνιον.

Ἀμφοτέροις εἷς μοῦνος ἀριστεύσας παρὰ δήμοις
κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν Οὐράνιος,
εἰσέτι διφρεύων. τὸ δέ οἱ γέρας ἦλυθε πρῶτον
ἐκ Πρασίνων, οἷς δὴ γείτονα χῶρον ἔχει.
αὐτοὶ καὶ σταδίοιο πεπαυμένον ἤγαγον αὖθις
ἐς δίφρους, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

377. ΑΛΛΟ.

Παυσάμενον σταδίων βασιλεὺς ἐπ' ἀγακλεῖ νίκῃ
αὖθις ὑπὲρ δίφρων βῆσεν ἀεθλοφόρων
Οὐράνιον, δήμοισι φέρων χάριν· οὐ ποθέει γὰρ
ἡ πόλις Οὐρανίου νόσφιν ἀεθλοσύνας.
τοὔνεκα διφρεύοντα τὸ δεύτερον, ὑστατίης τε
νίκης καὶ προτέρης, στῆσεν ἀγασσαμένη.

378. ΑΛΛΟ.

Οὐράνιος Νίκαιαν ἔχει πέλας, ὁπλοτέρην τε
Ῥώμην, τῆς μὲν ἐών, τῇ δ' ἔνι κῦδος ἑλών.
νικᾷ δ' ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν
τῇ καὶ τῇ προθέειν, ἠὲ παρεξελάαν.
τοὔνεκα καὶ χρυσέῳ μιν ἀνεγράψαντο μετάλλῳ,
κυδίστῳ κτεάνων κύδιμον ἡνίοχον.

379. ΘΩΜΑ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ.

εἰς Ἀναστάσιον.

Τὸν θρασὺν ἡνιοχῆα λελασμένον ἅρματος ἄθλων
ἐνθάδ' Ἀναστάσιον κείμενον οὖδας ἔχει,
ὃς τόσσους ἀνεδήσατο πρὶν στεφάνους, ὅσα ἄλλοι
ἔδρακον ἡνιόχων ἤματα ἱππασίης.

380. Εἰς Πορφύριον, μέρους Βενέτων.

Ἐν γῇ κρατήσας παντὸς ἁρματηλάτου
καλῶς ἐπήρθη καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχειν
Πορφύριος, τὸ θαῦμα δήμου Βενέτων.
νικῶν γὰρ οὗτος πάντα γῆς διφρηλάτην,
ἄνεισιν, ὡς ἂν καὶ σὺν ἡλίῳ δράμῃ.

Nr. 378. V. 5. χρυσῷ. Vulg. V. 6. κτεάνῳ. Vulg.

381. ΑΛΛΟ.

Ἴουλον ἀνθῶν πρῶτον οὗτος ἡνίας
Πορφύριος Κάλχαντος εἵλκε Βενέτου.
ἐκπλήττομαι δὲ πῶς γράφει χεὶρ ἐμπνόους
τούτου τις ἵππους. καὶ γὰρ ἂν πλήξῃ πάλιν,
οἶμαι, δραμεῖται, νῖκος εὑρεῖν καὶ πάλιν.

382. Εἰς Φαυστῖνον, μέρους Πρασίνων.

Σκόπει τὸ δρᾶμα μηχανουργοῦ τοῦ δόμου.
εἰ μὴ γὰρ ἐστέγαστο καρτερᾷ σκέπῃ,
πρὸς οὐρανοὺς ἂν ὦρτο Φαυστῖνος τρέχων,
ὡς ζῶν σὺν ἵπποις, τὸ κλέος πρὶν Πρασίνων.
ἄρον στέγος γάρ, καὶ φθανεῖ πρὸς αἰθέρα.

383. ΑΛΛΟ.

Φαυστῖνος οὗτος, ὁ πρὶν ἁρματηλάτης,
ὃν δῆμος εὑρὼν τοῦ μέρους τῶν Πρασίνων,
τὴν ἧτταν ἠγνόησε παντελῶς δρόμῳ.
γέρων μὲν ἦν γάρ, ὡς βλέπεις· τὸ δὲ σθένος
ἦν τις νεάζων, οὐδ' ὅλως ἡττημένος.

384. Εἰς Κωνσταντῖνον ἡνίοχον λευκῶν.

Λευκοῦ μεθέλκων ἡνίας Κωνσταντῖνος
ἂν μὴ καθεῖρκτο στερρότητι τοῦ δόμου,

Nr. 382. V. 5. φθάνει. Vulgo.

τοὺς τρεῖς ἐνίκα, πρῶτος αἰθέρα φθάνων·
πνοῆς ἄνευθεν εἶδες αἰθεροδρόμον.
τέχνη με πείθει τοῦτον ἔμπνοον βλέπειν.

385. ΑΛΛΟ.

Κωνσταντῖνός γ' ἦν, ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις,
λευκῆς χρόας τέθριππον ἔλκων εὐστρόφως.
ἀφ' οὗ δὲ τοῦτον ἥρπασεν Χάρων, ἔδυ
τὸ φῶς ἁμίλλης ἱππικῶν δρομημάτων,
καὶ πᾶσα τέρψις τοῦ θεάτρου, καὶ τέχνη.

386. Εἰς Ἰουλιανὸν ἡνίοχον ῥουσίων.

Χεὶρ οἶδε γεννᾶν τοὺς πάλαι τεθνηκότας.
Ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι σθένει,
ἔλκων, μεθέλκων Ῥουσίου τὰς ἡνίας·
καὶ νῦν γραφεὶς ἔστηκεν ὑψοῦ σὺν δίφρῳ,
τὸ νεῦμα χεὶρ μένει δέ, τὴν νύσσαν δότε.

387. ΑΛΛΟ.

Ἰουλιανὸς οὗτος ἅρμα Ῥουσίου
ἔχων, ἐνίκα τοὺς ἐναντίους δρόμῳ·
ἀλλ' εἰ γραφεὺς παρεῖχε καὶ πνοῆς χάριν,
ἕτοιμός ἐστι καὶ πάλιν διφρηλάτης,
καὶ πρόσθεν ἐλθεῖν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ στέφος.

Nr. 385. V. 1. *Κωνσταντῖνος ἦν.* Vulgo. V. 3. *ἥρπασε θρᾳκῶν.* Vulg. Nr. 387. V. 5. Br. corr. *λαβεῖν καινὸν στ.*

EX LIBRO SEPTIMO.

388. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

Στέφος πλέκων ποθ', εὗρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·
καὶ τῶν πτερῶν κατασχών,
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον.
λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
πτεροῖσι γαργαλίζει.

Nr. 388. V. 5. ἔπινον. Br.

FINIS EPIGRAMMATUM
EX
ANTHOLOGIA PLANUDEA.

APPENDIX
EPIGRAMMATUM
APUD
SCRIPTORES VETERES
ET IN
MARMORIBUS
SERVATORUM.

APPENDIX
EPIGRAMMATUM
APUD
SCRIPTORES VETERES
ET IN
MARMORIBUS
SERVATORUM.

APPENDIX EPIGRAMMATUM.

1. ΑΓΑΘΙΟΥ, ἢ ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μῆνιν ἄειδε μαθών, καὶ μῆνιν ἄειδε διδάξας,
οὐλομένην γαμετὴν ἠγαγόμην ὁ τάλας·
πᾶν δ' ἦμαρ μάχεται, καὶ παννυχίη πολεμίζει,
ὡς παρὰ τῆς μητρὸς προῖκα λαβοῦσα μάχην.
ἣν δὲ θέλω σιγᾶν, καὶ μαρναμένη ὑποείκειν,
ὅττι περ οὐ μάχομαι, τοῦδ' ἕνεκεν μάχεται.

2. ΑΘΗΝΑΙΟΥ.

Ἄνθρωποι μοχθεῖτε τὰ χείρονα, καὶ διὰ κέρδος
ἄπληστον νεικῶν ἄρχετε καὶ πολέμων·
τᾶς φύσιος δ' ὁ πλοῦτος ὅρον τινὰ βαιὸν ἐπίσχει,
αἱ δὲ κεναὶ κρίσιες τὰν ἀπέραντον ὁδόν.

Nr. 2. V. 1. τί χείρονα. Vulgo.

τοῦτο Νεοκλῆος πινυτὸν τέκος ἢ παρὰ Μουσέων
ἔκλυεν, ἢ Πυθοῦς ἐξ ἱερῶν τριπόδων.

3. ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

4. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Οὐ φίλος, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἁγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

5. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Τῆνος ὅδε Ζήνων Κιτίῳ φίλος, ὃς ποτ' Ὄλυμπον
ἔδραμεν, οὐκ Ὄσσῃ Πήλιον ἀνθέμενος,
οὐδὲ τά γ' Ἡρακλῆος ἀέθλεε· τὰν δὲ ποτ' ἄστρα
ἀτραπιτὸν μούνας εὗρε σαοφροσύνας.

6. ΑΝΥΤΗΣ.

Ὤλεο δήποτε, Μαῖρα, πολυῤῥίζου παρὰ θάμνου,
Λοκρί, φιλοφθόγγων ὠκυτάτη σκυλάκων,

Nr. 4. V. 1. *οὐ φιλέει* et *φιλέῳ δε*. Codd. Athen. Nr. 5. V. 3. *εἰθλια*. Vulgo. V. 4. *ἀτραπόν*. Vulg. Nr. 6. V. 1. *καί π*. Vulgo.

τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῷ ἐγκάτθετο κώλῳ
ἰὸν ἀμείλικτον ποικιλόδειρος ἔχις.

7. ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Δάματερ πολύκαρπε, σὺ κὴν Σικελοῖσιν ἐναργής,
καὶ παρ' Ἐρεχθείδαις· ἓν δέ τι..... μέγα
κρίνετ' ἐν Ἐρμιονεῦσι· τὸν ἐξ ἀγέλης γὰρ ἀφειδῆ
ταῦρον, ὃν οὐκ αἴρουσ' ἀνέρες οὐδὲ δέκα,
τοῦτον γραῦς στείχουσα μόνη μόνον οὔατος ἕλκει
τόνδ' ἐπὶ βωμόν· ὁ δ', ὡς ματέρι παῖς, ἕπεται.
σὸν τόδε, Δάματερ, σὸν τὸ σθένος· ἵλαος εἴης,
καὶ πάντων θάλλοι κλᾶρος ἐν Ἑρμιόνῃ.

8. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἁγνήν,
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

9. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τοὺς παρ' Ὁμήρῳ Ἥρωας ἐπιτάφια.

Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ῥέοντι
παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

Nr. 7. V. 2. τοῦτο εἶτε θαῦμα μέγα corr.

Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἥδε
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Ὀϊλέως, κειμένου ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.

Ἐνθάδε τὸν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν
Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

Ἐπὶ Ἐλεφήνορος κειμένου ἐν Τροίῃ.

Νήσου ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα ἀρχὸν Ἀβάντων
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίου.

Ἐπὶ Μενεσθέως κειμένου ἐν Ἀθήναις.

Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς,
ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

Ἐπὶ Τεύκρου κειμένου ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.

Ἰῶν ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἥδε
Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμὶς κατέχει.

Ἐπὶ Διομήδους κειμένου ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.

Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδη
ἥδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη.

Ἐπὶ Σθενέλου καὶ Εὐρυάλου κειμένων ἐν Ἄργει.

Ἀργεῖος Σθένελος Καπανήϊος ὧδε τέθαπται
τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.

Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος κειμένου ἐν Μυκήναις.

Λεύσσεις Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβυν,
ὃς θάν' ὑπ' Αἰγίσθου κουλομένης ἀλόχου.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Μνῆμα τόδ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὃν ῥα κατέκτα
δῖα Κλυταιμνήστρη Τυνδαρὶς οὐχ ὁσίως.

Ἐπὶ Μενελάου.

Ὄλβιος, ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλου.

Ἐπὶ Νέστορος κειμένου ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαθύνουν, ψυχήν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα,
ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἥδε θανόντα
γῆ κατέχει, βουλῇ φέρτατον ἡμιθέων.

Ἐπὶ Ἀντιλόχου κειμένου ἐν Τροίῃ.

Μνῆμ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ῥυσάμενος πατέρα.

Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.

Ἄρχὸς ὅδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίου υἱός,
κεῖθ' ὑπ' ἐμοί, Ταφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

V. 26. ἡμερίων. Eustath. V. 30. Fort. Ἡαφίων.

Ἐπὶ Ἀμφιμάχου καὶ Διώρου.

Ἀρχός τ' Ἀμφίμαχος, Κτεάτου πάϊς ἠδὲ Διώρης,
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξένου κειμένων ἐν Ἤλιδι.

Οἵδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ἤλιδι δίῃ
δμηθέντες κρυεροῦ δῶμ' Ἀΐδαο ἔβαν.

Ἐπὶ κενοταφίου Μέγητος ἐν Δουλιχίῳ.

Μνῆμα Μέγητι θοῷ, μεγαθύμου Φυλέος υἱῷ,
Δουλίχιοι τεῦξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

Ἐπὶ Ὀδυσσέως κειμένου ἐν Τυῤῥηνίᾳ.

Ἀνέρα τὸν πολύμητιν, ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,
κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Οὗτος Ὀδυσσῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

Ἐπὶ Θόαντος.

Υἱὸν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἥδε κόνις κατέχει.

Ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνου κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίου Ἰδομενῆος ὁρᾷς τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τοῦ
πλησίον ἵδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

V. 34. Fort. Ἀΐδεω κατέβαν.

Ἐπὶ Τληπολέμου κειμένου ἐν Ῥόδῳ.

Ἀδ' Ἡρακλείδην ῥηξήνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

Ἐπὶ Δηϊπύλου.

Δηϊπύλου κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοιο
μνῆμα τόδ' εὐκλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

Ἐπὶ Νιρέως κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
Νιρέα, τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.

Ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφου.

Φείδιππον Τροίην πέρσαντ' ἠδ' Ἄντιφον ἥρω
γαῖα πατρὶς κώμη ἠδ' Ἐφύρα κατέχει.

Ἐπὶ Ἀχιλλέως κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Παῖδα θεᾶς Θέτιδος Πηληϊάδην Ἀχιλῆα
ἠδ' ἱερὰ Προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαπται
τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

Ἐπὶ Πατρόκλου κειμένου μετὰ Ἀχιλλέως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος· ὁμοῦ δ' Ἀχιλῆϊ τέθαπται
ὃν κτάνεν ὠκὺς Ἄρης Ἕκτορος ἐν παλάμαις.

Ἐπὶ Ποδάρκους κειμένου ἐν Σικυῶνι.

Γῆ μὲν Ἀχαιΐς ἔθρεψε Ποδάρκην Ἄκτορος υἱόν·
ὀστέα δ' αὖ Σικυὼν γῆ κατέχει φθιμένου.

Ἐπὶ Φιλοκτήτου.

Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱόν,
ἥδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυὰς κατέχει.

Ἐπὶ Εὐμήλου.

Υἱὸς ὅδ' Ἀδμήτοιο Φερητιάδης Εὔμηλος
νέρθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

Ἐπὶ κενοταφίου Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκκῃ.

Οἵδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

Ἐπὶ Εὐρυπύλου κειμένου ἐν Ὀρχομενῷ.

Πάτρῃ ἐν Ὀρχομενῷ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱόν,
Εὐρύπυλον, κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

Ἐπὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντέως.

Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεὺς
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

Ἐπὶ Γουνέως.

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὁρᾷς· ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

Ἐπὶ κενοταφίου Προθόου.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου Τενθρηδόνος υἱοῦ
κεῖται· ἀνοίκτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει.

V. 67. Fort. Ὀρμενίῳ.

Ἐπὶ Ταλθυβίου κειμένου ἐν Μυκήναις.

Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

Ἐπὶ Αὐτομέδοντος κειμένου ἐν Τροίῃ.

Αὐτομέδοντ', Ἀχιλῆϊ ἓϋν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ἥδε κατεσκίασε Τρωὰς ἄρουρα τάφῳ.

Ἐπὶ Ἕκτορος κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἕκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

Ἐπὶ Πυραίχμου κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὧδε Πυραίχμης
ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

Εἰς ἄλλους ἥρωας ἐπιτάφια.

Ἐπὶ Λαομέδοντος.

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθὼν Λαομέδοντα,
ἵππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

Ἐπὶ Αἰήτου κειμένου ἐν Κολχίδι.

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ Μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

Ἐπὶ Ζήθου κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἐπταπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑπόχθων
Ζῆθος, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

Ἐπὶ Ὀρφέως κειμένου ἐν Κικονίᾳ.

Θρῄϊκα χρυσολύρην Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

Ἐπὶ Πυλάδου κειμένου ἐν Φωκίδι.

Υἱὸς ὅδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔπλησε βίου.

Ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Κούρης Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σῆμα, πέλας στείχων, ἀτρεκές ἐστι τόδε.

Ἐπὶ Πρωτεσιλάου ἐν Χερρονήσῳ ἀναιρεθέντι.

Τόνδ' ὄχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσσαν
Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλᾳ φθιμένῳ.

Ἐπὶ Πανδάρου.

Τηλεβόλου ῥυτῆρα, Λυκάονος ἀγλαὸν υἱόν,
ἐκ Ζελέας, κατέχει Πάνδαρον ἥδε κόνις.

Ἐπὶ Δύλωνος.

Πατρὶς μὲν κρύπτει με Δύλων', Εὐμήδεος υἱόν·
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριοῦσι μαθεῖν.

Ἐπὶ Ῥήσου.

Ὑπνῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
Τρῶες δὴ θάψαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.

Ἐπὶ Σαρπηδόνος.

Κῦρες καὶ Λύκιοι βασιλεῖς Σαρπηδόνα δῖον
Ξάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀενάου ἔθεσαν.

V. 100. Fort. πᾶσι δ' ἀπ.

Εἰς Γλαῦκον.

Εὐώδης Κυπάρισσος ὁμοῦ καὶ λάϊνος ὄχθος, 105
ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

Εἰς Μέμνονος.

Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἠοῦς ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν Συρίῃ Βήλου παρ ποταμοῦ προχοαῖς.

* * *

10. ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥ.

Εἰς Ἄτταλον.

Πέργαμος οὐχ ὅπλοις κλεινὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵπποις,
πολλάκις αὐδᾶται Πισαν ἀνὰ ζαθέην.
εἰ δὲ τὸν ἐκ Διόθεν θεμιτὸν θνατῷ νόον εἰπεῖν,
ἔσσεται εἰςαῦτις πολλὸν ἀοιδοτέρη.

11. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τηλοῦ μὲν Φρυγίη, τηλοῦ δ' ἱερὴ Θυάτειρα,
ὦ Μηνόδωρε, σὴ πατρίς, Καβανάθη.
ἀλλὰ γὰρ εἰς Ἀχέροντα, τὸν οὐ φατόν, ἴσα πέλευθα,
ὡς δεινὸς ἀνδρῶν, πάντοθεν μετρεύμενα.
σῆμα δέ τοι τόδ' ἔρεξεν ἀριφραδὲς Εὔδαμος, ᾧ σὺ
πολλῶν πενεστέων ἦσθα προσφιλέστερος.

Nr. 11. V. 5. Fort. ἴρις Εὔδαμος ἀριφραδίῃ.

12. ΑΡΧΕΛΑΟΥ.

Εἰς ὑμᾶς κροκόδειλον ἀποφθίμενον διαλύει,
σκορπίοι, ἡ πάντα ζωοθετοῦσα φύσις.

13. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἓν νέκυος ταύτην ἵππου γράψασθε γενέθλην,
σφῆκας. ἴδ' ἐξ οἵων οἷα τίθησι φύσις.

14. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πάντα δι' ἀλλήλων ὁ πολὺς σφραγίζεται αἰών.
ἀνδρὸς γὰρ κοίλης ἐκ μυελοῦ ῥάχεως
δεινὸς γίνετ' ὄφις, νέκυος δειλοῖο σαπέντος,
ὃς νέον ἐκ τούτου πνεῦμα λάβῃ τέραος,
τεθνεότος ζωὴν ἔλκων φύσιν· εἰ δὲ τόδ' ἐστίν,
οὐ θαῦμα βλαστεῖν τὸν διφυῆ Κέκροπα.

15. ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ.

Τίς τόδε σέλμα πέλωρον ἐπὶ χθονὸς εἴσατο; ποῖος
ποίρανος ἀκαμάτοις πείσμασιν ἠγάγετο;
πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς; ἢ τίνι γόμφοι
τμηθέντες πελέκει τοῦτ' ἔκαμον τὸ κύτος,
ἢ κορυφαῖς Αἴτνας παρισούμενον, ἤ τινι νάσων,
ἃς Αἰγαῖον ὕδωρ Κυκλάδας ἐνδέδεται,

Nr. 13. V. 2. *σφῆκας, ἴδε ζώων.* Vulgo. Nr. 14. V. 4. Fort. *ὡς λαβεῖν.* Nr. 15. V. 6. *ἐνδέχεται.* Vulgo.

τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἰσοπλατές; ἦ ῥα Γίγαντες
τοῦτο πρὸς οὐρανίας ἔξεσαν ἀτραπιτούς.
ἄστρων γὰρ ψαύει καρχήσια, καὶ τριελίκτους
θώρακας μεγάλων ἐντὸς ἔχει νεφέων.
πείσμασιν ἀγκύρας ἀπερείδεται, οἷσιν Ἀβύδου
Ξέρξης καὶ Σηστοῦ δισσὸν ἔδησε πόρον.
μανύει στιβαρᾶς κατ' ἐπωμίδος ἀρτιχάρακτον
γράμμα, τίς ἐκ χέρσου τάνδ' ἐκύλισε τρόπιν.
φησὶ γὰρ ὡς Ἱέρων Ἱεροκλέος Ἑλλάδι πάσῃ
καὶ νάσοις καρπῶν πίονα δωροφόρον,
Σικελίας σκαπτοῦχος ὁ Δωρικός. ἀλλὰ Πόσειδον
σῶζε κατὰ γλαυκῶν σέλμα τόδε ῥοθίων.

16. ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΥ.

Ζώειν, εἰναλίη Θέτι, Μέμνονα, καὶ μέγα φωνεῖν
μάνθανε, μητρῴῃ λαμπάδι θαλπόμενον,
Αἰγύπτου Λιβυκῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ὧν ἀποτάμνει
καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος·
τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχιλλέα, μήτ' ἐνὶ Τρώων
φθέγγεσθαι πεδίῳ, μήτ' ἐνὶ Θεσσαλίῃ.

17. ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ.

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν,
οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,

V. 10. Fort. μελάνων. V. 15. φασὶ Vulgo. V. 16. καρπὸν δωροφορῶν. Vulg. Nr. 16. V. 3. ἔνθ' ἀτορ. Vulgo.

ὡς ἐπ᾽ ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·
νῦν δὲ χρόνῳ παρέχουσ᾽, οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται.

18. ΛΑΦΙΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Πορφύρεοι μώλωπες, ἀποῤῥινήματα γάζης
Λυσιμάχου, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίης.

19. ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Πρόβλημα ἀριθμητικόν.

Ὀκταδράχμους καὶ πενταδράχμους χοίας τις ἔμιξε,
τοῖς ὀβολοῖς ποιεῖν χρηστὸν ἐπιστάμενος·
καὶ τιμὴν ἀπέδωκεν ὑπὲρ πάντων τετράγωνον
τὰς ἐπιταχθείσας δεξάμενον μονάδας,
καὶ ποιοῦντα πάλιν ἕτερόν σε φέρειν τετράγωνον
κτησάμενον πλευρὰν σύνθεμα τῶν χοέων.
ὥστε διάστειλον τοὺς ὀκταδράχμους, πόσοι ἦσαν,
καὶ πάλι τοὺς ἑτέρους, παῖ, λέγε πενταδράχμους.

20. ΔΩΡΙΕΩΣ.

Τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ᾽ ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βρίθος,
τετραετῆ δαμάλην, ἐν Διὸς εἰλαπίναις,

Nr. 17. V. 4. Fort. προέχουσ᾽, ᾧ χρ. cum Bentl. Nr. 19. V. 2. ἐπιτεταγμένος. Cod. τοῖς προπόλοισι ποιεῖν χρήστ᾽ ἀποταξάμενος. Salm. Fort. τοῖσι πότοις ποιεῖν. V. 7. ποίη σον. Cod.

ὠμοις δὲ κτῆνος τὸ πελώριον, ὡς νέον ἄρνα,
ἤνεγκεν δὲ ὅλης κοῦφα πανηγύρεως.
καὶ θάμβος μέν· ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἤνυσε θαῦμα
πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, θυηπολίου.
ὃν γὰρ ἐπόμπευσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
κόψας, πάντα κατ' οὖν μοῦνος ἐδαίσατό νιν.

21. ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἄκρον ἰατρὸν Ἄκρων', Ἀκραγαντῖνον, πατρὸς ἄκρου,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.
ἢ ἄλλως·
ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.

22. ΕΤΗΝΟΥ.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε
κρυπτόμενον, μανίας πουλὺ χερειότερον.

23. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως·
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει.
καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός,
σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.

Nr. 23. V. 2. ταῦτ' ἐθέλει. Cod. Athen. V. 4. ἐστί. Stob.

τοὺς ξυνετοὺς δ' ἄν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥᾴστης εἰσὶ διδασκαλίης.

24. TOY AYTOY.

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν, μάλα σύμφορόν ἐσ
χωρὶς δέ, βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

25. ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Εἰ κύβον ἐξ ὀλίγου διπλήσιον, ὦ 'γαθέ, τεύχειν
φράζεαι, ἢ στερεὴν πᾶσαν ἐς ἄλλο φύσιν
εὖ μεταμορφῶσαι, τόδε τοι πάρα, κἂν σύ γε μάδρην,
ἢ σιρόν, ἢ κοίλου φρείατος εὐρὺ κύτος,
τῇδ' ἀναμετρήσαιο, μέσας ὅτε τέρμασιν ἄκροις
συνδρομάδας δισσῶν ἐντὸς ἕλῃς κανόνων.
μηδὲ σύ γ' Ἀρχύτεω δυσμήχανα ἔργα κυλίνδρων,
μηδὲ Μενεχμείους κωνοτομεῖν τριάδας
δίζηαι· μηδ' εἴ τι θεουδέος Εὐδόξοιο
καμπύλον ἐν γραμμαῖς εἶδος ἀναγράφεται.
τοῖσδε σύ γ' ἐν πινάκεσσι μεσογράφα μυρία τεύχοις
ῥεῖά κεν, ἐκ παύρου πυθμένος ἀρχόμενος,
εὐαίων Πτολεμαῖε πατήρ, ὅτι παιδὶ συνηβῶν
πάνθ' ὅσα καὶ Μούσαις καὶ βασιλεῦσι φίλα

Nr. 25. V. 1. διπλάσιον. Vulg. V. 2. τὴν στερ. Vulg. V. 11. κἠδὲ δὲ ἐν. Vulgo.

αὐτὸς ἐδωρήσω· τὸ δ' ἐς ὕστερον, οὐράνιε Ζεῦ,
καὶ σκήπτρων ἐκ σῆς ἀντιάσειε χερός.
καὶ τὰ μὲν ὡς τελέοιτο· λέγοι δέ τις ἄνθεμα λεύσσων·
τοῦ Κυρηναίου τοῦτ' Ἐρατοσθενέους.

26. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἡμίονος καὶ ὄνος φορέουσαι σῖτον ἔβαινον·
αὐτὰρ ὄνος στενάχιζεν ἐπ' ἄχθεϊ φόρτου ἑοῖο·
τὴν δὲ βαρυστενάχουσαν ἰδοῦσ' ἐρέεινεν ἐκείνη·
μῆτερ, τί κλαίουσ' ὀλοφύρεαι, ἠΰτε κούρη;
εἰ μέτρον ἔν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦρα·
εἰ δὲ ἓν ἀντιλάβοις, πάντως ἰσότητα φυλάξεις.
εἰπὲ τὸ μέτρον, ἄριστε γεωμετρίης ἐπιϊστορ.

27. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
μητέρα παρθενικήν τε κόρην, δισσούς τε συναίμους,
ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

28. ΗΔΥΛΟΥ.

Ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασισωκλῆς
εἰς ἠοῦν πίνει τετραχόοισι κάδοις·

Nr. 26. V. 1. οἶνον. Vulgo. V. 5. Fort. ἓν δοίης μοι. Nr. 28. V. 2. ἠῶ. Vulg.

εἶτ' ἐξαίφνης που τυχὸν οἴχεται. ἀλλὰ παρ' οἶνον
Σικελίδου παίζει πουλὺ μελιχρότερον.
ἐστὶ δὲ δὴ πουλὺ στιβαρώτερος. ὡς δ' ἐπιλάμπει
ἡ χάρις. ὥστε, φίλε, καὶ γράφε καὶ μέθυε.

29. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐφθὸς ὁ καλλίχθυς· νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν·
ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἆγις ὁ τῶν λοπάδων·
γίνεθ' ὕδωρ, καὶ πῦρ, καὶ ὃ βούλεται· ἀλλ' ἀπόκλει.
* * * *
ἥξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεὶς τυχὸν ὡς Ζεὺς
χρυσορόης, ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίου λοπάδα.

30. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ζωροπόται, καὶ τοῦτο φιλοζεφύρου κατὰ νηὸν
τὸ ῥυτὸν αἰδοίης δεῦτ' ἴδετ' Ἀρσινόης,
ὀρχηστὴν Βήσαν Λιγύπτιον, ὃς λιγὺν ἦχον
σαλπίζει, κρουνοῦ πρὸς ῥύσιν οἰγομένου,
οὐ πολέμου σύνθημα, διὰ χρυσέου δὲ γεγωνεῖ
κώδωνος κώμου σύνθεμα καὶ θαλίης,
Νεῖλος ὁποῖον ἄναξ μύσταις φίλον ἱεραγωγοῖς
εὗρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ὑδάτων.

V. 6. Fort. ὥστε φίλει. Nr. 30. V. 2. εἰδείης. Cod. V. 5. καὶ πολ. Cod. V. 6. κώθωνος. Vulgo. V. 7. ὁκοῖος. Vulg. V. 8. ἐξ ὑδάτων. corr. Scaliger.

ἀλλ' εἰ Κτησιβίου σοφὸν εὕρεμα τίετε τοῦτο,
δεῦτε, νέοι, νηῷ τῷδε παρ' Ἀρσινόης.

31. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι (θαῦμα,
μὴ ψευδές) νῆστις τρεῖς χόας ἐξέπιεν·
ἧς τόδε σοί, Παφίη, ζωροῖς μέτροισι θυωθὲν
κεῖται πορφυρέης Λέσβιον ἐξ ὑέλου·
ἦν γε σάου πάντως, ὡς καὶ πάλι τῶν ἀπ' ἐκείνης
σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σῦλα φέρωσι πόθων.

32. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὀψοφαγεῖ Κλειῷ καταμύομεν· ἢν δὲ θελήσῃς,
ἔσθε μόνη· δραχμῆς ἐστιν ὁ γόγγρος ἅπας.
θὲς μόνον ἢ ζώνην, ἢ ἐνώτιον, ἤ τι τοιοῦτον
σύσσημον. τὸ δ' ὁρᾶν * μόνον οὐ λέγομεν.
ἡμετέρη σὺ Μέδουσα· λιθούμεθα ὡς τὰ πάλαι που,
οὐ Γοργοῦς, γόγγρου δ' οἱ μέλεοι λοπάδι.

33. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, καὶ γάρ τι παρ' οἴνου
εὕροιμεν λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος.

V. 9. ἀλλὰ Κτ. Vulg. Nr. 31. V. 3. ἧστο δέ οἱ. Vulg. ζωρεσ μιτρησι θυωθέν. Cod. ζωρὸν μετροῦν θυόεντα. Porson. V. 5. πάντων ἀπ'. Cod. V. 6. σκῦλα et πόκων. Vulg. Nr. 32. V. 1. Ὀψοφάγει, Κλειοῖ. Br. V. 4. Fort. τὰ δ' ὁρᾶν ὡς μόρον ἐκείομεν. V. 5. Fort. λιθούμεθα δ' ὡς. Nr. 33. V. 2. Fort. εὕροιμ' ἄν.

ἀλλὰ κάδοις Χίου με κατάβρεχε, καὶ λέγε, παῖζε,
Ἠθύλε· μισῶ ζῆν εἰς κενόν, οὐ μεθύων.

34. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοῦτο Θέων ὁ μόναυλος ὑπ' ἠρίον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
αὐλητής, μίμων κὴν θυμέλῃσι χάρις.
τυφλὸς ὑπαὶ γήρως οἴχωκε, Σκιρπάλου υἱός,
νήπιον ὃν γ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπάλαμον,
κυδαίνων αὐτοῦ τὰ γενέθλια· τοῦτο γὰρ εἶχε,
τὰν παλαμᾶν ἀρετὰν αἴσιμα σημανέων.
ηὗλει δὲ Γλαύκης μεμεθυσμένα παίγνια Μουσέων,
καὶ τὸν ἐν ἀκρήτοις Βάτταλον ἡδυπότην,
ἢ τὸν Κώταλον, ἢ τὸν Πάγκαλον· ἀλλὰ Θέωνα
τὸν καλαμαυλήτην εἴπατε, χαῖρε Θέων.

35. ΗΡΩΔΙΚΟΥ.

Φεύγετ' Ἀριστάρχειοι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἑλλάδα, τῆς ξουθῆς δειλότεροι κεμάδος,
γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμηλε
τὸ σφίν, καὶ σφῶϊν, καὶ τὸ μίν, ἠδὲ τὸ νίν.

Nr. 34. V. 2. μίμῳ. Vulgo. V. 3. εἶχε καὶ σκίρπαλον υἱόν. V. 4. νήπιόν θ' ἐκάλει. Vulg. V. 5. εἰδέων αὐτοῦ. Vulg. — Fort. τοῦτο γὰρ εἶδε. V. 6. πᾶν μαρπὴν ἥδυσμα. Vulg. V. 7. γλεύκους. Br. V. 8. ἀκρης τοῖς. Cod. Ven. ἐν ἀκρήβοις. Br. Nr. 35. V. 4. καὶ τὸ σφῶν. Br.

τοῦθ' ὑμῖν εἴη, δυσπέμφελοι· Ἡροδίκῳ δὲ
Ἑλλὰς ἀεὶ μίμνοι, καὶ θεόπαις Βαβυλών.

36. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Ἤνδανεν ἀνθρώποις, ὁ δ' ἐπιπλέον ἤνδανε Μούσαις
Κράντωρ, καὶ γήρως ἦλυθεν οὔτι πρόσω.
Γῆ, σὺ δὲ τεθνειῶτα τὸν ἱερὸν ἄνδρ' ὑπόδεξαι·
ἦ ῥ' ὅγε καὶ κεῖθι ζώει ἐν εὐθυμίῃ;

37. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς Πυθαγόραν τὸν πύκτην.

Πυθαγόρην τινά, Πυθαγόρην, ὦ ξεῖνε, κομήτην,
ᾀδόμενον πύκτην εἰ κατέχεις Σάμιον,
Πυθαγόρης ἐγώ εἰμι· τὰ δ' ἔργα μου, εἴ τιν' ἔροιο
Ἠλείων, φήσεις αὐτὸν ἄπιστα λέγειν.

38. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Ἑρμείου εὐνούχου τε, καὶ Εὐβούλου τόδε δούλου
μνῆμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Ἀριστοτέλης,
ὃς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν εἵλετο ναίειν,
ἀντ' Ἀκαδημείας, Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

Nr. 36. V. 3. ὑποδέξῃ. Vulg. ὑπαδέξω. Br. V. 4. Fort. εὐρυθμίῃ. c. Herm. — Vulgo: καὶ ζώει κεῖθι.

ἀλλὰ κάδοις Χίου με κατάβρεχε, καὶ λέγε, παῖζε,
Ἠδύλε· μισῶ ζῆν εἰς κενόν, οὐ μεθύων.

34. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοῦτο Θέων ὁ μόναυλος ὑπ' ἠρίον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
αὐλητής, μίμων κὴν θυμέλῃσι χάρις.
τυφλὸς ὑπαὶ γήρως οἴχωκε, Σκιρπάλου υἱός,
νήπιον ὃν γ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπάλαμον,
κυδαίνων αὐτοῦ τὰ γενέθλια· τοῦτο γὰρ εἶχε,
τὰν παλαμᾶν ἀρετὰν αἴσιμα σημανέων.
ηὗλει δὲ Γλαύκης μεμεθυσμένα παίγνια Μουσέων,
καὶ τὸν ἐν ἀκρήτοις Βάτταλον ἡδυπότην,
ἢ τὸν Κώταλον, ἢ τὸν Πάγκαλον· ἀλλὰ Θέωνα
τὸν καλαμαυλήτην εἶπατε, χαῖρε Θέων.

35. ΗΡΩΔΙΚΟΥ.

Φεύγετ' Ἀριστάρχειοι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἑλλάδα, τῆς ξουθῆς δειλότεροι κεμάδος,
γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμηλε
τὸ σφίν, καὶ σφῶϊν, καὶ τὸ μίν, ἠδὲ τὸ νίν.

Nr. 34. V. 2. μίμῳ. Vulgo. V. 3. εἶχε καὶ σκίρπαλον υἱόν. V. 4. νήπιόν τ' ἐκάλει. Vulg. V. 5. ἀείδων αὐτοῦ. Vulg. — Fort. τοῦτο γὰρ εἶλε. V. 6. πᾶν μαρπᾶν ἥδυσμα. Vulg. V. 7. γλεύκους. Br. V. 8. ἀκρης τοῖς. Cod. Ven. ἐν ἀκρήβοις. Br. Nr. 35. V. 4. καὶ τὸ σφῷν. Br.

τοῦθ' ὑμῖν εἴη, δυσπέμφελοι· Ἡροδίκῳ δὲ
Ἑλλὰς ἀεὶ μίμνοι, καὶ θεόπαις Βαβυλών.

36. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Ἤνδανεν ἀνθρώποις, ὁ δ' ἐπιπλέον ἤνδανε Μούσαις
Κράντωρ, καὶ γήρως ἦλυθεν οὔτι πρόσω.
Γῆ, σὺ δὲ τεθνειῶτα τὸν ἱερὸν ἄνδρ' ὑπόδεξαι·
ἦ ῥ' ὅγε καὶ κεῖθι ζώει ἐν εὐθυμίῃ;

37. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς Πυθαγόραν τὸν πύκτην.

Πυθαγόρην τινά, Πυθαγόρην, ὦ ξεῖνε, κομήτην,
ᾀδόμενον πύκτην εἰ κατέχεις Σάμιον,
Πυθαγόρης ἐγώ εἰμι· τὰ δ' ἔργα μου, εἴ τιν' ἔροιο
Ἠλείων, φήσεις αὐτὸν ἄπιστα λέγειν.

38. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Ἑρμείου εὐνούχου τε, καὶ Εὐβούλου τόδε δούλου
μνῆμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Ἀριστοτέλης,
ὃς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν εἵλετο ναίειν,
ἀντ' Ἀκαδημείας, Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

Nr. 36. V. 3. ὑποδέξῃ. Vulg. ὑπεδέξω. Br. V. 4. Fort. εὐρυθμίῃ. c. Herm. — Vulgo: καὶ ζώει κεῖθι.

39. ΘΕΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Γαίης ἐν νώτοισιν ἀχούμενος, ὦ Πτολεμαῖε,
καὶ βροτέης φύσιος δεσμούμενος ἔνδοθι τεθμῶν,
οὐκ ἄστρων δὴ μοῦνον ἀειδίνητον ἀνάγκην,
οὐδὲ πόλοιο φορὰν σὺ διέγνως ἀστατέουσαν·
ἀλλὰ καὶ αὐτά περ ὅττι τελεῖ σημήϊα φαίνεις.
τοὔνεκα δὴ χρειὼ καλέειν σέ τιν' οὐρανιώνων,
αἰθέριόν τε νόον φορέειν, οὐ γήϊνον ἔμπης.
εἰ γὰρ καὶ μερόπεσσι χαμερπέσι συμβιότευσας,
καὶ φύσιος θνητῶν περ ἀλυκτοπέδησιν ἐδέσμου,
ἀλλὰ νόον παθέων ἐκ τοῖσι πόνοις ἐκάθηρας,
ἔξω σαρκὸς ἔβης δὲ καὶ ἀχλύος ἱλυοέσσης,
καὶ τελέσεις προέειπας ἐσύστερα τέρμα λαχούσας.

40. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, ἢ ΕΡΜΟΥ.

Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ' Ὀλύμπιον ἀστέρες οὐδὸν
εἰλεῦνται, καὶ τοῖσιν ἀεὶ κανονίζεται αἰών·
νυκτιφανὴς Μήνη, στυγνὸς Κρόνος, Ἥλιος ἡδύς,
παστοφόρος Παφίη, θρασὺς Ἄρης, εὔπτερος Ἑρμῆς,
καὶ Ζεὺς ἀρχιγένεθλος, ἀφ' οὗ φύσις ἐβλάστησεν.
οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων ἔλαχον γένος· ἔστι δ' ἐν ἡμῖν
Μήνη, Ζεύς, Ἄρης, Παφίη, Κρόνος, Ἥλιος, Ἑρμῆς.
τοὔνεκ' ἀπ' αἰθερίου μεμερίσμεθα πνεύματος ἕλκειν

Nr. 40. V. 2. μετὰ τοῖσιν ἀεὶ δ' ἐπινήσεται αἰών. Stob. Fort. μετὰ τοῖσι δ' ἀεὶ περινίσσεται αἰών.

δάκρυ, γέλωτα, χολήν, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν.
δάκρυ μέν ἐστι Κρόνος· Ζεὺς δ' ἡ γένεσις· λόγος
Ἑρμῆς·
θυμὸς Ἄρης· Μήνη δ' ἄρ' ὕπνος· Κυθέρεια δ' ὄρεξις·
Ἥλιος δὲ γέλως· τούτῳ γὰρ ἅπασα δικαίως
καὶ θνητὴ διάνοια γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπείρων.

41. ΙΟΒΑ.

Μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κιναρηφάγου ἦθος
λεύσσων, Ὑψιπύλην ὡς κακὸν ἦτορ ἔλᾳ·
ἦμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ὧδε
γῆρυν χρυσολόβοις οὔασιν ἠγάσατο.
νῦν δέ με χυτρόποδες κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγηνα
κήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενοι.

42. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

αἴνιγμα εἰς κοντοπαίκτην.

Ἔστιν τι δένδρον τῶν ἀνακτόρων μέσον,
οὔ ῥίζα καὶ ζῇ, καὶ λαλεῖ καρποῖς ἅμα,
μιᾷ δ' ἐν ὥρᾳ καὶ φυτεύεται ξένως,
καὶ καρπὸν αὔξει, καὶ τρυγᾶται ῥιζόθεν.

Nr. 41. V. 1. κιναρήφαγον ἦχος. Vulg. V. 2. χεύσσων Ὑψιπύλης ἐς.. Vulg. V. 3. τίνων δέ. Vulg. V. 4. χρυσοβόλοις. Vulg. V. 6. F. χαριζόμενα.

43. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

Ἄγριος οὗτος Ἄδωνις, ὃς εἰς κύνας ὄμματα βάλλει,
σχέτλι' Ἔρως, Παφίης ἄγχι παρισταμένης.

44. ΙΠΠΩΝΟΣ.

Ἵππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἶσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

45. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Κόγχος ἐγώ, Ζεφυρῖτι, παλαίτερος· ἀλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλον· ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων,
εἰ δὲ γαληναίη λιπαρὴ θεός, οὖλος ἐρέσσων
ποσσί νιν, ὡς ἔργῳ τοὔνομα συμφέρεται.
ἔκ τ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδος, ὄφρα γένωμαι
σοί τι περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη,
μηδ' ἐμοὶ ἐν θαλάμῃσιν ἔθ', ὡς πάρος (εἰμὶ γὰρ ἄπνους)
τίκτηται νοτερῆς ὤεον Ἀλκυόνης.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
ῥέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

Nr. 45. V. 1. Fort. πάλαι τέρυς. V. 6. ποσσὶν ἕν'. Cod. V. 7. ἔκ τ' ἔπ. Vulgo.

46. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κρεωφύλου πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον ἀοιδὸν
δεξαμένου· κλαίω δ' Εὔρυτον, ὅσσ' ἔπαθε,
καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν. Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

47. ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ.
χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἥ τέ μοι αἰεὶ
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.
* * * * * * *
ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρου
οἶτον,
μύρμηκός τ' ἄφενος, χρήματα μαιόμενος·
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν, καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
εὔφορον, εὔκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν·
τῶν δὲ τυχὼν Ἑρμῆν καὶ Μούσας ἱλάσομ' ἀγνάς,
οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

48. ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Εὔθυμος ὢν ἔρεσσε τὴν ἐπ' Ἀΐδος
ἀταρπὸν ἕρπων· οὐ γάρ ἐστι δύσβατος,

οὐδὲ σκαληνός, οὐδ' ἀνάπλεως πλάνης,
ἰθεῖα δ' ἧ μάλιστα, καὶ κατακλινὴς
ἅπασα, κἠκ μεμυκότων ὁδεύεται.

49. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψα, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς,
μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδόν ἐστι νόημα·
ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

50. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

Ποῦνι Ἀθηνάων ἐπιήρανε, Τριτογένεια,
ἦ τ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν ὁράᾳς, Ῥαμνουσιὰς Οὖπι,
γείτονες ἀγχίθυροι Ῥώμης ἑκατοντοπύλοιο,
πίονα δὴ καὶ τόνδε, Θεά, τιμήσατε χῶρον,
δῆμον Δηώοιο φιλόξεινον Τριόπαο,
τόφρα κε καὶ Τριόπειαι ἐν ἀθανάτοις ἀλέγησθον.
ὡς ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας
ἤλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδούποιο λιποῦσαι,
ὣς τήνδε ῥώεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλωήν,
λήϊά τε σταχύων, καὶ δένδρεα βοτρυόεντα,
λειμώνων τε κόμας ἀπαλοτρεφέων ἐφέπουσαι.

Nr. 48. V. 4. δή. Vulgo. Nr. 50. V. 2. ΔΑΙC. Marm. V. 7. Fort. ὡς ὅτε. c. Visc.

ὔμμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαῖαν ἔηκε,
τὴν ὅσσην περὶ τεῖχος ἐΰτροχον ἐστεφάνωται,
ἀνδράσιν ὀψιγόνοισιν ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
ἔμμεναι. ἡ δ' ἐπί οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρήνου
σμερδαλέον σείσασα λόφον κατένευσεν Ἀθήνη,
μή τῳ νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἕνα λᾶαν
ὀχλίσσαι, ἐπεὶ οὐ Μοιρέων ἀτρῆες ἀνάγκαι,
ὅς κε θεῶν ἐδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναθείη.
κλῦτε περικτίονες καὶ γείτονες ἀγροιῶται·
ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ἀκίνητοί τε θέαιναι,
καὶ πολυτίμητοι, καὶ ὑποσχεῖν οὖας ἑτοῖμαι·
μηδέ τις ἡμερίδων ὄρχους, ἢ ἐν ἄλσεα δένδρων,
ἢ ποίην χιλῷ εὐαλδέϊ χλωρὰ θέουσαν
δμωὴν κυανέου Ἄϊδος ῥήξειε μάκελλαν,
σῆμα νέον τεύχων, ἠὲ πρότερον κεραΐζων.
οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,
πλὴν ὅ κεν αἵματος ᾖσι, καὶ ἔκγονος ἐσσαμένοιο,
(κείνοις δ' οὐκ ἀθέμιστον) ἐπεὶ τιμάορος ἴστωρ.
καὶ γὰρ Ἀθηναίη τε Ἐριχθόνιον βασιλῆα
νηῷ ἐγκατέθηκε, συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν.
εἰ δέ τῳ ἄκλυτα ταῦτα, καὶ οὐκ ἐπιπείσεται αὐτοῖς,
ἀλλ' ἀποτιμήσει, μή οἱ νήτιτα γένηται·
ἀλλά μιν ἀπρόφατος Νέμεσις, καὶ ῥόμβος Ἀλάστωρ

V. 18. ἀτρεια. Marm. V. 19. αναθηη. Marm. V. 23. Fort. ἀν' ἄλσεα. V. 25. Fort. πήξειε. V. 30. Fort. Ἀθηναίη περ Ἐρ.

τίσονται, στυγερὴν δὲ κυλινδήσει κακότητα.
οὐδὲ γὰρ ἴφθιμον Τριόπεω μένος Αἰολίδαο
ὦναθ', ὅτε νηὸν Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.
τῷ ἤτοι ποινὴν καὶ ἐπωνυμίην ἀλέασθαι
χώρου, μή τοι ἔπηται ἔπι Τριόπειος Ἐρινύς.

51. TOY AYTOY.

Δεῦρ' ἴτε Θυβριάδες νηὸν ποτὶ τόνδε γυναῖκες,
Ῥηγίλλης ἔδος ἀμφὶ θυοσκόα ἱρὰ φέρουσαι.
ἡ δὲ πολυκτεάνων μὲν ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
Ἀγχίσεω κλυτὸν αἷμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης.
γήματο δ' εἰς Μαραθῶνα. θεαὶ δέ μιν Οὐρανιῶναι
τίουσιν, Δηώ τε νέη, Δηώ τε παλαιή,
τῇσί περ ἱερὸν εἶδος ἐϋζώνοιο γυναικὸς
ἄγκειται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρῴνῃσι νέναται
ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐμβασιλεύει.
τοῦτο γὰρ ἀντ' ἀγαθοῖο νόου εἵληχεν ἄποινον.
ὡς οἱ Ζεὺς ᾤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην,
γήρᾳ ἐν ἀζαλέῳ χήρῃ περικείμενον εὐνῇ·
οὔνεκά οἱ παῖδας μὲν ἀμύμονος ἐκ μεγάροιο
Ἅρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο μέλαιναι
ἡμίσεας πλεόνων· δοιὼ δ' ἔτι παῖδε λιπέσθην
νηπιάχω, ἀγνῶτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστω,

V. 37. νειον. Marm. V. 39. Ἐρινυς. Mar. Nr. 51. V. 2. Fort. θυοσκόοι. cum Salm.

οἵην σφιν νηλὴς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψεν,
πρίν περ γηραιῇσι μιγήμεναι ἡλακάτῃσι.
τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὀδυρομένῳ ἀκόρητον,
καὶ βασιλεὺς Διῒ πατρὶ φυὴν καὶ μῆτιν ἐοικώς,
Ζεὺς μὲν ἐς Ὠκεανὸν θάλερὴν ἔστειλε γυναῖκα
αὖρῃσι Ζεφύροιο κομιζέμεν ἠλυσίῃσιν·
αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι,
ἦμος ὅτ' Αἰνείαν πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν,
νύκτα διὰ δνοφερήν· ὁ δέ οἱ περὶ ποσσὶ σαωτὴρ
παμφανόων ἐνέκειτο σεληναίης κύκλος [αἴγλης]·
τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι ποτ' ἐνερράψαντο πεδίλῳ,
.....σον... εὐηγενέεσσι γεραῖα.
οὔ μιν ὀνόσσηται καὶ Κεκροπίδην περ ἐόντα,
Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον γέρας ἀνδρῶν,
Ἕρσης ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἐτεὸν δὴ
Κήρυξ Ἡρώδεω πρόγονος Θησηϊάδαο.
τοὔνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἣ μὲν ἄνασσαν
ἐς βουλὴν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἕδραι·
Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτε τι φωνὴν
Ἡρώδεω· γλῶσσαν δέ τέ μιν καλέουσιν Ἀθηνέων.
ἡ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Αἰνειώνη,
καὶ Γανυμηδείη, καὶ Λαρδάνιον γένος ἦεν
Τρωὸς Ἐριχθονίδαο· σὺ δ', εἰ φίλον ἱερὰ ῥέξαι,

V. 27. Fort. αὐγῆς. c. Visc. V. 29. υἱάσιν Αὐσονίων εὐηγ. Visc. Fort. ὅς δέ κεν Αὐσονίοις εὐηγενέεσσι γεραστὸς Οὔ μιν.... V. 36. et 44. οὔτ' ἴτι. Vulg. V. 40. διφιλον. Marm.

καὶ θῦσαι (θυέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκη)
ἔρδ᾽· ἐπεὶ εὐσεβές ἐστι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν.
οὐ μὲν γὰρ θνητή, ἀτὰρ οὐδὲ θέαινα τέτυκται.
τοὔνεκεν οὔτε νεὼν ἱερὸν λάχεν, οὔτε τι τύμβον,
οὐδὲ γέρα θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν ὅμοια.
σῆμα μέν οἱ νηῷ ἴκελον δήμῳ ἐν Ἀθήνης·
ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαθαμάνθυος ἀμφιπολεύει.
τοῦτο δὲ Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἧσται ἄγαλμα
δήμῳ ἐνὶ Τριόπεω, ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροί,
καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήεντες ἄρουραι.
οὐ μὲν ἀτιμήσειε θεὰ βασίλεια γυναικῶν
ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὀπάονα νύμφην.
οὐδὲ γὰρ Ἰφιγένειαν ἐΰθρονος Ἰοχέαιρα,
οὐδ᾽ Ἕρσην γοργῶπις ἀπητίμησεν Ἀθήνη·
οὐδέ μιν ἡρῴνῃσι παλαιῇσιν μεδέουσα
Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμπνια μήτηρ
ἐς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἡμιθεάων,
ἣ λάχεν Ἠλυσίῃσι χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν,
αὐτή τ᾽, Ἀλκμήνη τε, μάκαιρά τε Καδμειώνη.

52. ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΨΕΑΛΟΥ.

εἰς τὸν χαλκοῦν ἵππον, τὸν ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ,
ἀπῃωρημένον τὸν πόδα ἔχοντα.

Ἔμπνους ὁ χαλκοῦς ἵππος οὗτος, ὃν βλέπεις,
ἔμπνους ἀληθῶς, καὶ φριμάξεται τάχα.

V. 42. ει δε τοι ευσεβεεσσι. Marm.

τὸν πρόσθιον δὲ τοῦτον ἐξαίρων πόδα,
βαλεῖ σε καὶ λάξ, εἰ παρέλθῃς πλησίον.
δραμεῖν καθορμᾷ, στῆθι, μὴ προσεγγίσῃς·
μᾶλλον δὲ φεῦγε, μὴ λάβῃς τὸ τοῦ λόγου.

53. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

Ἄδ' ἐγὼ ἀ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῇδε κάθημαι
Ἡδονῇ, αἰσχίστως κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἅπασιν
ἀ κακόφρων Τέρψις κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται.

54. ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.

Οὐκ ἐθέλω, Φιλόθηρε, κατὰ πτόλιν, ἀλλὰ παρ' Ἥρῃ
δαίνυσθαι, Ζεφύρου πνεύμασι τερπόμενος.
ἀρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευροῖσι χαμεύνα·
ἐγγὺς γὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπίης,
καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. ἀλλὰ φερέσθω
οἶνος; καὶ Μουσέων ἡ χαρίεσσα λύρη,
θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
μέλπωμεν, νήσου δεσπότιν ἡμετέρης.

55. ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ.

Τὰν παιδὸς καλλίσταν εἰκὼ τάνδε θεοῖο,
Παιᾶνος κούρου ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκου,

Nr. 54. V. 1. Ἥρης. Schweig. ἀλλ' ἐπ' ἀρούρῃ. Vulgo.

δαιδάλλων μερόπεσσιν ἐμήσαο, σεῖο, Βοηθέ,
εὐπαλάμου σοφίης μνᾶμα καὶ ἐσσομένοις.
θῆκε δ' ὁμοῦ νούσων τε κακῶν ζωάγρια Νικο-
μήδης, καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

56. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἷον ἐμαιώσαντο νέον τόκον Εἰλήθυιαι
ἐκ Φλεγύου κούρης Φοίβῳ ἀμερσεκόμῃ,
τοῖόν τοι Παιὰν Ἀσκληπιὲ σεῖο Βοηθὸς
χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεῦξεν ἑαῖς πραπίσιν.
νηῷ δ' ἐν τῷδε ζωάγρια θῆκεν ὁρᾶσθαι,
πολλάκι σαῖς βουλαῖς νοῦσον ἀλευάμενος,
σὸς θεράπων, εὐχῆς ὀλίγην δόσιν, οἷα θεοῖσιν
ἄνδρες ἐφημέριοι τῶνδε φέρουσι χάριν.

57. ΑΛΛΟ.

εἰς Νικομήδην ἐπιτάφιον.

Στήλην ἔθηκαν Νικομήδει συγγενεῖς,
ὃς ἦν ἄριστος ἰητρός, ἐν ζωοῖς ὅτ' ἦν.
πολλοὺς δὲ σώσας φαρμάκοις ἀνωδύνοις,
ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανών.

58. ΠΑΝΤΕΛΕΟΥ.

εἰς Καλλίμαχον καὶ Κυναίγειρον.]

Ὦ νεκροῦ καμάτοιο, καὶ ἀπρήκτου πολέμοιο.
ἡμετέρῳ βασιλῆϊ τί λέξομεν ἀντιάσαντες;

ὦ βασιλεῦ, τί μ' ἔπεμπες ἐπ' ἀθανάτους πολεμιστάς;
βάλλομεν, οὐ πίπτουσι· τιτρώσκομεν, οὐ φοβέονται.
μοῦνος ἀνὴρ σύλησεν ὅλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
αἱματόεις ἕστηκεν ἀτειρέος Ἄρεος εἰκών.
δένδρον δ' ὡς ἕστηκε σιδηρείαις ὑπὸ ῥίζαις,
κοὐκ ἐθέλει πεσέειν. τάχα δ' ἔρχεται ἔνδοθι νηῶν·]
λῦε κυβερνῆτα, νέκυος προφύγωμεν ἀπειλάς.

59. ΠΑΡΡΑΣΙΟΥ.

Ἄβροδίαιτος ἀνήρ, ἀρετὴν δὲ σέβων τόδ' ἔγραψεν
Παῤῥάσιος, κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου·
οὐδὲ πατρὸς λαθόμην Εὐήνορος, ὅς νιν ἔφυσε
γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

60. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸν ἐν Λίνδῳ Ἡρακλέα.

Οἷος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν
Παῤῥασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὁρᾶν.

61. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι λέγω τάδε· φημὶ γὰρ ἤδη
τέχνης εὑρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῆ

Nr. 58. V. 7. F. ἐπὶ ῥίζαις. c. Schaefero. Nr. 59. V. 1. ἀρετήν τε. Vulgo. τάδ' ἔγρ. alibi. V. 3. ὃς ἀνέφυσε. Cod. ὅς γ' ἀν. Vulg. Nr. 61. V. 1. καὶ ἄπιστα et κἄπιστα sine εἰ. Vulgo.

χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
οὖρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

62. ΠΙΝΔΑΡΟΥ.

Χαῖρε δὶς ἠβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

63. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται,
ζητοῦσαι, ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους.

64. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ἀωρίχα, ὀστέα μὲν σὰ πάλαι * κοιμήσατο δεσμῶν
χαίτης, ἥ τε μύρων ἔμπνους ἀμπεχόνη,
ἥ ποτε τὸν χαρίεντα περιστέλλουσα Χάραξον
σύγχρους ὀρθρινῶν ἤψαο κισσυβίων.
Σαπφώ, σαὶ δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν
ᾠδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες
οὔνομα σὸν μακαριστόν, ὃ Ναύκρατις ὧδε φυλάξει,
ἔστ' ἂν ἴδῃ Νείλου ναῦς ἔφαλος τενάγη.

Nr. 64. V. 1. σ' ἀπαλὰ. Vulg. Fort. πάλαι πόνις, ἅμμα τι δεσμῶν. sive οἵ τ' ἀπόδεσμοι χαίτης. V. 5. Σαπφοῖ αἱ δέ. Vulg. V. 8. ἴῃ et γεγάνῃ. Vulg.

65. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ περὶ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηόνιον βοῦν·
πάτρη γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος·
Θευγένει. ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον· οὔνεκεν οὕτω
χάλκεος ἑστήκω χεῖρα προϊσχόμενος.

66. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ ποταμὸς κελαδῶν ἐπὶ χείλεσιν, ἀλλὰ δράκοντος
εἶχέ ποτ' εὐπώγων τόνδε λίθον κεφαλή,
λευκὰ φαληριόωντα. τὸ δὲ γλυφὲν ἅρμα κατ' αὐτοῦ
τοῦθ' ὑπὸ λυγκείου βλέμματος ἐγλύφετο,
ψευδεϊ χειρὸς ὅμοιον· ἀποπλασθὲν γὰρ ὁρᾶται
γλύμμα, κατὰ πλατέος δ' οὐκ ἂν ἴδοις προβόλου.
ἦ καὶ θαῦμα πέλει μόχθου μέγα, πῶς ὁ λιθουργὸς
τὰς ἀτενιζούσας οὐκ ἐμόγησε κόρας.

67. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοῦτο καὶ ἐν ποταμῷ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς φιλαδέλφου
Κύπριδος ἱλάσκεσθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,
ἣν ἀνακοιρανέουσαν ἐπὶ Ζεφυρηΐδος ἀκτῆς
πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.
ἡ δέ τοι εὐπλοΐην δώσει, καὶ χείματι μέσσῳ
τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.

Nr. 67. V. 1. Fort. πόντῳ. V. 3. Ζεφυρίτιδος ἄκρης. cort. Valck.

68. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Φυρόμαχον, τὸν πάντα φαγεῖν βορόν, οἷα πορώνην
παννυχίην, αὕτη ῥωγὰς ἔχει πάπετος,
χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
καὶ χρῖε στήλην, Ἄττικέ, καὶ στεφάνου,
εἴ ποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν. ἦλθε δ' ἀμαυρὰ
βλέφας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
* ὁ τριχὶ διφθερίας, μονολήκυθος. ἐκ γὰρ ἀγώνων
τῶν τότε Δηναιῶν ἦλθ' ὑπὸ * Καλλιόπην.

69. ΠΡΟΚΛΟΥ.

Ῥηγίνου μελάθροισι τὸν εὐαστὴν Διόνυσον
δέμνεο, δεξιτερῇ χειρὶ πυπελλοφόρον,
ξανθὴν μὲν σφίγγοντα παρήατος αἴθοπι νισσῷ
χαίτην, καὶ λαιῇ θυρσοφόρον παλάμῃ,
βαπτὰ δὲ πέπλα φέροντα κατὰ χροὸς αἵματι πόχλου,
καὶ στικτὴν νεβρίδων ἀμφικρεμῆ χλαμύδα.
αὐτὸν Βάκχον ἄνακτα δόμων ἔντοσθε δέδορκας,
εὐξείνων εὐχαῖς ἵλαον ἑσταότα.

70. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Πάνθ' Ἡγησιάναξ τε καὶ Ἕρμιππος τὰ κατ' αἴθρην
τείρεα, καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα,

Nr. 68. V. 2. Fort. πανδοκιὴν ἄτην, ξ. V. 4. χρεία ἐστήλην. Cod. V. 7. Fort. ἄθριξ. c. Salm. V. 8. ληναιὴν. Vulg. Fort. πολιὸν ὀπήν.

βίβλοις ἐγκατέθεντο· ἀποσκόπιοι δ' ἀφάμαρτον.
ἀλλὰ τὸ λεπτολόγου σκῆπτρον Ἄρητος ἔχει.

71. *ΠΥΘΕΑ.*

Πυθέα μνῆμα τόδ' ἔστ' ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀνδρός,
ὃς κυλίκων ἔσχεν πλῆθος ἀπειρέσιον
ἀργυρέων, χρυσοῦ τε, καὶ ἠλέκτροιο φαεινοῦ,
τῶν προτέρων πάντων πλείονα πασάμενος.

72. *ΠΙΑΝΟΥ.*

Ἥμισυ μὲν πίσσης κωνίτιδος, ἥμισυ δ' οἴνου,
Ἀρχῖν', ἀτρεκέως ἥδε λάγυνος ἔχει·
λεπτοτέρης δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κρέας· πλὴν ὅγε πέμ-
ψας
αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἱπποκράτης.

73. *ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.*

Αἶδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ εὐθυμάχων πολιητῶν
ἑσταθεν εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμόνιαι·
οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δι' Ἀφροδίτα
Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

Nr. 70. V. 3. *σκοποῦ δ' ἄπο πάντες ἄμαρτον.* alii. Nr. 72. V. 1. *κωπίτιδος.* Vulg. Nr. 73. V. 2. *δαιμονίᾳ.* alii.

74. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις,
ἣ πατρός τε, καὶ ἀνδρός, ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων,
παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

75. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα, διηκόσιαι δ' ἄρ' ὁ μισθὸς
δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημα τράγος.
ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

76. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Δημόκριτος τρίτος ἦρξε μάχης, ὅτε παὶρ Σαλαμῖνα
Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει.
πέντε δὲ νῆας ἕλεν θηΐων, ἕκτην δ' ὑπὸ χεῖρα
ῥύσατο βαρβαρικὴν Δωρίδ' ἁλισκομένην.

77. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Δῆμος Ἀθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῇδε
τίμησ', εὐνοίης εὐσεβίης θ' ἕνεκα.

Nr. 75. V. 2. ἐπίσημ' Ἄρατος. Vulg. Nr. 76. V. 3. ἀπὸ χειρὸς δ. βαρβαρικῆς. alii.

78. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἡ μὲν Ἀθηναίοισι φόως γένεθ', ἡνίκ' Ἀριστο-
γείτων Ἵππαρχον πτεῖνε, καὶ Ἁρμόδιος.

79. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἦρχεν Ἀδειμάντος μὲν Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδαλέον τρίποδα·
Ξεινοφίλου δέ τις υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ.
ἀμφὶ διδασκαλίᾳ δὲ Σιμωνίδῃ ἕσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρεπέος.

80. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἡ σεῦ καὶ φθιμένας λευκὰ ὀστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἀγρῶστι Λυκάς·
τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον, ἅ τ' ἀρίδαλος
Ὄσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

81. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου, καὶ σχέτλιος ἰχθὺς
πλησίον ἡρείσαντο καρήατα, παῖδα δὲ νυκτὸς
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι πιθηνεῖσθαι θεράποντα.

Nr. 80. V. 2. ἀγρῶστα. Vulgo. V. 3. Fort. σὰν δ' ἀρ.

82. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μνήμην δ' οὔ τινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὀγδωκονταέτει, παιδὶ Λεωπρεπέος.

83. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί.
ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
„οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν."
παῦροί μιν θνητῶν οὖασι δεξάμενοι
στέρνοις ἐγκατέθεντο. πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ,
ἀνδρῶν ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὅφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμόν, πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασσέμεν, οὔτε θανεῖσθαι,
οὐδ', ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδέ τ' ἴσασιν,
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

84. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὃς καὶ ὑπὸ στέρνοις ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

Nr. 83. V. 11. νηπίοις ταύτῃ. Vulgo.

85. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πατρὶς μὲν Κορκύρα, Φίλων δ' ὄνομ'· εἰμὶ δὲ Γλαύκου
υἱός, καὶ νικῶ πὺξ δὺ' Ὀλυμπιάδας.

86. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἴσθμια δίς, Νέμεα δίς, Ὀλύμπια ἐστεφανώθην
οὐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνᾳ,
Ἀριστόδαμος Θράσιδος, Ἀλεῖος, πάλᾳ.

87. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τήν ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
ὠκὺς ἀπὸ Θρῄκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδαπε φρένας, αὐτὰρ ἐθάφθη
ζωή, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,
ἔν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεέτω μέρος. οὐ γὰρ ἔοικε
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

88. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον,
τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ.

Nr. 85. V. 2. *νίκη*. Vulgo. Nr. 86. V. 1. *Πύθια*. Br. Nr. 87. V. 2. ὀξὺς. Br. V. 3. *ἐκάμφθη*. Vulgo.

89. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὦ ξεῖν', εὐῦδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου·
νῦν δὲ μετ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς.
ἐνθάδε Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἐλόντες
καὶ Μήδους, ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυσάμεθα.

90. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν
Βοῤῥᾶς ὡμίλησε. σὺ δ' οὐ σοφός, ὃς τὸν Ἔρωτα,
ἀλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

91. ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΣΥΛΛΑ.

Τόνδε σοι αὐτοκράτωρ Σύλλας ἀνέθηκ', Ἀφροδίτη,
ὥς σ' εἶδον κατ' ὄνειρον ἀνὰ στρατιὴν διέπουσαν,
τεύχεσι τοῖς Ἄρεος μαρναμένην ἔνοπλον.

92. ΣΥΝΕΣΙΟΥ.

Ἡ σοφίη στίβον εὗρεν ἐς οὐρανόν· οὐ μέγα θαῦμα.
καὶ νόος ἐξ αὐτῶν ἦλθεν ἐπουρανίων.
ἠνίδε καὶ γυρὰ σφαίρας ἐπετάσσατο νῶτα,
ἴσα δὲ πύπλα τομαῖς οὐχ ὁμαλαῖσι τέμε.

Nr. 89. V. 2. ἀνάματος. Plut. Fort. δὲ κατ' Αἴαντος. V. 4. ἰδρυσάμεθα et ῥυδμεθα. alii. Nr. 92. V. 1. ἃ μέγα. Vulgo. V. 3. ἐπεσάξατο. Br. V. 4. Fort. ὁμαλαῖς ἔτεμε.

σκέπτεο τείρεα πάντα πρὸς ἄντυγα, τῆς ἔπι Τιτὰν
νύκτα ταλαντεύει καὶ φάος ἐρχόμενος.
δέξο ζωοφόρου λοξώσιας, οὐδέ σε λήσει
κλεινὰ μεσημβρινῆς κέντρα συνηλύσεως.

93. ΦΑΛΑΙΚΟΥ.

Χρυσωτὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεώ,
οὕνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν
οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν οὐδαμά πω.

91. ΦΙΛΙΑΔΟΥ ΜΕΓΑΡΕΩΣ.

ἐπὶ τοῖς ἀναιρεθεῖσιν ὑπὸ Περσῶν.

Ἄνδρες τοί ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος,
λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος.

95. ΦΙΛΙΠΠΟΥ

τοῦ Μακεδόνων βασιλέως.

Ἄφλοιος καὶ ἄφυλλος, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ νώτῳ
Ἀλκαίῳ σταυρὸς πήγνυται ἠλίβατος.

Nr. 93. V. 1. *Κροσσωτόν*. Toup. V. 4. Fort. *θνητῶν*. c. Herm. sive *οὔτις οἱ ἀνδρῶν*. — *οὐδ' ἅμα πω*. Vulgo.

96. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Νῦν, ὦ Καλλιόπης θύγατερ, πολυήγορε Φρόντι,
δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καί τι περισσὸν ἔχεις.
τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι, καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσίᾳ ὕμνον,
δύντα κατὰ φθιμένων, καὶ στέφος ἀθάνατον,
ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξαι φιλέταιρον ἅπασι,
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

97. ΧΟΙΡΙΛΟΥ.

εἰς τὸν Σαρδαναπάλου τάφον.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
ταῦτ', ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισιν.

Nr. 96. V. 1. ὦ Καλλίπης et φροντίδι δείξεις. Vulg. V. 6. δόντα καταφθίμενον καὶ σοφῷ. Vulg. V. 7. δείξει. Br.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

98.

Ἄγγελε Φερσεφόνης, Ἑρμῆ, τίνα τόνδε προπέμπεις
εἰς τὸν ἀμείδητον Τάρταρον Ἀΐδεω;
Μοῖρά τις αἰκέλιος τὸν Ἀρίστων᾽ ἥρπασ᾽ ἀπ᾽ αὔρης
ἑπταετῆ· μέσσος δ᾽ ἔστιν ὁ παῖς γενετῶν.
δακρυχαρὴς Πλούτων, οὐ πνεύματα πάντα βρότεια
σοὶ νέμεται; τί τρυγᾷς ὄμφακας ἡλικίης;

99.

Ἁγνὸν χρὴ νηοῖο θυώδεος ἐντὸς ἰόντα
ἔμμεναι· ἁγνείη δ᾽ ἔστι, φρονεῖν ὅσια.

100.

Ἀγρότα, σὺν ποίμναις τὸ μεσαμβρινὸν ἦν σε βαρύνῃ
δίψος, ἀν᾽ ἐσχατιὰς Κλείτορος ἐρχόμενον,
τῆς μὲν ἀπὸ κρήνης ἄρυσαι πόμα, καὶ παρὰ Νύμφαις
Ὑδριάσι στῆσον πᾶν τὸ σὸν αἰπόλιον.
ἀλλὰ σὺ μήτ᾽ ἐπὶ λουτρὰ βάλῃς χροΐ, μή σε καὶ αὔρη
πεμφθῇ, τερπνῆς ἐντὸς ἑόντα μέθης·
φεῦγε δ᾽ ἐμὴν πηγὴν μισάμπελον, ἔνθα Μελάμπους
ῥυσάμενος λύσσης Προιτίδας ἀρτεμέας

Nr. 98. V. 3. ἀεικέλιος. Marm. Nr. 100. V. 6. θερμῆς. Br. V. 8. λουσάμενος. Vulg.

πάντα καθαρμὸν ἔβαψεν ἀπόκρυφον, εὖτ' ἄρ' ἀπ' Ἄργους
οὔρεα τρηχείης ἦλυθεν Ἀρκαδίης.

101.

Αὐ ἐγὼ ἀ Φοίβοιο σαφηγορίς εἰμι Σίβυλλα,
τῷδ' ὑπὸ λαϊνέῳ σάματι πυθομένα,
παρθένος αὐδήεσσα τὸ πρίν, νῦν δ' αἰὲν ἄναυδος,
Μοίρᾳ ὑπὸ στιβαρῇ τήνδε λαχοῦσα πέδην·
ἀλλὰ πέλας Νύμφαισι καὶ Ἑρμῇ τῷδ' ὑπόκειμαι,
μοῖραν ἔχουσ' Ἑκάτῳ τῆς τότ' ἀνακτορίης.

102.

Αὐ ἐγὼ ἡ τριτάλαινα, καὶ ἀμφοτέρων βασιλήων
Τιβερίου θυγάτηρ, Μαυρικίου δὲ δάμαρ,
ἡ πολύπαις βασίλεια, καὶ ἡ δείξασα λοχείῃ,
ὡς ἀγαθὸν τελέθει καὶ πολυκοιρανίη,
κεῖμαι σὺν τεκέεσσι καὶ ἡμετέρῳ παρακοίτῃ,
δίμου ἀτασθαλίῃ, καὶ μανίῃ στρατιῆς.
Τῆς Ἑκάβης ἔτλην πολὺ χείρονα, τῆς τ' Ἰοκάστης,
αἳ αἳ τῆς Νιόβης ἔμπνοος εἰμὶ νέκυς.
ναὶ ναὶ τὸν γενέτην, τί μάτην τὰ νεογνὰ ἔκτειναν,
ἀνθρώπων κακίης μηδὲν ἐπιστάμενα;

V. 9. Κοψεν et εὖτ' ἄν. Vulgo. Nr. 102. V. 5. Fort. καλῇ δαΐξ. V. 9. Fort. εἰ καὶ τὸν γενέτην, τί μάτην τὰ νεόγν' ἀπέκτειναν.

ἡμετέροις πετάλοισι κατάσκιος οὐκέτι Ῥώμη.
ῥίζα γὰρ ἐκλάσθη Θρηϊκίοις ἀνέμοις.

103.

Ἄλδ' Ἡρακλείδην κατέχει κόνις, ὃν βαρὺς Ἄιδας
εἴρυσεν ἀϊθέων ἥλικος ἐξ ἀγέλας.
ἄρτι γὰρ εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδος ἁγνὸν ἐφήβου
σχῆμα λαχὼν ἐρατὰν ὤλεσεν ἀλικίαν,
ἄρτι δ' ἀριθμὸν ἐτῶν ἓξ καὶ δέκα τερπνὸς ἀμείβων
Σμερτομάρᾳ στυγερὸν μητρὶ λέλοιπε γόον.

104.

Ἀθάνατος μερόπων οὐδεὶς ἔφυ. τοῦδε Σεβῆρα,
Θησεύς, Αἰακίδαι μάρτυρές εἰσι λόγου.
αὐχῶ σώφρονα τύμβος ἐμαῖς λαγόνεσσι Σεβήραν
κούρην Στρυμονίου παιδὸς ἀμύμον' ἔχων,
οἵην οὐκ ἤνεικε πολὺς βίος, οὐδέ τις οὕτως
ἔσχε τάφος χρηστὴν ἄλλος ὑπ' ἠελίῳ.

105.

ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀρίονος ἀναθήματι ἐπὶ Ταινάρῳ.

Ἀθανάτων πομπαῖσιν Ἀρίονα Κυκλέος υἱὸν
ἐκ Σικελοῦ πελάγους σῶσεν ὄχημα τόδε.

Nr. 104. V. 1. ἀθανατων. Marm. V. 5. ουπω. Marm.

106.

Λῖδε ποτ' Ἀσίδα γαῖαν ἐπόρθησαν πολύχρυσον,
αἶδε καὶ Ἑλλάδι τὰν δουλοσύναν ἔπορον·
νῦν δὲ Διὸς ναῷ ποτὶ κίονας ὀρφαναὶ κεῖται,
τᾶς μεγαλαυχήτου σκῦλα Μακηδονίας.

107.

Εὐνοῦχος στραβὸς ὢν νυκτερίδα ἐπὶ νάρθηκος καθημένην κισσήρει βάλλει καὶ ἀστοχεῖ.

Λινύς τις ἔστιν, ὡς ἀνὴρ τε οὐκ ἀνὴρ
ὄρνιθα οὐκ ὄρνιθ' ἰδών τε οὐκ ἰδὼν
ἐπὶ ξύλου τε οὐ ξύλου καθημένην
λίθῳ τε οὐ λίθῳ βάλεν τε οὐ βάλε.

108.

ἐπὶ τῷ Ὀξύλου ἀνδριάντι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἠλείων.

Αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον
κτήσατο Κουρῆτιν γῆν δορί, πολλὰ πεμών·
τῆς δ' αὐτῆς γενεᾶς δεκατόσπορος Αἵμονος υἱὸς
Ὄξυλος ἀρχαίην ἔκτισε τήνδε πόλιν.

109.

εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου Βιβλιοθήκην.

Λιῶνος σπειρήματ' ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμεῖο
παιδείης, μύθους γνῶθι παλαιγενέας·

Nr. 109. V. 1. σπείρημα ἀφ. Vulgo.

μηδ' ἐς Ὁμηρείην σελίδ' ἔμβλεπε, μηδ' ἐλεγείην,
μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μηδὲ μελογραφίην,
μὴ κυκλίων ζήτει πολύθρουν στίχον· εἰς ἐμὲ δ' ἀθρῶν
εὑρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

110.

Ἰουνίωρος.

Ἀκταῖς τὴν ὅμορον Σινοητίσιν Ἀφρογένειαν,
ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην·
ναοί μοι στίλβουσιν ὑπ' Ἴωνος, ἣν ποτε κόλποις
Δρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄθυρμα δόμος.
ἐκ δὲ τρόπων Πειθώ τε καὶ Ἵμερον ἔσπασε κείνης
πᾶς τόπος, εἰς ἱλαρὴν ἄρτιος εὐφροσύνην·
Βάκχου γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἐστεφάνωσεν,
εἰς ἐμὲ τῶν κυλίκων ὄγκον ἐφελκομένη·
πηγαὶ δ' αὖ περὶ πέζαν ἀναβλύζουσι λοετρῶν,
παῖς ἐμὸς ἃς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος·
μή με μάτην, ξεῖνοι, παροδεύετε γειτνιόωσαν
Πόντῳ καὶ Νύμφαις, Κύπριδα, καὶ Βρομίῳ.

111.

Ἀλκῇ, καὶ μύθοισι καὶ ἐν μούσαισι κρατίστους
ἄνδρας ἀγακλειτοὺς τέτροφε Κεκροπίη.

V. 5. εἴς με γάρ. alii. Fort. εἰς γὰρ ἔμ' ἄθρ.

ὧν ἕνα καὶ Δέξιππον, ὃς ἱστορίην ἐξαθρήσας
αἰῶνος δολιχήν, ἀτρεκέως ἔφρασε.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπείδε, τὰ δ' ἐκ βίβλων ἀναλέξας
ἤρατο παντοίην ἱστορίης ἀτραπόν.
ἦ μέγα κλεινὸς ἀνήρ, ὃς νοῦ ἄπο μυρίον ὄμμα
ἐκτείνας, χρονίους πρήξιας ἐξέμαθε.
φήμη μὲν περίβωτος ἀν' Ἑλλάδα, τὴν ὁ νεανθὴς
αἶνος Δεξίππῳ δῶκεν ἐφ' ἱστορίῃ.
τοὔνεκα καὶ παῖδες τὸν ἀγακλειτὸν γενετῆρα
μορφήεντα λίθου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

112.

Ἅλμα ποδῶν, δίσκου τε βολή, καὶ ἄκοντος ἐρωή,
καὶ δρόμος, ἠδὲ πάλη· μία δ' ἔπλετο πᾶσι τελευτή.

113.

Ἅλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ' ἀνακεῖσθαι,
τὰς βίβλους δείξας τὰς παρὰ ταῖς πλατάνοις,
ἡμᾶς δὲ φρουρεῖν· κἂν γνήσιος ἐνθάδ' ἐραστὴς
ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν.

114.

Ἀμφιτρύων ὅτ' ἔμελλ' ἀγαγέσθαι δεῦρο γυναῖκα
Ἀλκμήνην, θάλαμόν γ' ἐλλέξατο τοῦτον ἑαυτῷ·
Ἀγχάσιος δ' ἐποίησε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης.

Nr. 114. V. 2. Fort. θάλαμόν οἱ ἔλλεξατο τοῦτον, ὃν αὐτῷ Α. c. Herm.

115.

Ἀμφίων μούσαις κιθάρης ἐξήνυσε Θήβης
τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλύριος
ἀδυλόγον μοῦσαν μέθεπον· τῷ καὶ δοκέουσιν
ἀκμῆτες ῥέξειν πείρατα πάντα τέχνας.

116.

Ἀμφότερ', ὠρχεύμην τε, καὶ ἐν Μώσαις ἐδίδασκον
ἄνδρας· ὁ δ' αὐλητὰς ἦν Ἄνακος Φιαλεύς.
Εἰμὶ δὲ Βακχείδας Σικυώνιος· ἦ ῥα θεοῖσιν
τῷ Σικυῶνι καλὸν τοῦτ' ἀνέκειτο γέρας.

117.

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
οὕτω συγκόλλως, ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

118.

Ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν·
ἀλλ' ἅμα τῷ φυσᾶν χὠ νόος ἐκπέταται.

119.

Ἄνερες οἳ πάρος Αὐσονίων πέδον ἵκετε, ξεῖνοι,
βαιὸν ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τόδε δῶμα

Nr. 115. V. 1. *εξησεν.* Mur. V. 3. *μεθηπων.* Id. V. 4. Fort. *ῥ' ἔξειν.* Nr. 116. V. 4. *τοῖς Σικυ.* corr. Porson. Nr. 118. Fort. *εἰ καὶ ἔφυσαν, Ἀλλ'.* Nr. 119. V. 1. Fort. *οἵπερ ἐς Αὐσ.*

ἀνδρὸς ὀπιζομένου Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
ὅς ποτ' ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεσσιν
ψυχὴν ἀθανάτην κἀγήραον ἐκ Διὸς αἴσης
μάρτυρα Φοῖβον ἀμυμόνεσιν σελίδεσσι χαράξας.
οὐδ' ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ' ἀνάγκης δ' ὑψιμέδοντος
τύμβῳ σιγαλέῳ πεπεδημένος ἤνυσεν οἶμον,
ἐκ ῥεθέων δ' ἀναστείχων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,
Λητοΐδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ' ἠέρι τεύξας·
ἰητὴρ δ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ᾔει,
χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκήριον ἐν νεκύεσσιν.

120.

Ἄνθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
μὴ βάτος αὐχμηρή, μὴ κακὸν αἰγίπυρον,
ἀλλ' ἴα, καὶ σάμψυχα, καὶ ὑδατίνη νάρκισσος,
Οὐίβιε, καὶ περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα.

121.

Ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστί· τίς εἶ βλέπε, καὶ τὸ μένον σε·
εἰκόνα τήνδ' ἐςορῶν, σὸν τὸ τέλος λόγισαι·
καὶ βιότῳ χρῆσαι, μήθ' ὡς ἐς αἰῶνας ἔχων ζῆν,
μήθ' ὡς ὠκύμορος, μὴ γηράσαντά σε πολλοὶ
μαστίξωσι λόγοις, θλιβόμενον πενίῃ.

V. 6. ἀμνυμεσιν. Mur. V. 8. ειναλεω. Id. V. 9. δαμαστειχων. Id. Fort. δ' ἀνστείχων. V. 11. δαμασκληπ. Id. Nr. 121. V. 4. ἴνα γηρ. Poc.

122.

Ἀπλήρωτ' Ἄϊδα, τί με νήπιον ἥρπασας ἐχθρῶς;
τί σπεύδεις; οὔ σοι πάντες ὀφειλόμεθα;

123.

Ἀργὼ τὸ σκάφος εἰμί· θεῷ δ' ἀνέθηκεν Ἰάσων,
Ἴσθμια καὶ Νεμέοις στεψάμενον πίτυσιν.

124.

Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν . . .
Βουλῆς καὶ Δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

125.

Ἄρτι γενειάζοντά μ' ὁ βάσκανος ἥρπασε δαίμων·
ὀκτωκαιδεκέτης ἔστιχον εἰς ἀΐδην·
μήτερ ἐμή, θρήνων ἀποπαύεο, λῆξον ὀδυρμῶν
καὶ κοπετῶν· ἀΐδης οἶκτον ἀποστρέφεται.

126.

Ἄρτι με γευόμενον ζωᾶς βρέφος ἥρπασε δαίμων,
οὐκ οἶδ' εἴτ' ἀγαθῶν αἴτιος, εἴτε κακῶν.

Nr. 122. V. 1. ανθροιος. Marm. Nr. 123. V. 2. *Νίμια στεψάμενον.* corr. Schaefer.

127.

Ἄρτι σε τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις,
ἄβας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον,
ἠΐθεον, Πρώταρχε, πατὴρ ἐκαλύψατο τύμβῳ,
ὀστέα δ' ὀγκωθεὶς οὗτος ἔδεκτο τάφος·
πρόσθεν δ' ὁ πρέσβυς πυκινῷ δεδμημένος ἄλγει
Ἰσιάδ' ὠκύμορον μύρετο θυγατέρα·
αἰάξας δ' ἄπληστα παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος
Πρώταρχος· γαμετὴν γὰρ στονάχησ' ἰδίην.
λάϊνα δ' ὄγκωσεν τάδε σήματα· τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν
ᾅδης γηροτρόφους ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

128.

Ἀρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον Ἀχαιῶν εἰκόνι τῇδε
στῆσε Θεμιστοκλέης νεύματι Κεκροπίης.
* * *
Ἀρχὸν ὁρᾷς Θεόδωρον, ὃς εὐδικίης ἀγανῇσι
σῶσε Πανελλήνων σώματα καὶ πόλιας.
τοὔνεκά μιν κατὰ ἄστυ Θεμιστοκλέης ἀνέθηκεν
εἰκόνι λαϊνέῃ· τὼς γὰρ ἄνωγε πόλις·
εὐχόμενος μετέπειτα θεῷ γεννήτορι πάντων,
καὶ χαλκοῦν στήσειν νεύματι Θευδοσίου.

Nr. 127. V. 5. πινυτω. Marm. V. 7. αιξας. Marm. V. 8. στεναχησιλιην. Ib.

129.

Ἄσβολος οὔτε θεῶν τρομέων ὄπιν, οὔτ' ἀνθρώπων,
ὀξυκόμοιο κρεμαστὸς ἀπ' εὐλιπέος κατὰ πεύκης,
ἄγκειμαι μέγα δεῖπνον ἀμετροβίοις κοράκεσσιν.

130.

Ἀσίδος ἀρχιερῆος ἄγαν κλυτοῦ υἱέα Μίθρου
Λούκιον, ἀθλοθετῆρα πάτρης Σμύρνης ἐρατεινῆς,
εὐγενίᾳ σοφίᾳ τε κεκασμένον ἔξοχον ἀνδρῶν,
Αὐσόνιον δάπεδον, βωμός θ' ὅδε, σῆμά τε κρύπτει.

131.

Ἀσίδος εὐρείης προφερέστατον οὔδας ἁπάντων,
χαίροις χρυσόπολι, Ἱεράπολι πότνια, Νυμφῶν
νάμασιν ἀγλαίῃσι κεκασμένον * * *

132.

Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν, καὶ Λαδικέας περίφευγε
καὶ κύνα λυσσητήν, καὶ πάλι Λαδικέας.

133.

Ἀττικοῦ Ἡρώδης Μαραθώνιος, οὗ τάδε πάντα
κεῖται τῷδε τάφῳ, πάντοθεν εὐδόκιμος.

Nr. 129. V. 3. ἀμετροβόαις. alii. Nr. 130. V. 1. ἀγακλυτοῦ. Br. V. 3. εὐγενίαν σοφίαισι. Marm.

134.

εἰς τὰ Ναυμαχικὰ συνταχθέντα παρὰ Βασιλείου Πατρικίου καὶ Παρακοιμωμένου.

Αὐσονίων σοφίης δεδιδαγμένος ἔξοχα ἔργα,
καὶ στίχας, ἠδὲ φάλαγγας, ἰδ' ἀῤῥαγέας παρατάξεις
ὁπλιτῶν, πρυλέων, κρατερῶν πάλιν ἱπποκορυστῶν,
ἱστορικαῖς σελίδεσσιν, ὑπ' εὐγενέων βασιλήων
δειχθεὶς Αὐσονίων στρατιῆς πανυπέρτατος ἀρχός,
Χαμβδᾶν ἠττήσας, Ἀράβων γένος ἐξενάριξας·
νηῶν δ' ὠκυπόρων δεδαήμεναι εἴ ποτε βούλει,
ἄνδιχα ναυμαχίης ὄφρ' εὐκλέα μήσεαι ἔργα,
βίβλου τῆσδε, φέριστε, νοήματα πάντα κατ' αἶσαν
ὄμμασι σοῖς σκοπίαζε, καὶ ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
ἔνθεν δή, Βασίλειε, πέδον Κρήτης ἀλαπάξεις,
καὶ γενεὴν ὀλέσεις Καρχηδονίων μεγαθύμων.

135.

εἰς τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Αὐτὸς ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κολοσσός.
ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά.

136.

Βαιὸν ἐπιστήσας ἴχνος ἐνθάδε τύμβαν ἄθρησον
παιδὸς ἄφνω μαζῶν μητρὸς ἀποπταμένου·

Nr. 134. V. 6. ἤττησας. Vulgo.

ᾤχετο δ' ἐν νεκύεσσι λιπὼν πατρὶ πένθος ἄληκτον,
διοσσὴν πληρώσας πεντάδα τῶν συνόδων.
τοῖος δ' ἦν γεγαώς, οἷος πότ' ἔφυσεν Ἴακχος,
ἢ θρασὺς Ἀλκείδης, ἢ καλὸς Ἐνδυμίων.

137.

Βιττὼ καὶ Φαινὶς φιλη*ημερῆ, αἱ συνέριθοι,
αἱ πενιχραὶ γραῖαι, τῇδ' ἐκλίθημεν ὁμοῦ·
ἀμφότεραι Κῷαι, πρῶται γένος· ὦ γλυκὺς ὄρθρος,
πρὸς λύχνον ᾧ μύθους ἤδομεν ἠμιθέων.

138.

ἐπὶ τῇ Ἀράτου εἰκόνι χαλκῇ.

Βουλαὶ μὲν καὶ ἄεθλα, καὶ ἃ περὶ Ἑλλάδος ἀλκὰ
τοῦδ' ἀνδρὸς στάλαις πλάθεται Ἡρακλέους·
ἄμμες δ' εἰκόν' Ἄρατε τεάν, νόστοιο τυχόντες,
στάσαμεν ἀντ' ἀρετᾶς ἠδὲ δικαιοσύνας,
σωτῆρος, σωτῆρας θεοῖς, ὅτι πατρίδι τᾷ σᾷ
δᾶμον ἴσον, θείαν τ' ὤπασας εὐνομίαν.

139.

Βωμὸν Ἀριστοτέλης ἱδρύσατο τόνδε Πλάτωνος,
ἀνδρὸς ὃν οὔτ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.

Nr. 136. V. 5. Fort. οἷος ποτε, φυσὶν, Ἴακχος. Nr. 137. V. 1. Fort. φιλὴ μερίς. Nr. 138. V. 6. δαίμον' ἴσον. Vulgo.

ὃς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἐναργῶς,
οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
ὡς ἀγαθός τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίγνεται ἀνήρ·
οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδένι ταῦτα ποτέ.

140.

Γλαυκία ἐστὶ τάφος· παῖς δ' ἀνέθηκε νέος,
δείξας ἐκ μικροῦ πρὸς πατέρ' εὐσεβίην.
οὐκ ἔφθης, ὦ τλῆμον, ἰδεῖν γόνον, οἷος ἂν ἦν σοι
γηραιῷ τεύχειν οὐ τάφον, ἀλλὰ βίον.
ἡ φθονερὰ δ' ὑμᾶς πάντ' ἀδικοῦσα τύχη
μητρὶ μὲν ἐν γήρᾳ δάκρυ θήκατο, τῇ δὲ γυναικὶ
χηρίαν, δυστήνου παιδὸς ἅμ' ὀρφανίῃ.

141.

Γράμματα Παῤῥασίοιο, τέχνα Μυός· ἐμμὶ δὲ ἔργον
Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἂν ἕλον Αἰακίδαι.

142.

Δέξο ἄναξ Κρονίδα Ζεῦ Ὀλύμπιε καλὸν ἄγαλμα
ἱλάῳ θυμῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Nr. 140. V. 2. δειζας μεικρου. Marm. V. 7. Fort. στυγνῇ παιδός. Nr. 141. V. 1. γράμμα Πηρασίοιο. Vulgo.

143.

Δεσποίνῃ Νεμέσει, καὶ συννάοισι θεοῖσιν
Ἀρριανὸς βωμὸν τόνδε καθιδρύσατο.

144.

Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι παρερχόμενόν με κραταιὴ
Ἑλλάδιον σκολιοῦ νοῦσος ἔπαυσε βίου.

145.

Δηοῦς καὶ Κούρης θεοείκελον ἱεροφάντην,
κυδαίνων πατέρα, στῆσε δόμοις Κλεάδας,
Κεκροπίης σοφὸν ἔρνος, Ἐρώτιον, ᾧ ῥα καὶ αὐτὸς
Λερναίων ἀδύτων ἶσον ἔδεκτο γέρας.

146.

Διφίλου Ἀνθεμίων τόνδ' ἵππον θεοῖς ἀνέθηκεν,
θητικοῦ ἀντὶ τέλους Ἱππάδ' ἀμειψάμενος.

147.

Δοιὼς Ἱπποµέδοντας ὁμᾶ χθὼν ἅδε καλύπτει,
παῖδά τε, καὶ γενέταν, ἄμφω ἀποφθιμένως,

Nr. 144. V. 2. ελλαδινεκενιον. Poseck.

παῖδα μὲν ἐς λαιὰν ἐξιόντων χεῖρα τεθέντα,
δεξιὰ δ' ἀντετάφη γήραος Ἱππομέδων.
ἀμφοτέροις δ' ἐπέθηκε χυτὴν κόνιν Ἱπποδάμεια
μάτηρ Ποσιλίῳ, ἐγγόνῳ ἀμφοτέρων,
ὃς σφιν τῶνδε τάφων ἐνεώσατο, τείχισε δ' Ἄιδι,
πάππῳ καὶ θείῳ λοισθοτάτας χάριτας.

18.

Ἑβδομον εἰς δεκατόν τε βίον λυπήσαντα περώντα
Μοῖρά με πρὸς θαλάμους ἅρπασε Φερσεφόνης·
λαμπάδα γὰρ ζωῆς με δραμεῖν μόνον ἤθελε δαίμων·
τὸν δὲ μακρὸν γήρως οὐκ ἐτίθει δόλιχον.
ἄρτι δ' ἐφηβείας θάλλων Διονύσιος ἁμαῖς
καὶ σελίσιν Μουσῶν, ἤλυθον εἰς Ἄιδαν.
ἀλλὰ πάτερ μῆτέρ τε, προλείπετε πικρὸν ὀδυρμόν.
τέρμα γὰρ εἰς με βίου Μοῖρ' ἐπέκρανε τάδε.

149.

Εἰκόνα σον, Πολύκλεις, ἀνὰ παστάδα τάνδε πολῖται
θῆκαν· ὁ μυριέτης δ' οὐ μαρανεῖ σε χρόνος·
ἐν βουλαῖς μὲν ἄριστον, ἀγῶσι δὲ τοῖς περὶ πάτρας
ἄλκιμον, ἐν δὲ βίῳ σώφρονα δερκόμενοι.

150.

Πόλυλλος Πολυλλίδου Παιανεὺς
Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε Πολυστράτου αὐτοῦ ἀδελφοῖ,
μνημόσυνον θνητοῦ σώματος ἀθάνατον.

151.

Εἰκόνα τήνδ' ἐσάθρει· πέλεται δὲ τοῦ ἀγνοῦ ὑπ-
ἄρχου
ἐς Κρητῶν πόλιν, ἣν μοῦνος ἔθηκα νέην.
ἀγχίθυρος δ' ἔστηκα Δίκης πέλας· εἰμὶ Δίκης γὰρ
ἤπιος ἰθυδίκοις, τοῖς δ' ἀδίκοισι δέος.
στῆσε δὲ Καλλείνικος ἐνηής, δόγματι νήσου,
γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἠέλιον.

152.

Εἰκοσιἐξ λυκάβασιν ἐγὼ ζήσασα Σαβῖνα
καὶ μησὶν τέτρασιν, εἴθ' ἑνδέκατον πάλιν ἤμαρ,
τῇδε σορῷ κεῖμαι θυγατρὸς μέτα, ἥ με δίωξε
δειξαμένη στοργὴν φιλομήτορα δόγμασι Μοιρῶν.

153.

Εἴκοσί με ζήσαντα καὶ ἑπτὰ μόνους ἐνιαυτοὺς
Παυλῖνον γαίη δέξατο νερτερίη·
καί μοι ἀδελφειὴ κεῖται νέη ἐγγὺς Ὑγείη
ἑπταέτις· τῆς δ' ἦν οὔ τι γλυκιότερον.

154.

Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς, πῶς ἀθάνατόν σ' ἐποίησαν
Μοῦσαι, καὶ Μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσαν, ἀναξ;

Nr. 153. V. 4. γλυκειότερον, Vulgo.

εἰ δ' ἦσθ' ἀθάνατος, πῶς ἐν θνητοῖς σ' ἀριθμοῦσα
οὐ μὰ σὲ ταῦτ' ἐχρῆν, σεμνὲ ποιητά, φρονεῖν.
ἀλλ' ἔγνων τἀληθές· ἐπεὶ τὸ σαφὲς διαφεύγει,
ἄνθρωπόν φασιν θεῖέ σ' Ὅμηρε πέλειν.

155.

Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δισσὴ χάρις· εἰ δέ με μισεῖς
τόσσον μισηθείης, ὅσσον ἐγώ σε φιλῶ.

156.

Εἰμὶ Νεοπτόλεμος Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ' ἐν ἀδελφῶν
ἔστασαν Τλωεῖς, κῦδος ἐμὸν δόρατος·
* οὐνεκένων Πισίδας καὶ Ἀγριᾶνες, ἠδ' Ἀγριᾶνας
καὶ Γαλάτας τόσσους ἀντιάσας στόρεσα.

157.

Εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄπρης,
ἔνθα ποτὲ πτολέμιζεν Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ
Τήλεφος Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

Nr. 155. V. 2. μισηθῇς. corr. Villois. Fort. τὼς μισηθείης. Nr. 156. V. 1. Fort. δ' ἔν' ἀδελφῶν. V. 2. ἐμεῦ. corr. Gron. V. 3. οὔνεκ' ἐὼν Πισίδης Ἀρκτάνας. Id.

158.

εἰς ἄγαλμα Κλαυδιανοῦ.

Εἷν ἐνὶ Βιργιλίοιο νόον καὶ μοῦσαν Ὁμήρου
Κλαυδιανὸν Ῥώμη καὶ βασιλεῖς ἔθεσαν.

159.

ἐπὶ τῷ Δημοσθένους ἀνδριάντι.

Εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμῃ, Δημόσθενες, εἶχες,
οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών.

160.

Εἰς θρήνους ἐφύλαξας Ἀτίνιαν, ὦ κακὲ δαῖμον,
οὐχ ὁσίως ποινὴν εὐσεβίης κατέθου·
Ρουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν, καὶ παῖδα τιθηνὸν
Πομπήϊον, μαζῷ θελγόμενον γλυκερῷ,
μητέρα δ' Ἀργογενῆ Πομπήϊαν, ἠδὲ Πούδεντας
υἱὸν καὶ πάππον· φεῦ θανάτων ἀνίσων.
τάππος μὲν γενεῆς προπάτωρ πέλεν· ἠΐθεος δὲ
ᾤχετ' ἔχων οὐδὲν πλὴν δάκρυον πρὸ τάφου.

161.

Εἰσορόων τόδε θαῦμ' Ἀμμώνιον ἡγεμονῆα
πολλόν ..... μέλπε πορευόμενος·

Nr. 158. V. 2. *Κλαυδιανῷ*. corr. V. D. Nr. 159. V. 1. *γνώμῃ ῥώμην*. al. Nr. 160. V. 2. Fort. *οὐδ' ὁσίως*.

δίψῃ τειρομένοισι μελισταγὲς ἤγαγεν ὕδωρ,
καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης εὗρε πόρον ὕδασιν·
καὶ τάδε μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύζειν,
τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασι τειρομένοις·
τῷ νῦν μηδ' ἀπόληγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὁδίταις
μίμνειν θαρσαλέως τῇδε πορευομένοις.
ἦ χαρίτων πόρον ἔσχεν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,
ὅς γέ μιν ἡμερίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην.

162.

ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ τῶν Παντικαπαιέων, ἐπὶ τῇ ῥαγείσῃ χαλκῇ ὑδρίᾳ διὰ τὸν πάγον.

Εἴ τις ἄρ' ἀνθρώπων μὴ πείθεται, οἷα παρ' ἡμῖν
γίνεται, εἰς τήνδε γνώτω ἰδὼν ὑδρίαν,
ἣν οὐχ ὡς ἀνάθημα θεοῦ καλόν, ἀλλ' ἐπίδειγμα
χειμῶνος μεγάλου θῆχ' ἱερεὺς Στράτιος.

163.

Ἐκ γενεῆς περίβωτον, ἀπ' ἀνθυπάτων καὶ ὑπάρχων
Πλούταρχον, καθαρῇσιν ἀοίδιμον εὐνομίῃσιν,
προφρονέως Μεγαρῆες ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις
εἰκόνι λαϊνέῃ στῆσαν ἀγασσάμενοι.
πάντη Πλουτάρχοιο κλέος, πάντη δέ τε θαῦμα,
πάντη δ' εὐνομίης εὖχος ἀπειρέσιον,

Nr. 161. V. 4. Fort. ὕδασιν εὗρε πόρον. V. 8. ὑμνιν. Poc.

ἱέος Εὐρίοια, τὸν Ἀλκαθόου ναετῆρες
πολλῶν ἀντ' ἀγαθῶν ἀμφὶ Λίκης τεμένει.

164.

Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν Φοίβου στεφανηφόρος ἱρεὺς
Κρήσκηνς, ἠγάθεός τε Λεόντιος, ἔνσοφοι ἄνδρες,
ὃς μὲν ἀπ' ἀντολίης, ὃς δ' ἄρ' ἀφ' ἑσπερίης,
ὄργια συνρέξαντε θεᾷ παμμήτορι Ῥείῃ
κριοβόλου τελετῆς καὶ ταυροβόλοιο φερίστης,
ἤμασι μυστιπόλοις βωμὸν ὑπερτίθεσαν.

165.

Ἐκ ποτε τῆσδε πόληος ἅμ' Ἀτρείδῃσι Μενεσθεὺς
ἠγεῖτο ζάθεον Τρωϊκὸν ἐς πεδίον,
ὃν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα θωρηκτάων
κοσμητῆρα μάχης ἔξοχον ὄντα μολεῖν.
οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
κοσμηταῖς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

166.

Ἕκτον ἐπ' εἰκοστῷ πλήσας ἔτος Ἄβγαρος ἔνθα
ταρχύθη, Μοιρῶν ὡς ἐπέκλωσε μίτος,

Nr. 164. V. 1. τε φανηφόρος. Vulgo. Nr. 165. V. 6. Fort. κοσμητὰς cum aliis.

ᾧ φθόνος ὡς ἄδικός τις ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς,
λυπήσας τὸ γένος, καὶ φιλίους ἑτάρους·
τύμβον δ' Ἀντωνῖνος ἑῷ θέτο τοῦτον ἀδελφῷ,
οἷσιν ὁ πρὶν βασιλεὺς Ἄβγαρος ἦν γενέτης.

167.

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
ἔκτειναν Μήδων ἐννέα μυριάδας.

168.

Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
δουλοσύνης στυγερᾶς ῥυσάμενοι πόλιας.

169.

Ἐνθάδ' ἄναξ ἥρως Φύταλός ποτε δέξατο σεμνὴν
Δήμητραν, ὅτε πρῶτον ὀπώρας καρπὸν ἔφηνεν,
ἣν ἱερὰν συκῆν θνητῶν γένος ἐξονομάζει,
ἐξ οὗ δὴ τιμὰς Φυτάλου γένος ἔσχεν ἀγήρως.

170.

Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ ὑπάτου ἥρωος ἀγαυοῦ,
Ἀῤῥίου μοι φιλίου, τῷδε μιγεῖσα μόνῳ·
ἦν δέ κεν ἐκ προγόνων ποτὲ τοὔνομα Πουβλιανή μου·
Σκιπιάδαι δ' ἔπελον, εὐγενίῃ δ' ἔπρεπον.

Nr. 167. V. 2. χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν. al.

χηρεία τ' αὐτὴ τὸν ἄπαντα χρόνον μείνασα,
κωκυμόρων ἑκέων πένθεϊ τακομένη.
ν βιότῳ δὲ μόνον πουλὺν μάλ' ἔτλην μογέουσα,
Μούσαισιν μοῦνον τὴν φρένα θελγομένη.

171.

Ἐνθάδε Διάλογος καθαρῷ πυρὶ γυῖα καθήρας,
ἀσκητὴς σοφίης, ᾤχετ' ἐς ἀθανάτους.
ἐνθάδε Διαλόγοιο σαόφρονος ὀστέα κεύθει
γυμνάς, ὃς ἀμφ' ἀρετὴν ἔπλετο καὶ σοφίην.
ἀλλὰ τὰ μὲν κεύθει μικρὰ κόνις ἀμφιχυθεῖσα,
ψυχὴν δ' ἐκ μελέων Οὐρανὸς εὐρὺς ἔχει.

172.

Ἐννεακαιδεκάμηνος ἐγὼ κεῖμαι παρὰ τύμβῳ,
ὃν ποίησε πατὴρ Πρόκλου, Συρίης ἀπὸ γαίης.
οὔνομα δ' ἔστι Πρόκλα· γαίη πατρίς, ᾗ παράκειμαι.

173.

Ἐν πολυθαήτῳ τεμένει Διὸς ὑψιμέδοντος
ἕστηκ', ἀνθέντων δημοσίᾳ Σαμίων.
* * *
Ἀθάνατον πάτρᾳ καὶ Ἀριστοκρίτῳ κλέος ἔργων,
Λύσανδρ', ἐκτελέσας, δόξαν ἔχεις ἀρετᾶς.

Nr. 170. V. 7. δαντλην. Fabr.

174.

Ἐν τε φίλοισι φίλοισ, καὶ ἰητῆρος ἀρίστου,
παιδείης θ' ἱερῆς ἐγγύθεν ἁψαμένου,
σῶμ' Ἀσκληπιάδου καὶ υἱέος ἐνθάδε Ῥήρου,
ὡς ἐπέτελλε φίλοις, εἷς ὅδε τύμβος ἔχει.

175.

περὶ Ἀπόλλωνος Δηλίου.

Ἐν φανερῇ γενόμην, πάτρην δ' ἐμοῦ ἀλμυρὸν ὕδωρ
ὀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάϊς.

176.

εἰς Σάραπιν.

Ἑπτά με φωνήεντα θεὸν μέγαν ἄφθιτον αἰνεῖ
γράμματα, τὸν πάντων ἀπάματον πατέρα·
εἰμὶ δ' ἐγὼ πάντων χέλυς ἄφθιτος, ἣ τὰ λυρώδη
ἡρμοσάμην δίνης οὐρανίοιο μέλη.

177.

Ἑρμῆν Ναϊάδων συνοπάονα θῆκέ με τῇδε
ἐσθλὸς ἀνὴρ κρήνης Κάρπος ἐπ' ἀενάου.

Nr. 177. V. 2. *ΚΡΑΤΟΣΗ ΗΕΝΔΟΤ.* Poc.

178.

Ἑρμῆν τὸν κλέπτην τίς ὑφείλετο; θερμὸς ὁ κλέπτης,
ὃς τῶν φηλητέων ᾤχετ' ἄνακτα φέρων.

179.

Ἑσπερίης πάσης χθονὸς ὄβριμον ἰθυντῆρα,
Μάρκελλον, ὁ θρασὺς μάρψε μόρος ταμίην,
Ἑλλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς εὐδοκίῃ Κυκλάδων γῆς
κουφίζων πόλιας, θῆκεν ἐλαφροτέρας.
τοὔνεκα καὶ προθύροισι Λίκης, ἐπιμάρτυρα θεσμῶν
βουλὴ καὶ * πύῤῥον θῆκεν ἐφημοσύνῃ.

180.

αἴνιγμα.

εἰς πρωκτόν.

Ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄῤῥενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λεῖος,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἕλκων·
ἓν δ' ἐσὶν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος.

181.

αἴνιγμα.

εἰς ἐπιστολήν.

Ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσα ὑπὸ κόλποις
αὐτῆς· ταῦτα δ' ἄφωνα βοὴν ἴστησι γεγωνὸν
καὶ διὰ πόντιον οἶδμα, καὶ ἠπείρου διὰ πάσης,

οἷς ἐθέλει θνητῶν· τοῖς δ' οὐ παρεοῦσιν ἀκοὐειν
ἔξεστιν, κωφὴν τ' ἀκοῆς αἴσθησιν ἔχουσιν.

182.

Εὐρυδίκη Ἱεραπολιῆτις τόνδ' ἀνέθηκε
Μούσαις, εὔϊστον ψυχῇ ἑλοῦσα πόθον.
γράμματα γάρ, μνημεῖα λόγων, μήτηρ γεγαυῖα
παίδων ἠβώντων, ἐξεπόνησε μαθεῖν.

183.

Εὐτελίδας καὶ Χρυσόθεμις τάδε ἔργα τέλεσσαν
Ἀργεῖοι, τέχναν εἰδότες ἐκ προτέρων.

184.

Εὐφρανθεὶς συνεχῶς, γελάσας, παίξας τε, τρυφήσας,
καὶ ψυχὴν ἱλαρῶς πάντων τέρψας ἐν ἀοιδαῖς,
οὐδένα λυπήσας, οὐ λοίδορα ῥήματα πέμψας,
ἀλλὰ φίλος Μουσῶν, Βρομίου, Παφίης τε βιώσας,
ἐξ Ἀσίης ἐλθὼν Ἰταλῇ χθονὶ ἐνθάδε κεῖμαι,
ἐν φθιμένοις νέος ὤν, τοὔνομα Μηνόφιλος.

185.

Ἐχρῆν μὲν στῆσαι σὺν Ἔρωτι φίλῳ σε, Μένανδρε,
ᾧ συζῶν ἐτέλεις ὄργια τερπνὰ θεοῦ·
δῆλος δ' εἶ φορέων αἰεὶ θεόν, ὀππότε καὶ νῦν
σὴν μορφὴν κατιδὼν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.

186.

Ζηνὶ θεῶν βασιλεῖ μ' ἀκροθίνιον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Μενδαῖοι, Σίπτην χερσὶ βιασάμενοι.

187.

Ζηνί μ' ἄγαλμ' ἀνέθηκαν Ὀλυμπίῳ ἐκ Χερονήσου
τεῖχος ἑλόντες Ἀράτου· ἐπῆρχε δὲ Μιλτιάδης σφίν.

188.

Ζηνὸς ἰὼ κραιπναῖσι γεγαθότες ἱπποσύναισι,
κοῦροι ἰὼ Σπάρτας, Τυνδαρίδαι βασιλεῖς,
Αἰνεάδας Τίτος ὔμμιν ὑπέρτατον ὤπασε δῶρον,
Ἑλλήνων τεύξας παισὶν ἐλευθερίαν.

189.

Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν, ἀγαθὸς δ' ἐν ἅπασι νομισθείς,
ἠδ' ἀκμὴν νέος ὢν ᾤχετ' ἐς ἠμιθέους.

190.

Ζωΐλος ἡνιόχων προφερέστατος ἐνθάδε κεῖται.

191.

Ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν,
ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς,

εἰ δ' ἦσθ' ἀθάνατος, πῶς ἐν θνητοῖς σ' ἀριθμοῦσιν;
οὐ μὰ σὲ ταῦτ' ἐχρῆν, σεμνὲ ποιητά, φρονεῖν.
ἀλλ' ἔγνων τἀληθές· ἐπεὶ τὸ σαφὲς διαφεύγει,
ἄνθρωπόν φασιν θεῖόν σ' Ὅμηρε πέλειν.

155.

Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δισσὴ χάρις· εἰ δέ με μισεῖς,
τόσσον μισηθείης, ὅσσον ἐγώ σε φιλῶ.

156.

Εἰμὶ Νεοπτόλεμος Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ' ἐν ἀδελφῶν,
ἔστασαν Τλωεῖς, κῦδος ἐμὸν δόρατος·
* οὐνεκένων Πισίδας καὶ Ἀγριᾶνες, ἠδ' Ἀγριᾶνας
καὶ Γαλάτας τόσσους ἀντιάσας στόρεσα.

157.

Εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης,
ἔνθα ποτὲ πτολέμιζεν Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ
Τήλεφος Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

Nr. 155. V. 2. μισηθῇς. corr. Villois. Fort. τὼς μισηθείης. Nr. 156. V. 1. Fort. δ' ἔν' ἀδελφῶν. V. 2. ἐμοῦ. corr. Gron. V. 3. οὔνεκ' ἐὼν Πισίδης Ἀρκτάνας. Id.

158.

εἰς ἄγαλμα Κλαυδιανοῦ.

Εἶν ἑνὶ Βιργιλίοιο νόον καὶ μοῦσαν Ὁμήρου
Κλαυδιανὸν Ῥώμη καὶ βασιλεῖς ἔθεσαν.

159.

ἐπὶ τῷ Δημοσθένους ἀνδριάντι.

Εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμῃ, Δημόσθενες, εἶχες,
οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών.

160.

Εἰς θρήνους ἐφύλαξας Ἀτίνιαν, ὦ κακὲ δαῖμον,
οὐχ ὁσίως ποινὴν εὐσεβίης κατέθου·
Ῥουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν, καὶ παῖδα τιθηνὸν
Πομπήϊον, μαζῷ θελγόμενον γλυκερῷ,
μητέρα δ' Ἀργογενῆ Πομπήϊαν, ἠδὲ Πούδεντας
υἱὸν καὶ πάππον· φεῦ θανάτων ἀνίσων.
πάππος μὲν γενεῆς προπάτωρ πέλεν· ἠΐθεος δὲ
ᾤχετ' ἔχων οὐδὲν πλὴν δάκρυον πρὸ τάφου.

161.

Εἰςορόων τόδε θαῦμ' Ἀμμώνιον ἡγεμονῆα
πολλόν ..... μέλπε πορευόμενος·

Nr. 158. V. 2. Κλαυδιανῷ. corr. V. D. Nr. 159. V. 1. γνώμῃ ῥώμην. al. Nr. 160. V. 2. Fort. οὐδ' ὁσίως.

δίψῃ τειρομένοισι μελισταγὲς ἤγαγεν ὕδωρ,
καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης εὗρε πόρον ὕδασιν·
καὶ τάδε μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύζειν,
τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασι τειρομένοις·
τῷ νῦν μηδ' ἀπόληγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὁδίταις
μίμνειν θαρσαλέως τῇδε πορευομένοις.
ἦ χαρίτων πόρον ἔσχεν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,
ὅς γέ μιν ἡμερίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην.

162.

ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ τῶν Παντικαπαιέων, ἐπὶ τῇ ῥαγείσῃ χαλκῇ ὑδρίᾳ διὰ τὸν πάγον.

Εἴ τις ἄρ' ἀνθρώπων μὴ πείθεται, οἷα παρ' ἡμῖν
γίνεται, εἰς τήνδε γνώτω ἰδὼν ὑδρίαν,
ἣν οὐχ ὡς ἀνάθημα θεοῦ καλόν, ἀλλ' ἐπίδειγμα
χειμῶνος μεγάλου θῆχ' ἱερεὺς Στράτιος.

163.

Ἐκ γενεῆς περίβωτον, ἀπ' ἀνθυπάτων καὶ ὑπάρχων,
Πλούταρχον, καθαρῇσιν ἀοίδιμον εὐνομίῃσιν,
προφρονέως Μεγαρῆες ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις
εἰκόνι λαϊνέῃ στῆσαν ἀγασσάμενοι.
πάντη Πλουτάρχοιο κλέος, πάντη δέ τε θαῦμα,
πάντη δ' εὐνομίης εὖχος ἀπειρέσιον,

Nr. 161. V. 4. Fort. ὕδασιν εὗρε πόρον. V. 8. ὑμνιν. Poc.

υἱέος Εὐρίοια, τὸν Ἀλκαθόου ναετῆρες
πολλῶν ἀντ' ἀγαθῶν ἀμφὶ Δίκης τεμένει.

164.

Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν Φοίβου στεφανηφόρος ἱρεὺς
Κρήσκης, ἠγάθεός τε Λεόντιος, ἔνσοφοι ἄνδρες,
ὃς μὲν ἀπ' ἀντολίης, ὃς δ' ἄρ' ἀφ' ἑσπερίης,
ὄργια συνρέξαντε θεᾷ παμμήτορι Ῥείῃ
κριοβόλου τελετῆς καὶ ταυροβόλοιο φερίστης,
ἤμασι μυστιπόλοις βωμὸν ὑπερτίθεσαν.

165.

Ἐκ ποτε τῆςδε πόληος ἅμ' Ἀτρείδῃσι Μενεσθεὺς
ἡγεῖτο ζάθεον Τρωϊκὸν ἐς πεδίον,
ὃν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα θωρηκτάων
κοσμητῆρα μάχης ἔξοχον ὄντα μολεῖν.
οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
κοσμηταῖς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

166.

Ἕκτον ἐπ' εἰκοστῷ πλήσας ἔτος Ἄβγαρος ἔνθα
ταρχύθη, Μοιρῶν ὡς ἐπέκλωσε μίτος,

Nr. 164. V. 1. τε φανηφόρος. Vulgo. Nr. 165. V. 6. Fort. κοσμητὰς cum aliis.

ᾧ φθόνος ὡς ἄδικός τις ἀπέβεσεν ἀρχόμενον φῶς,
λυπήσας τὸ γένος, καὶ φιλίους ἑτάρους·
τύμβον δ' Ἀντωνῖνος ἑῷ θέτο τοῦτον ἀδελφῷ,
οἵσιν ὁ πρὶν βασιλεὺς Ἄβγαρος ἦν γενέτης.

167.

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
ἔκτειναν Μήδων ἐννέα μυριάδας.

168.

Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
δουλοσύνης στυγερᾶς ῥυσάμενοι πόλιας.

169.

Ἐνθάδ' ἄναξ ἥρως Φύταλός ποτε δέξατο σεμνὴν
Δήμητραν, ὅτε πρῶτον ὀπώρας καρπὸν ἔφηνεν,
ἣν ἱερὰν συκῆν θνητῶν γένος ἐξονομάζει,
ἐξ οὗ δὴ τιμὰς Φυτάλου γένος ἔσχεν ἀγήρως.

170.

Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ ὑπάτου ἥρωος ἀγαυοῦ,
Ἀρρίου μοι φιλίου, τῷδε μιγεῖσα μόνῳ·
ἦν δέ κεν ἐκ προγόνων ποτὲ τοὔνομα Πουβλιανή μου·
Σκιπιάδαι δ' ἔπελον, εὐγενίῃ δ' ἔπρεπον.

Nr. 167. V. 2. χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν. al.

χηρείᾳ τ' αὐτὴ τὸν ἄπαντα χρόνον μείνασα,
κωκυμόρων σκέων πένθεϊ τακομένη.
ἡ βιότῳ δὲ σμικρὸν πουλὺν μάλ' ἔτλην μογέουσα,
Μούσαισιν μοῦνον τὴν φρένα θελγομένη.

171.

Ἐνθάδε Διάλογος καθαρῷ πυρὶ γυῖα καθήρας,
ἀσκητὴς σοφίης, ᾤχετ' ἐς ἀθανάτους.
ἐνθάδε Διαλόγοιο σαόφρονος ὀστέα κεύθει
γυμνάς, ὃς ἀμφ' ἀρετὴν ἔπλετο καὶ σοφίην.
ἀλλὰ τὰ μὲν κεύθει μικρὰ κόνις ἀμφιχυθεῖσα,
ψυχὴν δ' ἐκ μελέων Οὐρανὸς εὐρὺς ἔχει.

172.

Ἐννεακαιδεκάμηνος ἐγὼ κεῖμαι παρὰ τύμβῳ,
ὃν ποίησε πατὴρ Πρόκλος, Συρίης ἀπὸ γαίης.
οὔνομα δ' ἔστι Πρόκλα· γαίη πατρίς, ἣ παράκειμαι.

173.

Ἐν πολυδαήτῳ τεμένει Διὸς ὑψιμέδοντος
ἕστηκ', ἀνθέντων δημοσίᾳ Σαμίων.

* * *

Ἀθάνατον πάτρᾳ καὶ Ἀριστοκρίτῳ κλέος ἔργων,
Λύσανδρ', ἐκτελέσας, δόξαν ἔχεις ἀρετᾶς.

Nr. 170. V. 7. δαπτλην. Fabr.

174.

Ἐν τε φίλοισι φίλοισ, καὶ ἰητῆρος ἀρίστου,
παιδείης θ᾽ ἱερῆς ἐγγύθεν ἁψαμένου,
σῶμ᾽ Ἀσκληπιάδου καὶ υἱέος ἐνθάδε Ῥήρου,
ὡς ἐπέτελλε φίλοις, εἷς ὅδε τύμβος ἔχει.

175.

περὶ Ἀπόλλωνος Δηλίου.

Ἐν φανερῷ γενόμην, πάτρην δ᾽ ἐμοῦ ἁλμυρὸν ὕδωρ
ὀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ᾽ ἔστ᾽ ἀριθμοῖο πάϊς.

176.

εἰς Σάραπιν.

Ἑπτά με φωνήεντα θεὸν μέγαν ἄφθιτον αἰνεῖ
γράμματα, τὸν πάντων ἀκάματον πατέρα·
εἰμὶ δ᾽ ἐγὼ πάντων χέλυς ἄφθιτος, ἣ τὰ λυρώδη
ἡρμοσάμην δίνης οὐρανίοιο μέλη.

177.

Ἑρμῆν Ναϊάδων συνοπάονα θῆκέ με τῇδε
ἐσθλὸς ἀνὴρ κρήνης Κάρπος ἐπ᾽ ἀενάου.

Nr. 177. V. 2. ΚΡΑΤΟΣΗ ΗΕΝΔΟΥ. Poc.

178.

Ἑρμῆν τὸν κλέπτην τίς ὑφείλετο; θερμὸς ὁ κλέπτης,
ὃς τῶν φηλητέων ᾤχετ' ἄνακτα φέρων.

179.

Ἑσπερίης πάσης χθονὸς ὄβριμον ἰθυντῆρα,
Μάρκελλον, ὁ θρασὺς μάρψε μόρος ταμίην,
Ἑλλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς εὐδοκίῃ Κυκλάδων γῆς
κουφίζων πόλιας, θῆκεν ἐλαφροτέρας.
τοὔνεκα καὶ προθύροισι Λίκης, ἐπιμάρτυρα θεσμῶν
βουλὴ καὶ * πύρρον θῆκεν ἐφημοσύνη.

180.

αἴνιγμα.

εἰς πρωκτόν.

Ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λεῖος,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἕλκων·
ἓν δ' ἐστὶν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος.

181.

αἴνιγμα.

εἰς ἐπιστολήν.

Ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσα ὑπὸ κόλποις
αὐτῆς· ταῦτα δ' ἄφωνα βοὴν ἴστησι γεγωνὸν
καὶ διὰ πόντιον οἶδμα, καὶ ἠπείρου διὰ πάσης,

οἷς ἐθέλει θνητῶν· τοῖς δ' οὐ παρεοῦσιν ἀκούειν
ἔξεστιν, κωφὴν τ' ἀκοῆς αἴσθησιν ἔχουσιν.

182.

Εὐρυδίκη Ἱεραπολιῆτις τόνδ' ἀνέθηκε
Μούσαις, εὔϊστον ψυχῇ ἑλοῦσα πόθον.
γράμματα γάρ, μνημεῖα λόγων, μήτηρ γεγαυῖα
παίδων ἠβώντων, ἐξεπόνησε μαθεῖν.

183.

Εὐτελίδας καὶ Χρυσόθεμις τάδε ἔργα τέλεσσαν
Ἀργεῖοι, τέχναν εἰδότες ἐκ προτέρων.

184.

Εὐφρανθεὶς συνεχῶς, γελάσας, παίξας τε, τρυφήσας,
καὶ ψυχὴν ἱλαρῶς πάντων τέρψας ἐν ἀοιδαῖς,
οὐδένα λυπήσας, οὐ λοίδορα ῥήματα πέμψας,
ἀλλὰ φίλος Μουσῶν, Βρομίου, Παφίης τε βιώσας,
ἐξ Ἀσίης ἐλθὼν Ἰταλῇ χθονὶ ἐνθάδε κεῖμαι,
ἐν φθιμένοις νέος ὤν, τοὔνομα Μηνόφιλος.

185.

Ἐχρῆν μὲν στῆσαι σὺν Ἔρωτι φίλῳ σε, Μένανδρε,
ᾧ συζῶν ἐτέλεις ὄργια τερπνὰ θεοῦ·
δῆλος δ' εἶ φορέων αἰεὶ θεόν, ὁππόταν καὶ νῦν
σὴν μορφὴν κατιδὼν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.

186.

Ζηνὶ θεῶν βασιλεῖ μ᾽ ἀκροθίνιον ἐνθάδ᾽ ἔθηκαν
Μενδαῖοι, Σίπτην χερσὶ βιασάμενοι.

187.

Ζηνί μ᾽ ἄγαλμ᾽ ἀνέθηκαν Ὀλυμπίῳ ἐκ Χερονήσου
τεῖχος ἑλόντες Ἀράτου· ἐπῆρχε δὲ Μιλτιάδης σφίν.

188.

Ζηνὸς ἰὼ κραιπναῖσι γεγαθότες ἱπποσύναισι,
κοῦροι ἰὼ Σπάρτας, Τυνδαρίδαι βασιλεῖς,
Αἰνεάδας Τίτος ὔμμιν ὑπέρτατον ὤπασε δῶρον,
Ἑλλήνων τεύξας παισὶν ἐλευθερίαν.

189.

Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν, ἀγαθὸς δ᾽ ἐν ἅπασι νομισθείς,
ἠδ᾽ ἀκμὴν νέος ὢν ᾤχετ᾽ ἐς ἡμιθέους.

190.

Ζωΐλος ἠνιόχων προφερέστατος ἐνθάδε κεῖται.

191.

Ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ᾽ ἔδωκαν,
ἀντ᾽ εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς,

μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐθελήσαι
ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν.

192.

Ἤγνισα δ' Ἑρμείαο δόμους * * κέλευθα
* * πατρὸς καὶ πρωτογόνου Κούρας· ὅθι φασὶ
Μεσσήνην θεῖναι μεγάλαισι θεαῖσιν ἀγῶνα
Φλυάδεω κλεινοῖο γόνου Καυκανιάδαο·
θαύμασα δ' ὡς σύμπαντα Λύκος Πανδιόνιος φὼς
Ἀτθίδος ἱερὰ ἔργα παρ' Ἀνδανίῃ θέτο κεδνῇ.

193.

Ἡδεῖα ψυχροῖο ποτοῦ λιβάς, ἣν ἀνίησε
πηγή. ἀλλὰ νόῳ πέτρος ὁ τῆςδε πιών.

194.

Ἦδε χθὼν κόλποισι Φασηλίτην Θεοδέκτην
κρύπτει, ὃν ηὔξησαν Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες·
ἐν δὲ χορῶν [τραγικῶν] ἱεραῖς τρισὶ καὶ δέχ' ἀμίλλαις
ὀκτὼ ἀγηράντους ἀμφεθέμην στεφάνους.

Nr. 192. V. 1. 2. Fort. μεγάλης τε κέλευθα Δήμητρος, καὶ πρ cum Lennepio. V. 4. Fort. Καύκωνος ἀπ' ἴδμης. Nr. 194. V. 3. ἐν δὲ χθὼν ἱεραῖς. Vulgo. V. 4. ἀεηράντους. Vulgo.

195.

Ἤθεον Καλόκαιρον ἔχει τόδε σῆμα, λιπούσης
ψυχῆς ἀθανάτου σῶμα νέοιο κόρου.
σπεῦδεν ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρολιποῦσα μερίμνας
πευκεδανοῖο βίου, ὡς ἀνίη καθαρή.

196.

Ἦλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερος, ὅς μ' ἀπέλυσας
νούσων, καὶ καμάτων, καὶ μογερᾶς ποδάγρας.

197.

Ἡλικίη, μορφῇ, φρεσί, Μούσαις, σωφροσύνῃ τε
ἐν πᾶσιν πρέψασα κατὰ χθόνα, φῶς λίπες ἠοῦς,
κἄμ' ἔφυγες ποθέοντα, καὶ οὐκ ἐσάθρησας ἰοῦσα.
τοιγὰρ ἐγὼ τόδε σῆμα φίλοις σταθμοῖσιν ἔτευξα,
ὄφρα σε καὶ νέκυν οὖσαν ἐμοῖς μελάθροισιν ὀρῴην,
οὔνομά μοι γλυκύ, Μέσσι, ἀειμνήστη παράκοιτι.

198.

Ἡλικίην παῖς εἰμί, βρέτας δ' ἐστήσατο Φῆλιξ,
Ἡρακλέους εἰκώ· οἶσθά με καὶ Προδίκου.

Nr. 197. V. 2. *καταφρων*. Mur. V. 4. *σταδίοισιν*. Mur. Nr. 198. V. 2. *καὶ Πρ.* corr. Br.

199.

εἰς τοὺς Ἠλείους.

Ἦλις καὶ μέθυει, καὶ ψεύδεται. οἷος ἑκάστου
οἶκος, τοίη δὴ καὶ ξυνάπασα πόλις.

200.

Ἤλυθες οὐκ ἀβόατος ἐνὶ τρισσαῖς δεκάδεσσιν,
Θεύδοτε, τὰν ζώοις οἶμον ὀφειλομέναν,
καὶ σὲ τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πουλὺ μετ' ἀστῶν
μάτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.
πέτρος ὅδε ξείνοισι βοάσεται, ὡς ἀΐδαλος
ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐθὲν ἔνειμε Τύχα.
εἶης τοι σὺν πατρὶ κεχαρμένος, ὄφρ' ἂν ἐς αἰῶ
Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχῃ.

201.

Ἦ μάλα δὴ περὶ σεῖο λυγρὸν πότμον ἔκλυε πάτρα,
ἀλκίμη Ἀμφιλόχων γαῖα θρασυπτολέμων,
οὕνεκεν Ἰλλυριοῖσιν ὑφ' ἱππομάχοισι δαμάσθης·
ὀστέα δ' ἐν νάσῳ τᾷδ' ἔταροι κτέρισαν.
καὶ σοῦ ἀποφθιμένου πιστοὶ φίλοι οὐκ ἐλάθοντο,
Σίννα, φυλόπιδος δ' ἐξέρυσαν στυγερᾶς
Ἀμφίλοχοι θρασέων εὖ εἰδότες ἔργον ἀκόντων,
οἵ σε μέγ' ἀχνύμενοι συγγενῆ ἐκτέρισαν.

Nr. 200. V. 7. ὕφρ' ἂν ἐφαμῷ. *P.* alii. Nr. 201. V. 4. νασοι. Marm. V. 6. σῶμα δὲ φ. ἐξ. Br.

202.

Ἡ μάλα δὴ ποθέουσα νέαν ἔτι Κυδίου ἤβην
ἀσπὶς ἀριζήλου φωτός, ἄγαλμα Διΐ,
ἃς διὰ δὴ πρώτας λαιὸν ποτε πῆχυν ἔτεινεν,
αὖτ' ἐπὶ τὸν Γαλάταν ἤκμασε θοῦρος Ἄρης.

203.

ἐπὶ τῷ ἀνδριάντι Ἐπαμινώνδου.

Ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,
Μεσσήνη δ' ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δέχεται,
Θῆβαι δ' ὅπλοισιν μεγάλη πόλις ἐστεφάνωται,
αὐτόνομος δ' Ἑλλὰς πᾶσ' ἐν ἐλευθερίῃ.

204.

Ἤμην στολάρχης Ποντικῶν νεῶν ἐγώ,
ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἠγλαϊσμένων,
ἀνὰ στρατὸν Κρισπῖνος εὐκλεὴς ἀνήρ·
Ῥάβεννα δ' ἦν μοι πατρίς, ἀρχαία πόλις.
ἔγνως τίς ἦμην, καὶ τίνος γένους κυρῶ.
λοιπὸν φυλάσσου, μή τιν' ἐνθήσῃς τάφῳ,
δίκην θ' ὑφέξῃς παρανόμως τυμβωρυχῶν,
Φίσκῳ τε δώσῃς ⁂ Β καὶ τῇ πόλει ⁂ Α.

205.

Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
παισὶν ἐπ' Ἠιόνι, Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοάς,

λιμόν τ' αἴθωνα, κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα,
πρῶτοι δυςμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

206.

Ἦν Λακεδαιμόνιος Χείλων σοφός, ὃς τάδ' ἔλεξε·
μηδὲν ἄγαν· καιρῷ πάντα πρόςεστι καλά.

207.

Ἦν ὅτε μοῦνον Ὕγεινον ἀδελφεὸν οἵ με τεκόντες
πένθεον, ἡνίκ' ἐγὼ πενταέτις μόνον ἦν·
παρθένος ἐν γονέεσσιν ἐθήλεον· ἡ δ' ἀγαπητὴ
ἤλυθα τὴν φρικτὴν εἰς ἀΐδαο πόλιν.
ἡ δέ με γειναμένη μήτηρ * βενους Ἀρίτωνος
πολλάκι βοωμένου· χαῖρε, Πρόκλα θύγατερ.

208.

Ἦ πᾶσιν μακάρεσσι βροτοῖσί τε προςφιλὲς αἰεί,
ἀσπασίοισι λόγοις τὸν παριόντα νέμω·
εἰ δὲ θέλεις γνῶναι στήλης τύπον, ὦ παροδῖτα·
Θαλλοῦσάν μ' ἐςορᾷς· μητρὶ δὲ τήνδε χάριν
μνήμης Θάλλος ..... ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν δή
* * * * *

Nr. 205. V. 5. κρυερόν. alii. Nr. 207. V. 2. πενταετηζομένη. Mur. V. 5. Fort. μήτηρ πένθησ' Ἀρ. Nr. 208. V. 2. λοτοις. Poc. V. 4. δὲ om. Marm. V. 5. Fort. Θάλλας ἔθηκ' ἀρ.

209.

Ἦ ποτε κυδιόωσα * ξανθαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθείραις,
καὶ χαριτοβλεφάροις ὄμμασι λαμπομένη,
χιονέοις τε πρέπουσα προσώποις ἠδὲ παρειαῖς,
καὶ γλυκεροῦ στόματος ὔπα λειριόεσσαν ἰεῖσα
χείλεσι πορφυρέοις ἐλεφαντινέων δι' ὀδόντων,
παντοίην τ' ἀρετὴν περικαλλέϊ σώματι θεῖσα,
ἣν τέκεν Εὐτυχίδῃ σθεναρῷ Κιλικὶς χαριτῶπις,
εἰκοσιπενταέτις Τρυφέρα τῇδ' ἐν χθονὶ κεῖται.
Ἑρμερος δὲ Ἀριστομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρ[ος]
μνῆμ' ἀλόχῳ φιλίῃ θήκατο κουριδίῃ.

210.

Ἡ πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη, ἡ παρὰ Βάκχῳ
καὶ θοίναις αὐτῆς χρυσοτέρη Κύπριδος,
ἡ λαλίη φαιδρή τε χελιδονίς, ἔνθ' Ὁμόνοια
κεῖμαι, Ἀτιμήτῳ δάκρυα λειπομένη,
τῷ πέλον ἀσπασίη βαιῆς ἀπο· τὴν δὲ τοσαύτην
δαίμων ἀπροϊδὴς ἐσκέδασεν φιλίην.

211.

Ἡράκλεια πατρίς; Ζεῦξις δ' ὄνομ'· εἰ δέ τις ἀνδρῶν
ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,
δείξας νικάτω . . . . . .
. . . . . δεκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερ' ἔχειν.

212.

Ἡρύδοτον Λύξεω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα,
Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορίης πρύτανιν,
Δωριέων πάτρης βλαστόντ' ἄπο, τῶν ἄρ' ἄπλητον
μῶμον ὑπεκπροφυγών, Θούριον ἔσχε πάτρην.

213.

εἰς ἐγχειρίδιον.

Θάησαί μ' ἐτεὸν γὰρ ἐν Ἰλίου εὐρέϊ πύργῳ
ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' Ἑλένῃ.
καί μ' Ἀντηνορίδης ἐφόρει κρείων Ἐλικάων·
νῦν δέ με Λητοΐδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

214.

Θεῖος Ὅμηρος ὅδ' ἐστίν, ὃς Ἑλλάδα τὴν μεγαλαυχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιεπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δ' Ἀργείους, οἳ τὴν θεοτείχεα Τροίην
ἤρειψαν, ποινὴν ἠϋκόμου Ἑλένης·
οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε, καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

215.

Ἰκαρίοιο τάφος νεοπενθέος. ὦ τάφος, ὅσσην
συγκλείσας ἀρετῆς εὐκλείην κατέχεις.
οὐκ ἴδρις τραγικῆς μούσης, οὐκ εὔλυρος ἀνήρ,
οὐκ ἐπέων ῥητὴρ ἄξια σεῖο φράσει,

οἷος ἔφυς πραπίδας, οἷος χρόα, οἷος ἰούλους,
ὅσσων θ', ὡς πρέσβυς, κοῦρος ἐὼν κράτεες.
νύμφην δ' ἣν σοι ἐγὼ θεῖος τεὸς ἔτρεφον, οἵ οἵ,
τλήμονα, νυμφεύσων ἥρπασε πρόσθ' Ἀΐδης.
οὐδὲ γάμων ὑμέναιον ἀείσαμεν· ἀλλ' ἄρα μούνω
παρθενικὴν ἐράτην σώσατε ὡς ἀΐδου.

216.

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
Ζηνί, θεούς τε σέβων, καὶ γονέων ἀρετήν.

217.

Ἱστορίας δείξας, καὶ χερσὶν ἅπαντα λαλήσας,
ἔμπειρος Βρομίοιο σοφῆς ἱερῆς τε χορείας,
συμπάσχων κείνοις περ .... κινεῖτο προσώποις,
κοσμήσας πᾶσαν θυμέλην διδαχαῖς πολυδόξοις,
οὗτος ὁ παιδείας θαλερῆς ἐγκώμια λείψας,
κεῖται δὴ γήρᾳ βεβαρημένος. οὐκ ἔθανεν γάρ,
ζώσης ἠϋχόροιο τέχνης ἀρεταῖσι μαθητῶν.

218.

Ἰταλίης ἄρχοντα φιλόπτολιν ἐστήσαντο
Βουλὴ καὶ βασιλεύς, τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

Nr. 215. V. 10. Fort. σώσατε κῆς ἀΐδου. Nr. 217. V. 3. κείνοισιν, ὅσων κιν. Br. Nr. 218. V. 1. ἡμιης αρχοντας λοτιτοαιν. Mur.

219.

. . . . . ἴχνεσι . . . . . ον ὀδῖτα,
κοῦρος, ἐγὼ καλέω σε, θεῷ φίλος, οὐκέτι θνητός,
ἠΐθεος, κρύροισιν ὁμιλικίῃ πανόμοιος,
πλωτήρων σωτῆρσιν, Ἀμυκλαίοισι θεοῖσιν·
πλωτὴρ καὐτὸς ἐών· πόντου γ' ἐνὶ κύμασι νάσθην·
εὐσεβίῃ τροφέων δὲ λαχὼν τόδε σῆμα πέπαυμαι
νούσων καὶ καμάτοιο καὶ ἄχθεος ἠδὲ πόνοιο·
ταῦτα γὰρ ἐν ζωοῖσιν ἀμείλιχα σάρκες ἔχουσιν·
ἐν δὲ τεθνειῶσιν ὁμηγύριές γε πέλουσιν
δοιαί, τῶν ἑτέρη μὲν ἐπιχθονίη πεφόρηται,
ἡ δ' ἑτέρη τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι χορεύει·
ἧς στρατιῆς εἷς εἰμί, λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα.

220.

Καὶ γὰρ ἐγὼ κείνων εἶμ', ὦ ξένε, λείψανον οἴκων,
στῦλος ἐν Οἰνομάου πρίν ποτ' ἐνοῦσα δόμοις·
νῦν δὲ παρὰ Κρονίδην κεῖμαι τάδ' ἔχουσα τὰ δεσμὰ
τίμιος· οὐδ' ὁλοὴ δαίσατο φλὸξ με πυρός.

221.

Κήρυξ καὶ τάφος εἰμὶ βροτοῦ πάρος ἀρχεχόροιο,
Εὐτύχου αἰάζων Κῆρα μινυνθαδίην,
ὃς θνητοῖς ψυχὴν πείσας ἐπὶ σώμασιν ἐλθεῖν,
τὴν αὐτοῦ μέλεος οὐκ ἀνέπεισε μένειν.

Nr. 219. V. 9. Fort. ἐν δ' αὖ τ. Nr. 220. V. 4. ἐδέξατο. Vulg.

222.

Κλασθείσας πάτρας σεισμῷ ποτέ, Κάνταβριν ἐς γᾶν
Χαιρήμων ἔπτα, πατρίδα ῥυσόμενος·
Καίσαρι δ' εἰλιχθεὶς περὶ γούνασι, τὰν μεγάλαυχον
ὤρθωσε Τράλλιν, τὰν τότε κεκλιμέναν.
ἀνθ' ὧν συγγενές οἱ τοῦτο βρέτας, ὄφρ' ἐπὶ βωμῷ,
οἷά γε δὴ κτίστας, τάνδε φέροιτο χάριν.

223.

Κλαύδιος Αὐρεόλῳ μετὰ δῆϊον ἄρεα Καῖσαρ
τὰ κτέρεα, θνητῶν ὡς θέμις, ἐνδίδοσι.
τῷ γ' ἂν καὶ ζωήν· ἀλλ' οὐκ ἐθέλησε φρόνημα
πᾶσιν ἐπιῤῥήτοις τοῦ στρατοῦ ἀντίβιον.
κεῖνος δ' οἰκτίρμων, καὶ σώματος ἔσχατ' ὀπίζων,
Αὐρεόλου γέφυραν στήσατο τήν τε ταφήν.

224.

Κλαύδιος ἰητὴρ Ἀγαθήμερος ἐνθάδε κεῖμαι,
παντοίης δεδαὼς κραιπνὸν ἄκεσμα νόσου·
ξυνὸν τοῦτο δ' ἐμοὶ καὶ Μυρτάλῃ εἶσα συνεύνῳ
μνῆμα. μετ' εὐσεβέων δ' ἐσμὲν ἐν Ἠλυσίῳ.

Nr. 222. V. 5. σύγγνω οἱ τοῦτο. conf. Herm. Nr. 223. V. 3. γ' ἄῤ'. Vulgo.

225.

Κλαύσατε πάντες ἐμὸν γοερὸν μόρον οἱ παριόντες,
στάντες ἐμῆς μικρὸν πρόσθε λυγρῆς σποδιῆς·
κλαύσατε τὴν δύστηνον, ἐφ' ᾗ μέγα πένθος ἔχουσι
νυκτὶ καὶ ἠελίῳ δυστοκίες τοκέες,
ἧς ζυγὸν οὐκ εἶδον τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὑμέναιον
ᾔσέ τις οἰνοχαρὴς πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων.

226.

Κλειτόριοι τόδ' ἄγαλμα θεῷ δεκάτην ἀνέθηκαν,
πολλᾶν ἐκ πολίων χερσὶ βιασάμενοι,
καὶ * μετρεῖτ' Ἀρίστων ἠδὲ Τελεστὰς
αὐτοπασίγνητοι καὶ Λακεδαιμόνιοι.

227.

Κλεοσθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ Πόντιος ἐξ Ἐπιδάμνου,
νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα Διός.

228.

Κύριλλος τόδε σῆμα φίλῳ ποιήσατο παιδὶ
Κλειοφόρῳ, τριέτη ὃν ἀφείλετο Μοῖρα κραταιή,
πρὶν γλυκεροῦ βιότοιο ἐς ἡλικίης τέλος ἐλθεῖν.

Nr. 226. V. 3. μέτρα ποιεῖτην. Br. Nr. 228. V. 2. τριέτειον ἐκ κρατερῆ. Marm.

ἀλλ' εἴ γ' ἐν φθιμένοισί τις αἴσθησις, τέκνον, ἔστιν,
κοῦφον ἔχοις γαίης βάρος εὐσεβίης ἐνὶ χάρῳ.

229.

Λαΐνεος στήλη με περιξ ἔχει· ἐκ δέ με παστῶν
νύμφην, καὶ θαλάμων ἥρπασ' ἄφνως Ἅϊδας
Πόλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπὼν μνημήϊα τέκνου.

230.

Λαμπάδα νικήσας σὺν ἐφήβοις τήνδ' ἀνέθηκα
Εὐτυχίδης, παῖς ὢν Εὐτυχίδου Ἀσθμονεύς.

231.

Λαοδίκης ὅδε πέπλος, ἑᾷ δ' ἀνέθηκεν Ἀθηνᾷ
πατρὶδ' ἐς εὐρύχορον Κύπρου ἀπὸ ζαθέας.

232.

Λείψανα Λουκίλλης διδυματόκου ἐνθάδε κεῖται,
ἧς μεμέριστο βρέφη, ζωὸν πατρί, θάτερον αὐτῇ.

233.

Μαρκέλλης τάφος εἰμί. τίς αὐτὴ γράμματα λέξει.
ἀρτίγαμος κούρη εἴκοσιν οὐδ' ἐτέων.

Nr. 230. V. 2. Fort. Ἀθμονεύς. c. Scaligero.

αὐτὴ ἡ γεννήσασα καὶ πηδεύσασα ἐπέγραψα,
ἄχθος ἔχουσα κραδίῃ πένθεος οὐκ ὀλίγου.

234.

Μάτηρ Μαρκιανοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί.
τοὔνομα σιγάσθω· τοῦτ' ἀποκληζομένη,
εὖτέ με Κεκροπίδαι Δηοῖ θέσαν ἱεροφάντιν,
αὐτὴ ἀμαιμακέτοις ἐγκατέκρυψα βυθοῖς·
οὐκ ἐμύησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης,
οὐδὲ τὸν εὐράμενον παυσινόσους ἀκέσεις·
οὐδὲ τὸν Εὐρυσθῆϊ δυώδεκα πάντας ἀέθλους
ἐξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα·
τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,
τὸν καὶ ἀπειρεσίων κοίρανον ἠμερίων,
ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσιν,
Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

235.

Μή μου ἐνυβρίσῃς ἀγνὸν τύφον, ὦ παροδῖτα,
μή σοι μηνίσῃ πικρὸν ἔπ' Ἀγεσίλας,
Περσεφόνα τε κόρα Δαμάτερος· ἀλλὰ παρέρπων
εἰπὸν Ἀρατείῳ, γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

Nr. 233. V. 3. 4. αὐτὸς ὁ γεννήσας καὶ πηδεύσας ἐπέγραψεν ἄχθος ἔχων. Br. Nr. 235. V. 2. ἐπαγγείλῃ. Grut.

236.

Μή μου παρέλθῃς τοὐπίγραμμ', ὁδοιπόρε,
ἀλλὰ σταθεὶς ἄκουε, καὶ μαθὼν ἄπει.
οὐκ ἔστ' ἐν Ἅιδου πλοῖον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,
οὐκ Ἀιακὸς κλειδοῦχος, οὐχὶ Κέρβερος [κύων].
ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες
ὀστέα τέφρα τε γεγόναμεν, ἄλλο δ' οὐδὲ ἕν.
εἴρηκα. δὶ ὀρθῆς ὕπαγε, ὦ ὁδοιπόρε;
μὴ καὶ τεθνηκὼς ἀδόλεσχός σοι φανῶ.

237.

Μηνόφιλον τάφος οὗτος ἔχει, πολυπενθέα παῖδα,
ὃν Χαρίτων τρισσῶν πανεπήρατον εἶδος ἔχοντα
αἰνοτόκων γονέων φθόνος ἥρπασεν, ὃν καθορᾶτε
ὀκτὼ μόνοις ἔτεσιν βεβιωκότα, μησί τε πέντε.

238.

Μήπω γευσάμενος ἦβης ὤλισθον ἐς Ἅιδου,
δάκρυα καὶ στοναχὰς λείψας αἰῶνι γονεῦσιν·
δύσμορος, οὐδ' ἐνόησα βροτῶν ψαῦσαι βιότοιο.
ἑπτὰ μόνους λυκάβαντας δύω καὶ μῆνας ἔζησα,
ὧν τρεῖς ἐξετέλουν Διονύσῳ ὄργια βάζων.
Ἡρόφιλον δ' ἐκάλυνν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἔγνως, ὦ παροδῖτα, τίς ἦμην. οὐκ ἐγενήθην.

239.

Μητέρι τῇ πάντων Ῥείῃ, τεκέων τε γενέθλῳ,
Ἄττει θ' ὑψίστῳ καὶ συνιέντι τὸ πᾶν,

τῷ πᾶσιν καιροῖς θεμερώτερα πάντα φύοντι,
κριοβόλου τελετῆς ἡδ' ἔτι ταυροβόλου
μυστιπόλος τελέθων, τοῦτον συνθήκατο βωμόν,
δῶρον Ἀπόλλωνος θεῖαν ἔχων ἐπίκλην.

240.

Μίσιδι Δημοκράτης ἀλόχῳ περικαλλέα τεῦξε
τόνδε τάφον, μνήμης σωφροσύνης ἕνεκεν.

241.

Μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
Παυσανίας, ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου,
Πόντου ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς
Κλεομβρότου, ἀρχαίας Ἡρακλέος γενεᾶς.

242.

Μνᾶμά τ' ἀλεξάνδρου πολέμου, καὶ μάρτυρα νίκας
Δελφοί με στᾶσαν, Ζανὶ χαριζόμενοι,
σὺν Φοίβῳ πτολίπορθον ἀπωσάμενοι στίχα Μήδων,
καὶ χαλκοστέφανον ῥυσάμενοι τέμενος.

243.

Μνήματ' Ἀπολλωνίας ἀνακείμεθα, τὰν ἐνὶ πόντῳ
Ἰονίῳ Φοῖβος ᾤκισ' ἀκερσεκόμας·

Nr. 240. V. 1. περικαλλέϊ. Br. Nr. 241. V. 4. Κλευμβρότου. Schweigh. Nr. 243. V. 2. Fort. ᾤκισεν Ἰονίῳ Φοίβος. cum Passovio.

οἳ γᾶς τέρμαθ' ἑλόντες Ἀβαντίδος, ἐνθάδε ταῦτα
ἔστασαν σὺν τοῖς ἐκ Θρονίου δεκάταν.

244.

Μνῆμ' ἀρετῆς, μοίρης τὸ τέλος, φίλον οὔνομα, ΧΡΗΣΤΗ,
σωφροσύνης ἱερᾶς ἥ τις μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπαυσε πόνων,
τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων εἰς ἀέρα δοῦσα
πρόσθεν μὲν θνητή, νῦν δὲ θεῶν μέτοχος,
αἰείμνηστος ἅπασι, φίλοισί τε καὶ τεκέεσσι·
τόνδε τάφον σοφίης ἕνεκεν κυδρῇ παράκοιτι
τεῦξε φράσας συνόμευνος, Ἀλεξάνδροιο πολίτης.
* αγεντι ευψυχει· καμὲ μένει τὸ θανεῖν.

245.

ἐπὶ τοῦ Ἀθήνησιν ἐν Πυθίου Ἀπόλλωνος βωμοῦ.

Μνῆμα τόδ' ἧς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ἱππίου υἱὸς
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

246.

Μνῆμα τόδ' ὑψιφανὲς Δηοῦς ιαι..οιο δέδορκας
μυρίον ἐν σοφίῃ κῦδος ἐνεγκαμένου,

Nr. 244. V. 9. Fort. αἰνετὴ εὐψύχει.

ὃς τελετὰς ἀνέφηνε καὶ ὄργια πάντας μύστας
Εὐμόλπου, προχέων ἱμερόεσσαν ὄπα,
ὃς καὶ δυσμενέων μόθον οὐ τρίσεν, ἀλλ' ἐσάωσεν
ἄχραντ' ἀρρήτων θέσμια Κηροκίδαις·
ἆ μάκαρ, ὃν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραιρῶν
* * * * *

247.

Μνήμην τῆς ἰδίας γαμετῆς μετὰ μοῖραν ἄτρεπτον
ἐν στέρνοισιν ἔχων, ἴδιος πόσις, ὢν ἔτι ζωός,
οἷα ἔφυ στήλαις, παροδοιπόρε, τοῦθ' ὑπέγραφα.
πρῶτον μὲν τύπος ἦν αὐτῇ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
εἶχε δὲ καὶ ψυχὴν ἀφελῆ στέρνοισι μένουσαν·
ἦν ἀγαθή, νομίμοις δὲ θεοῦ παρεγίνετο πᾶσιν·
οὐδὲν ὅλως παρέβαινε· χαρίζετο λειπομένοισιν·
δουλὶς ὑπάρχουσα στέφανον τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν·
ζωοὺς τρεῖς ἐπύησε γόνους, μήτηρ ἐγενήθη
δισσῶν ἀρρένων· τὸ δὲ θῆλυ τρίτον κατιδοῦσα
ἠοῦς ἑνδεκάτης ἔλιπε ψυχὴν ἀμερίμνως.
κἄλλος δ' αὖ μετὰ μοῖραν Ἀμαζόνος ἔσχεν ἄκιστις,
ὥστε νεκρᾶς πλέον ἢ ζώσης ἐς ἔρωτα φέρεσθαι.
εἰκοστὸν δὲ βιώσασαν ἀφελῶς ἐνιαυτὸν
Μαρκιανὴν Ἐλίκην ζοφερὸς τάφος ἔνθα καλύπτει.

Nr. 247. V. 3. ἐγὼ ἴφι. Vulg. V. 5. Fort. στέρνοισιν ἑνοῦσαν.

248.

Μοίρη καὶ Λήθη με κατήγαγον εἰς Ἀΐδαο,
οὔπω νυμφείου θαλάμου καὶ παστάδος ὥρης
γευσαμένην· ἀθιγὴς δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.

249.

Μουνοπάλης νικῶ δὶς Ὀλύμπια Πύθιά τ' ἄνδρας,
τρὶς Νεμέᾳ, τετράκις δ' Ἰσθμῷ ἐν ἀγχιάλῳ,
Χίλων, ὃς Πατρεὺς ἦν· αὐτὰρ ὁ λαὸς Ἀχαιῶν
ἐν πολέμῳ φθίμενον θάψ' ἀρετῆς ἕνεκεν.

250.

Μουσάων πρόπολον τῇδ' Ὀρφέα Θρῇκες ἔθηκαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει,
Οἰάγρου φίλον υἱόν, ὃς Ἡρακλῆν ἐδίδαξεν,
εὑρὼν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.

251.

Μυρί' ἀποφθιμένοιο τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
παιδὸς Ἀλεξάνδρου μύρατο Καλλιόπα,
ὠκύμορον καὶ ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο τάνδ' ὑπὸ γαῖαν,
ἑπτακαιεικοσέτους πνεῦμα λιπόντα βίου,
ἵστορα παιδείας, τόξῳ κλυτόν, ᾧ ποκα λῃστὰς
ἀνδροφόνους ἁλίαις κτεῖνεν ἐπὶ Στροφάσιν.
ἀλλ' ἴθι νῦν παροδῖτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο
χαῖρ' εἰπών, ἀγαθοῦ παῖδ' ἀγαθὸν Σατύρου.

252.

Μ. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ.

ἤμην ποτὲ μουσικὸς ἀνήρ,
ποιητὴς καὶ πεθαριστής,
μάλιστα δὲ καὶ συνοδίτης.
πολλὰ βυθοῖσι καμών,
ὁδοιπορίαις δ' ἀτονήσας,
ἔμπορος εὐμόρφων γενόμην,
φίλοι, μετέπειτα γυναικῶν.
πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν,
τελέσας χρόνον, ἀνταπέδωκα·
καὶ μετὰ τὸν θάνατον
Μοῦσαι τὸ σῶμά μου κρατοῦσιν.

253.

Νᾶμα τὸ Λιηνόν, γλυκερὸν ποτόν· ἦν δέ γε πίνῃς,
παύσῃ μὲν δίψης, εὐθὺ δὲ καὶ βιότου.

254.

Νάξιος εὐεργός με γένει Λητοῦς πόρε, Βύζεω
παῖς, ὃς πρώτιστος τεῦξε λίθου κέραμον.

255.

Ναὸς μὲν φιάλαν χρυσέαν ἔχει, ἐκ δὲ Τανάγρας
τᾶς Λακεδαιμονίοις συμμαχίδος γε τεθὲν

Nr. 253. V. 1. πίῃ. Vulgo. Nr. 254. V. 1. Εὔεργος corr. Sylb.

δῶρον, ἀπ' Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων καὶ Ἰώνων
τὰν δεκάταν, νίκας εἵνεκα τῶ πολέμω.

256.

Νηὸν [μὲν] σιγαλόεντα Σαράπιδος ὑψιμέδοντος,
ἠδ' αὐτὸν χρυσῶ παμφανόωντα βολαῖς,
στήσαντο ζάπορός τε Διόσκορος, ἡ δὲ Κυρίλλου
εὐνέτις, ἡ μακάρων μή ποτε ληθομένη,
καὶ δύο τῆς αὐτῆς γενεῆς ἕνα θεσμὸν ἔχοντες,
οἷσι μέμηλε κλυτῆς ἔργα νεωκορίης.

257.

Νήπιός εἰμι τυχὼν τύμβου τοῦδ', ὦ παροδῖτα,
ὅσσ' ἔπαθον δὲ βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς,
ἐγκύρσας λάϊνα στήλῃ, τάχα καὶ σὺ δακρύσεις·
ματρὸς ἀπ' ὠδίνων ὡς εἰς φάος ἤγαγον Ὧραι,
ἐκ γαίης με πατὴρ ἐμὸς εἵλατο χερσὶ γεγηθώς,
καί μ' ἀπέλουσε λύθρου κεἰς σπάργανά μ' αὐτὸς ἔθηκεν·
ηὔχετο δ' ἀθανάτοις, ἅπερ οὐκ ἤμελλεν ἔσεσθαι·
Μοῖραι γὰρ πρῶται περί μου κεκρίκεισαν ἅπαντα·
καί μ' ἔτρεφεν γενέτης μητέρα μου τροφὸν εἰλάμενος.
αὐτίκα δ' ηὐξανόμην εὐερνής, πᾶσι ποθητός.

Nr. 256. V. 1. Fort. μὲν delendum. Nr. 257. V. 8. Fort. ἔνδυτα. V. 9. Fort. γενέτης οὐ τροφόν.

ἐν δ' ὥραις ὀλίγαις Μοιρῶν σφραγῖδες ἐπῆλθον,
αἵ με νόσῳ πῆξαν χαλεπῇ διδύμους περί .....
ἀλλ' ὁ ταλαίφρων γεννήσας ἰάσατο μοῦνος
τοῦτο, δοκῶν ὅτι Μοῖραν ἐμὴν ἰάμασι θέλγει.
..... καὶ τότε δή μ' ἑτέρα νόσος εἶλε κακίστη,
τῆς προτέρης νούσου πουλὺ τι χειροτέρη·
σῆψιν γὰρ λαιοῦ πεδίον ποδὸς εἶχεν ἐν ὀστοῖς·
εἶτ' ἔταμόν με φίλοι γενέτου, καί μ' ὀστέ' ἀνεῖλαν,
λύπας καὶ στοναχὰς τοῖς μου τοκέεσσι διδύντα·
καὶ ταῦθ' ὡσαύτως ἰάθην πάλιν, ὡς τὰ πάροιθεν·
οὐδ' οὕτως γένεσις δεινὴ πλησθεῖσ' ἐκορέσθη·
ἀλλ' ἑτέραν πάλι μοι νόσον ἤγαγε γαστρὸς Μοῖρα,
σπλάγχνα μοι ὀγκώσασα, καὶ ἐκτήξασα τὰ λοιπά,
ἄχρις ὅτου ψυχὴν μητρὸς χέρες εἶλαν ἀπ' ὄσσων.
ταῦτ' ἔπαθον βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς (ξένε).
καὶ κατέλειπον τηκεδόνας τοῖσί με γειναμένοις.
αἰνόμορος λείψας τρεῖς συνομαίμονας ἀστεφανώτους.

238.

Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκεν Ἡρακλεῖ.

Νικήσας τόδ' ἄγαλμ' Ἀμφικτυόνων ἐν ἀέθλοις,
Ἕλλησιν δ' ᾠδῶν μέλεα καὶ ἐλέγους.

V. 12. Fort. τῆξαν. et περὶ νιφρούς. V. 15. Fort. οὐ δίν· καὶ V. 17. γαρμον. Marm.

259.

Νύμφαι Κρηναῖαί με συνήρπασαν ἐκ βιότοιο,
καὶ τάχα που τιμῆς εἵνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
νηπίη, οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα,
Φιλησίη τὴν κλῆσιν, Αὐσονὶς γένος.

260.

Νυμφιδίου θαλάμοιο λιπὼν δυςπενθέα κόσμον,
καὶ γονέων οἰκτρῶν δακρυόεντα δόμον,
κεῖμαι ἐς αὐχμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Ἄιδος εὐνάς,
εἰκοσιτέσσαρ' ἔχων Κασσιόδωρος ἔτη.
ἀπροϊδὴς νοῦσός με συνήρπασε· μουνογενῆ δὲ
νηπίαχον κούρην λείπω ὑπ' ἠέλιον.

261.

Νὺξ μὲν ἐμὸν κατέχει ζωῆς φάος ὑπνοδοτείρη,
ἀλγεινὸν λύσασα νόσων δέμας, ἡδέϊ ὕπνῳ,
λήθης δῶρα φέρουσ' ἐπ' ἐμοὶ πρὸς τέρμασι μοίρης·
ψυχὴ δὲ κραδίης δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπείκελος αὔρῃ,
κοῦφον ἐπαιωροῦσα δρόμου πτερὸν ἠέρι πολλῷ· 5
καί με θεῶν μακάρων κατέχει δόμος ἆσσον ἰόντα,
οὐρανίοις τε δόμοισι βλέπω φάος Ἠριγενείης.
τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι

Nr. 260. V. 5. μουνογόνην. Τσυρ.

Ἑρμείαο λόγοις, ὅς μ' οὐρανὸν ἤγαγε χειρῶν,
αὐτίκα τιμήσας, καί μοι κλέος ἐσθλὸν ἔδωκεν
οἰκεῖν ἐν μακάρεσσι καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα,
χρυσείοισι θρόνοισι παρήμενον ἐς φιλότητα.
καί με παρὰ τριπόδεσσι καὶ ἀμβροσίῃσι τραπέζαις
ἡδόμενον κατὰ δαῖτα θεοὶ φίλον εἰςορόωσιν,
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο * πατρῆσι μειδιόωντες
.....!.. προχόαισιν ἐπισπένδω μακάρεσσιν.

262.

Ξανθίππην Ἀκύλα μνήμη βιότου παρέδωκε,
βωμῷ τιμήσας σεμνοτάτην ἄλοχον,
παρθένον ἧς ἀπέλυσε μίτρην, ἧς ὥριον ἄνθος
ἔσκεν, ἐν ἡμιτελεῖ παυσάμενον θαλάμῳ.
τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσίοις τελέωσε βιοῦσ' ἐνιαυτούς,
καὶ μετὰ τούςδ' ἔθανεν τοῦτο λιποῦσα φάος.

263.

Ξεῖνε, Φιλητᾶς εἰμί· λόγων ὁ ψευδόμενός με
ὤλεσε, καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριοι.

264.

Οἵδε Βίτων Κλεόβις τ' ἐπὶ σώμασιν οἰκείοισι
ζεύγλαν ζευξάμενοι, μητέρα ἣν ἀγέτην,

Nr. 261. V. 11. Fort. κατ' οὐρανόν. V. 15. Fort. πατρὸς θεῶν μειδιόωντος. V. 16. Fort. χρυσείαις προχόαισι δ' ἐπι. Nr. 264. V. 2. Fort. μητέρ' ἐήν.

Ἥρας εἰς ἱερόν· λαοὶ δέ μιν ἐξήλωσαν
εὐτεκνίας παίδων· ἡ δὲ χαρεῖσα θεᾷ
εὔξατο, παῖδε τυχεῖν τοῦ ἀρίστου δαίμονος αἴσης,
οὕνεκ' ἐτίμησαν μητέρα τὴν σφετέρην.
αὐτὼ δ' εὐνηθέντε, λίπον βίον ἐν νεότητι,
ὡς τόδ' ἄριστον ἐὸν καὶ μακαριστότατον.

265.

εἰς πάππον ἀκάνθης.

Οἶδ' ἐγώ, ὃς νέος ὢν ἐστὶν βαρύς· ἂν δὲ γέρων ᾖ,
ἄπτερος ὢν κούφως πέταται, καὶ γῆν ἀφανίζει.

266.

Οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο
ὅπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν·
μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος, οὐκ ἐσάωσαν
ψυχάς, ἀλλ' Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βράβην,
οὕνεκεν Ἑλλήνων, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες
δουλοσύνης, στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν.
γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων
σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἥδε κρίσις.
μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν·
ἐν βιοτῇ Μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορον.

Nr. 266. V. 3. Fort. ἀρετῇ, δίχα δείματος.

267.

Οἰνία Οἰβώτας στάδιον νικῶν ὅδ' Ἀχαιὸς
πατρίδα Παλείαν θῆκ' ὀνομαστοτέραν.

268.

Οἳ στύγιον χῶρον ὑποναίετε, δαίμονες ἐσθλοί,
δέξασθ' εἰς Ἀΐδην κἀμὲ τὸν οἰκτρότατον,
οὐ κρίσει ἐκ Μοιρῶν ἡρπασμένον, ἀλλὰ βιαίως
αἰφνιδίῳ θανάτῳ μήνιος ἐξ ἀδίκου,
ἄρτι μὲν ἐν προκοπῆς τάξει παρὰ δεσπότῃ ὄντα,
ἄρτι δὲ καὶ γενειῶντ'· οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐνιαυτῶν,
ἐκτελέσας, γοερὸς οὐκ ἐςορῶ τὸ φάος.
τοὔνομά μοι Ὕπατος· λίτομαι δ' ἔτι τὸν συνόμαιμον,
τοὺς δὲ γονεῖς κλαίειν μηκέτι τοὺς τάλανας.

269.

Ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυκάβαντος,
ἄρτι τε ῥητορικῆς ἔργα διδασκόμενον,
Λέσβῳ ἐν εὐδένδρῳ βαρυαλγὴς νοῦσος ἐδάμνα,
κοὐκέτ' ἐς ἱμερτὴν γαῖαν ἔβην Ἐφέσου.
αὐτοκασίγνητος δὲ καμὼν μάλα πολλά, τοκεῦσι
πένθος ἐπ' ὠκυάλου νηὸς ἔδωκε φέρων.
ναίω δ' ἡρώων ἱερὸν δόμον, οὐδ' Ἀχέροντος
τοῖον γὰρ βιότου τέρμα σοφοῖσιν ἔνι.

Nr. 268. V. 3. κιαιωι. Mur. V. 7. Fort. γοερῶς. c. Dorv.

270.

Ὄντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε, καὶ τόδε θαῦμα,
δείμασθαι ποταμοῦ χειμερίοισι δρόμοις
ἄῤῥηκτον κρηπῖδα σιδηροδέτοισι θεμείλοις,
ὧν ὕπερ εὐρείην ἐξετάνυσσας ὁδόν,
ἣν πολλοὶ καὶ πρόσθεν ἀπειρίῃσι νόοιο
Κυδναίων ῥείθρων τεῦξαν ἀφαυροτέρην·
σοὶ δ' ὑπὲρ ἀψίδων αἰώνιος ἐῤῥίζωται,
καὶ ποταμὸς πλήθων πρηΰτερος τελέθει.
αὐτὸς τήνδε γέφυραν ἀνασχόμενος τελέσασθαι
ἡγεμόνος Πίθου τοῦ διασημοτάτου,
ὄφρα σε καὶ μετόπισθεν ἔχοι κλέος ἶσον ἐκείνοις,
οἳ Νείλου προχοὰς ζεῦξαν ἀπειρεσίους.

271.

Ὀππιανὸς κλέος εἶλον ἀοίδιμον, ἀλλ' ἐμὲ Μοιρέων
βάσκανος ἐξήρπαξε μίτος, κρυερός τ' Ἀΐδης με
καὶ νέον ὄντα κατέσχε, τὸν εὐεπίης ὑποφήτην.
εἰ δὲ πολύν με χρόνον ζωοῖς μίμνειν φθόνος αἰνὸς
εἴασ', οὐκ ἄν τις μοι ἶσον γέρας ἔλλαχε φωτῶν.

272.

Ὀῤῥίππῳ Μεγαρῆς με δαΐφρονι τῇδ' ἀρίδηλον
μνᾶμα θέσαν, φάμᾳ Δελφίδι πειθόμενοι,

Nr. 271. V. 5. εἴασεν. Vulgo.

ὃς δὴ μακίστους μὲν ὄρους ἀπελύσατο πάτρᾳ,
πολλὰν δυσμενέων γᾶν ἀποτεμνομένων·
πρᾶτος δ' Ἑλλάνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθη
γυμνός, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐγὶ σταδίῳ.

273.

Ὀστέα μὲν καὶ σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν
ὀξεῖαι, χρημνῶν ἅλμ' ὑποδεξάμεναι·
ψυχὴ δ' αἰθέριον κατέχει πόλον. ἀξυνέτων δὲ
βουλαῖς ἀνθρώπων τοῦδ' ἔτυχον θανάτου.

271.

ἐπὶ τῷ Ἀθήνῃσιν ἀνδριάντι Κλεοίτου.

Ὃς τὴν ἱππάφεσίν σευ, Ὀλυμπία, εὗρατο πρῶτος,
τεῦξέ με Κλειοίτας υἱὸς Ἀριστοκλέους.

275.

Ὅστις, καὶ τίνος εἰμὶ τὰ πρόσθεν γράμματα φράζει
ἀμφὶ δ' ἐμῆς μοίρης πᾶς ἐδάκρυσε λεώς·
οὔνεκεν οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι,
κώμῳ ἐν ἡγαθέῳ παυσάμενος βιότου.

276.

Οὐδὲ Τύχης σε δάμασσε παλιγκλίναντα τάλαντα,
δυσμενέων ὁλοὴν ὕβριν ἀλευάμενον·

. . . . . ἦ σε τέλος θανάτοιο κίχανεν,
ὡς πάυρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων·
τῷ ῥα καὶ ἀζόμενος σοφίης ἐὸν ἡγητῆρα
στῆσεν Ἀλέξανδρος κλεινὸν ἅπασι θεόν.

277.

αἴνιγμα, εἰς ὕπνον.

Οὐ θνητός, οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν· ἀλλὰ φύεσθαί τ' ἀεὶ
καινῶς, φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν.
ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὤν.

278.

Οὐκ ἔθανες, Πρώτη, μετέβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον,
καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
ἔνθα κατ' Ἠλυσίων πεδίων σκιρτῶσα γέγηθας
ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·
οὐ χειμὼν λυπεῖ σ', οὐ καῦμ', οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ,
οὐ πείνη σ', οὐ δίψος ἔχει σ'· ἀλλ' οὐδὲ ποθεινὸς
ἀνθρώπῳν ἔτι σοὶ βίοτος. ζώεις γὰρ ἀμέμπτως
αὐγαῖς ἐν καθαραῖσιν Ὀλύμπου πλησίον ὄντος.

279.

Οὐκ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ φράζειν γένος, οὐδ' ὄνομ' αὐτό·
νῦν δ' ἕνεκ' Αἰλιανοῦ πάντα σαφῶς ἐρέω.

πατρὶς ἐμοὶ χθὼν πᾶσα, τὸ δ' οὔνομά φασιν Ὅμη-
ρον·
ἔστι δὲ Μουσάων, οὐκ ἐμὸν οὐδὲν ἔπος.

280.

Οὐκ ἤμην, γενόμην· ἤμην, οὐκ εἰμί· τοσαῦτα·
εἰ δ' ἄλλως τις ἐρεῖ, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι.

281.

Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρ' ἄφθιτ' Ἄνουβι,
σός τε πατὴρ χρυσοστέφανος πολύσεμνος Ὄσιρις,
αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ἄβριμος Ἄμμων,
κοίρανος ἀθανάτων, * προτετη μητίεσσι Σάραπις,
σὴ δὲ μάκαιρα θεὰ μήτηρ πολυώνυμος Ἶσις,
ἣν τέκεν Οὐρανὸς εὐφρονίδης ἐνὶ κύμασι πόντου
μαρμαρέοις, θρέψεν δ' Ἔρεβος φῶς πᾶσι βροτοῖσι,
πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκῆπτρον ἔχουσαν,
καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου δῖαν ἄνασσαν.

282.

Οὔρεσι Ταλλαίοισιν ἱδρυμένε Μαιάδος Ἑρμῆ,
σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο φιλοφρόσυνος,

Nr. 280. V. 2. εἰ δέ τις ἄλλος ἐρεῖ. Mur. Nr. 281. V. 4. Fort προφέρων μητ.

τήν σοι Σαλλόνιος Μηνᾶς λοιβαῖσι γεραίρει,
κτήσεος ἐξ ὁσίης ψυχικὰ δῶρα διδούς.
καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἁλόχου φάος εἰσοροώσης,
σὺν κείνῃ κατ' ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους.
ἔνθ' ὧν δ' ἐγχρονίσας ἐπετήσιον οὐκ ἀπέδωκε,
συμβίου ἀγνοτάτας τοῦδε καταφθιμένας,
ἐλλήσας φρένα πολλά, μαθὼν δ' ὅτι δεῖ τά γε θεῖα
τιμᾶν, διπλῆ σοι τήνδ' ἔπορεν θυσίαν.
καὶ σὺ δὲ παντοκράτωρ Ἐριούνιε, τόνδε φυλάσσοις
ζωύν, ὅπως τιμᾷ σὸν δι' ὅλου τέμενος.

283.

Οὔριον ἐκ πρύμνης τὶς ὁδηγητῆρα καλείτω
Ζῆνα, κατὰ προτόνων ἱστίον ἐκπετάσας·
εἴτ' ἐπὶ Κυανέας δίνας δρόμος, ἔνθα Ποσειδῶν
καμπύλον εἰλίσσει κῦμα παρὰ ψαμάθοις,
εἴτε κατ' Αἰγαίην πόντου πλάκα νόστον ἐρευνᾷ,
νείσθω, τῷδε βαλὼν ψαιστὰ παρὰ ξοάνῳ.
ὧδε τὸν εὐάντητον ἀεὶ θεὸν Ἀντιπάτρου παῖς
στῆσε Φίλων, ἀγαθῆς σύμβολον εὐπλοΐης.

284.

εἰς Πυθαγόραν Σάμιον τὸν πύκτην.

Οὗτος πυκτεύσων ἐς Ὀλύμπια παισὶν ἄνηβος
ἦλυθε Πυθαγόρας ὁ Κράτεω Σάμιος.

285.

ἐπὶ τῷ Μαρκέλλου ἀνδριάντι, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Λίνδῳ.

Οὗτός τοι Ῥώμης ὁ μέγας, ξένε, πατρίδος ἀστήρ,
Μάρκελλος κλεινῶν Κλαύδιος ἐκ πατέρων,
ἑπτάκις τὰν ὑπάταν ἀρχὰν ἐν ἄρηϊ φυλάξας,
καὶ πολὺν ἀντιπάλων ἐγκατέχευε φόνον.

286.

Οὐ φαύλως ἔστησα κατ' ὀφθαλμούς σε, Μένανδρε,
τῆσδέ γ' Ὁμηρείης, φίλτατέ μοι, κεφαλῆς·
ἀλλά σε δεύτερ' ἔταξε σοφὸς κρίνειν μετ' ἐκεῖνον
γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν Ἀριστοφάνης.

287.

Οὐχ ὁσίως ἥρπαξας ὑπὸ [χθόνα], κοίρανε Πλουτεῦ,
πενταέτη νύμφην πᾶσιν ἀγαλλομένην.
οἷα γὰρ ἀρχομένου ῥόδον εὔπνοον εἴαρος ὤρῃ
ἐξέτεμες ῥίζης, πρὶν χρόνον ἐκτελέσαι.
ἀλλ' ἄγ' Ἀλέξανδρα, καὶ Φίλτατε, μηκέτ' ὀδυρμοὺς
ἱμερτῇ κούρῃ σπένδετε μυρόμενοι.
εἶχεν γὰρ χάριν, εἶχεν ἐφ' ἡδυχρόοισι προσώποις,
αἰθέρος ὥστε μένειν ἀθανάτοισι δόμοις.
τοῖς πάρος οὖν μύθοις πιστεύσατε. παῖδα γὰρ ἐσθλὴν
ἥρπασαν, ὡς τερπνήν, Ναϊάδες, οὐ Θάνατος.

288.

εἰς φιλοσόφους.

Ὀφρυανασπασίδαι, ῥινεγκαταπηξιγένειοι,
σακκογενειοτρόφοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαι,
εἱματανωπερίβαλλοι, νηλιποκαιβλεπέλαιοι,
νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκτιπαταιπλάγιοι,
μειρακιεξαπάται, καὶ συλλαβοπευσιλαβηταί,
δοξοματαιόσοφοι, ζηταρετησιάδαι.

289.

Παῖδά με τεθνειῶτα τεὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
νηπίαχον, γνωτοῖς πᾶσιν ἄχος Φιλίης,
πατρί τ' ἐμῷ μέγα πῆμ' ἔλιπον καὶ μητρὶ ταλαίνῃ,
οἳ ἔπορον δεινὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνην.
εἰ δὲ θέλεις γνῶναι, τίς καὶ πόθεν, οὔνομα τοὐμόν,
Ἔκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Παλλάς μοι μήτηρ, Ταΰγετος γενέτωρ·
ἑπτὰ δὲ πεντήκοντ' ἔσχον μῆνας, εἴκοσί θ' ἡμέρας.

290.

Παιδὸς μὲν γενετῆρες, ἐπεὶ γέρας ἐστὶ θανόντων,
κείροντες κλαίεσκον ἀναισθήτῳ περὶ τύμβῳ·

Nr. 289. V. 1. Fort. τεθνειῶτ' ἀγαθὴ κατά. V. 4. Fort. οἳς ἔπορον. Nr. 290. V. 1. πηνος. Mus. σκῆνος. Fleetw. corr. — Fort. ὅ τοι γέρας.

ψυχὴ δ' εἰς τὸ δίκαιον ἔβη· ἦν δ' οὔνομα τοὐμὸν
Νήδιμος, Ἰταλικῆς ἀδαὴς παῖς, ἥμερος ὄντως·
οὐκ ἤμην ἔμπροσθε πολὺν χρόνον, εἶτ' ἐγενήθην
εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμιος· ἄστατος αἰὼν
οὐκ ἀνάδραστον ἔχει ἴδιον δρόμον· ἧς δ' ἔλαχέν τις
μοίρης, ταύτην ἐκτελέσει· καὶ γὰρ βασιλῆες.
ταῦτ' ἐπέγραψε πατὴρ ὁ Ζώσιμος, εἵνεκ' ἐμεῖο,
αἰεὶ μνηστὸν ἔχων ψυχῆς πόθον ἀθανάτοιο.

291.

Πανσόφου ὀργὴν ἴσχε Φιλοστράτου, ὃς Κλεοπάτρᾳ
νῦν προσομιλήσας, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

292.

Πάντες, Μιλτιάδη, * ταλαρηΐα ἔργα ἴσασιν
Πέρσαι, καὶ Μαραθὼν σῆς ἀρετῆς τέμενος.

293.

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίης ἀπὸ χώρας
παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει
ναυμαχίῃ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

V. 6. ἀναριθμιος. Mur. Nr. 292. V. 1. Fort. σά γ' ἀρήϊα. sive ταλακάρδια.

294.

Πάντως ὁ χρόνος εὗρε δίκην ἀδίκῳ βασιλῆϊ·
εὗρε δὲ Μεσσήνης σὺν Διῒ τὸν προδότην
ῥηϊδίως· χαλεπὸν δὲ λαθεῖν θεὸν ἄνδρ' ἐπίορκον.
χαῖρε Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ σάω Ἀρκαδίαν.

295.

Πάτρα Μίλητος τίκτει Μούσαισι ποθεινὸν
Τιμόθεον, κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον.

296.

Πατρίδος ἐκ Σμύρνης βροτοί μ' Εὐθαλέα καλέσκον,
εἵνεκ' ἐμῆς ὥρης καὶ μεγέθους ἐρατοῦ.
ἀλλά με Μοῖρ' ὀλοή, πρὶν ἰούλοις πλῆσαι παρειάς,
ἥρπασε πὰρ φιλίων, οὓς τοκέας ἐκάλουν.

297.

εἰς εἰκόνα Φαύλλου πεντάθλου Κροτωνιάτου.

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος·
δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

298.

Πίστιν ἔχων βασίλειαν ἐμῶν μενέων συνέριθον,
σοί, μάκαρ Ὑψίμεδον, τόνδ' ἱερὸν ἔκτισα νηόν,

Nr. 294. V. 2. *Μεσσήνη.* ap. Polyb. Nr. 295. V. 1. *τὸν Μούσ.* Vulg. Nr. 296. V. 3. *πλῆσα.* corr. Ruhnk.

Ἑλλήνων τεμένη καὶ βωμοὺς ἐξαλαπάξας,
χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς Ἰοβιανὸς ἔθνον ἄνακτι.

299.

Πιτθεῖδαι Θεόδωρον, ἐπεὶ πόλιν ἠέξησε
πευκαλίμοις ἀγανῆς μήδεσι προστασίης,
ναὶ μὴν καὶ κτεάτιστον ἐπεὶ λίπε πᾶσι νέμεσθαι
ἄργυρον ἐς γενεὴν πᾶσαν ἐπεσσομένην.

300.

Πλείστην δὴ θνητῶν ἀρετὴν πατρί μητρί τε δείξας
κεῖθ' Ἡρακλείδης ὁ Φίλωνος Δήλιος ὧδε.

301.

Ποιητής, ἄθλων τε βραβεύς, αὐτός τε χορηγός,
σοὶ τόδ' ἔθηκεν, ἄναξ, μνῆμα χοροστασίης.
οὐκ ἀφανὴς Ἕλλησιν Ἀριστείδης ἀνέθηκε,
μύθων ἀενάων κύδιμος ἠνίοχος.

302.

ἐπὶ τῷ Ἀθήνησιν πρὸς τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἔρωτι.

Ποικιλομήχαν' Ἔρως, σοὶ τόνδ' ἱδρύσατο βωμὸν
Χάρμος ἐπὶ σκιεροῖς τέρμασι γυμνασίου.

Nr. 299. V. 1. ΗΕΞΗΕΕ. Chandl.

303.

Πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοήλικος ἡδέα παίσας,
ἐκ γαίας βλαστών, γαῖα πάλιν γέγονα·
εἰμὶ δ' Ἀριστοκλῆς Πειραιεύς, παῖς δὲ Μένωνος.

304.

Λουτροῦ ἔπαινος.

Πολλῶν τὸ λουτρὸν αἴτιον δωρημάτων·
χυμοὺς κατασπᾷ, φλέγματος λύει πάχος,
χολῆς περιττὸν ἐκπενοῖ τῶν ἐγκάτων,
τὰς θελξιπίκρους κνησμονὰς κατασθενεῖ,
τὴν βλεπτικὴν αἴσθησιν ὀξύνει πλέον,
ὤτων καθαίρει τοὺς πόρους δυσηκόους·
μνήμην φυλάττει, τὴν δὲ λήθην ἐκφέρει,
τρανοῖ τε τὸν νοῦν πρὸς νοήσεις εὐθέως,
τὴν γλῶτταν εὐκίνητον εἰς λόγους ἔχει,
ὅλον τὸ σῶμα τῇ καθάρσει λαμπρύνει.

305.

Πραξιτέλους ἤνθουν λαοξόος οὔ τι χερείων,
ἐς δ' ἑτέων δισσὰς ἤλυθον ὀγδοάδας·
οὔνομα δ' Εὐτυχίδης ψευδώνυμον, ἀλλά με δαίμων
θῆκεν ἀφαρπάξας ὠκύτατ' εἰς Ἀΐδα.

Nr. 303. V. 3. πειραιπαις. Chandl. Nr. 304. V. 6. τῆς ἀκοῆς τοὺς πόρους. Cod.

306.

Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χνοάοντος ἰούλου
δευόμενον, φθονερὴ Μοῖρα καθεῖλε βίου,
πολλὰ σοφῆς χερὸς ἔργα λελοιπότα. βάσκανε δαῖμον
οἵας οὐχ ὁσίως ἐλπίδας ἐξέταμες.
ἀλλὰ σύ, Γαῖα, πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ' Ἀκυλίνῳ,
καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθεα λαρὰ φύοις,
ὅσσα κατ' Ἀραβίους τε φέρεις, ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ἰνδούς·
ὡς ἂν ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος
ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἔνθοθι κεῖσθαι,
λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.
εἰκοσετῆ τὸν παῖδα θοὴ κατενήρατο Μοῖρα,
κάστιν ἐν εὐσεβέων ἣν διὰ σωφροσύνην.

307.

Πυνθάνεαι τίς ἔφυν, ξένε, τίς τ' ἐγενήθην.
ὦ παροδῖτα, μάθε, στὰς ὀλίγον πρὸ τάφων.
γεννᾷ μὲν Γλαῦκός με πατήρ, τίκτει δέ με μήτηρ
Χρυσογόνη, καί μευ δύσμορος οὐκ ὄνατο.
τηλόθι γὰρ πάτρης Βιθυνίδος ὤλεσα θυμόν,
ναυτιλίῃ [λυγρῇ] νηΐ τ' ἐμῇ πίσυνος·
κεῖμαι δ' ἐν Σχερίῃ παρὰ θῖν' ἁλὸς ἠνεμόεσσαν,
ὕστατα λυγρὸν ἐμοὶ δερκόμενος πέλαγος.

Nr. 307. V. 1. Fort. εἰ τάχα πυνθάνεαι.

308.

ἐπὶ τῇ Κλέωνος τοῦ ᾠδοῦ εἰκόνι ἐν Θήβαις.

Ἰυθέα υἱὸς ὅδ' ἐστὶ Κλέων Θηβαῖος ἀοιδός,
ὃς πλείστους θνητῶν ἀμφέθετο στεφάνους
ῥατὸς ἐπὶ σφετέρου, καί οἱ κλέος οὐρανόμηκες·
χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπευκλείσας.

309.

εἰς Μάρκον Κάτωνα.

Ἰυρρόν, πανδακέτην, γλαυκόμματον, οὐδὲ θανόντα
Πόρκιον εἰς Ἀΐδην Φερσεφόνη δέχεται.

310.

Ἰωπιλίης τάφος οὗτος· ἀνὴρ δ' ἐμὸς αὐτὸν ἔτευξεν
Ὠκεανός, πάσης ἐμπέραμος σοφίης.
οὔφη τοιγὰρ ἐμοὶ πέλεται κόνις, ἐν δ' Ἀχέροντι
ὑμνήσω τὴν σήν, ὦ ἄνερ, εὐσεβίην.
τέμνεο κὴν ζωοῖς ἐμέθεν, καὶ πολλάκι τύμβῳ
σπεῖσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀποιχομένῃ,
αἰ λέγε Πωπιλίην εὖδειν, ἄνερ· οὐ θεμιτὸν γὰρ
θνήσκειν τοὺς ἀγαθούς, ἀλλ' ὕπνον ἡδὺν ἔχειν.

311.

εἰς βοῦν καὶ τράγον ἐπὶ πίνακος ἀργυροῦ ἐγκεκολαμμένους.

Πῶς βοῦς ὑπάρχων, αὔλακας γῆς οὐ τέμνεις,
ἀλλ' ὡς πάροινος ἀγρότης ἀνεκλίθης;

β· πῶς οὐχὶ καὶ σὺ πρὸς νομὰς ἀποτρέχεις,
ἀλλ' ἀργυροῦν εἴδωλον ἕστηκας, τράγε;
α· ἕστηκα τὴν σὴν ἐξελέγχων ἀργίαν.

312.

Ῥεῖθρα Κασωλίνου ποταμοῦ βεβαρημένα νεκροῖς
δέξατο Τυρσηνῆς ἠϊόνος κροπάλη,
ἡνίκα Φραγγικὰ φῦλα κατέκτανεν Αὐσονὶς αἰχμή,
ὁππόσα δειλαίῳ πείθετο Βουτελίνῳ.
ὄλβιον ἂν τόδε ῥεῦμα, καὶ ἔσσεται ἀντὶ τροπαίου
αἵματι βαρβαρικῷ θηρὸν ἐρευθόμενον.

313.

Ῥουφίνου τάφος οὗτος, ὃν Ἀστέριόν ποτ' ἔκλησαν,
ὃς προλιπὼν Ῥώμης δάπεδον, Νείλου πόλιν ἐλθών,
καὶ προκοπαῖς λάμψας, πολλοῖσι δὲ πολλὰ παρασχών
μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας,
Μοιρῶν οὐκ ἔφυγεν τρισσῶν μίτον, ἀλλὰ νεκρωθεὶς
τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς ἀέρα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.
ἀλλὰ καὶ εὐσεβίης ἔσχε κρίσιν ἐν φθιμένοισι,
καὶ πάλιν εἶδε τὸ φῶς νεκρὸς ὤν, καὶ πόντον ἔπλευσε,
καὶ χώρης ἰδίης ἐπέβη· σὺν παισὶ δὲ κεῖται,
ὧν οὐκ εἶδε τέλος θανάτου, πρῶτος γὰρ ἔθνησκε.

Nr. 311. V. 3. πῶς δ' οὐχί. Br. Nr. 312. V. 1. Κασουδίνου. V. 5. Scr. ὄλβιον οὖν c. Schaefero.

ἥ δὲ τέκνων δισσῶν μήτηρ σέμν' ἠδὲ φίλανδρος
καὶ πέλαγος διέπλευσε, καὶ ἤγαγε σῶμα βυθοῖσι,
καὶ καμάτους ὑπέμεινε, καὶ ἐν θρήνοις διέμεινε,
καὶ τύμβῳ κατέθηκε, καὶ αἰῶσιν παρέδωκε.
Δαμοστρατείας ταῦτα τῆς φιλανδρίας.

314.

Σβεννύντας ποτὲ τοὺσδε τυραννίδα χάλκεος Ἄρης
εἷλε· Σελινοῦντος δ' ἀμφὶ πύλας ἔθανον.

315.

Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἡνίκ' ἐγὼ μὲν
ἀελίου γλυκερὴν λεῖπον ἐπισκοπίην·
νηλειὴς δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπετον οὖδας
ἄϊδεω μαρ . . . . . ὑπὸ σκοτίην·
πατρὸς μὲν Δημοσθένεος ἐτέων δέκα κ' εἴκοσί μ' οὖσαν,
ἴστε δέ με τριτάτην ἤματος ὀλλυμένην·
ὦ μητρὸς στυγερῆς καὶ ἀδελφεοῦ εἵνεκ' ἐμεῖο,
νοῦσος ἀκωλύτῳ μόρσιμος εἷλε τύχῃ.

316.

Σῆμά τοι, ὦ γλυκερὴ Τελεσίλλα, ἐνθάδ' ἔθηκεν
Εὐξενίδας ἀλόχῳ, λάχεν ἥν, ὅτι πάντοτε πλήρης

Nr. 315. V. 1. επωμεν. Maff. V. 2. επεσχατιην. Id. V. 3. ρηνειης. Id. V. 5. Fort. παῖδα Δημ. V. 6. εστε et τριταιην. Id. V. 8. μορσιμοι. Id. Nr. 316. V. 1. τοιο γλ. Mur. V. 2. η οι παντ.

πίστεος, εὐνοίης, ἀρετῆς, ἀγάπης τε, μένος τε
ὄφρα καὶ ἐσσομένοισι τεὸν κλέος ἄφθιτον αἰεί.

317.

Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων Διονυσίῳ, ὃν ῥ' ἕταρον ὡς
φίλατο, καὶ Μούσαις ἔξοχα φιλαμένῳ.
εἰ καί μοι θυμός, Διονύσιε, τείρεται αἰνῶς
ἀμφὶ σοί, ἀλλ' ἔμπης, οἷα πάρεστι, δέχου
ὕστατα δή, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσσα ἔοικε,
καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε, καὶ οἰχομένῳ.
ζωὸν μὲν μεθέηκεν ἐλεύθερον, οὐδὲ πάροιθεν
οὐ σύ γ' ἐπειρήθης πώποτε δουλοσύνης.
ἦ γὰρ ἔης αὐτῷ κεχαρισμένος ἐξέτι παίδων,
ἤπιος, ἐσθλὸς ἰδεῖν, εὔνοος, ἀγχίνοος,
καρπαλίμως γράψαι σημήϊα διπλόα φωνῆς
Ἑλλάδος εὖ εἰδὼς ἠδὲ καὶ Αὐσονίων.
* * * * * *

318.

Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο φίλῳ δεῖμεν θεράποντι
Ἱπποκράτης πάσης εἵνεκεν εὐνοΐης.

319.

Σῆς ἕνεκεν, Λητοῦς τοξαλκέτα κοῦρ', ἐπινοίας
τήνδ' ἔλε Νικοκρέων τετράκερων ἔλαφον.

V. 3. μενοιτο. Id. Nr. 319. V. 1. ἐπιπνοίας. corr. Boissonade.

320.

Σμικρὸς οὐ σμικρὸν καλύπτω τύμβος ἄνδρ', ἐπεὶ σοφῶν
δῶρα Μουσέων μέγιστα, τῶν ὅδ' ἔχον λαχὼν
Ἀρποκρατίων πρὸς ἀστῶν τρὶς μάκαρ κλεϊζεται,
οὕνεκ' ἦν ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' ἃ χρὴ νοεῖν.

321.

Σμικρός, φαλακρός, τραυλὸς ὁ Σταγειρίτης,
λεύγνος, προγάστωρ, παλλακαῖς συνημμένος.

* * *

πρὸς τὸν γράψαντα τοῦτο τὸ δίστιχον·

Ἀναλφάβητος οὑτοσὶ στιχογράφος,
ἄνους, ἄφρων, ἄγροικος, αὐθάδης, λάλος.

322.

Σοί, παιῆον ἄναξ, Ἀσκληπιέ, τήνδ' ἀνέθηκεν
εὐξάμενος στήλην λαϊνέην ὁ Βάλης,
νούσου ἐπεί μ' ἀκέσω βαρυαλγέος, οὕνεκα τῶν πρίν,
ὧν πάθον, ἰαθεὶς ἐκ σέθεν, οἶδα χάριν·
τοῦ δ' αὖ μέλλοντος λοιποῦ βίου, ὅν . . .

* * * * * *

Nr. 320. V. 3. κλειεται. Marm.

323.

Σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκα, κόρη Διὸς ὑδατόεσσα,
πηγὴ Νυμφάων ἄφθιτε, νᾶμα φίλον·
ἔνθα πάλαι βασιλῆες ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες
ἔγχεα καὶ κόρυθας κάτθεσαν ἱπολόφους,
ἐξ οὗ δὴ φορύναμα θεὸς λάχεν οὔνομα χῶρος,
χῶρος ἐλαιηρῇ τερπόμενος λιβάδι.
πάντα δέ σοι νῦν ταῦτα δι' ἐργατίναις παλάμαισι
τρισσὸν ὑπὸ λυκάβαν Γραμματικὸς τελέω.

324.

Σοὶ τόδ' Ἀλέξανδρος Μακεδὼν κέρας ἄνθετο, Παιάν,
κάνθωνος Σκυθικοῦ χρῆμά τι δαιμόνιον,
ὃ Στυγὸς ἀχράντῳ Λουσηΐδος οὐκ ἐδαμάσθη
ῥεύματι, βάπτεσκεν δ' ὕδατος ἠνορέην.

325.

Σόν ποτε νικήσας, Ζεῦ Ὀλύμπιε, σεμνὸν ἀγῶνα,
τεθρίππῳ μὲν ἄπαξ, μουνοπέλητι δὲ δίς,
δῶρ' Ἱέρων τάδε σοι ἐχαρίσσατο· παῖς δ' ἀνέθηκε
Δεινομένης, πατρὸς μνῆμα Συρακοσίου.

Υἱὸς μέν γε Μίκωνος Ὀνατᾶς ἐξετέλεσσε,
νάσῳ ἐν Αἰγίνᾳ δώματα ναιετάων.

Nr. 323, V. 2. ορφιτε. Marm. V. 5. δορυκναμα. Marm.

326.

Σπεῖσον ἐμοὶ δακρύων ὀλίγον, ξένε, καί μ' ἐλέησον,
νηπίαχον κούρην ἐν χθονὶ κρυπτομένην·
τέτρατόν ἐστιν ἐμοὶ ζωῆς ἔτος, ᾗ μ' ἀνέθρεψεν
θάψ . . . .

327.

Στὰς ξένε, τάνδ' ἄθρησον ἐπὶ στάλᾳ Κλεοπάτραν,
ἂν φθόνος εἰς Ἀΐδαν, οὐ χρόνος ἠγάγετο,
μορφᾶς ᾇ πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις,
ἔργα δ' Ἀθαναία τερπνὰ σαοφροσύνας,
Μοῦσα δὲ καὶ σοφίαν, καὶ πακτίδα τὰν φιλέραστον
συμφωνεῖν ἐρατοῖς δειξαμένα μέλεσι·
καὶ γνοὺς ὡς θνατοῖς οὐδὲν γλυκερώτερον αὐγᾶς,
ζῆθι κάλων τείνας οὔριον εὐφροσύνᾳ.

* * *

εἰ καί σου κεύθει κάλλος νέον, ὦ Κλεοπάτρα,
τύμβος, καὶ φροῦδον σῶμα λέλογχε κόνις,
ἀλλ' ἀρετὰ βιοτᾶς αἰεὶ ζωοῖσι μέτεστι,
ψυχᾶς μανύουσ' εὐκλέα σωφροσύναν.

328.

Στῆσεν Ἀχείριστος στήλην μεγακυδέσιν ἀστοῖς,
πατρὸς τοὔνομ' ἔχων, δημόθεν Εὐπυρίδης,

Nr. 326. V. 2. ενυθον. Poc. V. 3. ηιλανεθρευσεν. Ib.

ἐκπρεπέως ἀέθλοισιν ἐπασκήσας καὶ ἐφήβοις,
καὶ στεφάνου κῦδος μοῦνος ἐνεγκάμενος.

329.

Σώφρονα Κρησκεντῖναν ἔχων τάφος ἐνθάδε κεύθω,
τὴν πάσης ἀρετῆς κῦδος ἐνεγκαμένην,
ἥτις ἐνὶ ζωοῖσιν ὅκως ἀνέτελλεν Ἑῷος,
νῦν δύνει δ' ὑπὸ γῆν Ἔσπερος ἐν φθιμένοις.

330.

Τάσδ' ὀστρειογραφεῖς καὶ χρυσελεφαντηλέκτρους
ἀσπίδας ἀσπιδίοις εἵλομεν εὐτελέσιν.

331.

Τάφον τὸν ὄντα πλησίον, βωμόν θ' ἅμα
ἔτευξα κατὰ γῆς Κλαυδία, ἡ καὶ Λεχαίς,
Ἀθηνίωνι γλυκυτάτῳ καὶ φιλτάτῳ
ἀγνῷ γενομένῳ συμβίῳ, μνήμης χάριν.

332.

Τέρμα βίου τελέσας * πλισταειος ἐνθάδε κεῖμαι,
ἀσκήσας * * * εἶδος ὑποκρίσεως,

Nr. 331. V. 4. ἀγόνῳ. alii. Nr. 332. V. 1. καστλσιος. al. πλεῖστ' αἰνετός. Br. Fort. παῖδιν φίλος. V. 2. τραγικῆς inserunt. Fort. πάσης.

ὀκτωκαίδεκ' ἔτη ζήσας Ἀσκληπιόδωρος,
Γῆς ὢν πρόσθε γόνος μητέρα Γαῖαν ἔχω.

333.

Τέρπεο καὶ σκηνῆς πολυγηθέος ἔκτοθι μίμνων,
Μεσσαλινοῦ κλεινοῖς ἔργμασιν ἡδόμενος,
οἷς θεάτρου κύκλον περιώσιον ἐξεσάωσε·
πανδαμάτωρ δὲ χρόνος εἶξεν ἀρηγοσύνῃ.

334.

ἐπί τινος ἔργου ἐπιγεγραμμένον ἐν Πυθοῖ.

Τεῦξ' Ἑλικὼν Ἀκεσᾶ Σαλαμίνιος, ᾧ ἐνὶ χερσὶ
πότνια θεσπεσίην Παλλὰς ἔτευξε χάριν.

335.

Τῇδε Ἀλεξάνδρεια κόρη πρόπολος Διονύσου,
κιστοφόρος τε θεᾶς Νειλώτιδος Ἴσιδος ἁγνῆς,
εἴκοσι δὶς πλήσασα χρόνον κεῖται λυκαβάντων.

336.

Τήνδε πόλιν τὸ πάροιθεν ἀγακλειτήν περ ἐοῦσαν,
τείχεσι μαρμαίρουσαν ἐϋστεφάνοις ἐνὶ πύργοις,
καὶ χάρισιν βρύουσαν ὅσαι πτολίεθρ' ὀνε...
εὔστοον, εὐρυάγυιαν, ἐΰδρομον, εὐλοέτειραν,

[τὴν] ἀλὶ περιμάχητον, ἰδὲ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
χειρὶ ὁλοοῖο χρόνοιο διέσπασεν, ἠΰτε νεβρὸν
πόρδαλις ἄγρια ..... ἔβαλλε δέ μιν κατὰ γαίης,
γρηῒ δ' ἐθήκατό μιν πάντ' εἴκελον ἰσχνοπαρείῳ,
κάλλος ἀμαλδύνασα καὶ ἀγλαΐην ἐρατεινήν·
ἀλλὰ Ῥώμης κοίρανος ὁπλότερος Ἰωάννης,
παῖς Λουκοφύτων ἐρικυδῶν βασιλήων,
οἰκτείρας μογέουσαν ἀποφθιμένην τ' ἐλεαίρων,
γῆρας ἀπέξεσεν, ἠδ' ἀκμῆτα τεύξατο γυῖα,
πυκνά τε ..... παρῇα, καὶ ἄψεα λυγρὰ τονώσας,
θήκατο κουριδίην ἀπὸ γρηὸς πεντακορώνου·
τόνδε τε καὶ βασίλειαν, ἄνα χθονὸς ἠδὲ πόλοιο,
κάλλιμον, εὐπατέρειαν, ἐπήρατον, εἶδος ἀρίστην,
ὄψιν ἐπιῶκελον Χαρίτεσσιν λευκοπαρείοις,
φυὴν θ' ὑψικόμοισιν ἐϊσκομένην κυπαρίττοις,
θείης ἐς λυκάβαντας ἀπειρέσιους συνανάσσειν.

337.

Τὴν Διὸς ἀμφίπολόν με Χελιδόνα, τὴν ἐπὶ βωμοῖς
σπένδειν ἀθανάτων γρηῦν ἐπισταμένην,
εὔτεκνον, ἀστονάχητον, ἔχει τάφος· οὐ γὰρ ἀμαυρῶς
δαίμονες ἠμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην.

Nr. 336. V. 7. Fort. ἀγριόθυμος. V. 10. Fort. ἀλλ' ἄρα Ῥώμης. V. 11. Fort. παῖς ὧν Δ. εὐρυκλειτῶν β. V. 13. Fort. τετεύξατο. c. Chandl. V. 14. Fort. πυκνά τε θεὶς τὰ παρ. aut πυκνώσας cum Buttmanno.

338.

Τὴν κυανῶπιν Μοῦσαν, ἀηδόνα τὴν μελίγηρυν,
λιτὸς ὅδ' ἐξαπίνης τύμβος ἄναυδον ἔχει,
καὶ κεῖται, λίθος ὡς, ἡ πάνσοφος, ἡ περίβωτος.
Μοῦσα καλή, κούφη σοὶ κόνις ἥδε πέλοι.

339.

Τὴν σεμνῶς ζήσασαν, ἀμώμητόν τε σύνευνον,
Παυλῖναν φθιμένην ἐννέα καὶ δέκ' ἐτῶν
Ἀνδρώνικος ἰητρὸς ἀνήρ, μνήμην ἀγιάζων,
τήνδε πανυστατίην στήσατο μαρτυρίην.

340.

Τὴν σὴν εὔνοιαν καὶ πίστιν, Φαῖδρε, λαλοῦντες
ἐν βιοτῆς μέτροις οὔ ποτε παυσόμεθα.

341.

Τὴν τρίβον ὃς παράγεις, ἄν πως τόδε σῆμα νοήσῃς,
μή, δέομαι, γελάσῃς, εἰ κυνός ἐστι τάφος.
ἐκλαύσθην· χεῖρες δὲ κόνιν συνέθηκαν ἄνακτος,
ὅς μου καὶ στήλῃ τόνδ' ἐχάραξε λόγον.

342.

ἐπὶ τῇ Λαΐδος τάφῳ παρὰ τῷ Πηνειῷ.

Τῇσδέ ποθ' ἡ μεγάλαυχος, ἀνίκητός τε πρὸς ἀλκὴν
Ἑλλὰς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοθέου,

Nr. 339. V. 3. ατιγσων. Mur. Nr. 340. V. 1. καλουντες. Pac.

Λαΐδος, ἣν τέκνωσεν Ἔρως, θρέψεν δὲ Κόρινθος·
κεῖται δ' ἐν κλεινοῖς Θετταλικοῖς πεδίοις.

343.

αἴνιγμα. περὶ τῆς σκιᾶς.

Τῆς φύσεως ὅσα γαῖα φέρει τροφός, οὐδ' ὅσα πόντος,
οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν.
ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη·
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά· γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ
μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων.

344.

Τηνώτῳ τόδε σᾶμα τὸ λάϊνον ὥπασ' ὁ δᾶμος,
*ὅς ποκ' ἐν ἀμφιάλῳ πρᾶτος * * Ἰθάκᾳ,*
καὶ βουλᾷ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· παιδὶ δὲ τιμὰν
ἔλλιπε, καὶ κτῆσιν καὶ κλέος ἀθάνατον.

345.

Τίκτε Τύχη, σπεῖρέν τε Σεραπιακὸς ταχύποτμος,
ἄμφω θηλυτέρην παῖδα Σεραπιάδα·
κεῖμαι δ' ἑξαέτις, τύμβον δέ μοι, ὅς μ' ἀτίτηλε,
τεῦξεν, νικήσας πάντας ἐπ' εὐσεβίῃ,
κλεινὸς ἐν ἀνθρώποισι, Δομεστικός, ὅς μ' ἔτι τυτθὴν
οὖσαν δουλοσύνης ἐξάγαγεν στυγερῆς.

Nr. 344. V. 2. *ενετιθεκαι.* Poc. *ἔγεντ' Ἰθ.* Buttm. Fort. *ἔην.* V. 3. *τιμεαι δε παιδι.* Poc.

346.

Τιμῆς ἄρχοντος λογίου χάριν ἐστήσαντο
βουλὴ καὶ βασιλεῖς τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

347.

Τιμόθεος φιλίας τε χάριν, σύνεσίν τε προτιμῶν
Ἰσοκράτους, εἰκὼ τήνδ' ἀνέθηκε θεαῖς.

348.

α. Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας; β. ἦν Κίλιξ Ἀθήναιος.
α. χρηστὸν τὸ θρέμμα, τίς καλῇ; β. Νουμήνιος.
α. πόσων δὲ θνήσκεις τῶν ἐτῶν; β δὶς εἴκοσιν.
α. ἐχρῆν σ' ἔτι ζῆν. β. ἀλλὰ καὶ θανεῖν ἐχρῆν.
α. γενναιά σου καὶ χαῖρε. β. καὶ σύ γ', ὦ ξένε.
σοὶ γὰρ μέτεστιν ἔτι χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἄλις.

349.

Τίς μου τὴν Σειρῆνα κακῶς κακὸς ἥρπασε δαίμων;
τίς μου τὴν γλυκερὴν ἥρπασ' ἀηδονίδα;
νυκτὶ μιῇ ψυχραῖσιν ἄφαρ σταγόνεσσι λυθεῖσα
ὤλεο Μοῦσ', ἐτάκη δ' ὄμματ' ἐκεῖνα σέο,
καὶ στόμα πέφρακται τὸ χρύσεον· οὐδέν ἔτ' ἐν σοὶ
λείψανον, οὐ κάλλους, οὐ σοφίης πέλεται.
ἤρρετε μέρμηραι θυμαλγέες· ἄμμοροι ἐσθλῆς
ἐλπίδος ἄνθρωποι· πάντα δ' ἄθηλα Τύχης.

Nr. 348. V. 5. Fort. γενναῖα φάσκεις.

350.

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἴθοπος ἰοῦ
μηδαμὰ κοιμίσσαι δισαλέην ὀδύνην.
καὶ Δαναοῖο κόρας τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
αἰὲν ἐπαντλούσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

351.

Τόνδ' ἀρετῇ προὔχοντα νέων, φίλον ἀθανάτοισι,
μουσοπόλον Φιλότιμον, ὁμώνυμον υἱέα πατρί,
Σύμφορος ἐσθλὸν ἑταῖρον ἀνέστησεν συνέφηβος,
πίστιν καὶ ζώοντι φέρων, μνήμην τε θανόντι.

352.

Τόνδε τοι ἀμβροσίοισιν ἐπὶ πλοκάμοισιν ἔθηκα
κεῖσθαι, Λατοΐδα, χρυσοφαῆ στέφανον,
ὃν πόρεν, Αἰνεαδᾶν ταγὸς μέγας. ἀλλ' Ἐπάεργε
ἀλκᾶς τῷ θείῳ κῦδος ὄπαζε Τίτῳ.

353.

Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων
υἱὸς Λασθενέος στῆσεν ἄγαλμα τόδε,
μνήμην ἀθάνατον σώζων πατρός τε καὶ αὐτοῦ
Λαφανέος, πλεινῷ Λοξίου ἐν τεμένει.

354.

Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα, Φίλιππον,
πρέσβυν, ἀ Ἀονίης ἐμπέραμον σοφίης,
Αὐσονίων Ὕπατον, πατέρα κλυτὸν Ἀντιγόνοιο,
θρέψε Μακηδονίη, δέξατο δ' Ἰταλίη.

355.

Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα, καὶ ἔξοχον ἐν πολιήτῃσι
ἀνέρα, γηραλέου τέρματ' ἔχοντα βίου,
Ἄϊδεω μυχίοιο μέλας ὑπεδέξατο κόλπος,
εὐσεβέων θ' ὁσίην εὖνασεν ἐς κλισίην·
μνῆμα δ' ἀποφθιμένοιο παρὰ τρηχεῖαν ἀταρπὸν
τοῦτο πάϊς κεδνῇ τεῦξε σὺν εὐνέτιδι.
ξεῖνε, σὺ δ' ἀείσας Δημοκλέος υἱέα χαίρειν,
Δημοκλέος στείχοις ἀβλαβὲς ἴχνος ἔχων.

356.

Τὸν σοφίῃ προὔχοντα, καὶ εὐτεκνίης ἀροτῆρα,
τὸν πατέρ' ἡμέτερον πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα,
τὸν τρὶς ἀριστεύσαντα, σὺν ἐντίμοισι φίλοισιν
Εὐτόνιοι παῖδες πατέρ' Εὐτόνιον τεθνεῶτα
πολλάκις ὑμνήσωμεν ἐνὶ στήλαισι γραφέντα.

Nr. 355. V. 7. σὺ δ' ἄρ' εἶπας. corr. Wakefi

357.

Τὸ τετράπλευρον θαῦμα τῶν μεταρσίων,
χρόνῳ φθαρέν, νῦν Κωνσταντῖνος δεσπότης,
ὁ Ῥωμανοῦ παῖς, δόξα τῆς σκηπτουχίας,
κρεῖττον νεουργεῖ τῆς πάλαι θεωρίας.
ὁ γὰρ Κολοσσὸς θάμβος ἦν ἐν τῇ Ῥόδῳ,
καὶ χαλκὸς οὗτος θάμβος ἐστὶν ἐνθάδε.

358.

Τοῦδ' ἀρετὰ καὶ δόξα καθ' Ἑλλάδα, πολλὰ μὲν ἀλ-
καῖς,
πολλὰ δὲ καὶ βουλαῖς ἔργα πονησαμένου,
Ἀρκάδος αἰχμητᾶ Φιλοποίμενος, ᾧ μέγα κῦδος
ἕσπετ' ἐνὶ πολέμῳ, δούρατος ἀγεμόνι·
μανύει δὲ τρόπαια τετυγμένα δισσὰ τυράννων
Σπάρτας· αὐξαμέναν δ' ἄρατο δουλοσύναν.
ὧν ἕνεκεν Τεγέα μεγαλόφρονα Κραύγιδος υἱὸν
στᾶσεν ἀμωμήτου κράντορ' ἐλευθερίας.

359.

ἐπὶ τοῦ μνήματος Θρασυμάχου τοῦ σοφιστοῦ ἐν Χαλκηδόνι.

Τοὔνομα Θῆτα Ῥῶ Ἄλφα Σὰν Τ Μῦ Ἄλφα Χῖ
Οὖ Σάν·
πατρὶς Χαλκηδών· ἡ δὲ τέχνη, σοφίη.

360.

εἰς τὴν ἰατρικὴν βίβλον Παύλου Αἰγινήτου.

Τοὔνομά μοι Παῦλος, πατρὶς Αἴγινα· πολλὰ μογήσας,
πᾶσαν ἀκεστορίην βίβλον ἔτευξα μίαν.

361.

Τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος,
ἄστεος ὤρθωσαν τᾷδε παρ' ἀτραπιτῷ
λεῖες Δόρκων καὶ Χαρμύλος· ἔφθιτο δ' ὦνήρ,
ἄνθρωπ', ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.

362.

εἰς τὰς ἀπὸ Φυλῆς τὸν Ἀθηναίων δῆμον καταγαγόντας.

Τούσδ' ἀρετῆς ἕνεκα στεφάνοις ἠγέραιρε παλαίχθων
δῆμος Ἀθηναίων, οἵ ποτε τοὺς ἀδίκοις
θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

363.

Τούσδε θανόντας ἔχει ξείνους τάφος, οἳ περὶ Δῆλον
μαρνάμενοι ψυχὰς ὤλεσαν ἐν πελάγει,
στὴν ἱερὰν ὅτε νῆσον Ἀθηναῖοι περάσαντο
κοινὸν ἄρη βασιλεῖ Καππαδόκων θέμενοι.

Nr. 361. V. 3. ἔφθη ὁ δ' ὠνήρ. Cod. Venet. V. 4. ἐκ ζωρῆς χανδοποτῶν, corr. Schneider.

364.

Τούσδε ποτὲ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητρόπολις Λοκρῶν πεύθει ὁμοῦ Ὀπόεις.

365.

Τοῦτον ὃν εἰσοράᾳς τύπον ὄρθιον Ἀντωνίνου
Λωρώθεος Πτελέῃ θήματο κρυπτόμενον.

366.

Τρεῖς γραμμὰς ἐπὶ πέντε τομαῖς εὑρὼν ἑλικώδεις
Περσεύς, τῶνδ' ἕνεκεν δαίμονας ἱλάσατο.

367.

Τύμβον ὁρᾷς, παροδῖτα, περικλειτῆς Ῥοδογούνης,
ἣν κτάνεν οὐχ ὁσίως λάεσι δεινὸς ἀνήρ·
κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυσ' Ἀβιάνιος ἣν παράκοιτιν,
καὶ βαιὴν στήλῃ τῇδ' ἀπέδωκε χάριν.

Ὄνομα τὸ πρίν με πᾶς ἔκλησεν Ἐπαγαθώ·
νῦν δὲ Ῥοδογούνην Βασιλίδος τὸ ἐπώνυμον.

368.

Τύμβος μὲν κρύπτει με τὸν ἐν κόλποισι τραφέντα,
οὔνομα μὲν Πτολεμαῖον· ὁ γεννήσας δὲ Σέλευκος.

Nr. 364. V. 2. κεύθει ὅλων Ὀπ. corr. Heringa. Nr. 367. V. 3. τάρχυσε Λιβάνιος. Br.

ντα ετὴς δ' ικόμην Ἄϊδος δόμον· οἱ δὲ γονεῖς μο
μύρονται κενεαῖς ἐλπίσι τειρόμενοι.
γονέες, τί μάτην κενεῷ προσψύχετε τύμβῳ;
οιρῶν γὰρ κλωστῆρι τέλος βιότοιο τέτυκται.

369.

μβος ὅδε κρύπτει κούρης σεμνῆς καὶ ἀμέμπτου
μα κατοιχομένης περικαλλέος, ἧς ἐπιγείων
παρθενικὴν ζώνην οὔ τις ἔλυσε βροτῶν.

370.

Διῒ τ' Ἀχαιοὶ τὰ ἀγάλματα ταῦτ' ἀνέθηκαν,
ἔγγονοι ἀντιθέου Ταναλίδα Πέλοπος.
* * *
θλλὰ μὲν ἄλλα σοφοῦ ποιήματα, καὶ τόδ' Ὀνατᾶ
ἔργον, ἐν Αἰγίνῃ τὸν τέκε παῖδα Μίκων.

371.

ῶνδ' ἱερογλώσσων Κλυτιδᾶν γένος εὔχομαι εἶναι,
μάντις ἀπ' ἰσοθέων αἷμα Μελαμποδιδᾶν.

372.

βλαίῳ κήρυκι τόδ' Ἀρχίᾳ, Εὐκλέος υἱῷ,
δέξαι ἄγαλμ' εὔφρων, Φοῖβ', ἐπ' ἀπημοσύνῃ,

ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τὸν Ὀλυμπίᾳ αὐτὸς ἀγῶνα,
οὔτ' ὑποσαλπίζων, οὔτ' ἀναδείγματ' ἔχων.

373.

Ὕδατα κηραίνοντα βλέπεις, ξένε, τῶν ἄπο χερσὶ
λουτρὰ μὲν ἀνθρώποις ἀβλαβῆ ἐστιν ἔχειν·
ἦν δὲ βάλῃς κοίλης ποτὶ νηδύος ἀγλαὸν ὕδωρ,
ἄκρα μόνον δολιχοῦ χείλεος ἁψάμενος,
αὐτῆμαρ πριστῆρες ἐπὶ χθονὶ δαιτὸς ὀδόντες
πίπτουσιν, γενύων ὀρφανὰ θέντες ἕδη.

374.

Τιὸς Λεύττα Δάμαρχος τήνδ' ἀνέθηκεν
εἰκόν' ἀπ' Ἀρκαδίας Παῤῥάσιος γενεάν.

375.

Τιὸς ἐγὼ γενόμην Ἀγαπωμένου, ᾧ με μιγεῖσα
Κουῖντα τέκεν θαλερῇ Ῥηγίῳ ἐν διερῷ·
ἐνδυκέως δὲ τρέφοντες Ἀτίμητόν μ' ἐκάλεσσαν.
δῶρα δὲ Μουσάων καὶ βρέφος ὢν ἀγάπων.
δωδεκετὴς ἦλθον Ῥώμην, φίλε, τῆς με καλύπτει
ἥδε νέον βῶλος, πατρὶ λιπόντ' ἄχεα.

Nr. 372. V. 3. Ὀλυμπίας. Vulgo. Nr. 375. V. 1. ὕδατα ταῦτα βλ. φοβερά. Br.

376.

Ὑπνώδης Φίλιος, Κύπριος γένος ἐκ Σαλαμῖνος,
υἱὸς * δυστονοεν, ἄπλοκον εἶδεν ὄναρ,
θεσμοφόρους σεμνὰς ποτνίας ἐν φάρεσι λευκοῖς·
ὄψεσι δ' ἐν τρισσαῖς ἥρωα τόνδε σέβειν
ἰνωγον πόλεως φύλακον, χῶρόν τ' ἀπέδειξαν·
ὧν ἕνεκ' ἴδρυσεν τόνδε θεὸν Φίλιος.

377.

Φαιδρὸν ἑταῖρον Ἔρωτος ὁρᾷς, σειρῆνα θεάτρων,
τόνδε Μένανδρον, ἀεὶ κρᾶτα πυκαζόμενον,
οὕνεκ' ἄρ' ἀνθρώπους ἱλαρὸν βίον ἐξεδίδαξεν,
ἡδύνας σκηνὴν δράμασι πᾶσι γάμων.

378.

Φαιστίδος ἦν μητρὸς καὶ Νικομάχου γενετῆρος
τῶν Ἀσκληπιαδῶν δῖος Ἀριστοτέλης.

379.

Φεύγετε τοξοφόρον τοῦτον τὸν Ἔρωτα· τιτρώσκει,
καὶ τούτου περάαν σώματα πάντα βέλη.

Nr. 376. V. 2. *υἱὸς Ἀριστονόου.* Br. V. 3. *τε αγνας.* Chandl.
Nr. 377. V. 3. *ἐξεδίδαξα.* Al.

380.

Φιλήτῳ τόδε σῆμα κατοιχομένῳ συνομεύνῳ
Ἀβασκαντὶς γαμετή, μνημοσύνης ἕνεκεν.

381.

Φλαβιανῷ ἥρωϊ πατὴρ Δῶρος τόδε σῆμα,
ἓξ ἐπὶ τοῖς δέκ' ἔτη μοῦνα βιωσαμένῳ.
Μοῖρα γὰρ Αἰολίδος πάτρης ἀπάνευθε Μυρίνης
θάψε τε, καὶ Μουσῶν εὖνιν ἔθηκ' ἀρετῆς.

382.

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι Ὅμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιφροσύναις, σὺ δ' ἐμοὶ κλέος αἰὲν ὀπάζοις.

383.

Φλῶρος Καικιλίου Στάκτης θ' ἅμα δεῦρ' ὑπόκειται,
ἐξ ἄλλου τύμβου δεύτερα κλαιόμενος,
ἓξ ἐτέων ὥρης, ὀλίγον δέμας, ἀλλὰ τέλειον,
τοῖς θρεπτῆρσι λιπὼν ἡλικίης ἔλεον.
[δεύτερα] δ' οὐκ ἄκλαυτον ἔχων τάφον· οὐδὲ γὰρ ἔνθα
φείσαντο, προτέρων μνησάμενοι δακρύων,
δειλαῖαι τροφέων κεῖναι χέρες, αἳ συνέλεξαν
τὴν ὀλίγην σποδιὴν οὐκ ὀλίγης ὀδύνης.

Nr. 381. V. 3. αργολιδος. Grut. Nr. 383. V. 4. ος ...., ηρσιν λειπων. Gor.

384.

α. Φράζε τίνος γονέος, σέο τ' οὔνομα, καὶ πόσιν ἄνδα,
καὶ χρόνον εἰπέ, γάναι, καὶ πόλεως ὅθεν εἶ.
β. Νίκανδρος γενέτωρ, πατρὶς Πάρος, οὔνομα δ' ἦν μοι
Σωκρατέα· φθιμένην Παρμενίων δ' ἔθετο
σύλλεκτρος τύμβῳ με· χάριν δέ μοι ὤπασε τήνδε,
εὐδόξου ζωᾶς μνῆμα καὶ ἐσσομένοις.
καί με πικρὰ νεαροῖο βρέφους ἀφύλακτος ἐρινὺς
αἱμαρύτοιο νόσου τερπνὸν ἔλυσε βίον.
οὔθ' ὑπ' ἐμαῖς ὠδῖσι τὸ νήπιον ἐς φάος ἦλθεν,
ἀλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλᾳ κεύθεται ἐν φθιμένοις.
τρισσᾶς ἐκ δεκάδος δὲ πρὸς ἓξ ἐτέων χρόνον ἦλθον,
ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνων ἀρσενόπαιδα γονάν·
δισσὰ δὲ πατρὶ λιποῦσα καὶ ἱμερτῷ συνομεύνῳ,
αὐτὰ ὑπὸ τριτάτῳ τόνδε λέλογχα τόπον.
α. ἀλλὰ σὺ παμβασίλεια θεά, πολυώνυμε Κούρα,
τήνδ' ἄγ' ἐπ' εὐσεβέων χῶρον, ἔχουσα χερός.
β. τοῖς δὲ παρερχομένοισι θεὸς τέρψιν τινὰ δῴη,
εἴπασιν χαίρειν Σωκρατέαν κατὰ γῆς.

385.

Χαίρετ' Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἑπτὰ μαθηταί,
τέσσαρες οἱ τοῖχοι, καὶ τρία συψέλια.

Nr. 384. V. 7. Fort. χημέτερον νεαροῖο βρ. τ' ἀφύλακτος.

386.

Ἐπὶ τῇ εἰκόνι Αἰτωλοῦ ἐν Θερμοῖς τῆς Αἰτωλίας.

Χώρης οἰκιστῆρα, παρ' Ἀλφειοῦ ποτὲ δίναις
θρεφθέντα, σταδίων γείτονα Ὀλυμπιάδος,
Ἐνδυμίωνος παῖδ' Αἰτωλὸν τόνδ' ἀνέθηκαν
Αἰτωλοί, σφετέρας μνῆμ' ἀρετῆς ἐσορᾶν.

387.

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι ἄναξ ἐνέρων Ἀΐδωνεύς,
ὦ Μέλαν, ἦβης γάρ σοι ἀπώλετο φίλτατον ἄνθος.

388.

Ὧδ' Ἐπάφου γέννημα σοφοῖς ἐπιείκελος ἀνήρ,
κεῖμαι, Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων,
κληζόμενος Δέκιμος Σερουίλιος, εἰς ἔτη ἐλθὼν
ἐννέα που δεκάδων καὶ τρία, ὡς ἔλεγον.

389.

Ὠκυδρόμας Λύκος Ἰσθμὶ ἄπαξ, δύο δ' ἐνθάδε νίκας
Φειδώλα παίδων ἐστεφάνωσε δόμους.

390.

Ὦ Λίνε, πάντα θεοῖσι τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
ἀθάνατοι πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἐν ποδὶ δεξιτερῷ· Μοῦσαι δέ σ' ἐθρήνεον αὐταὶ
μυρόμεναι μολπῇσιν, ἐπεὶ λίπες ἠλίου αὐγάς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΙΝΑ ΤΩΝ ΤΩΙ ΚΟΛΟΣΣΩΙ ΤΟΥ ΜΕΜΝΟΝΟΣ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ.

391.

Ἔθραυσε Καμβύσης με τόνδε τὸν λίθον,
βασιλέως ἐφ' ου εἰκὼν ἐκμεμαγμένον.
φωνὴ δ' ὀδυρμὸς ἦν πάλαι μοι, Μέμνονος
τὰ πάθη γοῶσα, ἣν ἀφεῖλε Καμβύσης.
ἄναρθρα δὴ νῦν κἀσαφῆ τὰ φθέγματα
ὀλοφύρομαι, τῆς πρόσθε λείψανον τύχης.

392.

Ἔκλυον αὐδήσαντος ἐγὼ Πόβλιος Βαλβῖνος
φωνὰς τὰς θείας Μέμνονος ἢ Φαμενώφ.
ἦλθον ὁμοῦ δ' ἐρατᾷ βασιληΐδι τῇδε Σαβίνᾳ·
ὥρας δὲ πρώτας ἅλιος ἦρχε δρόμου.
κοιράνου Ἀδριανοῦ πέμπτῳ δεκάτῳ τ' ἐνιαυτῷ·
φῶτα δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πίσυρα.
εἰκοστῷ πέμπτῳ δ' ἄματι μηνὸς Ἄθυρ.

393.

Αὐτὸς καὶ γεραρῷ ἐγὼ Μέμνονα Τιθωνοῖο,
Θηβαίας θάσσοντ' ἄντα Διὸς πόλιος.
ἡδυμελῶς δ' ἄειδ', Αἰγύπτιοι ὡς ἐνέπουσιν
ἱρῆες μύθων παμπαλαίων ἴδριες.

394.

Μέμνονα πυνθανόμαν Αἰγύπτιον ἀλίῳ ἆσαι
ἀμπόλιν Ἀμμωνίην Θηβαϊκῶν πρὸ πυλῶν·
Ἀδριανὸν δ' ἐσιδὼν τὸν παμβασιλῆ ὁ πρὶν ἆσας
ἀελίῳ, χαίρειν εἶπ', ἔπος ὀξύτονον·
Τιτὰν δ' ὡς ἐλάων λευκοῖσι δι' αἰθέρος ἵπποις
τεῖλε, καὶ Ὡράων ἔσπερον ἦκε μέτρον,
ἔσχασε βολοτυπὴς θείην Μέμνων πάλιν αὐδὰν
ὀξύτονον· χαίρων δ' αὖ τρίτον ἁρμονίην
Κοίρανος Ἀδριανὸς μάλ' ἐσάϊε· τοσσάκι καὐτὸς
Μέμνονα * * * *
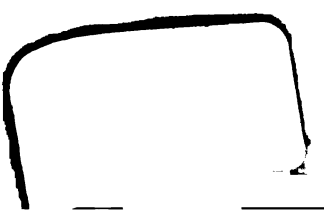
A 657906
UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 06694 8376